

6

21-g

52

6

11

13

Bibliotheca
i Coll. Rom.
ciet. Jesu

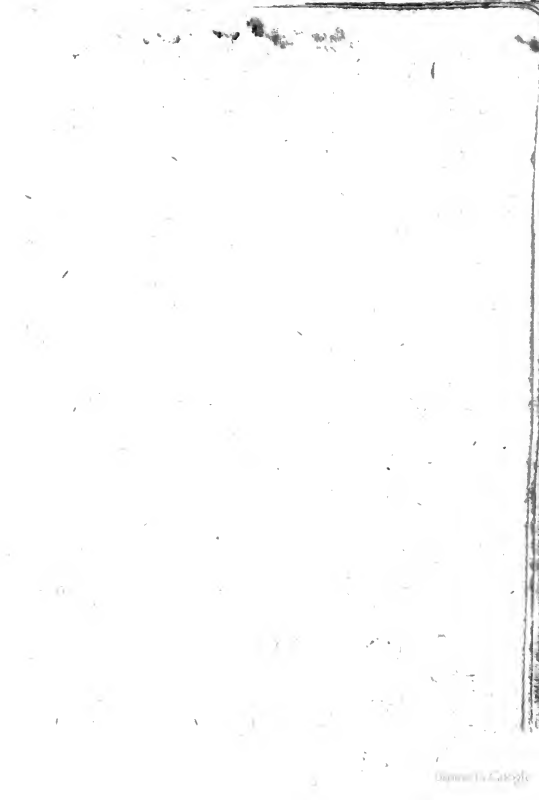
~~20-9-14~~

Carmine White.

6-21-57

6-21-52

CONSTANTII
PVLCHARELLII

A MASSA LVBRENSI
E SOCIETATE
IESV

CARMINVM
LIBRI QVINQVE

*Hic adiecti Dialogus De vitijis
Senecaſtis, Et Homericae
Iliadis libri duo e
græco in latinũ
conuerſi.*

Colleg. Rom. vbi. An.

Neapoli apud Targuiniũ Senatum Anno. 1616

Catalog. Inscript.

A. S.

BIBLIOTHECA
ROMANA
VITTORIO EMANUELE

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM
OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE
1871

Superiorum licentia.

CUm Carmina P. Constantij Pulchrellij Societatis nostræ Sacerdotis, quatuor eiusdem Societatis, quibus id commissum fuit, recognouerint, & in lucem edi posse probauerint: ego Antonius Marchesius in Prouincia Neapolitana eiusdem Societatis Præpositus Prouincialis, potestate ad id mihi facta à Reuerendo admodum P. Mutio Vitellesco Præposito Generali, facultatem concedo, vt typis mandentur; si ita ijs, ad quos pertinet, videbitur. In quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, & sigillo nostro munitas dedimus. Neapoli 25. Nouembris. 1617.

Antonius Marchesius.

Approbatio.

LEgi, quantum mihi per temporis angustias licuit, multiplicis argumenti Carmina P. Constantij Pulcharellij è Societate Iesu Sacerdotis. ea à graui, & ingenioso poëta composita, quòd festiua, concinna, & elegantia sunt, nec quicquam omnino contineant contra fidem, bonosue mores, typis vtiliter dari posse iudico.

Rutil. Gallac. Canon. Dep. vid. & regist. fol. 40.

Hæc item Carmina laude, & prælo digna censeo.

M. Cornel. Tirol. Præd. Ord. Cur. Theol.

Imprimantur.

Alexander Boschius Vicarius Generalis.

REVERENDISSIMO
ac Religiosissimo
P. MVTIO VITELLES CO
SOCIETATIS IESV
PRÆPOSITO GENERALI

Io. Paulus Caccauellus F.

*I, qui nunc venustiore
cultu ornati, comptiq. Te
adeunt, Pater Religio-
sissime, illi sunt nobiles,
ingenuiq. fætus, Con-
stantij ingenio, Musis obstreticantibus
editi; qui Te superiore anno squallore ob-
siti, Vita & incolumitatis ergo supplices
adierunt. Querebantur tum de parentis,
ut mitius loquar, inclementia, & seueri-
tate, qui se nihil tale meritos uiuens ho-*

a 3 mi-

minum conspectu arceret, & luce: ausus
etiam interminari, non euasuros, quin in-
cendio traderentur. Et quamuis eos pa-
rentis properata mors, metu & patria po-
testate soluisset, capiſſentq. licentius vaga-
ri, & omnium ad se oculos, animosq.
conuertere: adhuc tamen apud multos in-
ancipiti versabatur, Constantij ne sum-
mi viri iudicium, an totius literaria pu-
blica rei sententiam sequi oporteret. In
qua disceptatione, vide quàm propius exi-
tium fuerint, quos parentis præiudicata
premebat auctoritas, quiq. apud iudicem
eam beneuolentiam quærent, quam non
inuenerant in parente. Perierant fortasse,
nisi nostra Te secula singulari Dei bene-
ficio tulissent, Religiosissime Muti, adeo
mitem, humanumq. iudicem; ut, cum
maxime seuire Te putas, amorem in li-
beros, atq. indulgentiam ipsos docere possis
pa-

patres . Cuius sententia incredibili equi-
tatis temperamento reum , & auctorem
voti compotes facit . Nam quale illud
fuit , decernere neque id Constantio vitio
vertendum , quod posthumam famam ,
& nominis celebritatem , quam ambitio-
sius alij consecretantur , adeo ipse haberet
exosam ; neque optimæ , & pulcherrimæ
proli fraudi futurum , quod parente pa-
rum laudis auido nata esset . Proinde im-
mortalitatem utrique deberi . Quam ob
sententiam , uti assolent , quibus ex ma-
gna calamitate ad summam felicitatem
gradus fit , nitentiore vestis ornatu redit ,
gratias ut agat immortales Tibi liber-
tatis vindici , & immortalitatis prodi-
go largitori . Redit autem ductu meo , non
tam quod hanc ego illi concinnitatem , &
elegantiam mea impensa tribuendam cu-
rauerim , quàm quod in eadem , ut dici-
tur ,

tur, naui simus, eodemq. beneficij Tui.
& gratiarum agendum onere premamur. Hac enim editione & Constantio ipsi, summa mihi, cum viueret, familiaritate coniuncto, & eius natali solo, ex quo mihi quoq. generis origo ducitur, magna sit honoris, ac dignitatis accessio. Quibus nominibus quātum Tibi debeam, sciunt, qui quā arcta sit amoris, & patria coniunctio, non ignorant. Quò si accedant vetera in me Societatis promerita, à qua me optimis doctrinis imbutum, saluberrimis monitis informatum, & opportunis adiutum consilijs vel inde à pueritia memini: fiet, ut Tibi, apud quem summum eius regimen est, tantum debere me intelligam, ut soluendo nunquam esse possim. Neque Te ob tot tantaq. beneficia aptiori donare munusculo potui, quàm Poetæ optimi venustissimis

Ver-

versibus. Solet enim magnis viris heroi-
ca virtute præditis nihil esse gratius pul-
chra pœsi, cuius penicillo, atque coloribus
sibi similitum imagines exprimuntur; ut
quando ipsi scribenda faciunt, eos maxi-
me diligant, qui legenda scripserunt. Quo
fit, ut epistolæ exitu illud Tibi, immo
posteris ominer, ut tam bonum aliquan-
do sortiare historicum, quàm bonus hic
poeta. Vale, ut bonæ artes, morum in-
tegritas, & probitas valeant. Idib. Iulij
clb lccxviii.

I O. P A V L V S

CACCAVELLVS

Lectori. S.

VI præ manibus tibi est, humanissime Lector, magni viri est haud magnus liber; solus auctori superstes, tamquam exigua ex ingenti naufragio tabula. Illum Massa Lubrénsis extulit, Neapolis aluit, Societas IESV doctrina, & pietate informavit. in quo ne illa quidem præfagia desideres, quæ virorum illustrium pueritiam ornare solent, & futuræ magnitudini præludere. ijs, inquam, similia, quæ in Athanasio, Ambrosio, & Platone miramur. quorum ille Episcopales insulas, hi verò melleam oris dulcedinem, quæ viros manebant, pueri præceperunt. Nam Constantium etiam infantem, cùm tabes ignota conficeret; mater an fastidico afflatu, an miserantis viciniae suasu, laurinis folijs tumulatum Soli exposuit. qua re illi salus reddita: indicatum verò nobis, Constantium aliquando rediuuium è tumulto in lucem non Medæ beneficio, sed Apollinaris laureæ beneficio proditurum. Sed mittamus puerilia. Adolescens postquam in Societatem IESV transcriptus est, pietatem adeo impense coluit, vt antiquæ virtutis exempla præbere videretur. scientiarum verò
nulli

nulli non idoneus, multas insigniter calluit. Philosophiæ, ac Theologiæ studijs adeo erat deditus, ut præ illis omnia parui duceret. & nisi præclarum indoli, tum voluntati, corporis imbecillitas obstitisset; habuissemus Constantium illustriorem Theologum, quàm Poetam. In Rhetoricis, ac Poeticis, quæ tamquam aduersæ valetudinis lenimenta libenter tractabat, erat ad miraculum eruditus. Græcè, & Latinè cùm scriberet, Athenis, aut in Latio, idq. priscis illis seculis, educatus videbatur. Testor hunc ipsum, qui nobis relictus velut ex Cræsi diuitijs obolus, suauissimum libellum. Eminebat in eo vbertas quædam ingenij, & fecunditas inexhausta, quamquam Horatiano illi edicto parere necesse habuit.

-----Et quæ

Desperas tractata nitescere posse, relinque.

Nihil enim adeo rude erat, quod excultum Constantij industria nitorem accipere non posset. Vide sis vel in his reliquijs quanta tum concinnitate, tum suauitate Christiana mysteria adeo vel pedestri sermone imperuia, atque ardua molliat. Hac ingenij felicitate multa partim amicorum rogatu, partim ut genio morem gereret, pleraque adolescentior scripsit; quorum maximam partem igni tradidit, & præcipue chiliadem epigrammatum venustissimorum. idem exitum illaturus omnibus, nisi nonnulla opportunum confugium apud amicos reperissent. Ad extremum Pæoniam aggressus est, opus magnitudine, & varietate insigne, quod si ad coronidem deducere potuisset; dignum fortasse, quod posteritati

tran-

transmitteret, iudicasset. Sed dum alia omnia sollicitius accurat, dum morbis pertinacissimis distinetur; phthisi longa consumptus, magno cum omnium mærore, rebus humanis valere dixit, & plaudere, post exactos vitæ annos vnum & quadraginta Idib. Ianuar. anno cLx. Mœrentes amici collatis, quæ apud se quisque seruabat, reliquijs, hanc veluti rhapsodiam confecere. de cuius editione cum quæreretur; in hanc omnes sententiam pedibus iuere, non magis abhorrere, ab humano more, magnorum virorum ossa inhumata pati, quàm ludicras etiam, ne dum seriæ scriptiones contemptui habere: esse hoc posteritati iniurium, quæ tantum virum cogeretur ignorare: esse etiam Constantij virtutibus, quæ herum nactæ negligentem laudis humanæ, cohibiti fluminis more, violentius gestirent in publicæ famæ pelagus erumpere, si quidem hæc inanis gloriolæ despicientia non funerare, sed sænerari veram gloriam solet. ad extremum illud Æschyli in rem nostram detorsimus, qui aiebat sufficere sibi, si Homericarum mensarum vel reliquijs vesceretur. Habes igitur amicorum quidem aliorum cura, mea autem impensa expressum, vt ille olim fecit, digituli vnus articulum, ex quo possis giganteam molem assequi coniectura. quod vbi feceris, tibi etiam Constantij verbis dictum puta. Vale, & plaude.

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER PRIMVS.

Nato Deo
GENETHLIACON
I.

A quodam è nostris, eius auditore,
bipertito habitum.

GENETHLIACI

Pars prior.

*V Æ noua pacati rupere silentia Cæli
Gaudia? qui Superùm festis concen-
tus ab astris
Ingeminat, pictisq. fremens exercitus
alis,*

*Per tacitum sub nocte chaos nigrantis Olympi
Latitia, plausuq. choros exercet ouantes?*

O quis bonos, que forma die! qui Lucifer! ò que

A

*Vox audita sonat, terrasq. ad mutua poscit
Carmina! quo terras tantus nitor afflat Eoo,
Incenditq. Polos, Diuſumq. ab ſede coruſcat!*

*Noſco equidem. Iam Phœbe noua redimite corymbo
Incipe, ſi quis amor Superſum, te ſi qua voluptas
Allicit, æternæ tangit ſi gloria laudis.*

*O animum huc aduerte: tuis nunc viribus uſus
Hic omnes molire tubas, animataq. dulci
Æra ſono, neruoq. loquax ebux omne canoro,
Et lituum vocale melos, numerosq. fugaces.
Caſtaliz tecum properent, tua cura, ſorores,
Vna tuis regnata cohors, addiſtaq. iuſſis.*

*Omnia nunc audere parent: ſeu mobile plectrum
Expediant, animentq. vago cita nablia pulſu,
Seu magis argutos numeroſo pollice neruos,
Seu liquido vocum flexu variabile carmen,
Siue modos meditata cauo tumida æra metallo:
Omnia ſint operata Deo. Fremat vndiq. totum
Arte noua cælum, & pulſis admurmuret aſtris.
Ergo alacres ordire choros: age, Diue, quid orſis
Indubitas? ordire modos, & fœdera vocum.
Hic age Beihlcmæ ſub mœnibus, hic ubi ſolum
Aut ſpecus, aut tuguri paruum, & ſine nomine culmen
Concentu, fremit, & Superſum plaudente ſenatu;*

Hic

LIBER PRIMVS.

*Hic voti te siste reum, & noua gaudia cantu
 Nascenti modulare Deo, modulare gementi .
 En quibus affusa Diuſum concentibus alæ
 Bis genitum cœli Regem cecinere, ſecundis
 Experientem ultro noſtras natalibus auras ,
 Et teneros membrorum artus, & noſtra gerentem
 Ora Deum, & duro fati ſub faſce gementem.
 En Deus in terris . Quid non ſperemus amantes,
 Si vel notus Amor, vel amoris amabile Numen;
 O quibus expectata ſalus , quibus ardua cœli
 Regia iam deſponſa nouo cum fœdere Diuſum ,
 Ite : ſolum natale Deo , natalia regna ,
 Maternos luſtrate toros, luſtrate penates ,
 Et mecum his tuguri tandem ſuccedite teſtis.
 Vnde , quis hic infans hæc ad magalia ? qui Sol
 Fronte micat tenera ? ſalue mea gloria , ſalue
 Nate Deo, æternùm ſalue, ſate Virgine ſalue.*

*O quibus hanc lucem auſpicijs ſperare dediſti,
 Quam dudum promiſſe tuis, quam debite dudum,
 Quantum optate venis ! Vt te poſt ſata parentum
 Triſtia conſpicimus , caſuq. miſerrima noſtro !
 Quàm rata, quæ talem cecinere oracula noſtem
 Aduentus teſtata tuos ! quàm vera priorum ,
 Quàm te digna fides ! quàm fallere neſcia mentes*

Pollicitis animosa tuis! quàm vera loquuti
Fœdici rates, tua qui speranda caneant
Sera licet, ventura tamen primordia vitæ!
Ergo erat in fatis, humiles te inuisere terras
Indutum humanos nostra sub imagine vultus!
Ah qualis puer, ah quantus regnator amantum
Sedibus è superis terras delapsus ad imas,
Os, habitumq. hominis vero cum numine præfers!
Quàm nobis sperate diu, quibus obuiæ fatis!
Te pietas, te noster amor, te dura parentum
Vincula, te gemitus, lacrymæq; & mæsta tuorum
Funera, te stygiæ tellus damnata sub armis,
Te patrûs tua gens pœnis addicta vocabat.
Ah quoties, dum lenta trahit per secula pœnas
Æternæ mortale genus, dum prima parentum
Crimina captiuos urgent in fata nepotes;
Ingemuit, traxitq. graues de pectore questus,
Dum petit auxilium superum, dum nulla facultas
Excutere indignam fortunam, & ponere curua
Præneum ceruice iugum, molemq. malorum.
Verùm animos coeli memores spes sola fouebat,
Perpetuum solata metum, dubiumq. laborem.
Ah tua progenies quantis gemit anxia curis,
Quæ, quibus interrupta iacit suspiria votis,

Dum

Dum poscit liquidis diuinum è nubibus imbrèm,
 Pactaq; pacati terris commercia coeli!

Nil frustra optatum miseris, non irrita gentis
 Vota tuæ, non ulla precum iactura, nec astris
 Contempti gemitus, nec spes decepta precantum.

O memores patrio mentes aduertite coelo
 Mortales: en pignus adest, en obses Olympi:

En Domini Natura sui felicior ortu

Sponte nouas submittit opes, & prima gementis,
 Qua potis, effusa celebrat cunabula pompa.

Vera fides. Deus, ecce Deus: non lumina fallunt,
 Si qua fides oculis: quamquam hæc miracula lucis,
 Atq; oculos generosa fides, & signa refellit.

Ipsa sibi testis coeco videt omnia vultu.

Nunc monstris animosa nouis, & nocte diurna
 Aucta, nouos proprijs è viribus elicit ortus.

Quale solet campis dudum sata semine paruo,
 Florea vis, & sponte ferax, operosaq; foetu,

Vere virere nouo, & proprio pubescere partu,
 Maior ut è paruo naturæ pignore crescat.

Sic Fidei vis alma satum non irrita primo,
 Foenere foeturæ felix, & viuida cultu,

Cultori nunc fida suo, sub lumine tanto,
 Nocturno sub Sole, licet brumalibus Euris,

Vere suo letis è sensibus efflorescit .

*Nec virtute quidem propria, sed semine maior
Orta suo, sese occulto sibi sufficit ævo.*

Et tanti diuine iaces tu germinis autor !

O numquam sperate futis ! quo munere nostræ,

Aut quibus illecebris vitæ, quo mortis amore

Accersite venis, tantos obiture labores ?

O ades, ò tandem lacrymis superate tuorum,

Nostrarum instaurator opum, vitæq. reperiior,

Et vitam in medio mortis venate periclo.

Venisti tandem (o pietas) datur ora tueri

Diue tua, & tecum nostros componere vultus,

Et sandi, flendiq. vices, vitæq. labores.

Quamquam ò quale iaces ! quò te pulcherrime rerum

Deiectum aspicio ! quæ te cunabula tantum

Excipiunt cæli pignus ! quo limina cultu !

Ab stipula in nuda, cumuloq. horrentis auenæ

Diue iaces, folijs, & stramine fultus agresti.

Qualis litorea per noctem abiectus in vluæ,

Nescius amitti, proprio micat igne pyropus,

Et cupido se monstrat hero: vel quale relictis

Abstrusum in terræ venis micat eminus aurum,

Atque oculos ultro spectantium accersit auaros.

Ab Puer, ab nostri venate cupidinis ignes

Ignes

LIBER PRIMVS.

Igne tuo, & teneris ultro Deus indite membris.
 O quis in hanc, diuine Puer, te compulit ædem?
 Quid pietas tales in te tua prouocat iras?
 Ecquid amas tantum nostri miserescere casus;
 Nil obitus miserate tuos? te numine tanto,
 Te ne sub hospitium hoc, te ne hæc sub iura coactum!
 Haccine nos mercede doces, amor emptor amoris
 Quàm sit emax, quas largus opes, quid prodigat aurum
 Pro dulci consorte, suæ pro compare flammæ!
 Ah nimium contempte tibi. Te, prodige, tantam
 Mercedem, ò pietas, tali pro merce dedisti!
 Tàm ne oculis ignote tuis! Te ne ista coercent
 Vincla Deum! te lina ligent, & textile vellus!
 Scilicet inuitum: aut excussa potentia dextræ
 Diue tuæ. te lina ligent, & vellere textum
 Sutile tam vili, & paruis data carbasia cunis!
 Ah laqueis captiue tuis, ah debite quantis
 Cladibus, ò regni nobis date cœlitis obses
 Crimine pro nostro fati reus! Hoccine vitæ
 Scrutium tam sponte subis, subiture tuorum
 Triste satellitium, & lethi fatale tributum!
 Tu ne ille antiqui sator ætheris! illa potentum
 Cœlicolùm vna parens, rerumq. æterna potestas!
 O ubi regifici postes! ubi tecta coruscis

*Flammea Luciferis? ubi Sole nitentior aula,
 Et rutilum dextræ gestamen, & igne decoro
 Stellarum, & fulua solium Thaumantide cinctum,
 Et numquam excussum capiti diadema verendo
 Imperiosum, augustum, ingens, & sidere texto.
 Tergeminum, sublime, suo par omnia Regi.*

*Tu ne ille omnipotens, quem cœlitis alma Parentis
 Mens habet unigenam! quem numine foeta perenni
 Æternum paritura parit, fingitq; tuendo?
 Scilicet in se aciem dum colligit, & sua cernit
 Ora pater, sat nota sibi, sat prompta videri,
 Et propriam visu faciem pulcherrimus, haurit,
 Nec sese aspectu cessat lustrare profundo:
 Tu faciem in tantam viuax obtutus ab alta
 Mente venis. fixi tu luminis edite iactu
 Irradiat, vultumq. Deo, numenq. Parenti
 Exprimis, innascens oculis spectantis imago.
 Ille tua se fronte notat, se luce figurat
 Illucente tuis natalibus: in tua semper
 Inditus ora simul, simul obuius aspectat se.
 Te specimen legit ille suis imitabile coeptis,
 Exemplumq. ferax. in te sata lumine viuo
 Dum rerum simulacra videt, quæ pulcbrior ipse
 Pulchra refert, & visa Deo, meditandaq. seruas:
 Nempe*

Nempe tua finxisse nouos ab imagine gaudet,
Et varios rerum vultus, artemq. ministram.
Omnia tu manuum solus regis orsa potentum:
Te varias operum moles formare docentem,
Signantemq. viam, & rebus decus omne creandis,
Et genus inscribentem, & nomina vera notantem
Consult ad certos operosa potentia nutus.
Hinc variam formosa trahunt miracula rerum
Effigiem, & tantos variat natura labores.
Scilicet insignire tuum est, & fingere certas
Omnigenum formas operum, quæ deinde creatrix
Cura libens vno discriminat omnia voto,
Iuq. nouos tua per vestigia dirigit ortus.
Tantum oritur tecum ingenij: spectabile tantis
Iustar imaginibus tecum tua ducit origo.
Nil faciat, nullo Genitor molimine dextram
Exerat, aut vsquam nutus, & prouida mentis
Lumina conuertat: nisi lumine gignat eodem
Te sibi conspicuos animantem ad singula visus,
Atque acie in summa mentis clarescere natum
Pro viuo intentu, & fixo pro luminis ictu.
Tu patrijs vis una oculis, tu parta videndo
Forma Dei, quamuis eadem diuersa videnti,
Nec viso diuersa Deo, nec didita sensu.

Progenies, quamuis partu discreta paterno.
Tu genus æternum, tu Numinis incrementum
Ætherij, tu Numen idem, tu pectoris hæres
Arcani, tu pectus idem, tu pignus amanti,
Tu gremium geniale Patri, tu nata propago.
Olli idem omnipotens, idem arbiter, & Superum Rex,
Idem Orbis moderator, & idem innasceris autor,
Alter ab æquæuo Genitore, nec alter ab uno
Diue Deo. sic ille tuo se prodigit ortu.
Nempe sui te dulcem animam, te mentis opimæ
Possessorem æquæuum, æternum, & iure beandi
Sponte parem, rerumq. æqua ditione potentem,
Tam similem aspectu, quàm Numine gignit eundem.
Quos inter medius vegeta spirabilis aura
Urget Amor flammæ, pariterq. amplexas utrumque.
Alterum in alterius præcordia condit amantem,
Tertiaq. elicitur de Numine forma trifor-
Illa fouet fax una duorum indiuiduum cor,
Atq. olli cor idem, fons, & vitalis origo.
Si non illa venit partu sata mentis imago,
Pectoris ex adyto tamen expirata profundo
Secum haurit sine fine suum vis ignea fontem.
Illa duos secum dum pectore colligit uno;
Hunc, illum interciurrit amans, & sædus amoris,
Nil

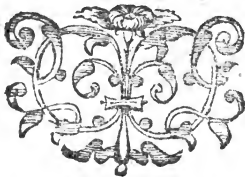
*Nil utrique impar, utrique simillima vultu,
Pro simili tamen exemplo non obuia cerni,
Visa Deo, sed non specie furata videntem.
Vna eademq. anima simul editur, inditur illa,
Vna inter geminos, & utrique alterna voluptas,
Mutua, par, simplex, eademq. ad vota cupido.
Non ea Naturæ, vel Numinis altera censu,
Verùm habitu vultus, & originis altera ductu.
Scilicet indiscreta, tamen discrimine certo
Hinc, atq. hinc afflata vices committit amandi.
Illa sibi indulgens, vltro sibi conscia veri
Cura boni, & mensura sui sibi debita voti.
Tu ne ab tanta Dei soboles! tu ne ille Tonanti
Fons operum, rerumq. vltro consulta potestas!
At quibus hanc lucem auspicijs deuote subisti,
Et quibus exitijs! in te mala cardine verti
Nostra tuo, & nullos infonti parcere casus!
Te ne laborantem tali sub lege videri,
Et caput, ah, tantum tali supponere fato!
Infantem ne, virum ne potes te, Diue, fateri
Ore, satum, ingenio, & perituri finibus æui!
O quid, amor diuine, Deo, quàm seua laborum
Monstra paras, quàm dira paris portenta malorum!
Ab saltem dum vita recens, & debile corpus,*

*Dum gemit in teneris lactens infantia cunis;
Dura minus fortuna foret, nec tale iacentem
Aspicerem, & rigida subeuntem incommoda noctis.
Ah male maturis innate laboribus infans,
Quantulus hic, & quantus ades! quibus hospes ab oris!
En ubi, quàm secure tui, quàm triste laboras
Et tenero vagitu, & fluminibus lacrymarum,
Vix dum prima subis ad limina flebilis aui!
Ah Puer, ah tantis cum fletibus intabescis,
Et turgentia lumina lacrymulis irroras,
Et suspiriolis matrem, & singultibus afflas,
Molle ciens animam per tenuia interualla.
Vt Virgo, ut lacrymis, ut mollibus adblanditur
Sensibus, ah afflans animam ori intermorientem!
Vt porrecta sinus, & virgineos amplexus
Ora super gremio sese ingerit acclinato,
Vberaq. immulgens teneris materna labellis,
Mille faces, & mille cupidineos ardores
Promicat, & longum tabescens inter amorem,
Liquitur obtutu flagrantis ignea visus,
Dum suspiria lenta magis magis increbrescunt.
Et mea quàm tuus hic haurit præcordia fletus!
Quàm dulce immorior tanto lacrymantis amor!
En geminas mea vita fores abitura recludit.*

Elicis

*Elicit ex oculis animam tua flentis imago.
Haurit ab aure animam tua vox, & languidulum cor
Auram interpellans vagitibus interruptis.*

*O coelum, ò auræ nil parcitis! ite per Arctos,
Crudeles hyemes, coeli furor. ite cadentis,
Ite renascentis largas Hyperionis oras
Obruite imperio vetitas licet. ite per omnes
Terrasq; tractusq. maris, coelumq. profundum:
Infernas turbate domos, turbate supernas.
Omnia sint vestro, si fas, regnata furori.
Tantum oro (si vester amor clementior Orco)
Oro hyemes, & te, coeli spirabile frigus,
Hoc vno, vnâ noctem, vno hoc absistite tecto;
Dulcis ubi hic infans horrentes inter aristas,
Stramine gramineo, & nullo fultus hyacintho
Flos Superum, dulces hominum meditatur amores,
Triste citans auram vagitus inter anhelos.*

GENETHLIACI

Pars posterior.

Quam idem postridie dicturus, sanguinem
 misit è pectore. factumq. percommo-
 de, vt per aliquot, dum is conuale-
 sceret, dilata dies, initium
 eiusmodi sortiretur.

Irgineos dudum peregrino in limi-
 ne partus,

Infantemq. Deum Diuæ genitricis
 in vlnis

Vidimus, & terris natum, & mortale
 gementem.

Ius erat actutum sacris dare munera cunis,

Et diuina nouis præsepia cingere fertis.

Non licuit tantum nobis, quia munere digno

Forte fuit tum cassa manus, non pectus auarum.

Digressi rursus Aonias lustrauius oras:

Hinc ad Acidaliū celeres peruenimus amnem,

Vt noui si qua forent huc munera portarentur.

Seu quis honos Phoebi, & florentis adorea Pindi,

Seu gregis Arcadij quantum pluit ubere nectar,

Seu Charitum composita manus pro matre supellex.

En

*En iterum natale Deo nunc imus ad antrum
Nescio quid patria Pindi de rupe ferentes.
Tu modo, vestigal tantum cui subdita portant
Mænala, cui tantum Parnassi scænus abundat;
Pollicitis stas, Phœbe, tuis, & debita profer
Dona memor fidei, & cumulum superingere penso.
Nec mihi (si munus dudum moror) errat amando
Mens animi, musamue dies elapsa fefellit.
Ipsa moram fecit nimium festina voluntas,
Quæ dubio varias implendi muneris artes
Dum sequitur studio, metuitq. ingrata videri:
Ingenium longa curarum ambage moratur.
Dumq. Deo votos Pietas meditatur honores,
Quæq. paret lustrare nouo donaria cultu:
Non ea diuitias optat Garamantidis undæ,
Non aurum, aut Indæ vestas à Doride merces,
Aut Arabum succis balantem, & fruge Sabææ
Ambrosiam, aut Tyrio flammantia vellera fuco.
Verùm alias arcas, alios popolata recessus,
Thesauros vitæ sacros, animæq. repostas
Haurit opes, altumq. suo de fonte cruorem,
Primitias voto sacras, & dulce tributum
Nascenti solemne Deo, vel manus amanti.
Atq. ego iam venas arcano vulnere tactus*

Purpureos ibam in riuos . ah saucius issem
 Irriguum (quid fata vetant?) in sanguinis amnem .
 Venissem ad festas melior tibi victima cunas
 Diue Puer , dulciq. animam cum voce dedissem .
 Sed quando tantum nequicquam optauimus : ò vos
 Pergite Perides iterum , nec parcite nostri
 Carminis elapsum tempus reuocare canendo .
 Tuq. meo iam Phœbe Deo date muneris obses
 Solue moræ pretium : neque enim cunctamur inempto
 Temporis occasu . vendit sese hora cadendo .
 Ne fuge promisso meritum superaddere culmen ,
 Nec fidei mensuram ullam , aut compendia quæras :
 Fœnus enim officij poscit mora . fœnus honoris
 Tardus bonos , votiq. dies huc lapsa requirit .
 Da , siuus optanti constet prouentus amoris ,
 Qui ductam in longas magno spem fœnerat horas .
 Ergo animi porrecte sinus , ex omnibus omnes
 Exere fortunas adytis , atq. ubere largo
 Munificas hic pande manus . da , prodige , quantum
 His lacrymis , quâtum hoc gemitu Deus imperat infans .
 En ut inops , en quale gemit ! quàm dura iacenti ,
 Quàm deserta quies inter fœniliâ tosto
 Aspra toro , & fœdos pœcudum redolentia somnos !
 Quale patet dissuta domus , nec inhospita nimbis ;

Hor.

*Horrida dum summis Aquilonibus asperat annum
 Bruma, nec à pleno veniunt fomenta camino.
 Tantùm interlucens lento vix lumine flammæ
 Coeculus immoritur nocti focus. Ilicet illum
 (Ah pietas) medium recubantem, & molle trementem
 Quadrupedum par vile fouet, quæ pectore prono
 Incumbunt, geminumq. afflant auido ore teporem,
 Et Boream algentem certant arcere reslando,
 Naturæ miserantis honos. Ah conscia tanti
 Pignoris hospitio, & tali sacra limina partu,
 Ne gelidos tantis accite meatibus Euros,
 Nec pluuium rimosa Iouem defundite tecto.
 Vos quoque syluestres animæ, spes unica ruris,
 (Sic vobis ignara doli dent pabula campi,
 Et metuant vestras nemorum monstra omnia voces)
 Vos, quibus hic infans, atq. hæc cunabula curæ
 Vicinæ pecudes, seu tu dare fortis aratro
 Ceruicem, seu ferre humeros tu mitis onustus:
 Ah, folles animate animæ, crebrescite flatu,
 Aspirate Deo per noctem, & flabile frigus
 Assensu prohibete pio, cordisq. flabello.
 Ah teneras, dum spirat hyems, obsidite cunas
 Instantes gemina face pectoris. En ego vestro
 Tertius obsequio, pars flaminis ultima nostræ.*

Difficiam hanc animam, & vitæ penetrare recludam;
Vt mea vel tectum hoc (si quâ licet) ora vaporent,
Vel meus in tepidam difflet me spiritus auram,
Spiritus intentu mecum immoriturus anhelos.
Ah quid ego imploro ventos, & muta lacesso
Frigora, vel sevas hyemes, & Orionis iras?
Quid placidi fortuna Iouis, quid mitior anni
Tempestas, quid blanda iuuet clementia coeli?
Scilicet effugij satis hoc, & cladis asylum;
Dum cupis in te omnes iamdudum accersere luctus.
Ab flammis data præda tuis! tu legifer huius
Exilij tibi Diue venis, autorq. pericli.
Ergo erat in votis talem tibi ponere sedem,
Hos tibi natales quondam meditare futuros;
Cum tu olim primos facilis molitor in ortus
Naturam eliceres, coeliq. volubile templum!
Quantæ molis erat meritum tibi condere tectum,
Et solium tantis aptum præfigere cunis!
Scilicet ille idem es, nullo sata semine nasci
Omnia qui nutu rerum primordia mandas.
Tu numen molite tuum, variabile sati
Imperium capiti creuisti imponere nostro,
Certus in hanc vitæ nobiscum incurrere sortem.
Tu verbo, nutuq. potens ingentia Diuum

Limina, tu magni posuisti immane theatrum
 Ætheris, & fixis radiata sedilia flammis,
 Sydereo nobis fingens laquearia tecto.
 Tu sua tellurem collectam in pondera circum,
 Sponte suo subnixam oneri, fixuq. perenni
 Pendentem ab sese nullo fundamine libras,
 Seu nobis natale solum, seu pensilis ultra
 Naturæ momentum ingens, nec mobile pondus.
 Illam inter vario florentes germine campos
 Extollentem altis montana cacumina siluis,
 Visceraq. abruptis pandentem effossa barathris,
 Neptuno foetam esse iubes, & fonte profundo.
 Hunc etiam certos vetitum transcendere fines,
 Porrigis immensum spatij, & littore vallas
 Indomitum quamquam furijs, coeloq. minaces
 Attollentem iras, & agentem ad sydera fluctus.
 Tene illum aspicio, quem quondam aspexit Olympus.
 Flore coronantem terras, totoq. serentem
 Æthere luciferos, oculatæ lumina noctis!
 Tu faciles obitus, faciles das ire per ortus,
 Quæ regis æternos mundi versatilis ignes,
 Taurumq; Plaustrumq; Lycaoniosq; Triones,
 Et sobolem Lædæam, & noctiuagam Cynosuram, (pen-
 Atq. Helicen, atq. Hydram, atq. auripedem Melanip-

Et pluuias Hyadum flammæ, toruumq. Booten,
 Anguineumq. iubar cum sydere Centaureo,
 Et formidatum nautis Oriona nimbo,
 Errantemq. Iouem cum pignore Cylleneo,
 Et tardum genitorem æui sua secla morantem,
 Gradiuumq. patrem, & dulcem insidijs Cytheream,
 Et regem Titana die, lucisq. parentem,
 Et celerem cursu Dianam, & fronte bicorni,
 Quæq. pares spatijs distinguunt sydera menses
 Et versas duodena vices, annumq. reducunt,
 Et quæ alios ineunt alio discrimine cursus,
 Seu maris occiduo properent se mergere fluctu,
 Seu nunquam casura Poli se vertice summo
 Semper agant circum paruo labentia gyro.
 Tu Genitor, primo mundum qui ducis ab æuo,
 Talibus accensum lustras funalibus Orbem,
 Atq. illum generi regnandum addicere nostro
 Ante paras, prima quàm nos ab origine ducas.
 Quis te hominum, quis te nollet vidisse Deorum
 Indulgentem operi, & facili suprema mouentem
 Orsa manu; dum viua iubes in corpora terram
 A se degenerem teneris coalescere membris?
 Et primum humanæ sobolis, vitæq. parentem
 (Exemplum, formosæ, tui dum fingere gaudes)

Ter-

*Terrena de face satum, iam fictile nostri
Principium, subitos in luminis elicis ortus.
Olli vitales auræ spirabilis haustus,
Atq. animam sensu pollentem, & numine mentis,
Ducentemq. tua similes ab imagine vires,
Diuino afflatu vegetos infundis in artus.
Tantum animis terra ausa tuis. Venit arbiter Orbis
Ex humili noua forma solo, micat arduus ore,
Attollitq. animos, & conscia lumina coelo.
Miratur subitum sese genus: vnde repente
Tam noua tam caræ productum in lumina vitæ!
Munere quo tam dulcem animam, quo flamine sensum
Hauferit ætherium, lapsumq. in pectora numen!
Sentit opes animi, sentit diuinitus auctum
Pectus, & arcana fœcundam Pallade mentem.
Illum acclinantem placido data membra sopori
Connubio tacitum iungis. nempe inter amoenos
Dum tu illum flores, & odora cubilia mulces
Dulcia securo carpentem obliuia somno;
Vnam inter curuas disclusa per ilia costas
Delectam, & molli iussam discedere tactu,
Foemineos pollente manu componis in artus,
Et consors iam facta tori, cui nubile natu
Ingenium, & virtus generi materna serendo.*

State (iubes) hac sorte meum genus, æmula cæle
 Progenies, æuo foelix, imperdita letho,
 Et numquam euentus rerum visura sinistros,
 Næ leges oblita meas, & foedera Diuum.
 Este mei geminum Mundi caput: este futuræ
 Gentis uterque parens, & connubialis origo.
 Tellurem imperio totam subiungite vestro:
 Ducite connubio sobolem: date plurima partu
 Pignora, longæuos nunquam interitura per annos
 Næ placet interitum vestris adsciscere votis.
 En ego nec metas regni, nec tempora vitæ,
 Sed faciles morum leges, & munera pono.
 Vestrum hoc seruitium est, quidquid seu prodiga foetæ
 Terra parit, seu larga sinu salis unda feraci,
 Quæq. animæ per lustra vagæ, per cærule Nerci,
 Per superas coeli numquam irremeabilis oras.
 Hæc nitidi conuexa Poli tam luce superba
 Crebra suas vibrare faces, hic lucidus auræ
 Ambitus, hæc vario frugum grauis obere tellus,
 Hæc patria, hæc vestris olim nascentibus esto
 Ampla domus natis, nec subdita regia fato.
 O tantam molite tuis mortalibus aulam,
 Quam tibi nunc sortire domum! quo turbine sortis,
 In te vnum conuersa tot aggerat alea casus!

Alea,

Alea, quæ nostræ vertit ludibria vite.

Ab regnis inuise tuis, inuise tuorum

Hospitûs! Vtinam sola hæc penuria, solum

Hoc foret exilium suscepti summa laboris.

Altera perniciës en te vocat, altera clades.

Arma indigna sonant: Solimûm fremit arma tyrannus.

Ab tua iam totis in vulnëra viribus itur:

Omnia lustrantur diro cunabula ferro;

Vnus ut intereas, cunctis è millibus unum

Quem decet immunem tantos euadere casus.

Quantus agit materna furor se limina circum,

Et puerûm imbelles animas ad funera poscit!

Quæ, quibus insidijs, quo turbine versat Erinnyæ

Per medios se coeca lares, per clausa domorum,

Per Solymûm sine more toros, lateq. per vrbes

Isacidûm, confusa nouo per compita luctu!

Vbera per, lectosq. sinus, & pectora matrum

Aggerat heu quantos indignæ stragis acervos,

Ense truci infantum teneros bacehata per artus!

Ah ne, Diua parens, ferus hæc ad limina miles,

Quò solûm venit ille suos inferre furores,

Victor agat gressum, & saturis fremit ebrius ausis.

Diua caue: nihil insidijs, nil parcitur iræ.

Hiccine tu patrio metuendam fulmine dextram

Abstineas! tantum ne pati te cladis inultum!
 Nec meritis te, Diue, tuos furor armat in hostes!
 Quippe vetat fatum, vel tu nunc alter ab illo es,
 Qui quondam pluuiis merfisti gurgite mundum
 Vlti hominum commune nefas; cum naufragi tellus
 Imbribus eternum crescentibus hausta profundo
 Æquore, tot merfas animas inuergeret Orco.
 Qualè laborabant gemitu mortalia corda,
 Cum coeleste fretum, cum te sensere corusco
 Fulmina vibrantem coelo, & lethale tonantem!
 Nec fuit indignum superis, tum cernere tanto
 Diluuium mundum, & confusa strage natantem.
 Quid Superum deiecta tuo sub tartara telo
 Turba rebellantum, & coelo dare iura frementum?
 Quid data sulphureo quondam te vindice nimbo
 Oppida, vesano quia fœda Cupidinis æstu?
 Quid Phariæ vindicta tyrannidis, haustaq. ponto
 Milliatot bellantum, atq. in tua castra ruentum?
 Cum iussu disclusa tuo media æquora sicco
 Excepere solo gentem, & tua signa secutos
 Isacidas: mox agmen ubi se hostile sequaci
 Intulit assultu laterum per aperta liquentum,
 Non tulit hoc Nereus, & conscia cœrula iunctos
 Ire dat in fluctus, submersosq. obruit hostes.

Non

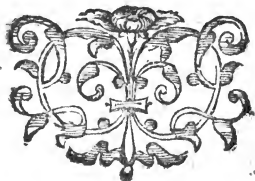
Non tulit, ah, tantum Nereus in castra tuorum,
Et feret hoc tellus in te nihil anxia crimen?
Et poterit non illa tui miserescere tantum,
Quantum olim miserata tuos vada falsa maniplos?
Quin abscissa chaos, & stygio caua viscera fundo
Sorbet in abruptum tanti noua monstra furoris?
An tu cœlipotens aperire potentior unda
Tellurem abrupta, quàm ruptis tartara terris?
Fallor. Eras fidus vindex tum Diue tuorum,
Ah vindex nunc Diue tui. Te ne in tua tantum!
Membra tuas armasse manus, dum nasceris ultor
Contemptorq. tui, & patrijs nouus exul ab astris!

Quàm nunc alter ades, quantum mutatus ab illo
Ora supercilio, quo primùm excussa parenti
Pectora primæuo; cùm te sua furta querentem
Sensit, & attonitos subitus tremor obruit artus;
Nec potuit celare tuis male conscia iussis
Lumina, nec labem generi prohibere paternam.
Ah nunc illa tuæ commissa piacula genti
Supplicijs ulture tuis! Te vindice tanto,
Te vade iam nostro generi, te iudice cautum.
Soluihur antiqua iam compede: soluihur Orco:
Et, duce te, patrijs rursum transcribimur astris.
Eripimur tandem: eripimur. Da libera plausum

Progenies, erepta iugo Phlegethontis auito.

*O noua iam cælo, & Superis adscita propago
Nascenti grātare Deo. Viden æthere toto
Ad tua quā lati proludunt gaudia Diui,
Et consanguinea vniunt ad fœdera dextra!
Quanta nouam nobis portendunt signa salutem!
Nam virtus quæ tanta Poli, quæ lucis imago
Tergeminos nuper Soles commisit in vnum?
Aureus ardentem radijs Titana coronat
Circulus. Infuetum cælo. Micat igne sereno
Nescio quo præter solitum fulgore cornuscum
Sidus, & in medio stat lumine lucidus infans.
Lucifer incerto sese nouus exerit ortu,
Memnonios reges Solymam qui ducit ad urbem.
Fundunt vitiferi fragrantia balsama colles,
Et tacitos fluctus voluunt vndantis oliui
Flumina Naiadum latices oblita sonoros.
Mortales Diuim ora procul videre loquentum,
Et pecudes videre nouæ miracula noctis,
Videre, & multum pecudes fleuere videndo
Infantem vagire Deum. Quid Romula tantum
Dardanide portenta ferunt! animalia nuper
Per campos audita loqui: per compita luctus
Horrisonos: cæcum radijs Titana siphultis:*

*Et mæstum in templis ebur, & liquida æra gemenda;
Fulguraq; & tristi pallentes crine Cometas;
Et tonitrus cæli ingentes, & sæua sonantum
Armorum, & subitos ruptæ telluris hiatus:
Vorticibus visos amnes spumare cruentis,
Aut medio in cursu dubios sine lege morari:
Luctificos animum questus lethale canentum:
Concussas sine more ingis nutantibus Alpes,
Atque abrupta nouis Ætnæa cacumina flammis;
Et dubias pecudum fibras, & dira litando
Extasacris, trepidasq. umbris errantibus vrbes.
Omnia sæua metu. solum formidinis expers
Omnibus hoc portentum ingens præ millibus vnum,
Ire Deum in lacrymas. nimirum, ah, natus amari
Ante Deus, quàm natus Amor. Quid Amore magistro
Non didicit vel ferre mali, vel vincere flendo!*

De Magorum Regum itinere.

CARMEN

I L

*Q*uod noua Matutæ faciem facis auxit origo,
Atq. insueta Polos visa est accendere lâpas:
Ecquis amor spectare diē, aut Titana gemello
Sidere delusum vultu, minus ire corusco?

Vertite ad hoc tuguri tectum, & sænilia mentes.

*Quantus hic agrestes inter proiectus aristas
Per noctem indulgens teneris vagitibus infans
Spontem suam nostro vitam despondet amorī
Natus inops, diuesq. sui dator! O quibus illum
Excipimus cunis lacrymantem, & dulce ferentem
Os hominis, Numenq. suum! quem lucis in auras
Virginis arcana conceptum exclusit ab aluo
Diuino sæcunda satū mortalis origo.*

*En illum Auroræ populi, Regesq. Sabæi
Certatim accumulanti donis, verumq. salutant
Regnatorem hominum, cui Diuū innata potestas!*

*O noua quæ cælo tantum exeris æmula Soli
Stella diem, & superi signas cunabula Regis;
Si duce te cursum certa regione secuti*

Mem.

*Memnonida, si fida tuos dum praebebis ignes,
 Infantem videre Deum; da praeuia nobis
 Lumina. nos etiam votiuo munere dites
 Bethlemā ad rupem, & sacrū properamus ad antrum
 Sacra Deo pubes, & idem ad praeſepe vocamur.
 Ite pares animis mecum, & Parnasside pompa
 Pierides, excite choros, & gaudia cantu
 Tam lætum per iter, tantæ facis auspice ductu.
 Addunt se comites votis, & nobile iungunt
 Agmen Orontei, socio cum munere, Reges.
 Non illos aut acris hyems, aut vlla fatigat
 Exilio sudata dies, & auara quietis
 Causa viæ, cæptiq. nouo cum sidere cursus.*

*Ergo iter ingreſſi, patrijs è finibus ibant
 Ductores Arabum, & procerum Nabathæa propago,
 Tres generis summi Reges, atq. agmine festo
 Læta cohors, toto plausum vulgabat Eoo.
 Iam campos tenuere rotæ. nempe vna quadrigis
 Tantùm aberat, roseam qua lucem Aurora vehebat.
 Vnà ingens equitum varijs insignibus agmen,
 Tergeminus promptis famulantum exercitus armis.
 At tuba, quæ præmissa viros citat ære conoro,
 Ad Solymam tonat, ad Solymam duce sideris ortu,
 Ad Superum infantem Regem, fremit excita plausu*

Vnà equitum, peditumq; phalanx . iam tota relinquit
 Mœnia ; se totis vrbes effundere portis,
 Cumq. suis deserta putes iam compita tectis .
 Ire pares studio certant , & munere Reges,
 Nutantesq. onerant currus . portantur opimæ
 Memnonis Eoi merces , auriq. talenta ,
 Et stacte , & thuris late spirantis odores .
 Grandia curuato quadrupes trahit effeda collo .
 Et varias operum moles . it prodiga Tharsos :
 It Meroë deuota focis : it vectus Orontes ,
 Totaq. formoso Panchaia foeta metallo,
 Cœlicolûm Regi munus . dat Lucifer omnes
 Officiosus opes , censuq. asseruit Olympo .
 At coeli fax alma, nouo quæ effulserat ortu ;
 Per noctem , perq. illa diem fidissima ducta
 Dirigit obseruata viam , cursumq. gubernat
 Abbaridûm longè ad fines à finibus Indis .

Ergo iter emensi , Solymas iam cominus oras
 Aspiciunt . coram assurgit montana Saniris ,
 Et Libani frondosus apex , & celsa Sionis
 Regia , finitimos inter pulcherrima tractus .
 Clarescit sonitu passim ; & propioribus undis
 Dulce fremens , molles lambit Iordanis arenas .
 Nec mora , conspecti fluctus , & florea rura

Leni.

*Lenibus in stagnis, & syluicoma Terebintho.
Hinc altum in luco culmen felicitis oliuæ:
Hinc & meta viæ longo sperata labori,
Isacidum Solymæ sedes, & culmina tectis
Ardua turritis, educatq. moenia coelo.*

*Ante urbem in campo ludis operata iuuentus
Viribus exercent teneris umbratile bellum.
Hi dociles flectunt currus: hi fortia discunt
Cornipedum ludicra. fremit sessore sub alto
Plurimus, & quassa sonipes volat actus habena,
Pictus acuphaleras, atq. aureus ora lupatis.
Parte alia peditum lusus, & dura palæstræ
Prælia, nec molles virtus agitata per usus.
Hic iuuenes certare manu, & campestribus armis:
Bellisonos tendunt arcus, & sibila tela
Eminus enixi neruis ad sidera iactant,
Aut dubiam certant ictu contingere metam.
Hi stadio certatim instant, aut acta lacertis
Spicula fulmineis aliè sub nubila mittunt.
Stant circum, & pulchras acuunt clamoribus artes
Spectantium affusi coetus. fauor undiq. vires
Instimulat, terretq. pudor, frangitq. voluptas.
Talìa dum campis dat ludius otia Mauors:
Ecce aduentabant portis, & longa sequentum*

*Agmina ductabant Reges, vberemq. petebant.
Iam canor audiri venientum, & pulsa tubarum
Æra: vident voluentem alto se pulvere nubem.*

*Extemplo ludentum acies, & bella filescunt:
Nec mora, turmatim studio importuna videndi
Obuia se totis effundunt agmina campis.
Immemores visi pueri, & rerum inscيا pubes
Mirari ingentes equites, & magna frementum
Corpora quadrupedum, & celeres ad moenia cursus.
Intenti explorant vultus, & nomina Regum,
Et cultus in veste novos, & mira videri
Arma virum, & pulchro rutilos heroas in auro:
Suspecti, quæ causa viæ scitantur, & ultro
Difficilem credi flagrant audire laborem.
Multa super patria rogitant, super omine multa
Sidereo, & pressis hærent ad singula dictis.*

*Vix erat audiri coeptum, quibus agmen ab oris?
Qui patria, qui stirpe Duces? quo sidere ducti?
Cum subito arreptæ mentes: tum gaudia fando
Iactari passim in vulgus, creberq. tumultu
Rumor, & immissæ curarum in corda procellæ:
Diditur hæc totam subito iam fama per urbem,
Expectatum illuxit diem, quo munera solvant
Nascenti promissa Deo: iam secula nouari:*

Iam

*Iam Diuſum peperiffe fidem ſua pignora terris :
Iam noua , iam ſperata diu miracula partus
Virginei viciffe fidem. nempe omnia ſignis
Impleri prædicta ſuis, & poſcere metam.
Hoc genus illud opum venturum ex orbe Sabæa
Nascentem ad coeli Regem, hoc regale tributum,
Hanc illam Æthiopum turbam, quam fata canebant,
Hos Arabum Reges, atq. hos Orientis honores.
Ergo mortales genitum veniſſe ſub auras
Regnatorem illum Iſacidum, cui militet Orbis,
Qui genus omne hominum ad cōmercia poſcat Olympi.
Talia vulgabat faciles iam fama per aures,
Crebra noua fingi ſub imagine, crebra reſingi.*

*Ecce autem à portis ducti per compita Reges
Luſtrabant in equis urbem, & ſurgentia pinnarum
Ordine, valuarumq. pari, latera alta viarum,
Porrectosq. ſolo tractus, & textile marmor
Quà iacta per ſtrata Paro, quà Memphide ſecta.
Illi occurrentem leti cognoscere turbam,
Incedunt: iam teſta nouos dant undiq. plauſus.
At Regum formoſus honos in corpore toto.
Barbario veſtes cultu, & Garamantide gaza,
Et decor in Tyrio Phrygius, Tyriusq. ſub auro.
Cornipedum frænant ingentia corpora dextra.*

Qualia Pegasidum genitor miretur equorum.

*Tres ipsi non ore pari, non omnibus etas
Vna viris. certum & vestis discrimen, & ævi.
Ante alios, tardo sonipes quem sustinet armo,
It senior, cui fusa comam, promissaq. mento
Canities, nec multum auro festina senectus,
Regificum fastu spirans in Marte togato.
Insequitur, qui fronte ferum, incessuq. superbum
Frænat equum domitor, pictisq. effulgere gaudet
Arduus in phaleris, & murice clarus, & auro.
Frons, pia maiestas: non dum illi exacta iuuenta,
Nec primæva tamen: crispo subrufa capillo
Plurima se fundit collo, non plurima mento.
Et Regi sua tela: latus mucrone sinistrum
Fulminat auratum, paruo sed acinace dextrum.
Tertius aspectus roseas impubere malas
Iam tener: hunc ostro, & tota Sidone rubentem,
Fuluum auro chlamydem, nitida frænatus habent
Portat equus, tenero facilis parere magistro.
Et suus huic aureum suspendit balteus enssem:
Et series in torque coruscis aspera gemmis,
Et cristatus apex, & gemmea flamma galero.
Hinc procerum cognata manus subit ordine longo,
Et varius fulgens varijs equitatus in armis.*

Post

numerus famulantum ingens, & nobile cultu
ritium, & velata petorita conopeo,
iugi currus, turrita. quadrupedantum
ga oneri supposita, pedem irrequieta volucrem.
uet iter studio vadentum, & saepe rogantum,
ia quæ cæli puerum, quæ limina seruent
ntem Isacidum Regem, modò lucis in auras
essum, monstrante Polo, plaudentibus astris?
ibus exciti ciues, & præpete pompa
ripiunt sese tectis, passimq. frequentes
ifundunt clamore vias. it mobile vulgus
ca. fremens, cursatq. oculis, atq. auribus amens.
entum erat ad templum, fixi cum lumina Reges
pectu multum attonito supera ardua lustrant,
rmoreumq. apicem subeuntem affinibus astris,
riaq; & circum Parias, decora alta, columnas,
ra operum portenta, fores, spirantiaq. æra,
idua bellorum monstris, atq. arte loquaci.
ce in conspectu longè pedes ibat in ostro
ncilio in magno medius Rex urbis, & altè
greditur, seseq. suis cum millibus offert
erodes, ipsum ad templum qui forte subibat.
emnonidæ prompti officio (nam cominus adstant)
siliunt, Regemq. petunt. ille obuius ultro

Dat sese, sandiq. vicem sic voce reposcit.
Dicite, qui generis tanti? quoue alite nostro?
Vnde precor? quæ causa viæ? qui nomine Reges?
Et quibus hanc hyemem superas aduectus ab oris
Magne senex? neque enim senium non molle labori.
Tum senior. Ne verò hyemem, Rex alme, neq. vlla
Crede niues cursum hunc nobis potuisse morari.
Tres sumus Eoi Reges. mihi nomen auitum
Melchior; at regni fines cum sede paterna
Trans Arabas, citraq. fretum Gangetidis undæ.
Alter hic antiqui iunctus mihi sanguinis hæres
Balihassar, cui diues opum regnatur Hydaspes,
Oraq. perpetuo latè contermina Tauro.
Tertius hic, primo vernat cui flore iuuenta,
Progenies caræ mihi sanguine iuncta sororis,
Gaspar, opum felix, nisi quid fortuna minatur.
Nam tener ipse æuo, & genitori posthuma proles,
Et furor hostilis circum, & fraus aspera bello.
Latum illi imperium, tercentum in finibus Euri
Æthiopum populosæ urbes, & Caspia regna.
Quòd si, prima viæ fuerit quæ causa, requiras;
Venimus acciti monstro flammantis Olympi,
Et face siderea ducti, quæ ritè monebat
Ire salutatum Solymi cunabula Regis.

O ubi

O ubi Rex vestri generis modò natus? ubi illum,
Que genitrix tantum vobis tulit? illius ergo
Venimus, & cæli non fallimur indice flamma:
Illum etiam nobis nostri cecinere parentes
Venturum, & Regem Diuſmq. hominumq. futurum,
Et statuere diem ſignis, quæ magna videmus.
Venit enim veſtras rumor, ni fallor, ad aures,
Auditas fari pecudes ad Tibridis undas,
Concuſſum Arctoïs mundum intremuiſſe ſub aſtris
Et ſonitus armorum altas tonuiſſe per Alpes;
Neſcio quos amnes fluctu manaiſſe cruento;
Neſcio quos prono viſos requieſcere curſu;
Euoluſſe alios pelagum labentis oliui.
Quin etiam abruptas, fremituq. immane recuſſas
Penè ipſos hauſiſſe Polos in tartara terras.
Quis tacet auditos tonitrus horrentis Auerni
Trinacrios circa fines? ad ſidera quantas
Antra faces Ætnæa vomant? quæ viſa ſonantum
diluiſio flammæ omnes ruere unda per agros?
Quid memorem, quæ audita ſenex vidi ipſe, nec ullis
antæm oculis vulgi credam? tres æthere vidi
fulgere Titanas: vidi, cùm lumine iuncto
ergeminus nitor in Solem ſe cogeret unum,
Ira etiam nuper cæli fulgentis imago

Visa mihi, radijs vibrans ingentibus astrum,
 Insolitum visu, mediaq. in luce virago
 Alma supercilio, pulchrum pulcherrima pulchro
 Infantem complexa sinu: par vultus utrique.
 Illum, illam, & vultum, & radios utriusq. notavi.
 Agnoscam, si Diuam illam, Diuumq. videbo;
 Æternumq. notas memori sub pectore seruo.
 Os pueri pulchrè roseum, niuumq. videri.
 Induerat formosa rudes infantia vestes,
 Mirificum vultu spirans in luce superba.
 Assimilis nato genitrix; tantum ore gemello
 Alba minus, vittata comas, argentea velo,
 Per frontem è vitta flauum disclusa capillum,
 Flammea purpuream vestem, sed cæcula pallam.
 Talem illum aspectu, talem si querimus illam:
 Nil mortale, reor, tanto venamur amore;
 Ni superum immortale subit mortalia Numen.
 Dicimur aspicijs Diuûm, non omine vano,
 Numinis indicium est. mentem si numina fallunt.
 Fallamur; dum regna Deo mortalia subsint.
 Et nostræ fallantur opes, fallantur amores:
 Talia Memnonides, cui dudum ingrata loquenti
 Herodes furtim arridet, risuq. bilingui
 Multa parat: multum ille oculos intentus, & aurem
 Indu-

Indubitat, missatq. suis, nec mutua fatur.
 At senior videt ancipitem, nec dulce silentem,
 Nutantemq. animo, & metuentem plurima regno;
 Et videt in risu fraudem, & mendacia vultus,
 Armorumq. minas oculorum in luce fugaci.
 Nec mora, sic urget dubium, & responsa morantem.
 Fausta precor regnis: Leuum procul omen abesto.
 Et mihi sunt regni fasces, & regius ardor
 Curarum intentus fame: sunt pectoris aestus,
 Aura meam lenta si voce momorderit aurem,
 Aut sceptri riualem vllum det fama propinquum.
 Omnibus urbanos suspectum audire susurros.
 Regibus, & tam rara quies, quàm cara potestas.
 Nec verò hæc fari quisquam, nisi verus adegit
 Regis amor vestri, & pietas, quæ credula cælo.
 An mihi, quæ poscant pacem, quæ tempora bellum,
 cire nouum? aut vestram venio incōsultus ad urbem?
 Sempe ego tam rerum ignarus? qui Marte perenni
 Innotam hanc duco media inter classica vitam,
 Nec senio parcit Maiores, nec prouidus hostis.
 inities galeam nunquam exuit, otia noctis
 ara animo, nec rara quidem sunt: otia lucis.
 (nisi mentitur facies primæua iuuentæ)
 una ingens quamuis, animisq. inuictus, & armis,

Tantùm annis concede meis . annosa potestas
 Ipsa sua, se pace , suo se crine tuetur .
 Regna repubescunt usu, Regumq. senecta .
 Cetera me doceas : vnum hoc ne sperne moneri .
 Consilium nec fama regat , nec adulteret ira .
 Martem exire domo turpe est, nisi ritè vocatum .
 Farda laceßiri , nec prompta laceßere virtus
 Sola regat regalem animum : sese illa secundat
 Cunctando, & dubijs nunquam malè temperat orsis !
 Rara suis vocat arma dies ; alienaq. poscit
 Tempora bellandi regnantum improvida virtus .
 Quòd si qua est homines inter tam saeva Tyrannis ,
 Quæ sibi fas tutum , atq. nefas , se iudice, credat ,
 Cui solus dextram armet honos ; quæ gloria Regi ?
 Aut si quis pudor errandi , quàm lubricus error
 In superos armare m. m. ! quàm cæca libido !
 An Superùm non ille aliquis, cui munera porto ,
 Quem vestra de gente satum hæc ad mænia quero ?
 Illum eadem , quæ visa monent iam sidera natum ,
 Illum Erebo , terris , cælo dare iura loquuntur .
 Credimus ? an Diuis neutram committimus aurem ?
 An vestrum hoc nulli cælo didicere magistro ?
 An dolus in fatis ? atqui vos numina solos
 Erudiunt ; sic fama tulit : vos conscia Diuis

Ora patrum sperare iubent, & ritè fateri,
Hanc generi vestro venturam à numine prolem.
En illam venisse fides, & sidera clamant.
Qualem animis, quantum imperio, & virtute futurum,
Accipimus! neque enim nobis hoc scire negatum,
Carmina quod nostræ memorant Persea Sibyllæ,
Quod memorat sacro Philoterias ore sacerdos,
Cuius Erythreas resonant effata per oras,
Illum unum auxilio lapsis in tartara seclis
Venturum: sic fata canunt: dabit impia leitho
Crimina: mortales patrio transcribet Olympo.
Tantum illum innuptæ parient arcana puellæ
Claustra vteri, nec se, licet illum enixa, recludent.
Et cunctamur adhuc mentem submittere cælo?
Tale perorabat senior; cum visa tumultu
Mussantum fremere ora virum: dat murmura vulgus
Muta loquax: certant studia in contraria versi
Et genus Isacidum, & procerum Tithonia pubes;
Obuiaq. hinc, atq. hinc surgunt in prælia voces.
Qualem allisa freto media inter saxa fragorem
Dant maria, & breuibus fracto per mutua pulsu,
Aduersis luctantur aquis: aut quale sonoro
Cum sese occurso frangunt per nubila venti;
Quà rapit ira ruunt, & sidera turbine miscent.

Rex, ubi se muta properè collegit ab ira;
Fronte tegit placida mentem, & sic vocibus infit.
Magna mones, ò magne senex, non commoda regnis.
Consilium à solo Reges mercamur honore.
Imperij metas si quis proferre laborat;
Vi magna rumpenda via est, & colla secandum
Plurima, parcendum nulli, multa arma nouandum,
Multa laceffendum, & fallendum multa per artem.
Vorticibus cinctæ fluviorum undantibus urbes;
In bellis, in pace vigent. hæc mœnia cingam
Sanguineo latè pelago. nempe alta cruoris
Per maria inuecti Regum dant vela furores.
Sidonij nobis fulgent in veste rubores
Nequicquam; Sidone sua ni purpurat ensis.
At furor hic nostro non dum maturus honori.
Non molem irarum tantam nunc tempora poscunt.
Nempe hoc Martis opus, nostris auertere terris
Quæsitum à vobis Regem. nam si puer ille est;
Si Solymos intra fines, si matris in vlnis;
Quis labor est, toto regno, per tecta, per urbes
Pignora materno in gremio metere omnia ferro?
Implerem hæc ultor non magnum in cæde triumphum.
Non tamen ingratum, regni si consulat euo.
Si quis in hoc error, levis est: nam regius error.

Ve-

*Verùm hic Martis honor nostris procul ensibus esto.
Non tanti momentum ullum est in pondere laudum
Nostrarum, aut solis virtutem expendimus armis.
Est iræ locus, est paci. si numen in illo est,
Quod vereor, nec vera negant oracula vatum,
Si manes, Erebumq; hominesq; & sidera torquet
Imperio, si virginea venit editus aluo:
Quin sua me certis vocat ad cunabula signis?
An mihi non regni moles? non regia virtus
Astrorum indicijs, & lumine digna moneri?
At mihi nec stella in media conspecta virago,
Nec roseo par ore puer, non surgere ternos
Æthere Titanas vidi, & quæ plurima narras.
At tibi cana fides. quid non te auctore decorum?
Quòd si aliquam subeo, subeam te principe fraudem.
Non tantis equidem monitis, fatisq. reluctor.
Cede, rogas, annis, etiam concedimus armis,
At quòd me tua dicta vocant! nempe ut mihi regnum
Excutiam, & temere infanti tot iura remittam.
Urgeor, ò quantum ad scopulum! nil tale iuberent
Vlla oculis obiecta meis miracula Divum.
Verùm oculis regnum omne tuis cōmittere certum est.
Sint hæ primitiæ hospitij, sint pignora nostri:
Stent verbo mea regna tuo: & quæ visa fateris*

Monstra tibi, sint visa mihi: iam sceptrâ reponam.
 Ibo, & muneribus non me, pulcherrime, vinctes;
 Et puerum festa supplex venerabor acerra.
 Tantum explorandi ritus, & carmina vatum
 Isacidum. sunt, qui fatorum arcana resignant,
 Exploratores legum, Diuumq. ministri,
 Suspecti quanquam, & fidei, non fraudis egentes.
 Verum illis, dum fata premunt, dare cogimur aurem.
 Cerè nulla meæ fidei momenta requires;
 Nec mihi tot Regum quisquam indonatus abibit,
 Atq. huius dextram Isacida tetigisse iuuabit.
 Post locus officiis alius. nunc lumine tantum
 Libate hospitium nostrum, & succedite templo.

Hæc ait, & Regum dextras contingere dextra
 Accelerans, puero vix tandem à Gaspare vultum
 Auertit, prolemq. sibi talem ore precatur
 Blandiri, & multum aspectu colludere læto.
 Hinc dextra longæuum altè sub limina ducit.
 Vnà alij Reges ibant, & cetera pubes
 Memnonidum, & quantum Solymæ per mœnia gentis.
 Lustratur delubrum ingens, auroq. trabales
 Barbarico moles, alti supera intima tecti.
 Picturata patrum series, & secula rerum,
 Spirantesq. auro vultus, ac nomina vatum

varietibus latè passim, & miracula gentis:
Arte laborati Martes, atq. aurea bella.
Procedunt, cursimq. aciem per singula iactant.
forsan & hæc totam traherent spectacula lucem;
Si dolor admoneat Regem. fert impetus illum
pectoris, ardentem curis, nec multa loquentem,
anaq. mentito simulantem gaudia vultu.
Progressi adspectant aram, numenq. salutant.
Ilic sacris instructus honos: & lauta parari
Iostia. solemnes adstat iam flamen ad aras
Orbe comam rutilus, cinctuq. biuerticis auri,
conspicius vultu Simeon, iamq. obsitus aua.
Iuic Phrygius fulgoris honos in veste decora,
Aureoq. intextos discriminat igne pyropos:
Valla super flammata Tyro, sed candida subtus
arbasus undanti lambit vestigia limbo:
egmine sub Tyrio, læuo demissus ab armis
erga per, & pectus, pariter se obliquat utrinq.
alteus. hunc lateri signis, auroq. coruscum
emnea candenti committit fibula morsu.
limâ purpureis humeris iniecta supernè
erica, velato parcè illabentia tergo.
ante aram sacri proceres, templiq. dynasta
estè pares niuea, & fluitantia lina recincti.

Sylvæ alto composta rogo. stat victimæ vincolo.
Spes quondam armenti, vitulus, flammæq. paratæ.
Iamq. aris appulsa pecus: iam ritè sacerdos
Instabat iugulo, & ferrum librabat acutum.
Hic subitum, visuq. noxum, & mirabile monstrum.
O quantum in pueri cecidit præcordia numen!
Rex puer Eous, Gaspar, quo pulchrior alter
Non fuit Auroræ in gremio, dum proximus adstat
Spectandi studio, pecudem succedere ferro
Ut videt, atq. alta seniore incumbere dextra:
Ipse alacer, toto Regum clamante senatu,
Aduolat, oblataq. ictum ceruice cadentem
Penè subit; ni dextra senem exanimata moretur.
Immoritur ferro senior: stant lumina Reges.
Attoniti: vastum subitus ruit impetus agmen,
Et circum agglomerant magno se murmure turbæ.
At puer elusus voto, Ne me irritus (inquit)
Huc adigat, qui me cæli nouus impulit ardor;
Colla feri, si digna tuo sum victimæ ferro.
Si pecudem hanc illi puero, quem querimus, offers,
Quod reor, & dignum est; meritis ab suffice sacris
Votivam hanc cælo, & tantùm si panere nolis,
Fortunatam animam. ne sortem hanc eripe voto.
Parcere si pergas animæ, si me altera poscit

Dona

Dona puer, vitamq. finit; dona altera porro
 Nulla negem, * nitidum primo cum flore pudorem,
 Obsequiumq. animi, & iussis tractabile pectus,
 Quicquid opum, & regni nobis, & quicquid amorū est.
 Audiat hoc cæli summus pater, audiat æther,
 Et, qui me Solymis tandem dux appulit oris,
 Ætherius flammæ fulgor, qui parta fatetur
 Tempora virginei partus, & pignora monstrat.
 Audiat, & mentem hanc vero fortunet amanti,
 Illa Poli, quæcumq. sua est cum prole, puella,
 Quæ tam pulchra nouo nobis affulsit in astro.
 Tuq. sacer ferro dextram, sacer ora tiara
 Sancte senex, tantis numen quem præficit aris;
 Accipe. tu voti manceps, tu legifer esto,
 Qui vultu, qui voce vicem mihi numinis implet.
 Tango aras. Hæc regna Deo quàm digna voueri,
 Atq. auro florens cum cælibe virgineum ver,
 Et Ducis in nutum sacri iurata voluntas!
 Tergemina hæc illi referam bis vota quotannis.

Tria nunc
 pat religiosi
 hominis vo-
 ta, quæ à no-
 stris ipso sa-
 cro Epipha-
 niz, quo car-
 men est habi-
 tum, die re-
 nouari mos
 est.

De acerbissimis Christi cruciatibus.

III.

*Vale refers portentum oculis! quæ funera
portas*

*Vel cælo metuenda dies! Heu quis furor!
heu quæ*

*Tam noua per terras tantum Libitina superbit,
Ausâ Dei sobolem cæcis inuadere telis?
An magis Alecto? aut quis agit mortalia tantus
Corda furor? Bellare Deo, nec parcere cælo!
Iam rerum noua monstra, sacras noua iura per aras
Aspicimus. Deus ipse suis datur hostia flammis.
Ipse rogis accensor adest, sacrisq. minister
Instat amor, strictoq. manum mucrone coruscet,
Nil veritus numen iusta pro numinis ira
Vlcisci, & dubio miserum pro iure nocentum
Sternere cæde Deum, & rerum confundere leges.
Scilicet hoc illi Superum licet ante tribunal
Iudicis interitus vitam seruare clientum.
O vitam surate Deo, nec fraude magistra,
Et cælum, & cunctos legum populate rigores
Aliger, igne potens, & numinis arte necandi;
Si vi-*

*Si vires non vlla tuas vitare potestas ,
Si flammæ non vlla tuas extinguere virtus ,
Aut iaculis obstare valet , si deniq. tantum
Arbitrio parere tuo iura omnia cogis:
Nostra libens molire tuas in pectora flammæ,
Nostra, precor, dignare tuo præcordia telo .
Nosce animas vri faciles , ad vulnera molles .
Nos etiam , tua cura, tuis en adsumus aris ,
Hic ubi votivum nostro pro crimine munus
Sistitur, ætherij proles æquæua parentis ,
Sponte tuis arsuræ focis . Tu Diue sacerdos
Nos face , nos ferro, nos vulnere victor eodem
Confice : da sobolem cæro comitem ire parenti .
Ibimus optato , duce te, data victima letho .*

*Verum, ò, quid tantis cælum circumsonat armis ?
Quò stygius tantum solymas furor occupat arces ?
Vestrum hoc, cælicolæ , tales auertere terris
Eumenidas . Tuq. ò rerum inuiolabile numen
Si tua nunc ferro , atq. ultricibus abstinet armis
Ira potens rerum; quæ tandem ad crimina seruas
Terrificos ignes , & fulmine tela trifulco ?
En tua progenies, cæcis male creditæ terris ,
(Proh scelus) hostiles inter deserta cæternas ,
Succumbit data præda , suæ data fabula genti .*

At tu nate Deo furij obiture tuorum,
Quem telis aduersa cohors ad funera poscit
Infonem; nullum ne paras in turbine tanto
Effugium? nullum ne truci tutamen ab ira?
Quò pietas, quò sola trahit te cura tuorum?
Stat casus superare omnes, omnemq. ferendo
Scuitiam superare, nec ullum horrere periculum.
Sic erat in votis Mundum fulcire labantem,
Et cœli abruptum terris adiungere pontem.
Ergo ubi diuinos epulis persoluit honores,
Inq. dapem sese, & Cerealia munera mensis
Apposuit, seseq. modis in pocula miris,
Et Cererem, & liquidum specie mentitus Iacchum;
Hortatur vario sociam sermone cohortem.
Hinc abit; olli abitum cuncti mouere sequacem..
Est locus, arboreo facilis quem semita cliuo
Monstrat, & antiquæ densum nemus ambit oliuæ.
Huc, ubi cum socijs primo sub vesperis ortu
Concessit; trepida pressus formidine mentem,
Et multum instantis turbatus imagine mortis
Mutari, & subito vultum pallore nouari,
Et trepidare metu, & vario præcordia fluctu
Huc, illuc agitari, & mortem horrere futuram:
Iamq. magis, sensimq. magis concussa pauore
Pecto-

*Pectora funestis per noctem agrescere turis .
 Qualis ubi instantem leuior primùm aura procellam
 Portendens , vultus Nereo crispare marinos
 Incipit , & summo exoriens arat aquora sulco.
 At vires ubi sumpsit hyems , maioraq. voluit
 Murmura ; terrifico Neptunum horrescere nimbo
 Cogit , & ingentes undarum attollere montes .
 Haud aliter lethi portentum immane propinqui
 Cum subijt ; lento primùm terrore lacescit
 Haudquiquā remorātem animum , nec fata timentem .
 Hinc dolor , & tristes animi crebrescere motus ,
 Et penitus totos frigus lethale per artus :
 Iam tenues animæ paulatim extinguere vires .
 Hic animis pavitantem ultro se exuscitat heros .
 Nixus humi genua , & mentem suspensus Olympo ,
 His aurem aggreditur dictis tentare paternam .*

*Summe pater , tanto quicquam indulgere timori
 Si licet , & capiti pestem hanc auertere nostro
 Vitam oro : sin hoc natum sperare precando
 Posse vetas , & nostra tibi sunt funera cordi ;
 Sponte ferar , quocumq. vocet tua , Magne , voluntas .
 Nil precibus , nil oranti concede timori :
 Nec moror hanc animam cara pro gente pacisci .
 Auspice te , nullum exitium , nulla arma timendum .*

Hæc ubi dicta, nouus menti super ingruit horror.
 Iamq. appressa solo, prono dat pectora lapsu,
 Vix reuocans vitalem altis singultibus auram:
 Et sensim suus ora color, calor ossa relinquit,
 Languentemq. animam pulsus tremor urget anhelus.
 Tum labor extremus vitæ: miserabile dictu,
 Purpureum toto proruptum corpore flumen.
 An cruor? an sudor subiectam illabitur herbam?
 Nec mentem labor eripuit; sed corpore lapsus
 Stant animi, sensusq; & vinci nescia virtus.
 Quid memorem toties reuocantem in pristina pectus,
 Surgentemq. horrorem animo, rursusq. cadentem,
 Et stimulis actas proprijs ad prælia vires?
 Tres aderant citra soeij, nec tramite longo,
 Fida, sed haud tantis imperdita corpora curis.
 Alta quies oculos multa iam nocte premebat.
 Sæpe illos rerum oblitos, & lumina fessos
 Stare iubet, tantumq. oculis arcere soporem.
 Hi refugos inter somnos, cæcumq. pudorem,
 Sæpe sui memores nequicquam, & sæpe reclusis
 Luminibus frustra noctem damnare proteruam.
 O soeij, quæ tanta animis obliuia nostri?
 Hæcine vos (inquit) cepere hac nocte laborum
 Tædiæ? sed quæ oculi præbent mihi manera vestri?
Ve-

*Verùm agite, & nocti rursum indulgete soporæ:
Ipse adero vigil, & vestra tutela quictis.*

*Ecce autem medijs ingens exercitus umbris
Mœnibus ex urbis vicinum ascendere collem
Auditur, sylvamq. procul fremere inter opacam
Grande satellitium. fandi metus ora premebat
Nequicquam, & strepitu vadentum proditur agmen.
Iam propius nocturni ignes, & lumina furtim
Cæca micant: rutilis legio sublucet in armis.
Ante alios auctor sceleris, scelerisq. minister,
Infelix caput, & turpi mercede redemptum,
Dux erat, & facilem cursum ad loca nota regebat
Nocturnus Ducis ante sui venator Iudas.*

*Ipse, ubi iam ventum ad collem, subsistere turbam
Admonet, & solam nemorum subrepat in umbram;
Nequa explorandi frustretur inertia partem
Accepta mercede fidem, fraudemq. retexat.
Ergo avidum ingrediens oleæ per opaca virentis
Mollit iter: nihil ignotum, nil linquit inemptum.
Sublustrem observans nocturni luminis auram,
Infida se nocte tegit post robora passim
Arborea, & tacito numerat vestigia gressu.
Quis dolus ò Superi! pauidè, furtimq. latentes
Subuolat in tenebras, nunc hoc, nunc dexter ab illo*

Stipite subsiliens, obtutuq. omnia lustras.
Omnibus ad motum truncis latus adsuit: omnes
Explorat latebras. aciem sitis explicat auri.
Iamq. viri dubiam per noctem occurrit imago
Haud procul adstantis. iuxta tria visa cubantur
Corpora subiecta tantum caput edita saxo.
Hunc, illum aduertit. quæsitum heroa, iacentes
Lumine seruantem socios, noctemq. malignam,
Ut videt; ut prædæ aspirat! Iam cassibus (inquit)
Irretite meis, pretium mihi dulce rependes
Effusi quondam nulli pro mercede liquoris.
Hæc secum. Redit ad socios, & visa reportat.
Nulla hodie nostris, inquit, spes irrita cæptis:
Tu modò promissis maneat, iurataq. serues
Præmia, Dux, nostræ fidei, & reliqua omnia soluas.
In manibus furtum est. Culmen viden illud oliuæ
Altius, & latè porrectum horrentibus umbris?
Hic socios iuxta paucos, & molle iacentes
Stat vigil, & caram seruat custodia pubem.
Ite: brevis certam ad metam via ducit euntes.
Non ego me agnosci cupio, coramq. videri.
Nam modò post epulas furtim digressus ab illo,
Ora mihi videor tali sedare regressu.
Duxor ad hæc. Noctem hanc aliquis frustrabitur error.

Igno-

Ignotum, & socios inter, sub nocte profunda,
Quæ tandem mihi signa virum, quæ prodet imago?
I prior, & meritis imple mea vota supremis.
Ipse manus prædæ prior iniice: nostra sequentur
Agmina: neuæ tuæ indubita, me auctore, salutæ.
Hoc iurata fides, promissum hoc postulat aurum.
Ille autē. Haudquaquā hæc operā tibi videri nostrū est.
Seruitium mea dextra fori nunquam attigit. hoc te
Obsequio tandem dignor. me cuncta sequatur
Turba ducem: & ne quem facies male cognita fallat,
Illum, cui primo occurssu figam oscula, prenda.
Nec sat erit dextra, & vinculis, nisi fortibus uti.
Hic opus ingenio raptantum, & robore dextro.
Assensere omnes, plausumq. dedere cateruæ.
Ergo implent pretium. Tum se læto agmine circum
Effundunt; notosq. aditus, & apertæ locorum,
Insidijs passim positis, & milite vallant.
Vnum omnes sperare, vnum spectare cacumen
Arboris, & certo cursum prædiscere signo.
At Deus occulta sensit se fraude teneri
Nequicquam; ni sponte sua se dedere fato,
Consilijq. optet fortunam implere reposti.
Tum rerum immemores, dulci iam nocte sepultos
Excussit somno socios. Hæc meta quieti:

State animis, oculisque. Adsum. En prodimur, armis
Cingimur. Amentes illi recidiua sopore
Lumina, cumq. metu primo luctantia solvunt.
Attoniti circumspiciunt. nemus undiq. circum
Lumine furtiuo, & rutilis intermicat armis.
Fit fragor; armorumq. virumq. superuenit horror.
Flamma minax latè vultus discriminat omnes.
Ipse animis coram, aspectuq. interritus heros
Dat sese, atque nouo spectabilis imperio stat.
Quò ferrum, flammæq. ! adsum, si quæror: & ultro
Deuotum insidijs caput adsto, & fontibus armis.
Vocibus his collapsi omnes, & pronadedere
Ora sola: horrendum ingeminant super arma sonorem.
Assurgunt; lapsusq. animis dementia creuit.
Ante Ducem sese sceleris mercator agebat,
Assiliensq. Deo vultum apprimuit, oraq. libat.
Cui Deus. At video quò me venalia poscant
Oscula, fide comes. mene hæc per symbola prodi?
Indicium Diræ subeunt. caput omnis in unum
Armorum globus, & furiarum incumbere turbo.
Iniiciunt vincloꝝ immensa volumina collo,
Et passim sua lapsantem in vestigia raptant.
Ab poterant oculi, qui tantum audere tuendo,
Lapsusq. tractusq. viri, pulsusq. sequentum!

Egre-

Egregiam verò laudem, & furta ampla reportas
Turba tuis operata dolis haud numine dextro.

Ergo hilares magnis intrant clamoribus urbem.

Dirum ad supplicium magni consulta senatus

Implorant, pœnasq. rogant, & funera capto.

Scinditur in varias patrum sententia curas:

Nec certum quo teste virum, quo crimine damnent.

Olli iudicium summis clamoribus urgent.

Nam quid nocturnos memorem per iniqua recursus.

Iura, magistratusq. indigna voce rogatos?

Rumulides legum custos, cui nota precantum

Inuidia, & fraudum illecebræ, cæciq. furores;

Vocibus, & diro victus terrore frementum

(Demens, qui iuris nil conscia pectora curat)

Quò furor? (exclamat) meritis nil poscitis æquum.

Si quicquam est pœna dignum; sat flagra. quid ultra

Clamandum! flagris inimicum explete furorem.

Hoc dedit cffugium quæsitæ mortis: at illi

Pignus habent, votisq. inbiant grauidra proteruis.

Interea, furijs nequid mora linquat inausum,

Neu cœptam eludat properandi incuria fraudem;

Nudatum ingenti iuuenem admouere cylindro,

Vinculorum immensa circum compage reuinctum.

Huc rapto certatim omnes incumbere loro.

Horribiles dextra pulsus torquentur ; & omnes
 Verberibus veniam furor addit : inulta furori
 Barbaries : dextræ labor indubitare labori .
 Labitur effusum latè per candida membra
 Purpureum flumen : nec iam discriminat ullus
 Aut artus , aut ora color ; sed corpore toto
 Horrendum aspectu vulnus , liorq; cruorque .
 Quis gemitum illius noctis , quis funera fando
 Explicet ? aut certet lacrymis æquare dolorem ?
 Postera iam cælo matura luce calebat
 Alta dies , neq. adhuc irarum monstra facessunt .
 Cui foret in pœnis mors unum optanda leuamen ;
 Supplicium , voti summam , vitæq. precantur .
 Quid loquar insanos cunctantem ad iudicis aurem
 Terrorum strepitus ? quid legum , & Cæsaris iram
 Imploratam odijs , & læsi iura Quirini ?
 Nec mora , nec requies ; donec decreta Deo mors .
 Postquam odijs labefacta fori , legumq. potestas ,
 anq. dolus causam obtinuit , iurisq. magistro
 Tempestas irarum omnes excussit habenas :
 Iam furor assultu , & longo certamine victor
 Furtiuam arripuit veniam , quem cæca morandi
 Formido , partoq. timens vesania furto
 Præcipitat , stimulisq. viros furialibus urget .

Pro

Protinus ære cauo insonuit vulgata per urbem
 Mors victo properanda Deo . stat flebile robur
 Ardua sustollens transfuerso cornua trunco ,
 Infandæ mensura necis , mæstumq. trophæum .
 Hanc fesso molem imponunt , pressuq. grauatum
 Ingenti , sine more trahunt , raptuq. fatigant
 Collabantem humeris , & vix genua ægra trahentem .

Quis tibi , quis , Virgo , cernenti talia sensus ?
 Quale oculis vulnus , fixi per saucia dumi
 Tempora tam cari capitis , geminataq. collo
 Vincula , vel tergo moles imposta labanti !
 Illa inter medios equitum , peditumq. tumultus
 It comes , ad gressus vix unquam admissa propinquos :
 Et gemitum nati , & longum hibit aure dolorem .
 Ab quoties gressu trepidum , raptuq. trahentum
 Succumbentem oneri , spirantemq. ultima vidit
 Nequicquam auxilio densos subitura per hostes !
 Nec mora : peruentum ad collem , & lugubre theatrum .
 Hic fontes de more animas extrema piabant
 Supplicia , effuso funus spectabile vulgo .
 Huc ubi carnificum media inter millia ductus ,
 Et geminos inter socios , par vile nocentum ,
 Vix animam cursu reuocabat fessus anhelus :
 Cum furor ingeminat , supremaq. tela ministrat .

Sylua alto composta rogo. stat victimæ vincolo,
 Spes quondam armenti, vitulus, flammæq. parata.
 Iamq. aris appulsa pecus: iam ritè sacerdos
 Instabat iugulo, & ferrum librabat acutum.
 Hic subitum, visuq. nouum, & mirabile monstrum.
 O quantum in pueri cecidit præcordia numen!
 Rex puer Eous, Gaspar, quo pulchrior alter
 Non fuit Auroræ in gremio, dum proximus adstat
 Spectandi studio, pecudem succedere ferro
 Vt videt, atq. alta seniore incumbere dextra:
 Ipse alacer, toto Regum clamante senatu,
 Aduolat, oblataq. ictum ceruice cadentem
 Penè subit; ni dextra senem exanimata moretur.
 Immoritur ferro senior: stant lumina Reges
 Attoniti: vastum subitus ruit impetus agmen,
 Et circum agglomerant magno se murmure turbæ.
 At puer elusus voto, Ne me irritus (inquit)
 Huc adigat, qui me cæli nouus impulit ardor;
 Colla feri, si digna tuo sum victimæ ferro.
 Si pecudem hanc illi puero, quem querimus, offers,
 Quod reor, & dignum est; meritis ab suffice sacris
 Votiuum hanc cælo, & tantum si panere nolis,
 Fortunatam animam. ne sortem hanc eripe voto.
 Parcere si pergas animæ, si me altera poscit

Dona

Dona puer, vitamq. finit; dona altera porro
 Nulla negem, * nitidum primo cum flore pudorem,
 Obsequiumq. animi, & iussis tractabile pectus,
 Quicquid opum, & regni nobis, & quicquid amorū est.
 Audiat hoc cœli summus pater, audiat æther,
 Et, qui me Solymis tandem dux appulit oris,
 Ætherius flammæ fulgor, qui parta fatetur
 Tempora virginei partus, & pignora monstrat.
 Audiat, & mentem hanc vero fortunet amanti,
 Illa Poli, quæcumq. sua est cum prole, puella,
 Quæ tam pulchra nouo nobis affulsit in astro.
 Tuq. sacer ferro dextram, sacer ora tiara
 Sancte senex, tantis numen quem præficit aris;
 Accipe. tu voti manceps, tu legifer esto,
 Qui vultu, qui voce vicem mihi numinis implet.
 Tango aras. Hæc regna Deo quàm digna voueri,
 Atq. æuo florens cum cælibe virgineum ver,
 Et Ducis in nutum sacri iurata voluntas!
 Tergemina hæc illi referam bis vota quotannis.

Tria nunc
 pat religiosi
 hominis vo-
 ta, quæ à no-
 stris ipso sa-
 cro Epipha-
 niæ, quo car-
 men est habi-
 tum, die re-
 nouari mos
 est.

De acerbissimis Christi cruciatibus.

III.

*Vale refers portentum oculis! quæ funera
portas*

*Vel cælo metuenda dies! Heu quis furor!
heu quæ*

Tam noua per terras tantùm Libitina superbit,

Ausa Dei sobolem cæcis innuadere telis?

An magis Alecto? aut quis agit mortalia tantus

Corda furor? Bellare Deo, nec parcere cælo!

Iam rerum noua monstra, sacras noua iura per aras

Aspicimus. Deus ipse suis datur hostia flammis.

Ipse rogis accensor adest, sacrisq. minister

Instat amor, strictoq. manum mucrone coruscat,

Nil veritus numen iusta pro numinis ira

Vlcisci, & dubio miserum pro iure nocentum

Sternere cæde Deum, & rerum confundere leges.

Scilicet hoc illi Superum licet ante tribunal

Iudicis interitu vitam seruare clientum.

O vitam furate Deo, nec fraude magistra,

Et cælum, & cunctos legum populate rigores

Aliger, igne potens, & numinis arte necandi;

Si vi-

*Si vires non vlla tuas vitare potestas ,
Si flammæ non vlla tuas extinguere virtus ,
Aut iaculis obstare valet , si deniq. tantum
Arbitrio parere tuo iura omnia cogis :
Nostra libens molire tuas in pectora flammæ ,
Nostra, precor, dignare tuo præcordia telo .
Nosce animas vri faciles , ad vulnera molles .
Nos etiam , tua cura, tuis en adsumus aris ,
Hic ubi votiuum nostro pro crimine munus
Sistitur, ætherij proles æquæua parentis ,
Sponte tuis arsuræ focus . Tu Diue sacerdos
Nos face , nos ferro, nos vulnere victor eodem
Confice : da sobolem caro comitem ire parenti .
Ibimus optato , duce te, data victima letho .*

*Verum, ô , quid tantis cælum circumsonat armis ?
Quò stygius tantum solymas furor occupat arces ?
Vestrum hoc, cælicolæ , tales auertere terris
Eumenidas . Tuq. ô rerum inuiolabile numen
Si tua nunc ferro , atq. ultricibus abstinet armis
Ira potens rerum ; quæ tandem ad crimina seruas
Terrificos ignes , & fulmine tela trifulco ?
En tua progenies, cæcis male credita terris ,
(Proh scelus) hostiles inter deserta cateruas ,
Succumbit data præda , suæ data fabula genti .*

At tu nate Deo furij obiture tuorum,
Quem telis aduersa cohors ad funera poscit
Infontem; nullum ne paras in turbine tanto
Effugium? nullum ne truci tutamen ab ira?
Quò pietas, quò sola trahit te cura tuorum?
Stat casus superare omnes, omnemq. ferendo
Seuitiam superare, nec vllum horrere periculum.
Sic erat in votis Mundum fulcire labantem,
Et cœli abruptum terris adiungere pontem.

Ergo ubi diuinos epulis persoluit honores,
Inq. dapem sese, & Cerealia munera mensis
Apposuit, seseq. modis in pocula miris,
Et Cererem, & liquidum specie mentitus Iacchum;
Hortatur vario sociam sermone cohortem.
Hinc abit: olli abitum cuncti mouere sequacem.
Est locus, arboreo facilis quem semita cliuo
Monstrat, & antiquæ densum nemus ambit oliua.
Huc, ubi cum socijs primo sub vesperis ortu
Concessit; trepida pressus formidine mentem,
Et multum instantis turbatus imagine mortis
Mutari, & subito vultum pallore nouari,
Et trepidare metu, & vario præcordia fluctu
Huc, illuc agitari, & mortem horrere futuram:
Iamq. magis, sensimq. magis concussa pauore

Pecto-

*Pectora finestis per noctem agrescere turis :
 Qualis ubi instantem leuior primùm aura procellam
 Portendens , vultus Nereo crispare marinos
 Incipit, & summo exoriens arat æquora sulco.
 At vires ubi sumpsit hyems, maioraq. voluit
 Murmura; terrifico Neptunum horrescere nimbo
 Cogit, & ingentes undarum attollere montes.
 Haud aliter lethi portentum immane propinqui
 Cum subiit; lento primùm terrore lacescit
 Haudquiquā remorātem animum, nec fata timentem.
 Hinc dolor, & tristes animi crebrescere motus,
 Et penitus totos frigus lethale per artus :
 Iam tenues animæ paulatim extinguere vires.
 Hic animis pauitantem ultro se exuscitat heros.
 Nixus humi genua, & mentem suspensus Olympo.
 His aurem aggreditur dictis tentare paternam.*

*Summe pater, tanto quicquam indulgere timori
 Si licet, & capiti pestem hanc auertere nostro
 Vitam oro : sin hoc natum sperare precando
 Posse vetas, & nostra tibi sunt funera cordi;
 Sponte ferar, quocumq. vocet tua, Magne, voluntas.
 Nil precibus, nil oranti concede timori :
 Nec moror hanc animam cara pro gente pacisci.
 Auspice te, nullum exitium, nulla arma timendum.*

Hæc ubi dicta, nouus menti super ingruit horror.
 Iamq. appressa solo, prono dat pectora lapsu,
 Vix reuocans vitalem altis singultibus auram:
 Et sensim suus ora color, calor ossa relinquit,
 Languentemq. animam pulsus tremor urget anhelos.
 Tum labor extremus vitæ: miserabile dictu,
 Purpureum toto proruptum corpore flumen.
 An cruor? an sudor subiectam illabitur herbam?
 Nec mentem labor eripuit; sed corpore lapsos
 Stant animi, sensusq; & vinci nescia virtus.
 Quid memorem toties reuocantem in pristina pectus,
 Surgentemq. horrorem animo, rursusq. cadentem,
 Et stimulis actas proprijs ad prælia vires?
 Tres aderant citra socij, nec tramite longo,
 Fida, sed haud tantis imperdita corpora curis.
 Alta quies oculos multa iam nocte premebat.
 Sæpe illos rerum oblitos, & lumina fessos
 Stare iubet, tantumq. oculis arcere soporem.
 Hi refugos inter somnos, cæcumq. pudorem,
 Sæpe sui memores nequicquam, & sæpe reclusis
 Luminibus frustra noctem damnare proteruam.
 O socij, quæ tanta animis obliuia nostri?
 Hæcine vos (inquit) cepere hac nocte laborum
 Tædiæ? sed quæ oculi præbent mihi munera vestri?
 Ve-

*Verum agite, & nocti rursum indulgete soporæ:
Ipse adero vigil, & vestræ tutela quictis.*

*Ecce autem medijs ingens exercitus umbris
Mœnibus ex urbis vicinum ascendere collem
Auditur, sylvamq. procul fremere inter opacam
Grande satellitium. sandi metus ora premebat
Nequicquam, & strepitu vadentum proditur agmen.
Iam propius nocturni ignes, & lumina furtim
Caca micant: rutilis legio sublucet in armis.
Ante alios auctor sceleris, scelerisq. minister,
Infelix caput, & turpi mercede redemptum,
Dux erat, & facilem cursum ad loca nota regebat
Nocturnus Ducis ante sui venator Iudas.
Ipse, ubi iam ventum ad collem, subsistere turbam
Admonet, & solam nemorum subrepat in umbram;
Nequa explorandi frustretur inertia partem
Accepta mercede fidem, fraudemq. retexat.
Ergo avidum ingrediens oleæ per opaca virentis
Mollit iter: nihil ignotum, nil linquit inemptum.
Sublustrem observans nocturni luminis auram,
Infida se nocte tegit post robora passim
Arborea, & tacito numerat vestigia gressu.
Quis dolus ô Superi! pavidè, furtimq. latentes
Subuolat in tenebras, nunc hoc, nunc dexter ab illo*

Stipite subfiliens, obtutuq. omnia lustrat.
Omnibus ad motum truncis latus adsuit: omnes
Explorat latebras. aciem sitis explicat auri.
Iamq. viri dubiam per noctem occurrit imago
Haud procul adstantis. iuxta tria visa cubantur
Corpora subiecta tantum caput edita saxo.
Hunc, illum aduertit. quæsitum herosa, iacentes
Lumine seruante socios, noctemq. malignam,
Ut videt; ut prædæ aspirat! Iam cassibus (inquit)
Irretite meis, pretium mihi dulce rependes
Effusi quondam nulli pro mercede liquoris.
Hæc secum. Redit ad socios, & visa reportat.
Nulla hodie nostris, inquit, spes irrita cæptis:
Tu modò promissis maneat, iurataq. serues
Præmia, Dux, nostræ fidei, & reliqua omnia soluas.
In manibus furtum est. Culmen viden illud olim
Altius, & latè porrectum horrentibus umbris?
Hic socios iuxta paucos, & molle iacentes
Stat vigil, & caram seruat custodia pubem.
Ite: breuis certam ad metam via ducit euntes.
Non ego me agnosci cupio, coramq. videri.
Nam modò post epulas furtim digressus ab illo,
Ora mihi videor tali fœdare regressu.
Duxor ad hæc. Noctem hanc aliquis frustrabitur error.
Igno-

*Ignotum, & socios inter, sub nocte profunda,
Quæ tandem mihi signa virum, quæ prodet imago?
I prior, & meritis imple mea vota supremis.
Ipse manus prædæ prior iniice: nostra sequentur
Agmina: neuæ tuæ indubita, me auctore, saluti.
Hoc iurata fides, promissum hoc postulat aurum.
Ille autē. Haudquaquā hāc operā tibi videri nostrū est.
Seruitium mea dextra fori nunquam attigit. hoc te
Obsequio tandem dignor, me cuncta sequatur
Turba ducem: & ne quem facies male cognita fallat,
Illum, cui primo occurssu figam oscula, prenda.
Nec sat erit dextra, & vinculis, nisi fortibus uti.
Hic opus ingenio raptantum, & robore dextro.
Assensere omnes, plausumq. dedere cateruæ.
Ergo implent pretium. Tum se leto agmine circum
Effundunt; notosq. aditus, & aperta locorum;
Insidijs passim positis, & milite vallant.
Vnum omnes sperare, vnum spectare cacumen
Arboris, & certo cursum prædiscere signo.
At Deus occulta sensit se fraude teneri
Nequicquam; ni sponte sua se dedere fato,
Consilijq. optet fortunam implere reposti.
Tum rerum immemores, dulci iam nocte sepultos
Excussit somno socios. Hæc meta quieti:*

State animis, oculisque. Adsum. En prodimur, armis
Cingimur. Amentes illi recidiua sopore
Lumina, cumq. metu primo luctantia solvunt.
Attoniti circumspiciunt. nemus undiq. circum
Lumine furtiuo, & rutilis intermicat armis.
Fit fragor; armorumq. virumq. superuenit horror.
Flamma minax latè vultus discriminat omnes.
Ipse animis coram, aspectuq. interritus heros
Dat sese, atque nouo spectabilis imperio stat.
Quò ferrum, flammæq. ! adsum, si quæror: & ultro
Deuotum insidijs caput adsto, & fontibus armis.
Vocibus his collapsi omnes, & pronadedere
Ora sola: horrendum ingeminant super arma sonorem.
Assurgunt; lapsuq. animis dementia creuit.
Ante Ducem sese sceleris mercator agebat,
Assiliensq. Deo vultum apprimat, oraq. libat.
Cui Deus. At video quò me venalia poscant
Oscula, fide comes. mene hæc per symbola prodi?
Indicium Diræ subeunt. caput omnis in unum
Armorum globus, & furiarum incumbere turbo.
Iniiciunt vincloꝝ immensa volumina collo,
Et passim sua lapsantem in vestigia raptant.
Ah poterant oculi, qui tantum audere tuendo,
Lapsusq. tractusq. viri, pulsusq. sequentum!

Egre-

Egregiam verò laudem, & furta ampla reportas
Turba tuis operata dolis haud numine dextro.

Ergo hilares magnis intrant clamoribus urbem.

Dirum ad supplicium magni consulta senatus

Implorant, pœnasq. rogant, & funera capto.

Scinditur in varias patrum sententia curas:

Nec certum quo teste virum, quo crimine damnent.

Olli iudicium summis clamoribus urgent.

Nam quid nocturnos memorem per iniqua recursus.

Iura, magistratusq. indigna voce rogatos?

Rumulides legum custos, cui nota precantum

Inuidia, & fraudum illecebræ, cæciq. furores;

Vocibus, & diro victus terrore frementum

(Demens, qui iuris nil conscia pectora curat)

Quò furor? (exclamat) meritis nil poscitis æquum:

Si quicquam est pœna dignum; sat flagra. quid ultra

Clamandum! flagris inimicum explete furorem.

Hoc dedit effugium quæsitæ mortis: at illi

Pignus habent, votisq. inhiant grauidra proteruis.

Interea, furijs nequid mora linquat inausum,

Neu cæptam eludat properandi incuria fraudem;

Nudatum ingenti iuuenem admouere cylindro,

Vinculorum immensa circum compage reuinctum.

Huc rapto certatim omnes incumbere loro.

Horribiles dextra pulsus torquentur ; & omnes
 Verberibus veniam furor addit : inulta furori
 Barbaries : dextræ labor indubitare labori .
 Labitur effusum latè per candida membra
 Purpureum flumen : nec iam discriminat ullus
 Aut artus , aut ora color ; sed corpore toto
 Horrendum aspectu vulnus , liorq; cruorque .
 Quis gemitum illius noctis , quis funera fando
 Explicet ? aut certet lacrymis æquare dolorem ?
 Postera iam cælo matura luce calebat
 Alta dies , neq. adhuc irarum monstra facessunt .
 Cui foret in pœnis mors unum optanda leuamen ;
 Supplicium , voti summam , vitæq. precantur .
 Quid loquar insanos cunctantem ad iudicis aurem
 Terrorum strepitus ? quid legum , & Cæsaris iram
 Imploratam odijs , & læsi iura Quirini ?
 Nec mora , nec requies ; donet decreta Deo mors .
 Postquam odijs labefacta fori , legumq. potestas ,
 anq. dolus causam obtinuit , iurisq. magistro
 Tempestas irarum omnes excussit habenas :
 Iam furor assultu , & longo certamine victor
 Furtiuam arripuit veniam , quem cæca morandi
 Formido , partoq. timens vesania furto
 Præcipitat , stimulisq. viros furialibus urget .

Pro:

Protinus ære cauo insonuit vulgata per urbem
 Mors victo properanda Deo. stat flebile robur
 Ardua sustollens transuerso cornua trunco,
 Infandæ mensura necis, mæstumq. trophæum.
 Hanc fesso molem imponunt, pressuq. grauatam
 Ingenti, sine more trahunt, raptuq. fatigant
 Collabantem humeris, & vix genua ægra trahentem.

Quis tibi, quis, Virgo, cernenti talia sensus?
 Quale oculis vulnus, fixi per saucia dumi
 Tempora tam cari capitis, geminataq. collo
 Vincula, vel tergo moles imposta labanti!
 Illa inter medios equitum, peditumq. tumultus
 It comes, ad gressus vix unquam admissa propinquos:
 Et gemitum nati, & longum hibit aure dolorem.
 Ah quoties gressu trepidum, raptuq. trahentum
 Succumbentem oneri, spirantemq. ultima vidit
 Nequicquam auxilio densos subitura per hostes!
 Nec mora: peruentum ad collem, & lugubre theatrum.
 Hic fontes de more animas extrema piabant
 Supplicia, effuso funus spectabile vulgo.
 Huc ubi carnificum media inter millia ductus,
 Et geminos inter socios, par vile nocentum,
 Vix animam cursu reuocabat fessus anhelos:
 Cum furor ingeminat, supremaq. tela ministras.

*Membra super multo concretam sanguine vestem
Diripiunt. corpusne precor, vulnusne videres?
Quicquid erat, nudum, & natio murice fulgens.
Et quamquam pudor accessit, noua plaga dolori:
Non tamen ille habuit, quo vultum obduceret ostro.
Hiccine, Cœlicole, cœli regnator! hic ille est
Vester honos, & vester amor! tantum ne veretur
Ne sua, ni proprios inter suffecta rubores
Purpura, neuè alio niteat diadema pyropo!
At quis erit modus ærumnis! qua meta labori!
Instat adhuc dirus furiata mente satelles.
Ille, velut medios inter tremit agna leones,
Sanciatq. extremi fatum iam vulneris optat;
Supremum appetitur. Solymum furit illa canum vis.
Arboream supra molem, lectumq. trabalem
Sternaci ruit impulsu, lapsuq. supino.
Non Deus hoc genitor potuisset ferres, sed ipse
Occurrit precibus natus, numemq. repressit.
Parce meo generi, cui mentem huc deuius error
Imprudentem adigit, rerumq. ignara voluntas.
Hac illum orantem nihilo clementius urgent
Talibus edocti meritis scuire ministri.
Nec modus irarum; donec palmasq; pedesq.
Suffixi, & duro distentum in stipite corpus*

Spe

Spectandum innumeras inter statuere cohortes.

Tum verò insultare nouis furor impius armis,

Suppliciumq. urgere iocis, lusuq. procaci.

Vltima crudeles onerant conuicia pœnas;

Verbaq. ludicros inter vesana cachinnos,

Et ficto composta sonant ludibria plausu.

Hi caput assultu quassant: hi supplice ritu

Cœleste imperium, & delusum numen adorant.

Ille gemens cunctis veniam, pacemq. precari.

Et iam supremam tenuis citat habitus auram,

Languidaq. exhaustis frigent præcordia venis.

Sat moles impleta operum; cœliq. redempta

Sat pretij pro pace datum. iamq. vltima matri

Dicta salus; natiq. instar concredita pubes

Altera, suffectum pro pignore pignus adempto.

Nec furia cessere animis. Immane supremæ

Supplicium restat sitis, & venia vltima pœnis.

Expediunt laticem, & sitientibus impia labris

Munera dant, acri medicatos felle liquores.

Ille venenatos, mordentia pocula, succos

Attingit, & linguam tactu violatus acerbo;

Ventum ad supremum est (inquit) sæxima laborum

Hæc erat; & vitam hanc tenui sitis eximet haustu.

Dixit, & ingentes in verba nouissima voces

*Exprimit, inq. sinus animam iubet ire paternos.
 Ast oculos iam morte graues rigat ultimus imber,
 Atq. breuem subeunt morientia lumina noctem.*

Christi Domini parentalia.

I V.

AT furis, mortiq. datum, & crudelibus armis:

Nunc lacrymis soluenda Deo sunt iusta percempto.

Cum Superis fletu certandum, & mæsta liquandum

*Lumina: querendum merita ad funera pompas.
 Vnde pluat tantum lacrymarum? hæc unde petantur
 Flumina? quæ tantos euoluant pectora fluctus?
 Tu potis hos, tu sola oculis emittere fontes
 Diua parens. Flentes eadem te ad fata sequemur
 Interea nos turba tuum comitata dolorem.
 Turba licet gemitum maternum square gemendo
 Nescia, vel tecum dignos componere luctus;
 At questus tamen apta tuos haurire propinquis
 Auribus, & gemitum gemitu resonare sequaci.
 Iam natum extinctum lethali exoluere trunco,*

Et

Et ferrum eruere, & sacrum tergere cruorem,
Et dare certatim fringentibus oscula membris
Est amor: & tumulto (si fas) condemur eodem.
Triste quidem obsequium, veri sed pignus amoris.
Tu modò partiri nobis ne parce dolorem
Diua tuum, & sociam lacrymis ne sperne cohortem.
Casibus in magnis nullum si dira leuamen
Tempora permittunt, & iniquæ iniuria sortis:
Ipsa graues minuit flendi concordia fletus,
Sed iam nostra tui feriunt præcordia luctus.
Ipse etiam resonis mæstæ plangoribus auræ
Sat repetunt quid voce sonet; quo vulnere pectus
Ista gemas; quo tristem animam languore fatiges!
Vos, quibus æterni Regis miserabile funus
Expiat antiquo concretam crimine labem,
Et quondam obstructi limen præpandit Olympi;
Huc agite, huc omnes oculorum euergite riuos
Mortales, genus æternum, cæloq. redemptum:
Huc vestræ decreta gelu præcordia soluant.
Ipsa docent gemitum discessu abrupta profundo
Culmina, sublimi nuper contermina cælo.
Parcite duritiæ: dolor undiq; & undiq. luctus
Incumbunt, cælumq. cauo mersere barathro.
Euocat ipse umbras fatali nocte sepultas,

Et putres animat cineres, & corpora fletus.

*Ergo ubi sat furis indultum, ac turpibus ausis;
Stabat adhuc dira (miserum) distentus in alno
Filius, adstantis pendens ante ora parentis,
Triste onus, & duræ facies asperrima mortis.
Qualis Hyperboreis arbor caput ista flagellis,
Quæ primo cum vere nitens, atq. ubere felix
Pomifero, cæpit teneros educere fœtus,
Solliciti spes agricolæ. ruit inuida cælo
Ira Noti, aut hyemis violentior ingruit horror.
Mox virides decussa comas, vernumq. decorem,
Reliquias servat ramorum, & inutile germen;
Floricomam donec pubem novus educat annus.
Talem oculis offert speciem lacrymabile corpus
Suffixum horribili, pondus ferale, trophæo,
Ab positum diro ludicrum ignobile vulgo.
Quadrifido latè fixu metitur iniquam
Infelix iunctura trabem. stat pectus hiulco
Vulnere traiectum; & roseos, dona ultima, rores
Demittens altè, terram irrigat instillando.
At caput horrificis textum intractabile dumis
Asperat, & crebro depascit vulnere frontem,
Saucia sanguineam fundens per tempora labem.
Vna vero iam forma cruor; totosq. per artus*

Nil

Nil usquam nisi liuor, & illætabile vulnus.
 Et quamquã aspectu pendet miser; haud tamen omnem
 Squalida mors formam eripuit, numenq. verendum.
 Fulget adhuc, licet ingrata sub imagine mortis,
 Nescio quos præter fatum mortale venustas,
 Testaq. sublucent diuini signa decoris.
 Qualis ubi incurrens tempestatem obuius atram
 Dat rutilum nimboſa caput sub nubila Phœbus;
 Nec tamen ætherij cursum seruare laboris
 Immemor, obscura furtim subluſtris ab umbra
 Obducto regit ore diem, & sua tegmina fallit.
 Haud aliter diuina licet mors occupet ora,
 Et cruor aspersos nusquam discriminet artus:
 At decor occultum spirans, & amabile numen
 Oris, & augustæ facies obducta iuuentæ,
 Per medium lethi squalorem, & vulnera furtim
 Irradiat, seseq. procul spectantibus offert.

O quibus hæc oculis haurit spectacula mater!
 Et socias inter tristi clamore frementes
 Sola silet: sœuit tacito sub pectore vulnus
 Fortius: interdum singultu verba laceſſit.
 Ah quoties elata oculos ad flebile pondus,
 Complexis aspirans dulci, stetit irrita voti,
 Natum inhians, cœloq. datis immota lacertis!

Atq. auras ut sæpe sinu captavit inanes ;
 Ferte (ait) hanc animam suspiria , ferte per auras
 Languentem hanc animā, atq. illis precor indite mēbris.
 Ferte : dolor nam posse iubet , non ianua vobis
 Vna aditum referat; quamquam egredientibus una ,
 Cor patet . ah possem totidem per vulnera vobis
 Egressus præbere pares è pectore nostro .
 Ah tantum si velle datur, cur posse negatum ?

Hæc inter festina cohors audita frementum .
 Iamq. erat aspectu propior : passimq. frequentes
 Clauescunt voces properantum, & triste gementum .
 Hi scalas humero tollunt : hi forcipe dextram
 Armati veniunt : alij candentia lino
 Texta ferunt , longas , feralia tegmina , vittas :
 Hi chalybem tundendo habilem, clauoq. minacem ,
 Portantur pheretro vestes , portantur odores .
 Ipse inter primos mæsto sese ore ferebat
 Dux Arimathiadum , cui cum dedit obuia Virgo
 Lumina ; subsidium , gentemq. agnouit amicam ,
 Ille autem attonitus visu , & formidine tanti
 Prodigij , singultum inter, vocemq. trementem ,
 Vnde hæc ò Virgo facies rerum ? hoccine cerno
 Portentum sceleris ! cui tantum audere furendo
 Concessum ! tantum ne ausis mortalibus ira !

Hoe

Hoc ipsi metuunt oculi sibi credere monstrum.
At te nimirum hæc olim fortuna latebat
Care hospes, nec summa tuæ tibi copia vitæ.
Ah utinam talis vitæ foret æqua voluptas;
Non tua te genitrix sædatum hac cæde videret.
Nec plura his: nam plura dies iam sera vetabat
Hic Ducis obsequium Virgo, notosq. ministros
Aspectans placide, graviterq. affata gementem
Pauca refert; quâquâ & gemitû, & gratû inter amoris
Fronte magis responsa viro, quàm voce resignat.

Ergo instant operi, & feralis ad utraq. molis
Brachia constituunt scalas. Hi terga bicornis
Arboris, hi faciem subeunt: hi scandere certant
Hi manibus clauos ferrato dente refigunt:
Illi roboreo suspendunt lintea dorso,
Perq. alas supposita Deo, perq. ilia prona
Suspensi adnixu librant, corpusq. retento
Ire sinunt lapsu paulatim. at mater aperto
Iam subit amplexu, & pectus supponit anhelum.
Altera, cui cari vestigia nota magistri,
Acclinata pedes auulsa cuspide soluit,
Nescia complexu solui, caput obuius alter
Collapsum subit, horrentemq. è vertice syluam
Implicitos dumos, & senticomum labyrinthum.

Abstrahit, elusi frustra ludibria regni:
 Huc acies adstantum auido se murmure trudit
 Femineo conferta globo, fremituq. gementum.
 Quale fauos circum patrios, aut florea rura
 Innumeras visu, & confuso Marte sonoras
 Exerçet certamen apes: aut qualis acervos
 Ingentes foliorum agili rotat impete turbo,
 Et variam agglomerat sylvam vertigine in vna.
 Haud aliter turbata coit luctamine denso
 Mixta virum, matrumq. cohors: it plangor ad auras.
 Quid memorem confusum animis, & vocibus agmen,
 Et gemitum, tristici. sonantia pectora pulsu?
 Postquã aliqua immensum præbere silētia murmur;
 Et iam cura animis matri permittere natum
 Ad gemitus: paruo remouet se turba regressu.
 Nempe omnes propius, propiusq. adstare cupido
 Vna mouet, furtimq. omnes adstare laborant.
 Vt natum appellet genitrix? lacrymosa cruentum
 Diua Deum qua mente vocet? num qua inter acerbos
 Vox gemitus elapsa? occisum nuntien, & iras
 Imploret Superum, aut ruiuri funera mundi?
 Suspensi aspectant omnes, fixiq. pauore.
 Illa graui complexa sibi lacrymabile pignus,
 Vix reuocans vitalem auram, nec vocibus egram
 Suffi-

*Sufficiens animam, singultu immortua prona
Languet, & argentes nati super incubat artus.*

Vix animat lentò interdum suspiria sensu:

Exanimum procurua gelu vix ora tepenti

Æternùm illacrymans libat, languentiaq. ora

Mille per obtutus, & mille per oscula lustrat.

Mirantur nihil indignum, nihil ore mouentem

Femineum. superant animi fata omnia vires.

Tum verò adstantum molles in pectora sensus

Ingruere, atq. ultro miserantum increfcere murmur.

Et quamquam astra vocant primo iam lumine funus:

Nescio quæ sublapsa animis obliuia rerum

Excutiunt omnem memori de pectore noctem

Quamquam oculis subeuntē, & lumina sera sequentem.

Ipsa suo ingentem populum seruire dolori.

Sensit, & urgeri solo se vespers ortu.

Nec verò obsequium Virgo ingrauat aspectantum:

At subita gemitum spe temperat; inq. iacentis

Prona aurem quædam nullis audita susurrat.

Tum breuiter, nixuq. animæ meliore secuta est.

Interea quidquid lucis mihi, Nate, relinquis,

Aut animæ, aut vitæ, aut circum spirabilis aura;

Somnia sunt, umbræq. leues. ne credite viuam

O sociæ, matrem si creditis. Ite, sepulchro

Me primam, auspiciū nati mandate sepulchri.

Hic nouus exoritur matrum per pectora plangor.

Sic medios inter gemitus longo ordine funus

Expediunt, corpusq. linunt frigētis odora

Merce Tyri, redolet fusos procul aura liquores.

Composito tum membra toro suffita locantur.

Cen teneram nimbo frondem sœdatus aquoso

Languet adhuc spirans, & triste rubens hyacinthus,

Sollicita quem dextra leuat miserata puella.

Funereas verò flammās baud sola ministrant

Sydera per noctem, aut cœli fax ultima Phœbe.

Conueniunt, quibus imperio, & virtute præibat

Ductor Arimathides, & quos Bettanidis ora

Dux habet aut studio comites, aut stirpe propinquos.

Præterea quos ipsa Deo, dum vita manebat,

Iunxerat officij pietas, & cognita virtus.

Seu stupor accendit mentes, & conscia monstris

Religio, siue augusti præsentia vultus

Numinis os, habitumq. gerens, & amabile visus

Imperium, & mira in dictis innata potestas.

Huc varijs quondam morbis, & faucibus Orci.

Ereptum genus omne, huc reddita corpora vitæ

Præcipitant, munusq. Deo ferale rependunt

Pro meritis quondam, & dulci pro munere lucis.

Sci-

Scilicet ille olim, nostras dum carperet auras,
Omnibus auxilij, & vitæ dator omnibus ibat,
Si quod erat sæui monstrum immedicabile morbi,
Aut lymphaticus error, & irremocabile mentis
Exilium, aut laterum morsus, aut regia pestis,
Aut sitiens Neptunum intercutis angor aquæ,
Aut stupor, & rigor, & versatilis ira Dianæ,
Aut labefacta salus, atq. artubus ægra solutis,
Aut capita æternas letho captiua sub umbrâs,
Tum quibus exactus vitæ irremeabilis error,
Siue oculis aciem, & læsis commercia vocum
Auribus, aut linguae vires usumq. loquendi
Fors quondam eripuit, vel indops natura negauit,
Siue aliquem quæuis Erebi vexaret Erinny's:
Omnibus ille malis vnum, & commune leuamen.

Ergo omnes amor vnus agit; quin ipsa supremo
Vincitur officio diræ inclementia turbæ.
Ipsi etiam, qui cæde Deum strauere nefanda,
Pertæsi reuocant iras, & tristia damnant
Consilia, & tantum lapsas in deuia mentes.
Iamq. animis pietas serò rediuiua pauorem
Intentat, scelerumq. ultrices aggerat iras.
His etiam lacrimæ, & tumuli solennia curæ.
Fit strepitus vadentum ingens: iamq. agmina tollunt.

Funereas accensa faces : noctemq. fugavit
 Flammarum nocturnus honos , & flebile lumen .
 At procerum delecta manus , pars ultima pompæ ,
 It lacrymans , humeros altè supposita pheretro .
 Post numerus plorantium ingens , & longa sequentum
 Agmina diuinæ cirtum sociata parenti .
 Ecce autem Solymæ celsis in turribus urbis
 Dispositæ apparent , vulcania sydera , tædæ ;
 Plurimaq. in summis spectantum millia tectis .
 Mirantur flammæ agmen , murosq. sub ipsos
 Fulgentem sine Sole diem , longeque tonantem
 Murmure luctifico , & tristi formidine noctem .

Ventū erat ad tumulū , præcepit cū turba ministrum
 Romulei mandata Ducis tristissima portat ,
 Destituant funus : defunctum luce satellites
 Det tumulo corpus : tumulum custodia seruet ,
 Cesareo quæ fida foro : genus omne recedat
 Suspectum : & lecti proceres , & nomen amicum :
 Ipsa inter primas abeat , procul una faceffat
 Bettanis Regina : sinant iam lumine cassum
 Ipsum animam reuocare , ipsum sibi quærere lucem
 Amissam , & superis rursum se sistere terris .
 Quid faciant ? neque enim placidis tractabile dictis
 Licetorum genus , aut iuris violanda potestas .

Con-

Confusi, & dubia pressi formidine mentem,
Certatim hostiles inter, simul inter amicos,
Sublatum amplexu condunt sub marmore corpus:

Iamq. recedebat tumultu haud ignara futuri
Diua Parens, magna comitum subeunte caterua:
Cum noua mœrenti facies obiecta doloris.

Nam propius, quàm multa cauam funalia noctem
Discutiunt, certosq. virum dant noscere vultus;
Vnum præ cunctis mœstum, gemituq. frementem

Aspicit. ille inter Solymas pars ultima tygres
Diuinum extremo pectus traiecer at ictu;
Senserat & tali matrem mucrone petitam.

Hunc simul aspectu refugum, gressuq. vagantem
Attonito, & propius metuentem assistere vidit,
Nec tamen audentem longo secedere tractu;

His illum aduertit dictis, atq. aduocat ultro.

Quis prohibet te terror? ades precor. Ille precantem

Quamquam audit; mentitâ amens sibi credidit aurem:

Spemq; metumq. inter gressum leuat. Ipsa trementem

Turba citans animat dubium, impellitq. morantem.

At Virgo pavitantem animo, & commissa gementem

Consciaq. indignæ metuentem pectora noxæ

Aspiciens; Debes, inquit, mihi nobile munus:

Da precor. Ille nouo magis, ac magis usq. moueri

*Affectu, sensimq. capi; nec credit inanem
 Vana sonare auram, nec deceptam increpat aurem.
 Stant avidè suspensi omnes, & quærere mussant,
 Et dubia inter se miscent præsagia rerum,
 Quid roget adstantem Virgo, quæ donâ precetur?
 At doni reus incerti, stat lumina fixus
 Mæsta solo, & vultum lacrymis humectat obortis.
 Ancipites inter curas, mæstumq. pudorem
 Addubitat, quas gratus opes, quæ munera promat?
 Omnia se posci credit, sese omnia credit
 Iam sacer obsequio: tantum nil vocibus audet.
 Sat mentem officio promptam, sat pectoris arcam
 Exposuere omnem lacrymæ, nutusq. loquaces.
 Ab nimium Longine tui male conscie, nescis
 Quæ niteant in fronte notæ, quod muneris instar?
 Ille recens à cæde manum, vultumq. notatus
 Sanguineis dudum guttis, inopina gerebat
 Signa necis; coramq. offert quæ munera nescit.
 Inspicit obtutu fixo miserè anxia Virgo
 Purpureas oris maculas. ea signa reposci
 Tum demum sensere omnes, ea pignora Nati.
 Postquam oculis hausit luctus monumenta supremi,
 Sæuaq. materni sensit fomenta doloris;
 Candentem digito vittam, lacrymisq. madentem*

Inuo-

Inuoluit, dextramq. ad supplicis ora tetendit.
 Sic auide lumenq. viro, frontemq. cruentam
 Abstergens, roseum vittato pollice rorem
 Excipit, optatum materno pignus amori.
 Maeste nono, dixit, mentis quoq. lumine, non me
 Marte tuo quamuis percussam, antiqua reliquit
 Cura tui: tantum nostro comitare dolori.
 Tu mihi supremum vulnus, primumq. leuamen
 Fide animis; dignamq. meo spem concipe nato,
 Hæc ait, & tota mæstum plaudente corona
 Iam noua tempestas lacrymarum, & mollia sensus
 Tentamenta pios agitant. Illapsa pauori
 Extremum illacrymat pietas, finusq. resoluit.

Christi Domini in cœlum ascensuri triumphalis pompa.

V.

. (bori

Ltina primæuo tandē data meta la-
 Indecorem exilio vitam, & mærore
 sepultam
 Spe leuat, & nostrum tetro genus
 eximit Orco.

En dulce auspiciū miseris! Sacra limina Diuini

Attonitas rupere seras, obstructaq. quondam
 Cœlicolâ domus alta patet. Iam fidite cœlo
 Mortales, olim superis inuisa propago,
 Et stygio longum imperio seruire paternis
 Nata sub auspicijs: non te Stygis ulla potestas
 Arcebit, non ulla trucidis violentia Ditis.

Pone metum gens lecta Deo. meliora renâsci
 Secula iam cœpere. nouus rerum incipit ordo.
 Tartarei furare iugo tua colla tyranni.

Excute seruitium antiquum, molemq. malorum
 Pone humeris defessa tuo, defessa tuorum
 Exitio patrum, & fatalis origine noxæ.

En reuocat quondam victos, & sæpe rebelles
 Æternum ad fœdus Diuum pater. Ite redempta
 Progenies: Deus ipse Deo vos fœdere iungit.

Præuius ipse viam cœlo præpandit; & auras
 Dum superat, superare docet. En dextera fati
 Humanis humana præest. Nouus arbiter Orbi,
 Nec Deus ille nouus: cœli nouus imperat hæres,
 Et cœli vetus ille sator, Diuumq. repertor.

Sume animos mortale genus: tibi munere tanto
 Concessum humanis natalibus indulgentem
 Autorem peperisse tuum; rerumq. potentem
 Virgineas vidisse Deum gestire per vlnas.

Fœlix

*Felix prole tua; felix, cui numen alumnus
Obtigit. Et rerum imperium, cæliq. potestas,
Æterniq. ignes astrorum, æternaq. Diuum
Concilia, Et summi stellantia regna parentis
Hæredi cessere tuo. Deus ipse nepotem
Te voluit sperare Deum, qui sanguine cretus
Mortali, Et nullo generis sub iure paterni
Maternos agnoscit auos: vitæq. labores
Sponte subit, rerumq. vices, Et labile tempus.
Hunc illum ætheria nuper sub luminis aura
Vidimus ab cæci spirantem, Et lucis egentem.
Illum Erebo dominantem, Et corpora luce carentum
Ad superas remouentem auras, Et fluxa nouantem
Fata virum, mortisq. simul, vitæq. potentem
Vidimus, Et visis libitum non credere tantis.
Tantum oculis excussa fides. Tu Diue triumpho
Aucte nouo, quem mille ferunt ad sydera currus,
Quem genitor cælo, Et patrj penetralia regni
Excipiunt reducem, Et spolijs Phlegæbontis onustum;
Si te hodie letis redeuntem ad sydera votis
Prosequimur, plausuq. tuos celebramus honores,
Pertæsi mentem ingratham, cæcumq. veterum:
Da dextram, Et superas tecum nos tolle per auras,
Aut animis spem fige tui, Et nutantia siste*

Pectora, & incertos rerum da fallere casus,
 Et vitam hanc Erebo, & lethalibus exime noxis:
 Sedibus ut tecum superis in morte potiri
 Contingat, victamq. dolo contemnere Ditem.
 Tu quoq. desertis hominum spes altera terris
 Auxilio dum viua subis, Orbemq. tueris
 Diua parens, partem hanc oro mihi carminis imple,
 Da, memorem, qua mente tui diuortia nati
 Pertuleris? quis amor mentis, qui pectoris ardor
 Ire simul, cælumq. pari conscendere cursu?
 Quale triumphantem terras? quo nubila curru,
 Quo socium fremitu subeuntem, aut quale per oras
 Aërias radiantem aspexeris ire per altum
 Æthera? quos illum bijugos ad fræna vocantem?
 Quem lenis aurigam bigæ? quæ lora tenentem?
 Quo flecti temone iugum? quæ sydera verti
 Pro nilidis supposita rotis? quæ plaudere circum
 Agmina? quàm longo cælum discedere tractu,
 Prospiciens, quales animo procul hauseris ignes!
 At tibi queis credam vinculis potuisse teneri
 Absilientem animam terris, nec abire morantem?
 Ergo hilares inter curas, & gaudia, mentem
 Versabat genitrix nati memor. una recurSAT
 Spes animo, totumq. liquat dulcedine pectus,

Qua

*Quæ natum ventura dies super æthera sistat
Linquentem terras, & sydera nota petentem,
Et quo vadentem obsequio, qua voce sequatur?
Oscula quæ figat? quibus illum amplexa moretur
Fletibus, alternos cunctantem euoluere nexus?
Qua prece dimissum subeat? qua mente relinquat?
Quo veniam vultu tantam ferat? unde supremos
Librantem aspiciat terris ad sydera gressus?
Talia sola domi secum dum corde volutat;
Ecce coronatum rutilo videt aëra nimbo
Ante oculos, & luce micat septemplíce natus
Augustum, ætherium spirans, iam nomen apertum,
Aspectuq. habituq. Deus. micat obuia pulchro
Ora supercilio spectabilis: aurea crinem
Lux obit, & triplicem diadematis explicat orbem;
Et centumgeminum iacit alto à vertice Solem.
Sub pedibus conuexam altè premit arduus Irim
Luce coloratam, & terris insueta micantem.
Et chlamydem, cui mille vago discrimina textu,
Fulgor obit varius pictæ lucis, & auri.
At manibus, pedibusq. patens, & pectore corpus
Quina procul quinos per vulnera mittit Eoos
Lumine inexhaustos, roseoq. ardore coruscus.
Dextera porrectum sceptri decus, & græue regni*

*Ætherij gestamen habet. stant plurima circum
 Millia plaudentum, & strepitu fremit aura volantium.
 Hi cælo atollunt porrectis ardua signis
 Denictæ monumenta necis, fusiq. trophæa
 Mille Erebi, portantq. sui decora incluta Regis.
 Hi manibus præferre tubam, & vocale metallum
 Armati clangore sequi data signa sonoro,
 Nec mutas iam ferre moras, auramq. silentem.
 Pars digitis accincta fides animare loquaces
 Stat ciitharas complexa sinu, sensimq. fugaces
 Nerviurum irritat numeros. iam pollice lento
 Mussat ebur, mussatq. cohors; & prima canendi
 Tentamenta, nouasq. artes, & fœdera vocum
 Concilians, pressis concentibus aëra tentat.
 Hoc Deus occursum matrem aspicit admirantem,
 Hærentemq. oculis, & Numinis ora tuentem
 Cara sui. tunc ille auidam sic orsus ad aurem.
 En mihi qui trunco, genitrix, prouentus ab illo!
 Quantum illa de clade decus, quæ sceptrâ reperto
 Alma tibi! tu namque mei pars altera regni.
 Sic decet, & merito es tanti comes una laboris.
 Quidquid ubique hominum, quidquid per secula rerû
 Aut superûm cælo, aut umbrarum in sedibus Orci,
 Stat nutu Regina tuo, stat numine nostro.*

Accipe

*Accipe (nil meritis impar damus) accipe iuris
Fœdera diuini. quando mecum una voluntas
Semper erat; iam semper erit mecum una potestas.
Tu tantū imperij partes molire secundas
Altera post Numen regnatric, altera Diuūm
Lectā parens. quamquam & materni iuris honores
Æterna te lege Deo fecere verendam.
Sola Deo veneranda, Deum venerabere. nulli
Tantum optare datum, vel tantum audere precando.
Ergo age (quod summo placitum iussisse parenti)
Accipe regnandam gentem hanc, & discite tuorum
Nomina. dicam omnes, & te tua regna docebo.
Ille (viden?) rutilo crinem spectabilis astro,
Et viridi fulgore nitentem indutus amictum,
Qui præit hanc simili tectam velamine gentem,
Humani generis primus pater; hunc mihi quondam
Abstulit, & cæco Stygius furor intulit Orco
Haudquaquam remorantem, & tristia iussa sequentem.
Tum decus hoc regni lacrymis, fletuq. redemptum.
Obtinuit; mecumq. meo potietur Olympo.
Tantum audet sperare fides; tantum una meretur
Auxilio mens freta meo, & spe læta futuri.
En illum sua posteritas, & quanta nepotum
Turma subit, fato genitorem imitata sequaci.*

*Hic genus Isacidum cernas licet omne tuorum,
Progeniem antiquam, & Reges numerabis auitos,
Et vates, & prima tuæ cunabula gentis.
Aspicias hunc vultu fulgentem heroa verendo?
Ipse tuam quondam stirpem vetus edidit autor.
En ut habet fide venerandum insigne senectæ,
Accinctus rutilo dextram mucrone sacerdos.
Scilicet hoc olim natum pater ense reuinctum,
Infontem, unigenam, senior mactabat ad aras,
Et iugulum, mandante Deo, tam dulce petebat;
Ni, celerem secura manus dum tenderet ictum,
Deficeret prompto diuinitus irrita telo.
Hoc ille obsequio, & deceptæ munere dextræ
Promeritus sperare suæ te gentis alumnam,
Me dedit, antiqua supremum à stirpe nepotem.
Illius hanc numera deductam à sanguine gentem,
Maioresq. tuos. Hic lumine clara bicorni
Ora gerens, sceptroq. manum imperiosus, & auro;
Primus hic Isacidas Marcotide ductor ab ora,
Isacidas regno oppressos, & sorte parentum
Indigna, fatiq. iugum natale ferentes
Eripuit, certamq. dedit sperare salutem.
Hic nostro sacer asslatu, præsagia rerum
Prima dedit; fatumq. animo, & sermone præbat.*
Ille

Ille autem, egregiæ facies formosa iuuetæ,
Qui Zona candente nitet, cinctuq. niuali,
Hoc nitidus candore venit, quia sacra pudoris
Iura puer, castosq. animo seruabat amores.
Hic Pelusiæ contemptor amantis, hic ille est
Fraterna puer inuidia, quia vera canebat
Somnia; vi quondam, & pretio mutatus, & auro
Imperium Pharij subiit crudele tyranni.
Nempe meam simili testatus imagine sortem,
Me fore mutandum pretio signabat iniquo.
Nosce alios, circumq. oculis lege sacra tuorum
Agmina, diuinos, genus alto à sanguine, vates.
Femineos hinc cerne choros, gentemq. pudicam,
En tibi quo fulget Bethulias ore virago,
Te quondam exemplo referens, at viribus impar
Bellatrix, & parua tuæ virtutis imago:
Hæc fuit, hæc olim patrijs quæ mœnibus hostem
Insensum, & rabidi monstrum insuperabile Martis
Contudit, & tantæ te prætulit omine palmæ,
Casurum testata tuis Acheronta sub armis.
Verte, age, nunc oculos ad læuam. Hos lumine lustra
Signiferos heroas, & agmina mille sequentum.
Pro titulis en ora meum referentia nomen.
Millia bis senæ numerant duodena cohortes.

Ductores totidem, pubes fraterna, potentis
Isacide genus, & proles antiqua tuorum.
Ille Manassiadum ductor venit: ille Gaditum.
Hic præit Asseridas: magnos præit ille Rubenas.
Leuiadum pater ille, suos ille agmine longo
Nepthalidas ad regna vocat caelestia ductor.
En reliquum, capita illa, genus, nec sanguine dispar,
Nec patria virtute. viden, quæ deinde sequatur
Turba suos animosa duces, promissaq. cælo
Progenies quondam, & certis mihi debita fatis?
Hunc tibi de tota numerum tellure subegi:
Et quidquid ventura virum per secula videbis;
Seruitium, Regina, tuum est. Nunc cerne phalanges
Ætherias. hæc verò etiam tua millia sunt.
En superum genus aligerum, ter didita ternos
Agmina per cuneos. nomen diuersa dederunt
Munera: sunt certæ cunctis ex ordine leges,
Et variæ nostri sedes, & fœdera regni.
Hæc acies, ternos quæ diuidit ultima cætus,
Nubiugas operas, certos mihi seruat ad usus.
Hinc data seruandis vigilum custodia terris
Ad nutus accincta meos. hi lubrica certo
Secula voluentes cursu, mortalia primi
Obtuta propiore vident, & visa gubernant.

His

*His operum mensura triplex. lex ipsa laborum
Non eadem cunctis. alijs datur ultima nostro
Cura sub imperio, tantum qui iussa capebant,
Atq. obeant, omnesq. citi legentur ad oras,
Gens alacris dextra, & pernicibus ignea pennis.
His alij præsunt, certo qui iure magistri
Præscribant operum fines, atq. altius insistent
Ordinibus rerum, & varijs incumbere ceptis.
Hos alij porro superant, qui principe ductu
Res agitant, procures operum ad consulta parati;
Conciliumq. regunt operosum, & summa tuentur
Iura laborantum certa sub lege ministrum.
Præsidet bis acies gentis vicina secundæ.
Hic non vlla operum molimina, nulla laborum.
Tantum animis intenti omnes, & pectore toto.
Hi cælo dominantem altis à sedibus ardent
Inspicere, & regni fines sine fine profundos;
Quos ille occasus rerum, quos imperet ortus,
Quas metas, aut quantum habeant opera alta cacumen.
Mirantur dextram semper maioribus orsis
Maiorem, & nullo præscriptas culmine vires.
Post alij, quid cura Dei, quid provida virtus
Prospiciat, quàm longam aciem per secula tendat,
Longius inspeçant. Alij quàm lata potestas*

In superos, hominesq. vident, & dicta iubentis
Accipiunt, certisq. notant in pectore signis.
Sic velut inscriptas disponunt mente tabellas,
Vnde suas legio descripserit ultima leges.
Tertia regnantum folio gens proxima nostro,
Prima acies cæli, & famulûm suprema tuorum
Tres numerat partita choros. his plenior haustus
Numinis illabens animos, & sola tuendi
Cura Dei, totos rapit alto à pectore sensus.
Verum alij melius, quibus hæc concessa potestas,
Diuinum explorant oculorum indagine pectus.
Et iubar abstrusum, mentisq. arcana profunda
Altius obtutu subeunt, & lumine certo.
Pars etiam raptu mentem suspensa beato,
Clarius æterni dum numinis ora tuentur,
Flagrantes animorum ignes, & viuida cordis
Vulnera concipiunt. stat nullo explebilis æuo
Flammæ potator amor, visuq. laborat
Expleri, longumq. tuens ad dulcia raptu
Gaudia suspectu, sensus effundit anhelos.
Sic Deus immensa coram se luce videndum
Præbet, & ingenti captas dulcedine mentes
Æterno beat illapsu, nec deficit auctus
Ingeminans torrente suos à fonte voluptas.

Hæc

Hæc Superam domus omnis habet genus omne meorum.

*His ego te statui Reginam: hæc millia nutu
Flecte tuo: veniunt celeres, & iussa precantur
Accipere, & primis certant dare legibus aurem.*

*Dixerat effusæ Superam cum protinus alæ.
Submissi Reginam oculos, & supplice vultu
Certatim agnoscunt hilares, matremq. salutant
Virgineam, Cæloq. canunt, Ereboq. potentem.
Illa suo cupidos non usquam à numine vultus
Detorquet, totumq. haurit per lumina natum,
Et rutilos oculorum ignes, & frontis honorem
Sydereum, & vario missos à vulnere Soles.
Suspenso rapit obtutu, rapiturq. tuendo.
Non illam tanti imperij mouet ulla voluptas,
Non datus, aligeram toto plaudente senatu,
Aut animo blanditur honos, aut pectora carpit,
Aut flexus oculorum villos, aut verba laceffit.
Natus habet mentem, raptuq. incendit anbelo
Flagrantes visus: & inexaturabile lumen
Explet inexpletum, & largo sese ingerit hâustu.
At simul affari potuit, sic ore locuta est.*

*O Nate ingentem numerum ne ostende tuorum,
Neue pares regni tecum mihi porridge metas.
Sat mihi maternum in te ius, mea gloria. non me.*

*Dulcius vlla tui rapiunt spectacula regni.
Tu cape supremum regnati munus Olympi.
Tu tua cœlicolâ venientem ad iussa cohortem
Rex habeas, Regumq. omnes rege solus habenas.
Tu cœlum, tu regna mihi, tu quidquid ubique est
Aut hominû, aut superûm, aut vêtura in secula rerum.
Explebis vero dictus mihi nomine Natus.
Siqua tamen sperare iubes hunc præter honorem
Munera, nec dulcem prohibes optare parentem
Quid velit, & nostris metam libet addere votis:
Vna mei deuota tibi iactura cruoris
Cœlicolâ regnis mihi dulcior; vna supremis
Extulerit mentem cumulis, & munere largo.
Illa cor explebit, triplici si cuspidè fixam
Me quoque tollat humo facies funesta trophæi
Per geminam quadrata trabem, quæ te mihi nuper
Obtulit, affixos lacerum crudeliter artus.
Aspiceres quàm dulce tui me corporis instar
Pendentem, & simili tua funera morte sequentem.
Nec tamen aspectu tali (quæ me vna cupido
Summa tenet, quæ summa animi foret vna voluptas)
Non, inquam, aspectu tali, nec flumine nostri
Sanguinis, aut caræ centeno vulnere matris
Ingemeret, nunc ò nostros exute dolores,*

Nec

Nec potis ad tristes animo tabescere casus :
Nam si pectus adhuc gereres mortale , vel ullo
Mobile curarum tactu , sensuq. doloris :
Non tibi me cerni cuperem sic, Nate, cruentam ;
Tantum ut nequa mei premeret te cura laboris ,
Neu peterem materna tuum per vulnura pectus !
Nunc , dum nulla tibi mœrendi , Nate , facultas ,
Nec metus ad luctum , nec te mea damna laceffunt
Immunem , & flendi arbitrio sensuq. carentem ;
Nunc , precor , hanc voti partem concede supremam ;
Hanc sine fortunam experiar ; sine , Nate , parentem
Ad superas ferri tua per vestigia sedes .

Natus ad hæc , tanto postquam subrisit amor .
Dura rogas : verùm hæc ediffere , Mater , amanti
Vera tuo , vel falle Deum responsa petentem .
Si mihi nunc iterum subeundi funeris ardor
Ille foret , qui nuper erat ; nec morte potiri
Optata possem , nisi tu mihi victa precando
Id statuas , lethumq. pares (iam finge rogantem
Arbitrio me stare tuo , & te numinis instar
Expendentem omnes nullo sub iudice leges ,
Iuraq. cedendi moderantem , & iura negandi) .
Quo , precor , exitio tua me exorata voluntas
Absumptum , qua cede tibi me ferret ademptum ?

Nō tulit hoc Virgo, & tremebundū exterrita pectus
 Per varios agitur fluctus : natumue , Deumue
 Ereptum interitu nolit ; natiq. Deiq.
 Horruit auditam vana sub imagine mortem .
 Hoccine (Natus ait) possim tibi velle precanti
 Cedere , quæ fugeres eadem me dona rogantem ?
 Arbitrio te posse meo tot ferre dolores ,
 Me totidem non posse tuo ? seu munus utrumq. est ;
 Seu magis obsequium, & victi consensu amoris ;
 Iura tuis precibus poscis potiora remitti ,
 Et mhi das nostro partes in amore secundas .
 Quo tantum me iure præis ? o funere nuper
 Consternata meo , quid mortem, & vulnera rursum
 Sæpe accepta rogas ? alium qui talia donet
 Quære Deum . me tale Deo non munus habebis .
 Quin ego te cælò , cum crastina fulserit hora ,
 Ætheris mecum regnis inferre parabam ;
 Ni mea gens aliò cogat me vertere mentem .
 Nam dubijs æterna meo sata sanguine terris
 Relligio, & noua iam teneri primordia mundi ,
 Sunt opibus firmanda tuis , ductuq. secundo
 A vario rerum cursus errore tuendi .
 Quà facere id possis, non te latet . accipe quantum
 Mox tibi subsidium, & terris quæ munera mittam .

Tres

Tres sumus, omnipotens quorum per secula numen :
Et quisque inter nos alij par, alter, & idem .
Didimur indiscreti omnes , nec diuiduus fons
Viuenti , sed habet ternos vno vbre ductus
Vis eadem vitæ , rerumq. ter ampla potestas .
Hinc eadem sumit vultum natura triformem ,
Et triplicem vario speciem sub nomine præfert .
Hunc mens alta parit : vigor illum expirat amandi :
Hunc pater , atq. illum primus discriminat autor .
Ille gerens sætam nativo numine mentem ,
Me sibi perpetuis prolem natalibus æquam
Parturit , æternùmq. parit . quo reddita partu
Altera, par, eadem genitori innaſcor imago ,
Incrementum augustum , æternum, & numine compar
Progenies , mentisq. satum discreta perenni .
Nec primos experta dies , nec labilis æuo
Orta orior , semperq. idem mihi ducitur ortus .
Nam patrj vis alma sinus mihi perpetuum cor ,
Et vigor , & vitæ semper nascentis origo .
Amplexus utrinq. pares urgentur , & ambo
Alter in alterius dulci præcordia nexu
Certatim ingerimur , trahiturq. à pectore pectus :
Nos vincti , nos vincla sumus : natuq. diremptus
Abiungor , cui nascor idem . qua lege soluti

Iungimur, hac nobis alternum afflamus amantem.
 Perpetuas agit ille vices, & fœdere certo
 Instat agens utrumque pares par ipse per ignes.
 Præsentem veluti cum me tua mentis imago
 Exprimit, & noti vultus tibi fingit amantis;
 Sponte subit, pectusq. rapit materna cupido.
 Iamq. ultro crebrescis amans, dum credis amari,
 Acceptasq. refers flammæ: aut quale profundo
 Cynthis in vitro multa se luce figurat,
 Seq. suo ferit obiectu, flexuq. resultant
 Vibrati radiorum ictus, missuq. remissuq.
 Obtruduntur, & occurſu collisa frequenti
 Lumina inardescunt, mediusq. interuenit ignis.
 Haud aliter mentis numen geniale paternæ
 Ingenerat sibi me; dumq. illi alternus, & idem
 Natiuo iubar obiectu natale remitto:
 Hinc, atq. hinc simul afflati venit ardor amoris.
 Hunc ego iam terris diuini flaminis ignem
 Præmittam, qui vestra suas in pectora flammæ
 Ingerat, & terras certo mihi fœdere iungat.
 Crastina cum primos aurora recluserit ortus;
 Cum sociis notum ad collem felicitis oliuæ
 Prima ades. huc nostras liceat concedere matres.
 Ipse adero; atq. omnes extremum affatus, ad auras
 Euchar,

Euehar, & patrij repetam spectacula regni.

*Dixit, & ex oculis paulatim auulsus abibat
Conditus arcani fugientem in luminis auram;
Cum subito erumpunt voces, totisq. canentum
Ordinibus letum modulatur pugna canorem.
Dant cælo ingentes sonitus animosa tubarum
Æra procul: resonat festis clangoribus æther.
Parte alia coeunt citharæ, & vocalis arundo:
Et cæleste melos neruorum, & stabile vulgus
Dulcisonum lituorum, & fila sonantia plectro,
Dulcia flexiuagos numerant discrimina cantus
Per varios fugitiua modos. fremit ordine concors
Dissidium vocum, & fidium numerosa propago.*

*Panditur interea stellantis regia cæli.
Tum procul æriæ nitidum per inane quadrigæ
Errare, & leuibus sub curribus astra rotari,
Et volucres sensim terris aduertere cursus.
Agnouit Superum fastus, molemq. triumphi
Diua parens; Regemq. suum, Numenq. vocari
Gaudebat, patriam cæli exultantis ad arcem.
Tum diuina oculis, & toto lumina tecto
Deficere, & tacito sopiri gaudia cælo.
Occiduis veluti pelago dum Phæbus Ibero
Præcipitat; iam iamq. subit, iam vertit Eoum.
Et iubar emenso paulatim extinguit Olympo.*

Deiparæ Virginis in cœlum assumptæ triumphus.

V I.

*Q*uod noua mutato facies affulsit Olympo .
Et festis ambita choris , lusuq. frementum
Cœlicolũm tellus plaudētibus adsonat astris :

*Nil mirum . Regina Deũm iam reddita Cœlo ,
Exitium Diti , spem nostris addere votis*

Incipit , & caros ad sydera poscit amantes .

Illa renascenti renouat cunabula mundo :

Illa suos iubet ire dies . En sydera nutu

Femineo iam cœpta regi . stat numine cœlum

Virgineo , gaudetq. noua se lege teneri .

Ite , nouam celeres votis ambite parentem

Mortales , profugum cœli genus . ite redemptum

Obsequio patriam , & maternum agnoscite numen .

Vos ego per sacras ades , & compita supplex ,

Perq. auras , quò læta vocant nos agmina Diũm ,

Rite sequar ; mecumq. viæ comes ibit Apollo ;

Lesbiadumq. choros , & amantes ardua Musas

Deducam , & totum votis Helicon a ciebo .

Tu

Tu modò, cui tantis plaudit, concentibus æther,
Cui properant superi certatim ad iussa ministri,
Alma parens (ò Diua tui potis una Tonantis
Materna trifidum dextra contingere iusculmen,
Et regere imperio terras, & tartara tælo
Sternere, & æterno Superùm dare iura senatu)
Cerne laborantem tanto sub carmine Phæbum,
Luctantemq. tuo numeros æquare triumpho:
Dumq. furit pauidis nequicquam insistere captis;
Prosequere afflatu metuentem audere secundo.
Forsan & ætherias inter, tua castra, cohortes
Nos quoq. transcripti quondam (si te auspice tantum
Speramus, nec vana fidem præsagia fallunt)
Carmine te merito, & lituo meliore canemus.
Nunc, age, Mænaliæ, mea munera prima, camænam
Auspicijs dignare tuis, & numine dextro.

Postquam res hominum fractas, & funera mundi
Rex Superùm miseratus, opem labentibus ultro
Attulit, & sese terris concessit habendum,
Mortalesq. animæ vires, corpusq. caducum,
Quod sibi virginea conceptum adsciuerat aluo,
Hostiles ultro occumbens prodegit in iras:
Annuus exactos bis septem enoluerat orbis
Cursus, & auspicijs ibat melioribus ætas.

Iam cœlo prognata salus, dabat aurea terris
 Secula; vertebant alio se cardine menses:
 Cum se Diua parens venturo accinxerat ævo,
 Sat cœlo matura, suo sat debita regno
 Iam dudum, & rerum varijs exercita fatis.
 Vltima proclives ætas incumbit in annos, &
 Et carum materna vocant suspiria natum.
 Qualis ubi effætam volucris Panchæa senectam
 Sentit, & occasu rediuium exuscitat ortum;
 Frugibus Assyrijs, & stramine fulta Sabæo
 Flammantem obtutu carpit Titana proteruo.
 Iamq. renascentem genitali funere lucem
 Accersens, animam voces trahit inter aniles,
 Et vitam moribunda nouam, & noua fata salutat.
 Sic Virgo æternum vitæ cœlestis amorem
 Integrat, & dulci finis iam voce laceffit.

Ab nimium mihi longa, inquit, numerata sub astris
 'Annorum series'! nimium producta per auras
 Mortalis mihi vita! Quid ò, quid abire moratur
 Spiritus, & lentos renouat mihi lucifer annos?
 Sat vitæ, terrisq. datum: tua funera vidi
 Nate. quid ex illa letum mihi contigit hora?
 Perpetuos inter gemitus, longum inter amorem
 Ætheris optati, languens en occubat ætas.

Opta-

Optabam, ut gemino tecum darer hostia trunco,
Et tecum hostiles inter deprensa furores
Occiderem, tecum ferro mactarer eodem;
Non fuit huic voto finis: nec vulnera pectus
Illa meum fixere, tuam quæ plurima vitam
Artubus effossis, largumq. hausere cruorem.
Et viuo sine te, & possum meminisse dolores
Nate tuos! nec tantus adhuc me emiscerat angor,
Qui tantum occursum mentem funestat acerbo!
Fallor: & hæc vitæ solùm mihi tristis imago est,
Et frustra hæc oculos ludunt insomnia lucis.
Dum tua creuisti quondam dare lumina letho,
Atq. ultro captiuam animam concedere fato;
Extincti me, teq. simul. sed luce sepultam
In media moriens liquisti, nate, parentem.
Quòd si ingratus adhuc animam fouet halitus haustus
Ætherio, corpusq. regit; spirabile funus
Ducimus, & lenta nequicquam vescimur aura.
Illa mihi penitus quondam in præcordia cuspis
Seuit adhuc inflicta, tuos quam seuus in artus
(Ab nimium seuus) post funera miles adegit.
Ex illo lethale mihi sub pectore virus
Conceptum, exitio, & longa me tabe peredit.
Et iam confectis vitam dolor artubus idem

Elicit, & pectus singultibus haurit anhelis.
Ab mihi quàm iucunda tuæ contagia mortis!
Quàm dulci languentem animam dolor immolat ictu!
Vltius spem, Nate, tui producere durum est.
En ego suspectu æterno fugientis Olympi
Deficio, molliq. sequor mea sidera cursu.
Ni sola in terris tua me mandata morentur.
Quamquam optata dies tua me ad promissa volentem
Iam vocat. ò tandem te amplexibusingere nostris.
Quid superest ultra in terris? mea pignora vidi
Christigenas latè terras implere repostas:
Rumulidum gentem, & regni septemplex arces
Auspicijs parere tuis. iam libera veris
Religio indulget sacris, & temperat Orbem.
Hinc adeo te dona pias, te vota per aras
Rite vocant: multa tellus tibi fumat acerra.
Iam domitor lethi, iam debellator Auerni
Diceris, & nullos nescit tua fama recessus.
Me quoq. (nil quamquam merui) tibi subditus Orbis
Prædicat, & tanto consortem adscribit honori.
Vndiq. visendi studio me effusa iuuentus
Quærit, & ad Solymos properat contendere fines.
Mirantur tali dignatam prole parentem;
Nec modo terrarum, aut hominum Regina salutor.

*Tu molem hanc laudum tantarum, hoc numinis instar
Sponte tua capiti voluisti imponere nostro.*

*Tu meritis hoc adde tuis, qui pignore tanto
Virgineam, & tanto partu dignate parentem,
Vis mihi natales ultro debere secundos.*

*Hinc adeo tantorum operum mihi credita virtus,
Quæ manibus natiua tuis. En agmine quanto
Longa cohors inopum nostræ venit affecla fama
Accurrens, & rebus opem deposcit egenis.*

*Auspice te, cunctis cæli dare munera cogor.
Omnia largimur, precibusq. occurrimus ultro.*

*Te nostras implente manus, promittimus omnia:
Te nostram præstante fidem, confidimus arcæ
Nate tuæ, qui vota iubes audire precantum.*

*Audimus: præstamus opem: depellimus ægris
Corporibus vulgò pestes, & monstra malorum.
Sufficimus naturam alijs, quorum orba nouamus
Lumina, vel vitæ munus reparamus ademptæ.*

*Omnia conspectum metuunt contagia nostrum.
Quin obsessæ dolo grassantem in pectora Ditem,
Asslantemq. animis tabem, & furiale venenum
Turbamus profugum, & patrio demittimus Orco.
Hanc mihi tu solitus quondam promittere laudem;
Cum fore prædixisti, terras ut viua per omnes*

Dicerer, & præsens multis ad vota vocarer.
Cumq. omnes late complexsem hoc nomine gentes;
Tunc mihi præscripti vesper luceſceret æui.
En ſuprema dies. quid demoror? omnia dictis
Reſpondent euenta tuis. da, meta laborum
Iam cumulet prædicta fidem, & præſagia firmet.
Talibus orabat Virgo, cum Natus ab aſtris
Annuir, & cæli portas iubet eſſe patentes.
Tum celerem, & niuea fulgentem in veſte miniſtrum
Ad ſeſe vocat, & fidas hæc fatur ad aures.
Care vigil, noſtrum quondam ſolate laborem,
Cum mihi languentem vicinæ mortis imago
Eliceret ſudore animam, totoſq. per artus
Debile ſanguineo ſtagnaret flumine corpus;
Ire tuum eſt, matremq. meis accerſere regnis.
Mortem orat. verum hoc illi me auertere fatum
(Quà licet) & patrio viuentem adſciſcere cælo
Velle refer: ferat ipſa modo, nec velle recuſet,
Et ſeſe fatiſ adimi communibus optet.
At ſcio; detrectat pactum, & tua dicta relegat,
Nec maternus amor noſtro ſubſcribit amori.
Sic fas: & ſecum leges bellantur amandi.
Tu verò officium noti ſecurus amantiſ
Exequere, & precibus cunctantem audacibus urge.

*Do, partem utramcunq. mei sibi numinis optat,
Siue immune caput morti concesserit ultro,
Seu velit exemptum; neutra se lege teneri
Norit; & est maius materno in nomine pondus.
Sanciat ipsa sibi fatum, & mea iura gubernet;
Se tantum expediat terris, atq. inferat astris
Tu procerum multas nostrorum accerse cohortes
Aut animam excipere, aut mortem frænare paratus.
Interea, dum tu maternam hæc faris ad aurem,
Ipse adero, mecumq. aciem, & cælum omne ciebo.
Hinc pubem ætheriam, & nostræ lectissimæ gentis
Agmina, plaudentumq. choros, & multa canentum
Millia disponam, terrisq. adstare iubebo.
Nubiagos flectent mecum toto æthere currus
Cœlicolæ, assueti fræno submittere Coros.
Gaudia cœlestes mecum ad communia ciues
Hi volucres venient: hi curribus insidentes.
Vna tibi ante alias cælo ductanda quadrigas,
Quæ medias inter primis insignibus ibit.
Aërio pro calce, rotarumq. orbe volucris,
Quattuor hinc, atq. hinc cursu premet ardua Soles.
Huc Hyperionios accerse ad fræna iugales,
Et septemgemina socios ceruice Triones.
Hanc verò ætherias mecum ventura per auras*

Conscendet genitrix. tu currum agitabis ouantem.
Illa mco veniet leuam subnixa lacerto,
Æqua supercilio, & vultu spectanda gemello.
I, Dominam expectatam alto Dux inuehe cælo.

Hæc ubi dicta; citò liquidum secat aëra lapsu
Nuntius, & sociam longo trahit agmine turbam.
It nimbo in medio, & varium radiatus amictum,
Vndantemq. sinum cursuq. auroq. tumentem
Mille iacit circum rutilai fulgura pallæ.

Olli sidereum caput, & gravis ore venustas
Promicat imperium; & vincto coma nexilis astro
Porrigit effusum colli per nuda capillum.

Æquatæ assurgunt humeris fulgentibus alæ,
Remigium ærium, rapidiq. insignia cursus.

Hoc etiam pubes habitu sociata nitebat.

Vt ventum ad Reginam; omnes vno ordine sese
Affusi strauere solo: stant lumine prono,
Solliciti vultum obsequio, numenq. saluant
Virgineum aspectu tacito, fixiq. tenent se.

Illam accumbentem, & suffultam stramine paruo,
Dulciaq. ingrata spirantem obliuia vite,
Et vultum attonitæ similem, similemq. videnti
Aspectant auidi, gaudentq. ardere tuendo.

Illæ nouos, semperq. nouos aspirat amores.

Stant

*Stant oculi rerum immemores, raptuq. supino
Intenti lucem ablegant, cælumq. requirunt.*

Vitales toto requierunt pectore motus :

Nec vigor extinctus, tacito licet ore sepultus.

Nempe animum subiere perempti funera nati :

Et dolor humanis soluit præcordia curis,

Affixitq. Polo mentem, sensumq. sequacem :

Atq. animat vegetas per amica silentia vires.

Nil aciem circumfusam, nil proxima sentit

Verba salutantum, & stantes ad limina Diuos.

At memores postquam rediere ad lumina sensus ;

Aspicit adstantem, cæli nota agmina, pubem,

Fulgentesq. choros, & supplicis ora coronæ.

Ergo aderas (inquit) superæ dux alme cohortis !

Ecquid voce paras ? quæ tandem ad funera natus

Me vocat ? exortemne suæ me cernere mortis

Audet, & hanc nullo repetet cum sanguine vitam !

Ille autem. Quid tantum animo, quæ funera versas

Diuæ parens ? te ne hoc ultro fatale tributum

Suscipere, & tantum nobis inferre dolorem !

Sat lacrymis mortiq. datum ; sat vidimus unam

Perniciem cæli, & terrarum expleuimus iras :

Cum nostrum eripuit ferro mors aspera Regem.

Tum verò exhaustis superis præcordia mæror

Diluvio lacrymarum, & flebilis imbre cruoris.
 Tu ne etiam fati cumules captiva triumphos!
 Ab mortem ne perge novis ditare trophæis.
 Parce, precor, tanto capiti. Ne gaudia Divum
 Hoc perime interitum, neue hoc pete vulnere cælum.
 Falle, potes, mortem; teq. his procul eripe terris.
 Nec verò nisi iussa loquor: iubet ipse licere,
 Hoc tibi regnator superum; hoc te numine donat,
 Mortis ut immunem possis te sistere cælo,
 (Si sedet hoc animo) & fati mutare tenorem.
 Nos etiam, tua cura (preces nisi despicias æquas)
 Oramus, ne talem animam discedere templo
 Coge tuo. serua thalamos, atq. inclyta Regis
 Claustra tui. serua augusti sacraria partus.
 His ille affari dictis, vitamq. precari.

Tum Virgo. Ab videas potius me stipite duro
 Pendentem, ut vidi natum pendere cruentum.
 Tu quoq. nolentem, o rerum pulcherrime, tanto
 Numine me donas? quin me illo funere donas,
 Quo mihi te quondam eripuit tua sola voluntas?
 Quæq. tuos obitus, & quæ tua vulnera vidi,
 Sperasti me nolle mori? me scilicet atræ
 Latari solùm imperio, te vulnere mortis.

Dixit, & hæc animam fugientem in verba trahebat.

Talibus

*Talibus attonitus contra nihil Aliger ausus,
His mortem alloquitur dictis, atq. imperat ultro.
Pone animos vesanatruces: hanc exue frontem.
Nil opus hic ferro. Viden illa in pectora quantum
Vulnus agat cuspis, tanti vetus hospita cordis?
Adde manum capulo, pulsuq. adnitere lento,
Atq. adytis animam tantis exclude volentem.
Obstupuit, tantæ metuens diuortia vite,
Immitis Libitina; sacri nec pectoris arcem
Attentare audet. quamquam enssem inspexit acutum
(Infelix pignus Nati post fata relictum)
Vulnere defossam, penitusq. in viscera lapsam:
Horruit illa tamen, flatuum excussa furorem,
Obrigitq. manu, telumq. urgere tremiscit.
Iamq. fugax detrectet opus; nisi Diua morantem
Increpitet, nutuq. iterumq. iterumq. lacessat.
Iam vetitas timet illa moras; iam territa iussu
Sponte inuita subit iaculo, & levis impulit ictum,
Absoluitq. animam, cursumq. auersa retorsit.
Stabat, & aduerso moribundam lumine matrem
Filius observabat, apertisq. obuius vlnis
Pandebar roseo reſeratum pectus Eo.
Scilicet optatam ad sedem, atq. adyta ultima cordis
Voce vocat: iam iamq. sinu, iam lumine captat*

*Fortunatam animam ; cum protinus illa , relictis
Artubus , amplexu & toto haurit pectore natum .*

*Qualis ubi in sylua , & nemorosi carceris umbra
Depreſſum captiua pedem ſi forte columba
Seruitium longum ingemuit , deſertaq. quondam
Pignora ; ſyluano licet irrita præda rapaci .
Namq. ubi libertas reſpexit ſera gementem ,
Et iam votiuis cæli ſpatia ampla querelis
Emeruit ; laqueo victrix luctata proteruo
Enolat , & nido reducem ſe ſiſtit in alto .*

*Quis memeret , primo occurſu quæ gaudia mentem
Extulerint ! quàm læta animis illapſa voluptas !
Tum verò in numerum feſtas attollere voces
Cælicolæ affuſi circum , plauſuq. frementes
Alternos agitare choros , & carmine carmen
Hortari , pulſuq. fides animare canoras .
Ingeminat vox vna modos audita per omnes ,
Venit io , feſtinat io , Regina triumphum :
Soluite felices vaga nubila , ſoluite curſus .
Diua veni : ſtabis rutila redimita corona .
Cede iugis : ſat culta tibi montana Saniris .
Linque ſupercilio ſyluoſum Hermona ſupino ,
Et Libanum , & ſcuis habitata cubilia pardis ,
Et virides Antiani colles . fuge , Diua , leonum*

Tuta

Tuta lares . non ille tuum furor amplius agnum
Auferet , aut pavidam quatiere rugitibus aurem .
Solue pedem ventura tui super æthereis axem ,
Aura fauet : cedunt hyemes : exuta niualem
Canitiem , verno pubescit germine tellus .
Te superi matura vocant connubia Regis ,
Et thalami , & nitida laquearia texta cubressu ,
Et rosei fulcra alta tori . date munera nuptæ
Aurea vincla comæ , sed vermiculis argenteis
Illusura auro , gemmarumq. aspera textu .
Tum diuina canunt sacrati vota pudoris ,
Dona olim data prima Deo , data vincula cælo .
Hinc partum in terris numen , pacemq. redemptam
A superis , & firma datas in federa dextras .

Nec minus interea defunctum lumine corpus
Bis sensum pia turba patrum , & socia agmina curant ;
Et triste officium lacrymarum , & fusaera mæsti
Ad tumulum multa celebrant solennia pompa .
Tertia iam terris Aurora illuxit , & auræ
Vndiq. concentu superum , plausuq. resultant ,
Iamq. altos Regina parat conscendere currus ;
Cum prior affari natum , & sic læta precari .

Tantum ultra largire fidem ! tua munera tanto
Vbere promissum superant ! fruor ebria vultu

Nate tuo, semperq. nouo torrente redundant
Gaudia. qui tantum poterant sperare labores?
'Nosco animum, nosco generosi fœnus amoris.
Nec tamen, hæc auctus quamuis affusa recentes
Lætitiæ ingeminet, menti vetus illa voluptas
Exciderit, qua te quondam complexa fruebar
Componens mambusq. manus, & pectore pectus.
Nunc illos artus, illos, tua vincla, lacertos,
Atq. illos, tua claustra, sinus excussa laboro
Complexu in medio, dum corpus inutile tactu
Sæpetuos frustra repeto intractabilis umbra,
Et repeto tamen umbra sinus. tua vulnera felix
Aspicio genitrix. tu non illa vbera contra,
Quæ puer hausisti quondam: non lumina matris
Illa vides: non ora sono componimus æquo.
Hic Deus arridens. At tu ne sola venires:
At socios artus gereres, quod posse iubebam.
Nec plura. Aspectant superi Regem arridentem.
Scilicet & risum agnoscunt, nec voce moneri
Expectant. subito ad tumultum, veluti agmine facto;
Aligerum glomerata manus procul æthere toto
Præcipitant, sanctumq. cauo de marmore pignus
Subnixum excipiunt nimbo, & Thaumantide fulua
Exanimum Diuæ corpus. sed pallida frustra
Ora,

Ora, nec obduclum superat mors irrita numen,
Luminaq. audaci nequicquam obliterat umbra.
Tantum animat formosa suos post funera virtus.
Spirat adhuc viuo tantum assimilata sopori
Maestas generosa, & cedere nescia fato.
Quale micat, pleno Phæbum si Cynibia vultu
Accipit aduersum, & celeri subuecta quadriga
Fraternum vix orta diem mentitur Olympo.
Tale redit clausa productum corpus ab urna
Immortale, augustum, æternum, & lumina vibrans.
Sic superum latè circum plaudente corona
Euehitur; sed luce sua. stant sulta supino
Vallatu famulantum, aut qua virtute ministra
Brachia, complexum veluti porrecta laceffant?
Inq. sinus offerre sinus, inq. oscula credas
Oscula. sic muto facies asseruit amori,
Et tali officio nutus affingit honestos.
Vt ventum ad germanam animam, Diuamq. sororem:
Illa suas porrecta manus, & compare vultu
Fraternos simul aspexit; simul induit artus.
Ergo auram rediuiua nouam, & noua lumina vitæ
Accipit. æterni veniunt in pectora sensus,
Pectora, quæ pleno concepti numinis haustu
Irradiant flammata Deo, cælumq. serenant.

Quale solet, pura nubes quæ cogitur aura,
 Aduersum accipere, & radijs effingere Solem;
 Æmulaq. alternis cælo colludere flammis.
 Haud aliter conceptum alto sub pectore numen
 Emicat, & latè ardentem discriminat auram.
 Itur in amplexum nati, notosq. recessus
 Pectoris. hinc omnes posuere sedilia curæ.

Dicite vos, fandi vobis si tanta facultas
 Cælicola (vidistis enim, & memorare potestis)
 Et quæ tempestas gaudiorum amplexibus illis
 Ingruerit? quanta capti dulcedine sensus?
 Qui risus animorum? alternaq. pectora quantis
 Plausa cupidinibus, quantos luctata per ignes?
 Hæc inter, Natumq. unâ, Diuamq. parentem
 Atiger excepit currus, cui colla subiecti
 Dant celeres alis bijuges, animæq. volantes.
 Bis gemina verò subtus pro mole rotarum
 It quadruplex toto versatilis aëre Titan:
 Stat biga turrita leui, comes unica nato
 Diua Deo, læuum lateri latus addita dextro,
 Materna gaudens humeros contingere palma.
 Quis Deus obsequio caram dignatus amantem,
 Et læuam subit, & lateri se immobilis aptat
 Ergo iter expediunt promptis exercitus alis.

Iamq.

*Iamq. nouo se castra mouent cœlestia plausu.
Insonuere tubæ, totumq. à sedibus altis
Attonat, & resono cœlum clangore resultat.
Tolluntur medios undantia signa per Euros.
Nec mora: sidereis passim data lora quadrigis
Dant facilem cursum dociles ad fræna vocari
Flammæq. Zephyriq. & lumine picta sereno
Nubila, flagrantesc. vagis ardoribus auræ,
Nubiulis auræ pennis, & præpete cursu,
Viuida vis, & lene fugax, & flamine rauco,
Sollicitans socios animata sonoribus ignes.
Stant Superi aërijs in puppibus; & noua semper
Fœdera concentu variant; passimq. loquaces
Conspirant auræ in numerum, nec dulce remittunt
Dissidium vocale ebur, & spirabile carmen
Dulcisonum lituorum, & suaue trementia vocum
Ludicra; neruorumq. & mille fugacibus inter-
Valla modis iterata, & fila loquentia plectro.
Hos inter, fremebunda cohors, mille agmina Diuisim,
Aërias ambire plagas, & quærere longis
Orbibus ascensum, & Gyrum transcendere gyro.
Sicut olorifero Meandri si quis ab alueo
Aspicit aërio letantes agmine cynos
Sæpe coronato paulatim assurgere cœlo.*

Et procul ad summās per gyrū euadere nubes.
 Haud aliter spatij ingentibus aera cingunt
 Cœlicolūm exultans acies, atq. orbibus orbes
 Exuperant, cursuq. Polum, cantuq. coronant.

Ecce propinquabant cœlo, & iam cominus aurea
 Tecta micant æternæ urbis, radiataq. gemmis
 Limina, & ardentes stellato cardine postes.
 Iam stratas adamantæ vias, & sidere texto,
 Luciferosq. aliè structos pro marmore secto
 Conspiciunt. altæ pandunt adyta ultima portæ.
 Hic numerus regnantum ingens; quot millia nusquam
 Vlla ferent hominum terris, aut vlla tulerunt
 Secula, nec totidem numerant maria omnia fluctus.
 Præfulgent omnes habitu, & candore niuali.
 Siderei vultus iucundâ luce renident:
 Et roseam gemmata comam diademata cingunt.
 In manibus nitide, victorum insignia, palmæ.
 Plausus ubiq. ingens, & multisono modulatu
 Gens varijs operata choris. ergo agmine festo
 Effundunt sese portis, & conscia cantus
 Fœdera cum socijs, atq. obuia gaudia iungunt.
 At procul ex summis adytis (iubar unde coruscum
 Ingeminat, spissoq. venit lux missilis ictu)
 Iam genitor sese è radijs, & luce profunda
 Obtulit,

Obtulit, ostentans vultum, & vibrantia Soles
Ora suos. rutilum circa iam lumen hebescit,
Et cinctam offusa credas caligine lucem.
Crebrescunt subito sonitus, animiq. frementum.
Iamq. orsis animosa nouis discrimina vocum
Altius exultant; veluti modò nulla fuissent
Gaudia, vel nullo fremuissent agmina plausu.

At quò Phœbe ruis? quò nos par vile tubarum
Ingerimur, quà se tot agunt clangentia Diuam
Millia, quà resoni vertex dissultat Olympi?
O nimium semper, numquam satis ausu canendo.
Dum superis inferre choristua Mœnala certas:
Ludimus elusi iamdudum; & magna secuti
Vana laboramus, neq. adhuc desistimus orsis.
Quòd si dignus amor venia, vel si quid amanti
Legibus audendum proprijs; tu Diua potentum
Cœlicolam una potens, audaci ignosce Camœne.
Quidquid id est, dum te canimus tua regna petentem,
Siue ereptam oculis proles deserta parentem
Prosequimur gemitu, seu vectam ad sidera Diuam
Suspiciamus pauidi, & sacris aduoluimur aris;
Accipe confusum lacrymis, & carmine votum,
Et genus hoc miserum, & terras miserare relictas.

In B. Franciscū Xauerium è Societate Iesu.

PANEGYRIS

VII.

At quid iners animi nobis, & præpete
penna
Cassus amor? quæ vincla pedum,
quæ causa morandi
Ire vetat, cursumq. metu deterret
inani?

Exulat in patria, patriam qui linquere tanto
Abnegat auspicio, & formidine vota gubernat.
Non hæc, ò socij, nobis data regia; non hæc
Vera domus, quamvis natalibus hospita nostris.
Vltima nos Ophire, & Gangetidis Amphitrites
Ora vocat, latiq. parens Aurora dici.
En procul aurati nobis lucentia Phœbi
Limina panduntur. stant verso cardine postes,
Accessumq. ad regna parant, & nocte fugata
Luce viam rutila monstrant, cursumq. serenant.
Illic vera domus, generi quam numina nostro
Conci-

Scripta panegyris est in gratiâ sociorum, iter in Indiam ad eorum salutem affectum. Hinc illa toto passim inculcata poemate, de Indica professione parata.

*Conciliant : illuc æterni in fœdera regni
Ire iubent latios nostræ Sirenis alumnos .
Illam Erebi quondam leges , & signa secutam
Progeniem , nunc in mores traducit auitos
Religio , & reduces animas transcribit Olympo .
Et gentem iam lege nouat , regnumq. reuifit .
Quæq. olim , amiffis patriæ custodibus arcis ,
Cefferat imperio , populos exofa rebelles ;
Nunc rurfum antiquas inter caput extulit vrbes ,
Et pofita fecura domo , iam liberat aras
Seruitio , & meritos Diuis inftaurat honores .
Iam fceptris intenta nouis , iam lata fecundis
Auspicijs ceptorum operum , & felicibus orfis ,
Delubra alta colit victrix , & cara fuorum
Ora recognofcit , feq. in fua iura reponit .
A duce deficiunt Stygio longo ordine gentes .
Illa ardens operi , & regnis inftare futuris ,
Mille ciet famulantum acies , & mille tonantum
Ora virum , qui vera canant , qui certa malorum
Effugia , & fuperi præpandant limina regni .
Stant cinctæ populis circum acclamantibus ara ,
Perpetuis Arabum donis , & fruge calentes
Affyria , voti q. reos ad munera damnant .
Iam pofitæ templis leges , & iura precandi*

Deturbant longè grassantem in limina Divum
 Regnatorem Erebi, & sacris penetralibus arcent.
 Paulatim humani redeunt in pectora mores,
 Pectora tartareo quondam regnata furori,
 Et Stygis imperio multum temerata nefando.

Illa domus nobis; illic fas altera Divis
 Regna peti; casus illuc fas ire per omnes.
 Longa via est; seram errandi dant aquora metam.
 At quid inaccessum Superis? quid pergere durum est
 Quò pietas, quò fata vocant, quò cælitis auræ
 Flamen agit cursum, & fortunam avertit iniquam?
 Ductor adest, qui certus eat, qui sponte periclis
 Imperet occursum, & sortem virtute secundet,
 Sabarius. Quæ fata obstant? quas invida tendant
 Insidias? en ille viam fortunat eundo
 Punicei primus nobis monstrator Eoi.
 Ille aditus rerum tantos, & prima laborum
 Tentamenta subit, pelagoq. immane furenti
 Primus inexpertam gaudet committere vitam.
 Usque adeo fortes animas, & conscia cælo
 Pectora fatiferi metuunt irrumpere casus.
 Illum emensus Arabs, illum superatus Atlantis
 Oceanus vidit fines intrare repostos
 Memnonidum, & Phæbo sacras Orientis arenas.

Olli

Olli nos comites tantorum operumq. laborumq.

Accinctos cursu numen iubet ire sequaci.

Quis pudor, aduersam fortunam animare timendo?

O nunquam indecores animæ, ne fallite tantam

Spem generis vestri, & satis instate paternis.

Quid nunc ille rogat Diuos? quæ sospitis auræ

Auxilia implorat Nabathæa solus in acta?

Scilicet Italiam, & fines meditatus Iberos,

Vela vocat socium, socium per littora nomen

Explorat; simul externam Notus appulit alnum.

Quin etiam (ah quantum cælo fors inuidet!) illum

Aspicite (ò si qua est animis generosa cupido,

Si quis honos, si vera fides, si cura tuendi

Numinis) aspicite, affectis ut viribus heros,

Æger, inops rerum, solo decumbit in antro

Fusus humi, & stipulas inter proiectus agrestes.

Ab nimium fessos tabes inuasit in artus,

Afflixitq. solo vires, & debile corpus.

Et socium solamen abest, & cura medentum

Nulla parat studio pestem lenire salubri,

Nec lectas accincta dapes, & dona ministrat.

Iam faciles morbo nervos facit acris egestas,

Debilis auxilio, vitæ immemor, aspera cultu,

Quæ tenuem victum indigno dat munere mensæ.

Non illuc vllæ veniunt à Pæone merces,
 Nulla Machaonios virtus quæ venditet usus.
 Vix laceris aptum tectis, & poste reuulso
 Hospitium, nuda languentem excepit arena;
 Ni fors ipsa torum folijs, & fasce palustri,
 Littoreosq. vluæ cumulos, & virgea culmo
 Stramina syluestri, & stipulæ substernat acervos.
 Hic ille abiectum duro latus aggere fulus
 Triste iacet; nec rebus adest, nisi languor, egenis.
 Ipsa etiam, si qua est notæ vicina gentis,
 Mente licet fida, studio nihil vile versat
 Artis inops: urget rerum penuria pestem.

O decus Hesperiae quondam, dum prima iuuentæ
 Forma nitet, Martemq. nouus citat ardor auitum,
 Et tua barbaricæ fouere cubilia vestes,
 Perq. coronatos visum splendere penates
 Sidonio pictum fuco velamen, & auro.
 Et tibi regali fulsit domus inclyta gaza,
 Turritas ambita fores, undante corona
 Mane salutantum, & iussis adstare frementum:
 Te Charitum fouere sinus, pulchrumq. decorem
 Afflauere oculis, & ouantes indole mores
 Egregia, & stimulis dulces cum mollibus iras,
 Et bello faciles, & amantes ardua vires.

Te

*Te quoque, te procerum lætæ videre cohortes
Diuitias inter proauum gestire superbas;
Et teneros animantem æui florentis amores,
Laudis ad æternum patriæ succedere culmen.
Qualis eras, ab magne tui contemptor, & antri
Incola littorei! quem te contemplor! at olim
Quantus eras, quàm largus opum, quàm diuite censu!
Et quibus heroum titulis, qua prole potentum
Fæta domus, quæ te tantum suscepit alumnum!
Quem tibi quis fortes dextræ insuperabilis artes
Exercere parem, aut primo te vidit honori
Posthabitu, pulchra iuuenum certare corona?
Seu iuuat ardentem saltu librare iuuentam,
Seu rapidum celeri cursu præuertere Martem,
Seu clypeum, seu tela manu vibrare curusq;
Prælia seu duræ tentas ludicra palestra;
Magnanimosq. cives alacri certamine lusus,
Æmula prosternens aduersæ robora pubis;
Seu dulci modulata choro vestigia flectis,
Arduus in numerum gressus formare decoros!
Nec te non syluæ, nec te non alma Dianæ
Regia correptum illecebris, & amore pharetræ
Vidit equo sublimem altos irrumpere lucos,
Et cursu terrere feras, & fallere telo.*

Nec minus excitum studiū popularis, & auræ;
 Cum te ducentem longos per compita catus
 Hesperia videre urbes, primosq. sequentum
 Affatus pendere tuo; seu iussa capebant,
 Seu diuina petant magni responsa Lycæi,
 Ardua dum Graia referas arcana Minervæ.
 Ecquis amor Martis! cū te pulcherrimus alto
 Fulmineum componis equo, subigisq. frementem
 Stare loco, glomerare fugas, conscendere saltu
 Turbineo sublimem auram, & colludere ventis;
 Mox alta ceruice datos pede sistere gyros,
 Tum furijs actum pernicibus ire per æquor
 Immensum spatio, & cursus iterare volucres.

Talibus ardentem studijs, & tale micantem
 Ingenio (proh quanta tui custodia Diuos
 Sollicitat!) non vlla dolo te cepit Erinnyis,
 Nulla Venus, nulli tetigere Cupidinis ignes;
 Quanquā opibus, quāquam luxu domus ampla superbo
 Afflueret, nec se obsequij præberet auaram,
 Aut votis comes ire tuis fortuna negaret,
 Quo te cumq. vocat placida indulgentia mentis;
 Seu varios effusum aurum deposcit ad usus
 Prodigia libertas animi; seu mollibus ætas
 Illecebris genium exultantem incauta laceffit;

Sive

*Siue animos optas hominum vincere merendo,
 Et Charitum primos ambis donator honores;
 Seu libet affusa famulantum incedere pompa,
 Atque agere imperio venientem ad iussa cohortem.
 Seruitio facilem, & nutus pro lege sequentem.*

*O caput æternis famæ dotale triumphis
 Et proavū magnos inter noua gloria fastos,
 Quis te nunc illo deiectum culmine rerum
 Casus habet? te ne ignota contemplor in alga
 Depositos languentem artus ad limina mortis!
 Tanta ne Tithoni populos, Indumq. rebellem
 Cura fuit patrio reuocatum adiungere cælo,
 Et socium quondam superis genus ire redemptum;
 Ah quanta mercede tui, quo pignore vitæ!
 Nec vice te rerum tali ne rere beatum;
 Quin age fortunæ melior contende priori.
 Cerne animo, quæ te superū promissa vocabant;
 Cum tibi regifcos vitæ præcidere fastus
 Optasti; pulchrumq. æui labentis amorem
 Mente relegatum, cæli sub vincla dedisti.
 Fortunatè virū, potuit cui dulce videri
 Exilium patrijs à sedibus, & fuga tanti
 Nominis, & tam dura nouæ primordia vitæ.
 Tantum audere animis, tantum succedere Diuis*

Ingenio, factisq. dedit pulcherrima virtus.
 Illa suo instinctu, & cœlestibus excita iussis,
 Tot quondam indigetes, paribus quoque casibus actos
 Fortunam lacrymosam inter, durosq. labores
 Extulit, & durum per iter dux intulit astris.
 Teq. adeò illorum mores, & facta secutum
 Thure pio quondam, & positis dignabitur aris.
 En despecta tibi tua laudis adorea tremit
 Pulchrius, occultumq. hausit diuinitus ænum.
 Te ne ego tam vili desertum in straminis herba
 Despiciam, supremà licet tam rebus in arctis
 Spirantem, & nullo non munere sortis egentem!
 Ah tibi si qua unquam clementia numinis addat
 Me socium, & tecum nuda proiectus arena
 Quamlibet indigno doceam sub verbere fati.
 Hanc mihi, cœlicolæ, certo spem ducite cursu,
 Et partem hanc laudum faciat mihi fama supremam,
 Nec supra inuidiam ferri me longius optem.
 Macte animis ad facta nouis ingentia victor,
 Langdeat afflictum quamuis, & inutile corpus.
 En tibi nos iunctum genus, & cognata propago,
 Et lectum ex ora patriæ Sebethidis agmen,
 Te sequimur, te vela nouis damus auspice ventis;
 Et tecum in longum excidium nigrantis Auerni
 Conspi-

Conspirare auidi, sanguis tuus, ultima Mundi
Hospitia, & primo terras Oriente repostas
Accincti peragrarè, tuis succedimus orsis.
Si qua vicem statio, aut vigiles custodia poscit,
Pars tibi si cæptorum operum vacat vlla ministris;
Suffice nos. et nostra tuis manus æmula factis,
Et vitæ contemptor honos; nec stirpis auitæ
Degeneres animæ nobis, aut sanguinis error.
Da consanguineo generi, Pater optime, dextram:
Nosce tuos, Marti data nomina Loioleo,
Et vires confessæ piar, & prodiga vitæ.
Ergo inter primos quondam tua signa sequentum,
Nos etiam domus alba die nascentis, & auro
Picta vagas Matuta rotas, & ianitor æui
Lucifer, aurato torquens à cardine cælum,
Excipiet, lætosq. tuo dabit ore potiri.
Et si quid fortuna parat, quod vincere durum,
Sat vitæ diuina tuæ dum viuît imago,
Spem regit, & cælo nobis iter indice signat.

O, quibus hanc Diui partem posuere laboris,
Felices Ignatiade! vos omine tanto
Iam vocat; & lectum cæli seducit in agmen
Alma fides, magno superum desponsa parenti.
Vos, quibus hoc sperare datum, præcurrite sortem

*Consilio. Quid vota inuat languere morando?
Digna viris audete viri, dum Numen agit res.
Cedendum patria, & cursu maria alta secandum
Ad Garamantaam sedem, & Titania regna,
Gangaridum fines ultra, quæ Caspia Taurum
Alluit, & fluctu rapidum Thetis haurit Araxem.
En ubi dux generis tanta hæc ad præmia nostri,
Æger agit nudo deiectum in littore corpus,
Et vocat auxilio gentem, si qua agmina bello
Sufficiat, cæptamq. truci cladem integret Orco.
Sæpe iacens, cupido vastum procul æquor oberrat
Lumine, suspirans aduentum, & cara suorum
Ora pater, gemitusq. animam trahit inter anhelos.
Et quanquam incubuit fessis inimica mali vis
Artibus, & nullam permittit sæua quietem;
Ille tamen meditans cæpti suprema laboris,
Instat adhuc, nec certa sui dispendia curat,
Aut immite malum, aut vulnus lethale senectæ.
Scilicet ad voti summam per tela, per hostes
Instimulans operosam animam, nil posse ferendo,
Nil ausu tentare nouo, nil vincere nescit.
Nec satis Eoæ quantum telluris obiit,
Quantum animæ audendo, quantum prodegit amando.
Nil memori visum, quicquid per deuia ponti*

Ante

*Ante laboratum; quicquid per inhospita regna
Exitij, seu ferre dedit, seu spernere virtus.
Illa etiam ex animo facies tam dira recessit
Cladis Hyperboreæ. Vos factum euoluite fando
Cœlicole, nam vestra fuit medicina, iacenti
Addita; dum sæuum longus dolor vlcus inurit,
Et fracto recidiua labant vestigia cursu.
Vos medicas aptastis opes, & vestra dolenti
Dextera cœlesti lita vulnera fouit oliuo
Molle rigans, tersitq. malum, viresq. refecit.
Ecquis amor, quæ cura viro, sic prodere tali
Sternendam exitio vitam, nec mollibus vltro
Tam durum in sese stimulis urgere laborem?
Nempe viæ non dura satis comes ibat egestas,
Quæ victum ancipitem longas tenuabat in horas,
Tam rebus diffusa suis, quàm credula cœlo,
Nescia cœlestum hospitio peregrina videri.
Non sat erat tantum cursu tentare pedesiri,
Et rigidas Geticis à finibus ire per Alpes;
Dum glacies terris altè consurgit opertis,
Ripheamq. hyemem vis intempesta Trionum
Aggerat, & pigro duri flant frigore fluctus.
Ipsam alias inuat ex alijs accersere pœnas,
Vltoremq. sui nimirum, aut vindice voto*

Omnibus indulgere malis, aut calite nutu.

*Ergo iter urgebant nudos adstricta lacertos
(Tormenti genus) ærata sub compede crura;
Arctaq. complexu nodorum, & cannabe torto
Pressa dolent, cinctuq. tument admorsa tenaci.
Hos ille inlaqueos, atque aspera vincula sese
Carpendum, & rigido morfu, pressuq. domandum
Induerat nodis, & tortilibus labyrinthis.*

*Hoc vitam instituit plagarum horrore piandam,
Ne quid amet non triste pati. nempe una voluptas,
Una animum tangit nunquam importuna cupido,
Ut pœna crude scat iter, semperq. recenti
Supplicio properandum inter via carpat euntem.
Ab nimis inter acerba potens amor, & sua solus
Tentamenta sui nunquam satis ardua credit.
Sœuit atrox penitus membris inflicta cicatrix.
Loraq. iam sensus vitam rimantur ad imos.
Vincla per ancipiti nexus ambage latentes,
Et vinclo miseranda lues succrescit edaci.
Ille diutacium vulnus simulare ferendo
Certus iter, cursuq. sequi; licet ægra labanti
succumbant genna, & pestem sufferre recusent.
Itur adhuc luctante malo, sensuq. doloris
Ingenti succussa viæ labor illa mordet.*

Ille

Ille iterum tractuq. pedem, nisuq. proteruo
Sollicitat, damnatq. moras, lapsuq. relapsuq.
Inualidos redimit vano luctamine gressus.
Quid tanto, generose, negas parere dotori?
Sit virtus inuicta licet, non illa iubenti
Naturæ promittit inexorabile pectus.
Iam vice suprema (visu miserabile) corpus
Alternat passu vestigia rara caduco.
Et tandem extremis inbians conatibus heros
Succidit assurgendi impos, fessusq. refedit.
Quid faciat? neque enim lapsa iam corpore vires
Sufficiunt; ingens imis dolor ossibus ardet.
Stat rigor, & laesos vincloꝝ immane volumen
Corripuit neruos, atq. artubus hæsit adefis.
At socium dilecta cohors absterrita visu,
Stat circum, afflictæ casum miserata sodalis.
Illum intra hospitium portant, sedesq. propinquas.
Mirantur tenerum mordentia cingula corpus;
Quæ dudum exesis laxari nescia membris,
Ad viuum infundunt vlcus, cæcamq. sepultis
Nexibus in seriem, sua se in vestigia condunt.
Vulnus hiat: circumq. altè liuorq. tumorq.
Iam capita occuluit multum nodosa reuinctæ
Compedis. illa alios intra se condidit artus;

Et miserè accisum rigida femur arcet habena.
 Nec viâ pæonias quicquam tentare per artes.
 Ipsa reformidat virtus consulta medentum,
 Attrectare manu genus intractabile morbi,
 Aut dubia cæcos ambage retexere nodos.
 Ilicet à Superis (vnum hoc sperantis asylum)
 Expectanda salus, nec auarum ad munera numen
 Ille ratus (neq. enim Diuûm solamen egenti
 Usquam aberat) rogat auxilium, & cæleste leuamen.
 Nec sociûm desit votum commune precantum,
 Et pietas, & freta Deo fiducia rerum,
 Nescia successus voti sperare sinistros:
 Nec fuit orantum precibus spes irrita iustis.
 Ecce leuè tam tacita carpit dum nocte quietem
 Æger, amans pœnarum, & vulnere letus acerbo;
 (Vera fides, & rara noui miracula casus)
 Iam diuina manus (nam quæ potis altera virtus?)
 Nocte sub obscura pesti insidiata malignæ,
 Molle subit fessò, & languentibus addita membris,
 Mulcet inobseruata malum, viresq. redonat,
 Et laceros vinculis mordacibus exuit artus.
 Omnis abit subitò membris dolor: ipsa repente
 Vulnèra vanescunt nodis obduclis solutis.
 Nox abit, & placido soluuntur lumina somno,
 Vnâ

*Vnà oculis affusa dies, animoq. voluptas
Orta repens, inopina, ingens. nec credita menti,
Instaurata salus membris, & reddita virtus.
Proripit ille toro sese integer; inq. solutos
Haud mora profiluit rediuiuo poplite gressus.
Sentit opem, sentit cœli mirabile donum,
Excussamq. luem, & reduces à funere vires.
Stat pede subnixum intrepido modò libile corpus,
Nec durum detrectat iter, longumq. laborem.
Acciti simul insueto clamore sodales,
Accelerant, plausumq. & conscia gaudia iungunt.
Mirantur surgentem illum, mirantur euntem,
Nitentemq. solo, & vestigia firma mouentem.
Vincula cum nodis femori delapsa recisis
Tollere humo, & tantis gaudent vix credere monstris.
Vulnera discipiunt; sed iam vix ulla supersunt
Signa, fidem morbi quondam factura prioris.
Ergo instant Superis dignas persolvere grates.
Supplicibus sanctum obsequijs ad numen ouantes
Letitia, plausuq. nouos dant carmine cantus,
Et qua, fas mortale sinit, vice dona rependunt.
Olli primus amor, studijsq. accensa cupido
Gratari cœlo, & diuinum agnoscere munus,
Propitiumq. alto prospectat pectore numen.*

*His ille auspicijs quantum se credere cælo!
 Et quantum à superis didicit sperare precando!
 Quantum obstare malis, quantos contemnere casus!*

*Hinc procul Auroræ populos, atq. ultima Cauri
 Regna petit, cursuq. sonantem aduectus Hydaspen,
 Tot vada victrici Neptunia traiecit alno.*

*Non illum Oceani rapida videre procelle
 Alternantem animo curas, aut molle trementem;
 Quanquã abrupta freto trepidantem assultat Olympum
 Tempestas, sæuitq. minis immane profundum.*

*Illum inter pelagi fremitus, cæliq. ruinas,
 Nauifrago quamuis fluitantem errore carinæ,
 Et trepido nullos sperantem à remige portus,*

*Illibata quies, & amicis conscia Divis
 Spes animat, dubijsq. vetat succumbere curis.
 Quid pietas animosa nequit superare ferendo?*

*Vos quoque senticomi vepres, & spicula duro
 Cespite, quæ saltus inter sylvescitis Indos,
 Ah quoties illum stimulis linescere vestris
 Ictum, & sanguineo vidistis rore madentem!
 Crimen, amor diuine, tuum; si crimen habendum est.
 Namq. pijs animum curis, & cælite flamma
 Corruptum dum forte gerit, secumq. volutat
 Vberius solito lapsum in præcordia numen;*

Ibat

Ibat inexpertum per iter, quà casus eunti
Dux erat. horrebant altè prærupta viarum
Vulnificis prætenta rubis, & caute fragosa.
Ille ubi taurino vestigia nudus amictu
Per nemorum dumosa viam nimis anxius urget,
Nec meminit, quantus cœli rapit ardor euntem;
Dat sese abreptum incessu, quà deuius error
Palantes adigit rapido ceu turbine gressus:
Quanquam stipitibus passim rigor hirtus acutis
Vulnerat occursantem, & vulnera nulla cauentem.
Dumq. alacres inter Diuſum bacchatur amores
Ebrius, inq. nouos inhiant cita pectora sensus;
Illum diuini mens acta cupidinis oestro
Dulcibus instigat furij, & præpete raptu
Errabunda citum trahit in vestigia corpus,
Nec dolet illidi saxis, passimq. retundi
Saucius obiectu ramorum, & robore duro.
Obuia procurrat securum in vulnera pectus
Roboreis pulsum; obijcibus, nec sentit inermem
Per loca fenta pedem iam dudum errare cruentum.
Sepe etiam sese prono finit impete lapsum
Ad terram ruere, & fragiles vix erigit artus.
Quin etiam hyberna nunquam defensus ab aura,
Dum premit horrentem glaciem, cursuq. niuosos

Montesq. camposq. petit, quâ turbida cælo
 Squallet humus pluuiis, & multum Ioue pulsa tonanti
 Sæpe pedem rigida torpentem horrore pruinæ,
 Lapsantemq. solo, & correptum frigore nervos
 Destituit, longumq. gelu stetit obsitus vdo,
 Ingressumq. tremens, & inutilis ire, repressit.
 Heret agens sese nequicquam, & viribus audax
 Indubitat, frustra. viam, cursumq. reprendit
 Inualidus. tandem afflicto se poplite raptat,
 Et niue prolapsus in media vix tollere corpus
 Sufficit. adstricto steterunt cum sanguine vires.
 Quid memorem exactas opera inter sedula noctes;
 Dum medicam molitur opem, dum curat egentum
 Triste laborantes sæda contage cateruas?
 Nec minus exhaustum curæ, dum Tartara victor
 Depopulans, lustrat sacris, & fonte salubri
 Primitias cari generis; primosq. nocentum
 Impia pertæsos vitæ commissa prioris,
 Sollicitat stygijs animas exoluere vinclis;
 Nec fugit hæc inter solertis munera vitæ,
 Perpetuos, nulla mensæ vice, ducere soles,
 Nec labor in magnis, quinquam vel maximus, ille est,
 Iactatam ignotas vitam traxisse per undas,
 Nil dubijs pavitantem ausis, aut corde caduco:

Et

*Et matutinis ardentem solibus Orbem,
Caucaseumq. acceſſe iugum, & Vulcania regna
Nigrantum Æthiopum, & cognati Memnonis oras?
Quid rapidis fractas undis, & gurgite merſas
Auxilio ſeruafſe rates? ſtrauiſſe tumentem
Neptunum, & tantum Superos conceſſe precanti?
Quid tantis (ò rara fides) tam peſtore læto
Inſurrexe malis? nulli ſubtraxe periculo
Indeſſam animam, & tot funera præteruectam?
Quid nullis cedentem illum ſeruoribus anni
Tantum olim per iter, toties ſudore liquentem
Aſpra per & ſaxis, & iniquo ardore dierum
Luſtra fatigatum medio ſediſſe ſub æſtu,
Ora ſiti exhaustum, & ſuſpenſum errore locorum;
Nec leniſſe famem, & duræ ieiunia lucis,
Nec tacitæ noctis partem poſuiſſe quieti;
Non ipſum meminifſe ſui, nec viribus ægris
Pæonias accerſe manus; nulla otia menti,
Nullum operi quæſiſſe diem ſudoris avarum.
Hæc animo deſpecta iacent. nec ſumma laborum
Vltima, tam certi verſantem in turbine lethi
Attentaſſe manu tantum, curamq. ſuorum
Præ vitæ vertiſſe ſuæ; molliſſe docendo
Barbariem horrendam populorum, & ferrea cultu*

Consilium sub fræna vocat, curamue remittis.
 Instat, & aduerso nimirum audentior Orco.
 Inconcessum irrumpit iter. Stat, tendere contra;
 Stat, certa superare manu fastigia rerum
 Vltima, nec voti partem concedere ventis.
 Verùm aliter visum superis. nec languida morbo
 Vita sinit, certo spem tantam euadere cursu.
 Ergo ubi consilijs adimit se tempus, & ultra
 Supremum incumbit, nec habet iam vita regressum:
 Ille ratus, frustra proferri fata medendo,
 Et se lethali victum contage teneri;
 Supplicibus cælum palmis, & voce salutat,
 Mille novos inbians vitæ cœlestis amores.
 Tum lacrymans; Equidem venio, nec demoror, inquit,
 Summe pater. quid enim talem mihi deprecor horam,
 Si tantum dignere tuo mea lumina vultu,
 Et me cœlicolũ siflas ante ora tuorum?
 Nil erat in votis ultra: tantumq. merereri,
 Diue, tuum est; sperare meum, & tentare precando.
 Huc meritis desponsa tuis fiducia nostram
 Impulit, & pigra soluit formidine mentem.
 Quanquam, ò, quid nullam subeo ceruice securim
 Emoriens; nec mille meam per vulnera vitam
 Accipis? ab nullis venio data victima flammis.

Hocceine

Hocine sub cælo sperandum immune cruoris
Fumus erat! mecum imbellis fortuna iocari,
Credo equidem, & nullo voluit decernere ferro.
Mene hoc hospitio tam lentum, has inter amantum
Oppetere illecebras! hæc desidis otia mortis
Sortiri, nulloq. animam hanc effundere telo,
Nec diros hoc isse caput sub cuspidis ictus!
Nec verò abnuerim quicquid tua, Magne, voluntas
Præstituit; quæcunque datur venia ultima vitæ.
Si tamen ulterius votis prædire licebat,
Aut super vlla fuit morienti optanda voluptas;
Ille mihi ante alios felix, & prima secutus
Præmia magnorum indigetum, qui sanguine fuso
Obsignans tua iura, novas obeuntia terras,
Egregiam pulchra mortem virtute redemit;
Seu face, seu ferro corpus, seu vindice fluctu
Mulctandum hostiles ultro prodegit iras;
Seu diram ingluuicem, & morsus data præda ferinos
Expleuit, furiasq. inter securus agrestes,
Horrendum rabie fremitum imperterritus hausit.
O ego si vixem numero non alter ab illo,
Et pars una forem tanti, licet ultima, census;
Iam voti pars nulla vacet. nec semper abesset
Fors capiti tam læta meo, si vita maneret,

*En stygia munita sera plaga Sinica portum
 Iam dedit, & magnam subeo Cantonis ad urbem,
 An ferro sacer, an flammis? ab vita triumpho
 Suffice te, & tanto rerum ne cardine cessa.
 Spira animis, ni fas anima, ni luminis aura.*

*Hæc illum orantem, suspectuq. alta tenentem
 Lumina, circumstat studio confusa gemendi
 Turba virum, & lacrymis morientem affatur obortis.
 O pater, ecquæ te duri inclementia casus
 Eripit instantem euerso succurrere sæclo,
 Fundantemq. manu superis Tithonia regna?
 Fallimur; an nobis non te fortuna, sed æther
 Inuidet, & numerum Diuorum augere laborat?
 Parce oculis tam dulce caput subducere nostris:
 Parce, potes; ni posse fugis. Venit in tua numen
 Vota libens. tantum audiri ne sperne precando.
 Sin & cælicolum poscit te dulce tuorum
 Concilium, & iam te nostro furatur amor;
 Da dextram, & superas tecum nos tolle per auras.
 Quo spes nostra loco? quis te solator adempto?
 Quæue animis non ægra salus? Tu numina nobis
 Concilias; tu das regno succedere Diuum,
 Et stygias nostris prohibes ceruicibus iras.
 Te pelagi fremitus, fluctusq. immane tumentes
 Pacant.*

*Pacantem imperio, & ventos tua iussa secutos
Vidimus. ò qui te vectorem habuere magistri!
Quale per insanas pelagi lufere procellas!
O cineri illapsura tuo tot gaudia nostra.
Scilicet æquoreos nautæ prædiscere casus,
Aut rapidos ultra poterunt illudere ventos,
Aut timide venient, ut quondam, in corpora pestes,
Aut aliquis vitalem auram post fata renifet.
Ah quantum exanimas moriens deserta tuorum
Pectora! Fors rebus fuerit minus aspera nostris,
Si tua nos tecum sub terras funera portent.*

*Hæc illi, & largos mæsto dant lumine fletus;
Quos bonus extremis affari vocibus heros.
O mihi gens dilecta, meis licet obuia votis,
Ne me, oro, tantis defletum amittite curis.
Omnibus implenda est huius mensura pericli;
Nec certi sub Sole dies, nec longa manendi
Conditio. mutanda domus tam flebilis æui.
Dulcis ab exilio patriam discessus ad urbem:
Vos illuc æternum, oro, contendite cursum,
Quò pietas fert alma pedem, quæ militat aëtris!
State animis; nec me maturum in funus euntem
Tam dulci officio, & tantis prohibete querelis.
Non mea vos fortuna premet, non ulla voluptas*

*In cineres lapsura meos è pectore vestro.
 Nec me Religio quicquam nutabit adempto,
 Cui longum auxilium longa de stirpe meorum
 Numina sufficiunt, viresq. ad regna secundant.
 Aduenient (nec longa dies) qui dulce laborum
 Fœdus, & hæc rerum tantarum exorsa sequantur.*

*Est mihi cognati generis mansura propago
 Hesperia in magna, Tyrrheni ad Tybridis undam,
 Nomen ubi Ausonium, & Capitoli immobile culmen,
 Et Vaticanæ fascēs, atque alta parentis
 Regia Romulei, cui regnum affine Tonanti.
 Hic mihi fraternum genus, & nascentis origo
 Militiæ, cui certa fides, & nobile votum,
 Res Diuſm in terris fractas, & iura tueri,
 Si qua labant, rerumq. agra dititione laborant.
 Hic pater æternos fixit Loiola penates,
 Pollentemq. sacris alta cum stirpe Senatum.
 Esse dedit, viduis Diuſm qui consulat aris.
 Ille domum, & germana meæ cunabula gentis
 Instituit, vitæ ductor, legumq. repertor.
 Olli primus bonos, & fortunata laborum,
 Et patiens operum, & Phlegæthonti imperdita virtus.
 Ille animis pubem generosam haud mollihus ansis
 Erudiens, cladem æternam iam destinat Orco.*

Huc

Huc alij, genus egregium, & data nomina cælo,
Conueniunt, votisq. virum auxiliaribus optant
Ire ducem; belliq. vices, & signa sequuntur
Vnanimes. Ille ordinibus dat iura coactis,
Exploratq. aciem, & cælestibus asserit armis.
Crebrescunt numero faciles ad iussa cohortes,
Inq. dies veniunt certatim ad conscia gentes
Arma nouæ; totusq. in fœdera cogitur Orbis.
Atque idem virtutis honos, amor omnibus idem,
In Latium iurare caput. Stat Romula sedes,
Fons generis, pubemq. serit, legesq. merendi
Imponit, moremq. viris, & munera belli.
Hinc nostrum in varias nomen transcribitur vrbes,
Et toto fortuna domus sedet hospite Mundo.
Quale ferunt animas, & eadem à stirpe profectam
In sobolem ducuntur apes, & limen auitum
Spernere amant. errant totis examina syluis,
Et patrios liquere fauos, secumq. per auras
Spem generis, regemq. suum, & sata pignora gentis
Traijciunt aliò, & peregrina in sede locantur.
Suadet amor mutare solum, & natia voluptas,
Non labor exilij, vitæq. ignobilis error.
Ergo alit ingenio vires operosa iuuentus,
Atq. omnes molitur opes, studia omnia versat,

Nequa sit in terris regio illibata viarum,
 Neue aliquis cursum lateat locus. Itur in omnes,
 Quà plaga porrigitur cæli spirabilis, oras.
 Hinc & Hyperboreis quantum se finibus agmen
 Intulit, & regno quantum se fudit Ibero.
 Semper lata nouis soboles adolescit alumniis,
 Spe grauis, & longam seriem visura nepotum.
 Vna omnes supra Tyrrhenæ gloria gentis.
 Nec vires Italas vnus capit Orbis, & vnus
 Traiecti labor Oceani. non machina laudum
 Vna satis. felix illo venit ubere virtus.
 Illa acri ingenio præstans, & dura labori
 Progenies, & lentam animis exosa quietem,
 Nullum operi egregio, nullum auersata periclis
 Occursum, ò quantam trepidi spem sustinet Orbis!
 Nec decus hoc Latio solum, & Laurentibus aruis,
 Aut vna Italiæ statio est. venit ora Timaui
 Fædus in Ausonidum, nostrisq. accingitur armis.
 Fiximus Illyricam sedem, sociosq. vocamus
 Magnanimos Antenoridas. & iura capeßit
 Nostra Ligur, latisq. ingens Hetruria campis,
 Hadriacumq. vrbes Henetum. quid regna Triquetra?
 Quantum audere parant, opibus concredita nostris?
 Illa etiam affines nobis in sede coloni,

Et

Et consanguinei procere; quorum omnis amicū
In studium conspirat amor: paribusq. mouemur
Auspicijs: morumq. & nominis vna propago.
Est & magnanimū heroum, sceptrisq. potentum
Alma Ducum genitrix, Campano in littore Siren,
Diues opum, Regumq. satū facunda superbo.
Gens apprima ferax generosæ laudis, & aliū
Pectus, inexhaustumq. animis, ausuq. decoro.
At placidi mores, & vis natiua, fugaces
Illiccebris captare animos, interq. merendum
Et prior officijs, & amorem æterna tueri.
Illic & generi sedes pulcherrima nostro,
Quā facunda virent Sebethidis arua paludis,
Et sua deuexo vergens ad littora clino
Parthenope, baccata iugis, & colle theatri
Pomifero, muros altè lunata supinat.
Et nunc militiæ consors ad munera nostræ,
Fundat opes nobis Italas, dant conscia cines
Auxilia, & Latij despondent nomina signis.
Vnam hanc (ò Superi fas, oro, attendite tantum)
Hanc vnam optarim Sinarum ad littora gentem
Classe vehi. non illam arctis imperuia claustris
Regna vetent, refugas in fœdera poscere dextras,
Aut vrbes lustrare sacris, & iure potiri

Et miserè accisum rigida femur arcet habena.
 Nec viâ pæonias quicquam tentare per artes.
 Ipsa reformidat virtus consulta medentum,
 Attrectare manu genus intractabile morbi,
 Aut dubia cæcos ambage retexere nodos.
 Ilicet à Superis (vnum hoc sperantis asylum)
 Expectanda salus, nec avarum ad munera numen
 Ille ratus (neq. enim Diuinum solamen egenti
 Usquam aberat) rogat auxilium, & cœleste leuamen.
 Nec socium desit votum commune precantum,
 Et pietas, & freta Deo fiducia rerum,
 Nescia successus voti sperare sinistros:
 Nec fuit orantum precibus spes irrita iustis.

Ecce leuè tacita carpit dum nocte quietem
 Æger, amans pœnarum, & vulnere letus acerbo;
 (Vera fides, & rara noui miracula casus)
 Iam diuina manus (nam quæ potis altera virtus?)
 Nocte sub obscura pesti insidiata malignæ,
 Molle subit fesso, & languentibus addita membris,
 Mulcet inobseruata malum, viresq. redonat,
 Et luceros vinclis mordacibus exuit artus.
 Omnis abit subito membris dolor: ipsa repente
 Vulnere vanescunt nodis obducta solutis.

Nox abit, & placido soluuntur lumina somno,
 Vnâ

*Vnà oculis affusa dies, animoque voluptas
Orta repens, inopina, ingens. nec credita menti,
Instaurata salus membris, & reddita virtus.
Proripit ille toro sese integer; inq. solutos
Haud mora profiluit rediuiuo poplite gressus.
Sentit opem, sentit cæli mirabile donum,
Excussamq. luem, & reduces à funere vires.
Stat pede subnixum intrepido modò libile corpus,
Nec durum detrectat iter, longumq. laborem.
Acciti simul insueto clamore sodales,
Accelerant, plausumq. & conscia gaudia iungunt.
Mirantur surgentem illum, mirantur euntem,
Nitentemq. solo, & vestigia firma mouentem.
Vincula cum nodis femori delapsa recisis
Tollere humo, & tantis gaudent vix credere monstis.
Vulnera discipiunt; sed iam vix vlla supersunt
Signa, fidem morbi quondam factura prioris.
Ergo instant Superis dignas persolvere grates.
Supplicibus sanctum obsequijs ad numen ouantes
Lætitia, plausuq. nouos dant carmine cantus,
Et qua, fas mortale finit, vice dona rependunt.
Olli primus amor, studijsq. accensa cupido
Gratari cælo, & diuinum agnoscere munus,
Propitiumq. alto prospectat pectore numen.*

*His ille auspicijs quantum se credere cælo!
 Et quantum à superis didicit sperare precando!
 Quantum obstare malis, quantos contemnere casus!*

*Hinc procul Auroræ populos, atq. ultima Cauri
 Regna petit, cursuq. sonantem aduectus Hydaspen,
 Tot vada victrici Neptunia traiecit alno.*

*Non illum Oceani rapida videre procellæ
 Alternantem animo curas, aut molle trementem;
 Quanquã abrupta freto trepidantem assultat Olympum
 Tempestas, sævitq. minis immane profundum.*

*Illum inter pelagi fremitus, cæliq. ruinas,
 Nauifrago quamuis fluitantem errore carinæ,
 Et trepido nullos sperantem à remige portus,
 Illibata quies, & amicis conscia Divis*

*Spes animat, dubijsq. vetat succumbere curis.
 Quid pietas animosa nequit superare ferendo?*

*Vos quoque senticomi vepres, & spicula duro
 Cespite, quæ saltus inter sylvescitis Indos,
 Ab quoties illum stimulis liuescere vestris
 Ictum, & sanguineo vidistis rore madentem!
 Crimen, amor diuine, tuum; si crimen habendum est.
 Namq. pijs animum curis, & cælite flamma
 Corruptum dum forte gerit, secumq. volutat
 Vberius solito lapsus in præcordia numen;*

Ibat

Ibat inexpertum per iter, quà casus eunti
Dux erat. horrebant altè prærupta viarum
Vulnificis prætenta rubis, & caute fragosa.
Ille ubi taurino vestigia nudus amictu
Per nemorum dumosa viam nimis anxius urget,
Nec meminit, quantus cæli rapit ardor euntem;
Dat sese abreptum incessu, quà deuius error
Palantes adigit rapido ceu turbine gressus:
Quanquam stipitibus passim rigor hirtus acutis
Vulnerat occursantem, & vulnera nulla cauentem.
Dumq. alacres inter Diuſum bacchatur amores
Ebrius, inq. nouos inhiant cita pectora sensus;
Illum diuini mens acta cupidinis oestro
Dulcibus instigat furys, & præpete raptu
Errabunda citum trahit in vestigia corpus,
Nec dolet illidi saxis, passimq. retundi
Saucius obiectu ramorum, & robore duro.
Obuia procurrit securum in vulnera pectus
Roboreis pulsum; obijcibus, nec sentit inermem
Per loca senta pedem iam dudum errare cruentum.
Sæpe etiam sese prono sinit impete lapsum
Ad terram ruere, & fragiles vix erigit artus.
Quin etiam hyberna nunquam desensus ab aura,
Dum premit horrentem glaciem, cursuq. niuoso

Montesq. camposq. petit, quàm turbida cælo
Squallet humus pluuiò, & multùm Ioue pulsa tonanti
Sæpe pedem rigida torpentem horrore pruinae,
Lapsantemq. solo, & correptum frigore neruos
Destituit, longùmq. gelu stetit obsitus vdo,
Ingressumq. tremens, & inutilis ire, repressit.
Hæret agens sese nequicquam, & viribus audax
Indubitat, frustra. viam, cursumq. reprendit
Inualidus. tandem afflicto se poplite raptat,
Et niue prolapsus in media vix tollere corpus
Sufficit. adstricto steterunt cum sanguine vires.
Quid memorem exactas opera inter sedula noctes;
Dum medicam molitur opem, dum curat egentum
Triste laborantes fœda contage cateruas?
Nec minus exhaustum curæ, dum Tartara victor
Depopulans, lustrat sacris, & fonte salubri
Primitias cari generis; primosq. nocentum
Impia pertæsos vitæ commissa prioris,
Sollicitat stygijs animas exoluere vinculis;
Nec fugit hæc inter solertis munera vitæ,
Perpetuos, nulla mensæ vice, ducere soles,
Nec labor in magnis, quanquam vel maximus, ille est,
Iactatam ignotas vitam traxisse per undas,
Nil dubijs paucitantem ausis, aut corde caduco:

Et

*Et matutinis ardentem solibus Orbem,
Caucaseumq. acceſſe iugum, & Vulcania regna
Nigrantum Æthiopum, & cognati Memnonis oras?
Quid rapidis fractas undis, & gurgite merſas
Auxilio ſeruafſe rates? ſtrauiſſe tumentem
Neptunum, & tantum Superos conceſſe precanti?
Quid tantis (ò rara fides) tam pectore læto
Inſurrexe malis? nulli ſubtraxe periclo
Indeſſam animam, & tot funera præteruectam?
Quid nullis cedentem illum ſeruoribus anni
Tantum olim per iter, toties ſudore liquentem
Aſpraper & ſaxis, & iniquo ardore dierum
Luſtra fatigatum medio ſediſſe ſub æſtu,
Ora ſiti exhaustum, & ſuſpenſum errore locorum;
Nec leniſſe ſamem, & duræ ieiunia lucis,
Nec tacitæ noctis partem poſuiſſe quieti;
Non ipſum meminifſe ſui, nec viribus ægris
Pæonias accerſe manus; nulla otia menti,
Nullum operi quæſiſſe diem ſudoris auarum.
Hæc animo deſpecta iacent. nec ſumma laborum
Vltima, tam certi verſantem in turbine lethi
Attentaſſe manu tantum, curamq. ſuorum
Prævitæ vertiſſe ſuæ; molliſſe docendo
Barbariem horrendam populorum, & ferrea cultu*

Pectora; tot vultu furias illexe benigno,
Et mentem immanem sauis excusse Tyrannis.
Quid superum antiquas leges, moremq. sacrorum
Memnonias late securum inuexe per urbes,
Tot fremitus superantem Erebi; tot ciuibus aras,
Tot superis posuisse domos; tot millia fando
Ad spem traxe piam; caelo transcripse Patinum
Tantam urbem, & medium ciues animasse per ignem
Fumus ad egregium, & caelum pepigisse peremptis?

His vitam ærumnis iactatam, & clade perenni
Iactat adhuc: quanquam afflictis iam viribus auram
Vix trahit, & tandem emeriti celer Hesperus æui
Migrandum terris monet, & supera alta petendum.
Ipse, licet certus fæti iam nuncius adsit,
Cœlicolam accitu quamuis, & morte propinqua
Iam dudum exultans animis; at sæpe suorum
Res animo versat dubias, secumq. moratur
Consilio vitam ancipiti. nempe illa retentat
Cura virum, & mortis dulcem præuertit amorem;
Ne suscepta animo tot rerum exorsa relinquat,
Neue operum moles morienti posthuma surgat,
Quæ vocet extinctum, & crudelia funera damnet.
Omnis ab exactis veluti si gloria rebus
Nulla foret, memori sese abstulit auia menti.

Ipsæ

*Ipse sibi tam rarus honos inglorius uni
Apparet, nescitq. sua se luce tueri.*

*Consilijs mens feta nouis, vocat anxia partum;
Et voti mensura vacat, virtutis abundat.*

*Ergo & lustratus Garamantum imperuius Orbis;
Et plaga Luciferi, & Gangetidis ora paludis;
Et data lex Indo, & sacris imbutus Iapon;
Atque instauratum templis decus, & fata terris
Nascenti sub Sole fides; & reddita Diuis
Imperijs quondam amissi, legumq. potestas;
Et Chamis eiectus, casuq. afflictus eodem
Fatochides Acheron; & debellatus Amidas;
Atque animis inducta salus; & luce carentum
Corpora vitales tumultis excita sub auras;
Somnia sunt, umbræq. operum. Tantùm in scia virtus
In meritum iurare suum, & sibi pulchra videri.
Vltèrius rumpendum animis; alia orsa mouendum.
Iamq. ausis appulsa manus. vocat vltima finem
Pars operum, longo multùm vigilata labori.
Oblectandum Erebo, & superis noua regna locandum;
Stat rerum excubitor tantarum in limine primo
Sinarum, opperiens aditum; licet inuia frustra
Affectans ad regna viam. nec territus heros
Obijce fatorum, & tanto luctamine Ditis,*

*Consilium sub fræna vocat, curamue remittis.
Instat, & aduerso nimirum audentior Orco.
Inconcessum irrumpit iter. Stat, tendere contra;
Stat, certa superare manu fastigia rerum
Vltima, nec voti partem concedere ventis.
Verùm aliter visum superis. nec languida morbo
Vita finit, certo spem tantam euadere cursu.
Ergo ubi consilijs adimit se tempus, & ultra
Supremum incumbit, nec habet iam vita regressum:
Ille ratus, frustra proferri fata medendo,
Et se lethali victum contage teneri;
Supplicibus cælum palmis, & voce salutat,
Mille nouos inhians vite cœlestis amores.
Tum lacrymans; Equidem venio, nec demoror, inquit,
Summe pater. quid enim talem mihi deprecor horam,
Si tantum dignere tuo mea lumina vultu,
Et me cœlicolum sisas ante ora tuorum?
Nil erat in votis ultra: tantumq. merereri,
Diue, tuum est; sperare meum, & tentare precando.
Huc meritis desponsa tuis fiducia nostram
Impulit, & pigra soluit formidine mentem.
Quanquam, o, quid nullam subeo ceruice securim
Emoriens; nec mille meam per vulnera vitam
Accipis? ab nullis venio data victima flammis.*

Hocceine

Hocceine sub cælo sperandum immune cruoris
Fumus erat! mecum imbellis fortuna iocari,
Credo equidem, & nullo voluit decernere ferro:
Mene hoc hospitio tam lentum, has inter amantum
Oppetere illecebras! hac desidis otia mortis
Sortiri, nulloq. animam hanc effundere telo,
Nec diros hoc isse caput sub cuspidis ictus!
Nec verò abnuerim quicquid tua, Magne, voluntas
Præstituit; quæcunque datur venia ultima vitæ.
Si tamen ulterius votis procdire licebat,
Aut super vlla fuit morienti optanda voluptas;
Ille mihi ante alios felix, & prima secutus
Præmia magnorum indigetum, qui sanguine fuso
Obsignans tua iura, nouas obeuntia terras,
Egregiam pulchra mortem virtute redemit;
Seu face, seu ferro corpus, seu vindice fluctu
Mulctandum hostiles ultro prodegit in iras;
Seu diram ingluuicem, & morsus data præda ferinos
Expleuit, furiasq. inter securus agrestes,
Horrendum rabie fremitum imperterritus hausit:
O ego si vixem numero non alter ab illo,
Et pars vna forem tanti, licet ultima, census;
Iam voti pars nulla vacet. nec semper abesset
Fors capiti tam leta meo, si vita maneret,

*En stygia munita sera plaga Sinica portum
Iam dedit, & magnam subeo Cantonis ad urbem,
An ferro sacer, an flammis? ab vita triumpho
Suffice te, & tanto rerum ne cardine cessa.
Spira animis, ni fas anima, ni luminis aura.*

*Hæc illum orantem, suspectuq. alta tenentem
Lumina, circumstat studio confusa gemendi
Turba virum, & lacrymis morientem affatur obortis.
O pater, ecquæ te duri inclementia casus
Eripit instantem euerso succurrere sæclo,
Fundantemq. manu superis Tithonia regna?
Fallimur; an nobis non te fortuna, sed æther
Inuidet, & numerum Diuorum augere laborat?
Parce oculis tam dulce caput subducere nostris:
Parce, potes; ni posse fugis. Venit in tua numen
Vota libens. tantum audiri ne sperne precando.
Sin & cælicolam poscit te dulce tuorum
Concilium, & iam te nostro furatur amor;
Da dextram, & superas tecum nos tolle per auras.
Quo spes nostra loco? quis te solator adempto?
Quæue animis non ægra salus? Tu numina nobis
Concilias; tu das regno succedere Diuum,
Et stygias nostris prohibes ceruicibus iras.
Te pelagi fremitus, fluctusq. immane tumentes*

Pacant

*Pacantem imperio, & ventos tua iussa secutos
Vidimus. ò qui te vectorem habuere magistri!
Quale per insanas pelagi lufere procellas!
O cineri illapsura tuo tot gaudia nostra.
Scilicet æquoreos nautæ prædiscere casus,
Aut rapidos ultra poterunt illudere ventos,
Aut timidæ venient, ut quondam, in corpora pestes,
Aut aliquis vitalem auram post fata reuifcet.
Ab quantum exanimas moriens deferta tuorum
Pectora! Fors rebus fuerit minus aspera nostris,
Si tua nos tecum sub terras funera portent.*

*Hæc illi, & largos mæsto dant lumine fletus;
Quos bonus extremis affari vocibus heros.
O mihi gens dilecta, meis licet obuia votis,
Ne me, oro, tantis defletum amittite curis.
Omnibus implenda est huius mensura pericli;
Nec certi sub Sole dies, nec longa manendi
Conditio. mutanda domus tam flebilis æui.
Dulcis ab exilio patriam discessus ad urbem.
Vos illuc æternum, oro, contendite cursum,
Quò pietas fert alma pedem, quæ militat aëtris.
State animis; nec me maturum in funus euntem
Tam dulci officio, & tantis prohibete querelis.
Non mea vos fortuna premet, non ulla voluptas*

In cineres lapsura meos è pectore vestro.

Nec me Relligio quicquam nutabit adempto,

Cui longum auxilium longa de stirpe meorum

Numina sufficiunt, viresq. ad regna secundant.

Aduenient (nec longa dies) qui dulce laborum

Fœdus, & hæc rerum tantarum exorsa sequantur.

Est mihi cognati generis mansura propago

Hesperia in magna, Tyrrheni ad Tybridis undam,

Nomen ubi Ausonium, & Capitoli immobile culmen,

Et Vaticanæ fascēs, atque alta parentis

Regia Romulei, cui regnum affine Tonanti.

Hic mihi fraternum genus, & nascentis origo

Militiæ, cui certa fides, & nobile votum,

Res Diuûm in terris fractas, & iura tueri,

Si qua labant, rerumq. ægra ditione laborant.

Hic pater æternos fixit Loiola penates,

Pollentemq. sacris alta cum stirpe Senatum.

Esse dedit, viduis Diuûm qui consulat aris.

Ille domum, & germana meæ cunabula gentis

Instituit, vitæ ductor, legumq. repertor.

Olli primus bonos, & fortunata laborum,

Et patiens operum, & Phlegæthonti imperdita virtus.

Ille animis pubem generosam haud mollibus ausis

Erudiens, cladem æternam iam destinat Orco.

Huc

Huc alij, genus egregium, & data nomina cælo,
Conueniunt, votisq. virum auxiliaribus optant
Ire ducem; belliq. vices, & signa sequuntur
Vnanimes. Ille ordinibus dat iura coactis,
Exploratq. aciem, & cælestibus affert armis.
Crebrescunt numero faciles ad iussa cohortes,
Inq. dies veniunt certatim ad conscia gentes
Arma nouæ; totusq. in fœdera cogitur Orbis.
Atque idem virtutis honos, amor omnibus idem,
In Latium iurare caput. Stat Romula sedes,
Fons generis, pubemq. serit, legesq. merendi
Imponit, moremq. viris, & munera belli.
Hinc nostrum in varias nomen transcribitur vrbes,
Et toto fortuna domus sedet hospite Mundo.
Quale ferunt animas, & eadem à stirpe profectam
In sobolem ducuntur apes, & limen auitum
Spernere amant. errant totis examina syluis,
Et patrios liquere fauos, secumq. per auras
Spem generis, regemq. suum, & sata pignora gentis
Traijciunt aliò, & peregrina in sede locantur.
Suadet amor mutare solum, & natia voluptas,
Non labor exilij, vitæq. ignobilis error.
Ergo alit ingenio vires operosa iuuentus,
Atq. omnes molitur opes, studia omnia versat,

Nequa sit interris regio illibata viarum,
 Neue aliquis cursum lateat locus. Itur in omnes,
 Quà plaga porrigitur cœli spirabilis, oras.
 Hinc & Hyperboreis quantum se finibus agmen
 Intulit, & regno quantum se fudit Ibero.
 Semper lata nouis soboles adolescit alumnis,
 Spe grauis, & longam seriem visura nepotum.
 Vna omnes supra Tyrrhenæ gloria gentis.
 Nec vires Italas vnus capit Orbis, & vnus
 Traiecti labor Oceani. non machina laudum
 Vna satis. felix illo venit ubere virtus.
 Illa acri ingenio præstans, & dura labori
 Progenies, & lentam animis exosa quietem,
 Nullum operi egregio, nullum auersata periclis
 Occursum, ò quantam trepidi spem sustinet Orbis!
 Nec decus hoc Latio solum, & Laurentibus aruis,
 Aut vna Italiæ statio est. venit ora Timaui
 Fædus in Ausonidum, nostrisq. accingitur armis.
 Fiximus Illyricam sedem, sociosq. vocamus
 Magnanimos Antenoridas. & iura capeßit
 Nostra Ligur, latisq. ingens Hetruria campis,
 Hadriacumq. vrbes Henetum. quid regna Triquetra?
 Quantum audere parant, opibus concredita nostris?
 Illa etiam affines nobis in sede coloni,

Et

Et consanguinei procere; quorum omnis amicum
In studium conspirat amor: paribusq. mouemur
Auspicijs: morumq. & nominis una propago.
Est & magnanimū heroum, sceptrisq. potentum
Alma Ducum genitrix, Campāno in littore Siren,
Diues opum, Regumq. satū facunda superbo.
Gens apprima ferax generosæ laudis, & aliū
Pectus, inexhaustumq. animis, ausuq. decoro.
At placidi mores, & vis natiua, fugaces
Illicebris captare animos, interq. merendum
Et prior officijs, & amorem æterna tueri.
Illic & generi sedes pulcherrima nostro,
Quā facunda virent Sebethidis arua paludis,
Et sua deuexo vergens ad littora clino
Parthenope, baccata iugis, & colle theatri
Pomifero, muros altè lunata supinat.
Et nunc militiæ consors ad munera nostræ,
Fundat opes nobis Italas, dant conscia cines
Auxilia, & Latij despondent nomina signis.
Vnam hanc (ò Superi fas, oro, attendite tantum)
Hanc vnam optarim Sinarum ad littora gentem
Classe vehi. non illam arctis imperuia claustris
Regna vetent, refugas in fœdera poscere dextras,
Aut vrbes lustrare sacris, & iure potiri

Templa suo, & vero Diuūm fumare parenti.
Tantum aliquis veniat Crateride vectus ab ora;
Succedet nullo pictas submota repulsi.
Ipsa viam inueniet virtus, quæ pectora fando
Permulcens inimica, nouis præcordia pulsat
Officijs, adituq. animas, & inhospita corda
Laxat, & externo sedem molitur amor.
Hæc oritur pulchra Sirenis origine virtus.
Moribus his vulgò patrias intenta per artes,
Et Charitum gens illa potens, atq. inter amandum
Dulcis inire vices, odijsq. ob stare merendo.
Quid non regnatum, officijs tam dulcibus armis?
Hi raptus animorum, & suaue tenacia vincla.
Ah, precor, hæc olim veniat mihi fama sepulto,
Huc aliquem regno ex illo dare vela meorum,
Atque operis tam iusta sequi primordia nostri.
At tu, quæ sobolem tantam promittis Olympo,
O quondam Auroræ magnum ventura sub axem,
Exorere, o tanti famam quæ nominis imples,
Posteritas Ignatiadūm, fata cœlite pariu,
Et formidatum Diti genus. exere cœlo
Ausonias animas, superumq. in nomen iuras.
Hæc ait, & vitam labentem in verba relegat,
Captaq. fatali declinat lumina somno.

Ad

Ad P. Claudii Aquaiiui Societatis Iesu Præpositum Generalem.

C A R M E N

VIII.

*Digne verecundos animi tantisper
amictus;*

*Et sine Phœbea pictum te stare
tabella*

*Ante oculos, Pater alme, tuos, ante
oratorum.*

Scriptum est
carmen, quo
tempore Pa-
ter Claudius
Aquaiuius
perhonorifi-
co Archiepi-
scopatus Nea-
politani mu-
nere, quod si-
bi à Clemēte
VIII. defere-
batur, constā-
tissime repu-
diato, patriā
longo inter-
uallo reuise,

*Non reuocat propria virtus ab imagine lumen;
Nec tabulas animare suæ fugit ore figuræ;
Sed magis artificem visu damnare seuerò
Audet, & errantem decepti pollicis artem.
Corrigit obtutu, & veri discrimine vultus.
Quòd si nulla tui vincit te cura videndi,
Nec pateris spirare tuos in imagine vultus;
Sume animos. ars nostra tuo sat commoda voto est,
Quæ tibi te tali spectandum in docta colore
Offeret; ut dicas, sic me intuet ipse libenter.*

K

Ne fuge iam nostræ facilem te credere Musæ,
Neu quatiâs aurem, aut ingrata silentia mandes.
Non ego præclaros titulis regalibus ortus
Ordiam, aut notos fasces, aut nomen auorum;
At, quo te ingenio, quo te venetur amore
Regnorum venator Honor, quibus impiger ausis
Te sua iamdudum fugientem regna sequatur,
Accipe. Te nostrum tibi ludit Apolline carmen.
Luminibus testata meis exordia rerum
Mira canam, & nulli vatum libata priorum,
Horridos hominum casus, & monstra laborum,
Quæ tibi concessum proprijs euadere fatis,
Fatis ah vtiâ certo rerum ordine fixis.
Arx erat ascensu præceps, & calle supino
Ardua, qua summo propior non altera cælo.
Huc iter angusto dubium via tramite monstrat
Nunquam concursu deserta, nec ordine longo
Vadentum, & summa certatim ex arce ruentum.
At summas centena domos altissima cingunt
Mœnia, cumq. suis totidem pomœria portis.
Multa virûm circa bellantum millia, multæ
Bellorum strages, confusaq. luctibus arma.
Obnixi clausum certant obsidere limen,
Atq. aditus, cùm claustra sonent, inuadere primos.
Custo-

Custodes intra ingenti scire tumultu;

Et gladijs munire seras, & Marte minaci;

Et vix paucorum notos accersere gressus.

In foribus standum primis, noctesq. morandum

Perpetuas: auro vigiles, & voce vocandum

Inter inundantes armis, & sanguine turmas.

Vt primi patuere aditus, & cardine verso

Insonuere fores; immissum postibus agmen

Truditur. incumbunt vigilum super obuia cæci

Arma viri: cedendum retro, aut ante cadendum.

Ast ubi multorum interitu via panditur uni;

Porticibus ductis intro, longissima restat

Portarum series. idem fragor omnibus, idem

Intrandi labor, atq. armorum imperuius horror.

Custodum crudele genus per limina passim

Excubat, & mores venientum, & nomina discit.

Hic animis, hinc vero armis, hinc artibus usus.

Parcendum fidei: falso genus ore nouandum:

Altera danda supercilio lex, altera menti:

Confertas urgendum acies, perq. arma ruendum:

Hæc iter est auro mercandum, hæc vindice ferro

Rumpendū: hos pretio superandum, hos ense metendū.

Sic properant regalem ad sedem. Hinc altera porro

Pernicies rerum, & facies diuersa laborum.

Altum, horrendum, ingens, nec fixu immobile culmen
 Scanditur: hinc longè transmissum ad regia pontem
 Limina traiciunt miseri, quos una ruina
 Cura trahit. breuibus spatijs, & margine paruo,
 Atq. humili laterum vallo dat pinea cursum
 Semita, quæ fragili passim compage satiscit.
 At chaos immensum subtus, vastumq. barathrum.
 Ab miserum mortale genus, quàm cæca libido
 Præcipitat, quanto iuvat indulgere periclo!
 Quæ datur obiectam præceps traiectus ad arcem,
 Hæc properant effusæ acies euadere plenis
 Aggeribus barbarum, & præpetis impete Martis.
 Stat gladijs, pugnamq. cohors obtrusa, per arcum
 Urget iter, stipatq. moras luctamine denso:
 Nec tamen undantes cessant se immittere turbæ.
 Montano veluti pelago torrentia riuus
 Flumina, cum subeunt pluuij maria omnia cæli,
 Exuperant, fluctusq. trahunt super arua sonantes.
 Sic pontem angustum circumq; ultraq; supraq;
 Occursuq; recursuq; altum immurmurat agmen
 Exundans cumulo, & confusæ stragis aceruis.
 Tum lapsum in miserum sponda se inuergit utraq;
 Lapsantum, & sese per mutua vincla trahentum
 Horrificus turbo, fundoq. aduoluitur imo.

Parcius

Parcius ista cadunt, Boreali verberare pulsus
Arboribus, folia: aut confusa grandine terris
Tempestas horrendam hyemem, cælumq. volutat.

Ergo arcem ad summam tot per bella aspera postquā
Peruentum, & sæua limen iam clade redemptum est:
Apparent, adytis longe post multa reclusis
Atria, regales tectis fulgentibus ades.

Forte sub auratis mediæ laquearibus aulæ
Stabat agens nutu celeres ad iussa cohortes,
Subnixus solio, & Tyrij sub tegminis umbra,
Arduus obtutu, atq. auro radiatus, & ostro
Animorum regnator Honor, cui multa coronat
Gemma caput, sceptrumq. manu prætenditur alta.
Centum illi subiecta gradus cælo inuida sedes
Ascensu numerat, viridi fulgore nitentes.

Innumerae stant circum acies, quæ scandere certant,
Luctanturq. optare gradum, & turbare sodalem
Quisque suum, & tota propellere longius aula.
Dumq. omnes amor unus habet præcurrere, & altum
Vltra alios proferre pedem; se turbine cæco
Agmina confundunt, fremituq. illisa premunt se.
Quale fremunt, condensa inter cùm nubila venti
Aërio se Marte petunt, & vasta voluant
Murmura, turbatumq. ruunt certamine cælum.

Sic animo, sic turba manu, sic impete cæco
Acta ruit, quam sede vocat regnator ab alta.
Hi summos tenuere gradus: hi margine in imo
Subsistunt: spatio in medio pars magna laborat
Non uno confusa globo. nam tendere sursum
Omnibus idem ardor; sed ineluctabile multis
Fatum obstat, fallitq. pedem, cursumq. moratur.
Hinc odia, hinc variae fraudes, hinc effera bello
Pectora, flagrantescq. animis discordibus iræ.

Rex videt, & folio cladem despectat ab alto
Solus, & hæc oculis haurit spectacula siccis.
Illum pollicitis animantem prælia, turbæ
Suspiciunt auidæ, & studiis ritualibus ardens
Præuerti, & socios ascensu fallere primo
Quisque suos, nec ferre parem, nec ferre priorem.
Ille procul non sorte omnes accersit eadem.
Sæpe, auidum qui forte pedem promouit in altum,
Iamq. parat gressu speratum inuadere culmen;
Aduersa inuidia victus, fatisq. repulsus
Præcipitat, trahiturq. gradus reuolutus ad imos.
Sæpe etiam, qui rite gradus superauerit omnes,
Et valido obstantem perruperit obijce turbam
Iam victor, propiusq. sui videt ora Tyranni;
Infelix fato rursus cogente referri

Capit

*Cæpit, & auerso longum dedit ore relapsum,
Afflictusq. solo tandem defedit in imo.
Qualis in aëria postquam confederat ales
Ilice, quam cæca nemorum speculatus ab umbra
Incantam iaculis auceps, aut glande fefellit,
Quam ferus igniuoma Vulcanus arundine misit.
Illa gemens, mortiq. datis exterrita pennis
Infelicem animam rapido defendit ab ictu.
Sic abit in præceps, & inermem obliqua volatum
Vertit ad occultos non utilis hospita vepres.
Haud aliter si quem toto fors inuida telo
Perculit, aut summo rerum de culmine traxit;
Spes fouet implumes, & humi se vertit inermem.
At fractos reuocare animos, & rursus in altum
Ferre pedem, & sortem valido superare recursu,
Sæpe datum. at multis, tanto pugnare labore,
Victricemq. manu fortunam incessere victa,
Mens trepidat. mæsti tota procul ade recedunt.
Ast alij, quos laudis amor monet improbus, orsi
Virtutum explorare nouis, & fallere sortem;
Fortius abiecti surgunt. hos inuida cæptis
Sæpe suis fortuna, suoq. aduersa furori
Euehit exceptos, cursumq. insana secundat.
Ergo omnes fortuna uno sub turbine versat,*

Illum adspirantem votis, & cœpta, vocantem
Vteriora, rogant certo spem ducere cursu:
Illum obluſtantem votis, & torua tuentem,
Sæuaq. fulminea minitantem verbera dextra,
Contendunt vitare omnes, nec tendere contra
Audent, aut nimium læta confidere fronti.
Nempe animum fucata dolo non semper eodem
Diuerſum gerit ore habitum, ac se vertit in horas
Mobilis, & curſum facilis damnare priorem.
It flagris armata manum, & media agmina pulſat,
Perq. omnes furioſa gradus ſine more vagatur.
Hos agit in præceps: hos obuia proruſit: illos
Prenſat, & ad ſummum dextra rapit ardua Regem.
Tum variat pertæſa vices, atq. impete verſo
Irruit; & quos ante manu prouexerat alta,
Deijcit, & ſuſſum lapſos alterna reducit.
Sic prohibet lætis nimium confidere rebus.
Et prohibet rebus nimium diffidere lapſis.
Non illam ambitio ſolers, aut nubilis auro
Gratia, conſtantem doceat componere curſum,
Aut ſeruare fidem, aut varium dediſcere morem.
Illa nouum quondam, & viſu illatabile monſtrum
Intulit, & ſpectanda dedit noua ludicra Regi,
Ludicra, quæ memori ſernarunt pectore Muſæ,
Et

Et tantu memorare iubent, omnemq. filendi
Libertatem animo Phæbi nouus ardor ademit.
Tum mihi ne tales, oro, ne despice lusus
Alme pater; nec vile puta, quod dicat Apollo,
Aut etiam si vile; tuus deluditur hostis,
Cui fortuna soror numquam dare verba pepercit.
Tantum da veniam, & frontem deponere seueram,
Dum tibi dat Phæbus leuium spectacula rerum.

Dum populos Rex quondam inter dat iura vocatos;
Exploratq. fidem, & meritos decernit honores;
Extemplo mediam quadrupes auritus in aulam
Barbarico fulgens auro, & Garamantide gaza,
Fortuna monstrante viam, sese arduus infert.
Quem Dea gramineo pascentem ut vidit in aruo,
Et magnas tollentem aures, magno ore rudentem,
Forte rotæ imposuit sublimem, & protinus axe
Sustinuit fixo: tum se licet orbita circum
Acta citet; tamen ille alto se vertice tutum
Semper agit, fallitq. dolo fatale volumen.
Nec se præcipites pronum committit in orbes
Sollicitus lapsum aduerso superare recursum.
Hanc artem, fraudemq. feri mirata proteruam
Diua; Procos non nostra, inquit, connubia tales,
Aut tantum ingeniū, aut tantum aspernantur honorem.

Sic deceptor nupsit malè sana procaci,
Et dedit egregia spectandum incedere pompa;
Nec mentem cum fronte dedit, nec dona Mineræ.
Is non dum insanas malè fidæ coniugis iras
Expertus, variumq. animi reuolubilis orbem,
Mutatus speciem, & Phrygium baccatus amictum
It facie simulante virum. micat obsita gemmis
Frons circum, & cristis altis vallantibus aures.
Qui dudum infami furatus terga labori,
Et duro ceruicem operi, iam dignior ipso
Factus hero, cultum abiecit, vultumq. ferinum
Iam sibi nil humero similis, iam nobilis heros.
Stat veluti medijs vana sub imagine campis
Compositus fæno custos, & cannabe texta,
Mole ingens, & torrens oculos signatus obueto
Oraq. nigramq. comam, & non depile mentum.
Dextera se fulcit conto, læuaq. superbum
Stat latus adnixa, atq. aliè spectabile pectus,
Alitibus terror, ludicrum ignobile tauris.
Haud melior, quamquam aspectu præstabilis, hospes.
Aurifer, & faciem non mentem exutus agrestem,
Versicolor, quem Diua manu sibi finxerat aurea
Coniugio vinctum instabili, nec legibus æquis,
Productus celsam ad sedem, regniq. penates
Appa.

*Apparet nitido latè domus ore nitescit.
Ipse alto grauis incessu, fastuq. superbus
Regifico, & vario vestem fulgore coruscus
Infert se tectis. illum Dea pronuba ductu
Ire suo gaudet, gentemq. ad iussa redemptam
Agglomerat lateri, & personam accommodat ori.
Hunc ubi iam primo gradientem ab limine cernunt;
Hinc atq. hinc visu trepidæ cessere cohortes.
Et quamquam attonitæ mussant: tamen ire per agmen
Hortantur medium, & comitem venerantur amicum.
Tum celsam graduum seriem longo ordine laxant,
Et summum ad Regem lato dant limite cursum.
Ille pedem attollens, & Dædaleo aliger auro,
Incertum qua lege, gradus super exilit omnes,
Et tandem optato victor se culmine sistit,
Ascensum comitante Dea. Hinc orta repente
Seditio, & discors animis sententia patrum.
Nam proceres Regi adstantes, hinc ardua Mauors
Ora minax; magna comitum stipante caterua;
Hinc Ianus pater, & sociæ leta agmina gentis,
Paciferumq. genus, summi placida ora Senatus,
Vt propius notum videre assistere monstrum;
Regis ab aspectu frustra detrudere certant,
Et validas nequicquam virgent ad prælia vires.*

Ilicet ille suæ tutus certamine Divæ
Stat solium ante ipsum, Regiq. adstare superbit.
At tibi, Rex inquit, portento nubere tali
Cur placitum dilecta soror? quid me inuida tantum
Spernis, & hæc nostris infers ludibria regnis?
Ast ego pro dulci obsequio, pro fœdere nostro
Hunc tibi, si tantum tali te coniuge iactas,
Esse virum patiar, nec mecum assidere mando.
Sit tecum, & duce te nostra se iactet in aula.
Tu modò te posthac melioribus adde hymenæis.
Sic Dea, quæ rerum varios agit improba casus,
Dicitur imperium vani luisse Tyranni.
Tantum auri vefana valet bellare potestas,
Si faueat fatum, & vitæ versatilis error.
At quoties tales spoliât fortuna maritos,
Et vanam pertæsa fidem, & connubia fallit!
Hac duce qui summum voluit tentare cacumen,
Sæpe aliquis, cum largus opum defecerit usus,
Et gressu nequicquam ultra conatus inempto;
Ascensu in medio turba detrusus ab aurea,
Deficiens labente pedem cum sorte retraxit.
Atq. bumili vix ima solo vestigia firmans,
Cum gemitu rerum exentus damnauit iniquos.
Qualis ubi infelix nuda mercator in alga

Consti-

Constitit, infida pelagi delusus ab unda,
Iam partas exutus opes; qui littore letus
Merce grauem dubia cum solueret alite puppim,
Credidit audaci fatum concedere remo.
Hinc, ubi Neptuni insano data præda furori
Naufragus, & vitam Boreæ furatus, & undis;
Attingit ignotam pelagi luctator arenam.

Postquam res hominum varias, & prælia vidit
Sede sedens alta, cæcorum insanus amantum
Ductor Honos, Rex idem hominū, domitorq. laborum;
Solatus cladem ingentem, casusq. suorum,
Hanc, ait, hanc operum molem, hæc certamina noster
Poscit amor, poscunt promissi gaudia Regni.
Tum lectos ad iura Patres, atq. omne suorum
Concilium vocat, & fidas ita fatur ad aures.

Magnanimi proceres, nostrum quibus una tueri
Cura decus, sanctumq. armis defendere Regnum,
Omnis spes hominum, & regnandi prouida virtus
Imperio nostro semper stetit; arbiter ex quo
Cælicolæ terras hominum sub iura remisit.
Hinc adeo præceps nostram concursus ad arcem:
Hinc sceptris regnata meis tot pectora Regum,
Me duce non ullum manibus, non mente laborem
Horrescunt: nullam reuunt, me iudice, mortem.

Tanta animis nostri quondam cognata cupido.
 Et quamquam diuersa domus, quāquam inuia circum
 Mœnia nos alto vallant abrupta profundo,
 Et fragiles horrent tetra formidine pontes;
 Omnia percurrunt aditu. nec summa laborum
 Maxima, si nobis animas pro pace rependant.
 Ast ego quid tantum regnis, quid nomine tanto
 Efferor, aut belli monstribus, aut stirpe parentum?
 Vnius mihi supplicio est antiqua cupido,
 Exilium qui sponte meis à sedibus optat.
 Ille meum factis, animisq; & laude parentum
 Implebat votum, & longum pascebat amorem.
 Olli dum sacram Imperij septemplex arcem,
 Romulidūmq. gubernacula, & Mauortia regna
 Tradere (quod mecum properassent fata) parabam;
 Eripuit sese nobis, & sponte fefellit
 Spem tantam Imperij, & votis fata omnia vertit.
 Scitis, & hanc luctu cladem fleuistis amaro.
 Nunc Ignatiadūm procures, & summa gubernat
 Iura pater, facilesq. animorum flectit habenas
 (Magna quidem, at leuior tanto pro pectore moles)
 Vrbe licet summa, primisq. in mœnibus Orbis,
 Non qua sede velim, nec summo in culmine rerum:
 At colit angustos cara cum prole penates.

Huc

Huc Pindo redimita cohors, huc diuus Apollo,
Pieridumq. genus, lectiq. ad sacra ministri
Arduentes genio, & furia Parnasside vates
Accurrunt, sceptrumq. tremunt, & iussa capeffunt.
Ille regit dictis omnes, nutuq. coercet.
Hic millena sonant veterum de more Quiritum
Ora virum, terrentq. noua formidine terras.
Non grauius causas orantem prisca Senatum
Roma suum vidit, nec grandius ore tonantem.
Nec minus arcano pubes addicta Lyceo,
Palladiumq. agmen, sacrum spirantia numen
Pectora, diuino feruent operata labori:
Seu iuuat ancipiti naturam ambage latentem
Scrutari, rerumq. obitus lustrare, vel ortus;
Siue opus, immensos cœli cognoscere tractus,
Ætheriosq. ignes, tencriq. exordia Mundi.
His ille auxilijs toti se opponit Averno:
Et sacra cœlicolũm populantem altaria Ditem,
Et Phlegethonteas terris exterminat iras.
Hic, ubi Tarpeio surgunt Capitolia saxo,
Æternam posuit sedem, & cœlestia castra;
Promptus ubi assidue numen defendere miles
Excubet, & stygijs properet bellare manipulis:
Seu ferus emittat Lutheridas Orcus Erinnas,

Sine Menandriades, flammantia monstra, chimeras:
 Seu Caluina furens animorum clade Megæra
 Erumpat, seu diuini populator honoris
 Nestorius, Pyrrhusq; & monstrum immane Melanthon,
 Gorgonidumq. genus Brenti, & Simonides hydra.
 Iam gentem horrendam, & sacros euertere ritus
 Audentem, infesto propugnans agmine ductor,
 Impia propulsam sub tartara victor adegit.
 Centum illi turrita secant iam robora latos
 Oceani fines, stygii nauale Tyranni
 Exitium. fremit expositus per littora miles,
 Et passim Eois Pluto detruditur aris,
 Et passim Hesperijs præceps turbatur ab oris.
 Non illi Imperij metam vis ulla minatur;
 Auspicijs regnat felix, & numine dextro.
 Haud equidem inuideo: tantum si federe nostro
 Adiungi velit, & nostris dare legibus aurem;
 Staret nunc trabea, & cælesti murice clarus.
 Romuleos inter, cæli pro cardine, Patres.
 O nostri Imperij, o nostri desertor amoris.
 Hunc mihi sectandum, procures, hunc arte Pelasga
 Venandum, hac omnes texendum indagine fraudes.
 Audite, & tantis animos aduertite curis.
 Iam patrios fines, dulcesq. reuifere natos

Ille

Ille parat: nullis comitum legionibus oram
 Accedit Latiam, & Circae littora terræ.
 Ergo illi Dux ire paro. iam regia ponam
 Ora, nec est nobis simulandi nescia virtus.
 Consendam instructam velis, & remige puppim.
 Alter erit mihi Tiphys, & altera me vehet Argo
 Campani Regina freti. sic litus adibo.
 Vnde parat sese Tyrrheno credere ponto.
 Occurram, & noto faciem simulatus alumno
 Gaudentem occurſu, & mentiti nomine vultus
 Excipiam naui: sternet vada cœrula Nereus.

* Est locus extremas inter Crateridis undas,
 Parthenopen longe contra, mitissima cœlo,
 Et placido maris aspectu lætissima tellus,
 Quæ Surrentinos altè dominatur in hortos,
 Et geminum dorso discriminat ultima pontum:
 Pomiferos circum subiecto ex æquore tractus
 Attollit procul, & viridi se colle supinat,
 Nympharum sedes. Hanc olim Iuppiter arcem
 Obtinuit ceruice grauis, partuq. Mineræ.
 Hic cœleste tulit discluso vertice pignus;
 Et celebrant hic prima Deæ cunabula gentes.
 Monstrantur veteris disiecta cadauera templi.
 Hinc genus ingenio felix. huc Pallada frater

E

Massa descriptio. de qua multa poetice comminiscitur. sed verè cognominatur Lubræsis à Mineræ delubro, quod nunc Deipara Virgini dicunt, vulgus indigitat, S. Maria de Lubra. Et mons ille in mare prominens, cuius in dorso, cliuoq. Massenses vicatim habitant, Mineræ promontoriū hodie dicitur.

Mars adiit: Marsam unde Deam dixere coloni.
 Ex illo Marsam colles, Marsam omnia circum
 Antra sonant: hoc ipsa vocat se nomine tellus.
 Huc ferar, & mecum navi meus exul eadem.
 Excipient illum leto Mauortia plausu
 Agmina: pulsabunt festis terroribus auras.
 Iam sese instructis ingens exercitus alis
 Expedit: æratæ littus cinxere cateruæ.
 Iam colles clamore virum, clangore tubarum
 Dissultant: iam flammiuomus Cyclopea partu
 Æra sonant: iam tecta nouo gratata parenti
 Dant sonitum, cælo ruptis crepitantia flammis.
 At procul excelsæ summis de mœnibus arcis
 Tercentum ingentes tonitrus, centum ænea rumpunt
 Gutturæ, Vulcano multum saturata sonoro.
 Iamq; auro fulget domus hospita, atq; argento.
 Ante dapes veniet lautis data victima mensis
 Infans armenti vitulus, qui nectare matrum
 Pascitur, & tenera conuiuia fronte lacescit.
 Nec minus æquoreas, Neptuni munera, prædas
 Portabit patrio missus de litore Nereus.
 Post alios montana parat Maioria fastus,
 Præstanti specula alta sinus, conterminus astris
 Montis apex, magnum impositus super Ossan Olympus;
 Unde

Vnde oculi despectum horrent, & condita syluis
Tartara, nigrantesq. per inuia lustra recessus.
Parte alia immenso subsidunt equore fluctus,
Ardua. ingeminant tumidum per saxa fragorem.
Huc illum ut merito tandem ducamus honore;
Aërium hospitij culmen prope littus, & altas
A ponto ad sedes, pontem construximus aureum;
Sint licet abruptæ rupes, cæloq. minentur.
Quos natura situ, quos asperat ira locorum,
Rumpimus imperio montes, & sternimus auro;
Auro, quo pietas non se munire recusat;
Nec semper medio virtus pallescit in auro.
His tandem exactis, mecum meus hospes ad oram
Accedet patriam, & Diuæ Sebethidis amnem.
Hic illum qua sede locem, quo numinis auctum
Nomine, quo statuam solio, mihi certa voluntas.
Verùm ille obniti contra, & me trudere cæptis
Pergit adhuc, nec se nostro committit amor;
Quamquam optata meis aperit se ianua tandem
Consiliis. hanc ille dolo præcludere quondam
Si potuit; mihi nunc alio stant cardine postes,
Nec se semper aget successu lætus eodem.
Fata vicem variant, & habent elapsa regressum.
Hæc ait, & faciem, non mentem immutat & astum.

Spiritus, aut sua lædet vis aspera bruma.
 Te nouus ut cælo maturam excluderet ortus,
 Et secunda tuos aleret natura rubores;
 Æmonia posuere hyemes, vernumq. teporem
 Spirauit gelida tellus Riphæa sub Arcto,
 Nec Iouis imperium, nec Orionis horruit iram.
 O veris non ante vices passura caducas,
 Quàm cæli ver omne cadat, quàm secula certos
 Auia dediscant cursus, aut lassæ remittant.
 Cælesti nam parta satû, cultuq. nitesces
 Numquam auctus oblita nouos. ò nulla secundos
 Aura tibi neget afflatus: te vere perenni
 Romulei sæcunda beet Clementia cæli.
 Exere purpuream, rosa nobilis, exere pubem.

Quis nouus hic formosa nitor! quæ gaudia terris
 Aspectu fulsere tuo! quis luminis ardor!
 Quale vires, & quale nites! Age, lata decorum
 Exere nata iubar: tribus* æmula nasceris astris!
 Iunge, age, fraternum nitidis candoribus ignem
 Natiua flammata Tyro. tibi grata renidet
 Circumfusa tuos dum promicat aura nitores.

* Alludit ad
 tres stellas,
 quæ in genti-
 licio spinellæ
 familiæ stem-
 mate cernun-
 tur.

O terris insuete nitor, sed debite cælo.
 O quid ad hunc acies tanti mihi luminis ortum
 Istalabat! iam iamq. magis, magis vsque tuenda

Vincor, & obtutu nequicquam obstare laboro!
An quantum exoriens inter tria sydera sydus
Occulis agnato fraternas lumine flammās?
Exorere ò quæcunque venis, quæcunque coruscas
Seu rosa, seu Cæli lampas: tua prima rosetis
Cælestem, & Cælo roseum dat gratia vultum.
An Tellus iam nupta Polo dat sydera partu?
An Polus hoc ditat Tellurem uxorius astro?
Quidquid id est, fecit pietas, & munere Cæli
Seu partu, seu dote venis data purpura terris.
Hinc dubio fulgore rubes, licet omine certo
Nil mortale tuus Mundo prænunciet ortus.
Nascere syderibus quantum tribus addita sydus.
Fallor; an Aurora es, tria quæ prænuncia cursu
Astra subis? quantum Cælo promittis honorem!
Quem Titana vehis, cui tres præmisit Eous
Luciferos! quàm fausta dies, quàm pulchra sequetur
Luminibus promissa tuis! Date munera Cælo
Mortales: votiua sacros date thura per ignes.
En ortu rediuiua nouo, Saturnia letis
Fata repubescunt annis. Salue edita tandem,
Salue optata dies, noua lux Titania salue,
Secula quæ cupidis rursus vehis aurea terris,
Et Vaticano Solem producis Olympo.

Ad

Ad geminam sobolem
Beneuētani Comititis, & in
Neapolitano Regno
Proregis: cum Col-
legium Neapol.
inuiferet.

CALLIOPE

X.

*Quibus Hesperios inter lectissima
fastos*

*Nomina primæuos numerant per
sceptra parentes,*

*Et cælum egregijs virtutum insigni-
bus æquant,*

*Saluete æquanimi proceres, saluete potentum
Progenies fraterna Ducum, qui sanguine vestro
Ducitis æterna patrios ab origine fasces.*

*Ecquis amor, nostris tantum concedere mensis,
Atque humiles festo ingressu lustrare penates?
Quidquid id est, angusta pio concedit amori*

L 4

Maestas, & vestra sui tam prodiga virtus.
 Ergo erat hæc nostris olim lux debita tectis!
 Hæc dapibus fortuna meis! hæc vocibus aures!
 Non erat hospitij tantum sibi credere nostri,
 Tam nitidum sperare iubar sub limine tali.
 Onullis abolenda dies erroribus æui,
 Secula quæ vestro nobis orditur ab auro,
 Et tanti officij memores æternat amores.

Ergo hilaris quando mensis operata iuuentus
 Accelerat, geminantq. affusi gaudia cætus
 Plaudentum obsequio, & tectis geniale frementum;
 Quando hæc una meam poscit solertia curam,
 Scilicet ut nostrum sapiant conuiuia Phæbum;
 Obsequar, & vestris etiam sua prandia ponam
 Auribus. ò tantum nobis aspiret Apollo..
 Nam quæ tale sonent! quæ tantum audere canendo
 Ora valent! quæ tantum auras implere tonando!
 Nullam mei tantum fiducia carminis audet;
 Nec de Pieria tantum decerpere lauro
 Speret amor sandi, quamuis flagrantibus orsis
 Ardeat, & totos Aganippidos hauserit amnes.
 En ego Mæonidum sacra de stirpe sororum
 Calliope sum nona soror, quamquam altera cultu,
 Altera conspectu, & pallæ nigrantis amictu.

Officium

Officium mutare docet pro tempore vultum.

*Me Deus, Aonio qui numine pollet, & arcu,
Sollicitam vestris famulatum accurrere mensis,
Aoniasq. offerre dapes, & munera iussit.*

*Vade, ait, & tam rara libens in prandia nostras
Profer opes, effunde penum, totum exere censum.*

*Si qua dapum iucunda minus; si forte salinum
Accersant: tu scire doce, quos nostra saporis
Mensa neget; quam nota salis penuria nostri.
Lautitiam à nostris epulis hanc fata relegant,
Totaq. Parnassi nullas habet ora salinas.*

*Nec mihi cum paucis hæc est communis egestas.
Rara salem sapiunt, si quæ conuiuia dantur
Auribus. hunc nobis adimit natura saporem,
Credo equidem, aut infida epulis, aut inuida nostris.*

*Delius hæc genitor. simul omnem ad iussa cateruam
Aonidum vocat, & festo iubet agmine voces
Ordire, & secum numeris alterna pacisci.
Illæ instant operi, & varium longo ordine carmen
Vnà iterant, lætosq. ineunt per mutua plausus.
Vestrum hoc, magnanimi Proccres, ab Apolline nostro
Munus, & à sacris Heliconia pocula riuis.
Vestrum id seruitium est, quidquid per Mænala gentis
Piericæ, quidquid toto Parnassia Pindo*

Turba fremit, miscetq. choros, & carmina cantu.
 Scilicet huic omnes voto indulgere Camænas,
 Et dare quæ vestrum resonent præconia nomen,
 Æternum auspiciū nobis, & nobile fatum.
 Huc omnes numerorum artes, & conscia vocum
 Fœdera conspirant. vestri sunt carmina Martes,
 Et genus, & populosæ vrbes, & auita potentum
 Sceptra ducum, & tam diues opum, tot facta triumphis
 Regiâ, quæ vidit generis cunabula tanti.
 At genitor, vestri propior qui sanguinis autor,
 Cui nunc Sirenum imperium, & tot regna Dicarchi,
 Tot populi Hesperio latè sub sidere parent;
 Quantum ille inter nos! quantus sonat agmine toto
 Pieridum! nullus Phœbea plenior aula
 Conventus; nusquam assensu magis assonat æther.
 Ille suos Regni pepigit cum numine ritus,
 Et petit ex astris, prodat quæ munera terris.
 Illum Astræa suis olim dum legibus armat,
 Et docet ad priscos mentem componere sensus,
 Postquam Diua viro sanctos afflauit amores,
 En, ait, hi nostri fasces, hæc symbola Diuūm,
 Hoc gestamen erat, Regniq. insigne decorum,
 Cum mea Regnatrix gentes ad iura coegi,
 Cum non dum exilio mutassem regna, neq. astris
Quasi

Quæsissem hospitium, terras exosa rebelles.
 Nunc age nostrarum custos fidsissime rerum
 Accipe. tu lancem hanc dextra librabis, & aquos
 Describes populis ritus, & iura repones
 Illa mihi, quæ quondam hominum fera sustulit ætas.
 Hanc gere Regnator prauis, rectiq. sequestram.
 Hac falsi, veri. animis diuortia feci;
 Cum mea regnandi pepigi commercia cælo.
 Hac dabitur pacem regnis, hac iura tueri
 Olim, Campanis cum te pulcherrima Siren
 Finibus excipiet, leges pro rege daturum
 Gentem sub Austriaca, magnus cui vertitur Orbis
 Sub pedibus, nec famam uno iam claudit Olympo.
 I, tantum Imperium nostris gere conscius armis.
 Nec te degeneres nati, mea cura, sequetur,
 Aut nati natorum olim: nec laudis abortus
 Vllus erit: semperq. tui noua surget imago
 Ingenij: trahet hunc virtus per secula tenorem.

Hac ait, & sacro pectus Dea contigit igni,
 Et dedit à superis cognatam adsciscere mentem.
 Macule animis, tanti sanguis generose parentis,
 Nobile per heroum, & nominis altera tanti
 Sacra Deo * pubes, natalibus altera Regnis.
 Tu sanctum, ò genio soboles animata paterno,

Tertium intel-
 ligit filium, in
 Dominicano-
 rum familiam
 per id tempus
 ingressum.

*Concilias Diuſum ingenium, & tot gaudia terris :
 Vos genus imperijs, pietas vos educat aſtris.
 Vos genitor dudum egregios virtutis ad uſus
 Erudit, & patria carum genus indole format.
 Salue animis ingens pubes, & flore gemello,
 Cui genitrix tales immulſit ab ubere laudes,
 Et virtute dedit cognatum attingere cælum,
 O iterum ſaluate Ducum fraterna propago,
 Æternùm ſaluate mei duo lumina Pindi,
 Et patrios vobis numen fortunet honores.*

Ad Franciſcum Prignanũ è Societate Ieſu reſponſio.

X I.

*Is cum poeta
 patriam inco-
 lète ad phthi-
 ſim amouen-
 dam, verſibus
 prior luſerat,
 ſinſeratq. Iri-
 dem ad ſeſe
 recuperatæ
 ab eo valetu-
 dinis nūciam
 aduolaſſe.*

*Vid, precor, (an fingis?) Thaumantias
 illa locuta eſt,
 illa, mei quæ fida tibi modò nuncia
 venit?*

*Fida; quid hoc teſtor? neq. enim
 Dea Sole ſub vno*

*Pluribus illuſas mentita coloribus auras,
 Mentiri nil voce poteſt, mendacia mentis*

Sæpe tēgit composta nouæ pellacia frontis.

Siccine te primis affata est obuia dictis,

Lusce puer? quo Diua tuens te lumine, luscum

Dixit? an illi oculos tua luminis aura fefellit?

Non aciem, non illa tui, mihi crede, videbat

Ingenij lumen, non ora simillima Lynceo.

Si qua tamen ius arma gerit; si vera fatemur:

Nil venia indignum est, quicquid seu nescia veri,

Seu præfata ioco cecinit, seu lubrica fando.

Quid Dea vos inter potuit nisi credere luscum,

Huic oculos assueta Polo, & fulgentibus oris,

*Quæ mea * Monticole, superis contermina, Cælum*

Ponè subit, vobisq. procul spectantibus, haurit

Cælicolam vitale iubar, Solemque beatum?

His, reor, obtutum radijs, hac lampade Cæli

Æternum saturata, nec unquam experta videndo

Languentem sub nube diem, vel nocte sepultum,

Aut conuiuentem dubijs fulgoribus æthram,

Quid faceret, vestra cum se caligine septam

Vidit, & umbrarum tantos Dea sensit amictus?

Quid regnum ni lucis inops, quin lusca putaret

Omnia, tam densas inter deprensa tenebras,

Tantum oculis experta chaos? Sic ardua postquam

Sidera remigio subiit Iouis ales, & acri

Is est vnus e
multis Massæ
vicis, in editi
collis fastigio
situs, natalis
poetæ solum.
vbi se se ad
phthisin curā-
dam per id tē-
poris obloc-
tabat.

Corripuit visu rutilos Hyperionis ignes;
Mox prædam meditata, citis nemus irruit alis,
Regna petens auium, fremitu populosa canoro,
Quà sublustre micat nemorosa sub ilicibus nox;
Perq. umbras primùm furit irrita; iamq. recenti
Multùm aciem Phæbo, & candentibus ebria flammis,
Lumina conuiet subitis offensa tenebris.
Tantum oculos primo saturos iam luminis haustu
Vmbra ferit, tantùm aspectus fugit illa segundos.
Sic mea se vestris cum sedibus intulit Iris,
Quamquam aditu sortita domos, non lucis egentes,
Sed tamen his cœli spatijs Dea nata potiri,
Liberior liquidos ubi Cynthius explicat ortus;
Mox, ubi vos primùm fulgentibus attigit alis,
Credo equidem, vestras inter se credidit auras
Nocturnum vidisse diem, noctemue diurnam.
Vestrum illi iubar, & vestri lux alma diei,
Instar noctis erat. tales modò cognita Lubræ
Pura dies radios plenis afflarat ocellis.
Ergo, ubi vos primùm vidit nil tale micantes,
Quid mirum, si prima tuens, nigrescere circum
Omnia, si passim aërias regnare lacunas
Credidit, & crassa cœli vos tabe natantes?
Lusce puer, dixit? Quid enim, si lusca putabat

Ora

Ora virum, Solis vultu contenta maligno,
Nec visura diem, nobis quem cernere fas est?
Progeniem luscā, & cœli nigrantis alumnam,
Qui numquam ætheriam sedem videre superba
Monticoles, puro quæ cominus ardet Eo,
Inq. suam subiecta vocans mortalia metam
Nil ultra supraq. videt, nisi limina Divum.
Vos, animæ errantes cæco sub carcere Mundi,
Pinguis ubi emungit se Iuppiter, & liquat æstus
Æolia cum fece suos, cœliq. venenum,
Vos, licet inuitet propius blandissima Siren;
Sideream hanc arcem, & rerum fastigia tantum
Suspicitis, quantum vos regia suspicit Orci.
Non vllum hîc anni vitium, non ætheris vllam
Illuuiem, labemq. die sensere coloni,
Hanc sibi qui fæto sedem meminere paternam.
Si non aula Deum; certe vestigia quisquis
Prima Polo fixit, tali dedit ultima terræ.
Pura liquet circum regio, & felicibus æther
Illecebris genium, & castos inuitat amores.
Hinc propius venientem altis Titana quadrigis
Cernimus; & cursu fessos, & vindice loro
Præcipites audimus equos, currumq. sonantem.
Cumq. Aurora finis curru levis explicat aureos,

Nos primum excipimus rorem, & vitale tributum
 Nectaris Eoi, & numquam illethabilis auræ;
 Vnde fugam senij, & Tithonia secula victu
 Ducimus indefessi æuo, & vinacibus annis.

O vitam exilio curarum, & moribus aureis
 Felicem, & Phæbi studijs, & amabilis otii.
 Hic rerum nobis unum, & commune theatrum
 Cum Superis. illi quondam nos fœdere certo
 Indigenas fecere suos, & sede propinquos.
 Communem ambrosia victum captamus ab una,
 Et festum inter nos epulis agitamus honorem.
 Hinc etiam, si quid nobis è limine nostro
 Nosse datum certi, si quicquam audire necesse est;
 Diuim oratores vestras legamus ad aures.
 Testor ab his nuper missam tibi sedibus Irin:
 Illi nostra ferent vobis, & vestra reposcent
 Dicta, nec affatu quicquam mortale sonantes
 Aduenient iussi, & fari quæ sancta parati.
 Vos, genus ò fatis natum non talibus uti,
 Osata gens fundo Mundi inferioris in imo,
 Vos mutas legate notas, & verba tabellis
 Credite; vos ista lectos de gente ministros
 Mittite, qui vocem, & sermonum alterna reportent.
 Nos gentem ætheriam, (nanq. hæc quoq. credita nobis
Iura

Iura Deūm) quæ nostra ferat mandata, vocamus.
 Sic, tibi qui nuper nitidam Thaumantida misi
 Certa loqui iussam, atq. tuas accersere voces.
 Mox, aliud si quid credam te velle doceri,
 Si qua novi, quæ multa, dabunt cognoscere casus;
 Aut genitum Maia mittam, aut Iunonis alumnam,
 Aut aliquem Iouis è numero. patet intima nostris
 Aula Deūm (sic pacta iubent commercia) iussis.
 Interea, ne quid possis nisi lata moneri,
 Incumbendum operi, & moles hæc tanta malorum
 O quibus eluctanda tridentibus. ò ego tantum
 Si superem; si quâ rursus fata aspera rumpam,
 Ceu quondam rupisse datum; si trudere mortem,
 Et spatium laxare æui, metamq. licebit:
 Non mihi præterea (si mentior, imprecer iras
 Phœbe tuas) non illa mihi tam dira libido
 Ingenij, tantam illecebris malefuada petulcis
 Conciliet pestem, aut tales irriter amores.

Vos æterni aditus vitæ tam cœlitis, ò vos
 Monticole, & Mitranis, & ardua colle Laquaris,
 Illaqueasse Deos quondam Dea credita forma,
 Nunc facies formosa loci. tuq. aurea cultu
 Pantagathe; tuq. ò roseæ sublime Crepilla
 Lubrense Elysium, & vario sata rure voluptas,

Hi sunt Maf-
 sz vici, quos
 sub nomine
 Nympharum
 vel ab ætris
 salubritate,
 vel loci amœ-
 nitate com-
 mendat.

*Vos, precor, exitium hoc, vitæq. extrema minantem
Vincite fortunam, & tantos arcete furores.
O domus, ò Patria, & superi confinia Regni,
Saluete, ò nitidi colles. ego vestra salutem
Progenies morbo languentem, & tabe proterua
Ad vestrum appello gremium. fulcite labantem
Hanc animam, instantiq. moras opponite fato.
Sæpe olim hoc nobis lapsum in præcordia virus,
Et capitis vitio liquentem in pectora tabem
Vos ope Pæonia melius prohibere recordor.
Ah mihi nunc iterum nutantem, & viribus ægris
Triste laborantem, spirantemq. vltima vitam
Vos quoque, (nam vestris nil non conceditur ausis)
Instaurate, pia tantum si voce reposco.
Vos trepida labentem artem firmatæ iuuentæ.
Vita quater binas nondum mihi vespere pleno
Vertit olympiadas. non hæc Lubrensibus ætas
Æqua meis, non æqua mihi, & florentibus annis.
Vos mihi, ne citra metam defessa residat
Vita suam, cursumq. dati non integret æui;
Rumpite præclusos aditus, atq. obijce vestro
Proruite obstantem hanc Diram. date vasta viarum
Clausura nouo occurso, & fines laxate fenestra.*

Ad

Ad eius auditorem
per Autumni ferias, vt à
istrumis conualesceret,
in Vesuuiano
degentem.

XII.

 Rgo erat hospitium Musis affine
Vesuo,
Quà viridi Pomona solo, quà ger-
mine prono
Gaudet odoratis annus flauescere,
pomis,

Et consanguineo mala Thestylis ardet Iaccho,
Ebria suffusos Lenæo murice vultus?
Hiccine Pierios habitas oblita penates,
Calliope, nec probra times, nec iurgia Bacchi?
Ab nimis ille audax, animisq. in verba solutis
Liber inire iocos, & vertere seria ludo.
Dumq. alios vocat ad thyasos ignobile vulgus,
Nil fando vetat insanos audere colonos.
Nullum ultra fas ire putat, quem prodiga rixæ

Præcipitem instigat cæco vindemia thyrsos.
 Hic Dea si longum nostri secunda moraris,
 Et vaga per sylvas curarum obliuia captas;
 Ne mores, ne Diua tuos, & nobile perdas
 Ingenium, viles inter deprensa cachinnos.
 Nec metuum. neq. enim, credo, te barbara luxu
 Turba tenet: nulli capiunt te ruris amores,
 Non furor euantum, & dictis effrena iuuentus;

Auditoris fusi,
 ficto nomine,
 Lucrim ap-
 pellat. Luce-
 rim enim vr-
 be Apulie
 natus erat.

Sed * Lucris te cura tui, te solus amantis
 Cogit amor tanti, patrio decedere Pindo,
 Atq. illum ad medicas ægrum deducere sedes.
 Credo equidem, & tibi me tanti clementia facti
 Demeruit, vitam caro meditata sodali.
 O illum mihi si redimas à funere, si quæ
 Restituas; nil crede tibi mortale redemptum.
 Scis ipsa, & tantos ideo perpeffa labores,
 Castalium linquis collem, & Parnassia regna:
 Et iuga per Campana, per ania culta Napeas
 Insequeris, si quam inuenias, quæ carpere frugem
 Gnara Machaoniam doceat, floremq. salubrem.
 Ah, Dea, qua strumis generosum à fronde leuamen?
 Non honor hic agro, aut solis innascitur hortis.
 Est aliquid, mollem erucam, & plantaginis herbam,
 Cumq. suis amulse solo radicibus irin,
 Caulemq.

*Cauleraq; & viuax adiantum, & flaua lupini
 Semina, pollentemq. veneficijs caprificum.
 Est & amygdalino dulcem de germine glandem,
 Et lentem, & baccis lentiscum excusse caducis,
 Et quotquot quacunque tulit ficulnea fœtus
 Legisse, & longum Solis decoxe per æstum;
 Cumq. virens latum cucumis turgescit in orbem,
 Illius è sulco stirpem detraxe profundo.
 Nec nihil est, quæsisse fauos florentis Hymetti,
 Ostreaq; & purum laticem flauentis Iacchi.
 Est aliqua, est huius merces non parua laboris.
 Verùm alias grauior poscit solertia curas;
 Egregium si quicquam ægro meditaris amico:
 Hoc opus: hæc animis luctandum, & fortibus ausis.*

*Est, ubi Nolanas regio interfusa lacunas
 Horrificum fumat, cælumq. infesta vaporat,
 Intempesta situ, & gelidis plaga fœta colubris.
 Huc, rapida cum Sol terras face torret, adibis:
 Addat se comitem, & syluosa per auia ducat
 *Sofias, agrestes inter fidissima Nymphas.
 Hæc inter sædam illuuiem, & sola turbida cæno,
 Igne sub aërio, & media sub luce dici,
 Confertum innumeris agmen micat anguibus. at in
 Quem magis horrentem maculis, aluoq. tumentem*

*Ea est villa
 nostra, quæ dicitur
 S. Sofius, ad
 Vesuuij radice
 sita.*

Videris, & spiras, & squamea colla coruscum;
 Atq. alto geminantem arrecta volumina tergo;
 Illum inuade manu. quid enim te sibila terrens?
 Ora Deam? compesce ferum, & ceruice minantem
 Gorgonea vitrix, & faucibus ange subactis.
 Frugibus hunc medicis, & dulcibus incoque succis
 Pubes sua nudatum apte, squamaq. palustri,
 Et capite auulso concisum, & cuspide caudæ.
 Illum appone epulis. quod si noua fercula quæ sint
 Indubitet, iam iamq. doli suspecta recuset;
 Finge tibi missum Lubrensi è littore congrum,
 Aut aliam Nerei raptam de gurgite prædam.
 Vince. dolo refugum; neque enim præsentius ullum
 Auxilium è patrijs Podalirius attulit astris.

Tum iuueni longum hospitium, sedemq. Veseui
 Diua time. redeunt infestæ frigora brumæ.
 Si quis adhuc amor Autumni, & supremus opaci
 Ruris honos, æstusq. suos trahit ultimis orbes;
 Sunt & vitiferi colles, & litus apricum
 Pomiferas circum Diuæ Sebethidis oras.
 Hæc, age, littoreas illum, nam tempus, ad undas
 Siste comes, sedemq. loco molire tepenti,
 Seu nitidis quæ culta iugis, & pinguis Lubræ
 Rura meæ; seu quæ portu genialis amæno

Ina.

Inarime; Cumæa sonant quæ fata Sibyllæ;
Et quæ prona iugo pontum accolit Aglaïa,
Atq. Ægle, Pomona Desum; quæq. alta propinquam
Inuitat Sirena suis Euplœa viretis.

O, quibus irriguos alme Tritonidis hortos,
Lubrenses, mea cura, Deæ; quibus aïrea cultu
Rura datum colere, & felicia carpere mala;
Tuq; omnes cui largus opes Autumnus, & omnes
Addidit illecebras animorum, & ruris honores,
Parthenope, quæq. affines per littora Diuæ,
Pausilype, Prochytæq; & fontibus æmula Nefis
Hesperidum, & pulchro sata Nereo Mergilline,
Nunc & Hamadryadum non ultima, nunc & amœnâ
Ruris amans, nunc poma ferens Dea diuite cornu;
Quæq. alios circa saltus, & regna Dicarchi,
Perq. sinus Diuæ Craterides, & iuga propter
Floreæ Sirenum, & vicinæ Tethyos undas:
Si quid in Elysij cæli clementia vestris
Seruat opum; si quod vobis à Pæone munus,
Prodigite hospitio. vestris en hospita regnis
Pegafidum una nouem veniet, (sat Numina nostis)
Pæonias quæ ruris opes, & dulce saluis
Auxilium caro Phœbi venatur alumno.

Pæoniæ, Seu de valetudine tuenda.

LIBER PRIMVS.

VI faciles æui cursus, qui læta
secundi
Secula natales incant; quo fœdere
cæli
Vita diem, viresq. regat, fatumq.
moretur;

Et quo firma magis veniat, vel sideris ortu,
Vel genio, cultuq. loci; vel sanguinis alto
Fonte salus; quas inter opes pubescat alendo
Pulchrius, & varij quanta experientia victus;
Incipe, si qua via est; neq. enim non artibus ulla est,
Phæbe tuis. tu lucem agris mortalibus almam
Sufficis & vite custos, & ianitor æui.
Nempe hominum si qua est ullis annosa voluptas,
Aut si qua indulget spatijs viuacibus ætas,
Artis honos, & cura tue. tu Pæonis arcam

Explo;

Explora, & facilis tua mecum arcana reuolue.
 Tuq. adeo sextam populis felicibus urbem
 Quæ regis, & cælo nobis & sole beato
 Cingis inaccessam fatis instantibus arcem,
 Atq. annos æterna vocas ad lustra senectæ;
 Prima faue, cognata mihi si littora Siren
 Accolis, & nostras afflant tua numina voces.
 Ferte nouas huc veris opes, & ruris honores,
 Quæ iuga tondentes, & florea culta Napææ
 Pæonias legis vestro de semine fruges;
 Seu quæ floriferis in salibus, & vaga propter
 Flumina, perq. vdas herbosi marginis oras,
 Seu notum occultis florem quæ carpitis antris;
 Aut hortos, & rura satum libatis amœno,
 Et medicas alitis peregrino germine vires.
 Tu quoque, Lubrenses, patrium mihi litus, arenas
 Quæ colis, & sacram seruas Tritonia sedem,
 Et consanguineum gentis decus, altaq. Lubræ
 Regna tenes, * nomenq. loco, numenq. dedisti;
 Adsis ò bona Diuæ. tuum hoc, * ò sospita, munus,
 Et labor ingenij, & quidquid fiducia fandi.
 Nostra mouet, quæcunque nouo mætem impulit æstro.
 Tu seuam attonita cogis mitescere dextra
 Atropon, & fato Solæ furata benignos,

Nam Mæssa
 est Lubrensis
 à delubro Mi-
 neruæ, illic
 olim cœdito.

Alludit ad va-
 letudinē suā
 patrij celi be-
 neficio à se
 sapius recupe-
 ratam.

*Conciliās Diuſm ingenium, & tot gaudia terris .
 Vos genus imperijs , pietas vos educat aſtris .
 Vos genitor dudum egregios virtutis ad uſus
 Erudit , & patria carum genus indole format .
 Salue animis ingens pubes , & flore gemello ,
 Cui genitrix tales immulſit ab ubere laudes ,
 Et virtute dedit cognatum attingere cælum ,
 O iterum ſaluate Ducum fraterna propago ,
 Æternũ ſaluate mei duo lumina Pindi ,
 Et patrios vobis numen fortunet honores .*

Ad Franciſcum Prignanũ è Societate Ieſu reſponſio.

X I.

Is cum poeta
 patriam inco-
 lēte ad phthi-
 ſim amouen-
 dam, verſibus
 prior luſerat ,
 ſinxeratq. Iri-
 dem ad ſeſe
 recuperatae
 ab eo valetu-
 dinis nūciam
 aduolaſſe.

*Vid, precor, (an fingis?) Thaumantias
 illa locuta eſt,
 Illa , mei quæ fida tibi modò nuncia
 venit?*

*Fida ; quid hoc teſtor ? neq. enim
 Dea Sole ſub vno*

*Pluribus illuſas mentita coloribus auras ,
 Mentiri nil voce poteſt. mendacia mentis*

Sæpe tegit composta nouæ pellacia frontis.

Siccine te primis affata est obuia dictis ,

Lusce puer ? quo Diua tuens te lumine , luscum

Dixit ? an illi oculos tua luminis aura fefellit ?

Non aciem , non illa tui , mihi crede , videbat

Ingenij lumen , non ora simillima Lynceo .

Si qua tamen ius arma gerit ; si vera fatemur :

Nil venia indignum est , quicquid seu nescia veri ,

Seu præfata ioco cecinit , seu lubrica fando .

Quid Dea vos inter potuit nisi credere luscum ,

Huic oculos assueta Polo , & fulgentibus oris ,

*Quà mea * Monticolæ , superis contermina , Cælum*

Ponè subit , vobisq. procul spectantibus , haurit

Cælicolam vitale iubar , Solemque beatum ?

His , reor , obtutum radijs , hac lampade Cæli

Æternum saturata , nec unquam experta videndo

Languentem sub nube diem , vel nocte sepultum ,

Aut conuiuentem dubijs fulgoribus æbram ,

Quid faceret , vestra cum se caligine septam

Vidit , & umbrarum tantos Dea sensit amictus ?

Quid regnum ni lucis inops , quin lusca putaret

Omnia , tam densas inter deprensa tenebras ,

Tantum oculis experta chaos ? Sic ardua postquam

Sidera remigio subijt Iouis ales , & acri

Is est vnus e
multis Massæ
vicis , in editi
collis fastigio
fitus , natale
poetæ solum .
vbi se se ad
phthisin curā-
dam per id tē-
poris obieci-
tabat .

Corripuit visu rutilos Hyperionis ignes;
Mox prædam meditata, citis nemus irruit alis,
Regna petens auium, fremitu populosa canoro,
Quà sublustre micat nemorosa sub ilicibus nox;
Perq. umbras primùm furit irrita; iamq. recenti
Multùm aciem Phæbo, & candentibus ebria flammis,
Lumina conuiuet subitis offensa tenebris.
Tantùm oculos primo saturos iam luminis haustu
Vmbra ferit, tantùm aspectus fugit illa segundos.
Sic mea se vestris cum sedibus intulit Iris,
Quamquam aditu sortita domos, non lucis egentes,
Sed tamen his cæli spatij Dea nata potiri,
Liberior liquidos ubi Cynthius explicat ortus;
Mox, ubi vos primùm fulgentibus attigit alis,
Credo equidem, vestras inter se credidit auras
Nocturnum vidisse diem, noctemue diurnam.
Vestrum illi iubar, & vestri lux alma diei,
Instar noctis erat. tales modò cognita Lubræ
Pura dies radios plenis afflarat ocellis.
Ergo, ubi vos primùm vidit nil tale micantes,
Quid mirum, si prima tuens, nigrescere circum
Omnia, si passim ærias regnare lacunas
Credidit, & crassa cæli vos tabe natantes?
Lusce puer, dixit? Quid enim, si lusca putabat

Ora

Ora virum, Solis vultu contenta maligno,
Nec visura diem; nobis quem cernere fas est?
Progeniem luscā, & cœli nigrantis alumnam,
Qui numquam ætheriam sedem videre superba
Monticoles, puro quæ cominus ardet Eo,
Inq. suam subiecta vocans mortalia metam
Nil ultra supraq. videt, nisi limina Divum.
Vos, animæ errantes cæco sub carcere Mundi,
Pinguis ubi emungit se Iuppiter, & liquat æstus
Æolia cum fece suos, cœliq. venenum,
Vos, licet inuitet propius blandissima Siren;
Sideream hanc arcem, & rerum fastigia tantum
Suspicitis, quantum vos regia suspicit Orci.
Non vllum hic anni vitium, non ætheris ullam
Illuuiem, labemq. die sensere coloni,
Hanc sibi qui fato sedem meminere paternam.
Si non aula Deum; certe vestigia quisquis
Prima Polo fixit, tali dedit ultima terræ.
Pura liquet circum regio, & felicibus æther
Illecebris genium, & castos inuitat amores.
Hinc propius venientem altis Titana quadrigis
Cernimus; & cursu fessos, & vindice loro
Præcipites audimus equos, currumq. sonantem.
Cumq. Aurora sinus curru levis explicat aureos,

Nos primum excipimus rorem, & vitale tributum
 Nectaris Eoi, & numquam illecebrabilis auræ;
 Vnde fugam senij, & Titbonia secula victu
 Ducimus indefessi ævo, & viuacibus annis.

O vitam exilio curarum, & moribus aureis
 Felicem, & Phœbi studijs, & amabilis otii.
 Hic rerum nobis unum, & commune theatrum
 Cum Superis. illi quondam nos fœdere certo
 Indigenas fecere suos, & sede propinquos.
 Communem ambrosia victum captamus ab una,
 Et festum inter nos epulis agitamus honorem.
 Hinc etiam, si quid nobis è limine nostro
 Nosse datum certi, si quicquam audire necesse est;
 Diuim oratores vestras legamus ad aures.
 Testor ab his nuper missam tibi sedibus Irin:
 Illi nostra ferent vobis, & vestra reposcent
 Dicta, nec affatu quicquam mortale sonantes
 Aduenient iussi, & fari quæ sanda parati.
 Vos, genus ò fatis natum non talibus uti,
 O sata gens fundo Mundi inferioris in imo,
 Vos mutas legate notas, & verba tabellis
 Credite; vos ista lectos de gente ministros
 Mittite, qui vocem, & sermonum alterna reportent.
 Nos gentem ætheriam, (nanq. hæc quoq. credita nobis
Iura

Iura Deūm) quæ nostra ferat mandata, vocamus.
Sic, tibi qui nuper nitidam Thaumantida misi
Certa loqui iussam, atq. tuas accersere voces.
Mox, aliud si quid credam te velle doceri,
Si qua noui, quæ multa, dabunt cognoscere casus;
Aut genitum Maia mittam, aut Iunonis alumnam,
Aut aliquem Iouis è numero. patet intima nostris
Aula Deūm (sic pacta iubent commercia) iussis.
Interea, ne quid possis nisi lata moneri,
Incumbendum operi, & moles hæc tanta malorum
O quibus eluctanda tridentibus. ò ego tantum
Si superem; si quâ rursus fata aspera rumpam,
Ceu quondam rupisse datum; si trudere mortem,
Et spatium laxare æui, metamq. licebit:
Non mihi præterea (si mentior, imprecer iras
Phœbe tuas) non illa mihi tam dira libido,
Ingenij, tantam illecebris malefuada petulcis
Conciliet pestem, aut tales irriter amores.

Vos æterni aditus vitæ tam cœlitis, ò vos
Monticole, & Mitranis, & ardua colle Laquaris,
Illaqueasse Deos quondam Dea credita forma,
Nunc facies formosa loci. tuq. aurea cultu
Pantagathe; tuq. ò roseæ sublime Crepilla
Lubrense Elysium, & vario sata rure voluptas,

M

Hi sunt Mas-
 sz vici, quos
 sub nomine
 Nympharum
 vel ab ætris
 salubritate,
 vel loci amo-
 nitate com-
 mendat.

Vos, precor, exitium hoc, vitæq. extrema minantem
 Vincite fortunam, & tantos arcete furores.
 O domus, ò Patria, & superi confinia Regni,
 Saluete, ò nitidi colles. ego vestra salutem
 Progenies morbo languentem, & tæbe proterua
 Ad vestrum appello gremium. fulcite labantem
 Hanc animam, instantiq. moras opponite fato.
 Sæpe olim hoc nobis lapsum in præcordia virus,
 Et capitis vitio liquentem in pectora tabem
 Vos ope Pæonia melius prohibere recordor.
 Ah mihi nunc iterum nutantem, & viribus ægris
 Triste laborantem, spirantemq. ultima vitam
 Vos quoque, (nam vestris nil non conceditur ausis)
 Instaurate, pia tantum si voce reposco.
 Vos trepidæ labentem arcem firmatæ iuuentæ.
 Vita quater binas nondum mihi vespere pleno
 Vertit olympiadas. non hæc Lubrensibus ætas
 Æqua meis, non æqua mihi, & florentibus annis,
 Vos mihi, ne citra metam defessa residat
 Vita suam, cursumq. dati non integret æui;
 Rumpite præclusos aditus, atq. obijce vestro
 Proruite obstantem hanc Diram. date vasta viarum
 Claustra nouo occurso, & fines laxate fenestæ.

Ad

Ad eius auditorem
per Autumni ferias, vt à
istrumis conualesceret,
in Vesuuiano
degentem.

XII.

Ergo erat hospitium Musis affine
Veseuo,
Quà viridi Pomona solo, quà ger-
mine prono
Gaudet odoratis annus flauescere,
pomis,

Et consanguineo mala Thestylis ardet Iaccho,
Ebria suffusos Lenæo murice vultus?
Hiccine Pierios habitas oblita penates,
Calliope, nec probra times, nec iurgia Bacchi?
Ab nimis ille audax, animisq. in verba solutis
Liber inire iocos, & vertere seria ludo.
Dumq. alios vocat ad thyasos ignobile vulgus,
Nil fando vetat insanos audere colonos.
Nullum ultra fas ire putat, quem prodiga rixæ

Præcipitem instigat cæco vindemia thyrsos.
 Hic Dea si longum nostri secunda moraris,
 Et vaga per sylvas curarum obliuia captas;
 Ne mores, ne Diua tuos, & nobile perdas
 Ingenium, viles inter deprensa cachinnos.
 Nec metuum. neq. enim, credo, te barbara luxu
 Turba tenet: nulli capiunt te ruris amores,
 Non furor euantum, & dictis effrena iuuentus;

Auditorē sibi,
 ficto nomine,
 Lucrim ap-
 pellat. Luce-
 ria enim vr-
 be Apulie
 natus erat.

Sed * Lucris te cura tui, te solus amantis
 Cogit amor tanti, patrio decedere Pindo,
 Atq. illum ad medicas ægrum deducere sedes.
 Credo equidem, & tibi me tanti clementia facti
 Demeruit, vitam caro meditata sodali.
 O illum mihi si redimas à funere, si quæ
 Restituas; nil crede tibi mortale redemptum.
 Scis ipsa, & tantos ideo perpeffa labores,
 Castalium linquis collem, & Parnassia regna:
 Et iuga per Campana, per auia culta Napeas
 Insequeris, si quam inuenias, quæ carpere frugem
 Gnara Machaoniam doceat, floremq. salubrem.
 Ah, Dea, qua strumis generosum à fronde leuamen?
 Non honor hic agro, aut solis innascitur hortis.
 Est aliquid, mollem erucam, & plantaginis herbam,
 Cumq. suis amulse solo radicibus irin,
 Caulemq.

*Caulemq; & viuax adiantum, & flaua lupini
 Semina, pollentemq. veneficijs caprificum.
 Est & amygdalino dulcem de germine glandem,
 Et lentem, & baccis lentiscum excusse caducis,
 Et quotquot quacunque tulit ficulnea sætus
 Legisse, & longum Solis decoxe per æstum;
 Cumq. virens latum cucumis turgescit in orbem,
 Illius è sulco stirpem detraxe profundo.
 Nec nihil est, quæsisse fauos florentis Hymetti,
 Ostreaq; & purum laticem flauentis Iacchi.
 Est aliqua, est huius merces non parua laboris.
 Verùm alias grauior poscit solertia curas;
 Egregium si quicquam agro meditaris amico:
 Hoc opus: hic animis luctandum, & fortibus ausis.*

*Est, ubi Nolanas regio interfusa lacunas
 Horrificum sumat, cælumq. infesta vaporat,
 Intempesta situ, & gelidis plaga sæta colubris.
 Huc, rapida cum Sol terras face torret, adibis.
 Addat se comitem, & syluosa per auia ducat
 *Sofias, agrestes inter fidissima Nymphas.
 Hic inter sædam illuuiem, & sola turbida corno,
 Igne sub aërio, & media sub luce dici,
 Consertum innumeris agmen micat anguibus. at in
 Quem magis horrentem maculis, aluoq. tumentem*

Ea est villa
 nostra, quæ dicitur
 S. Sofius, ad
 Vesunij radi-
 ces sita.

*Videris, & spiras, & squamea colla coruscum;
 Atq. alto geminantem arrecta volumina tergo;
 Illum inuade manu. quid enim te sibila terrens?
 Ora Deam? compesce ferum, & ceruice minantem
 Gorgonea vitrix, & faucibus ange subactis.
 Frugibus hunc medicis, & dulcibus incoque succis
 Pubes sua nudatum apte, squamaq. palustri,
 Et capite auulso concisum, & cuspide cauda.
 Illum appone epulis. quod si noua fercula quæ sint
 Indubilet, iam iamq. doli suspecta recuset;
 Finge tibi missum Lubrensi è littore congrum,
 Aut aliam Nerei raptam de gurgite prædam.
 Vince. dolo refugum; neque enim præsentius ullum
 Auxilium è patrijs Podalirius attulit astris.*

*Tum inueni longum hospitium, sedemq. Veseui
 Diua time. redeunt infestæ frigora brumæ.
 Si quis adhuc amor Autumni, & supremus opaci
 Ruris honos, æstusq. suos trahit ultimus orbes;
 Sunt & vitiferi colles, & litus apricum
 Pomiferas circum Diuæ Sebethidis oras.
 Hic, age, littoreas illum, nam tempus, ad undas
 Siste comes, sedemq. loco molire tepenti,
 Seu nitidis quæ culta iugis, & pinguis Lubræ
 Rura meæ; seu quæ portu genialis amœno*

Ina.

*Inarime; Cumæa sonant quæ fata Sibyllæ;
Et quæ prona iugo pontum accolit Aglaïa,
Atq. Æglæ, Pomona Desüm; quæq. alta propinquam
Inuitat Sirena suis Euplæa viretis.*

*O, quibus irriguos almæ Tritonidis hortos,
Lubrenses, mea cura, Deæ; quibus aurea culti
Rura datum colere, & felicia carpere mala;
Tuq; omnes cui largus opes Autumnus, & omnes
Addidit illecebras animorum, & ruris honores,
Parthenope, quæq. affines per littora Diuæ,
Pausilype, Prochytæq; & fontibus æmula Nesis
Hesperidum, & pulchro sata Nereo Mergilline,
Nunc & Hamadryadum non ultima, nunc & amœnâ
Ruris amans, nunc poma ferens Dea diuite cornu;
Quæq. alios circa saltus, & regna Dicarchi,
Perq. sinus Diuæ Craterides, & iuga propter
Floreæ Sirenum, & vicinæ Tethyos undas:
Si quid in Elysij cæli clementia vestris
Seruat opum; si quod vobis à Pæone munus,
Prodigite hospitio. vestris en hospita regnis
Pegasidum vna nouem veniet, (sat Numina nostis)
Pæonias quæ ruris opes, & dulce salutis
Auxilium caro Phæbi venatur alumno.*

Pæoniæ, Seu de valetudine tuenda.

LIBER PRIMVS.

VI. faciles aui cursus, qui læta
secundi
Secula natales incant; quo fœdere
cœli
Vita diem, viresq. regat, fatumq.
moretur;

Et quo firma magis veniat, vel sideris ortu,
Vel genio, cultuq. loci; vel sanguinis alto
Fonte salus; quas inter opes pubescat alendo
Pulchrius, & varij quanta experientia victus;
Incipe, si qua via est; neq. enim non artibus ulla est,
Phæbe tuis. tu lucem agris mortalibus almam
Sufficis & vite custos, & ianitor æui.
Nempe hominum si qua est ullis annosa voluptas,
Aut si qua indulget spatijs viuacibus ætas,
Artis honos, & cura tue. in Pæonis arcam

Explo;

Explora, & facilis tua mecum arcana reuolue.
 Tuq. adeo sextam populis felicibus urbem
 Quæ regis, & cælo nobis & sole beato
 Cingis inaccessam fatis instantibus arcem,
 Atq. annos æterna vocas ad lustra senectæ;
 Prima faue, cognata mihi si littora Siren
 Accolis, & nostras afflant tua numina voces.
 Ferte nouas huc veris opes, & ruris honores,
 Quæ iuga tondentes, & florea culta Napææ
 Pæonias legis vestro de semine fruges;
 Seu quæ floriferis in saltibus, & vaga propter
 Flumina, perq. vdas herbosi marginis oras,
 Seu notum occultis florem quæ carpitis antris;
 Aut hortos, & rura satum libatis amæno,
 Et medicas alitis peregrino germine vires.
 Tu quoque, Lubrenses, patrium mihi litus, arenas
 Quæ colis, & sacram seruas Tritonia sedem,
 Et consanguineum gentis decus, altaq. Lubræ
 Regna tenes, * nomenq. loco, numenq. dedisti;
 Adsis ò bona Diua, tuum hoc, * ò sospita, munus,
 Et labor ingenij, & quidquid fiducia fandi
 Nostra mouet, quæcunque nouo mætrem impulit æstro.
 Tu seuam attonita cogis mitescere dextra
 Atropon, & fato Solcs furata benignos,

Nam Maffa
 est Lubrensis
 à delubro Mi
 neræ, illic
 olim cõdito.

Alludit ad va
 letudinẽ suã
 patrij cali be
 neficio à se
 sapius recupe
 ratam.

*Conciliās Diuſm ingenium, & tot gaudia terris :
 Vos genus imperijs, pietas vos educat aſtris.
 Vos genitor dudum egregios virtutis ad uſus
 Erudit, & patria carum genus indole format.
 Salue animis ingens pubes, & flore gemello,
 Cui genitrix tales immulſit ab ubere laudes,
 Et virtute dedit cognatum attingere cælum,
 O iterum ſaluate Ducum fraterna propago,
 Æternũ ſaluate mei duo lumina Pindi,
 Et patrios vobis numen fortunet honores.*

Ad Franciſcum Prignanũ è Societate Ieſu reſponſio.

XI.

*Is cum poeta
 patriam inco-
 lēte ad phthi-
 ſim amouen-
 dam, verſibus
 prior luſerat,
 ſinxeratq. Iri-
 dem ad ſeſe
 recuperatæ
 ab eo valetu-
 dinis nūciam
 aduolaſſe.*

*Vid, precor, (an fingis?) Thaumantias
 illa locuta eſt,*

*Illā, mei quæ fida tibi modò nuncia
 venit?*

*Fida; quid hoc teſtor? neq. enim
 Dea Sole ſub vno*

*Pluribus illuſas mentita coloribus auras,
 Mentiri nil voce poteſt. mendacia mentis*

Sæpe tēgit composta nouæ pellacia frontis.

Siccine te primis affata est obuia dictis ,
 Lusce puer ? quo Diua tuens te lumine , luscum
 Dixit ? an illi oculos tua luminis aura fefellit ?
 Non aciem , non illa tui , mihi crede , videbat
 Ingenij lumen , non ora simillima Lynceo .
 Si qua tamen ius arma gerit ; si vera fatemur :
 Nil venia indignum est , quicquid seu nescia veri ,
 Seu præfata ioco cecinit , seu lubrica fando .
 Quid Dea vos inter potuit nisi credere luscum ,
 Huic oculos assueta Polo , & fulgentibus oris ,
 Quæ mea * Monticole , superis contermina , Cælum
 Ponè subit , vobisq. procul spectantibus , haurit
 Cælicolam vitale iubar , Solemque beatum ?
 His , reor , obtutum radijs , hac lampade Cæli
 Æternum saturata , nec unquam experta videndo
 Languentem sub nube diem , vel nocte sepultum ,
 Aut conuiuentem dubijs fulgoribus æthram ,
 Quid faceret , vestra cum se caligine septam
 Vidit , & umbrarum tantos Dea sensit amictus ?
 Quid regnum ni lucis inops , quin lusca putaret
 Omnia , tam densas inter deprensa tenebras ,
 Tantum oculis experta chaos ? Sic ardua postquam
 Sidera remigio subiit Iouis ales , & acri

Is est vnus e
 multis Massæ
 vicis , in editi
 collis fastigio
 situs , natale
 poetæ solum .
 vbi se se ad
 phthisin curā-
 dam per id tē-
 poris obieci-
 tabat .

Corripuit visu rutilos Hyperionis ignes;
Mox prædam meditata, citis nemus irruit alis,
Regna petens auium, fremitu populosa canoro,
Quà sublustre micat nemorosa sub ilicibus nox;
Perq. umbras primùm furit irrita; iamq. recenti
Multùm aciem Phæbo, & candentibus ebria flammis,
Lumina conuiet subitis offensa tenebris.
Tantùm oculos primo saturos iam luminis hauſtu
Vmbra ferit, tantùm aspectus fugit illa ſecondos.
Sic mea ſe veſtris cum ſedibus intulit Iris,
Quamquam aditu ſortiſta domos, non lucis egentes,
Sed tamen his cœli ſpatiis Dea nata potiri,
Liberior liquidos ubi Cynthius explicat ortus;
Mox, ubi vos primùm fulgentibus attigit alis,
Credo equidem, veſtras inter ſe credidit auras
Nocturnum vidiffe diem, noctemue diurnam.
Veſtrum illi iubar, & veſtri lux alma diei,
Inſtar noctis erat. tales modò cognita Lubræ
Pura dies radios plenis aſſarat ocellis.
Ergo, ubi vos primùm vidit nil tale micantes,
Quid mirum, ſi prima tuens, nigreſcere circum
Omnia, ſi paſſim ærias regnare lacunas
Credidit, & craſſa cœli vos tabe natantes?
Luſce puer, dixit? Quid enim, ſi luſca putabat
Ora

Ora virum, Solis vultu contenta maligno,
'Nec visura diem; nobis quem cernere fas est?

Progeniem luscā, & cœli nigrantis alumnam,
Qui numquam ætheriam sedem videre superba
Monticoles, puro quæ cominus ardet Eo,
Inq. suam subiecta vocans mortalia metam
Nil ultra supraq. videt, nisi limina Divum.
Vos, animæ errantes cæco sub carcere Mundi,
Pinguis ubi emungit se Iuppiter, & liquat æstus
Æolia cum face suos, cœliq. venenum,
Vos, licet inuitet propius blandissima Siren;
Sideream hanc arcem, & rerum fastigia tantum
Suspicitis, quantum vos regia suspicit Orci.
Non vllum hîc anni vitium, non ætheris ullam
Illuuiem, labemq. die sensere coloni,
Hanc sibi qui futo sedem meminere paternam.
Si non aula Deum; certe vestigia quisquis
Prima Polo fixit, tali dedit ultima terræ.
Pura liquet circum regio, & felicibus æther
Illecebris genium, & castos inuitat amores.
Hinc propius venientem altis Titana quadrigis
Cernimus; & cursu fessos, & vindice loro
Præcipites audimus equos, currumq. sonantem.
Cumq. Aurora sinus curru levis explicat aureos,

Nos primum excipimus rorem, & vitale tributum
 Nectaris Eoi, & numquam ille tabilis auræ;
 Vnde fugam senij, & Tithonia secula victu
 Ducimus indefessi ævo, & vinacibus annis.

O vitam exilio curarum, & moribus aureis
 Felicem, & Phæbi studijs, & amabilis oti.
 Hic rerum nobis unum, & commune theatrum
 Cum Superis. illi quondam nos fœdere certo
 Indigenas fecere suos, & sede propinquos.
 Communem ambrosia victum captamus ab una,
 Et festum inter nos epulis agitamus honorem.
 Hinc etiam, si quid nobis è limine nostro
 Nosse datum certi, si quicquam audire necesse est;
 Diuim oratores vestras legamus ad aures.
 Testor ab his nuper missam tibi sedibus Irin:
 Illi nostra ferent vobis, & vestra reposcent
 Dicta, nec affatu quicquam mortale sonantes
 Aduenient iussi, & fari quæ sancta parati.
 Vos, genus ò fati natum non talibus uti,
 Osata gens fundo Mundi inferioris in imo,
 Vos mutas legate notas, & verba tabellis
 Credite; vos ista lectos de gente ministros
 Mittite, qui vocem, & sermonum alterna reportent.
 Nos gentem ætheriam, (nanq. hæc quoq. credita nobis

Iura

Iura Deūm) quæ nostra ferat mandata, vocamus.
 Sic, tibi qui nuper nitidam *Tbaumantida* misi
 Certa loqui iussam, æq. tuas accersere voces.
 Mox, aliud si quid credam te velle doceri,
 Si qua noui, quæ multa, dabunt cognoscere casus;
 Aut genitum *Maia* mittam, aut *Iunonis* alumnam,
 Aut aliquem *Iouis* è numero. patet intima nostris
Aula Deūm (sic pacta iubent commercia) iussis.
 Interea, ne quid possis nisi leta moneri,
 Incumbendum operi, & moles hæc tanta malorum
 O quibus eluctanda tridentibus. ò ego tantum
 Si superem; si quâ rursus fata aspera rumpam,
 Ceu quondam rupisse datum; si trudere mortem,
 Et spatium laxare æui, metamq. licebit:
 Non mihi præterea (si mentior, imprecer iras
Phæbe tuas) non illa mihi tam dira libido,
Ingenij, tantam illecebris malesuada petulcis
 Conciliet pestem, aut tales irriter amores.

Vos æterni aditus vitæ tam cœlitis, ò vos
Monticole, & *Mitrans*, & ardua colle *Laquaris*,
 Illaqueasse Deos quondam Dea credita forma,
 Nunc facies formosa loci. tuq. aurea cultu
Pantagathe; tuq. ò roseæ sublime *Crepilla*
Lubrense Elysium, & vario sata rure voluptas,

M

Hi sunt *Maf-*
sz vici, quos
 sub nomine
Nympharum
 vel ab ætris
 salubritate,
 vel loci amor
 nitate com-
 mendat.

Vos, precor, exitium hoc, vitæq. extrema minantem
 Vincite fortunam, & tantos arcete furores.
 O domus, ò Patria, & superi consinia Regni,
 Saluete, ò nitidi colles. ego vestra salutem
 Progenies morbo languentem, & tæbe proterua
 Ad vestrum appello gremium. fulcite labantem
 Hanc animam, instantiq. moras opponite fato.
 Sæpe olim hoc nobis lapsus in præcordia virus,
 Et capitis vitio liquentem in pectora tabem
 Vos ope Pæonia melius prohibere recorder.
 Ab mihi nunc iterum nutantem, & viribus ægris
 Triste laborantem, spirantemq. ultima vitam
 Vos quoque, (nam vestris nil non conceditur ausis)
 Instaurate, pia tantum si voce reposco.
 Vos trepidæ labentem arcem firmatæ iuuentæ.
 Vita quater binas nondum mihi vespere pleno
 Vertit olympiadas. non hæc Lubrensibus ætas
 Æqua meis, non æqua mihi, & florentibus annis,
 Vos mihi, ne citra metam defessa residat
 Vita suam, cursumq. dati non integret æui;
 Rumpite præclusos aditus, atq. obijce vestro
 Proruite obstantem hanc Diram. date vasta viarum
 Claustra nouo occursum, & fines laxate fenestæ.

Ad

Ad eius auditorem
per Autumni ferias, vt à
ftrumis conualefceret,
in Vefuuiano
degentem.

XII.

Ergo erat hospitium Musis affine
Vefeuo,
Quà viridi Pomona solo, quà ger-
mine prono
Gaudet odoratis annus flauescere
pomis,

Et consanguineo mala Thestylis ardet Iaccho,
Ebria suffusos Lenæo murice vultus?
Hiccine Pierios habitas oblita penates,
Calliope, nec probra times, nec iurgia Bacchi?
Ab nimis ille audax, animisq. in verba solutis
Liber inire iocos, & vertere seria ludo.
Dumq. alios vocat ad thyasos ignobile vulgus,
Nil fando vetat insanos audere colonos.
Nullum ultra fas ire putat, quem prodiga rixæ

Præcipitem instigat cæco vindemia thyrsò.
 Hic Dea si longum nostri secura moraris,
 Et vaga per sylvas curarum obliuia captas;
 Ne mores, ne Diua tuos, & nobile perdas
 Ingenium, viles inter deprensa cachinnos.
 Nec metuum. neq. enim, credo, te barbara lux
 Turba tenet: nulli capiunt te ruris amores,
 Non furor euantum, & dictis effrena iuuentus;

Auditorè suū,
 scito nomine,
 Lucrim ap-
 pellat. Luce-
 ria enim vr-
 be Apulie
 natus erat.

Sed * Lucris te cura tui, te solus amantis
 Cogit amor tanti, patrio decedere Pindo,
 Atq. illum ad medicas ægrum deducere sedes.
 Credo equidem, & tibi me tanti clementia facti
 Demeruit, vitam caro meditata sodali.
 O illum mihi si redimas à funere, si quæ
 Restituas; nil crede tibi mortale redemptum.
 Scis ipsa, & tantos ideo perpeffa labores,
 Castalium linquis collem, & Parnassia regna:
 Et iuga per Campana, per ania culta Napeas
 Insequeris, si quam inuenias, quæ carpere frugem
 Gnara Machaoniam doceat, floremq. salubrem.
 Ah, Dea, qua strumis generosum à fronde leuamen?
 Non honor hic agro, aut solis innascitur hortis.
 Est aliquid, mollem crucam, & plantaginis herbam,
 Cumq. suis auulse solo radicibus irin,
 Caulemq.

Caulemq; & viuax adiantum, & flaua lupini
 Semina, pollentemq. veneficijs caprificum.
 Est & amygdalino dulcem de germine glandem,
 Et lentem, & baccis lentiscum excusse caducis,
 Et quotquot quacunque tulit ficulnea sætus
 Legisse, & longum Solis decoxe per æstum;
 Cumq. virens latum cucumis turgescit in orbem,
 Illius è sulco stirpem detraxe profundo.
 Nec nihil est, quæsisse fauos florentis Hymetti,
 Ostreaq; & purum laticem flauentis Iacchi.
 Est aliqua, est huius merces non parua laboris.
 Verùm alias grauior poscit solertia curas;
 Egregium si quicquam ægro meditaris amico.
 Hoc opus: hæc animis luctandum, & fortibus ausis.

Est, ubi Nolanas regio interfusa lacunas
 Horrificum fumat, cælumq. infesta vaporat,
 Intempesta situ, & gelidis plaga sæta colubris.
 Huc, rapida cum Sol terras face torret, adibis.
 Addat se comitem, & syluosa per auia ducat
 *Sofias, agrestes inter fidissima Nymphas.
 Hæc inter sædam illuuiem, & sola turbida cæno,
 Igne sub aërio, & media sub luce dici,
 Confertum innumeris agmen micat anguibus. at in
 Quem magis horrentem maculis, aluoq. tumentem

Ea est villa
 nostra, quæ dicitur
 S. Sofius, ad
 Vesuuij radi-
 ces sita.

Maestas, & vestra sui tam prodiga virtus.
 Ergo erat hæc nostris olim lux debita tectis!
 Hæc dapibus fortuna meis! hæc vocibus aures!
 Non erat hospitij tantum sibi credere nostri,
 Tam nitidum sperare iubar sub limine tali.
 Onullis abolenda dies erroribus æui,
 Secula quæ vestro nobis orditur ab auro,
 Et tanti officij memores æternat amores.

Ergo hilaris quando mensis operata iuuentus
 Accelerat, geminantq. affusi gaudia cætus
 Plaudentum obsequio, & tectis geniale frementum;
 Quando hæc una meam poscit solertia curam,
 Scilicet ut nostrum sapiant conuiuia Phæbum;
 Obsequar, & vestris etiam sua prandia ponam
 Auribus. ò tantum nobis aspiret Apollo..
 Nam quæ tale sonent! quæ tantum audere canendo
 Ora valent! quæ tantum auras implere tonando!
 Nullam mei tantum fiducia carminis audet;
 Nec de Pieria tantum decerpere lauro
 Speret amor fandi, quamuis flagrantibus orsis
 Ardeat, & totos Aganippidos hauserit amnes.
 En ego Mæonidum sacra de stirpe sororum
 Calliope sum nona soror, quamquam altera cultu,
 Aliera conspectu, & palle nigrantis amictu.

Officium

Officium mutare docet pro tempore vultum.

*Me Deus, Aonio qui numine pollet, & arcu,
Sollicitam vestris famulatum accurrere mensis,
Aoniasq. offerre dapes, & munera iussit.*

*Vade, ait, & tam rara libens in prandia nostras
Profer opes, effunde penum, totum exere censum.*

*Si qua dapum iucunda minus; si forte salinum
Accersant: tu scire doce, quos nostra sapes
Mensa neget; quam nota salis penuria nostri.
Lautitiam à nostris epulis hanc fata relegant,
Totaq. Parnassi nullas habet ora salinas.*

*Nec mihi cum paucis hæc est communis egestas.
Rara salem sapiunt, si quæ conuiuia dantur
Auribus. hunc nobis adimit natura saporem,
Credo equidem, aut infida epulis, aut inuida nostris.*

*Delius hæc genitor. simul omnem ad iussa cateruam
Aonidum vocat, & festo iubet agmine voces
Ordiri, & secum numeris alterna pacisci.
Illæ instant operi, & varium longo ordine carmen
Vnà iterant, letosq. ineunt per mutua plausus.
Vestrum hoc, magnanimi Proccres, ab Apolline nostro
Munus, & à sacris Heliconia pocula riuis.
Vestrum id seruitium est, quidquid per Mænala gentis
Pierie, quidquid toto Parnassia Pindo*

Turba fremit, miscetq. choros, & carmina cantu.
 Scilicet huic omnes voto indulgere Camænas,
 Et dare quæ vestrum resonent præconia nomen,
 Æternum auspiciū nobis, & nobile fatum.
 Huc omnes numerorum artes, & conscia vocum
 Fœdera conspirant. vestri sunt carmina Martes,
 Et genus, & populosæ vrbes, & auita potentum
 Sceptra ducum, & tam diues opum, tot facta triumphis
 Regia, quæ vidit generis cunabula tanti.
 At genitor, vestri propior qui sanguinis autor,
 Cui nunc Sirenum imperium, & tot regna Dicarchi,
 Tot populi Hesperio latè sub sidere parent;
 Quantum ille inter nos! quantus sonat agmine toto
 Pieridum! nullus Phœbea plenior aula
 Conventus; nusquam assensu magis assonat æther.
 Ille suos Regnū pepigit cum numine ritus,
 Et petit ex astris, prodat quæ munera terris.
 Illum Astræa suis olim dum legibus armat,
 Et docet ad priscos mentem componere sensus,
 Postquam Diua viro sanctos afflauit amores,
 En, ait, hi nostri fascēs, hæc symbola Diuum,
 Hoc gestamen erat, Regniq. insigne decorum,
 Cum mea Regnatrix gentes ad iura coegi,
 Cum non-dum exilio mutassem regna, neq. astris
 Quasi

Quæfifsem hofpitiũ , terras exofa rebelles .
 Nunc age noſtrarum cuſtos fidiffime rerum
 Accipe . tu lancem hanc dextra librabis , & æquos
 Describes populis ritus , & iura repones
 Illa mihi , quæ quondam hominum fera fuſtulit ætas .
 Hanc gere Regnator prauĩ , rectiq. ſequeſtram .
 Hac falſi , veriꝑ. animis diuortia feci ;
 Cũ mea regnandi pepigi commercia cœlo .
 Hac dabitur pacem regnis , hac iura tueri
 Olim , Campanis cũ te pulcherrima Siren
 Finibus excipiet , leges pro rege daturum
 Gentẽ ſub Auſtriaca , magnus cui vertitur Orbis
 Sub pedibus , nec famam vno iam claudit Olympo .
 I , tantum Imperium noſtris gere conſcius armis .
 Nec te degeneres nati , mea cura , ſequetur ,
 Aut nati natorum olim : nec laudis abortus
 Vllus erit : ſemperq. tui noua ſurget imago
 Ingenij : trahet hunc virtus per ſæcla tenorem .
 Hac ait , & ſacro pectus Dea contigit igni ,
 Et dedit à ſuperis cognatam adſciſcere mentem .
 Maſte animis , tanti ſanguis generoſe parentis ,
 Nobile per heroum , & nominis altera tanti
 Sacra Deo * pubes , natalibus altera Regnis .
 Tu ſanctum , o genio ſoboles animata paterno ,

Tertium inrel
 ligit filium , in
 Dominicano-
 rum familiam
 per id tempus
 ingreſſum .

*Conciliās Diuſm ingenium, & tot gaudia terris :
 Vos genus imperijs, pietas vos educat aſtris.
 Vos genitor dudum egregios virtutis ad uſus
 Erudit, & patria carum genus indole format.
 Salue animis ingens pubes, & flore gemello,
 Cui genitrix tales immulſit ab ubere laudes,
 Et virtute dedit cognatum attingere cælum,
 O iterum ſaluate Ducum fraterna propago,
 Æternũ ſaluate mei duo lumina Pindi,
 Et patrios vobis numen fortunet honores.*

Ad Franciſcum Prignanũ è Societate Ieſu reſponſio.

X I.

*Is cum poeta
 patriam inco-
 lēte ad phthi-
 ſim amouen-
 dam, verſibus
 prior luſerat,
 ſinxeratq. Iri-
 dem ad ſeſe
 recuperatæ
 ab eo valetu-
 dinis nūciam
 aduolaſſe.*

*Vid, precor, (an fingis?) Thaumantias
 illa locuta eſt,
 Illa, mei quæ fida tibi modò nuncia
 venit?*

*Fida; quid hoc teſtor? neq. enim
 Dea Sole ſub vno*

*Pluribus illuſas mentita coloribus auras,
 Mentiri nil voce poteſt. mendacia mentis*

Sæpe tegit composta nouæ pellacia frontis.

*Siccine te primis affata est obuia dictis ,
Lusce puer ? quo Diua tuens te lumine , luscum
Dixit ? an illi oculos tua luminis aura fefellit ?
Non aciem , non illa tui , mihi crede , videbat
Ingenij lumen , non ora simillima Lynceo .
Si qua tamen ius arma gerit ; si vera fatemur :
Nil venia indignum est , quicquid seu nescia veri ,
Seu præfata ioco cecinit , seu lubrica fando .
Quid Dea vos inter potuit nisi credere luscum ,
Huic oculos assueta Polo , & fulgentibus oris ,
Quæ mea * Monticole , superis contermina , Cælum
Ponè subit , vobisq. procul spectantibus , haurit
Cælicolam vitale iubar , Solemque beatum ?
His , reor , obtutum radijs , hac lampade Cæli
Æternum saturata , nec vnquam experta videndo
Languentem sub nube diem , vel nocte sepultum ,
Aut conuiuentem dubijs fulgoribus æthræ ,
Quid faceret , vestra cum se caligine septam
Vidit , & umbrarum tantos Dea sensit amictus ?
Quid regnum ni lucis inops , quin lusca putaret
Omnia , tam densas inter deprensa tenebras ,
Tantum oculis experta chaos ? Sic ardua postquam
Sidera remigio subiit Iouis ales , & acri*

Is est vnus e
multis Massæ
vicis , in editi
collis fastigio
ficus , natalis
poetæ solum .
vbi se se ad
phthisin curā-
dam per id tē-
poris obsec-
tabat .

Corripuit visu rutilos Hyperionis ignes;
Mox prædam meditata, citis nemus irruit alis,
Regna petens auium, fremitu populosa canoro,
Quà sublustre micat nemorosa sub ilicibus nox;
Perq. umbras primùm furit irrita; iamq. recenti
Multùm aciem Phæbo, & candentibus ebria flammis,
Lumina conuiuet subitis offensa tenebris.
Tantùm oculos primo saturos iam luminis haustu
Vmbra ferit, tantùm aspectus fugit illa segundos.
Sic mea se vestris cum sedibus intulit Iris,
Quamquam aditu sortita domos, non lucis egentes,
Sed tamen his cæli spatijs Dea nata potiri,
Liberior liquidos ubi Cynthius explicat ortus;
Mox, ubi vos primùm fulgentibus attigit alis,
Credo equidem, vestras inter se credidit auras
Nocturnum vidisse diem, noctemue diurnam.
Vestrum illi iubar, & vestri lux alma diei,
Instar noctis erat. tales modò cognita Lubæ
Pura dies radios plenis afflarat ocellis.
Ergo, ubi vos primùm vidit nil tale micantes,
Quid mirum, si prima tuens, nigrescere circum
Omnia, si passim aërias regnare lacunas
Credidit, & crassa cæli vos tabe natantes?
Lusce puer, dixit? Quid enim, si lusca putabat

Ora

Ora virum, Solis vultu contenta maligno,
Nec visura diem; nobis quem cernere fas est?
Progeniem luscā, & cœli nigrantis alumnam,
Qui numquam ætheriam sedem videre superba
Monticoles, puro quæ cominus ardet Eo,
Inq. suam subiecta vocans mortalia metam
Nil ultra supraq. videt, nisi limina Divum.
Vos, animæ errantes cæco sub carcere Mundi,
Pinguis ubi emungit se Iuppiter, & liquat æstus
Æolia cum fæce suos, cœliq. venenum,
Vos, licet inuitet propius blandissima Siren;
Sideream hanc arcem, & rerum fastigia tantum
Suspicitis, quantum vos regia suspicit Orci.
Non vllum hîc anni vitium, non ætheris vllam
Illuuiem, labemq. die sensere coloni,
Hanc sibi qui fæto sedem meminere paternam.
Si non aula Deum; certe vestigia quisquis
Prima Polo fixit, tali dedit ultima terræ.
Pura liquet circum regio, & felicibus æther
Illecebris genium, & castos inuitat amores.
Hinc propius venientem altis Titana quadrigis
Cernimus; & cursu fessos, & vindice loro
Præcipites audimus equos, currumq. sonantem.
Cumq. Aurora finis curru levis explicat aureos,

Nos primum excipimus rorem, & vitale tributum
 Nectaris Eoi, & numquam illethabilis auræ;
 Vnde fugam senij, & Tithonia secula victu
 Ducimus indefessi æuo, & vinacibus annis.

O vitam exilio curarum, & moribus aureis
 Felicem, & Phæbi studijs, & amabilis otii.
 Hic rerum nobis unum, & commune theatrum
 Cum Superis. illi quondam nos fœdere certo
 Indigenas fecere suos, & sede propinquos.
 Communem ambrosia victum captamus ab una,
 Et festum inter nos epulis agitamus honorem.
 Hinc etiam, si quid nobis è limine nostro
 Nosse datum certi, si quicquam audire necesse est;
 Diuim oratores vestras legamus ad aures.
 Testor ab his nuper missam tibi sedibus Irin:
 Illi nostra ferent vobis, & vestra reposcent
 Dicta, nec affatu quicquam mortale sonantes
 Aduenient iussi, & fari quæ sancta parati.
 Vos, genus ò fatis natum non talibus uti,
 Osata gens fundo Mundi inferioris in imo,
 Vos mutas legate notas, & verba tabellis
 Credite; vos ista lectos de gente ministros
 Mittite, qui vocem, & sermonum alterna reportent.
 Nos gentem ætheriam, (nanq. hæc quoq. credita nobis
Iura

Iura Deūm) quæ nostra ferat mandata, vocamus.
Sic, tibi qui nuper nitidam Thaumantida misi
Certa loqui iussam, æq. tuas accersere voces.
Mox, aliud si quid credam te velle doceri,
Si qua noui, quæ multa, dabunt cognoscere casus;
Aut genitum Maia mittam, aut Iunonis alumnam,
Aut aliquem Iouis è numero. patet intima nostris
Aula Deūm (sic pacta iubent commercia) iussis.
Interea, ne quid possis nisi lata moneri,
Incumbendum operi, & moles hæc tanta malorum
O quibus eluctanda tridentibus. ò ego tantum
Si superem; si quâ rursus fata aspera rumpam,
Ceu quondam rupisse datum; si trudere mortem,
Et spatium laxare æui, metamq. licebit:
Non mihi præterea (si mentior, imprecer iras
Phœbe tuas) non illa mihi tam dira libido
Ingenij, tantam illecebris malefuada petulcis
Conciliet peñtem, aut tales irriter amores.

Vos æterni aditus vitæ tam cœlitis, ò vos
Monticole, & Mitranis, & ardua colle Laquaris,
Illaqueasse Deos quondam Dea credita forma,
Nunc facies formosa loci. tuq. aurea cultu
Pantagathe; tuq. ò roseæ sublime Crepilla
Lubrense Elysium, & vario sata rure voluptas,

M

Hi sunt Mas-
 sa vici, quos
 sub nomine
 Nympharum
 vel ab ætris
 salubritate,
 vel loci amœ-
 nitate com-
 mendat.

*Egreditur tectis : pauci comitantur euntem
Induti pariter falsi mendacia vultus.*

*Hac sequitur te fraude tui venator amoris,
Alme pater; ne sperne dolos. quāquā improbus ille est;
Vtitur interdum superis ad vota secundis.*

*At tua te nobis virtus, credo, inuidet: & nos
His lacrymis, simul ingrato te prodit honori.*

*Ab ne tanta oculi videant diuortia nostri,
Oramus tua progenies, te Praside, cælo
Debita, nec similem terris habitura Parentem.*

**Ad nouam purpuram Phi-
lippi Spinelli à Clemēte
VIII. Pont. Max. Car-
dinalis recēs creati.**

I X.

*Xere puniceam, roseum decus,
exere pubem*

*Purpura, quam nitido Spinetum
fertile cultu*

*Parturit. ò nullis felicius orta
rosetis,*

Orta licet multis. non hic te pestifer Austri

Spi-

Spiritus, aut scua lædet vis aspera bruma.
Te nouus ut cælo maturam excluderet ortus,
Et secura tuos aleret natura rubores;
Æmonia posuere hyemes, vernumq. teporem
Spirauit gelida tellus Riphæa sub Arcto,
Nec Iouis imperium, nec Orionis horruit iram.
O veris non ante vices passura caducas,
Quàm cæli ver omne cadat, quàm secula certos
Auia dediscant cursus, aut lassæ remittant.
Cælesti nam parta satum, cultuq. nitesces
Numquam auctus oblita nouos. ò nulla secundos
Aura tibi neget afflatus: te vere perenni
Romulei fœcunda beet Clementia cæli.
Exere purpuream, rosa nobilis, exere pubem.

Quis nouus hic formosa nitor! quæ gaudia terris
Aspectu fulsere tuo! quis luminis ardor!
Quale vires, & quale nites! Age, lata decorum
Exere nata iubar: tribus æmula nasceris astris!*
Iunge, age, fraternum nitidis candoribus ignem
Natiua flammata Tyro. tibi grata renidet
Circumfusa tuos dum promicat aura nitores.

* Alludit ad
 tres stellas,
 quæ in genti-
 licio spinellæ
 familiæ stem-
 mate cernun-
 tur.

O terris insuete nitor, sed debite cælo.
O quid ad hunc acies tanti mihi luminis ortum
Idola labat! iam iamq. magis, magis usque tuendo

Vincor, & obtutu nequicquam obstare laboro:
An quantum exorians inter tria sydera sydus
Oculis agnato fraternas lumine flammās?
Exorere o quæcunque venis, quæcunque coruscas
Seu rosa, seu Cæli lampas: tua prima rosetis
Cælestem, & Cælo roseum dat gratia vultum.
An Tellus iam nupta Polo dat sydera partu?
An Polus hoc ditat Tellurem uxoriū astro?
Quidquid id est, fecit pietas, & munere Cæli
Seu partu, seu dote venis data purpura terris.
Hinc dubio fulgore rubes, licet omine certo
Nil mortale tuus Mundo prænunciet ortus.
Nascere syderibus quantum tribus addita sydus.
Fallor; an Aurora es, tria quæ prænuncia cursu
Astra subis? quantum Cælo promittis honorem!
Quem Titana vehis, cui tres præmisit Eous
Luciferos! quàm fausta dies, quàm pulchra sequetur
Luminibus promissa tuis! Date munera Cælo
Mortales: votiuā sacros date thura per ignes.
En ortu rediuiua nouo, Saturnia letis
Fata repubescunt annis. Salue edita tandem,
Salue optata dies, noua lux Titania salue,
Secula quæ cupidis rursus vehis aurea terris,
Et Vaticano Solem producis Olympo.

Ad

Ad geminam sobolem
 Beneuētani Comit̃s, & in
 Neapolitano Regno
 Proregis: cum Col-
 legium Neapol.
 inuiferet.

CALLIOPE

X.

Quibus Hesperios inter lectissimā
 fastos

Nomina primæos numerant per
 scepra parentes,

Et cælum egregijs virtutum insigni-
 bus æquant,

Saluete æquanimi proceres, saluete potentum
 Progenies fraterna Ducum, qui sanguine vestro
 Ducitis æterna patrios ab origine fasces.

Ecquis amor, nostris tantum concedere mensis,
 Atque humiles festo ingressu lustrare penates?
 Quidquid id est, angusta pio concedit amori

L 4

Maestas, & vestra sui tam prodiga virtus.
 Ergo erat hæc nostris olim lux debita tectis!
 Hæc dapibus fortuna meis! hæc vocibus aures!
 Non erat hospitij tantum sibi credere nostri,
 Tam nitidum sperare iubar sub limine tali.
 Onullis abolenda dies erroribus æui,
 Secula quæ vestro nobis orditur ab auro,
 Et tanti officij memores æternat amores.

Ergo hilaris quando mensis operata iuuentus
 Accelerat, geminantq. affusi gaudia cætus
 Plaudentum obsequio, & tectis geniale frementum;
 Quando hæc una meam poscit solertia curam,
 Scilicet ut nostrum sapiant conuiuia Phæbum;
 Obsequar, & vestris etiam sua prandia ponam
 Auribus. ò tantum nobis aspiret Apollo.
 Nam quæ tale sonent! quæ tantum audere canendo
 Ora valent! quæ tantum auras implere tonando!
 Nullam mei tantum fiducia carminis audet;
 Nec de Pieria tantum decerpere lauro
 Speret amor sandi, quamuis flagrantibus orsis
 Ardeat, & totos Aganippidos hauserit amnes.
 En ego Mæonidum sacra de stirpe sororum
 Calliope sum nona soror, quamquam altera cultu,
 Altera conspectu, & pallæ nigrantis amictu.

Officium

Officium mutare docet pro tempore vultum.

*Me Deus, Aonio qui numine pollet, & arcu,
Sollicitam vestris famulatum accurrere mensis,
Aoniasq. offerre dapes, & munera iussit.*

*Vade, ait, & tam rara libens in prandia nostras
Profer opes, effunde penum, totum exere censum.*

*Si qua dapum iucunda minus; si forte salinum
Accersant: tu scire doce, quos nostra saporis
Mensa neget; quam nota salis paupertas nostri.
Lautitiam à nostris epulis hanc fata relegant,
Totaq. Parnassi nullas habet ora salinas.*

*Nec mihi cum paucis hæc est communis egestas.
Rara salem sapiunt, si quæ conuiuia dantur
Auribus. hunc nobis adimit natura saporem,
Credo equidem, aut infida epulis, aut inuida nostris.*

*Delius hæc genitor. simul omnem ad iussa cateruam
Aonidum vocat, & festo iubet agmine voces
Ordire, & secum numeris alterna pacisci.
Illæ instant operi, & varium longo ordine carmen
Vnà iterant, lætosq. ineunt per mutua plausus.
Vestrum hoc, magnanimi Proccres, ab Apolline nostro
Munus, & à sacris Heliconia pocula riuis.
Vestrum id seruitium est, quidquid per Mænala gentis
Piericæ, quidquid toto Parnassia Pindo*

*Turba fremit, miscetq. choros, & carmina cantu.
Scilicet huic omnes voto indulgere Camænas,
Et dare quæ vestrum resonent præconia nomen,
Æternum auspicium nobis, & nobile fatum.
Huc omnes numerorum artes, & conscia vocum
Fœdera conspirant. vestri sunt carmina Martes,
Et genus, & populosæ urbes, & quita potentum
Sceptra ducum, & tam diues opum, tot facta triumphis
Regiâ, quæ vidit generis cunabulâ tanti.
At genitor, vestri propior qui sanguinis autor,
Cui nunc Sirenum imperium, & tot regna Dicarchi,
Tot populi Hesperio latè sub sidere parent;
Quantum ille inter nos! quantus sonat agmine toto
Pieridum! nullus Phœbea plenior aula
Concentus; nusquam assensu magis assonat æther.
Ille suos Regnû pepigit cum numine ritus,
Et petit ex astris, prodat quæ munera terris.
Illum Astræa suis olim dum legibus armat,
Et docet ad priscos mentem componere sensus,
Postquam Diua viro sanctos afflauit amores,
En, ait, hi nostri fasces, hæc symbola Diuûm,
Hoc gestamen erat, Regniq. insigne decorum,
Cum mea Regnatrix gentes ad iura coegi,
Cum non dum exilio mutassem regna, neq. astris
Quæsis*

*Quæsissem hospitium, terras exosa rebelles.
 Nunc age nostrarum custos fidiſſime rerum
 Accipe. tu lancem hanc dextra librabis, & aquos
 Describes populis ritus, & iura repones
 Illa mihi, quæ quondam hominum fera ſuſtulit ætas.
 Hanc gere Regnator prauī, rectiq. ſequeſtram.
 Hac falſi, veriꝑ. animis diuortia feci;
 Cū mea regnandi pepigi commercia cælo.
 Hac dabitur pacem regnis, hac iura tueri
 Olim, Campanis cū te pulcherrima Siren
 Finibus excipiet, leges pro rege daturum
 Gentē ſub Auſtriaca, magnus cui vertitur Orbis
 Sub pedibus, nec famam vno iam claudit Olympo.
 I, tantum Imperium noſtris gere conſcius armis.
 Nec te degeneres nati, mea cura, ſequetur,
 Aut nati natorum olim: nec laudis abortus
 Vllus erit: ſemperq. tui noua ſurget imago
 Ingenij: trahet hunc virtus per ſæcla tenorem.
 Hac ait, & ſacro peſtus Dea contigit igni,
 Et dedit à ſuperis cognatam adſciſcere mentem.
 Maſte animis, tanti ſanguis generoſe parentis,
 Nobile per heroum, & nominis altera tanti
 Sacra Deo * pubes, natalibus altera Regnis.
 Tu ſanctum, ò genio ſoboles animata paterno,*

Tertium intel-
 ligit filium, in
 Dominicano-
 rum familiam
 per id tempus
 ingreſſum.

*Conciliās Diuīnū ingenium, & tot gaudia terris :
 Vos genus imperijs, pietas vos educat astris.
 Vos genitor dudum egregios virtutis ad vsus
 Erudit, & patria carum genus indole format.
 Salue animis ingens pubes, & flore gemello,
 Cui genitrix tales immulsit ab ubere laudes,
 Et virtute dedit cognatum attingere cælum,
 O iterum saluete Ducum fraterna propago,
 Æternū saluete mei duo lumina Pindi,
 Et patrios vobis numen fortunet honores.*

Ad Franciscum Prignanū è Societate Iesu responsio.

XI.

*Is eum poeta
 patriam incolēte ad phthi-
 sim amouen-
 dam, versibus
 prior luserat,
 finxeratq. Iri-
 dem ad se se
 recuperatae
 ab eo valetu-
 dinis nūciam
 aduolasse.*

*Vid, precor, (an fingis?) Thaumantias
 illa locuta est,*

*Illā, mei quæ fida tibi modò nuncia
 venit?*

*Fida; quid hoc testor? neq. enim
 Dea Sole sub uno*

*Pluribus illusas mentita coloribus auras,
 Mentiri nil voce potest. mendacia mentis*

Sæpe tégit composta nouæ pellacia frontis.

*Siccine te primis affata est obuia dictis ,
Lusce puer ? quo Diua tuens te lumine , luscum
Dixit ? an illi oculos tua luminis aura fefellit ?
Non aciem , non illa tui , mihi crede , videbat
Ingenij lumen , non ora simillima Lynceo .
Si qua tamen ius arma gerit ; si vera fatemur :
Nil venia indignum est , quicquid seu nescia veri ,
Seu præfata ioco cecinit , seu lubrica fando .
Quid Dea vos inter potuit nisi credere luscum ,
Huic oculos assueta Polo , & fulgentibus oris ,
Quà mea * Monticole , superis contermina , Cælum
Ponè subit , vobisq. procul spectantibus , haurit
Cælicolam vitale iubar , Solemque beatum ?
His , reor , obtutum radijs , hac lampade Cæli
Æternùm saturata , nec unquam experta videndo
Languentem sub nube diem , vel nocte sepultum ,
Aut conuiuentem dubijs fulgoribus æbram ,
Quid faceret , vestra cum se caligine septam
Vidit , & umbrarum tantos Dea sensit amictus ?
Quid regnum ni lucis inops , quin lusca putaret
Omnia , tam densas inter deprensa tenebras ,
Tantum oculis experta chaos ? Sic ardua postquam
Sidera remigio subiit Iouis ales , & acri*

Is est vnus e
multis Massæ
vicis , in editi
collis fastigio
situs , natale
poetæ solum .
vbi se se ad
phthisin curā-
dam per id tē-
poris obsec-
tabat .

Corripuit visu rutilos Hyperionis ignes;
Mox prædam meditata, citis nemus irruit alis,
Regna petens auium, fremitu populosa canoro,
Quà sublustre micat nemorosa sub ilicibus nox;
Perq. umbras primum furit irrita; iamq. recenti
Multum aciem Phæbo, & candentibus ebria flammis,
Lumina conuiet subitis offensa tenebris.
Tantum oculos primo saturos iam luminis haustu
Vmbra ferit, tantum aspectus fugit illa segundos.
Sic mea se vestris cum sedibus intulit Iris,
Quamquam aditu sortita domos, non lucis egentes,
Sed tamen his cæli spatijs Dea nata potiri,
Liberior liquidos ubi Cynthius explicat ortus;
Mox, ubi vos primum fulgentibus attigit alis,
Credo equidem, vestras inter se credidit auras
Nocturnum vidisse diem, noctemue diurnam.
Vestrum illi iubar, & vestri lux alma diei,
Instar noctis erat. tales modò cognita Lubæ
Pura dies radios plenis afflarat ocellis.
Ergo, ubi vos primum vidit nil tale micantes,
Quid mirum, si prima tuens, nigrescere circum
Omnia, si passim aërias regnare lacunas
Credidit, & crassa cæli vos tabe natantes?
Lusce puer, dixit? Quid enim, si lusca putabat
Ora

Ora virum, Solis vultu contenta maligno,
'Nec visura diem, nobis quem cernere fas est?
Progeniem luscā, & cæli nigrantis alumnam,
Qui numquam ætheriam sedem videre superba
Monticoles, puro quæ cominus ardet Eo,
Inq. suam subiecta vocans mortalia metam
Nil ultra supraq. videt, nisi limina Divum.
Vos, animæ errantes cæco sub carcere Mundi,
Pinguis ubi emungit se Iuppiter, & liquat æstus
Æolia cum fece suos, cæliq. venenum,
Vos, licet inuitet propius blandissima Siren;
Sideream hanc arcem, & rerum fastigia tantum
Suspicitis, quantum vos regia suspicit Orci.
Non vllum hîc anni vitium, non ætheris ullam
Illuuiem, labemq. die sensere coloni,
Hanc sibi qui fato sedem meminere paternam.
Si non aula Deum; certe vestigia quisquis
Prima Polo fixit, tali dedit ultima terræ.
Pura liquet circum regio, & felicibus æther
Illecebris genium, & castos inuitat amores.
Hinc propius venientem altis Titana quadrigis
Cernimus; & cursu fessos, & vindice loro
Præcipites audimus equos, currumq. sonantem.
Cumq. Aurora finis curru levis explicat aureos,

Nos primum excipimus rorem, & vitale tributum
Nectaris Eoi, & numquam illecebrabilis auræ;
Vnde fugam senij, & Titbonia secula victu
Ducimus indefessi ævo, & vinacibus annis.

O vitam exilio curarum, & moribus aureis
Felicem, & Phæbi studijs, & amabilis otii.
Hic rerum nobis unum, & commune theatrum
Cum Superis. illi quondam nos fœdere certo
Indigenas fecere suos, & sede propinquos.
Communem ambrosia victum captamus ab una,
Et festum inter nos epulis agitamus honorem.
Hinc etiam, si quid nobis è limine nostro
Nosse datum certi, si quicquam audire necesse est:
Diuim oratores vestras legamus ad aures.
Testor ab his nuper missam tibi sedibus Irin:
Illi nostra ferent vobis, & vestra reposcent
Dicta, nec affatu quicquam mortale sonantes
Aduenient iussi, & fari quæ sancta parati.
Vos, genus ò satis natum non talibus uti,
O sata gens fundo Mundi inferioris in imo,
Vos mutas legate notas, & verba tabellis
Credite; vos ista lectos de gente ministros
Mittite, qui vocem, & sermonum alterna reportent.
Nos gentem ætheriam, (nanq. hæc quoq. credita nobis
Iura

Iura Deſum) quæ noſtra ſerat mandata, vocamus.
 Sic, tibi qui nuper nitidam *Thaumantida* miſi
 Certa loqui iuſſam, æq. tuas accerſere voces.
 Mox, aliud ſi quid credam te velle doceri,
 Si qua noui, quæ multa, dabunt cognoscere caſus;
 Aut genitum *Maia* mittam, aut *Iunonis* alumnam,
 Aut aliquem *Iouis* è numero. patet intima noſtris
Aula Deſum (ſic pacta iubent commercia) iuſſis.
 Interea, ne quid poſſis niſi leta moneri,
 Incumbendum operi, & moles hæc tanta malorum
 O quibus eluctanda tridentibus. ò ego tantum
 Si ſuperem; ſi quâ ruruſum fata aſpera rumpam,
 Ceu quondam rupiſſe datum; ſi trudere mortem,
 Et ſpatium laxare æui, metamq. licebit:
 Non mihi præterea (ſi mentior, imprecer iras
Phæbe tuas) non illa mihi tam dira libido,
Ingenij, tantam illecebris maleſuada petulcis
 Conciliet peſtem, aut tales irritet amores.

Vos æterni aditus vitæ tam cœlitis, ò vos
Monticole, & *Mitraniſ*, & ardua colle *Laquaris*,
 Illaqueaſſe Deos quondam Dea credita forma,
 Nunc facies formoſa loci. tuq. aurea cultu
Pantagathe; tuq. ò roſea ſublime *Crepilla*
Lubrenſe Elyſium, & vario ſata rure voluptas,

Hi ſunt *Maſ-
 ſæ* vici, quos
 ſub nomine
Nympharum
 vel ab ætris
 ſalubritate,
 vel loci amor-
 nitate com-
 mendat.

Vos, precor, exitium hoc, vitæq. extrema minantem
Vincite fortunam, & tantos arcete furores.
O domus, ò Patria, & superi consinia Regni,
Saluete, ò nitidi colles. ego vestra salutem
Progenies morbo languentem, & tæbe proterua
Ad vestrum appello gremium. fulcite labantem
Hanc animam, instantiq. moras opponite fato.
Sæpe olim hoc nobis lapsus in præcordia virus,
Et capitis vitio liquentem in pectora tabem
Vos ope Pæonia melius prohibere recorder.
Ab mihi nunc iterum nutantem, & viribus ægris
Triste laborantem, spirantemq. ultima vitam
Vos quoque, (nam vestris nil non conceditur ausis)
Instaurate, pia tantum si voce reposco.
Vos trepidæ labentem arcem firmatæ iuuentæ.
Vita quater binas nondum mihi vespere pleno
Vertit olympiadas. non hæc Lubrensibus ætas
Æqua meis, non æqua mihi, & florentibus annis,
Vos mihi, ne citra metam defessa residat
Vita suam, cursumq. dati non integret æui;
Rumpite præclusos aditus, atq. obijce vestro
Proruite obstantem hanc Diram. date vasta viarum
Clausura nouo occurso, & fines laxate fenestæ.

Ad

Ad eius auditorem
per Autumni ferias, vt à
istrumis conualesceret,
in Vesuuiano
degentem.

XII.

 Rgo erat hospitium Musis affine
Veseuo,
Quà viridi Pomona solo, quà ger-
mine prono
Gaudet odoratis annus flauescere,
pomis,

Et consanguineo mala Thestylis ardet Iaccho,
Ebria suffusos Lenæo murice vultus?
Hiccine Pierios habitas oblita penates,
Calliope, nec probra times, nec iurgia Bacchi?
Ab nimis ille audax, animisq. in verba solutis
Liber inire iocos, & vertere seria ludo.
Dumq. alios vocat ad thyasos ignobile vulgus,
Nil fando vetat insanos audere colonos.
Nullum ultra fas ire putat, quem prodiga rixæ

Præcipitem instigat cæco vindemia thyrsò.
 Hic Dea si longum nostri secura moraris,
 Et vaga per sylvas curarum obliuia captas;
 Ne mores, ne Diua tuos, & nobile perdas
 Ingenium, viles inter deprensa cachinnos.
 Nec metuam. neq. enim, credo, te barbara lux
 Turba tenet: nulli capiunt te ruris amores,
 Non furor euantum, & dictis effræna iuuentus;

Auditorè fusi,
 fuso nomine,
 Lucerim ap-
 pellat. Luce-
 ria enim vr-
 be Apulie
 natus erat.

Sed * Luceris te cura tui, te solus amantis
 Cogit amor tanti, patrio decedere Pindo,
 Atq. illum ad medicas ægrum deducere sedes.
 Credo equidem, & tibi me tanti clementia facti
 Demeruit, vitam caro meditata sodali.
 O illum mihi si redimas à funere, si quæ
 Restituas; nil crede tibi mortale redemptum.
 Scis ipsa, & tantos ideo perpeffa labores,
 Castalium linquis collem, & Parnassia regna:
 Et iuga per Campana, per auia culta Napæas
 Insequeris, si quam inuenias, quæ carpere frugem
 Gnara Machaoniam doceat, floremq. salubrem.
 Ah, Dea, qua strumis generosum à fronde leuamen?
 Non honor hic agro, aut solis innascitur hortis.
 Est aliquid, mollem crucam, & plantaginis herbam.
 Cumq. suis auulse solo radicibus irin,
 Caulemq.

*Cauleraq; & viuax adiantum, & flaua lupini
 Semina, pollentemq. veneficijs caprificum.
 Est & amygdalino dulcem de germine glandem,
 Et lentem, & baccis lentiscum excusse taducis,
 Et quotquot quacunque tulit ficulnea fœtus
 Legisse, & longum Solis decoxe per æstum;
 Cumq. virens latum cucumis turgescit in orbem,
 Illius è sulco stirpem detraxe profundo.
 Nec nihil est, quæsisse fauos florentis Hymetti,
 Ostreaq; & purum laticem flauentis Iacchi.
 Est aliqua, est huius merces non parua laboris.
 Verùm alias grauior poscit solertia curas;
 Egregium si quicquam ægro meditaris amico:
 Hoc opus: hæc animis luctandum, & fortibus ausis.*

*Est, ubi Nolanas regio interfusa lacunas
 Horrificum fumat, cælumq. infesta vaporat,
 Intempesta situ, & gelidis plaga fœta colubris.
 Huc, rapida cum Sol terras face torret, adibis:
 Addat se comitem, & syluosa per auia ducat
 *Sofias, agrestes inter fidissima Nymphas.
 Hæc inter sædam illuuiem, & sola turbida cæno;
 Igne sub aërio, & media sub luce dici,
 Confertum innumeris agmen micat anguibus. at tu
 Quem magis horrentem maculis, aluoq. tumentem*

*Ea est villa
 nostra, quæ dicitur
 S. Sofius, ad
 Vesunij radi-
 ces sita.*

*Videris, & spiras, & squamea colla coruscum;
 Atq. alto geminantem arrecta volumina tergo;
 Illum inuade manu. quid enim te sibila terrens
 Ora Deam? compesce ferum, & ceruice minantem
 Gorgonea victrix, & faucibus ange subactis.
 Frugibus hunc medicis, & dulcibus incoque succis
 Pubes sua nudatum aptè, squamaq. palustri,
 Et capite auulso concisum, & cuspide cauda.
 Illum appone epulis: quod si noua fercula quæ sint
 Indubilet, iam iamq. doli suspecta recuset;
 Finge tibi missum Lubrensi è littore congrum,
 Aut aliam Nerei raptam de gurgite prædam.
 Vince. dolo refugum; neque enim præsentius ullum
 Auxilium è patrijs Podalirius attulit astris.*

*Tum iuueni longum hospitium, sedemq. Veseui
 Diua time. redeunt infeste frigora brumæ.
 Si quis adhuc amor Autumni, & supremus opaci
 Ruris bonos, æstusq. suos trahit ultimus orbes;
 Sunt & vitiferi colles, & litus apricum
 Pomiferas circum Diuæ Sebethidis oras.
 Hic, age, littoreas illum, nam tempus, ad undas
 Siste comes, sedemq. loco molire tepenti,
 Seu nitidis quæ culta iugis, & pingui Lubræ
 Rura meæ; seu quæ portu genialis amœno*

Ina.

Inarime; Cumæa sonant quæ fata Sibyllæ;
Et quæ prona iugo pontum accolit Aglaïa,
Atq. Ægle, Pomona Desm; quæq. alta propinquam
Inuitat Sirena suis Euplæa viretis.

O, quibus irriguos alme Tritonidis hortos,
Lubrenses, mea cura, Deæ; quibus aïrea cultu
Rura datum colere, & felicia carpere mala;
Tuq; omnes cui largus opes Autumnus, & omnes
Addidit illecebras animorum, & ruris honores,
Parthenope, quæq. affines per littora Diuæ,
Pausilype, Prochytæq; & fontibus æmula Nefis
Hesperidum, & pulchro sata Nereo Mergilline,
Nunc & Hamadryadum non ultima, nunc & amœnâ
Ruris amans, nunc poma ferens Dea diuite cornu;
Quæq. alios circa saltus, & regna Dicarchi,
Perq. sinus Diuæ Craterides, & iuga propter
Floreæ Sirenum, & vicinæ Tethyos undas:
Si quid in Elysij cæli clementia vestris
Seruat opum; si quod vobis à Pæone munus,
Prodigite hospitio. vestris en hospita regnis
Pegafidum unâ nouem veniet, (sat Numina nostis)
Pæonias quæ ruris opes, & dulce saluus
Auxilium caro Phæbi venatur alumno.

Explora, & facilis tua mecum arcana reuolue.
 Tuq. adeo sextam populis felicibus urbem
 Quæ regis, & cælo nobis & sole beato
 Cingis inaccessam fatis instantibus arcem,
 Atq. annos æterna vocas ad lustra senectæ;
 Prima faue, cognata mihi si littora Siren
 Accolis, & nostras afflant tua numina voces.
 Ferte nouas huc veris opes, & ruris honores,
 Quæ iuga tondentes, & florea culta Napææ
 Pæonias legitis vestro de semine fruges;
 Seu quæ floriferis in salibus, & vaga propter
 Flumina, perq. vdas herbose marginis oras,
 Seu notum occultis florem quæ carpitis antris;
 Aut hortos, & rura satum libatis amœno,
 Et medicas alitis peregrino germine vires.
 Tu quoque, Lubrentes, patrium mihi litus, arenas
 Quæ colis, & sacram seruas Tritonia sedem,
 Et consanguineum gentis decus, altaq. Lubræ
 Regna tenes, * nomenq. loco, numenq. dedisti;
 Adsis ò bona Diuâ, tuum hoc, * ò sospita, munus,
 Et labor ingenij, & quidquid fiducia fandi
 Nostra mouet, quæcunque nouo mætrem impulit æstro.
 Tu seuam attonita cogis mitescere dextra
 Atropon, & fato Soles furata benignos,

Nam. Maſſa
 dicitur Lubrentis
 à delubro Mi
 neruæ, illic
 olim cõdito.

Alludit ad va
 letudinẽ suã
 patrij cali be
 neficio à se
 sapius recupe
 ratam.

*Secula cognato generi Tiibonia donas;
Vnde animos, quos Lubra tuis afflauit, alumnos
Scimus inoffenso vitam producere cursu.*

Hic etiā ple-
rosq. Massae
vicos, quippe
ob aeris salu-
britatē ad vi-
tam, vel tuen-
dam, vel pro-
rogandam ap-
tissimos, in-
uocat, cele-
bratq. patrijs
vocalibus in
Nympharum
nomina poe-
tico more de-
tortis, ac nō
nihil inflexis.

*Et vos affines, * Lubrensia numina, Diuæ,
Quæ colitis vestro letos cognomine colles,
Cura quibus, dira Parcas orbare securi,
Staminaq; & vellus fatalibus addere fufis;
Ferte pedem, montana Casis, montana Siane,
Et nemorum Gaiana potens, quæq. ultima Diuum
Accola, Syluanum viridi sub colle comantem
Pronuba Pantagathe, Pomonæ adiungis opimæ.
Huc soror, agrestes inter non ultima Nymphas,
Huc ades ò Cleusa; tuæ mihi Naidis umbra
Hic opus, & rauca Zephyri sub rupe loquaces,
Lucus ubi, & fontes, & saxea murmuris aura,
Et vitreum alludens nemori vaga fontis imago.
Vos Doricle, Coryleq; iugis ex utraque vestris,
Et vos an Dryades? an Oreades? ite gemellæ
Termenis umbrosi, Lacharis Dea iueris aprici,
Quæ tam longæuos alitis per rura colonos,
Rura per, & syluas. Tuq. ò, cui dulce salutis
Hospitium, viniq. lacus, & Massica tempe,
Monticole, & multum morbis inimica Neranis.
Iunge choro te, culta coma Mitranis agresti;*

Quæ

Quæ dubiis lætæ natalibus omen, & astris
Concilias, vitæq. fores, & limina seruas.
Quæq. alios aliæ colles, & rura tenetis,
Et sanctum Elysium Lubræ lustratis amana,
Ite Deæ mecum; primum si numine vestro
Ducimur, & tantis iamdudum accingimur orsis.

Prima salus vitæq. tenax, & fida labori,
Annorumq. ferax, & cedere nescia morbis,
Non opis in medicæ studio, curæ sagaci,
Stirpe sed in patria est: iuuat; æternumq. iuuabis
Indefessam ætatem annis, æuoq. superbam
Canitiem, & feros obitus vidisse parentum:
Ipsa etiam clamantis aui, raucumq. sonantis
Oscula captantem, tremulas lussisse per vlnas;
Et sæpe imbelles rictus, imbelles minantis
Imperium, lususq. feros, & gaudia torua
Fouisse, & puro senium lætasse Lyæo.
His demum auspicijs, atq. his è fontibus æui
Spes tibi robustæ primum libanda senectæ.
Nempe annis à stirpe suum quoque robur, ut altis
Arboribus; feriturq. æui quoque dura vetustas.
Semper amor genij, & nascendi antiqua voluptas
Dat generi se quæq. suo, & se prodigit ultro;
Et quæ semper obit, semper victura propago.

Ipsa sibi aetatem, & vires in prole redonat.
 Cernis ut assiduos obitus, & funera rerum
 Alterni subeant ortus, atq. ipsa cadentum
 Sufficiat se vita satū rediuiua perenni.
 Quæq. illi surgunt versis noua pignora seclis
 Cum genere excipiunt annos, & symbola formæ.
 Nil molle est, quod dura suo dat semine virtus;
 Nil mite est, quod acerba; nihil, quod mitis, acerbum;
 Nihil breue, quod longæua; nihil, quod maxima, paruum.
 Stipitibus sua quæq. virent æquæua paternis,
 Nataq. pubescunt simili plantaria sylua.
 Non tilia viburna ferent, non arbutus alnos:
 Aurea nec carpes è germine mala myrica.
 Quæq. animas, mutasq. serunt animalia vitas,
 Viuendi patrium facili dant lege tenorem
 Venturo in lucem generi, cui semper auitos
 Promittit factura dies, & prouocat æuum.
 Sic trahit antiquas germino à sanguine vires,
 Quæ genitis innata venit gignentis imago.
 Ardea non vlulas, aquilam non gignet acanthis;
 Nec fragiles pullis annos longæua relinquet
 Vlla suis pecudum genitrix, aut vlla ferarum.
 Et sua sunt natis vitæ quoque semina vestris
 Mortales; & si qua genus post fata reponet

Poste-

Posteritas, vestris è viribus elicit annos.
Ille larem seruabit auus, nec secula rerum
Solum audita canet, niuem qui vidit auorum
Surgere florem auo, & viridi crudefcere mento.
Ille dolos famæ, atq. annorum arcana resignet,
Et priscis laudem factis memor addat, & annos.
Dicat auos, dicat seculi portenta sepulti,
Et rursus erecti rediuiua cadauera regni,
Et legum antiquos obitus testetur, & ortus.
Ille æqui, veri, tenax, & nuncius æui
Corrigat annales, atq. incunabula rerum
Nulla sibi non visa prius, quàm credita iactet.
Atq. idem audiri semper iactantior, idem
Arroget æternum fari, & sibi testis haberi.
Ilicet indeprenta fides, & libera dictis
Seu mores hominum varios describat, & vrbes,
Et sibi lustrati quondam latera vltima Mundi,
Siue aliquem Alciden, aliquem sibi cuspide Martem
Deiectum, & fusas alio sub Sole cohortes.

Vos, quibus hunc fortuna dedit vidisse parentem;
Auctorem seruate domus: duce tutius illo
Itur in aduersos casus, & prælia sati.
Explore senem: multos namq. ille timendo,
Et multos didicit sperando fallere casus.

Ergo illum, exactæ repetit dum lustra iuuentæ,
 Consulite, & vosmet rebus seruate futuris.
 Multa feret dictis, iuuenum quibus æmula crescant
 Ingenia, & varijs pudent aduersa periclis.
 Sic olim egregiam sobolem Lubrensis Opheltes
 Erudit, & natos natorum affatur adultos.
 Olli non monitis usquam par alter, & usu,
 Nec melior veri custos, aut signifer equi.
 Ille æuum bis dena super iam lustra premebat
 Acer adhuc animi, & promisso temporis audax.
 Nam species longæua viro, sed cruda senectus,
 Et sandi decus ingenio, & canor additus ori.
 Ter magnum Oceanum iuuenis rate mensus, & Euro;
 Tum patrios intra fines, & littora Lubræ
 Viuendi studio, & festis confederat annis,
 Iam senior, contemptor opum, contemptor honorum,
 Letus ruræ suo, & præclari nominis aura.
 Ne mihi ne cellas, pueri, fraudate Falerno,
 Quas Herilo implebam vestro puer: ille Menandro
 Iam grandæuus auo, nec me non ipse nepotem
 Vidit auum, & fero dederam connubia nato.
 Dent epulas mensæ vobis, mihi procula seruent,
 Et vestri instarent vobis hæc dona minores.
 Vos quoque auos illi videant, annosq. fundant
Cæcuba

Cacuba, nec vestros Bacchi frustrentur amores.

Illorumq; meo quæ germine pullulat, ætas,

Hac anima, hoc ævo non unum educat Ophelten,

Et qui nos quondam fuimus, vos este futuri.

Spero equidem & nobis hanc spem fecere parentes.

Nam vetus ætatem vobis hanc spondet origo,

Et fortuna domus. numquam radicibus exit

Lentus ab iliceis rumex, aut virga geniste.

E piceis piceæ veniunt, è robore robur.

Robora primæ virum sumus, & non ultima censu

Progenies. sat opum nobis, si rura colantur.

Plura nec aut operosa dies, aut prouidus auri

Vsus amat. luxum virtus castiget edacem,

Aut illum improuisa sequens multabit egestas.

Nescia diuitijs vti, nec amore iuuentus.

Idq. nefas vnum vobis arcere, monendo

Nitor, & hoc summam curarum absoluere penso.

Et molem hanc voti merito si culmine sistam,

Felix hora meis, felix, quæ terminet ortum

Luciferis, quæq. hanc animæ legat aura fauillam.

Nunc monitis (nam tempus erit post ultima fandi)

State meis: neq. enim extrema vos alloquor hora.

Restat adhuc aquanda mihi mensura dierum

Cum genere extincto, & stirpis mihi iure fruendum.

Multa super mihi erunt, vestrum quæ fallere possent
Consilium, & quæ vix docuit me sera senectus.

Hæc senior. nec verò illum gentilis origo
Annorum, nec prisca domus fortuna sefellit.
Nam spatijs æuum paribus cum gente vetusta
Iunxerat, & rerum curam imperiosus obibat,
Clauderet extremam fesso cùm vespere lucem.
Sic venit ætatum cursus genitalis, & illas
Sponte pares, aliam ex alia nouus excipit ortus.

Quòd si degenerem spatijs, aut viribus ullam
Inuenies; repete annales, & tempora rerum,
Et numquam dubios anceps causabere casus.
Nempe alia est ætas, alios quia deuius vsu
Incidit in mores ab origine cultus auita.
Peruentum ad resides annos, & mollia vitæ
Otia non studijs idem tenor. altera somno,
Altera lex epulis indicitur, altera Baccho.
Omnia libertas latè tenet, omnia luxus,
Limite quæ iusto virtus antiqua parentum
Clauserat, & vitam numeris intenta regebat.
Nec non illa satis naturæ causa nouanda,
Si patrios fines, & dulcia liquerit arua
Diuersum ad Solem generis traducta propago,
Letifer Eurvs ubi, & tellus Ioue dira sinistro.

Hinc

Hinc animæ fragiles, & languida corpora natis.
 Nec iam illi, vegeto patrum qui sanguine creti
 Nestores, Alcidaq; fuit genus illud, & ille
 Pubis honos. nunc pallor iners, & degener ortus.
 Quppe venenatis crescit natalibus hæres:
 Nec iam synceri veniunt à fontibus anni.
 Dant patrias vires patrij, seruantq. penates.
 Aspicis, ut saepe indigenis quæ fausta colonis,
 Est eadem externis ultro plaga noxia cæli?
 Nulli nulla grauis, nulla omnibus ora salubris.

Sed non vlla magis vires, & corpora pestis
 Inficit, euellitq. altos à stirpe nepotes,
 Quàm Venus, & cæci dura inclementia Nati.
 Hac simul insanis vnum corrumpit auorum
 Illecebris, cæpitq. altis effervere venis; •
 Heu male consultum generi. iam tota veneno
 Fæta domus. subit æternæ sata semine labis
 Posteritas, tristesq. animæ, & genitabile virus,
 Atq. annis innata lues, & funera genti.
 Trisca senum fortuna fuit, dum Cypride sæns
 Libera gens. tum nulla diem lux agra beatum
 Inficere, aut durum visa est accersere furus.
 Nunc genus, & sator ille æui, nunc illa sepulta est
 Æterna contagæ domus. ne secula porro,

Sed titulos, & nomen ausum sperate minores,
 Et tantum antiqua mutos in imagine vultus.
 O animi fallax, genium Cytherea maritat,
 Et genus interimit. leges in amore iugales
 Conciliat, fallitq. dolo quæ fœdera iungit.
 Hanc thalamis pestem, & generi prohibete parentes,
 Si qua odia vobis labes, & tristis origo,
 Quæ sobolem primo teneram funestet ab ortu.

Credo equidẽ, genitrix aliqua est, quæ fingere partu
 Effigiem nata possit, quam mente fouebat
 Sollicita, dum summa incunt primordia fœtus.
 Sic speciem natis multæ finxere timendo:
 Atq. aliqua Æthiopem concepit candida nigrum,
 Aut aliquem genuit formosum informis Alexin;
 Nam fuerat tali mentem insignita figura,
 Dum tener in fœtum cœpit coalescere sanguis.
 Vsq. adeo materna graui mens imperat aluo.
 Aspicias, ut natos matrum importuna cupido
 Turpe notet! quàm fœda sui monumenta relinquat!
 Si qua dapum est illis avido sub corde voluptas
 Suspirata diu, & mentem complexa rapacem;
 Ipsa fames animi fœtum dape signat inusta,
 Et vultum infirmi turpem finit esse litura.
 Hinc hominũ quot mōstra genis, tot symbola matrum.

Lacteus

Læteus ille oculis, alter maculosus Iaccho:
Turgidus hic aurem moris, hic tempora cornis.
Atq. alijs ossa malas, aut lumina perna,
(Proh pudor) & nullo nares, frontemue paguro
Fœdus amor matrum, & rabies insignit edendi.
Atq. utinam ut vultus hominum, sic fingere nervos
Vlla queat matrum, aut maternæ mentis imago.
Verùm alia nostræ veniunt ab origine vires.
Non illas amor ingenerat, non anxia vota,
Mater, & optatis epulis insana potiri.
Sola patrum fortes dant fortia corpora natos,
Et genus instigant multis insistere seclis.
Si qua tamen veniat materno à sanguine labor,
Quæ prolem infecto teneram violauerit ortu:
Viribus incassum patrûs, & stirpe virili
Stat genus; & totum leno pede claudicat ævum.
Materno si nata satu, si nata paterno
Vita venit; nervos geminis à fontibus haurit.
Quorum alter si forte dedit lethale venenum,
Quamquam alter liquidò syncerus, & utilis haustu,
Non multùm auxilio proffit, venaq. salubri.
Sic ubi compostum insidijs, & fraude nouercæ,
Sabiicitur mensis media inter procule virus,
Seu Bacchus pestem infusam, seu lymphæ propinet:

Si coeant unum miseri sitientis ad haustum,
 Exitium utrouis laticum par instat ab uno
 Rore, licet tenui. satis una est rimula morti,
 Illa domum exiguae radio cum lucis inibit.
 At, cum vitales properat natalis ad auras,
 Ni videat toto bipatentem à limine vitam,
 Ordiri in longos nescit vestigia cursus.
 Vos gemini postes vite, vos una, parentes,
 Ianua, quæ cursum surgentibus inchoat annis.
 Passa licet, numquam spatio plus panditur equo.
 Multum obstat; si pulsa, minus quàm tota patescit,
 Et nullam sinit ire diem felicibus horis.
 O, aditum lustris facilem laxate futuris.
 Non animas implet generi, nec secula sanguis
 Alteruter, si partem æui male sufficit alter.
 Vidi ego (nec visu rarum, si talia semper
 Sollicitis inspecta oculis euenta sequamur)
 Vidi equidem, & casu cari percussus* amici,
 Æternum memori seruo sub pectore vulnus.
 Dicite quem, Musæ, iuuenem, quas inter adulum
 Delicias? illum Cbarites, illum aurea Siren,
 Illum Castaliæ gremio fouere sorores.
 Ingens culmen opum, & titulis fortuna paternis
 Ampla satis, primiq. Ducum cognata propago,
 Et

Is est Pompe-
 ius de Capua,
 q. adhuc ado-
 lescens in no-
 stram Socie-
 tatem coopta-
 tus, à phthisi
 occubuit. quo
 morbi genere
 mater haud
 ita pridè con-
 tabuerat.

Et natale solum, Sebethidis ora paladis.
 Ingenium verò quantum non altera Phœbe
 Progenies, non ulla sacrae sortita Mineræ.
 Vix puer expertus Musarum, & Palladis artes.
 Mox Ignatiadium leges, & iura secutus,
 Iam sese à teneris cœlo deuouerat annis.
 Ille habitu ingenti genitorem, & pectore toto,
 Et latis referens humeris, & compare vultu,
 Ah miser exitium maternum, & triste sonebat
 Abstrusum in venis, atq. immedicabile virus.
 Iamq. animæ tenerum follem, & vitale flabellum
 Tabe liquans, scuiabat edax in pectore morbus.
 Nec patrios membrorum artus imitata venustas
 Profuit, & magnis species formosa lacertis.
 Sic genus infecit thalami comes ægra paterni;
 Impressitq. luem gnato, quam fontibus ipsa
 Hauserat à patrijs, & auitum insigne gerebat.
 Ah genitrix, quantum terris ignara dedisti,
 Quantum inuita decus tecum eripis! at tua felix
 Hoc generis fortuna satu, licet irrita cultu.
 Illa sui generis durum, & miserabile pignus,
 Tabificum læso vitium in pulmone tegebat.
 Post ubi iam votis Lucinam experta secundis,
 Nec dum etiam teneræ florem libata iuuenta,

Occidit, exitio & gentili debita fato.

Tu quoq. contagem hanc agræ genitricis ab alio

Pisto Saffiada Hausisti, & lentè crescentem intantus alebas

Feronicæ nomine indicat *Saffiade Feronicæ, neq. illam arcere medendo

Saffum. is in Vlla Machaonia potuit solertia curæ.

nostrâ Societate adlectus, Iam nitidum vitæ dubios ver ibat in annos,

Aloysium Saffum (Blysum hic vocat) op Aureaq. auspicijs ætas, & florea mento,

timum parentem, à quo vnice dilige- Quattuor exactum lustris impleuerat orbem.

batur, suo p- Hic matura lues, & fallere nescia tempus,

traxit exemplo ad eandē societate in- Iam retegī, & lentas æstu succendere venas.

cundam, verū mox phthisi, Olli purpureæ lanuginis occiduus flos

quam hauserat à matre, Defluere, & suauè indecores tabescere mala,

in ipso ætatis flore correp- Tristiaq. obsessis contagia serpere membris.

tus, cum sen- Qualis maternæ vitio telluris, & agro

sīm contabesceret, non- Stirpe satus, mæstisq. labans folijs amarantibus

potuit grandiuū patrem præcurrere, Nasctur immoriens morienti cespitis herba.

ad cælū, quē præiuit ad re- Ab Lachesi, ab Clotho, si quod genus inuida nescis

lionem. sed pater excessit e vitæ prior. Inuidiæ, poterat tantis ignoscere pensis;

inde filius patrem subiecu- Nec talem Musis an imam, tot funere in vno

tus interijt à Spes Latij, tot opes cæli, tot gaudia nostra

tate. Carpere, tam dulces Diuæ Sirenis amores.

Non tulit hanc genitor cladem lugere superstes:

Nam suprema videns tanti præsagia luctus,

Abrumpit lacrymis vitam, seq. ante minaci

Sub-

Subtrahis exitio, & promptis ad vulnera fatis.
Quid struis! & qua spe curas urgere medentum
Ab genitor, quondam felix, contendis Elyse!
Debitus ille astris, quamquam tibi creditus hæres,
Te dulci illecebra, dulci te quærere fuito
Natus, ut alliceret superas te victor ad oras.
Ille tibi seu sænus erat, seu sædus Olympi,
Sat vidisse fuit terris tantum indolis instar,
Ut niti auspicijs ultra mortalia posses.
Cetera da satis, nimium Campana propago
Ire homines supra visa est, & fidere cælo,
Si tibi mansuram dederant hanc numina prolem.
Fortunate senex, si quid meus audet Apollo,
Aut aliquid meritis æquum dant Manala tantis,
Nec supra inuidiam frustra tot nitimur orsis,
Nulla dies laudum senior memorande tuarum
Immemor, aut tanto venient sine nomine fasti.
Ille duces inter Latios, & prima potentum
Nomina posthabitus nulli, præq. omnibus vnus
Emeritus, contemptor opum, contemptor honorum,
Fessus in urbani portum secesserat oti.
Mox etiam natum cæli sub signa secutus,
Gloria militiæ non vltima Loiolæ,
Canitiem, floremq. æui spectabilis heros

Tergemina Superis voti sub lege dicarat.
Tantus amor nati, & teneri ducis æmula virtus.
At non ille sequi properantem ad funera natum
Sustinuit: quin ipse suo prauertere letho
Optauit (neq. enim aut amor, aut lux altera cordi)
Et potuit, tantis mortem dum fletibus orat.
Iam morere ò felix: natum præcurris ad altos
Cœlicolas. I; falle dolo: verte ante: propinquat.
Mox illum indigentem supera inter gaudia letus
Excipies gremio: figes cœlestia vultu
Oscula: vicina sublimem in sede locabis:
Atq. hæc præcepta pro relligione repones.
Discite connubium fortes, nec coniugis aurum,
Aut formam, aut claros maiorum insignibus ortus.
Sed vires optate pares, & nubile robur.

Sunt etiam, natis prohibent qui longa parentes
Secula, primæuo teneram dum flore iuuentam
Damnant connubio, & fœda se Cypride carpunt.
Hinc & feminei generis non rara propago,
Et fragiles nerui natorum, angustaq. membris
Corpora, tum spatijs præceptis breuioribus ætas.
Nam simul illapsa est molles Erycina medullas;
Corripit humentem, teneris qui plurimus annis,
Venarum laticem, & lento depascitur æstu.

Conti-

Continuò absumptis vigor ossibus intabescit,
Et tenuem arenti vitam cum sæce relinquit.
Et steriles inter tædas, aut triste feraces
Deperit, ante diem thalamis operata iuuentus.
Sic, ubi post florem emeritum, spes fertilis anni
Inchoat Autumnum, & lætis dedit omina cellis;
Æstifer incubuit cælo Notus, aruaq. latè
Vrit, & in medio Pomonam interficit ortu.
Sic Venus immatura toro, & crescentibus annis,
Nequicquam insano iuuenes euentilat æstu,
Et molli tenerum vitæ ver incoquit igni,
Nec finit illaso sobolem efflorescere partu.
Scilicet exustum florem genitabilis æui,
Languentemq. animam tædis, & præcoce flamma
Sensit, & arefcens ad pignora deficit ætas.
Cælibe sub cura naturæ robur alendum est.
Pabula quærendum teneris humentia nervis;
Quæ dum sufficiunt firmas cum sanguine vires,
Lethifer est venas, quicumque afflauerit, æstus,
Præsertim Veneris flagrans immane libido.
Firma decet thalamos ætas, & sera voluptas.
Hinc generi primæ vires. sin altera mentem
Cura vocat, vertitq. aliò te pronuba Cypris;
Femineam sobolem partu vulgabis acerbo,

Aut humiles forma natos, & viribus agros.
 Quin etiam felix, & gignere fortior ætas
 Non procul à senio est. etiam suprema senectus
 Sæpe mares animas, & fortia pignora gignit.
 Mira fides, nec vana quidem, aut non obuia vulgo.
 Nam memini, quæ crebra iugis, & pingua Lubra
 Rura meæ, collesq. virent, & Massica tempe,
 Nestoreum vidisse senem, cui viribus audax
 Terdenos iamdudum ætas ter verterat annos.
 At postquam hanc ævi metam transgressus, ad unam
 Venit olympiadem; thalamos à celibe vita
 Tum repetit, nec vana timet ludibria vulgi.
 Neve foret venia populi non dignus, & aura;
 Speratam sobolem, & seros, duo robora, natos
 Suscepit genitor, patrijsq. eduxit in vlnis.
 Tum reliqua est ætas lustris exacta duobus.
 Usque adeo matura domos connubia firmant.
 Si valet in senio, atq. aliquem natura teporem
 Seruat adhuc; semper proles speranda virilis.
 Nam, quia longinquo vires exercita victu,
 Siccior est ævi pars ultima; semper alendo
 Arescit magis, & solidis riget ossibus ætas.
 Fortior hinc extat genio vigor igneus usu;
 Et vis illa venit generi matura serendo:

Arida

*Arida nam firmant socium fomenta calorem.
Nimirum in sicca semper violentius esca
Natiuas flammæ iras exsuscitat ignis.
Cernis, ut ærentem rapiant incendia syluam,
Et quanta exurat Libycos face Sirius agros?
Quidquid ubiq. soli est, quæ siccior, acrius æstum
Haurit, & accensa cælum plaga torret arena.
Ardet inexpletum, rapidas iaculata fauillas
Lamina, conceptis dum candet abenea flammis,
Arida cum duris cœant; si queritur igni
Sæuitia, & dignus Steropæ fornacibus ardor.
Et senium durat vires, dum corpora siccant;
Vt, nisi vis totis desueuerit ignea venis;
Nulla mares edant melius connubia natos,
Ne levis hoc speret pubes à mollibus annis.
Quippe Dionæo quamuis exuberet æstu;
Ipsa suo pugnat, quoniam nimis vda, calori.
Scilicet humenti languent in fomite flammæ,
Nec tales agitant iras, quibus acta coruscat
Vis, ubi cum duro concreuerit ignea ferro.
Cum face non æque possunt coallescere fluctus,
Cerne laborantem subiectis ignibus undam
Numquam Vulcani flagrantem in lampada solui,
At liquidam bullis agitare tumentibus auram,*

Et sese in spumas resolutam efflare tepentes
 Paulatim, ac tenui salientem effervere fumo.
 Haud aliter primis Cyprius liquet ardor in annis
 Fusilis, & firmo thalami intractabilis usu.
 Gliscit enim tenero nequicquam in corpore sanguis
 Si caleat genio, & tenuem effervescit in aestum,
 Spumens in bullas, atq. vberè fusilis unda.
 Sit mora connubio, donec iam torridus aëo
 Constet, & in solidum vitæ se colligat humor,
 Igneaq. arentem conceperit ira vigorem.
 Hinc thalamis aptæ vires, hinc aurea proles.
 Sæpe dat hoc, seros ætas cum vergit in annos;
 Præsertim liquidus vitæ cum succus abundat.
 Qui nisi iam venis coeat maturus adultis
 Glutinis in morem, tenui cum liquitur igni;
 Vana tibi infestas accendet pronuba tædas.

Quod nisi me arcano reuocent à Pæone Musæ;
 Et iussu Aonios haustu contingere fontes,
 Vestigare vetent antrum, & fumantis opaca
 Rupe sub Asclepi medicatam baurire paludem,
 Dulciaq. ingratis confundere pocula succis:
 Haud equidem inuitus canerem, cur pabula vitam
 Humida cum seruent; semper tamen arida crescant
 Corpora: quid demant anni, quid viribus addant;

Et

Et quò sæpe modo, dum viribus instat alendis,
Naturæ tepor augeſcat, quo sæpe remittat:
Cur idem interdum, vel quotenus integer anno
Duret, & incæptum variet quæ cauſa tenorem.
Verùm hæc Pæoniæ præter dumeta palæſtræ
Iam ſeror, & ſummo conor me ſiſtere Pindo.

Diſce viam, & thalamo iuuenis diſcede parato.
Nam quis agit cæcam ſuor ad connubia mentem?
Quoruiſ? & quò te rerum inconſulta voluptas
Præcipitat labentem animo, ignarumq. futuri?
Mollis hebet, viresq. ætas implere iugales
Abnegat, & ſteriles nequicquam inſtigat amores.
Scilicet iniectam tenera in præcordia flammam
Coniugium extinguet tædis, atq. igne gemello?
Vana fides: ah quanta lues in viſcera, quantum
Virus aget ſeſe, & dulci torreberis æſtu.
Qualis, ubi ardenti propius ſucceſſerit igni,
Cera liquet ſenſim, & ſacili ſe tabe reſoluit.
Tale liquet genio: ſed iniquæ Cypridis ignes
Dum ſequeris dulces, tandem experieris amaroſ.
Si tamen iſte animo tantum ſeſe ingerit error,
Atq. ignem viſ igne mori, & non creſcere flammam;
Da Paphyſ tantum facibus, quod fingere vanum eſt.
At vitæ qui curſus erit? quæ deinde futuros

Excipiet cari generis fortuna nepotes?

Si trahet exemplum facti ventura propago,

Atq. immaturos thalamis urgebit amores,

Et talem ventura seret per secula morem.

Hæu nimis à iusta desuescent corpora forma,

Et semper spatius surget breuioribus ætas.

Scilicet, in peius quoniam sublapsa referri

Sanguinis incrementa solent, ac semina vita.

Ipsaq. crescendi semper decrescit origo;

Tempus erit, virtus cum fomite prona caduco

Deficiat, numquam annosos genitura nepotes.

Hinc satius effecto iam sanguine pumilus hæres

Fundabit stirpem generi, semperq. sequetur

Parua satu soboles, & crescere nescia cultu.

Nec vanum est, tantam natis timuisse ruinam.

Memnonios iuxta fines, & Gangis arenas

Esse genus fama est, quo non angustius ullum

Limite naturæ, atq. opibus communibus æui:

Nec breuior forma species, nec finibus ætas

Vlla virum, non vlla magis ludicra venustas.

Vix totis vitæ spatij adolescere tantum

Ius natale finit, quantum longissima surgunt

Colla gruum: namq. illa grues armata laceßit

Progenies, bello inferior, nec corpore maior.

Hic

Hic amor, hoc genti studium, & Mauortia virtus.
Effundunt sese plenis in littora castris
Quà pluuiam vocem aligerum dat Strinionis agmen.
Neue acies bellum fremitu non armet equestri;
Insidunt dorso pecudum, franantq. bicornes
Lanigeros, toto lectum gregis agmen ouili.
Sæpe viros ad bella suos misere capellæ:
Sæpe ipsæ impositis equitum saliere sub armis.
Nec piger aërius cælo ruit hostis ab alto,
Et sese armatis ultro pedes hostibus infert.
Stant campo aduersæ, crocitant dum classica, turmæ:
Illa minax virgis, hæc ore minacior unco.
Hic furor, hic cædes, hic iuncea fulmina Martis.
Instant assultu volucres, paruosq. Mimantas
Protulbant, urgentq. minas, & vulnera rostro;
Et furijs trudent semper vittricibus hostem.
Iamq. acies, belliq. duces tantum inter, & hastas
Assurgunt mediæ, & summis cervicibus extant:
Quantum inter stipulas, sæniq. tremantia fila,
Exacta cum messe sedent arenibus illæ
Turmatim affusæ campis, & pabula carpunt.
Sæpe furens alis aliqua est regina volantum,
Quæ, si quem aduersæ gentis conspexit Achillem,
Aut aliquem Alciden altis insurgere telis,

Quadrupedumq; acies & cornigeros equitatus
 Ducentem indomitis hircum frenare lupatis;
 Illum primi suæ lectum inter millia prædæ
 Corripuit morsu medium, truncumq; reliquit:
 Aut equitem, & graua arma feri bellantis, & ipsum
 Alius assurgentem in cornua quadrupedantem
 Pressit, & ad superas unco pede sustulit auras,
 Et patrium victrix circumuolitaui Olympum.
 O genus inuisum fato, & vitalibus auris.
 Nam si qua est lucis felix usura, duobus
 Vltior nulla est, quamquam longissima, lustris.
 Ætas connubium, & tempestiuos Hymenæos
 Deserit ante nouem, post quattuor asserit annos.
 Si qua decem supra est, ea summa, & rara senectus.
 Phœbe, quis hæc terris hominum ludibria fecit?
 Et quo tam tenuis vitæ prouentus ab ortu?
 Nam neq. non illis ratio, & prudentia rerum,
 Nec mute pecudum facies. nil munera vitæ
 Degenerant. condunt vrbes, & fœdera linguis
 Exercent, legumq. fidem, & commercia seruant
 Os habitumq. homines. nec ferri bellicus usus,
 Aut labor, aut naue desit solertia mentis.
 Nec sator ille hominum primus, vitæq. repertor
 Diuisit stirpem, & generis cunabula nostri,

Aut

*Aut geminam instituit seriem, fontemq. nepotum,
Vt foret his ingens habitus, contractior illis,
Aut vllum ætati primo discrimen abortu.
Humano sedenim generi non amplius vnum
E limo surrexe caput, vitæq. parentem
Ne dubita. sat nota fides, & conscia cælo.
Ille dedit cursum generi, & primordia vitæ
Extulit, ac plenis æuum de fontibus hausit.
Egregios forma natos, & corpora primus
Magna tulit, rexitq. datas natalis habenas,
Inq. alios ductum ex alijs genus impulit ortus.
Quò mirere magis, quæ tanta iniuria formæ!
Cur illi tam lenta salus, atq. indiga genti.
Et nimium fluxi soles, & lucis auari!
Quo decus amissum casu, quo robur ademptum!
Vnde adeo se vita breuem contraxit in orbem!
Credo equidem (nec vana fides, aut scabula Pindi)
Non alia est, tam vile genus quæ ducit, origo,
Quàm thalami celeres, & Cypridis error auite.
Nempe aliquis quondam primo de sanguine gentis,
Quamquam habitu non ille humili, nec roboris expertus,
Sed præceps ornare toros ad fœdera nuptæ,
Nec maturus adhuc genij, aut consultus amorum,
Infirmam eduxit sobolem. quo sanguine creti*

Si coeant unum miseri sitientis ad haustum,
 Exitum utrouis laticum par instat ab uno
 Rore, licet tenui. satis una est rimula morti,
 Illa domum exiguae radio cum lucis inibit.
 At, cum vitales properat natalis ad auras,
 Ni videat toto bipatentem à limine vitam,
 Ordiri in longos nescit vestigia cursus.
 Vos gemini postes vitæ, vos una, parentes,
 Ianua, quæ cursum surgentibus inchoat annis.
 Passa licet, numquam spatium plus panditur æquo.
 Multum obstat; si pulsa, minus quàm tota patescit,
 Et nullam sinit ire diem felicebus horis.
 O, aditum lustris faciles laxate futuris.
 Non animas implet generi, nec secula sanguis
 Alteruter, si partem æui male sufficit alter.
 Vidi ego (nec visu rarum, si talia semper
 Sollicitis inspecta oculis euenta sequamur)
 Vidi equidem, & casu cari percussus * amici,
 Æternum memori seruo sub pectore vulnus.
 Dicite quem, Musæ, iuuenem, quas inter aditum
 Delicias? illum Charites, illum aurea Siren,
 Illum Castaliæ gremio fouere sorores.
 Ingens culmen opum, & titulis fortuna paternis
 Ampla satis, primiq. Ducum cognata propago,
 Et

Is est Pompe-
 ius de Capua,
 q. adhuc ado-
 lescens in no-
 stram Socie-
 tatem coopta-
 tus, à phthi-
 si occubuit. quo
 morbi genere
 mater haud
 ita pridē con-
 tabuerat.

Et natale solum, Sebethidis ora paludis.
 Ingenium verò quantum non altera Phœbe
 Progenies, non ulla sacrae sortita Minerua.
 Vix puer expertus Musarum, & Palladis artes.
 Mox Ignatiadum leges, & iura secutus,
 Iam sese à teneris cœlo deuouerat annis.
 Ille habitu ingenti genitorem, & pectore toto,
 Et latis referens humeris, & compare vultu,
 Ah miser exitium maternum, & triste fonebat
 Abstrusum in venis, atq. immedicabile virus.
 Iamq. animæ tenerum follem, & vitale flabellum
 Tabe liquans, scuibat edax in pectore morbus.
 Nec patrios membrorum artus imitata venustas
 Profuit, & magnis species formosa lacertis.
 Sic genus infecit thalami comes ægra paterni;
 Impressitq. luem gnato, quam fontibus ipsa
 Hauserat à patrijs, & auitum insigne gerebat.
 Ah genitrix, quantum terris ignara dedisti,
 Quantum inuita decus tecum eripis! at tua felix
 Hoc generis fortuna satù, licet irrita cultu.
 Illa sui generis durum, & miserabile pignus,
 Tabificum leso vitium in pulmone tegebat.
 Post ubi iam votis Lucinam experta secundis,
 Nec dum etiam tenera florem libata iuuenta,

Occidit, exitio & gentili debita fato.

Tu quoq. contagem hanc agræ genitricis ab alio

Pisto Sallada *Hausisti, & lentè crescentem intactus alebas*

Feronicæ nomine indicat **Sassiade Feronice, neq. illam arcere medendo*

Franciscum *Vlla Machaonia potuit solertia curæ.*

Sassum. is in *Iam nitidum vitæ dubios ver ibat in annos,*

societate adlectus, *Aureaq. auspicijs ætas, & florea mento,*

Aloysium Salladum (Elysum *Quattuor exactum lustris impleuerat orbem.*

hic vocat) optimum paren- *Hic matura lues, & fallere nescia tempus,*

tē, natu grandem, à quo *Iam retegī, & lentas æstu succendere venas.*

vinice diligebatur, suo p- *Olli purpureæ lanuginis occiduus flos*

traxit exemplo ad eandē *Defluere, & suauè indecores tabescere mala,*

societate in eundam. verū *Tristiaq. obsessis contagia serpere membris.*

mox phthisi, *Qualis materna vitio telluris, & agro*

quam hauserat à matre, *Stirpe satus, mæstisq. labans folijs amarantibus*

in ipso ætatis flore correptus, cum sen- *Nascitur immoriens morienti cespitis herbæ.*

sim contabesceret, non *Ab Lachesi, ab Clotho, si quod genus inuida nescis*

potuit grandæui patrem *Inuidia, poterat tantis ignoscere pensis;*

præcurrere, *Nec talem Musis an imam, tot funere in uno*

ad cælū, quē præiuit ad re- *Spes Latij, tot opes cæli, tot gaudia nostra*

lionem. sed pater excessit *Carpere, tam dulces Diuæ Sirenis amores.*

e vitæ prior. inde filius pa- *Non tulit hanc genitor cladem lugere superstes:*

trem subsequutus interijt à *Nam suprema videns tanti præsentia luctus,*

tebe. *Abrumpit lacrymis vitam, seq. ante minaci*

Sub-

Subtrahis exitio, & promptis ad vulnera fatis.
Quid struis! & qua spe curas urgere medentum
Ab genitor, quondam felix, contendis Elyse!
Debitus ille astris, quamquam tibi creditus hæres,
Te dulci illecebra, dulci te quærere fitto
Natus, ut alliceret superas te victor ad oras.
Ille tibi seu sænus erat, seu sædus Olympi,
Sat uidisse fuit terris tantum indolis instar,
Ut niti auspicijs ultra mortalia posses.
Cetera da fatis. nimium Campana propago
Ire homines supra visa est, & fidere cælo,
Si tibi mansuram dederant hanc numina prolem.
Fortunate senex, si quid meus audet Apollo,
Aut aliquid meritis æquum dant Mænala tantis,
Nec supra inuidiam frustra tot nitimur orsis,
Nulla dies laudum senior memorande tuarum
Immemor, aut tanto venient sine nomine fasti.
Ille duces inter Latios, & prima potentum
Nomina posthabitus nulli, præq. omnibus unus
Emeritus, contemptor opum, contemptor honorum,
Fessus in urbani portum secesserat oti.
Mox etiam natum cæli sub signa secutus,
Gloria militiæ non ultima Loiolæ,
Canitiem, floremq. æni spectabilis heros

Tergemina Superis voli sub lege dicarar.
 Tantus amor nati, & teneri ducis amula virtus.
 At non ille sequi properantem ad funera natum
 Sustinuit: quin ipse suo prauertere letho
 Optauit (neq. enim aut amor, aut lux altera cordi)
 Et potuit, tantis mortem dum fletibus orat.
 Iam morere o felix: natum præcurris ad altos
 Cœlicolas. I; falle dolo: verte ante: propinquat
 Mox illum indigetem supera inter gaudia letus
 Excipies gremio: figes cœlestia vultu
 Oscula: vicina sublimem in sede locabis:
 Atq. hæc præcepta pro relligione repones.
 Discite connubium fortes, nec coniugis aurum,
 Aut formam, aut claros maiorum insignibus ortus,
 Sed vires optate pares, & nubile robur.

Sunt etiam, natis prohibent qui longa parentes
 Secula, primæuo teneram dum flore iuuentam
 Damnant connubio, & sæda se Cypride carpunt.
 Hinc & feminei generis non rara propago,
 Et fragiles nervi natorum, angustaq. membris
 Corpora, tum spatijs præceptis breuioribus ætas.
 Nam simul illapsa est molles Erycina medullas;
 Corripit bumentem, teneris qui plurimus annis,
 Venarum laticem, & lento depascitur æstu.

Conti-

Continuò absumptis vigor ossibus intabescit,
Et tenuem arenti vitam cum sæce relinquit.
Et steriles inter tædas, aut triste feraces
Deperit, ante diem thalamis operata iuuentus.
Sic, ubi post florem emeritum, spes fertilis anni
Inchoat Autumnum, & lætis dedit omina cellis;
Æstifer incubuit cælo Notus, aruaq. lædè
Vrit, & in medio Pomonam interficit ortu.
Sic Venus immatura toro, & crescentibus annis,
Nequicquam insano iuuenes euentilat æstu,
Et molli tenerum vitæ ver incoquit igni,
Nec finit illaso sobolem efflorescere partu.
Scilicet exustum florem genitabilis aui,
Languente inq. animam tædis, & præcoce flamma
Sensit, & arescens ad pignora deficit ætas.
Cælibe sub cura naturæ robur alendum est.
Pabula quærendum teneris humentia nervis;
Quæ dum sufficiunt firmas cum sanguine vires,
Lethifer est venas, quicumque afflauerit, æstus,
Præsertim Veneris flagrans immane libido.
Firma decet thalamos ætas, & sera voluptas.
Hinc generi primæ vires. sin altera mentem
Cura vocat, vertitq. aliò te pronuba Cypris;
Femineam sobolem partu vulgabis acerbo,

Aut humiles forma natos, & viribus agros.
 Quin etiam felix, & gignere fortior atas
 Non procul à senio est. etiam suprema senectus
 Sæpe mares animas, & fortia pignora gignit.
 Mira fides, nec vana quidem, aut non obuia vulgo.
 Nam memini, quâ crebra iugis, & pingua Lubra
 Rura mea, collesq. virent, & Massica tempe,
 Nestoreum vidisse senem, cui viribus audax
 Terdenos iamdudum atas ter verterat annos.
 At postquam hanc æui metam transgressus, ad unam
 Venit olympiadem; thalamos à celibe vita
 Tum repetit, nec vana timet ludibria vulgi.
 Neue foret venia populi non dignus, & aura;
 Speratam sobolem, & feros, duo robora, natos
 Suscepit genitor, patriusq. eduxit in ælnis.
 Tum reliqua est atas lustris exacta duobus.
 Vsque adeo matura domos connubia firmant.
 Si valet in senio, atq. aliquem natura teporem
 Seruat adhuc; semper proles speranda virilis.
 Nam, quia longinquo vires exercita victu,
 Siccior est æui pars ultima; semper alendo
 Arescit magis, & solidis riget ossibus atas.
 Fortior hinc extat genio vigor igneus usu;
 Et vis illa venit generi matura serendo:

Arida

*Arida nam firmant socium fomenta calorem.
Nimirum in sicca semper violentius esca
Natiuas flammarum iras exsuscitat ignis.
Cernis, ut audent raptant incendia syluam,
Et quanta exurat Libycos face Sirius agros?
Quidquid ubiq. soli est. quæ siccior, acrius æstum
Haurit, & accensa cælum plaga torret arena.
Ardet inexpletum, rapidas iaculata fauillas
Lamina, conceptis dum candet abenea flammis,
Arida cum duris coeant; si quæritur igni
Scuitia, & dignus Steropæ fornacibus ardor.
Et senium durat vires, dum corpora siccant;
Vt, nisi vis totis desueuerit ignea venis;
Nulla mares edant melius connubia natos.
Ne leuis hoc speret pubes à mollibus annis.
Quippe Dionæo quamuis exuberet æstu;
Ipsa suo pugnat, quoniam nimis vda, calori.
Scilicet humenti languent in fomite flammæ,
Nec tales agitant iras, quibus æta coruscat
Vis, ubi cum duro concreuerit ignea ferro.
Cum face non æque possunt coaloscere fluctus.
Cerne laborantem subiectis ignibus undam
Numquam Vulcani flagrantem in lampada solui,
At liquidam bullis agitare tumentibus auram,*

Et sese in spumas resolutam efflare tepentes
 Paulatim, ac tenui salientem efferuere fumo.
 Haud aliter primis Cyprius liquet ardor in amnis
 Fusilis, & firmo thalami intraëtabilis usu.
 Gliscit enim tenero nequicquam in corpore sanguis
 Si caleat genio, & tenuem efferuescit in aestum,
 Spumens in bullas, atq. vberè fusilis unda.
 Sit mora connubio, donec iam torridus ævo
 Constet, & in solidum vitæ se colligat humor,
 Igneaq. arentem conceperit ira vigorem.
 Hinc thalamis aptæ vires, hinc aurea proles.
 Sape dat hoc, seros ætas cum vergit in annos;
 Præsertim liquidus vitæ cum succus abundat.
 Qui nisi iam venis coeat maturus adultis
 Glutinis in morem, tenui cum liquitur igni;
 Vana tibi infestas accendet pronuba fœdas.

Quod nisi me arcano reuocent à Pæne Musæ;
 Et iussum Aonios haustu contingere fontes,
 Vestigare vetent antrum, & fumantis opaca
 Rupe sub Asclepi medicatam baurire paludem,
 Dulciaq. ingratis confundere pocula succis:
 Haud equidem inuitus canerem, cur pabula vitam
 Humida cura seruent; semper tamen arida crescant
 Corpora: quid demant anni, quid viribus addant;

Et

Et quò sæpe modo, dum viribus instat alendis,
Naturæ tepor angeſcat, quo sæpe remittat:
Cur idem interdum, vel quotenus integer anno
Duret, & inceptum variet quæ cauſa tenorem.
Verùm hæc Pæoniæ præter æumeta palæſtræ
Iam feror, & ſummo conor me ſiſtere Pindo.

Disce viam, & thalamo iuuenis diſcede parato.
Nam quis agit cæcam furor ad connubia mentem?
Quo ruis? & quò te rerum inconſulta voluptas
Præcipitat labentem animo, ignarumq. futuri?
Mollis hebet, viresq. ætas implere iugales
Abnegat, & ſteriles nequicquam inſtigat amores.
Scilicet iniectam tenera in præcordia flammam
Coniugium extinguet tædis, atq. igne gemello?
Vanafides. ab quanta lucis in viſcera, quantum
Virus aget ſeſe, & dulci torreberis æſtu.
Qualis, ubi ardenti propius ſucceſſerit igni,
Cera liquet ſenſim, & ſacili ſe tabe reſoluit.
Tale liques genio: ſed iniquæ Cypridis ignes
Dum ſequeris dulces, tandem experieris amaros.
Si tamen iſte animo tantum ſeſe ingerit error,
Atq. ignem vis igne mori, & non creſcere flammam;
Da Paphijs tantum ſacibus, quod fingere vanum eſt.
At vitæ qui curſus erit? quæ deinde futuros

Excipiet cari generis fortuna nepotes?

Si trahet exemplum facti ventura propago,

Atq. immaturos thalamis urgebit amores,

Et talem ventura feret per secula morem.

Hæc nimis à iusta desuescent corpora forma,

Et semper spatius surget breuioribus ætas.

Scilicet, in peius quoniam sublapsa referri

Sanguinis incrementa solent, ac semina vita,

Ipsaq. crescendi semper decrescit origo;

Tempus erit, virtus cum fomite prona caduco

Deficiat, numquam annosos genitura nepotes.

Hinc satus effæto iam sanguine pumilus hæres.

Fundabit stirpem generi, semperq. sequetur

Parua sata soboles, & crescere nescia cultu.

Nec vanum est, tantam natis timuisse ruinam.

Memnonios iuxta fines, & Gangis arenas

Esse genus fama est, quo non angustius ullum

Limite naturæ, atq. opibus communibus æui:

Nec breuior forma species, nec finibus ætas

Vlla virum, non vlla magis ludicra venustas.

Vix totis vitæ spatijsadolescere tantum

Ius natale finit, quantum longissima surgunt

Colla gruum: namq. illa grues armata lacescit

Progenies, bello inferior, nec corpore maior.

Hic

Hic amor, hoc genti studium, & Mauortia virtus.
Effundunt sese plenis in littora castris
Quà pluuiam vocem aligerum dat Strimonis agmen.
Neue acies bellum fremitu non armet equestri;
Insidunt dorso pecudum, franantq. bicornes
Lanigeros, toto lectum gregis agmen ouili.
Sæpe viros ad bella suos misere capellæ:
Sæpe ipsæ impositis equitum saliere sub armis.
Nec piger ærius cælo ruit hostis ab alto,
Et sese armatis ultro pedes hostibus infert.
Stant campo aduersæ, crocitant dum classica, turmæ:
Illa minax virgis, hæc ore minacior unco.
Hic furor, hic cædes, hic iuncea fulmina Martis.
Instant assultu volucres, paruosq. Mimantas
Protulbant, urgentq. minas, & vulnera rostro;
Et furijs trudent semper victricibus hostem.
Iamq. acies, belliq. duces tantum inter, & bastas
Assurgunt mediæ, & summis cervicibus extant:
Quantum inter stipulas, fœniq. tremantia fila,
Exacta cum messe sedent arenibus illæ
Turmatim affusæ campis, & pabula carpunt.
Sæpe furens alis aliqua est regina volantum,
Quæ, si quem aduersæ gentis conspexit Achillem,
Aut aliquem Alciden altis insurgere telis,

*Aut geminam instituit seriem, fontemq. nepotum,
Vt foret his ingens habitus, contractior illis,
Aut vllum ætati primo discrimen abortu.
Humano sedenim generi non amplius vnum
E limo surrexe caput, vitæq. parentem
Ne dubita. sat nota fides, & conscia cælo.
Ille dedit cursum generi, & primordia vitæ
Extulit, ac plenis æuum de fontibus hausit.
Egregios forma natos, & corpora primus
Magna tulit, rexitq. datas natalis habenas,
Inq. alios ductum ex alijs genus impulit ortus.
Quò mirere magis, quæ tanta iniuria formæ!
Cur illi tam lenta salus, atq. indiga genti,
Et nimium fluxi soles, & lucis auari!
Quo decus amissum casu, quo robur ademptum!
Vnde adeo se vita breuem contraxit in orbem!
Credo equidem (nec vana fides, aut sçbula Pindi)
Non alia est, tam vile genus quæ ducit, origo,
Quàm thalami celeres, & Cypridis error auite.
Nempe aliquis quondam primo de sanguine gentis,
Quamquam habitu non ille humili, nec roboris expertus,
Sed præceps ornare toros ad fœdera nuptæ,
Nec maturus adhuc genij, aut consultus amorum,
Infirmam eduxit sobolem. quo sanguine creti*

Hoc alij ex alijs vitium traxere minores,
Ire citi, quò vota vocat malefuada Dione.
Hinc labor, & vitæ parcè crescentis origo
Exstitit, & stimulos currentibus addidit annis.
Et thalamis primùm virtus magis agra, magisq;
Tum minus, atq. minus victu succrescere nati.
Sic dum prona suo ducit de culmine lapsum,
Inq. alios alijs è casibus incita casus.
Præcipitat natura; gradus tandem attigit imos.
Hinc brevis aspectu, atq. humili contracta figura
Summa virum pubes, canoq. infantia mento,
Atq. habitus multis non plus crescentibus ilo.
Hanc ignaminiam certo nanciscitur ortu;
Nascendo molles habeat si vita parentes.
Vestra hæc est generis, Iuuenes, infamia vestri;
Cura quibus, iactare vago per compita fastu
Sublimem incesso pubem, cristisq. tumentem,
Atq. humilem angustæ speciem, & compendia forma
Turpia corrigere, & connubia fallere fuco.
Si iuuat urbana mediis in luce coronæ
Eulgere turrito pictos capita alta sub auro,
Atq. apicem, atq. humeros suspectu exponere vulgi;
Vos generi formam, & vires defendite vestro:
Prospicite in longum natis, & sponte labantem
Parci.

Parcite tormento Veneris propellere vitam.

Miramur, si qua in turba super altius extant
Prima virum capita, & procera rara iuuenta,
Alter honos genti quondam, & felicior annis,
Atq. aliæ in populis tiliæ, piceæq. comantum;
Dum vetitus properare suos Hymenæus amores.
Quanta vides campis, si quando effossa vetustas,
Robora trunca virum, & formosi fragmina secli
Apparent spatiosæ urnæ, Martesq. sepulti.
Pulsantur grauibus rastris, pulsantur aratris
Costarum horrendæ bures, ramiq. lacertorum,
Atq. sinu immensæ, capitum curua ossa, lacuna;
Et magni umbones humerum, clatriq. tororum.
Stant glebis confusa solo Mauortia quondam.
Pectora, nunc fractæ crates. cerne aenea monstra,
Scuta, laboratos chalybes, operosa metalla
Horrissonum gladiatorum. en & Cyclopea texta
Thoracum, æternos nodos septemplex auri,
Aureaq; ingentes galeas, portenta comarum,
Pilaq. sub pulsu Martem spirantia rauco;
Exuias putres animarum, æuiq. rapinas.
Tale decus genti quondam, & miracula pubis.
Cum tamen effluxet Mundi primæua iuuentus,
Et nostram hanc lapsi facem contigeret æui.

Qui genus heroes illi, quæ lumina gentis,
 Quos aluit secum Mundi crescentis origo
 Flore suo, sætuq. recens, & sænore cæli,
 Connubijs nemo teneros cùm crederet annos,
 Et numquam immatura viris accederet uxor?
 O sate campestri illuvie, limoq. palustri
 Mox hominum primæue sator, quiq. editus alto
 Finitimus partu sanguis, primi q. minores;
 Vos animæ ingentes ausis, ingentia forma
 Corpora, vos æui centum decurrere lustra,
 Vos auram, & vitæ soles haurire beatos,
 Et seriem æternam soliti numerare nepotum.
 Nos genus occiduum, nos umbra volatilis æui,
 Nos fragiles animæ, atq. humili capita addita trunco;
 Et truncamus adhuc thalamis, ruimusq. iuventam!
 Illi apices, illi generis fastigia nostri.
 Ibat ouans annis ætas, & prodiga natis
 Progenies, numquam sætu non aucta gemello.
 Nec generi satum, aut crescentibus invidet annis:
 At longos sinit ire dies, nec secula carpit.
 Iam genitor ducit populos, & adulta superstes
 Millia natorum, & consanguineos Hymenæos
 Temperat, ipse socer lædis, auus ipse iugandis.
 Fraternæ ingeminant urbes, nec sanguinis autor
 Friget

Friget adhuc genio thalami iuuenilis, & vsu.
Coniugium duodena viri post lustra colebant;
Ante nefas dici generum. vacat artibus etas
Interea, rerumq. opifex viget impiger vsus,
Et varios vitæ cultus explorat egestas.
Scilicet ante suum instituit quàm prouida cursumq.
Cum nondum emensis hominum crebrescere seclis
Inciperet natura satu vulgata benigno;
Prima fuit satio, & fecundi gloria partus
Ingenijs. Discunt pelago se credere pinus,
Et linguas mutare virum, & commercia vitæ,
Atq. alium Zephyris aliunde accersere morem.
Exercent alij sylvas, & pinea texta
Ædificant: alij mutare mapalia testis
Instituunt, coguntq. operosa bitumine saxa,
Aut bibulum in cinerem lapides fornace resolvunt,
Et procul excisæ veniunt ad limina rupes.
Tum ferri labor, & Vulcani incudibus aura,
Follesq. fluctusq. dati, flammæq. ministræ,
Et caput ansatum mallei, chelæq. tenaces.
Quisque suas dat mentis opes. Stant marmore vultus.
Et facies auro, & limo sua venit imago.
Fingere tunc auras inuentum: & nabilia fari,
Et voces spirare cauo didicere metallo.

Et titubare modis in gutture clangor ahenæ.
 Protinus hic nervos ebori, numerosq. loquaces
 Addidit; hic animam calamo, & spirabile carmen.
 At linum servare colo docuere puellæ,
 Et strepere arguto molles sub pectine telas.
 Ante quidem sola ducebant stamina Parca,
 Sola habiles norant fusis inuoluere Soles,
 Ac pensis tenuare diem & præcidere ferro.
 Tantum illas docuit veterum noxa una parentum.

Altera quin etiam feros à stirpe nepotes
 Insequitur clades annorum, & secula truncat.
 Usque adeo vitij genitorum obnoxia proles.
 Nam validi quamquam nervis, & pube decora
 Olim, dum melior vitæ status, & vaga luxu
 Libertas, generis curam, & connubia vitant.
 Post ubi contractis ætas iam saucia morbis,
 Languet iners, cumq. ipsa suis torta ossa lacertis,
 Atq. manus, artusq. pedum, & genua agra tumenda
 Dirum ardent, sæuiq. luem sensere Falerni,
 Aut membris Erycina inflixit vulnus, & aliè
 Vis agitur venis, atq. ossibus hæsit adesis,
 Aut alias vitæ labes seu lubrica pubes,
 Seu fors atra tulit, iamq. immedicabile fatum est:
 Tunc miseri (proh quanta rapit vesania mentem!)

Connubio

Connubio indulgent, prolemq. educere gaudent,
Nil memores, quàm seua domũ, & sata pignora quòdã
Contages innata mali, & quàm longa sequatur.
Quid miseri florentem opibus, vel diuite censu
Fortunam, aut ades ostroq; auroq; superbas,
Prædiaq; atriaq; & cultu felicia rura,
Quid generi tot regna parant; si talia vita
Vulnera, si gemitus vulgant, & funera natis?
Hinc labem eternam pueri, & natale trabentes
Exitium, cœli Diras, iramq. Diana,
Aut scabiem horrendam, aut turpes sensere podagras.
Si mala comprehendam numero, prius arida disces
Sole quot æstiuo terat Africa messis aristas,
Aut, ubi tempestas pluuiialibus horruit Austris,
Quàm multi nimboſa cadant per nubila rores.
Sunt & aui morbis, suus est & pestibus hæres,
Et nimium natura ferax. Hi cernua raptant
Corpora per terram, quales per saxa paguri:
Hi nervis ægre insistent, & sponte solutis
Artubus horrentes nutant, lentumq. tremiscunt.
Illi intestino vincti præcordia nodo
Parturiunt nequicquam auras, nisuiq. fatigant
Diffultantem animam, & crebris singultibus agram,
His furor, & torui rictus, & Gorgonis ira,

Et rigor, & sensus hebetes, & inutile mentis
 Imperium, quassuq. immane trementia membra;
 Oraq. proluvie, & spumantibus effera buccis.
 Hi subito torpore rigent, fusi q. solo stant,
 Marmore languidius duro, vel robore trunco.
 Hi vel scabra situ, vel naribus ora peresis,
 Aut abrosa supercilijs, & squamea tabo;
 Et capitis fœdi maculas, & depile monstrum
 Ostentant miseri, Veneris monumenta paternæ.
 Occupat his tetra maculosum ærugine corpus
 Fœda mali facies, atq. ulcere pascit edaci.
 Et captos oculis nunquam non orba parentes
 Insequitur soboles, nunquam pede libera claudos,
 Nunquam & strumosos non ulcere tacta paterno.
 Inditus est crassa multis à Naiade morbus,
 Pigraq. suffuso penitus tumet unda cerebro;
 Et capitis molem informem, & fœta ossa madore
 Intus alit, mollitq. tumor, crescitq. tegendo.
 Quid, sua quæ credit medico gens viscera ferro?
 Ah sibi vesicæ lapidosam inolescere sæcem
 Ingenit, & tenero crescentem in viscere cautem;
 Supplicium horrendum, & stirpis quoq. pignus auitæ.
 Quid trepidi membrorum artus, & sponte reuulsi?
 Quid laterum diri morsus? quid regia pestis?

Et

Et croceus toto profusus corpore pallor?
Quid stolidi raptus animi, cætiq. furores,
Aut vaga consilio, & numquam sibi conscia corda?
Nec verò aut numero possim, aut comprehendere versu,
Quàm genus illorum varium, quibus horrida membra
Tortor agit sati rigor, & trepida ossa renellit:
Aut quibus ambesum graueolenti vligine corpus
Pascitur ingluuies morbo diffusa voraci.
Id genus infectas hominum Germania turbas
Innumeras totis fundit latissima campis,
Et procul horrendam contagem à mœnibus arcet.
Illi autem hanc usu crescentem, & fœdere pestem
Sponte fouent. nec sola replet magalia vulgus
Pestiferum, aut raras spatijs campestribus sedes;
Verùm vrbes, & regna lues populosa frequentat;
Et misera infectam vulgant connubia gentem.
Illi etiam cinxere suis ingentia muris
Oppida. iam longè fumantia culmina pastor
Prospiciens, auersum alio pecus omine signat,
Et sua præteriens vestigia corrigit hospes.

Parcite venturo generi, nec tale, parentes,
Coniugijs vulgate malum. magis otia vita
Celibis, & viduo placeat domus innuba cultu.
Si vobis defuncta salus, nec certa renasci,

Iamq.

Iamq. nefas alienam usu contingere gentem:
 Quæ tandem inuidia est, socios adsciscere natos
 Exitio, & seclis pestem ingenerare futuris?
 Ah misera fortuna domus, ah fœda nepotum
 Progenies, quâ dulce iuuet sperare salutis
 Auxilium? non, si ipse manum iuratus Apollo
 Admoueat, primasq. ultor Podalirius artes,
 Crediderim victam vobis ignoscere pestem.
 Scilicet ellebori vires, & candida succo
 Thrasia nux, mixtoq. liquens rosa pinguis oliuo,
 Et vinum argentum, & casi cruor illius hirci,
 Balneaq; & plenis undantia sulphura thermis,
 Aut triste abrotanum, aut ullo sata germina campo,
 Quæq. Machaonium spirant unguenta vaporem,
 Vlla iuuent. finite hoc alios sperare medendo.
 Ista, quibus primo non insita pestis ab ortu;
 Non vobis ea missa salus. nec Pæonis ausis
 Diffingi naturâ potest, cum semine primo
 Ficta semel, quacunque venit sata labe veneni.

Id verò nec scire nouum, nec dicere longum,
 Quo mala decursu generis, quo fœdere partus,
 Perpetuos alta natos à stirpe sequantur.
 Scilicet æternum est naturæ munus, ut omnes
 A vero genitore notas, & symbola ducant,

Qua

*Quæ natis impressa genus testentur, & ortum.
Sic patria vobis veniunt ab imagine vultus
Assimiles, eadem vires quoque format origo,
Atq. eadem vires animi, si debile nullis
Viribus ingenium, & violentior obstitit usus
Talis amor genij. solum fugit ille videri
Nescius aspectum genitoris inurere nato.
Hinc genus attento modulari sedulus ortu,
Inter opus quidquid fingat, modò ponat auitam
Effigiem, nil ultra animos, nil corpora curat.
Nec tantum ulla potis lævi purissima vitro
Lamina, nec liquidi facies pellucida fontis
Cominus obiectis imitando illudere rebus.
Hinc varijs non una notis illusa videmus
Ora virum, & paucis pulchrè aspectabile signum.
Nam sæpe aut nasi turritula glande crepido,
Aut sata primori turgentia fragra labello,
Aut tuber innatus malis, aut mespila mento,
His fuerant affecta parentum insignibus ora,
Et veniunt natis similes cum nomine vultus.
En pueri natiuam illam sub lumine lentem.
Nec maculæ tantum, aut næuo par illa videri,
Sed potius baccae, fuscaeque simillima gemmae
Illa eadem cari sub lumine visa parentis,*

Nil ipso diuersa loco, & penè una duorum ;
 Sic illam impressit natò, sic transtulit apè
 Naturæ genialis amor. tantùm ille paternam
 Furari speciem, & natis appingere gaudet.
 Nec speciem verò solùm, sed corporis omnes
 Vndiq. collectas ipso cum sanguine vires
 Exprimit, & vitæ pignus genitabile format.
 Quo sata progenies, velut ipso à semine sylua,
 Præferat exemplo genitorum, & viribus æquet.
 Et miramur adhuc, & adhuc mens inscia nutat,
 Cur patriam secum labem, & sua suæ proles
 Ducat, & antiquo generis sub fasce laboret?
 Nascimur, heu, testes morientum, & gentis auitæ
 Quisq. suæ verus, quamuis inglorius, index.

Nec minus infausto dubiam trahit omine vitam
 Maternis, ut sepe, malis affecta propago.
 Parturit ipsa annos natis, & secula mater.
 Illa creat, quæ lina neant, quæ vellera Parca.
 Aurea siue colo, siue altera fila trahantur,
 Illa trahit: facit illa modos, & pondera fufis;
 Et fatum, & genium grāuida molitur in aluo.
 O fortunatos miseris mortalibus ortus,
 Nī qua suo generi natorum improvida mater
 Inuideat dulcem fortunam, & sospitis aui

Auspi;

*Auspitium tristi subigat concurrere fato .
Nam sæpe ad fœtum patrius vigor, & bona partu
Mater, & illæsa conspirat origine sanguis .
Nec deerat fortuna loci, nec si quid ab astris
Spem facit, aut quocunque fides à sedere rerum .
Felix illa satû soboles, ni saucia sensu
Materno, & nimium turbati pectoris æstu,
Aut vitij affecta dapum, victuq. soluto,
Concipiat confusa nouæ primordia vitæ,
Aut læsum in tenera corpus compage fatiscens
Occidat, aut turpem accipiat sine nomine formam .
An memorem, indociles quàm sint obstare periclis
Talibus, & tanta hæc matres arcere venena?
Sæpe solet nuptas gelida leuis haustus ab unda
Ledere: sæpe animam timor abstulit. ipsa minaci
Si qua venit telo pauidam læsura parentem
Plaga, licet frustrata necem; tamen omine solo,
Et sola attingit teneros formidine fœtus
Quamquam vterò clausos, & saucia membra relinquit;
Quis credat, nisi certa fidem miracula firmeri?
Tale ferunt monstrum Boreæ nascentis ad oras
Exortum attonitos nuper vidisse Triones .
Namq. animi præceps quidam, nec sobrius heros
Forte lacepsitam dietis agitabat amaris*

Matronam thalami sociam, cui pignus in alua
Maturum urgebat partus, & tempora lucis.
Hanc ille in rixa duram dum vulnere terret
In caput intento, & strictum iam surgit in ensen;
Illa tremens animis, & languida morte propinqua
Elusit venientem ictum, quem nescia sensit
Intra uterum, qua tacta manu, qua cuspide proles!
Mox tenerum ista caput nata est, qua parte parenti
Formidata prius, quamquam sine vulnere, cuspis.
Nec vanum in puero vulnus, nec sola cicatrix,
Sed largè erumpens è vertice sanguis hiulco,
Cæde recens, tanquam hæssisset modò plaga cerebro.
Ab dulcem extinxit primo sub lumine vitam.
Talia materni nobis monumenta pauoris.
Quin etiam (quantus tenui labor instat ab aura!)
Sæpe aliquam elapsi sensus liquere iacentem,
Cum subitus pluuij fulsit nitor ætheris, & cum
Mollior affluit canor auribus; ipsaq. setum
Excudit, infestam quæ suscitât aura mephitim.
Cernis, ut aspirans, uterum quoque turbat equarum
Exincta vapor è testa fumantis oliui,
Talis ubi è stabulo venit halitus, & sua pastor
Lumina, consumpto iam languida rore Minerva
Deserit, & putri morientem in fece fauillam.

Sæpe

Sæpe fames, & amor nisi largè expletus edendi
Afflixit tacitè miseras, atq. attigit ægros
Conceptu in medio factus, & turpè notauit,
Vultibus affingens epularum ignobile signum.
Hinc equidem, Autumni redeunt cum mitia poma,
Cumq. suis urbana cohors tenet arua colonis;
Nunquam illas ad rura vocem, & pomaria; nunquam
Ad cellas, ubi læta penus, lautiq. penates,
Per stipulas ubi mala leues, aut pendula iuncis,
Et concreta foco Baianæ munera mulctra,
Lucani sartoris opes, offeq. rubentes,
Aut sale durati verres, & torrida fumo
Terga suum, aut composta cadis seu bacca Minervæ,
Seu trichia, & sapido Malphitis alecula succo.
Nulla adeo illecebras tales impune videbit.
Nam si tacta fame, & visa dape tarda potiri;
Sponte verecundum languescens inter amorem
Deficiet visu in medio. tantùm illa videndo
Afficitur, voto immoriens, tristiq. pudori.
O quibus irriguos almx Tritonidis hortos
Lubrenses nemorum Diuæ, quibus aurea cultu
Rura datum colere, & felicia carpere mala,
Tuq. omnes cui largus opes Autumnus, & omnes
Addidit illecebras animorum, & ruris honores,

Parthenope, quæq. affines per littora Divæ,
 Pausilype, Prochytaeq; & fontibus amula Nefis
 Hesperidum, & pulchro sata Nereo Mergilline,
 Nunc & Hamadryadum non ultima, nunc & amani
 Ruris amans, nunc poma ferens Dea diuite cornu;
 Et quæ prona iugo pontum accolis Aglaia,
 Atq. Ægle Pomona Deum, quæq. alta propinquis
 Concilias hortis Divos Euplaea marinos;
 Quæq. alios circa salus, & regna Dicarchi,
 Perq. sinus Divæ Craterides, & iuga propter
 Florea Sirenum, & pulchræ Sebethidis annem:
 Cum redit Autumnus, Divæ, cum germine prono
 Capit odoratis annus flavescere pomis;
 Si qua nurus vestros aluo grauis aspicit hortos,
 Ne cupidos nescite oculos. dumq. illa rogandi
 Ægra metu, fixit certis suspiria ramis;
 Aspectate, frequens adigit quò lumina raptus,
 Quæq. illam oblectat malus furtiva tuentem.
 Hinc legite, hinc plenis munus cumulate canistris,
 Et lenite utroq. ieiunia seuæ tument.
 Illa fames, illa est, tenerum quæ pignus in aluo
 Exanimat, vel poma genis impressa relinquit.
 At tu sæta parens, ne quid noua pignora lædas,
 Si qua dapum occursans animo importuna cupido
Spem

*Spem nimis instigat dubiam, ægrescitq. morando,
Et cupis insanæ stimulos auertere curæ;
En vetus, & tanto facilis medicina furori.
Sola foci cura est. molitis tantum incoque sacchar
Dulce fabis: indulge epulis, & parce salino.
Nec tamen (his quamquam dapibus sopita quiescat
Dira fames) monitis ausim confidere nostris,
Aut tantam ingluuiem sperem lenire medendo.
O quis amor miseris fauces implere petulcas!
Non illas humana dapum, non lauta voluptas
Allicit. horrentes inbiant sine more chelydros,
Limosamq. situ facem, glebasq. palustres.
Hæ putri tellure famem expleuere proteruam:
Hæ bibulam calcem cupidis hausere medullis,
Pulueremq. solum; nec robora carpere morsu
Abstinent, libroq. rapacem insindere dentem.
Sæpe aliqua optauit nigrantem insana caminum
Lambere; sæpe atras flammæ morientis ab ipso
Reliquias depasta foco, nil sensit amarum;
Nil, cinerem immundum rabidis cum faucibus haust:
Tantus ad esuriem furor, & mala ventris Erinny's.
Vidi ego (quod metuant oculi sibi credere nostri.
Nec fuit è matrum vulgo, nec paupere censu)
Ausonias inter Diæ Sirenis alumnas,*

Vidi, quæ cæsum iuuenem, & cervicis obesa
 Vlnera prospectans largo stillantia pingui,
 Illum epulis adipem, atq. illa de cæde saginam
 Spūmantem, & fædo cum sanguine colla poposcit.
 Turpis hic in gustu tantæ dulcedinis error
 Quàm noua promittit generi portenta futuro!

O quæ progeniem Regum, & decora inclyta pubis,
 Et procerum pulchras animas pulcherrima Siren
 Sola foues, vultumq. doces, & prælia Martem;
 Si tibi germanum decus hoc, si regia cordi
 Pignora, præstantesq. animis, & corpore nati:
 Consule formoso generi, nec sperne mederi,
 Si qua tuas tam dira tenet uesania matres.
 Stant medicæ Phæbo leges. Age, Diua, benignam
 Si quàm malis promittat opem medicina, docebo.
 Quicquid id est, certè hoc rerum vetus arbiter usus
 Extulit, & tantos docuit mitescere morbos.
 Hoc olim effugium sensit Latona pericli
 Virgineum caste florem libata iuuenta,
 Dum grauidam Diris instincta voracibus aluum,
 Implorat Superos, partu fœcunda gemello.
 Ipsa mihi hanc Erato famam non inscia veri
 Scire dedit, rerumq. altas ab origine causas
 Sic memorans, tanti repetit primordia facti.

Tem-

Tempore quo nusquam sancto lex aqua pudori,
Dum Iouis insidias, & furtiuos hymenæos
Sponte inuita sequens, amisit Delia cestum;
Ipsa suum Iuno nequicquam ultura Tonantem,
Et thalamos rursus peregrina coniuge tactos,
Vulcanum alloquitur, grauibuscq. hæc fletibus orat.

Nate tuam frustra semper miserate parentem
Crudelem aduersus genitorem, en impius ut me
Prodidit, & thalamis alienam adsciuit amantem.
Sæpe hoc ille mihi fixit sub pectore vulnus.
Te quoque, maternis semper comes addite curis,
Vnum indigna mei tetigit fortuna laboris.
Hoccine connubium est? an te custodia nostri
Nulla tori, nulli tangunt genitricis amores?
Nulla ne Tisiphone nobis, nulla arma Megææ?
Nec mea iurata iamdudum in fœdera vires
Tartareæ, suprema vocent ad fata puellam
Acribus instinctam furis, & vindice raptu,
Atq. alias doceant Iunoni illudere Nymphas?

Talibus accensam, nimium indulgere querelis
Non sinit Ignipotens, paribusq. hæc reddidit orsis.
O genitrix, Nymphæ si fatum & funera quæris;
Nil equidem annuerim, nimis illum accendere tentas:
Et me consilij pretium non dulce manebit.

*Ardus ille animis, & fulminis igne trifulco,
Et totum in tales numen molitur amores.
Quis ferat, attonitis cum nubibus ægida quassat
Horrificam, aut Diuſum miſcet clamore ſenatum?
Tutius hanc inſiſte viam. namq. ille ſuperbis
Latonam auſpicijs, & quæ duo pignora partu
Illa dabit; toto genitor dignatur Olympo.
Et tibi quis tantos quondam locus inter amores?
Quaſſa uterum, & trepidæ præcordia ſolue puella
Ante diem, coge exanimes effundere fœtus.
Nempe potes. nec, Diua, tuis leue numen. in auſis.
Gorgoneas immitte canes, quarum illa minaces
Horreat occurſus, animamq. excuſſa pauore,
Sentiât extingui vires depoſta caducas,
Et reſugam feſſis reuocet ſingultibus auram.
Diſſuit hic aluum ſubitæ formidinis horror,
Informesq. abigit partus, & viſcera laxat.
Eſt etiam illa inter ſtygias non vltima Diras
Nata Erebo genitore Fames, cui fœta veneno
Semper biant abduſta Chao rabida ora voraci.
Huius ubi affluuit teneras violentia Nymphas,
Si qua ſinus ſæcunda graues, & pignora portat;
Protinus ingluuiet, & inexaturabilis aluo
Inceſſit rabies, ſemperq. immanis edendo*

Ardor

*Ardor agit, sædas ultro deposcere mensas,
 Luridaq. instigat cæcas ad pabula fauces.
 Gliscit amor fallax epularum, & ventris egestas.
 Tristibus illecebris inhians & querere acerbæ
 Importuna dapes, & sordibus effera pasci.
 Hæc fera lautitiam genio mentita voluptas
 Conceptos vitiat fœtus, & viscera matrum.
 Nulla finit partu certum contingere mensem.
 Huic ego Latonam exitio pro dote iugali
 Deuoueo. possum hanc Erebo deducere pestem.
 Ibit in insanos Diris agitata furores:
 Findet humum morsu, & steriles ad pabula glebas
 Queret inops: putrem lingua sulcabit arenam;
 Et sædum nigrante larem fuligine linget;
 Atq. atros quondam exusto de robore torres
 Dente premet, dirum esuriens: nec mandere parcer
 Quas ego succensa cautes fornace resoluam.
 Quadrupedum ritu saltus, & frondea pascet
 Germina: syluestrem malis absument aucnam,
 Stat cura labor iste mea. tu Diua puellam
 Vrge alijs captam insidijs, & fraude proterua.
 His illam accendit dictis, atq. efferat aures.
 Quem contra sic orsa parens. Quid, nate, moramur?
 Quam legis, hanc nostri partem molire laboris.*

Ast ego doprensam Dirarum indagine Nympharum
 Insequar. Est iuxta Cocyti immane fluentum
 Prodigium squamis horrendum, & faucibus atris,
 Tartareus Python. centum ille immania vasto
 Colligit in spiras arrecta volumina tergo.
 Purpureis ardet maculis, longèq. coruscat
 Cæruleum fulgore caput, cristaq. bisulca.
 Mille oculis vibrant pestes, & mille minaces
 Absiliunt toto ore metus. hunc illa procaci
 Instantem assultu, & magna se mole mouentem
 Nequicquam effugiens, ulli succedet asylo;
 Aut unquam eripiet tali se perfida monstro.
 Iam trepidos conuulsa sinus, alioq. recussa
 Attonitos partu fœtus effundet inani.
 Insta operi, generose, tuisq. accingere flammis.
 Sat meus in tuto labor, & pars altera curæ.

His dictis digressi ambo, & diuersa secuti.
 Fert animum, fert aura pedem, & dolor aliger ira.
 Quale furit festina truci cum coniuge tygris,
 Sensit ubi abreptis populata cubilia natis,
 Et fremitum clamosa ciet. ruit actus uterque
 In furias, ignemq. parens; & præpete cursu
 Obseruata legunt oculis vestigia, si quæ
 Signal iter catulis aniro venator abactis,

Et

Et dubium trans altus equo nemus alite vectus.
Sic furijs actos pernicibus effera Iuno
Tanarium per iter currus ad Tartara vertit.
Nec minus aut cursu præceps, aut impiger ausus
Malciber, Aetnaeos aditus, & conscia Diti
Antra subit. patet affini domus infera Regi.
Nec steriles amborum artes, aut irrita frandum
Consilia, occurrunt manes, & iussa capeſſunt.

Est locus, Aemonias quæ Thermodoontius undas
Fons agit. umbrosi fluctus, & consita ripis
Laurus, & Ismarijs Rhodopeia culta viretis.
Hic Dryadum festi cætus, mistumq. Napæis
Agmen Hamadryadum, nexis per mutua palmis,
Femineo cantu latum Pæana coronant.
Quas inter dum læta manus, & carmina iungit
Ingeminans Latona choros, plausumq. pedestrem;
Ecce ingens dorso, & montani culminis instar
Arduus allapsu Python, super obuia præceps
Incumbit nemora, & cedentia robora turbat,
Horrissonum per longa trahens abrupta fragorem.
Dat rapidos tergo flexus, & sidera cauda
Verberat, attollens spiris immane volumen.
Luminibus flammæ absistunt. furit ardua ceruix.
Et bifidas arrecta iubas assultat Olympo,

Sanguineis flammata notis. vomit halitus ignes
 Fulmineos: vasto discedunt ora barathro,
 Ora, cauumq. atro suffectum sanguine guttur.
 Hunc ubi tendentem contra, & propiora minantem
 Aspiciunt; syluosa ruunt in denia Nymphæ
 Prata per, & saltus, & Strymonias conualles.
 At ferus infesto assultu Cocytius anguis
 Toruâ micans oculis, & sibila flammeus ora,
 Vnam inhiat cursu Latonam: hanc obuius vnâ
 Territat: hanc syluis palantem errore sequaci
 Aggreditur; iam iamq. premit, iam sorbet hiatu.
 Illa tremens animis, & quâ data copia, cursum
 Accelerans, nullum ingreditur non irrita callem.
 Nusquam occulta pedes, & inobseruata draconi
 Diua rapit: nusquam regio sat fida locorum.
 Nulli aditus, nulla tuti sub rupe receptus:
 Et nemori non vlla fides, non montibus altis.
 Non illam nox atra cauo protexit amictu,
 Non obitæ secreta viæ per lustra ferarum,
 Non mille in syluis valles agrestibus Hæmi,
 Aut tenebris ripæ densis Oeagrius Hebrus.
 Omnia proturbat coluber. ruit altior ipsis
 Obiicibus sylvarum, & culminibus Rhodopæis;
 Nec finit optatos profugam captare recessus.

Iam

Iam tribus exactis cælo lux quarta redibat:
Nec secura quies Diuæ, nec libera sedes.
Et iam Threicios tractus emensa, viarum
Summa tenet, cursumq. alto vetat obijce pontus.
Proxima tartareus premit illam ad littora prædo,
Ceu trepidam latrator agens ad retia ceruam.
Quid faciat? nam meta via, vixq. propinquat.
Funeris effugium funus rogat; & pede certo
Iam ruere in medios fluctus (ea mortis imago
Mitior) & rapido properat se credere ponto.
Ecce autem Ægeas miserum dum corpus in undas
Præcipitat; iucunda animo spes lucis eborta est.
Ante oculos ipsam subito Neptunus ad oram
Quadrijugis per summa rotis undantia vectus
Ceruleos aduertit equos, curruq. puellam
Excipit æquoreo, & victricibus instat habenis,
Avertitq. fugam pelago, & sua cæcula verrit.
Est patrios iuxta fluctus ab littore Thracum
Ad medium diuersa diem, sedemq. Promethei
Insula, Carpathijs quondam regnata Pelasgis.
Ortygiam (sic fama vetus) dixere coloni.
Frugiferi passim colles, & sænora glebæ
Ampla satis; diuesq. Ceres, & fida iuuentis.
Huc Iouis impulsu fraternam appellit amantem.

Nil ipso diuersa loco, & penè vna duorum;
 Sic illam impressit natò, sic transtulit aptè
 Naturæ genialis amor. tantùm ille paternam
 Furari speciem, & natis appingere gaudet.
 Nec speciem verò solùm, sed corporis omnes
 Vndiq. collectas ipso cum sanguine vires
 Exprimit, & vitæ pignus genitabile format.
 Quo sata progenies, velut ipso à semine sylua,
 Praferat exemplo genitorum, & viribus æquet.
 Et miramur adhuc, & adhuc mens inscisa nrat,
 Cur patriam secum labem, & sua fuxera proles
 Ducat, & antiquo generis sub fasce laboret?
 Nascimur, heu, testes morientum, & gentis auita
 Quisq. suæ verus, quamuis inglorius, index.

Nec minus infausto dubiam trahit omine vitam
 Maternis, ut sæpe, malis affecta propago.
 Parturit ipsa annos natis, & secula mater.
 Illa creat, quæ lina neant, quæ vellera Parca.
 Aurea siue colo, siue altera fila trahantur,
 Illa trahit: facit illa modos, & pondera fusis;
 Et fatum, & genium grauida molitur in aluo.
 O fortunatos miseris mortalibus ortus,
 Ni qua suo generi natorum improvida mater
 Inuideat dulcem fortunam, & sospitis aui

Auspi;

*Auspitium tristi subigat concurrere fato .
Nam sæpe ad fœtum patrius vigor, & bona partu
Mater, & illæsa conspirat origine sanguis .
Nec deerat fortunæ loci, nec si quid ab astris
Spem facit, aut quocunque fides à fœdere rerum .
Felix illa satû soboles, ni saucia sensu
Materno, & nimium turbati pectoris æstu,
Aut vitij affecta dapum, victuq. soluto,
Concipiat confusa novæ primordia vitæ,
Aut læsum in tenera corpus compage fatiscens
Occidat, aut turpem accipiat sine nomine formam .
An memorem, indociles quàm sint ob stare periclis
Talibus, & tanta hæc matres arcere venena?
Sæpe solet nuptas gelida levis haustus ab unda
Lædere: sæpe animam timor abstulit. ipsa minaci
Si qua venit telo pavidam læsura parentem
Plaga, licet frustrata necem; tamen omine solo,
Et sola attingit teneros formidine fœtus
Quamquam vtero clausos, & saucia membra relinquit:
Quis credat, nisi certa fidem miracula firmen?
Tale ferunt monstrum Boreæ nascentis ad oras
Exortum attonitos nuper vidisse Triones .
Namq. animi præceps quidam, nec sobrius heros
Forte laceßitam diæctis agitabat amaris*

Matronam thalami sociam, cui pignus in alua
Maturum urgebat partus, & tempora lucis.

Hanc ille in rixa duram dum vulnere terret
In caput intento, & strictum iam surgit in ensen;
Illa tremens animis, & languida morte propinqua
Elusit venientem ictum, quem nescia sensit

Intra uterum, qua tacta manu, qua cuspide proles!

Mox tenerum ista caput nata est, qua parte parenti
Formidata prius, quamquam sine vulnere, cuspis.

Nec vanum in puero vulnus, nec sola cicatrix,
Sed largè erumpens è vertice sanguis hiulco,
Cæde recens, tanquam hæsisset modò plaga cerebro,
Ab dulcem extinxit primo sub lumine vitam.

Talia materni nobis monumenta pauoris.

Quin etiam (quantus tenui labor instat ab aura!)

Sæpe aliquam elapsi sensus liquere iacentem,
Cum subitus pluuij fulsit nitor ætheris, & cum
Mollior afflavit canor auribus; ipsaq. fœtum

Excutit, infestam quæ suscitât aura mephitim.

Cernis, ut aspirans, uterum quoque turbat equarum
Exincti vapor è testa fumantis olini,

Talis ubi è stabulo venit halitus, & sua pastor
Lumina, consumpto iam languida rore Minerva
Deferit, & putri morientem in facie saullam.

Sæpe

Sæpe fames, & amor nisi largè expletus edendi
Afflixit tacitè miseras, atq. attigit ægros
Conceptu in medio factus, & turpè notauit,
Vultibus affingens epularum ignobile signum.
Hinc equidem, Autumnì redeunt cùm mitia poma,
Cumq. suis urbana cohors tenet arua colonis;
Nunquam illas ad rura vocem, & pomaria: nunquam
Ad cellas, vbi læta penus, lautiq. penates,
Per stipulas vbi mala leues, aut pendula iuncis,
Et concreta foco Baianæ munera mulctræ,
Lucani sartoris opes, offæq. rubentes,
Aut sale durati verres, & torrida fumo
Terga suum, aut composta cadis seu bacca Minervæ,
Seu trichia, & sapido Malphitis alecula succo.
Nulla adeo illecebras tales impune videbit.
Nam si tacta fame, & visa dape tarda potiri;
Sponte verecundum languescens inter amorem
Deficiet visu in medio. tantùm illa videndo
Afficitur, voto immoriens, tristiq. pudori,
O quibus irriguos almx Tritonidis hortos
Lubrenses nemorum Diuæ, quibus aurea cultu
Rura datum colere, & felicia carpere mala,
Tuq. omnes cui largus opes Autumnus, & omnes
Addidit illecebras animorum, & ruris honores,

Parthenope, quæq. affines per littora Diuæ,
 Pausilype, Trochytæq; & fontibus amula Nefis
 Hesperidum, & pulchro sata Nereo Mergilline,
 Nunc & Hamadryadum non ultima, nunc & amani
 Ruris amans, nunc poma ferens Dea diuite cornu;
 Et quæ prona iugo pontum accolis Aglaïa,
 Atq. Ægle Pomona Deûm, quæq. alta propinquis
 Concilias hortis Diuos Euplea marinos;
 Quæq. alios circa salus, & regna Dicarchi,
 Perq. sinus Diuæ Craterides, & iuga propter
 Florea Sirenum, & pulchræ Sebethidis annem:
 Cùm redit Autumnus, Diuæ, cùm germine prono
 Cæpit odoratis annus flauescere pomis;
 Si qua nurus vestros aluo grauis aspicit hortos,
 Ne cupidos nescite oculos. dumq. illa rogandi
 Ægra metu, fixit certis suspiria ramis;
 Aspectate, frequens adigit quò lumina raptus,
 Quæq. illam cblectat malus furtiuæ tuentem.
 Hinc legite, hinc plenis munus cumulate canistris,
 Et lenite utero icinnia sæua tument.
 Illa famens, illa est, tenerum quæ pignus in aluo
 Exanimat, vel poma genis impressa relinquit.
 At tu sæta parens, ne quid noua pignora lædas,
 Si quæ dapum occursans animo importuna cupido
Spem

*Spem nimis instigat dubiam, agrescitq. morando,
Et cupis insanæ stimulos auertere curæ;
En vetus, & tanto facilis medicina furori.
Sola foci cura est. molitis tantùm incoque sacchar
Dulce fabis: indulge epulis, & parce salino.
Nec tamen (his quamquam dapibus sopita quiescat
Dira fames) monitis ausim confidere nostris,
Aut tantam ingluuiem sperem lenire medendo.
O quis amor miseris fauces implere petulcas!
Non illas humana dapum, non laeta voluptas
Allicit. horrentes inbiant sine more chelydros,
Limosamq. situ facem, glebasq. palustres.
Hæ putri tellure famem expleuere proteruam:
Hæ bibulam calcem cupidis hausere medullis,
Pulueremq. solum; nec robora carpere morsu
Abstinent, libroq. rapacem insindere dentem.
Sæpe aliqua optauit nigrantem insana caminum
Lambere; sæpe atras flammæ morientis ab ipso
Reliquias depasta foco, nil sensit amarum;
Nil, cinerem immundum rabidis cùm faucibus haussit.
Tantus ad esuriem furor, & mala ventris Erinny's.
Vidi ego (quod metuunt oculi sibi credere nostri
Nec fuit è matrum vulgo, nec paupere censu)
Ausonias inter Diæ Sirenis alumnas,*

Vidi, quæ cæsum iuuenem, & cervicis obesa
 Vlnera prospectans largo stillantia pingui,
 Illum epulis adipem, atq. illa de cæde saginam
 Spūmantem, & fædo cum sanguine colla poposcit.
 Turpis hic in gustu tantæ dulcedinis error
 Quàm noua promittit generi portenta futuro!

O quæ progeniem Regum, & decora inclyta pubis,
 Et procerum pulchras animas pulcherrima Siren
 Sola foues, vultumq. doces, & prælia Martem;
 Si tibi germanum decus hoc, si regia cordi
 Pignora, præstantesq. animis, & corpore nati:
 Consule formoso generi, nec sperne mederi,
 Si qua tuas tam dira tenet uesania matres.
 Stant medicæ Phæbo leges. Age, Diua, benignam
 Si quàm malis promittat opem medicina, docebo.
 Quicquid id est, certè hoc rerum vetus arbiter usus
 Extulit, & tantos docuit mitescere morbos.
 Hoc olim effugium sensit Latona pericli
 Virgineum castæ florem libata iuuenta,
 Dum grauidam Diris instincta voracibus aluum,
 Implorat Superos, partu fœcunda gemello.
 Ipsa mihi hanc Erato famam non inscia veri
 Scire dedit, rerumq. altas ab origine causas
 Sic memorans, tanti repetit primordia fœti.

Tem-

Tempore quo nusquam sancto lex aqua pudori.
Dum Iouis insidias, & furtiuos hymenæos
Sponte inuita sequens, amisit Delia cestum;
Ipsa suum Iuno nequicquam ultura Tonantem,
Et thalamos rursus peregrina coniuge tactos,
Vulcanum alloquitur, grauibuscq. hæc fletibus orat.

Nate tuam frustra semper miserate parentem
Crudelem aduersus genitorem, en. impius ut me
Prodidit, & thalamis alienam adsciuit amantem.
Sæpe hoc ille mihi fixit sub pectore vulnus.
Te quoque, maternis semper comes addite curis,
Vnum indigna mei tetigit fortuna laboris.
Hoccine connubium est? an te custodia nostri
Nulla tori, nulli tangunt genitricis amores?
Nulla ne Tisiphone nobis, nulla arma Megæræ?
Nec mea iurata iamdudum in fœdera vires
Tartaræ, suprema vocent ad fata puellam
Acribus instinctam furijs, & vindice raptu,
Atq. alias doceant Iunoni illudere Nymphas?

Talibus accensam, nimium indulgere querelis
Non sinit Ignipotens, paribusq. hæc reddidit orsis.
O genitrix, Nymphæ si fatum & funera queris;
Nil equidem annuerim. nimis illum accendere tentas:
Et me consilij pretium non dulce manebit.

Arduus ille animis, & fulminis igne trifido,
 Et totum in tales numen molitur amores.
 Quis ferat, attonitis cum nubibus ægida quassat
 Horrificam, aut Divum miscet clamore senatum?
 Tutius hanc infiste viam. namq. ille superbis
 Latonam auspicijs, & quæ duo pignora partu
 Illa dabit, toto genitor dignatur Olympo.
 Et tibi quis tantos quondam locus inter amores?
 Quassa uterum, & trepidæ præcordia solue puella
 Ante diem, coge exanimes effundere fœtus.
 Nempe potes. nec, Diva, tuis leue numen. in ausis.
 Gorgoneas immitte canes, quarum illa minaces
 Horreat occurfus, animamq. excussa pavore,
 Sentiat extingui vires deposta caducas,
 Et refugam fœbis reuocet singultibus auram.
 Dissuit hic aluum subita formidinis horror,
 Informesq. abigit partus, & viscera laxat.
 Est etiam illa inter stygias non ultima Diras
 Nata Erebo genitore Fames, cui fœta veneno
 Semper hiant abducta Chao rabida ora voraci.
 Huius ubi affluit teneras violentia Nymphas,
 Si qua sinus sæcunda graues, & pignora portat;
 Protinus ingluviens, & inexaturabilis aluo
 Incessu rabies, semperq. immanis edendo

Arder

*Ardor agit, fœdas ultro deposcere mensas;
Luridaq. instigat cœcas ad pabula fauces.
Gliscit amor fallax epularum, & ventris egestas.
Tristibus illecebris inhians & querere acerbæ
Importuna dapes, & sordibus effera pasci.
Hæc fera lautitiam genio mentita voluptas
Conceptos vitiat fœtus, & viscera matrum
Nulla finit partu certum contingere mensem.
Huic ego Latonam exitio pro dote iugali
Deuoneo. possum hanc Erebo deducere pestem.
Ibit in insanos Diris agitata furores:
Findet humum morsu, & steriles ad pabula glebas
Queret inops: putrem lingua sulcabit arenam:
Et fœdum nigrante larem fuligine linget;
Atq. atros quondam exusto de robore torres
Dente premet, dirum esuriens: nec mandere parces
Quas ego succensa cautes fornace resoluam.
Quadrupedum ritu saltus, & frondea pascet
Germina: sylvestrem malis absument auenam;
Stat curâ labor iste mea. tu Diua puellam
Vrge alijs captam insidijs, & fraude proterua.
His illam accendit dictis, atq. efferat aures.
Quem contra sic orsa parens. Quid, nate, moramur?
Quam legis, hanc nostri partem molire laboris.*

Ast ego deprensam Dirarum indagine Nympharum
 Insequar. Estiuxta Cocyti immane fluentum
 Prodigium squamis horrendum, & faucibus atris,
 Tartareus Python. centum ille immania vasto
 Colligit in spiras arrepta volumina tergo.
 Purpureis ardet maculis, longèq. coruscat
 Cæruleum fulgore caput, cristaq. bisulca.
 Mille oculis vibrant pestes, & mille minaces
 Absiliunt toto ore metus. hunc illa procaci
 Instantem assultu, & magna se mole mouentem
 Nequicquam effugiens, ulli succedet asylo,
 Aut unquam eripiet tali se perfida monstro.
 Iam trepidos conuulsa sinus, aluoq. recussa
 Attonitos partu fœtus effundet inani.
 Insta operi, generose, tuisq. accingere flammis.
 Sat meus in tuto labor, & pars altera curæ.

His dictis digressi ambo, & diuersa secuti.
 Fert animum, fert aura pedem, & dolor aliger ira.
 Quale furit festina truci cum coniuge tygris,
 Sensit ubi abreptis populata cubilia natis,
 Et fremitum clamosa ciet. ruit actus uterque
 In furias, ignemq. parens; & præpete cursu
 Obseruata legunt oculis vestigia, si quæ
 Signal iter catulis aniro venator abactis,

Et dubium trans altus equo nemus alite vectus.
 Sic furis actos pernicipibus effera Iuno
 Tanarium per iter currus ad Tartara vertit.
 Nec minus aut cursu præceps, aut impiger ausis
 Mælciber, Ætnæos aditus, & conscia Diti
 Antra subit, patet affini domus infera Regi.
 Nec steriles amborum artes, aut irrita fraudum
 Consilia, occurrunt manes, & iussa capeffunt.

Est locus, Æmonias quæ Thermodoontius undas
 Fons agit, umbrosi fluctus, & consita ripis
 Laurus, & Ismarijs Rhodopeia culta viretis.
 Hic Dryadum festi cætus, mistumq. Napæis
 Agmen Hamadryadum, nexis per mutua palmis,
 Femineo cantu letum Pæana coronant.
 Quas inter dum læta manus, & carmina iungit
 Ingeminans Latona choros, plausumq. pedestrem;
 Ecce ingens dorso, & montani culminis instar
 Arduus allapsu Python, super obuia præceps
 Incumbit nemora, & cedentia robora turbat,
 Horrifonum per longa trahens abrupta fragorem.
 Dat rapidos tergo flexus, & sidera cauda
 Verberat, attollens spiris immane volumen.
 Luminibus flammæ absistunt, furit ardua ceruix,
 Et bifidas arrecta inbas assultat Olympo,

Sanguineis flammata notis. vomit halitus ignes
 Fulmineos: vasto discedunt ora barathro,
 Ora, cauumq. atro suffectum sanguine guttur.
 Hunc ubi tendentem contra, & propiora minantem
 Aspiciunt; syluosa ruunt in deuia Nymphæ
 Prata per, & saltus, & Strymonias conualles.
 At ferus infesto assultu Cocytius anguis
 Toruâ micans oculis, & sibila flammeus ora,
 Vnam inhiat cursu Latonam: hanc obuius vnâ
 Territat: hanc syluis palantem errore sequaci
 Aggreditur; iam iamq. premit, iam sorbet hiatu.
 Illa tremens animis, & quâ data copia, cursum
 Accelerans, nullum ingreditur non irrita callem.
 Nusquam occulta pedes, & inobseruata draconi
 Diua rapit: nusquam regio sat fida locorum.
 Nulli aditus, nulla tuti sub rupe receptus:
 Et nemori non vlla fides, non montibus altis.
 Non illam nox atra cauo protexit amictu,
 Non obitæ secreta viæ per lustra ferarum,
 Non mille in syluis valles agrestibus Hæmi,
 Aut tenebris ripæ densis Oeagrius Hebrus.
 Omnia proturbat coluber. ruit altior ipsis
 Obſcibus syluarum, & culminibus Rhodopæis;
 Nec finit optatos profugam captare recessus.

Iam

Iam tribus exactis cælo lux quarta redibat:
Nec secura quies Diuæ, nec libera sedes.
Et iam Threicios tractus emensa, viarum
Summa tenet, cursumq. alto vetat obijce pontus.
Proxima tartareus premit illam ad littora prædo,
Ceu trepidam latrator agens ad retia ceruam.
Quid faciat? nam meta vis, vitæq. propinquat.
Funeris effugium funus rogat; & pede, certo
Iam ruere in medios fluctus (ea mortis imago
Mitior) & rapido properat se credere ponto.
Ecce autem Ægeas miserum dum corpus in undas
Præcipitat; iucunda animo spes lucis oborta est.
Ante oculos ipsam subito Neptunus ad oram
Quadrijugis per summa rotis undantia vectus
Cæruleos aduertit equos, curruq. puellam
Excipit æquoreo, & victricibus instat habenis,
Auertitq. fugam pelago, & sua cæcula verrit.
Est patrios iuxta fluctus ab littore Thracum
Ad medium diuersa diem, sedemq. Promethei
Insula, Carpathijs quondam regnata Pelasgis.
Ortygiam (sic fama vetus) dixere coloni.
Frugiferi passim colles, & sænora glebæ
Ampla satis; diuesq. Ceres, & fida iuuentis.
Huc Iouis impulsu fraternam appellit amantem.

Rex pelagi, & sola securam exponit arena:
 Hinc animat flentem dictis, & pectora mulcet.
 Pone metum: sunt regna tuis hæc debita natis:
 Nil partu mortale feres, quid sæua sororis
 Arma mea, fraudemq. times, quæ numina regnis
 Bina foves fraterna meis? Hæc fatus in altum
 Vertit equos, & quassa leui dat lora quadrigæ.
 Illa nouis felix monitis, & prole superba
 Exultat, supraq. animis mortalia fertur
 Femineis. iam thura sibi, iam destinat aram
 Cælicolis cognata genus, Iouis altera coniux.

Hæc agitans, fati nimium secura futuri
 Progreditur, lustrans portum, & telluris opime
 Fatale hospitium, & tanti cunabula partus.
 Vix aditus intra primos, & limina regni
 Intulerat Regina pedem; cùm visus amœnam
 Prospectus viridi vallem lunare theatro.
 In medio vernans umbris, & blanda susurro
 Naias, & pulchro præter iuga Cynthius alueo.
 Hic patulam iuxta laurum defessa virago
 Forte sedens, blandæ caput acclinauerat umbræ.
 Conciliat dulcem sedes frondosa quietem,
 Et labor exacti cursus, & murmuris aura.
 In somnis ecce ante oculos teterrima visu.

V m.

Vmbra, furens immane oculis, rictuq. tremendo.

Os Furie, nomenq. Fames. at rara capillo,

Crispa genas, rugisq. fluens, & fœda senectus.

Hanc Erebus natam genitor, cum Noctis amavit

Connubium cœcæ, stygijs eduxit in antris.

Luminibus candet croceis, & funera vibrat

Tartarei vultus rabies, & pallidus horror.

Exesum esurie, & scabra rubigine corpus,

Lurida corrugat macies, atq. asperat artus.

Squallet apex, fufisq. altè sub crinibus extat

Gorgonis in morem, strigosum, & tortile collum.

Vlnificæ, nuda ossa, manus, nuda ossa lacerti,

Atq. humeri, atq. altè nodoso in pectore crates.

At cœcis in costas aluum sinus abditinanes

Appressam ad lumbos penitus, curuamq. lacuna.

Fert anguem implicitum dextra, flammamq. sinistra.

Et laceram nodo pallam suspendit ab armo.

Tum pauidam terrere minis aggressa puellam.

Te ne suis Diuûm Reginam auertere tædis?

Te Iouis aspirasse toro? te coniuge tali

Ire grauem, & partu prolem sperare secundo?

Te dape sydereæ quondam, te, larua, potiri

Dotali ambrosia, & conuiuam accedere Diuis?

Me pecudum victu iactari, & pabula campis

Querere ; me nuda vefci telluris arena .
 Hanc ego te in sortem (venies, nam digna) laceffo .
 Hæc ait, & diro vifus intenta furori ,
 Et flammam, & colubrum, dextra, læuaq. trementi
 Intulit, & gemino præcordia perculit icû .
 Continuo excuffus Divæ fopor ; & nova mentem
 Ira fubit, fœuitq. furor vefanus edendi .
 Nec lautis inftat dapibus, fed morfibz ipfam
 Carpit humum, & fœdum cinerem, & nigrantia fylvæ
 Fragmina tofta rogo, & sterili deferta favilla .
 Arida quin etiam totis fœnilia campis
 Ore legit. iam dulce fapit, quæ foluitur igni
 Albæ filex, longumq. cauis fornacibus arfit .
 Et famis illecebra eft admorfa ex ilice cortex ,
 Glaræq; & putris de pumice pulvis adefo .
 Arboreas etiam frondes, & gramina pafci
 Eft amor, & fparsas cœdes, atq. offa per agros
 Quadrupedum legere, & mensis inftare luporum .
 Illa etiam cæfos humani corporis artus
 Efurit, & fi quas Aquilæ de diuite roftro
 Reliquias prædæ abijciunt ; & fi qua fepulchris
 Pabula defoffis vlulæ fenfere rapaces .
 Talia dum folis quærit conuinia fylvis ;
 Ipfa Iovis magni nutu feftina per auras

Adfi-

*Adstitit, & Nymphæ coram congressi Merimna,
Quid tantas oblita tui te proripis, inquit,
In furias? nescis quantos, ab perditâ, nescis
Conceptus utero fœtus, & pignora portas.
Nec subit, infelix, quantum hæc materna fatiget
Viscera tam fallax epularum, & turpis egestas.
Me tuus huc alta Saturnius egit ab æthra
Demissam auxilio, nisi quid parere recusas.
Cura mihi, thalamos matrum, & sæcunda tueri
Coniugia & tristes utero depellere pestes.
Accipe, nec tenues pigeat cognoscere curas.
Sunt magnæ in leuibus vires, & commoda rebus.
Prima leges lento matura papauera collo,
Et meconin crispam foliis, & vere perenni
Vinacem ambrosiam, seu triste voces amerimnon.
Illa etiam nec rara satû, nec rustica mēsis
Herba lacu stagnante virens, & cespite glauco
Aspera, buglossò nomen, sic dicta Pelasgis,
Nam folia effingunt patulam bonis hispida linguam.
Illa tibi carpenda manu, nec iungere parces
Multipedem fibris herbam, terræq. rapacem,
Quæ filici frondem, polypo quæ proxima nomen.
His & odorati florem iuuat addere iunci,
Et sterilem nymphæam, & rutæ ignobile germen,*

Et Cypron in succos expressam, & vile medentum
 Effugium solanum, & syluicomam malaceam,
 Versicolore in irin solus, & molle sopori
 Æsopon, & lentam viridi de baccare frondem,
 Et crocon, & verni pubem decerpe roseti :
 Mascula velle solo circæia : velle rubentem
 Malifera stirpem è sylua, quem Punica malus
 Vulsa dabit, nullo quæ semine nata virescit.
 Iam dabit excusso dulces à vertice glandes
 Thrassa nux : mittet diues sua cynamina Ganges :
 Mittet Arabs quæ sita suis rabarbara sulcis
 Germina, sic dicta agricolis, quia barbaræ radix,
 Et sata Matutæ primùm florentibus aruis.
 Sit tibi, qui baccas oleæ contundat acerbæ,
 E quibus expressum rosea cum fronde liquorem
 Confundat, multoq. sinat feruere sub æstu :
 Et qui mellifera concretum ex arbore rorem,
 Ambrosiumq. gelu ramos legat inter opimos.
 Digeret hæc, certosq. tibi componet in usus,
 Scuitiamq. omnem succis excludet amaris
 Sedula Linodæme. namq. his illa una mederi
 Nata malis, & gnara tuum sedare farorem.
 Illa alios campis flores, & semina carpit,
 Sive aliquis querendus odor, sive vlla saporum.
 Ille-

Illecebra, & toto messem explorabit Eoo.
Illa dapum variarum usus, & commoda nouit
Non ignara, tuis vel quæ det munera mensis,
Vel quibus hac Dira tactos riget imbribus artus,
Quæq. alio fomenta paret, quæ pocula condant,
Et quæ nigranti elleboro, quæ iungat amomo
Dona tibi Assyrios largè spirantia fumos,
Diuitiasq. Arabum, & liquentia balsama fundet.
Multa laborabit lautis conuiuia succis,
Ionia pressans ab arundine dulcia mella
Nectaream in glaciem, atq. epulis geniale liquentem.
His tandem auxilijs (modò ne sis dura moneri)
Lethalem esuriem, & genium frænabis edacem.
Et quondam his actæ furijs per secula matres
Si legem hanc omnes vitæ, moremq. medendi
Oseruent; dubios poterunt defendere partus:
Aut illarum amissa, salus amissa nepotum;
Si minus hoc vitam effugio seruare laborent.

Sic effata, leues pennis auecta per auras.
Vix iter auertit terris, cum visa repente
Ante oculos, lectisq. sinum compleuerat herbis
Delia Limodame, socium cui protinus agmen
Adstitit, & multæ Diuam cinxere Napæ.
Dant alias aliæ fruges, & munerera campi,

Et sua cultori quidquid tulit ora Sabæo.
Hic animum lenire truce[m] Latona, superbo
Leta mysterio Nympharum, & pube decora.
Illæ operi accingunt sese, notumq. laborem
Expediunt. aliæ Pharios incocta liquores
Liba ferunt: aliæ medicatis pocula succis.
Hæ dolci infundunt redolentiæ cinnama Baccho:
Hæ violas largè calathis, vernumq. nitorem
Ingeminant, lætaq. onerant aspergine mensas,
Atq. anni florentis opes, & dona ministrant.
Pars nitidam Cererem, & medicas componere fruges
Certat, & Eoos dapibus miscere sapes:
Pars vitro composta cauo dat florea flammis
Germina, quæ clausus tenuem liquet æstus in imbrem.
Multa manu instillant sessos unguenta per artus:
Multa parant, quæ pota iuuent, quæ vesca quietem
Conciliant, animentq. ægros dulcedine sensus,
Atq. dapum insanos genio furentur amores.
Si quid alit Panchæa suos annona per hortos,
Si quis bonos innatus agris, aut si quid odorum,
Et si qua est Inda mensis à messe voluptas,
Ingeritur. nullo defunt à nectare dulces
Deliciæ; nulli gelidis à fontibus imbres;
Et nullum pateris à diuite munus Iaccho.

His

LIBER PRIMVS.

241

*His epulis correctæ fames, atq. effera Diuæ
Ingluuiæ; mulcentq. nouæ præcordia vires.
Iamq. dies partus urget matura secundos.
Sed nos immensum spatijs lustrauimus æquor:
Vela inuat legere, & terras accersere prora.
Emeritam vicina vocant iam littora puppim,
Et iam securi patrûs appellimus oris.*

Pæoniæ, Seu de valetudine tuenda.

LIBER SECVNDVS.

*V quoque maternum nostris Lucina
Camæntis
Nomen ades, quæ prima sumum
nascentibus offers,
Et referas dulces miseris mortalibus
auras.*

*Tu nostræ primæna doces vestigia vitæ,
Et sua venturos in seculâ dirigis annos.
Te duce, si tantis fatum non inuidet orsis,
Primus ego insuetas hominum ad cunabula Musæ*

Q

Deducam, & cantu Pindum vagire docebo.
 Hanc habeat, nostri partem si nominis ullam
 Fama petit. Quamquam ò generis te maxime nostri
 Ductor amem LOIOLA sequi, sanctumq. tuorum
 Agmine Pierio supplex ambire senatum.
 Verùm alios vates, alios tibi seruat Apollo
 Parnassi lituos, alium meditata canorem
 Ora, tuum veniura vocant in secula nomen.
 Nempe aderit, nec sera dies, cùm tu quoque festos
 Magnorum Indigetum terris implebis honores,
 Et sanctum accensas veniet tibi munus ad aras.
 Te quoque magna manent totum delubra per Orbem
 Et tua fulgebit candens ad limina Memphis,
 Totaq. Phidiaco Babylon sudata labori.
 Ast ego, cùm primùm sacris ad templa litatis
 Romulei te dona Patris, te vota vocabunt,
 Hic ubi Lubrensi surgunt regnata Mineræ
 Mœnia, piscosas magni Crateris ad undas,
 Curuaq. pomiferi vergunt ad littora colles;
 Arce tibi in summa surgentem ad sidera molem
 Constituam, & sacras adytis ingentibus aedes.
 In medio mihi Numen eris, templumq. tenebis;
 Et tua sumabunt nostris altaria donis.
 Tum verò ingentes plausus, & mille tubarum

Æra

Æratibi ante aras, & ouantes carmine vates,
Et pubes operata sacris, & multa precantum
Munera, Phœniissæ vestes, auriq. talenta,
Et rutilum signis, atq. Oceanitide bacca
Argentum, Tyrioq. ardentia vellera fūco.
Parietibus latè circum, & laquearibus altis,
Seriadum deducta colo Melibœa supellex,
Diues opum, cultu Phrygiarum, & dædala textu
Pergameo, & multa saturi Sidone rubores.
Hic varijs erepta malis te vindice turba
Suspendet memori tristes ab imagine casus,
Pontumq; fluctusq. feros, & turbine puppim
Abreptam, & medio nantes in gurgite merces,
Aut pelago infestos, fugientia vela, Britannos.
Ast alij morbos, atq. immedicabile fatum
Auspice te domitum, & Libitinæ ignobile ferrum,
Funeraq; & luctus, & reddita corpora vitæ.
Ante alios, sua fata rurus testata relinquent
Nubile tormentum, nisiq. graues hymenæos.
Atq. alias alij clades, & monstra malorum
Seruati affigent aris, & dona reponent.
Et varijs actum me casibus, & tua præsto
Numina, votiua memorabit fama tabella.
In foribus pugnam, & fuscis Acheronta manipulis

Attonitum faciam, & positis tua signa trophæis,
 Victorumq. acies, & te, memorande, tuorum
 Regnatorem Ignatiadsum tua castra mouentem:
 Hinc, duce te, refugas animas à faucibus Orci,
 Et Ditem amissa reuoluentem incendia præda.
 Parte alia promptis ibunt in sædera dextris
 Hinc Pallas iuuenum custos, hinc nuncia Diuum
 Relligio, iunctæq. animis te iura sequestro
 Conscia firmabunt, eademq. in regna coibunt,
 Ante aram & geminis orabunt numina votis:
 Tum coniurato Ditem terrore laceffent.
 Contra oculis accensa, truci fremet ore Megæra,
 Gorgoneaq. canes, & lumine torua cruento
 Inuidia, & trepido Pluton inglorius Orco.
 Addam & culta Paro, multaq. animata Corinthe
 Signa, tuos heroas, & addita numina Cælo.
 Stabit, & audaci tecum spirabit in auro
 Legifer ille Euri, & patrium iam numen Eoo,
 Saberius. tercentum illi per templâ sacerdos
 Thura dabit: totidem aurati per limina currus,
 Æthiopumq. acies, Ophireiaq. agmina matrum.
 Hinc & virginei cœtus Atlantide pompa,
 Et primi iuuenum, & varijs equitatus in armis.
 Ipse coronatis alta ad donaria Titan

Ibit

Ibit equis, largumq. tholo suspendet honorem.
Nec non & roseis cælo delapsa quadrigis
Memnonidas Aurora suos ad templa vocabit.
Quadrifidum attollet mactati insigne Tonantis
Alma Fides. illam effusæ per compita gentes
Excipient reducem, & sacro se fonte piabunt.
Talia per templum voti reus aduena quondam
Aspectans, hilari munus persoluet a terra.
Ipse etiam, si quid tales quoque respicis aras,
Solennem instituent memores per secula Musa
Lætitiâ, dictosq. tuo de nomine fastos.
O mihi tum si centum animæ Parnassides; ô si
Centum æterna sonent Heliconidis ora Minerva,
Verùm alijs tantum liceat sperare canendo.
Me meus ad cunas infantum exercet Apollo
Discentem & quæ sit vitæ via longior, & quæ
Securos ineant æui primordia cursus.
Pergite Pierides, & iniquum insistite callem.

Principio ne quem cari natalis, & auræ
Fraudet amor, neu fallat iter via deuia lucis;
Vestibulum ante ipsum, primoq. in limine vita,
Innumera degunt pestes, quibus obuia si quis
Expediat primos victrix infantia gressus;
Liberior quondam, & cursu felicior ætas.

*Insequitur, longumq. vicens, & sera senectus.
 Sin ortu in primo, & teneris concepta sub annis
 Cœperit infectis labes inolescere membris:
 Heu malè venturæ spes intercepta iuuentæ;
 Nec locus auxilijs. infidum, & debile quicquid
 Prodigus effusa Podalirius. exeret urna.
 Ergo omnem tentabis opem, dum semina morbi
 Prima fouet, dubijs ætas innata periclis.*

*Nec verò incertū casus, inopinane solum
 Fata obstant, vitæq. labans, & ludicra virtus;
 Verum & femineæ fraudes, & anile cauendum
 Sæpe ministerium; quod, cum iam fœta laborat,
 Difficiles vocat ad nixus paritura virago.
 Hic labor: hoc primum vertit se cardine fatum.
 Exime progeniem, genitor miserande, periclo.
 Hic opus, hic opibus. nam si mercede maligna
 Vxori redimas duri solatia partus;
 Sæua tibi infidas mittet Lucina ministras,
 Eumenidum genus, & diri Plutonis alamaas:
 Non illæ insidijs parcunt, nec turpibus ausis;
 Ni veniant largo magni cum scœnore quæstus.
 Namq. omnem in pretio curam posuere: neq. illis
 Fas ullum, aut fidei momentum antiquius auro.
 Nil precibus debere inopum, nil credere curant.
 Quid*

Quid refugas captas aures? quid verba fatigas?
Diuitias illæ, & mensas, & olentia Baccho
Prandia, venales animæ, luxumq. sequuntur;
Poculaq. auerso damnant Acheloïa vultu.
Pollicitis victæ, semper maiora precantur
Eliciunt promissa, fidemq. offerre morantur.
Interea partus labor increbrescit, & alio
Sustinet ancipiti genitrix graue pignus. at illæ
Sæpius acciri gaudent, longumq. rogari,
Deduci, curruq. vehi, totisq. potiri
Ædibus, & primas inter discumbere matres.
Quod tibi si prolem dederit fortuna virilem;
Tum verò immensum pactis accedere sænus
Exclamant, totosq. petunt pro munere Seres,
Cum manicis peplum, & picta cum cyclade pallam;
At natæ crinale aurum, mundumq. iugalem,
Et gemmam articulis, atq. auribus, & graue soccis
Argentum, vittasq. leues, & molle flabellum.
Ni facias, illæ in rabiem, cæcumq. furorem
Præcipites Ditem implorant, & Tartara miscens
Præstigis, omnesq. vocant in sædera manes.
At puero, ut primis vagitibus impulit auras
Ne spera felicem animam. nam protinus illæ
Triste veneficijs misero Stygis omen inurunt.

Non magica fraudes illis, non carmina desunt,
 Non herbe, non lecta iugis aconita Cytæis.
 Non diri afflatus animæ, & spirabile virus,
 Quo pueris immissa lues, & triste per auras
 Exitium venit, & vitales inficit haustus.
 Sæpe etiam manibus, tactuq. tenerrima ledunt
 Corpora nascentum, & stygio medicantur olivo.
 Atq. olim, ut veniant vitiato sanguine venæ,
 Fallacem uberibus norunt impendere curam.
 Sæpe etiam (tantum ne animos sitis asperat auri?)
 Ab teneras ausæ fauces urgere premendo,
 Interclusam animam iugulo extorsere subactò.
 Id verò infandum magis, & lacrymabile visu,
 Membra quòd appressis libant puerilia labris,
 Amplexu veluti foueant, atq. oscula figant.
 Dumq. auida incumbunt bibulo super oris hiatu;
 Omnibus elicitem venis hausere cruorem.
 Quid, quod & occulto longè contacta veneno
 Pectora nutricum vitiant, atq. ubera siccant?
 At quibus insensa inuidia crudelius instant,
 His Erebi instillant iras, & noxia verba
 Inspirant, cæcamq. adigunt in viscera libem.
 Hinc variae pestes olim, & miserabile multis
 Exitium, & læsæ genus illatabile vitæ,

Et

Et Lachesis teneros iuuenum bacchata per annos.
Namque alij vultum informes, & tabe perenni
Indecores, numquam vires sensere valentes.
Ast alij pubem effœtam, gelidosq. hymenæos
Experti, & thalamis nequicquam insistere adorti,
Connubio soluere toros. hi fusa dedere
Membra solo, gressuq. animam abicere caduco:
Hi mentem inualidi, & semper rationis egentes,
Inter longa trahunt confusam obliuia vitam.
Quis modus ærumnis? lacerant præcordia mæsti
Singultus, & agens animum sub Tartara terror.
Talibus incendit cantando pectora curis
Nescia quæ sagana, & toruo dedit omina nutu.
Ipsa etiam multis Cocyti pallida monstra
Intentare minas, & tartareos ululatus
Visa sub aspectum, & fuluas attollere cristas,
Et variam in speciem vultus mutare proteruos.
At subitæ pestes alijs, & lurida tabo
Vlcera, suffusos sanie venere per artus;
Horruit & scabra maculosum ærugine corpus.
Dant gemitum, inflicto penitus quibus ilia morsu
Est labor, & sæui tormentum immane doloris.
Hos agit in præceptis mentis furor: halitus illos
Deficit exanimis, & imagine mortis inumbrat.

His lethale sonans in pectore venit arundo
 Eminas, extremo quantum Rhiphæus ab Afro
 Dissidet: & telum magicæ regit ira Libyssa.
 Ast alijs subito pensum fatale recidit,
 Dum cupit Amonia Lachesis parere magistræ.
 Nisibus insudant obstructæ viscera matres:
 Iamq. utero clausas animas, & debita luci
 Tignora cum gemitu multos fouere per annos.
 Nempe aliqua inuidit generi nurus; & fuit illi
 Noxia vox, herbisq. potens, & fruge Pheræa.
 Ars eadem multis fraudem meditata puellis,
 Exanimis tristi fœtus excussit ab ortu,
 Progeniem infelicem, aliæ sine more dedere,
 Syluigentium turpes formas, atq. ora ferarum.
 Hi Charitum sanctis inter connubia leges
 Turbauere doli, & stirpem vulsere nepotum.
 Ipse olim thalamis ridens geniale Cupido
 Ingemuit; tædæq. odi's arserunt iugales,
 Mutuaq. alternò cum coniuge coniugis armis;
 Amborumq. oculis fallax effulsit imago:
 Nam visæ inter se facies in monstra nouari,
 Par quibus aut formæ decus afflauiere Cythera,
 Aut amor illecebris cui sub flore gemello.
 Ipsa animos non sponte furens Bellona diremit:

Nec

Nec miratur amor ; quoniam divortia cantat
Mæris , & attritu liquentibus inspuat herbis .
Id verò non vlla fide dignabitur ætas :
Nec dolus in fama est . & erit quæ lena docebit ,
Vnde illud multis animæ subit intima virus
Et stimulos qua vi tantos hausere medullæ .
Nam sæpe excussis reddunt è faucibus atram
Ora picem , & viuos squamis horrentibus angues ,
Spiculaq; & vitreas non vna cuspide lamnas ,
Fila laborato chalybum deducta metallo ,
Et gregis hirsutas , nodosa volumina , setas ,
Saxa etiam , nec parua putes , etiam ossa iuuentæ
Integra , confertosq. globos è fune retorto .
Quæq. olim , extuderant operosi incudibus ignes ,
Æra vomunt , durosq. eiectant gutture truncos .
Et tantam in parua molem congefferat aluo
Carminibus pollens patrijs Amphrysia vindex .
Illius accitu volucres à Dite ministri
Accelerant , iussis agitent qui corpora pænis ,
Ipsa virum fusi per viscera . tum labor-illis ,
Et furor , & labi faciles in deuia sensus .
Hos raptu sublime ferunt : hos turbine versant :
Hos variè tortos subigunt . nunc membra fragosam
Ossibus ad terram dant sæpius acta recusis :

Nunc saxis illisa domant: nunc icta flagello.
 In noua deportant alios abrupta locorum,
 Et media vasti sistunt in rupe barathri,
 Aut in lustra canis altè sub montibus abdunt.
 Quid, quibus in formam vultus abiire ferinam?
 Atq. alius iam terga refert squamosa draconis
 Torua tuens: alius speciem dare visus echiænæ.
 Alter apro par ora truci; par alter onagro.
 Auritum fert ille Midæ (non fabula) vultum:
 Setiger hic mento, & frontem ramosus, ouile
 Denitat, seseq. procum gregis horrei haberi,
 Et sibi desponsas balantum occurrere turbas.
 Si quis adhuc fidei locus, & victoria famæ,
 Horridius multò monstris è talibus unum
 Nunc habet ante oculos, obtutu pallida Siren.
 * Est inter procerum primos, & lumina Regni
 Clarus quàm priscis, atquàm j. à fascibus heros,
 Attalicis florens opibus, cui census opima
 Adriadæ multæ latis in finibus vrbes,
 Oppida gentili sceptro regnata parentum.
 His etiam ille dolis, & carmine Larissæo
 Læsus, inaudito: pænarum assuevit amor.
 Porrectum duro sternit super affere corpus.
 Hic sua contundi nodoso robore membra

Impe-

Principis cuiusdam descri-
 ptio, qui inau-
 dito beneficij
 genere obtri-
 ctus, ac per-
 diu vexatus
 est.

Imperat. assistunt alacres ad iussa ministri,
Verberaq. alterni validis sudata lacertis
Ingeminant, quantum Ætnæo super ignea malleo
Intonat æra faber Steropa cum fratre Pyracmon.
Præcipuè ingentem quassant super utraque clauam
Tempora; nec parcunt humeris, aut artubus ullis.
Fert ille indefessus, & ultro immobilis ictus
Horrendos: tum membra leuat, cum pulsibus aptat.
Quod si qua interdum est lenta clementia plage;
Tum gemit; & fortunam, & fustem appellat iniquum;
Et fragiles animas pulsanturn, & debile robur
Increpat; & pretio fortes, & munere donat.
Hi magis incumbunt nisu, & vim viribus addunt.
Ille inter tundendum animos & fortia laudas
Pectora: sic dextras illis accendit, & iras.
Hunc vocat Alciden, hunc Hectora: brachia tantum
Acrius ad pulsum intendant, neruosq. viriles.
Atq. hæc perpetuo poscit solatia morbo
Bina die, tum mane nouo, tum vespere sero.
Hoc illi obsequium debent, qui prima palæstræ
Dona petunt famuli, & lusum venantur herilem.
Tantum afflata valent Pagasæo pocula cantu.
Et suus est Marti gemitus, suus error in armis,
Si qua suis aduertat ab insidijs Eriphyle.

*Vna truces oculos, non uno armata veneno.
 Et nunc illa quidem, aut illi par altera regnum
 Sarmaticum, totamq. incestat fraudibus Arcton.
 Quis memoret, quantum tali sub clade laborent
 Parrhasidæ populi, tuq. ò nunc * alter in oris
 Carpathijs Gradiue: licet fors altera dextræ
 Clauserit ad iustos aditum non æqua triumphos.
 Quem te Rhiphæo nuper videre sub Euro
 Extremi, tua regna, Dacæ! quæ fulmina Martis
 Torquentem, & bello quæ regnum ad fata vocantem!
 Quale sub aduersas acies, tua millia præter
 Euadentem unum, & medios mucrone per hostes
 Prima ducum capita, & Mauortia colla metentem!
 Seu pedes & Martem cursu præuertis, & Euros,
 Obuiaq. intrepida certamina prouis hasta:
 Seu tibi sub stimulis quassa tuus ardet habena
 Cyllarus, inq. vicem ad calcaria subditus Æthon
 Ocyor ad pugnam Zephyris, & te minus uno
 Fatifer; alta licet bellantum obuersus equorum
 Pectora prorumpens vasto terat agmina campo.
 Talem animis tantumq. manu te barbara Mauri
 Horrui, & sceptris cæpit nutare potestas,
 Dum sopita vocat ducibus iam classica cæsis.
 Nec profugis fidum auxilium, aut immune pericli
 Dat*

* Intelligit
 Sigismundum
 Battorium,
 Transiluaniz
 Principem.
 cuius bellica
 virtus infesta
 beneficijs, mi-
 rum quantum
 ab eo, quem
 inierat, glo-
 riz cursu re-
 tardata est.

Dat patria, aut Libyci fines, aut ultimus Atlas.

Attoniti cessere metu, cæciq. tumultu

Rauracida, Moriniq; & Memnonida Garamantes;

Dentbalyteq. Lycaonij, & quos Orbe niuali

Sub Ioue concreto, & nullo sub Sole iacentes

Abdidit extremos ultra Cynosura Gelonos.

Talia fundabas Getici primordia regni

Penè puer; prima dum ludit in indole virtus;

Et teneris pubes non dum efflorescit ab annis.

Iam tum fama tibi, ne quid minus auguret equo;

Portendebat Hyperboreos trans ultima fines

Littora, trans Gangem, & Nabathæa Tethyos undas:

Nam se prima tuis Rhodope desponderat annis.

Troxima quò regni spes finibus ibat apertis.

Ipsi etiam tantis laudum crescentibus orsis

Assensere tui, plausumq. dedere Triones.

Ibat in assensum (sineret fors) utraque Solis

Regia, tum primum Oceani brevis ultima circum

Ora fuit; cum visa tuo diademate cingi:

Et fuerat iam cincta; suo si cardine virtus

Verteret euentus rerum, & mortalia regna.

O ubi nunc illa, auspicijs quæ debita tantis

Imperia, & tantus Libyco paupor additus hosti!

Ilicet inuidiæ virtus quoque cedit; & una

Marti tantam animam, & tantum decus abstulit Orbi
 Saga potens dictis, & gramine Centaureo.
 Credo equidem, quæcumq. ullus hoc ausa per artes,
 Si talem hoc potuit dextram sopire æterno;
 Non illa Æmonio solum de germine frondem
 Legerat, aut uni tantum credebat Iolcho
 Spem sceleris: non illa ululæ, non omina paræ,
 Nil cecinit, quale Atracidum vox dira sororum;
 Sed canibus stygijs crudo de viscere carpsit
 Florem iræ, cordiq. suo consanguineum cor,
 Cerbereumq. fel, & Lernæum ex angue cruorem,
 Et iecur Harpyiæ, & tunsæ de Gorgone succos:
 Vipereum crinem Furiarum, & summa totondit
 Serpentum capita, & spiris extrema trifulcis.
 Illa etiam Phlegethonteæ mala gramina ripæ
 Messuit, atq. Orci pullo de vere cicutam,
 Quæq. suis Acheron absynthia fouit arenis.
 Ipsam Hydram in calices, ipsum Pythona liquando
 Soluerat, atq. unum Scyllæ, tria corda Chimæræ,
 Et quoscunque affusa tegit Stygis vluæ colubros.
 Credo etiam scæta Pluton ad pocula venæ
 Sponte suam fudit meliori è sanguine partem,
 Et calido vitæ primum de fomite virus.
 Vna Hecate, Diræq. omnes, atq. infera Iuno
Nuda-

Nudauere suos, & acu pupugere lacertos,
Atq. animæ salientem æstum furialis, & atro
Venarum è succo tepidum effudere venenum.
Hæc metuat, si quis nimium securus avaram
Spernit anum, cui Ditis opes, & Theſſala virtus.
Illa tibi insanas Erycinæ immittere flammæ
Si volet; heu quanto præceptis agitaberis æstu
Sponte inuitus amans! miserum, si te vlla tuendo
Deuotum exitio velit, aut furialibus umbris.
Si iubet illa, suos mutant fata gramina sulcos,
Atq. alia ex alijs migrant in culmina pinus.
Illa furens animi, sed inobſeruabilis æstu,
Mille iacit peſtes oculis, quibus eminus agris,
Arboribusq. omnis florum decor, omnis agreſti
Deperiſt ſuccus pecori, natiuaq. lactis
Copia, & exhausti periere ſub ubere nati,
Et fruſtra ad mulctram ſaturæ venere iuuençæ,
Pinguiaq. informis macies armenta peredit.
Hinc noua mutatis nequicquam ad pabula campis
Armentarius egit equos; aut altera paſtor
Gramina ſuffecit morientibus irritus agnis.
Hoc ſclerum ritu quondam crudelis Erichtho,
Et Mycale, Circeq. nocens, & perfida Colchis,
Eriphyleq. oculos non vno infecta veneno,

Atq. alia, quarum fide meminere sequaces,
 Quæq. venit Marsis fata finibus, & fata Ponto
 Progenies, quæq. Emathijs legit ossa sepulchris.
 Tot facti vertere vices, tot funera terris,
 Tot facies Erebi potuere accersere cantu.

Atq. hic femineæ quicunq. est impetus ira,
 Matribus Arctoïis quamquam cognatus, & Afris.
 Non tamen Italiæ raras nihil inter alumnas
 Campanas exercet anus: siue aduena quondam
 Finibus his Circe tales vulgauerit artes;
 Siue olim hæc Phariæ seruitum ad regna puellæ
 Hanc libem aduectæ intulerint, quæ lubrica mentes
 Ingenuas tandem, & mores irrepsit heriles.
 Quidquid id est; quocunque lues eruperit ortu:
 Hinc etiam, lecta quamuis à sede piorum
 (Infandum) non nulla truci venit hostia Diti,
 Et puerum insontes animæ mactantur Averno.
 Tu quoque, calicolis quamquam gratissima Siren,
 Laniificas cense tectis, & compita vulgi
 Sub noctem explora. viden illam, ut vespere solo
 Infantes venata dolo, quos immolet Orco,
 Sera venit! cape tela manu, cape vincla satelles,
 Si qua tenent iniecta Notos: namq. illa citatis
 sæpe solet Zephyris tenues equitare per auras.

Vidi.

Vidimus euadentem illam, cùm sepe fugacem
 Irretita manum vinclis, & cannabe torto,
 Eripuit sese manicis, vinctumq. reliquit
 Quadrupedem improvum oculis, nec visa recessit;
 Tantùm audita loqui; risuq. in verba soluto,
 Sume vadem, lictor, cautis hanc suffice vinclis;
 Hanc, age, supplicio pro me suppone capellam.
 Sed neque tum conspecta ulli, dum talia risit;
 Vana sed effudit cum vocibus aura cachinnos.
 Sepe illam ingenti raptam ad prætoria plausu.
 Multandam addixit laqueo Quæstor, & igni.
 Iamq. trahebatur media inter millia vulgi
 Fusa comas, & vincta manus, & vincta lacertos.
 Ast ubi fatalem ad metam successit, & alta
 Sub trabe funesto collum dedit improba nodo,
 Et capiti hærebat domitor feralis, & armo:
 Ecce palam, morte in media dum visa teneri,
 Avolat indeprensa oculis. at ludere vinctam
 Suspenso de reste feram videre bicornem.
 Heu male tum delusa fides: nam visus inanem
 Ille licet truncus laqueo suspendere prædam;
 Si tamen instabat tortor, lethiq. minister
 Ipsam illam in pecudem, quamvis immane rudentem,
 Scuire, & tandem domito nil parcere collo:

Credo equidem, tali tectam sub imaginis umbra
 Illam ipsam iam victor anum, si noisset, habebat
 Sub pedibus, fallentem oculos, nec vera frementem.
 Non aliam, mihi crede, animam, non altera vinclo
 Colla fatigabat, quamquam sibi visus agrestem
 Cornigerum premere, & cervicem urgere serinam.
 Scilicet hæc ipso magicis à Dite facultas
 Ingeniis, ut sæpe suos ante ora videntum
 Aspectus varient, atq. obuia lumina fallant,
 Omniaq. intrepide subeant mendacia formæ.
 Quod si illam, quæcunque oculis occurrit imago,
 Transadigas istam ferro, licet inscius ultor:
 Iam notam redit in faciem post vulnus, & ultra
 Exiit ærium simulacrum, & vana figuræ
 Prodigia, & moriens vultus ostendit aniles.
 Sic multas Dominae famulas nouere, neq. ipsæ
 Non famulae Dominas; multi nouere sorores,
 Aut patrio indecorem generi sensere nouercam.
 State viri imperio. solùm inuariabile sexu
 Femina prodigium est. vultum quoq. mutat in horas.
 Nec totidem sese informas, atq. ora serarum
 Induit, aut tot habet dubiæ miracula frontis
 Equoreus quondam Proteus: seu turbidus undam
 Assimulet, seu toruus aprum, seu lubricus anguem,

Sic

*Seu rigidus tygrim, aut spirantem immane leonem,
Quod nisi mutati tantum fiducia vultus
Alliceret, fraudemq; & opertam inuolueret artem;
Non tam saepe aliqua intempesta nocte per urbem
Consertas traiecit seras, & clausa domorum,
Matribus auderet teneros diuellere natos.
Scilicet in pueros prima est scire voluptas.
Nec nulla est, animum diris quæ sensibus armas.
Non ope graminea, nec frugibus Ætæis,
Vngue sed, & morsu (miserum) conuulsa cruento
Pectora discerpit puerum, & præcordia mandit.
His epulis quantum magici se attollere sensus
Incipiant, qua spe dubios irrumpere casus,
Et quantum ultrices scelerum contemnere leges,
Nil memorem, neq. enim vobis tam credula Musa.
Mens animi, aut totis Hecaten sectamur habenis.*

*Ite domum pueri (noctem vocat Hesperus) ite
Imbelles animæ, & patriam cursate per aulam.
Non hæc hora iocis, non hæc vicinia vestris
Fida satis. veniet seras hæc illa per umbras
Nescio quæ longæua, manum quæ fulta bacillo;
Et nimium fallax animi; nam semper amictu
Altera. vos illa illecebris venata petulcis.
Semper habet vestra lanienam cade recentem.*

Nempe graui collecta sinu munuscula portat
Primitias fraudum vobis, & pignora sati.

Nunc age, si quando puerum tibi saga veneno
Laserit occulto, & teneros violauerit artus,
Infelix genitor: nam quæ te signa docebo,
Certa satis. Sæpe obscuræ fallacia pestis
Abstulit ante animam, quàm labem exclusit opertam.
Nec tamen admonitum nolim te, si qua latentem
Argumenta luem retegant: licet aspera nullis
Speret ab auxilijs certam fortuna salutem.
Ergo ubi iam longo puerum tabescere luctu
Videris, & dulces per noctem abrumpere somnos
Attonitum, iactuq. manus vibrare trementi
Maternum in gremium, & notos captare recessus,
Ac veluti effugium trepido implorare pauori;
Suspectæ tibi sint artes, & perfida lenæ
Colchidis inuidia, & magicæ violentia fraudis,
Ergo omnem explora pestem. nam territus insans
Aspiciet crebris infestam assultibus umbram
Femineam, palla candentem, & voce notabit
E vulgo propiorem aliquam, nomenq. silebit.
Illam hæere oculis, illam sibi multa videri
Spicula traiectis adfixa relinquere venis,
Aut turpes teneris insindere faucibus ungues.

Inte;

Interea vertunt vario se turbine sensus.

Nil animo nisi triste, nihil nisi flebile versat;

Et totidem ruit in casus, quot mente volutas.

Sape illum exitij cupidum, cæcumq. ruina

Mens agit in præceps varijs intenta periclis.

En abit (occurrsa genitrix) en ardua cursu

Tecta rapit furtim iam iam lapsurus, & aliæ

Imminet, en speculam ferus assilit, & leue nutat

In caput, inq. imas iactu super inuolat auras.

Proderit hic tonso puerum nudare capillo;

Cingulaq; & toto raptas à corpore vestes

Abijcere, & si qua est tenero decus addita collo

Gemma, vel articulis, fracto dissoluere vinclo.

Sic misero si forte animi dementia cessit;

Insequere ulterius satum iam victor, & ipsa

Abstrusum in tunica reteges furiale venenum,

Parua quod occultant lacero velamina lino,

Aut multum impliciti tonsa de virgine crines.

Quod si nudus adhuc puer infremuit, & cita mentem

Cura rapit; quæ te genitor solatia, vel quæ

Fata iuuent? nil ipse tibi consultus Apollo

Spondeat, aut tantam victor debellet Erimym.

Et tamen, ut tali veniat medicina labori,

Maternum inuentum est, varios Orientis odores

Ignē vaporatis latè diffundere tectis :
Aut agrum intonsa puerum suffire cypero :
Mos etiā , certis mersare liquoribus artus ,
Mos & Oronteo collum redimire capillo .
Nescio quas etiā lecto degramine frondes ,
Nescio quos adhibent unguēs à calce ferino .
Talibus auxilijs quicquid clementia matrum
Vlla iuuet , nil tale meus dat scire Machaon .
Tu fuge femineas , si quid me consulis , iras :
Neue minax dictis lenas incende bilingues ;
Et sortem hanc praeuerte mali , quam deinde togati
Peonis haud vllæ poterunt depellere vires .
Officijs dant sæpe manus . tu vince merendo ,
Quas nimium suspecta doli commendat egestas .
O quibus indulgent odijs ! en illa rudentes
Induit in vultus animas , atq. ora Pelasgum ,
Hæc iaculis , hæc igne nocens , hæc flore Cytæo :
Infido non una toro , non una vocatis
Manibus , & stygia medicatis frugibus unda .
Thraca suum cæsos epulantem Terea natos
Horret , & irata structas à coniuge mensas .
Graia Mycenæum thalamis intenta secundis
Excipit exitio coniux . dat fluctibus artus
Thessala fraternos , lacerum Romana parentem

Atto.

*Attonitis proculcat equis, & spreta iacentis
Ire iubet perq. arma leues, perq. ora quadrigas.
Pelias Æsonidæ sobolem, & communia mater
Pignora dat letho, patrium ut funestet amorem.
Quid Regi iurata viro non amplius unum
Indulgere diem sceptris? ab perfida voto
Dum positur, Regem pactis instarc coactum
Licitori parere iubet, nec fata morari.*

*Heu nimis infidum Pyrrhæ genus, & leue mentis
Imperium, fraudumq. ferax, & mobile pectus.
Disce novos incauta metus, si forte vereri
Vile putas, irata dolo quid femina possit.
Quid toruas illusor anus ad iurgia poscis?
Est aliqua, est illas inter non cognita vulgo,
Spirandi, sandiq. potens, antistita Ditis.
Seu velit afflatu tristes, seu carmine Diras
Mittere; cum tali frustra luctabere Parca.
Est dulces inter natos tibi si quis Adonis,
Flos generis, multum tenero vigilatus amor:
Hunc illa ad pœnas (tantum quia dulcis amanti
Spes ille est genitori, illi quia sola voluptas)
Exigit, & patri cladem hanc alterna reponit.*

*Mox aliam inuenies, magicis quæ corpora morbis
Soluat, & amissos reparet cum viribus annos.*

Illam ægros circum infantes per tellus videbis
 Venale auxilium multis offerre, nec equam
 Poscere mercedem, & studio gestire medendi.
 Tu ne promissis animum, ne fraudibus aurum
 Committas: hoc illa dolo te deuouet Orco.
 Nullum illa officium, nullam sine Dite sequestro
 Spondet opem. tu ignare mali, dum corporis unam
 Effugies, multas animi mercabere pestes.
 Et tu suffectum pretio caput ibis Auerno.
 Quis tam dulcis amor vitæ, quæ gaudia tanti,
 Seruandum ut stygio credas te Numinis hosti,
 Aut ægram infando mandes Plutonis asylo
 Progeniem? quò lapsa piæ fiducia mentis?
 Quo legum imperia, & magnis data sædera Diuis?
 Ne tibi, ne tantam si qua est quæ venditet artem,
 Talibus incautam dictis effœminet aurem.
 Spem Superis committe: preces, & munera supplex
 Ingemina: ser thura, focis operatus, & aris.
 Et redimet multo pietas cum fœnore vitam.

Hanc olim ob causam Nemesei solenne Pelasga
 Romuleam ante aram sacro pecus ense cadebat,
 Et Iouis ad templum magni pater ipse Quiritum
 Dona ferens, populo veniam poscebat, & aliè
 Postibus auratis chalybem affigebat acutum.

Sic

*Sic procul arceri magicas à ciuibus iras
Spes erat, & victas subito discedere pestes.
Vana superstitio. Quòd si non irritus illam
Exitus interdum excepit, nec vota sefellit;
Dis erat auxilio, fuerat qui cladibus autor.
Ille veneficijs quantum seuire nocentes
Impulerat sagas, mox tantum orantibus idem
Parcebat populis, atq. impia vota fouebat.
His sua mortales meritis ad regna vocabat.
Verum optanda tuæ melior tutela saluti;
Si te digna manet merces; & vera piorum
Christiadam te iura mouent, non ceca voluptas.
Cum Superis vitam nobis, mortemq. pacisci,
Auspicium æternum fidei. stant calite nutu
Vera tibi auxilia, & vitæ fors æquatuenta.
Aspicias, ut nostris quæ nunc transcribitur aris
India, dum sacris Acherontem à sedibus arcet,
Sensit opem magicis diuinam occurrere monstis.
Illic cælesti posuit delubra Parenti
Religio, & fidam Romanis legibus arcem.
Iamq; ut primæuas, innata piacula, noxas
Eluat, & populos lustralibus expiet undis;
Mystica diuini reseat sacraria fontis.
Huc genus addictum leibo, & miserabile vulgus*

Accurrunt, quacunq̃ mali contage laborant.
Pars varijs capti membris, & poplite trunco:
Pars, quibus infusus venis labor æstuat, & qui
Suffusi contage tument intercutis undæ;
Et quorum ipsa oculos clausit natura, vel aures;
Aut quibus innatum est mutum spirare, neq. ullos
Posse animi factus eniti, & fingere lingua.
Ipsi etiam, quorum fessis latet indita membris
Præstigijs inuenta lues, aut ira Megæra.
At sacer ut labes animis lauit imber auitas;
Iam sua vis oculis, atq. auribus, & sua linguis
Reddita. nocturni fremitus, larvæq. minaces
Absistunt: iam languor iners, & pallidus horror
Corporibus, lethiq. rigor, liuorq; tumorq;
Sydereumq. malum, & facies lymphata Dianæ,
Et stupor, & quicunq. ægros labor occupat artus,
Pulsus abit, surguntq. novo cum robore vires.
Tartareæ facies, & prodigiosa nocentum
Vmbrarum simulacra pios liquere penates.
Ergo animos soluere metu, quæ dira fremebant
Manibus addictæ lenarum fraude puella.
Fons ille est ægris unum, & commune malorum
Effugium. nulla est illa nunc auspice lymp̃ha
Indefensa salus, nullum immedicabile vulnus.

Non

Non ope Circæa tristes à Thaside mortes
Prouehiunt: non atra minas intentat imago
Per noctem, aut pauida carpit formidine mentes:
Nec lustrata Deo redeunt in corpora Diræ.
Scitis, & hæc eadem timuistis flumina Manes,
Cum generis primùm nostri correctæ propaga
Eluit hac labem vitiatæ stirpis in unda.

Qui genus hi latices, & quæ miracula fontis,
Dicite, qui tantum Armenidæ vidistis ad amnem
Consedisse animo, & cæcum posuisse furorem
Indigenam Tiridatem, atræ iam Gorgonis instar,
Terrificum vultu, atq. horrore bicorporis umbræ.
Illum aspernantem superos, nec iura ferentem
Christigenum, ritusq. pios, Numenq. secundum,
Eumenidum una soror stimulis furialibus actum
Vertit in hirsutam speciem, atq. horrentia toruæ
Terga suis, pronumq. feros effinxit in artus;
Ardentemq. animam, atq. immanes addidit iras.
Sape illum ilicea glandem legere ore sub umbra,
Sepe volutabris inhiantem, & turpe madentem
Impulit undiuomis perfundere naribus auras;
Nec tamen oblitum Regni, aut maioris egentem,
Sed memorem, gnarumq. sui, & syluestria membra
Lustantem exuere, & caræ se reddere formæ.

At sibi fatalem frustra diffingere vultum
 Nititur. incumbunt furie, raptumq. fatigant
 Per nomora, atq. vdas, cœnosa cubilia, ripas.
 Tale sequens fatum, victu ferus ibat aquosos
 Inter. haræ socios, sædas agitare lacunas.
 Primus inire vadum, & limosam innare paludem,
 Et pede rimari campos, & nare repanda;
 Roboraq; & truncos appresso verrere tergo.
 Nec verò humani sensus, aut Regia menti
 Exciderat: quamquam stagnantes ille per agros
 Visus odorari bifori vada turbida rostro,
 Aut instare fimo, & telluri insindere dentem.
 Quis dolor ab misero, & quanti incubuere pauores!
 Nunc adipem ille suum dapibus, nunc terga salinis
 Deberi ingemuit, cultrum auersatus herilem.
 Nequicquam; & laute timuit conuiuia brumæ.
 Non sterilem lucum timuit, nec tædia ventris
 Vltima, nec turpem maciem, ne iussus opima
 Cæde mori, futura ditaret merce macellum.
 Sic illum Armenijs populi videre cadentem
 Imperijs. at tu Diuos Hyrcane timeres,
 Nec peteres ferro gentem, cui numina curæ,
 Atq. adyta, atq. aræ, & magni delubra Tonantis?
 Ah quosies illum (ut perhibent) insanus adegit
Præci-

Præcipitem furor ire, pedemq. offerre ruinæ,
Atq. suos artus rapido discerpere morsu;
Poneret ut sædæ portentum agreste figuræ!
Et iam nullus erat fato vel finis acerbo,
Vel modus; affulsit Cæli cum sospita virtus,
Regalemq. habitum, & nativæ frontis honorem
Restituit, vultumq. viro, mentemq. resinxit.
Nam quæ triste læta nemus, & campestribus undis
Squallet & agnatas it Naias vda per herbas:
Huc miser instinctu Dirarum appulsus, olentem
Nunc sequitur stagni sæcem, & spumantis arenæ.
Nunc refugit: neq. enim tantæ mens nescia fraudis.
Nam sua forma viro, & setosæ iniuria frontis
Nota satis, sædumq. rapi succurrit in undam,
Exitialem undam glebis, & tæbe palustri.
Hinc Regem, hinc sese pecudem dignoscit, & iras
Ingeminat, moresq. animum diuisit in ambos.
Gliscit inexpleum villosi pectoris ardor
Nare per illuviem campi, & se voluere cæno.
Regius hanc speciem damnat furor: acrius instat
Alecto, & stygia præcordia fingit habena,
Et stimulis tardum, & refugum regit effera fræno.
Illa æstum inspirat venis, animamq. petulcam
Faucibus, instigans inimicam baurire mephitim,

Et furtim agresti genio indulgere lauandi :
 Vult illum ingluvie sitientem ardere serina;
 Vult habitu, victuq. suum, ingressuq. videri.
 Ille sibi oblectans, & ineluctabilis obstat;
 Et sensus agitans avidos inamabilis undæ,
 Hæret hians, tractimq. animum in diuersa labantem
 Iam dirimit, iam certa sui diuortia nescit.
 Optat, & ignorat malesuada auertere larvæ
 Imperiosam ignominiam, vultumq. biformem,
 Et tam præcipientes ad lurida pocula fauces.
 Nunc odio sordentis aquæ, nunc paret amor
 Captus utrinq. animi: nec amor non dulcis uterque.
 Nec sitis illa alia, aut alio satiabilis æstu,
 Quàm turpes quæ Sole fucus exercet iniquo.
 Hinc eadem est & fœda palus, & amica futuri;
 Illecebrosa oculis, eademq. ingrata videri.
 Quid faciat? non saeva Orci Bellona domando
 Scit duris sternacem animum frænare lupatis.
 Sponte pedem nunc ille citat, nunc ille receptat.
 Iam se animi victus squallentem immittit in amnem;
 Iam resilit, flexuq. pedum inconsultus oberrat
 Ante oram, & sicca vix tandem insistit in vltus.
 Interea, ne forte loco non arbiter absit,
 Aspectat syluam aduersam, & nemora anxia lustrat.
Ecce

*Ecce autem Augusto senior spectabilis ævo
Adstabat, latè Armenijs qui præsidet aruis
Christiadsim, & sacra populis dat iura tiara.
Ipse olim inuisus Regi: nam sanguine cæsi
Numinis, & nullo pecudum nidore litabat.
Nunc idem optatus: letum quia tristibus omen
Casibus, & certam visus præbere salutem.
Talem ille aduentu, talem sese ore ferebat.
Atq. ubi vicina coram progressus ab umbra,
Sic prior. Ab pietas, quis te pulcherrime quondam
Cæsaride, quis agit mentis tam lubricus error?
Vnde? quis hanc speciem furor attulit? o ubi vultus
Forma tui, & pulchræ quondam flos ille inuentæ?
Non equidem ignoro, miror magis: undiq. calè
Ad sese auxilia, & pietas te prodiga Diuûm
Iam vocat, & tardum stimulis cælestibus urget,
Et cessas in vota libens? in tædia cessas
Iusta tui? tantum ne tibi tu ne officis vnus?
Non prius absistent furia, nec regia vultus
Maestas, aut forma tuos antiqua reuisset,
Quàm te pura fides, superi quæ vera parentis
Nuncia, lustratum sacra circumferet vnda,
Et sua te votis operantem ad templa videbit.
Pone animum insensum nobis, & pristina tantum*

Consilia in melius reuoca; Et iam victus adora
 Virginea Numen genitum diuinitus aluo.
 Ille hominum, Diuſumq. potens: illum omnia regum
 Thura decent vnum, Et positis decora ardua templis.
 Non alium domitorem Erebi ſenſere profunda
 Eumenides, quarum vna tibi nunc addita vindex
 Sæuit, Et informe hoc affinxit dedecus ori.
 Hunc rebus præſentem opta (nam tempus) egenis:
 Iamq. occurrentem auxilio, Et ſua dona ferentem
 Implora, nam, ſi qua animo fiducia tanti
 Numinis; illa Orco, Et ſtygiæ te ſubtrahet iræ.
 Nulla mora eſt. tu mecum vnà ſuccede propinquam
 Fluminis ad ripam, Et ſacra te Naiade luſtra.
 Fortunate animi, tantum ſi pectore toto
 Concipis adſpirantem æterni flaminis auram.

Dixerat. ille auida mentem ſpe captus, Et aurem
 Annuit; atq. vnà ſtudio geſtebat eundi,
 Quà pius oſtenſo ductor ſe calle ferebat.
 Eſt locus accèſſu ſacili, nec diſſitus annis
 Inter arundineas vmbroſo margine ripas,
 Euphrates; rapidumq. vndarum euoluitur agmen.
 Huc ſimul appulſus ſocio cum Rege ſacerdos
 Attingit è primo luſtralem gurgite lympham;
 Ecce oculis inſuetum, auguſtum, inſigne ſauentis
 Numi.

Numinis, & cœptis coram applaudentis Olympi.
Nam, quâ cursus agit rapidum violentior annem.
Substitit, & presso requierunt vortice fluctus.
Amne super medio rutila Thaumantide cinctum
Quattuor in transversa iubar se brachia fundit.
Qualis erat trunco species, quo tristia quondam
Golgotha suffixum Cæli videre Parentem.
Nulla magis diæ facies festiva salutis.
Nec matutino tantum Sol ardet Eoo,
Nec medium Cæli flammis cùm diuidit axem.
His Regem auspicijs heros ter flumine sacro
Abluit, attestans tria Numinis ora triformis,
Æternum genitorem, æquæuum in secula natum,
Asslatumq. anima communem ambobus amantem.
Nec mora: dum nudo capiti sacer influit imber:
Protinus insanæ discusso turbine mentis,
Rursus in ora suo nativa supercilio Rex
Assurgit, vultusq. animo arrisere sereno.
Sentit opem: sentit vitalem Numinis haustum.
Sensibus illabentem imis, viresq. receptas.
Dat genua orabunda solo, Numenq. salutat
Christiadsûm, & sese meritis iam destinat aris.
O quantum ingrato generi te prodigis! & quæ
Munera das terris Diuûm pater! obuia tantum

*Acceleret mens nostra sinum, atq. occurrat amorì.
 Disce, quibus studijs Hecaten, quo flumine pellas;
 Si non dum hos fontes (abigat Deus omen) adisti.
 At semel ablutos iterum nos iura lauare
 Nulla sinunt. namq. hæc si rursus aspergine tingi
 Fas erat, & tales iterare licentius undas;
 Non deerant sua fila veneficij labyrintho,
 Deficerent quamuis lenæ Minoidis artes.
 Nec, quia nos idem non sæpius expiat amnis,
 Nulla Cytæinæ frustra dant vulnera Parcæ.
 Siste metum; si te Æmonij Proserpina vinculis
 Alligat, & morbum venis insana ministrat.
 De genere hoc etiam (neq. enim vis Numinis una est)
 Illi instauratam subito sensere salutem;
 Solliciti libata Deo qui sacra frequentant;
 Virgineum, & magnæ Matris qui numen adorant
 Voce salutantes, olim quæ venit ab astris
 Dicta salus olli diuini nuncia partus;
 Quiq. adhibent, quam rite pio sale contigit undam
 Candidus afflatam diuina voce sacerdos,
 Et dedit aspergi palmas, atq. ora precantum;
 Quiq. piant sese, & sacro sub indice damnant,
 Si quid in æternos ausi committere Diuos,
 Aut si liberior misera indulgentia vitæ*

Vlla

*Vlla fuit, vel si qua animis Cocytia labe.
Multum adeo sese ille iuuat, qui pacifer hosti
Implorat veniam, & meritis odia aspera mutat;
Quiq. sibi (ò quantum fidei leue proficit hilum!)
Adducto ad frontem supplex, ad pectus, ad armos
Pollice, diuinæ tria nuncupat ora figura,
Patremq. vnigenamq. parem, nec dispare flamma
Spirantem alterna sanctum vice flaminis ignem.
Quid memorem, quanta Ditem formidine terrent,
Qui dape cælesti lautam vescuntur ad aram?
Nec sapor est illis fraudi, aut Cerealis imago:
Stant animis, dulciq. oculorum errore fatentur
Indutum aspectu Cereris, paruoq. latentem
Orbe Deum, sacris epulandum assistere mensis:
Et cunctamur adhuc vitæ spem credere Celo?
Quisquis es infrendens, furia qui Colchide tactus,
Sta puer ante aram, & superùm te siste Parenti:
Sta genitor, natoq. preces adiunge paternas.
Et primum iniustis veniam deprecite factis:
Omne animi multate nefas, & pectore noxas
Eluite arcani dictas ad flaminis aurem:
Moribus indulgete pijs: date pignora vestri
Cælicolis, puras animas; si munera calo
Poscitis, & sessis præsentia numina rebus.*

Nil Superis debete manu, nec legibus æquis:
 Neue animum exercete odijs, mercamur amando
 Quas petimus caelestis opes à Numinis arca.
 Tuq; adeo, primis cui vitam inuidit ab annis
 Emathiae strigis ira, neq. est te soluere cuiquam;
 Hoc studium præq. vnum alijs, præq. omnibus opta
 Auxilijs, neq. enim, si morem hunc vita sequatur,
 Pocula Circaeæ metues, aut carmina lenæ.
 Arbitrij cùm iura tui tibi sufficit ætas,
 Nec mens consilijs tenera, imprudensq. futuri;
 Pasce puer te sæpe Deo: namq. ille nitentem
 Inditus in speciem Cereris, fugiensq. videri,
 Sc tibi (ne dubita) libandum apponit ad aram.
 Macte fame puer hac una; & iam talibus aude
 Auspicijs pubem, & longeuam accersere lucem.
 Huc animum, huc aduerte. quid ullâ intendere curam,
 Aut aliam malis, aut vnâ hanc segnius optes?

Carminis hic, Musæ, portus. Quid Pæonis auram
 Aspirantem ultra studio captamus inani?
 Quid leibum effugio, & mendaci fallere cura
 Nitimur, & cæli vires, auramq. salubrem
 Vestigamus, & incerto duce quærimus annos?
 Quid varium occasum vitæ lustrare, vel ortum,
 Atq. alios rerum ex alijs iuuat ire per usus,

E

Et legere extremo vectas à Memnone fruges,
Poculaq. Anticyra, & peregrinis aspera succis,
Aut agræ famis illecebra ad tristia mensæ
Dona Machaoniæ, & campos tondere, vel hortos,
Vel muscum æquoreis redolentem auellere saxis,
Et teneras Nerei reptantes fallere cymba?
Ecquid ab ingenio vitam mercamur auaro?
En vescum in mensa Numen, spes nulla vocatis.
Irrita conuiuis: nulla sine vindice pestes.
Vos, animæ, testor reduces à limine lethi.
Erepti exitio redeunt, quos dirus agebat
Syderis infensi labor, & phanatica Phæbe;
Quiq. toro afflictæ vires, & saucia morbo
Corpora; qui dira vultus afflante nouerca
Syluestrem induerant formam, rictusq. ferinos;
Et qui lucem haurire oculis, auramq. loquacem
Auribus indociles, aut aëra texere lingua,
Vocalemq. animam parere, & distinguere fando.
Ingeminata salus membris. Iam vapulat Orcus,
Nec quemquam ex illo numero contingit inultum,
His etiam illapsi tonitrus, Iouis arma corusci,
Ante oculos posuere minas, timidumq. fragorem,
Sæpe animo pertæsa dolum, aut exterrita Cloibo
Penè incisa manu, correxit stamina nodo,

Deducto inuoluens plenos iam vellere fufos!
 Attoniti ceffant hoftes, dum cæde propinqua
 Liminibus templorum inftant. vocat arbiter aræ
 Ad fua liba Deum, & Lenæi ad neftaris vndam,
 Agmina quem circum facris infenfa corufcant
 Fulminibus gladiorum, atq. æra rotantia dextris
 In caput indefenfum inq. ipfa altaria vibrant.
 Vana fides auſis. Cæli furor incidit; & fe
 Illi interturbant fecum, & palantia ferro
 Prælia miſcentur, confuſoq. impete cæci
 In ſua tela viri, atq. in mutua vulnèra currunt.
 Uſque adeo menſa illa ſuos defendit amantes.
 Hi metas, hilegem æuo poſuere fugaci.
 O genus, ò animæ ſæcli melioris alumne,
 Relligioſa virum, & Pharijs gens abdita clauſtris,
 Ora quibus non vlla dapum, frugumq. voluptas,
 Non liquor, aut ulli calices, aut munera Bacchi,
 Sed Deus, atq. huius tantum ſapor attingit aræ.
 Huius ab ambroſiæ pubes adoleuerat hauſtu
 Sacra Deo, & tantum cæleſtibus hospita curis,
 Inq. pios digreſſa lares à ſede paternæ.
 Fortunata fames illis, indiſtaq. menſis
 Exilia, & quondam grati penuria cenſus.
 Dant epulas Cæli penus, & conuiuia Diuum;

Et

Et vitæ contemptus amor. stant secula victu
Mortali desueta: neque est occasus in annis.
Ipsa animant annosa pias ieiunia vires;
Nec stimulos unquam macies, aut ullus edendi
Subdit amor. dat læta manus mortalis egestas.
Nec tamen aut ignava dies, aut summa laborum
Plena minus. seruant annonæ rustica iura.
Nulla quies: nec vomis agros, nec sarculus hortos
Deserit. urgentur segetes, urgentur ariste:
Perq. hyemem sementis opus, tritura per æstum.
Nec modicæ moles onerum. portantur agrestes
Diuitiæ, nunc esca focus, à monte colurno:
Impositiq. humeris fasces è palmite trunco.
Nunc trita de messe Ceres, & triste legumen;
Aut onus è fluctu, & plena grauis amnis in urna.
Et suus est nocti labor; & mensura quieti
Parca rediv. nocturna agitant solennia templis:
Alterni ingeminant voces ad carmina Divûm
Vsque sub euectam ad pendentia sydera noctem.
Tum nuda exercent stimulis, & verberare membra
Quisque sui vindex. setoso tegmen amictu
Asperat obstrictos artus, aut ærea nectit
Vinculorum seriës, cinctuluq. volubile ferrum.
Assistunt vigiles animi ad commercia Divûm,

Atq. oculis sera suus est prouentus ab hora .
 Sternit humi fessos durus sopor. agger arenæ
 Ceruici, vel scabra silex supposita iacenti .
 Quamquam hyemes inter gelidas, lucumq. niualom
 Fagina rimosos texunt virgulta penates ,
 Debile Rhiphæo tectis munimen ab Euro .
 Nec petit à mensis victum tam nobile robur .
 Sat vigor ille animæ: satis una est cura, litato
 Sape Deo uesci: veniunt largo ubere vires .

Falc genus terris melior quondam attulit etas
 Magnanimos heroas, amantesq. ardua rerum
 Omnia, nunc Cæli procures, & numina nostra .
 Atq. illis tum nulla quidem iactura dierum,
 Nec labor indictam solitus contemnere legem .
 At quid inexpertum gaudi? quæue irrita vota?
 His morem ut gereret, reuoluta est orbita fati;
 Et stupefacta nouum didicit natura regressum .
 Nam tumuli peperere animas, & reddita cælo
 Afflauiere auræ rediuiuam in corpora lucem .

Cum hæc Poëta contexeret, nec dum
 reuocasset ad limam; mors
 cœptis interuenit .

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER SECVNDVS.

ECLOGA I.
CORYDON.

Argumentum

Schema pastorale religiosi hominis,
vota nuncupantis.

*Estus erat. gelidæ Corydon Sirenis
ad amnem*

*Inter odoratum viridi sub tegmine
lucum*

*Sederat, aërij quæ frondea culta
fusurri,*

Et sylvas agit ira leues ludicra Fauoni.

Hic ille arboream iussu pecus ire sub umbram

Dum procul obseruat; gracili sic cepit auena.

Flatis io Zephyri. en placidum dat Sirius æstum,

Et nemus arguto certatim assibilat Euro.

Hic precor, has inter corylos, hæc ponè frementum

Murmura Naiadum, nostræ confidite Musæ.

Hic memori mecum repetam mea gaudia cantu,

Gaudia, quæ Superâs sacris è fontibus hausî

Mane, salutatam supplex dum Numen adoro,

Et pia tergemini veneror donaria votis.

Vos auræ, Zephyriq; & frigore dulcis opaco,

Quæ fessis æstiuam hyemem pastoribus afflas,

Ripa, fremens antris, & arundine rauca sonora;

Vos umbræ, vos vda gelu caua saxa liquenti,

Oraq; muscoso lambis quæ flumina limbo;

Quæq. sacro nemori, quæ conscia Naias umbris,

Stillantes gelidis è rupibus elicis imbres;

Vos liquidi fontes, & quæ sata florea circum,

Et platani, & pinus, & odoriferæ cyparissi,

Æoliæq. animæ, quæ florea culta flabello

Verritis aërio, & dulces animatis odores,

Et suauæ argentes auras accitis ab antris;

Audite (ò si quæ est vobis aurita voluptas)

Audite hæc mea vota, sacras quæ nuper ad aras

Concilio Diuûm in medio, cùm primus adesset

Calipotens, nec vota semel meditata quotannis,

Numinis æterni facilem modulabor ad aurem.

Numen

Numen, erat nec fallor: erant cum Numine Divum
 Millia, quot magni numerat gens omnis Olympi.
 Stabant affuso circum sacraria cœtu.
 Non illi Assyrios fumos, nec pinguis acerræ
 Munera, nec festo solennia dædala cultu,
 Nec fuluum ardorem rutili, qui plurimus, auri,
 Aut nova Seriadum, totam quæ texta per adem,
 Aspectare auidi, sed tantum audire parati.
 O ego quæ cecini! si nunc memor illa renarres
 Musa mihi, & tantum iubeas hanc discere sylvam;
 Non magis Ismarias fidicen Rhodopeius alnos,
 Nec magis Amphion Aracynthi saxa canendo
 Mulceat, aut Pindi collem crinitus Apollo.
 O quis eram, cum præda fui votiva Tonanti,
 Plurimus vade animo Deus incidit! ò mihi quantum
 Exiliere per ima noui præcordia sensus!
 Ibam, urgente Deo, caelestibus hostia flammis:
 Nec sat eram tenero, tantum ille ardebat, amor.
 Quantus eram, quantusq; mei pars ultima voti
 Totus eram. tum prima salus, tum iussa valere
 Vita mihi. & viuo, sed cælitis altera vitæ
 Orta dies oculos, & latior aura reuifit.
 Alter eram, quàm semper ero. Quàm velle renasci
 Dulce fuit! tum si qua animo vel cura peculi,

Vel mala libertas genij, nec amica pudori,
 Vel facilis bellare suo pro iure voluntas;
 Omnia nunc oblita mihi: nec cura superstes
 Vlla mei; & quamquam sine me, mea viuit imago.
 Vt perij! ut uiuo! meus ille, nec omine laeo,
 Ille meus natalis, & altera lucis origo.
 O ego si numquam voti post immemor huius,
 Si vitæ tam dulcis amem seruare tenorem,
 Si me ego contemnam, quantum me nuper amabam:
 Fortune contemptor ero. non me illa premendo
 Atterret, ut quondam: non improba fallet amando.
 O quantum in caput hoc lussit male sana: nec illam
 Aut amor allexit simulantem, aut terror abegit.
 O noua materno sub nomine forma nouerca.
 Illa dolum blandos inter meditatur amores:
 Illecebram dedit exitij, cum risit, amicis:
 Illa meo tot opes quondam, tot ouilia Mopso
 Abstulit, & misero tantum pecus Alphesibæo.
 Et nunc ille quidem pecoris parere magistro
 Cogitur: hic parua vendit mercede laborem.
 At mihi ne tales vlla experientia casus
 Inferat (Vna æquæ fors imperat) ite capellæ,
 Ite Deo munus: nostram dediscite curam:
 Ite citæ, mecum ite, pedem si nostis herilem:

Vna

Vna eademq. Deo nos immolet ara, venite.
Si tamen hanc ultra, Superi, me ducitis horam;
Et non dum hic ara dignus cruor; en ego vobis
Expedio hanc animam, & curarum vincla resoluo.
O amor, ò mea cura, meæ modò mentis adulter
Ruris amor patrij, & cultu sata pinus auito
Ante fores tuguri, patulæq. umbracula vitis;
O patriæ fortuna domus, nec auara laboris
Visa mihi, nec opum variarum, & pauperis otia
O nemus, ò cultæ valles, & lena soporis
Blanda mei rupes, atq. adsita populus antro;
Et saturi spes omnis agri, spes omnis ouilis,
Et mala si qua meo quondam imposuistis amorî
Otia, blanditijs animum venata petulcis,
Ite procul: fidei ventum ad diuortia vestræ:
Ite Deo desponsa, & iam nihil indiga nostri,
Nos quoque nil vestri. pigeat, quàm nostra fuistis,
Seruitium in melius iam ceditis. ite perenni
Este tholo suspensa mei pro munere voti.
Hic amor, hic felix vestri desertor amoris.
Venimus optatos vitæ melioris in ortus.
Pastor eram, sum factus ovis. iuuat ire sequaci,
Quo me cunque vocat custos, ad pascua gressu,
Diues opum custos, & quo non alter ouili

Curando melior, non dignior alter amari.
 Os illi quàm dulce coli, quàm dulce videri!
 Si quid habet mortale, sui sator induit ultro.
 Rex Superùm pater illi, & nubere nescia mater,
 Nupta viro, non nupta toro, nec Cypridis igni.
 Hæc illum ad tuguri parnos nocturna penates
 Virginea genitrix conceptum reddidit aluo.
 Iam tum illi pastoris honos, cùm spiritus ori
 Primus erat. primi pecudum cecinere magistri
 Nascentem, & nuda in stipula videre iacentem.
 Omen erat stabulum, & pastori insigne futuro.
 Ille suo numen pecori, nec gramina querit
 Qualia seu nemorum per deuia, seu vada præter
 Herbida, seu densos inter quæ condita dumos.
 Nempe alios lucos, alios habet ille recessus
 Vltra omnes, supraq. vices mutabilis æui.
 Ver vbi sydereum, & Diuûm caelestia Tempe,
 Et nunquam castra dies, anniq. inuentus.
 Huc pastum vocat ille suas, huc ducit ad amnem.
 Arida non illis æstas metuenda viretis.
 Viuite caelestes, mea pabula, viuite colles.
 Non ego Naiadum fontes, aut humida ripæ
 Antra sequor: non quæ ipse suas ad flumina potum
 Grynei nemoris custos iubet ire capellas.

Et

Et sua sunt Cælo, sua sunt & flumina Diuis.

Viuite caelestes, mea pocula, viuite fontes.

Lucus habet Dryadas: florentia rura Napæas:

Campus & arua Palem: saltus & gramina Faunos:

Me plaga, quæ cælo propior, LOIOLIDIS ora

Pascit, & aeterno Superùm sata rure voluptas.

Viuite caelestes, mea pabula, viuite colles.

Cypris Acidalium, potent Heliconæ Camænas,

Sicelides Cyanen, Nereides Amphitriten.

Ibo, & nectareis salientibus ora rigabo,

Vnde Deùm felix pleno se fonte voluptas

Ingerit, & latè vjuacibus influit undis.

Viuite caelestes, mea pocula, viuite fontes.

Ite, famem pecori tonsō saturate salictō

Arcades: aut Hyblæ saltus, aut alta Cythera,

Aut Erycis tondete iugum, nec floribus Ennæ

Parcite nos magni saltus lustramus Olympi.

Viuite caelestes, mea pabula, viuite colles.

Ergo alios fontes, & flumina siccifer haurit

Sirius, aut sæuo afflatu malus inficit anguis.

Corpora quin etiam, & sordentia membra volutant

Monticolæ Syluani, & syluigenæ Satyrisci.

Viuite caelestes, mea pocula, viuite fontes.

Si quis ager Satyris, & amœni gratia ruris:

T

*Illicet afflatus Euri mox illa tepentis,
Aut iras timet hybernas, aut vere caduco
Sole sub ardenti morientibus aestuat herbis.*

Viuite caelestes, mea pabula, viuite colles.

● *fuge, qui flumen rapido succedis ab aestu.
Hic lacus Aethiopes (fuge ripam) hæc Salmacis unda.
Idem utroque venit cum flumine potus amaror;
Atq. obscæna lues toto se fonte propinat.*

● *mibi quæ Cæli vino liquet ubere lymphæ!
Pota licet semper, semper iucunda sitiri.*

Viuite caelestes, mea pocula, viuite fontes.

● *gregis immundi soboles sata gramine Circes,
Mortales ò molle pecus! vos lecta Cyteis
Oblestant aconita iugis, aut arua cicuta,
Aut risum factura malo sardoa veneno.*

Viuite felices, mea pabula, viuite colles.

*Este procul flauio, miseri: malè creditur undæ.
Vidi ego se vestris immittere fontibus apros,
Et pecudes graueolentis haræ. ne pocula vestra
Insidiosa siti, ne fœdam haurite paludem.*

Me sua, me socium poscunt ad flumina Diui.

Viuite caelestes, mea pocula, viuite fontes.

*Hiccinè sum felix? brevis hinc suspectus Olympi.
En ubi diuini pubes gregis, æmula lusu*

Nunc

*Nunc venit ad fontes, nunc adsilit ardua colles.
 Aspice oues, canosq. vaga niue velleris agnos,
 Sydereo frontem implicitos gestire corymbo.
 Quiq. inter medios semper noua gaudia cœtus
 Miscet, & amplexu nunc hos, nunc accipit illos;
 Hic mihi pastor, hic est. semper riuulibus illis
 Dulcis hic audiri, dulcis mihi pastor amari.*

**Octauio Aquauiuo Cardinali Pasto-
 rum Parenti Optatissimo**

PASTORALIA

**Scripta, editaq; cùm Neapolitanus Archie-
 piscopus recenter factus, Neapolita-
 num Societatis Iesu collegium
 adiens, sua præsentia
 honestauit.**

E C L O G A II.

SIREN.

Argumentum

**Parthenopæ adhuc extinctum Præsulem
 Alphonsum Gesualdum Cardinalem
 deploranti, subita lætitia ex aduentu**

noui Præfulis, Oſtauij Aquaiui Cardinalis oboritur. Per Corydonem, Cardinalem Gefualdum; per Daphnidem, Cardin. Aquaiuum intelligit.

Orte suam lacrymans iuxta Craterida Siren,
Maternum auxilio numen, Diuosq.
vocabat
Littoreos: solaq. sedens. sub rupe
canebat.

Immitis fortuna, nihil mea gaudia curas,
Nil gemitus, nil & mæsti suspiria cordis,
Et genus, & sanctos Diuæ Sirenis amores.
Tam fidei secura tuæ! tam nescia nostræ!
Nescia tam nostri misereri, nescia flecti!
Surda licet, poteras auritas vincere cautes,
Quas quondam Ismaricæ cantus traxere Camænæ.
Hac ego (si dubio quicquam experientia vero
Vlla fauet) sum laude prior, sum denique Siren.
Mene tuo indignam obsequio! me munere tali!
Nil fletus meruisse meos! nil vota meorum!
Nil valeant (esto) gemitus, votinaq. dona,
Nil pietas, nil & meriti fiducia nostri:

At

*At cithara nihil, ò Superi, nil carmine Siren,
 Carmine nil Siren potui! nil numine pleëtri!
 Crudelis, quo tantum aures adamante rigescunt!
 Vsq̃ue adeo quæsisse mei te funera Regni!
 Quo raptum Corydona dolo, qua perfida tantum
 Ausa manu, quò sæua meum Corydona vocabas,
 Cùm gemerem, ò Corydon, quà te suprema sequentem
 Fata sequar? quæ te, Corydon, regione requiram?
 Nunc mea quò tantos rumpant præcordia luctus?
 Heu quibus hanc vocem cogor temerare querelis
 Nata Desm̃ curas cantu lenire soporo,
 Et mea vel refugas ad littora vertere puppes!
 Vos pelagi Diui, pelagi miserescite Diuæ.
 O flammis fraterne meis pontumingere Nereu;
 Nè pontus timet ipse rogis arefcere tantis.
 Vos auræ, Coriq̃. leues, quibus ira profundi
 Militat, ò celi ludibria sæua minacis,
 Abripite hâc animâ; nisi tâtam hanc pectoris Ætnam,
 Et tantam Æoliâ, & tantas cum flamine flammâs
 Vestrâ timet, tantamq̃. horret fiducia pugnam.*

*Cedite, dum spirant mea pectora, cedite Cori.
 Singultus Acheronte mei rumpuntur ab imo;
 Dum mihi tempestas curarum hæc incubat alhis
 Sensibus, irrumpuntq̃; acres præcordia morsus.*

*Ite Dicarchæ, mea quondam regna, capelle:
 Querite desertos vestrum Corydona per agros.
 Ante meum Coridona, mei nunc funus amoris.
 An Corydon vitam fatis, an debuit astris?*

Leues mores,
 ac mite Ge-
 sualdi Cardi-
 nalis inge-
 nium morata
 oratione si-
 gnificat.

*Pastorum Rex ille suis ab ouilibus agnos
 Aspiciens, teneris cum matribus exilientes,
 Adsiluisse animo sub conifera cyparisso
 Visus, & aspectu, & dulci arrisisse cachinno.
 O Corydon, ipsa hæc arguta fronde cupressus,
 Ipsi te, Corydon, Zephyri (letissima quondam
 Murmura, nunc mæsti tantùm suspiria celi)
 Sæpe gemunt, notasq. petunt iratius alnos.
 Credo equidem, spirare leues tua funera Coros.*

*Cedite, dum spirant mea pectora, cedite Cori.
 Et vos æterno lacrymarum undantia riuo
 Lumina, si vobis pietas hos elicit imbres;
 Vincite littoreos, mea lumina, vincite fluctus.
 Has meus, has Corydon lacrymas, hæc funera poscit.
 Pastorum pater ille, meo de littore nuper
 Cùm numerum pendere suo de rupe Vescui
 Cerneret; hac mecum sua gaudia lusit arena.
 O Corydon, ipsa hæc mecum te littora lugent,
 Littora, quæ lacrymas voluunt, non amplius undas.*

*Vincite littoreos, mea lumina, vincite fluctus.
 Fallor*

*Fallor, an incerti mihi vertitur alea fati?
Vertitur; & lætum hæc aliquid prænunciat ales.
Auspicio fauet ille nitor, fauet ille volatus.
En alis ut dulce canens plaudentibus auram
Circinat, & longos supra caput integrat orbes!
Daphnis hic est, Daphnis. debent hæc omina Daphnin.
Hæc mihi (sic cecinit fatali carmine Proteus)
Tessera lætitiæ Cælo demittitur alto,
Vnde suum nobis promittunt numina Daphnin.*

*Mittite promissum, mea numina, mittite Daphnin!
Daphni, tuum sæuos etiam timuisse leones
Aduentum, hæc dudum rupes, hæc arua loquuntur,
Te veniente, novos campis ver afflat honores.
Iamq. pecus terrere lupos, iam spernere tygres
Incipit, inq. tuos lætum proludit amores.
O ades: en quæ te nobis præfagia debent!*

*Mittite promissum mea numina, mittite Daphnin!
Quisquis amat Daphnin, sua seruet ouilia pastor.
Quisquis amat pastor sua gaudia, Daphnin amabit.
Daphni, tuum sumus imperium, tua cura, venito.
Rumpe moras, qui rite vicem mihi numinis implet.
Te duce, votiuam superis lustramur ad aram;
Et superùm Regi pastorum armenta laborant.
Auspice te, Campana Ceres pro messe litabit;*

Pro pecudum sætu pastor : pro frugibus horti
 Villicus , Autumni cūstos pro munere Bacchi .

● Superi , si laeta focis placet hostia vestris ,

Mittite promissum , mea numina , mittite Daphnin .

Legifer ille venit pastorum ; & legifer illum

Aetheris aetherio pro numine præficit aris .

Solve pedem (te nostra vocant altaria) Daphni .

Sufficies nostris Cæli tu munera votis .

Tu quoque nos Cælo , nostri bone sæderis obses ,

Conciliās , Diūmque iubes accumbere mensis .

Vindice te , si quas tenuere piacula mentes ,

Si qua suis animos vinclis obstrinxit Erinnyis ,

Soluimur , & rursus patriis transcribimur astris .

Vos mihi , ne tantum inuideat vis effera fati ,

Mittite promissum , mea numina , mittite Daphnin .

Cypria tres numerat : numerat Phæbea sorores

Turba nouem , Genij Diras , & dulce furentum ,

Dulce laborantum flamma Parnasside vatū .

Dum mihi Daphnis adest ; numero gens utraq. vestro ,

Pieriedes decimam , Charites me iungite quartam .

Daphnidis auspiciū est : & me quoq. Mænala quodā

suspicient , & Acidalius vincerabitur amnis .

Vos mihi , ne tantum hoc omen spes irrita fallat ,

Mittite promissum , mea numina , mittite Daphnin .

Luce

Luce diem reteggit Sol vnus; & vnica noctem
Cynthia luce tegit: fauet vna vocantibus Arctos
Puppibus, & cursum docet æquoris: vnus Olympo.
Lucifer: ipse aperit limen clauditq. diei.
Daphnis adest? alter Phœbus micat, altera Phœbe,
Altera iam Scythici fax ætheris edita nautis:
Altera, quæ Phœbi primos accendat Eoos.
Ingeminat Cæli flammæ, & sydera Daphnis.
Mittite promissum, mea numina, mittite Daphnin.
Mirabar, quid care tuum Sebethæ per amnem,
Perq. nemus ripæ, patulaq. per ilicis umbram
Tale genus nullum aspiccrem volitare tantum,
Quale colit Minci vaga flumina, quale Caystri.
Daphnis abest? te, Daphni, nemus, te ruris amores,
Te gemebunda vocat materno carmine Siren.
En erit, ut tecum viuam, tibi debita mater?
Si mea tum quærent Cycneos gaudia cantus;
Nec Minci quærenda mihi, nec ripa Caystri:
Ite meæ vestrum Sebethides, ite per amnem.
Seu tuba, seu vobis citharæ, seu nablia cordi;
Vestras inter oues, & vestros inter olores
Ibitis, & patrio dicetis carmine Daphnin.
Daphnin ad astra feretis, & is modò venit ab astris:
Fallimur, an veniet? iam vos suprema precamur.

Mittite promissum, mea numina, mittite Daphnim.
Altera (mox veniet) clamat spes: altera (venit)
Vel praesentit amor, vel iam data gaudia sentit.
Quid monet, ò, subitis Caelum spectabile monstris?
Laetitia bona signa. ratum precor omen amanti.
En quo Parthenope ingeminat solennia fastu!
Templa novos, clamosa novos dant compita plausus:
Disiliunt clangore Poli, lateq. per urbem
Fulminei iactus, cauaq. æra tonantia flammis
Attonitum festo cælum terrore salutant,
Et fremitu tecta alta quatit Vulcanus ahenò.
An tellus ruit? an culmen discedit Olympi?
Daphnidis hæc cecinit mihi signa nouissima Proteus.
Daphnis io, Daphnis mihi missus ab æthere, Daphnis
Iam mea vota vocat, mea munera poscit ad aram.
Si fas; muneribus, Superi, vos parcite vestris.
Parcite, iam venit, mea parcite numina, Daphnis.

ECLOGA III.

Argumentum.

Sperata, Daphni parente, Pastorum
felicitas. Per Daphnim Cardinalis
Aquauius Præsul, per Pastores Pa-
rochi intelliguntur.

TITYRVS, MOERIS.

Vnde pedes te Mæri? noui quid
ab vrbe Menalcas?

Aure venis satura: modò nam
digressus ab illo es.

Et vidi ridentem illum, & te
multa rogantem.

M. Rifimus, atq. vnà (quod sæpe) reuifimus urbem.

T. Rehar. & hanc affers quanti mercate lacernam,

Murice subsuto duplicem, & flammante cucullo?

Et quanti mercatus habes ocreate cothurnos?

En, mihi nuda tegit crudus vestigia pero.

Vix hyemem vinco setosa hoc vellere capræ.

Tu cultu formosè nouo caue Mæri Lyciscam.

Veste sub hac proprio venies male notus quili.

Aut, ne præda tuis venias ignare Molossis,

Hic ocreas, hic pone sagum, dum septa reuifis.

*M. Non mihi degenerem vestes facere Lyciscam,
 Fronte colurnata nisi clamem, aut voce sagata.
 Si tibi (quod rides) solito formosior adsum;
 Mox oculis ridende meis, age, protinus urbem
 Latus adi. te si quid amas; pete Tityre Daphnin.*

*Per nuptiam,
 Parœcia in-
 tellige. suam
 enim sibi pa-
 storum quisq.
 parœciam à
 Card. Aqua-
 uiuo Præfule
 deponderat.*

*T. O nuptæ desponsæ nouæ, quid ab urbe reportem?
 Scilicet ære grauis uenio, ceu Mæris, ad urbem.
 M. Nulla mihi nupta est, quæ non tibi nupserit uxor.
 Nec minus ære leuis repeto, quàm Tityrus, urbem.
 Nubere iam nostro melior fortuna labori
 Incipit. excedens iam nos fastidit egestas.
 Daphnino ego inueni. duo munera Daphnidis hæc sũt,
 Molle sagum, & Leues ocreæ. Cras, inquit, habebis,
 Quem non lædat hycms, quamuis infesta, galcrum.
 T. Ergo eadem me dona manent! me credere tantum,
 Et tantum sperare iubes! nisi luseris augur,
 Non erit auguriæ merces, quam ludere possis.
 Nunc etiam (si fuerim licet omine lusus amico)
 Accipe, quam nuper peteres cùm sape, cicutam
 (Ludus amicitie fuerit nunc ille) negaui.
 Si verum experiar quicquid tua gaudia cantant;
 Agnum nostra tibi debet fœtura, vel hædum.
 Nunc, aliud tu si quid habes à Daphnide, narra.
 Pastorum pater ille. quid hoc quoq. nomine dignum?*

Ecquis

Ecquis amor nostri? & pecoris quæ cura tuendi?

*M. Si quid habent Charites, si quid fors vlla, quod optes
Tytire; Daphnis habet. nec te mea gaudia fallunt.*

Ille, salutaturn cum vix à limine primo

Ingrederer, gremio procul affiliente cucurrit.

An reliquos memorem, quos experieris, amores?

Secum multa loqui, secum discumbere iussum,

Hac me veste nouum dimisit, ut ante Menalcam.

Mæri, meum cor, ait, mea si tibi gaudia cura;

Sit tibi cura gregis. fatis hæc iam limina nosti.

Sæpe domum repetas (nostis quoq. Daphnin) & una

Te nisi cura ouium; ne te altera cura moretur.

Quid factum pecori? quot habet sætura gemellos?

Quàm vigilans, quàm fida canum custodia? narra.

Sufficiam, quos ipse voles, ad pabula sumptus.

T. Mortua iamdudum nobis fortuna reuixit.

Deprecor o, si qua mortem pro sorte precabar.

Sæpe diem hanc nobis, nisi fors inopina fuisset,

Insolitos ouium memini prædicere lusus.

Sæpe serenato prædixit ab æthere cornix.

Fortunata dies. ergo mea rura videbo

Libera seruitio, geminum quæ pignus ademit

Pro miseri gregis auxilio, pro sænere victus:

Nec versura inuat totum mutua per annum.

Cardinalis
Aquaui in
sua diœcesi
regenda co-
mitatem, li-
beralitatẽq;
in tuenda
vigilantiam
latenter in-
nuit.

Tityre, si tantum superat tua vota voluptas;
 Baccare quo frontem, qua vinxeris ægide pectus.
 Ne fortuna suum inuideat tibi lubrica munus?
 Sæpe quod una dedit, manus eripit altera fati.
 Quicquid erit, numeranda suo sunt tempora censu.
 Carpe diem, quæ sera venit, modò nata seneseit.
 Nunc sere: nunc spera messem: nunc Tityre vitem
 Felix pone tibi. non auferet omnia fœnus.
 Quale lupus pecori monstrum, mihi tale videri
 Sæpius accedens ad ouilia creditor Attys.
 Ille moram usuræ raptò mihi fœnerat agno.
 Pro quo sæpe venit virgatus ab urbe satelles,
 Atq. adimit, quantum toto prouenerat anno.
 Carceris effugium furto mihi mutat in horas
 Atq. meum posthac nihil est, quod ouile reuifas.
 Ludite (cras redimam noua pascua) ludite matres.
 Carpite iam saltus (mea sunt ea rura) Veseuos.
 Non ego vos posthac medio in torrente videbo,
 Cum tonat, & fœuus pluuium mare torquet Orion.
 Nunc mihi, quæ numerum capiant, magalia sunt,
 Roboribus textis turritum extructa cacumen,
 Et culmo suffulta leui, fœnoq. tepenti.
 Lude pecus: clausa posthac hyemabis in aula.
 Sylua rogos etiam nobis Baiana laborat.

Pinea

Pineæ Lubrensis mihi cæditur ora Mineræ.
 Omnia nocturnis cingemus ouilia flammis.
 Nunc hyemem ridete, lupos ridete capellæ.
 Quin ego, dum non est aliena pecunia curæ,
 Diues alam catulos, quorum attonet ira leones.
 Antra mihi Campana procul, procul arua latrabit.
 Primus erit custos niger Vmber, & aure repanda,
 Labraq. rostratus turgentia, lumina toruus:
 Altera voce ferox, atq. ignea nare Libystis:
 Nec dabit imbelles Thule mihi fida molossos.
 Ite meæ pastum sine me, procul ite capellæ.
 Mæri (nec inuideo) quæ gaudia Tityrus optat,
 Iam securus habes: habeas meliora precabor.
 Ne tua causentur culpam præsentia nostram,
 Cras veniam primi sub lumina Solis ad urbem.
 M. Ante leues ergo salient per sydera damæ,
 Aut annonæ metet natas in littore fruges,
 Ante, datis letho fatis, errare videbo
 Per sylvas pecus æquoreum, & sylvestre per æquor;
 Quâ cadat è memori posthac mihi pectore Daphnis.
 T. Ante, mihi pecus ut crescat, lea nupseri hirco,
 Aut subnixæ iugo veniat cum tygride cornix,
 Ante ferat tritura niues, vel bruma cicadas,
 Et matutini surgant à vespere Soles;
 Quàm tibi sit potior, quàm nostro Daphnis amor.

Argumentum.

Daphnidis aduētū Pastores tuendi gregis negligētiam execrantur. Per Daphnim Cardinalis Aquauuius Præsul, per Pastores Parochi, per Lycoridem negligentia allegoricè innuitur.

DAMOETAS, CORYDON.

*Daphnis adest, Corydon .age, si
quid arundine mecum*

*Alternare libet (sumus Arcades)
incipi carmen.*

*Te sequar, & paribus mutabimus
orsa Camænis.*

C. Daphnis ubi est, me cuius amor facit ipse poëtam?

D. Thyrsidis ad caulā numerat pecus .en sua Damon

Septa malus reficit .viden, ut nemus omne pererrat

Ante pererratum! caper illum (ut sæpe) reliquit .

Nunc piger inclinat missas errare capellis,

Sæpe viam relegens .timet ilicet .imminet illi

Daphnis, & orba nouo lustrabit ouilia censu.

C. Orba, nec ignoro .lupa diripit illa Lycoris.

Illi

*Illi mulget oues, illi malus educat agnos;
 Nec fraude occulta numerum rarefcere sentit.
 Daphni, malum pecori vis pelleret? pelle Lycorin.
 Illa tibi Damonas adulterat, illa Menalcas.*

*D. Parcius ista tamen, Corydon, clamare memento.
 Iam tibi clamatam, videm, accipit aure Lycorin.
 Et procul intento refpectat lumine Damon.*

*C. Parcius vt clamem miferæ tot funera caule?
 O tua quantam ouibus peperere fientia cladem!
 Hoc ego iamdudum contemplor, & ilia rumpor.
 Et nunc fi qua meo veniat medicina dolori;
 Altius inclamabo, & fydera voce laceffam.
 Daphni, malū Arcadiæ vis pelleret? pelle Lycorin.
 Illa rapit pecus, & pecoris rapit illa magiftros.
 En agnos, en vna canes habet illa fequaces.*

*D. Sifte fremens animis iactantem infana furorem.
 Tutius expromes cū venerit omnia Daphnis.
 Nunc age præcipiti vocem furare dolori,
 Et mecum alterna carmen committe Camæna.*

*C. Qui vocat iratos ad carmina, mulgeat hircos.
 Sponte fua pectus descendit, & ore fatifcit.
 Cū Damona rogo, mulctra vt mihi credat ad horam.
 Hæc fuge fepta, refert; fimul vrget in ora Lycifcam.
 Scilicet hoc faciet, cū viderit ille Lycorin.*

Dic age, præcipiti vocem furare dolori:

Dic mecum; alterna carmen committe Camæna.

Tityrus aiebat quondam pater, Aptæ cicutæ

Gaudia sunt, & amor, non agræ vulnera mentis.

Tu tamen (alternare meis tua gaudia curis

Ni fugis, haud fugio) læto cane carmine Daphnin.

At mea cantando licet allatret ira Lycorin:

Sic canibus balare solent latrantibus agni.

Alterâ lata quidem, vox tutior altera caula.

D. Carminibus sacras latrando ducimus horas.

Ordiam ipse; vices referes alterna per æquas.

PIERIDES animate meas ad carmina voces.

Munera dat nobis: quæ Daphnidi verba repêdam?

C. Ardeo latrator pastorum ad Daphnidis aurem.

Fortius ut nitâr, mihi vocem armabit Apollo.

D. Lata canit pecori, quisquis monet ante magistros.

Daphnis adest: afferte pecus, date munera mulctræ.

C. Tuta sonat pecori, si quis procul intonet ardor,

Daphnis adest: procul ite Lycorides, ite Neeræ.

D. Nil timeam, quisquis mea lustret ouilia censor.

Spem superat, nostrum superat fætura laborem.

C. Scilicet vlla mihi faciat censura pudorem!

Nulla mihi est, binos quæ non alat ubere fætus.

D. Pa-

D. *Pascua sunt conducta mihi prope flumen Abella,
Subdita syluoso mihi pascitur ora Veseuo.*

C. *Et mihi quicquid habet Sebethidis vnda salicti,
Pastori pecus, & pecori quoq. gramen abundat.*

D. *Tres Maurita lupos iugulat mihi fida quotannis,
Latrantum Regina: nec aduocat illa sodales.*

C. *At catulis lustrata meis tonat ora Dicarchi.
Quid facient, cum dente feros amauerit ætas?*

D. *A grege ditescunt alij: nil cætera curant.
At mihi sola gregis custodia, nulla peculi.*

C. *Haurit opes etiam pecoris mihi cura paternas:
Nec mea venturo quicquam spes fœnerat anno.*

D. *Nō me unquā ad Satyros, & Oreadas ulla voluptas
Allicit. hic alijs lusus pastoribus esto.*

C. *At mihi ludus hic est, nudo sub sydere brumam
Ducere per noctem, & cælum superare ferendo.*

D. *Et domitus Boreas, & hyems vigilata canendo,
Damcætam erudit nocturnam horrere quietem.*

C. *Et Corydona quies numquam furata labori,
Paruit excubijs; nec lumina nocte fefellit.*

D. *Tuta mihi sit caula, licet latrante Megera,
Quæ pecori, nostroq. cauet sine fraude sopori.*

C. *Et meus horrendum latrans licet æthera quasset
Cerberus, & somnos ultro defendat heriles.*

- D.** Cernis, ut insuetum ludunt cum matribus agni!
 Omine venturum gaudent præcurrere Daphnin.
- C.** Ad mea lasciuī proludunt gaudia venti.
 Sæpe mihi argutas Daphnin sonuere per alnos.
- D.** At mihi, cum veniet, duo credet ouilia Daphnis.
 Hoc sperare dedit. nuper sic dixit Amyntæ.
- C.** At mihi quæ dixit! quæ scilicet autor Amyntas
 Rettulit, an quæ animo testis mea nunciat auris?
- D.** O Superi, numquam vestris mea deficit aris
 Victima. vos grato numerum suppletis ouili.
- C.** Diuini latices, quos haurit ab æthere Daphnis,
 Sæpe meos lustrant (& me quoque sæpius) agnos.
- D.** Lustralem ad fontem veniat cur vlla mearum?
 Ægra mihi nulla est: nunquam noua pabula desunt.
- C.** Irrita spes, numquam balantum ægrescere pubem.
 Ægra quidem cura est interdum, aut sera medendi.
- D.** An Deus hoc aliquis cecinit, non error amoris?
 Viderit hæc melius, cum venerit, omnia Daphnis.

Argumentum.

Solliciti pastores bona cum spe censum
 gregis expectant. Per pastores, Pa-
 rochos; per Daphnim, Cardinalem.
 Aquaiuum Præsulem intellige.

MELIBOEVVS, THYRSIS.

Unde tibi tam pingue pecus? quo
 gramine Thyrsi?

Pendula vix salura portant ex
 ubera matres.

Ast ouibus quæ Dira meis exul-
 cerat artus?

Multa gregem vereor ne copia fascinet herbæ.

Id mea, quod timeam, pascendi cura reliquit.

T. At tibi desertæ quò pastum iuere capellæ?

M. Nempe illas mihi nota canum custodia seruat:

Nec meus interea cessat labor. imus ad amnem:

Aut metimus salices, aut stringimus arbore frödes:

Caulam instauramus: venturæ robora brumæ

Cedimus: aut tenui fiscellam ordimur hibisco:

Aut operi legimus iuncos, aut textile vimen.

T. Non operi nostro fidus labor, ire per amnem,
 Perq. nemus; dum sola gemunt ad septa capellæ,
 Aut cane pascuntur per deuia rura magistro.
 Ipsum oculis, ipsum pastorem, astuq. sequaci
 Pascere oportet oues, pascendo stringere frondes;
 Aut salicem flumijs, aut vimina quærere syluis.
 An mihi nec frondes, nec iuncea fila leguntur?
 Accedit tua cura meo sine fraude labori.
 Pascimus ad flumen: tondetur falce salictum:
 Ducimus ad syluas: folijs frondator abundo.
 Cum nemorosa sequor; mihi iuncea sylua paratur.
 Interea nusquam curas, aut lumina verto,
 Ne mihi grex, aut hircus inobseruabilis erret.
 Quid sortem incusas frustra, Melibæe, vel herbam?
 Ipse suo, si vult, pastor pecus ore saginat.
 Si qua mihi herbosos inter deerrauerit agros,
 Protinus accersita redit. quod si qua moretur
 Longius; illam oculis, illam sequor alite cursu.
 Hæc humeris imposta meis, tam seua teneri,
 Ter me bodie (quod sæpe solet, cum lumina torfi)
 Per dubium nemus elusit fugitiua sequacem.
 Est ouium dolus ipse dolo vincendus amoris.
 Hac mihi semper oues solitæ pinguescere cura.
M. Instar habet minimum nostræ tua cura Libysse.
 illa

*Illa mihi (si forte meas malus abstulit error)
 Latrantum Aleſto procul a luſcat : illa reduſtas
 Ad me adigit, nūc voce p̄mens, nūc verbere cauda.
 Qualis agit deſerta reos ad iura ſatelles.*

T.O Melibæe, tuæ nimium ne crede Libyſſæ.

*Illatibi errantes nuper dum quæreret hædos
 Diuerſa regione duos ; an ſcilicet ambos
 Rettulit ? an (quod ego ingemui) lupus abstulit unū ?
 Scilicet audiſti clamantem ad ſydera Thyriſin,
 Cū procul (ad ripam, ad ripam Melibæe) tonarem :
 Et propius te voce monens clamabat Amyntas.
 Coge tuas Melibæe, tuis Melibæe caueto :
 Falle via profugum (rapto fugit improbus hædo)
 Claude fugā : præuerſe vadū : iam venit ad amnem.
 Nos longam ad ripam ſupraq; infraq. frementes
 Terruimus medium, & diuortia nota petentem.
 Si tum præripereſ Sebethidis illa propinquæ
 Saxa citus, curſu quā ſe impedit unda vadofa.
 Nil erat effugij. iacta, Melibæe, Libyſſam.*

*M. Quid facerem ? tunc forte alius veſtigia ſurtim
 Verterat ad corylos, hirco prædator adempto.
 Hunc procul à fluuio reſugum in diuerſa ſequabar ;
 Cū ſimul (ad ripam, ad ripam Melibæe) tonabat.
 Hinc mihi vir gregis, hinc raptus gregis occidit in-*

Scilicet hanc peperit pastoris inertia cladem :
 Hos mihi (quod timui) visa est portendere luctus
 Mane gemens Maurita latratibus interruptis .
 Quod genus hoc ouium sors ò mihi sæua dedisti !
 Non centum excubiæ nobis , non lumina centum
 Sufficerent . vnâ obseruò simul altera furtim
 Auolat : hanc sequimur fugiètem : amisimus omnes .
 Atq. utinam factura vicem pro clade reponat .
 Parturiunt aliæ fœtus , gentemq. petulcam .
 Nil pariunt , nisi damna meæ . spes si qua futura
 Prolis erat ; sæpe hanc turpi frustrantur abortu .
 Et quibus ad partum tempus maturuit , illis
 Nescio quæ tabes , quæue vbera siccet egestas .
 At scio , quæ tabes , & quæ vbera siccet egestas .
 Sunt tibi centeni catuli , totidemq. catellæ ,
 Plena quibus non vlla satis sunt vbera matrum .
 Illi haurire tuas ultro didicere capellas ,
 Atq. illos didicere tuæ lactare capellæ .
 Et potes hanc generi balantum inducere pestem ?
 Vnam ego lactantum vidi , Melibœæ , tuarum ,
 Suppositum gemio catulum dum fouit , & ultro
 Maternam indigno curam suffecit alumno .
 Hoc alias credam exemplo tabescere matres .
 Altera sæpe creant ouibus ieiunia tabem ,

Quo

Quæ miseros nescire docet solertia lucri.

M.O miserū Melibæum: etiam hâc da noscere pestem:

Ni caput hæc pulsare meum fortuna remittat:

Hoc mihi, cū veniet censurus ouilia Daphnis,

Excuiam ceruice iugum, molemq. laboris.

Sat mihi quæsitum, fluxæ quo libera vitæ

Otia sustentem, atq. immune tyrannidis æuum.

Servitio tandem tanto me exire licebit.

Sat pressere meas aliena pericula curas.

Tu modò, quæ sint hæc ouium ieiunia, narra,

Quæ nescire docet lucri vesana cupido

T.Dic Melibæ, gregem quoties tibi mulget in horas

Turpis amor lucri? rêpetas ne venditor urbem

Mercede levis, neu plena sonet manus ære, sed auro:

Mentitor, an bis mane reple, bis vespere mulctrâ?

Præterea caris (neq. enim non omnia dicam)

Mulgetur pecus agnatis, mulgetur amicis.

Hos pecori, Melibæ, nothos arcere memento,

Vt materna tuos educant pectora fœtus.

Largius Oceano nullum gregis uber abundat.

M.Scilicet exhaustum pecus est, cū munera lactis

Parna dedi aut fato caris, aut sanguine iunctis:

Si nihil è mulctrâ mittam venale per urbem;

Quæ fuerit merces operi, quæ præmia nostræ?

T. Quid maciem mirare gregis? quid funera prolis,
 Iudicio damnate tuo? quæ præmia porro?
 Quàm longo mercedem operi tua cura laborat.
 Hoc ipsum, admonuit nuper cū Daphnis Amyniā,
 Ipse sibi merces labor est pastoribus, inquit.
 Cumq. illi offerrem gratæ munuscula mulctræ;
 Tântum ouium teneris, inquit, furaris alumnis?
 Ne pecori succum, precor, elice. debitus agnis
 Hic quoq. sanguis erat. maciē noua frigora ludent.

M. Ergo affate prius Daphnin me sæue lutebas?
 Daphnidis obscura in fama spem fiximus. at tu,
 Cui magis explorata mei fortuna pericli,
 Quid sperare dabis desperato Melibœo?

T. Me nisi fortunæ facies hæc prima fefellit;
 Nil quod ames ultra, nihil est quod numina poscas.
 Nempe mares animos pastorum, & nobile pectus
 Dispicit: ingenuos amplectitur: odit auaros.
 Numinis interpres pecori dat iura tuendo,
 Et docet insuetas & manere prouocat artes.
 Quid, modò cū venit numerū explorare mearum?
 Vt refugas mulcebat oues! ut ad oscula tardas
 Accibat florente thymo, vel fronde salicti!
 Cū semel appressos gremio vix poneret agnos;
 Vt blandis fætas, blandis amplexibus agras

Incum-

Cardinalem
 Aquaiuum
 commendat,
 munera re-
 puentem, &
 omni ab-
 horrentem
 lucro.

Incumbens toto ille sinu, toto ore fovebat!

M.O noua fortunæ (iam surgere tempus) origo.

O desponsa meo (tuus hic natalis) amori.

At tua montiuagæ redeunt ad sepia capellæ.

Sublato iam fasce, domum redit ecce Palæmon.

Qua mihi lætitiæ claudis, bone vesper, Olympum!

Itē mei, vester venit Hesperus, ite dolores.

ECLOGA VI.

Argumentum.

*Lustrandi gregis diligentia. Per Pastores,
Parochos; per Daphnim, Cardinalem
Aquaiuium Præfulem intellige.*

MENALCAS, TITYRVS.

*Tityre coge pecus. tuâ lustrat ouilia
Daphnis.*

*T. Non mea, sed Lycidæ. viden, ut
mea præterit, & iam*

*Nuncius accersit Lycidam, qui pa-
scit ad amnem!*

Aspicis, ut tuguri monet illum ad limina Daphnis!

En Lycidas ut cogit oues iam fasce relicto.

Quem modò vincibat cæsis ex ilice ramis.

Infelix Lycida, quo nunc censebere vultu?

Ab piger, ut raro miserum pecus agmine ducit

Ipsè sibi numerum cura populatus inert!

En quota pars illa est commissi nuper ouilis!

M. Ergo iterum Lycidæ census veni! ille suarum

Præ numero iactat nobis illudere Daphnin,

Et sibi censendi munus promittere nostri.

T. Scilicet imperium Lycidæ subeamus, et iras?

Ipsa dolis Lycidæ vires fortuna ministrat,

Nunc tamen infidè. reliquos censere parabat.

An magis ipse nouo pecoris parere magistro

Iussus, ad ingenium senior puerile redibit?

M. Ergo aliquis Lycidæ fraudum contingit abortus?

Fare dolum. nam sæpe mihi censum ille minatur.

Da quod ego obtrudam, si forte minabitur ultra.

T. Et potes inter nos tantum nescire Menalca?

Accipe, quod Lycidæ posthac obtrudere possis.

Ille quidem hoc aurem censu perculsus iniquam,

Multos ante dies affari sæpe Myconem,

Pollicitis urgere negantem, et fraude proterua;

Ut (quoniam censoris amor foret arte parandus;

Et decus officij summa cum laude tuendum)

Arbitrio pecus omne suo non amplius horam.

Creda.

Crederet, & numero censuram implemet honesto!

M. At qua fronte Mycon veteri luctatus amico est?

T. Qua canibus catuli, teneris qua matribus agni.

Durus ad obsequium flecti luctamine primo,

Officij leges, & conscia numina veri

Obijcere, & studio iuris nutare iuendi.

Sed tamen (ut facile est prodi ius inter amantes)

Perpetuis victus precibus pecus omne remisit,

Et dedit ad censum numerosam incedere pompam.

Nec latuit. dolus ipse suo sub tegmine lucet.

Nā simul aggressus numerum describere Daphnis,

Ille acie Daphnis natus contendere lynceo,

Quattuor agnouit maculosi velleris agnas,

Quas etiam in numero, quem viderat ante Myconis,

Norat, & obtutu maculas, & signa notarat.

Et quamquam sat gnara doli vix lumina damnat,

Fœdaq. sese ultro reteggit præsentia furti;

Abstiniuit Lycidam probro percellere tanto

Prima tuens, longumq. oculis male credulus hæsit.

Et ne voce palam facinus damnares opertum,

Neu foret ingratus, si nil gratatus abiret;

Multa pater fando simulans, & multa videndo,

Rem tacitus lustrare animo, fraudemq. sagaci

Explorare mora, & cansando ducere verum.

*Infinuat Car-
din. Aquaviv
in dignoscen-
dis fraudibus
perspicacita-
tem, & in dis-
simulandis
prudentiam.*

Quin etiam ad letos vultum componere risus,
Et ficto pecori meritas affingere laudes;
Vt Lycidæ famam plausu fucaret amico.
Hæc inter, multa aspectu gestire benigno,
Atq. ouibus primam censûs addicere laudem,
Ex illo Lycidæ numerosi nomen ouilis
Cœruit, & ignaros rerum noua fama fefellit.
Post monitus tandem veri, sat conscia Daphnis
Esset tibi dixit male tectæ lumina fraudis.
Se deprensurum in medijs nil tale putantem
Insidijs Lycidam, & pœnas seruare Myconi.
Nunc reor ille dolis interuenit. ô, mala tentat
Improbis effugia, & quos occulit, irruit astus,
Scilicet ut Veneris, etiam sic fraudis amores
Qui sequitur dulces, idem experietur amaros.
O Lycida, Lycida miseri gregis improbe custos,
Si qua tibi nunc cura tui vesane pudoris,
Aut fuge cœsores, aut pecori pecus adde Myconis,
En illum ad sese venientem à flumine Daphnis
Ire videt mæstum, & rarum gregis agmen agætem.
Hinc ego quid fixæ Lycidæ (quâquam eminus asto)
Aspiciam. tu, si qua tuum capit otia tempus,
Hoc mecum in tumultu paulum requiesce Menalca,
En pecus ante oculos vallem depascit apricam.

M. Vel

M. Vel pecus interea pereat; dispendia tanti
 Nulla putem, quin hoc saturem mihi lumina risu!

T. Ergo ades, & (tantum esuriunt si lumina) mecum
 Asside. hinc Lycidan oculis epulere, licebit,
 Venit, io, venit. concurritur. Aspice, ut illum
 Iam trepidum Daphnis, noua iam responsa parātem
 Increpat. en altè assurgens, velut attonitus stat.
 Ut pecus obstupuit populatum! ut funera caule
 Ingemit! en iacta quantus micat (aspice) dextra!
 Et semur iratæ percussit verberare palmæ.
 Scilicet hoc (inquit) pecus est! hæc illa Myconis
 Turba tui! tantum potuit te fallere, tantum
 Indulgentia nostra, vel importuna priorum
 Gratia, & obsequio facilis parere potestas!
 Quis tibi, quis, Lycida, sensus; dum talia Daphnis
 Ingeminat? quid si tuguri quoque limen adiret?
 Daphni, nouum Lycidæ latet intra limina crimen.
 Ingredere, & caulæ tacitos inuise penates,
 Nullum illic pastoris opus, non textile vimen,
 Non lectæ pecori frondes, non apta manipulis
 Gramina, non messi frutices, aut molle papauer;
 Sed venabula longa; sed insidiosa plagarum
 Texta, sed omnigenum venantibus apta canum vis.
 Inuenies geminos nervis borrentibus arcus,

Notat in Car
 din. Aquari
 uo animarum
 studium, & in
 alienis vitijs
 obiurgandis
 acrimoniā.

Totus est in
 describendo
 Parocho ve
 natore.

Spiculaq; & pictæ formosum insigne pharetræ;
 Prædones etiam aligeros, rostroq. minaces,
 Et genus, accipitres, generi fatale volantum;
 Et gladium capulo fulgentem, & flammea bullis
 Cingula, Sidonio quibus aurum intermicat ostro;
 Fulmineosq. tubos, & arundine robur athena
 Flammiuomum, missoq. tonans lethale metallo.
 Hic ouium labor, hic miseri prouentus ouilis:
 Hic Lycidæ vertuntur opes, vertuntur amores.
 Dum lupo inuigilat pecori, & clam deperit agnos;
 Ille pharetrata comitum subeunte caterua
 Vectus eques, multa cane cinctus, & aureus armis,
 Septa fugit, montesq. procul contendit in altos,
 Quò gregis alta vocant obliuia, quò rapit acer
 Vmber iter, cui visus aper dare terga sequaci.
 Nec minus aucupio indulget cùm Sirius æstum
 Inchoat, & syluis volucres immittit opacis.
 Nulla suo se impune Ioui commiserit ales
 Quà volat è pugno Lycidæ dimissus herili
 Aërius prædo, & baccas agit ære sonoras.
 Interea stat caula lupo defensa rapaci.
 O viuinam hæc alio, nisi me, sciat indice Daphnis:
 Vltima restabant Lycidæ spectacula. sed iam
 Prospectum hunc nobis nox inuidet atra, Menalca;
 Iramque

*Immoriturq. oculis sera cum luce voluptas.
 Quin etiam, ne quid desit, quod lumina turbet;
 Cernis, ut occiduo fundunt se nubila celo!
 Ite citæ (pluviam nox colligit) ire capellæ.*

ECLOGA VII.
 SICELIS.

Argumentum.

In Octauij Aquaiui Cardinalis, ac Neapolitani Præfulis dignitate laudanda, Bucolicæ Musæ studium.

*A*dde tubam calamo, mea Sicelis,
 adde Sicano,
 Dum licet; an posita carmen mu-
 tamus auena?
 Fas etiam in syluis, sylvas supe-
 rare canendo,
 Cum dici Sylvanus amat se Præfule dignum.
 Pastor habet lituum: sylvas dediscite Panes,
 Et choreis, plausuq. modis subscribite nostris.
 Nunc mihi, nunc alios sonitus tua murmura voluant,
 Et mecum hæc faciles itera, Sebelhe, per undas.
 Altera iam nobis facies illuxit Olympi.

Regna nouant Superi terris, & legiser aris
 Maior adest, sacras rerum cui credit habenas
 Calipotens, magnumq. sui dat Numinis instar.
 Teq. adeo, decus hoc æui, te Præsule tantum
 Imperium Siren' summis accepit ab astris,
 Et templis Aquæuiue novos indicit honores.
 Secla renascuntur. Tibi vertitur aurea fati
 Orbita. fatales ducunt noua pensa sorores.
 Iamq. repubescens æui Saturnia pubes
 Flore tuo rediuiua, sua cum Virgine regnat.
 Te duce cum patrijs noua fœdera iungimus astris.
 Iamq. Desum vitam accipimus, Diuisq. videmur
 Indigetes heroes, & æmula iungimur illis
 Progenies, magno transcriptum nomen Olympo.
 Numinis auspicium est. nec spe præsumere tantum
 Auspice te vetitum. viden, auxiliariis undis,
 Atq. amnis torrente tui nunc agmine misso,
 Liberius Cæli vitales currere fontes,
 Et sese vberius nostris immittere terris?
 Sic, ubi natiuo labens è vertice flumen,
 Obstructum aggeribus sylvarum, atq. obijce vasto,
 Fluctibus indubitat tumidis, cursumq. moratur.
 Tum subit auxilio, & fraternum agit agmen aquarum
 Iuppiter, inurgens pluuij maria ardua cæli.

Robo-

Roboraq; & vallos, & acerno culmine moles
 Oppositas, sylvaq. globos proturbat inertes.
 Dat via vi cursum; & sonitu laxata fragoso
 Vnda suos iterat lapsus, modò nescia labi.
 Labere lymphæ Polo. sunt hic cælestia Tempe,
 Et platani, & pinus, & cælitis aura Fauoni:
 Et sitiunt Viuacis Aquæ sata florea riuos.
 Picta sinum iam vernat humus. Tibi gemmea ridens
 Rura, tuo quæ rore vigent. Tibi ludit odoras
 Sydereum ver inter opes. lege sydera terris,
 Cara Deo Siren, hæc te noua gratia ruris,
 Hæc te, Diua, decet florentis adorea Cæli.
 Non hic se dumis refens nitor armat acutis,
 Nec stirpem graueolentem albentia lilia norunt.
 Ipse sui Narcissus adest pertæsus amorem,
 Nec sua deplorans pulla in ferrugine fata.
 Floricomam hanc Cæli pubem, & ver nobile Diuinum
 Virgineæ libate manus: date ferta per aras.
 Tuq. aris dominate, tuæ sacer arbiter ora,
 Ominibus tantis quæ rerum euenta laceffis!
 Auspice te, cursum irriguum cælestibus undis
 Religio explicuit septemplex obere fontis,
 Vnde animis potanda salus, diuinaq. vitæ
 Munera. nec tantum pleno scatet ora Timæo

Describe sep-
tem Ecclesiar
Sacramenta.

*Proxima, nec pleno Nabathæa noualia Nilo.
Septem aditus, septem ad terras manantis Olympi
Fumina conspicio, sed non liquor omnibus unus,
Non eadem cæli virtus, aut forma lauacri.*

*Hic ubi pura liquet natio flumine Naias;
Infantum genus, & primæ sub lumina vitæ
Nata Deo soboles, noxas lustrata paternas
Eluit, & sacris renouat natalibus æuum.*

*Verùm antiqua lues, & adhuc multanda dolori,
Et virus lethale animis, & mortis origo
Viuit adhuc: viuunt sceleris primordia tanti;
Quæ mutare solum ratibus, quæ fidere Marti,
Et Zephyris vitam, & Cererem committere sulcis,
Et varijs fatale æuum iactare periclis
Mortales adigunt, hausta iam labe parentum.
Hinc etiam status hic rerum conterminus Orco;
Et patrium tanta Cælum mercede redemptum.
Nam quamquam lustrata semel cunabula mentis
Abluta contage, nouæ dant munera vitæ,
Nec superùm veteres iras, aut arma timemus;
Stat sceleri sua pœna: manent etiam altera bella
Tartareum contra Regem: sed & altera pugnae
Subsidia è pleno præbet fons aliter oliuo.*

*Quo quibus inspersit frontem sacer unguine pollex,
His*

His tacitum irrorata sui per symbola Numen
 Illapsum, mentem arcano lenimine mulcet,
 Iuratamq. suorum aciem, & data nomina Calo
 Explorat, signumq. suæ dat habere palestra,
 Diuinique animis insignia Martis inurit.
 Hæc vires unguenta notant diuinitus auctas,
 Et faciles ad bella manus, atq. omina palma.

Quin etiam si quos belli fortuna subegit
 Vulnere sæua pati, & stygio succumbere Marti;
 En alios latices, unum & commune leuamen.
 Hæc animæ languentum abluta cæde piantur,
 Et sua primæ repetunt præcordia vires.

Nunc age (si qua oculi sitiunt miracula rerum)
 Aspice surgentem è medijs altaribus annem
 Purpureum. Bacchi facies, verum altera virtus;
 Altera conuiuiis mensæ pars, altera vitæ.
 En eadem ostentat Cererem simul ara nitentem.
 Sed non illa Ceres, non gramine nata propago.
 Numen, io, Numen tali se fonte propinat;
 Se dapibus verè suppositum apponit aristæ,
 Et Cererem vultu, & vultu mentitur Iacchum.
 Nempe suis munus mensæ se præbet utrumq.
 Indiscreta, licet discreta videntibus, esca.
 Viuite felices animæ, quæ plenius haustus.

Ducitis atherios; quas vefci Numinis vſus
Paſcit, agens arcana ſuas in peſtora vires,
Et conſanguinei mulcet dulcedine ſenſus

Cerno alium, qui culta rigat florentia, riuum.
Nil vſquam vberius terris: nec purius aura
Vlla liquet. ſanctum circa ſedet agmen amantum,
Atq. omnis genia pubes operata iugali.
His luſtratus aquis, furias dediscit iniquas,
Nec poſitos ultra fines mouet arma Cupido:
Sed tantum ſacro leges fouet igne maritas.
Hinc ſoboles nulla Cyprij cum labe veneni;
Et venit ad partus melior Lucina verendos.

En vbi fatalis ventum ad conſinia lethi;
Tuniceis duplex ſalientibus irriguus ſons
Palladium laticem, & liquentia balfama mittit.
Hinc petit extremum auxilium iam proxima ſato
Progenies: agros artus hoc unguine tergent.
Hoc miſeris vnum ſummo in discrimine rerum
Praſidium dubiae menti, feſſisq. leuamen
Viribus. hoc certum pacati Numinis omen.
Hoc ſubit auſpicio vitæ melioris origo.

Quid fugiunt ad metam oculi? tantumne tuendo
Prætereunt? alium viden illo in vertice ſontem
Collis oliuiferi, & liquentem in fonte Minervam.

Hunc

*Hunc rorem æternum tacitè labentis oliui
Accipit; hac ungit geminas aspergine palmas
Alma cohors, magno superùm desponsa Parenti.
Atq. hinc facta Deo vocem, sensumq. seracem
Numinis accipiens, partus gerit ore perennes.
Hinc Cercrem deuotam aris, & mystica fando
Vina sacris libare licet; vescumq. Tonantem,
Et facilem potu, facili supponere mensæ.
Nec prius hoc liceat, quàm tu Dijs proxime Præsul
Supplicibus sanctum palmis illeueris unguen,
Et cælestem animis (tantum das posse litando)
Spirandi, sandiq. potens afflaueris auram.*

*Ingredere ò tantam terris sortite tiaram,
Et trabeam augustam Tyrio flammate Quirino,
En quæ lustralem ad fontem te turba precantum
Rite manet; vocem ad sacras ut inauguret aras,
Et possit mensis epulandum apponere Numen.
Sancte faue; tua cui tantum dat sola potestas,
Et Deus hunc tali dignatur munere Cali.*

E C L O G A VIII.

Argumentum.

Daphnidi Regio Hospiti (Cardinalem
 Aquaiuum intellige) conuiuium ap-
 parât Mopsus emptor, Lycidas coquus,
 Clinicus famulus.

LYCIDAS, MOPSVS.

Opse, quid obsonamus? an hæc vul-
 garia mensis

Tantum inferre paras, & Daphni-
 dis illa palato

Digna putas, Cererem malè pingui
 iure liquentem,

Aut olidis cimas cum relliquijs lanienæ?

M. Fercula quid memoras nostræ vernacula turbæ?

Nos maneat istæ sicci mala pharmaca ventris,

Nos, quibus hesternæ semesa putamina mense

Sæpe eadem redeunt, totum reditura per annum;

Et mala quisquiliæ recoquit quater olla recoctas,

Seu lusura famem, seu non lusura crumenam.

Sola dapem miseris penuria condit edendi.

Daphnis amat meliora: pares meliora necesse est.

L. Adij.

L. Adjiciam meliora, sed ære sonantia multo.

Parce minus pretio, si vis meliora parentur.

D1. Tu modò conuiuis ne quid vulgare labora:

Ne legem obserua nostri, moremq. popelli.

Nam memini (Et seros liceat meminisse nepotes)

Vndecimo nuper festas cùm mense kalendas,

Annua reddidimus generi solennia nostro;

Ille tuus, nobis epulum qui fecit, Amyntas

(O turpem Et fæda madidum lue iuris Amyntam)

Quæ dederit nobis mensæ ludibria, nosti?

Apposuit, primos epularum hinc orsus honores,

Rustica quos aluit syluis labrusca racemos,

Queis malè tum virus natium exemerat æstas.

Neue foret nullo litus unguine tantus amaror,

Nescio quæ in summa succidia rara patella

Candebat, secto veluti sus lubrica tergo,

Aut concretus adeps, tenero cùm folis in alueo

Fumosam exutus tunicam, niue purior albet.

Altera lanx habuit crudis embamma vitellis,

Et cum pastillis buxulum Cerealibus assum.

Nigra Ceres illis, cribrataq. crate saligna:

Pinfa, velut spisso qui torpuit aggere, limus;

Inq. alios alio discreta volumine grumos.

Tale putem Libyæ genus intractabile gleba;

Mollius argillæ deducat fila subactæ

Pistor, & arentem manibus componat arenam.

Tantaleam vix illa scdmem, reor, esca moueret.

Tertia pars epulis, vel naribus ultima pestis,

Exiguum lecta frustum de fece macelli.

Iuscula quid memorem? si iuscula dicere fas est

Pallentem, & nulla stellatam luce saginæ

Illuuiem, ceu lota tepens post lina lauacrum.

Vltima dona famis, quæ munera prima petebat,

Mala duo venere nouis cum frugibus horti,

Et super è secto tenuis modò lamina caseo.

Regius ille dapum colophon, ea metæ pudoris,

Dulce cibariolum, quantum ore momorderit ales,

Aut parus, aut dumiflorem quæ carpit acanthibus.

Sic sua conuiuias ad prandia poscit Amyntas.

Dedecus hoc, oro, soli contingat Amyntæ.

Nil hodie mihi tale, nihil mihi vilè labora.

Daphnis amat meliora: quid hospite lautius illo?

L. Totum opus in pretio est. si vis, meliora parentur.

Argento non lauta fames expletur auaro.

M. Dij meliora. dapes semper lare coxeris aureo?

Munere Thyrsis in hoc multò solertius olim

(Da veniam dicto) multò quoque lautius omnes

Frugibus è paucis epularum extruxet acervos.

L. Thyrs-

L. *Thyrſidis ingenium, an conuiuia quæris Amyntæ?*

Frigibus hæc multis artem vincemus utramque.

Idem eſt artis honos, vnum viciffe, vel ambos.

Alter ab alterius potuiſſet imagine fingi.

M. *At tua nil nobis induſtria ſuppleat auri?*

Nefcis, ò Licyda, quantum ſolertia, quantum

Ars valeat, quantum doceat frugalis egeſtas.

L. *Nefcis, hoſpitio conſulta quid obſit egeſtas,*

Atq. dapum ſolo quantus ſapor inſit in auro.

M. *Si tibi nota penus; nihil eſt, quod plura requiras.*

Appula ſunt tibi mella domi: ſunt multa columbis

Pignora. dependent totis farcimina teſtis,

Nolanisq. laboratæ ſartoribus offe.

Sunt, quæ Sidonio certent cum murice perne.

Et medicæ fruges, & quæ pecus ubere pingui

Dona tulit, fumo longum durata per annum;

Siue ea, quæ Calabri, ſeu quæ gregis uber Hetruſci,

Seu mage Baiani quæ mulctra dedere Menalcæ.

Nec ſæctura deeſt mulſæ tibi lactea vacca,

Penſilis, & pinguem ænophoro ſimulata per orbem,

Vincta caput ſparto, iugulumq. obſtipa retorto.

En quantus tibi ſepta chorus per operta gracillat!

I, cape criſtatos vulpes antiqua choragos,

Et teneris pingues cum matribus excipe natos.

Quid tantas tibi præter opes mea cura ministret ?
Solutus iners versatur inops in rebus opimis.

L. Scilicet hæc non ante mihi numerata recenses.
Explorare domum primus labor : adde secundas
Tu modò diuitias . nunc parcere paricus auro
Incipe : nunc toto , dum res petit , vivere censu ;
Nec tibi commissi exitium mihi finge peculi .

M. Tu mihi cum Quæstore domus noua prælia mifces .
Ille quidem ternis referat mihi clauibus arcam ,
Et numerat paucos magnis pro sumptibus asses .
Cumq. domum redeo ; plus , quàm dedit , exigit æris .
Si ferat expensum , leges dat mille , decusssem .
Sic mala perpetuo certamina ducimus anno .

L. Fœdus auaritiæ vestræ inter prælia cerno .
Nunc , age , Quæstori rumpantur ut ilia Gallo ,
Seu magis Emptori rumpantur ut ilia Mopso ;
Carpe viam , & totam quicquid venale per urbem
Videris aut lautum , aut peregrinũ , & Daphnide di-
Affer , & in tales pretiũ mihi prodige merces . (gnũ ,
Regius hospes adest : eme regia munera mensæ .
Regia sunt perdix , quam Chaonis arua saginant ;
Et pictæ Iunonis aues , & Phasidis ales ,
Quæq. necem cum sæce sibi parturit alui ,
Quæq. rubet pectus , quanquam nõ magna volucris .

IN

*In tenui sapor est, veluti labor, atq. voluptas.
 Quin etiam illecebras tardæ famis adde, marinas,
 Primitias mensæ, conchas, muscoq. virentes,
 Et quæ piscator viridi legit ostrea Gauro.*

*Regius hospes adest: date regia munera mensis.
 Regius ille epulis honor est, quæstus Molossis,
 Et multum sudata fugæ, sudata paupori
 Præda, phœretratum quæ sæpe fefellerit hostem.
 Hoc mihi de genere ingentem mercabere turbam,
 Nec mala Quæstoris moueant te iussa minacis.
 Regia tantum absunt, quantum ipse peperceris auro.*

*Regius hospes adest: date regia munera mensis.
 Nec licet à mensis unquam regalibus absint
 Lactentes vitulæ, & tuguri Lubrensis alumne.
 Harum unam appropera quouis licet ære redemptam.
 Ilia Quæstori rumpantur, & ilia Mopso.*

*Regius hospes adest: date regia munera mensis.
 At Regina dapum est, roseos incocti liquores
 Ambrosia, & lautos Arabum benè pota sapor.
 Clinice, Pæstani laticem de fronde rosæ,
 Et molitæ florem Cereris, multumq. subactæ
 Proser, & oryzae capæ lactea liba liquatæ;
 Et nitidum iunse Meleagridis adijce pectus,
 Et flauentia mella croco florentis Hymetti.*

Sacchareum largo pollen superingere nimbo,
 Atq. recens mulsi rorem gregis adde coactum.
 His congesta super succo lactente redundet
 Thrasia nux, tunicis candentem exusta medullam,
 Sed manibus confusa tuis . ego rite vitellos
 Expediam natu tepidos , & molle recentes .
 Tu caue de pleno multum libare salino .

Regius hospes adest: date Regia munera mensis .
 Parte alia mordax Arabes piper inter odores
 Tūde manu, & fluxū tepidis croconingere lymphis,
 Cynamag; & sapidum florem spirantis aromi .
 Mellitæ superet concretus arundinis imber ,
 Indefessa tui quem disterat ira lacerti .
 Confice, & è varia medicas lege pyxide merces .
 Has etiam merces Regum convivia poscunt

Regia noster amat (date regia munera) Daphnis.
 Regia leucophago laus est . age, Clinice, pubem
 Aligeram , cristis insignem , & pectore pingui
 Carpe manu , & cortem celeri populare recursu .
 Dumq. calent latices , & abena undantia flammis ;
 Ingere deplumes pennatæ gentis aceruos .
 Pectora tum scelis conuelle tenerrima frustis ,
 Viribus extundenda tuis ; ut liba coactu
 Lacteolam solido massam coeuntia sistant .

Tu

Tu nervos hic prome tuos . ego sacchar , & undam
Expressam liquente rosa , & reliqua omnia promam .

Regius hospes adest : date regia munera mensis .

Regificis etiam mensis auxilia profunt ,

Et volucrum vario medicata iecuscula mulso ,

Et bene composito , qualem mihi Medica presso

Mala dabunt succo , & grato suaue aspera morsu ;

Et sapor Eous , totum qui spiret Orontem ;

Et pressum è calamo nectar glaciale Sicano .

Regia noster amat (date regia munera) Daphnis .

Partem orsis hanc adde tuis . age , Clinice , totam

Verte domum ; & tacitos per opaca silentia gressus

Ingeminans , volucres plenæ rape cortis alumnos ,

Palantes de more domi : rape protinus omnes

Quos timida pascunt fœtus per tecta columbæ .

Mox aderit , vel prima domus tenet ostia Mopsus ,

Collectam aucupio mercem qui portet agresti .

Fac vites hanc , Mopse , domum ; si ferre recusas

Quidquid alit naupo pulandus ab aucupe lucus .

De genere hoc quæ Daphnis amet , pulmenta parabo .

Regius hospes adest (date regia munera) mensis .

Oderit hæc Emptor , licet oderit omnia Quæstor .

Mensa saginanda est odio Quæstoris , & ira .

Verba dedit Lycidæ , Lycidæ data verba dolebit .

Cùm peterem certos verrinum abdomen in usus ;
 Sat tibi truncus , ait , pernae benè rarus inemptæ ,
 Aut cutis aruinæ feruentibus indita lymphis .

Haccine, regales poscunt conuiuia mensæ ?

Clinice tu tantam vindex ulciscere fraudem .

I, penoris conuelle fores : rape pendula testæ

Terga , armosq. suum , quæq. vbera gessit opima

Mater haræ , quondam teneros dum fouit alumnos ,

Vbera nunc solido tantum lactentia pingui ,

Regia noster amat (date regia munera) Daphnis .

Quòd si dona nouæ venere recentia mûltra

Seu seruata cadis , vel odoriferis calathiscis ,

Siue iniecta nouis post prima coagula iuncis ,

Seu modò pressa manû , glaciataq. vimine textæ ,

Sen folijs concreta super , quæ lacteus altè

Sistit adeps , niueum cæli referentia florem :

Carpe manu ; & si quid Quæstor vetet ipse , vel Emp-

ilia Quæstorî rumpantur , & ilia Mopso . (tor,

Regius hospes adest : date regia munera mensis .

Fallor , an ante fores immugit emptæ iuuentæ .

Filia , Lubrensi stabulis edueta Minervæ ?

Appropera , dum molle gemit : rape , Clinice , ferrum :

Fige manu teneram cervicem , & tergore costas

Exue : cum geminis geminos lege cruribus armos ,

Et

Et saturos pingui lumbos, & molle cerebrum.
 Hinc mihi frustra seca, possim quæ subdere testæ.
 Quæq. rotet sparsa pilum versatile pruna,
 Et quæ triticeæ composita volumine massæ
 Vulcanus foveat, laterum lare tectus opaco.

Regia noster amat (date regia munera) Daphni.
 Hæc dapibus suprema tuis venit hostia, Daphni.
 Daphni, meum venia (non fors famulatur amori,
 Ars etiam interdum votis malè seruit amantum)
 At venia tu, Daphni, meum dignare laborem,
 Si genio quid forte tuo studuisse peperci.
 Lautitia Regum melius servire nequimus
 Nos, genus assuetum nostro dare verba palato.
 Quin ego, quem tanto hospitio præfecit Apollo,
 Regia dum volui conuiuia, nulla paravi.
 Hoc iuuat, hanc artem Phœbo didicisse magistro.
 Vos, quibus hoc fatum minus obsuit, ite ministri,
 Regius hospes adest: date regia munera mensis.

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER TERTIVS.

Maria Magdalena

Maritimæ iactationi, & exilio exposita,

ELEGIA I.

*Equoreo gens exilio damnata va-
gamur,
Ilicet insano ludicra præda
Noto.*

Martha soror, nostriq. comes Germane pericli,

Et malè tam sauis credite linter aquis,

State animis. videt hæc Cælo meus hostes ab alto:

Ille sua nostram diriget arte fugam.

Verba salutatis iterate nouissima terris,

Dum non dum à profugo lumine littus abest.

Ora vale, mihi cara vale, vale inclyta tellus,

Lumine, non animo iussa valere meo.

Nulla

Nulla tui memorem vertent obliuia mentem:

Linquimus in gremio gaudia nostra tuo.

O Solyme, ò adyta, & sacri penetralia Templi.

Et modò tam felix hospite terra Deo,

Nunc casso temerata Deo, deuotaq. Diti,

Sed tamen ò Domini sparsa cruore mei,

Te ne oculis abiens video discedere nostris?

Quæ me indigna tuo distrahit ira sinu!

En illic Bethlema, viden soror, illa Sionis,

Quæ tot fatidicos Regia vidit auos?

En templi turritus apex, en collis oliua

Creber, anhelanti conscia sylua Deo.

Gethsemani colles, & oliuifer hortule cliuo,

Vllane vos animo diuidet hora meo!

Ille Deum lucus roseo sudore cruentum

Vidit in herbofo procubuisse solo,

Ille laborantem singultibus, ille gementem

Audiit in longas fundere verba preces;

Et patris auxilium lacrymosa voce vocantem,

Dum trepidum cari funeris urget amor.

Te ne prius potui, quàm me mea vita relinquat,

Linquere, tam sacris ora beata iugis!

En virides Amani colles, en pinifer Hermon,

Et prope florifera germine culte Sanir,

En Libani frondosus apex, en vertice paruo
Golgota, sed Domini cade superba mei.
Golgota sat nunquam lacrymis undantia nostris
Accipite ex oculis ultima dona meis.
O vtinam tota hac meriti pro munere fletus
Lapsa meis pluerent aquora luminibus.
Non ego vos posthac prima cum luce reuisam,
Nescia ni sera vertere luce pedem.
Ah non illa mei lambam vestigia Christi
Vltima, quæ terris, dum subit astra, dedit.
Te quoq. diuini templum feralè sepulchri
Linquimus, ò sacro sanguine tincte lapis.
Hospita letitiæ, & luctus eadem hospita nostri,
Et quondam exanimi nobilis urna Deo.
Tunc oculis erepta meis! te ne oscula posthac
Non mea conuulso pectore fixa premant!
Cum veniam exilio petij, teq. vltima sensi
Discedens animo neſtere vincla meo;
Sæpe fugam tenui, & cursum simul orſa, recursumq;
Haud poteram certo ſoluerè callè pedem.
Nam tua ſupremum experti retinacula ſenſus
Et reditum, notam dedidicere viam.
Digredior, gressuq. moror ſuſpenſa retento.
Sæpe fugax verto lumina, sæpe redux.
Tende

*Tendo aciem, tendo cursum prorsumq; retroq;
Visa bifrons oculis, pectore visa bicors.
Nullus erat finis redeundi, nullus eundi,
Dum secum in dubio tramite pugnat iter.
Hæret amor: trahit obtutum, trahit oscula marmor,
Nec caput absistitvertere curabiceps.
Sæpius ad terram labris appressa laboro
Fundere liquentem cum lacrymis animam.
Fudissem, nisi fusa eadem mihi sæpe redisset,
Castoreas iterans reddita, rapta vices.
Oraq. libato nequicquam inhiantia saxo,
Ostia vitæ iam fugientis erant.
Et vitæ redeuntis erant: nec sponte redibat
Halitus, ex adytis editus ante suis.
Ah quoties suprema dedit suspiria pectus,
Et fragiles animæ dissilvere fores.
Vita sed æternæ moriendi immortua cura
It, redit optatum deuisa mortis iter.
Tu diuine lapis cupido mihi presse labello,
Sæpe dabis animam, quam tibi sæpe dabam.
Æternum luctamen erat, dum mortua fletu
Laberer, exurgens munere viua tuo.
Interea fata (miserum) data præda rapaci
Abstrahor, ingratam carpere iussa fugam.*

*Ah fera gens, si vestra Deo non ira pepercit,
Non precor exitio parcat ut illa meo.
Et laus hæc aliqua est, quod sic multata relegor.
Hoc rea sim, periit quo reus hoste Deus.
Nil nisi religio nostro subiure laborat,
Et solum absoluit curia vestra nefas.
O domus Isacidæ, & generis primordia tanti,
Quiq. Deum toties demeruerè foci:
Quò decus imperij, & prisca pietatis imago,
Quò vetus è patrio limine pulsus honos?
Munus erat, pulsam vestris me excedere regnis,
Ni fuerant nudo regna beata solo.
Fortunata solo nimium, quæ Numinis altrix
Diuinum excepit terra terenda pedem.
Quid loquor? en omnis circum vanescere tellus
Incipit. o quantis fluctibus acta vagor!
Clauus abest: fluctu regitur sine lege magistro
Debilis, & nullo remige pulsa ratis.
Aduocat optatam nullus mihi carabassus auram:
Abripiunt vario robur inerme salo.
Heu malè compactum robur, cui faucia costis
Furtiuo pelagus gutture transstra bipunt.
Quaq. libet laxos laterum Neptunus hiatus
Influit, & rimis pota redundat hyems.*

Iamq.

Tamq. procul terris vasto iactamur in alto.

Et iocus, & vario naufraga cymba freto.

Cæcula vel cæli facies, vel cæcula ponti

Conspirant socijs in mea damna minis.

Subsidio terras nequicquam, & littora posco.

Nil nisi luminibus fluctus, & aura patet.

Aspicio, totoq. aciem procul æquore iacto,

Si qua vocet cursus littoris ora meos.

Ubi nunc Solymi colles, vel si quæ patefcis

Altius ærijs edita terra iugis.

Nil usquam, nisi vasta Thetis contermina celo,

Et circum æquoreo sydera pulsa sono.

Quid cæli seruare faces, & lumina curem?

Tu magis o cæli Rex mihi rector ades.

Tu rege me tanto fluctus errore secantem,

O vetus hospitij aduena Diue meis.

Hospes eras, idem & rebus mihi sospes in arctis.

Tu mihi nunc idem sospes, & hospes ades.

O quondam ingressu nostros dignate penates,

Cum premeret longus languida membra labor.

Sæpe reuisebas tu me lare fretus amico:

Et fouere tuos oscula nostra pedes.

Et Bettana tuos fouere cubilia somnos,

Nec dedit ingratas hospita mensa dapes.

Hic eadem gens illa sumus fraterq; sororq;
 Terra, fretum nobis; parua carina, domus.
 Hoc mihi ne refuge hospitium, sedemq. marinam:
 Non te illa aula vocat, sed vocat illa gemens.
 Viste meis quondam lacrymis, & amore secundo
 O etiam lacrymis illacrymate meis,
 Cerne tuam in medio trepidam Bettanida ponto,
 Et facili nostrum numine felle metum.
 Te mihi maiores memini sedasse procellas,
 Dum ciet Euripos fœdâ inuenta suos.
 Altera naufragij facies erat, altera mortis,
 Quam mihi nauifragus dissimulabat amor.
 Ille suis quondam toties me cladibus actam
 O quibus obruerat mentis adulter aquis!
 Et votum mihi dulce fuit, cùm naufraga sensi
 Aspera collisam tundere saxa ratem.
 Sponte laborabam rapido sorberier æstu,
 Et caput hoc tantis contumulasse malis.
 Tempestatem illam cùm Cypria mouit Erinny's,
 Ludebam in medio ludia cæca mari.
 O lusus miserate meos, cæcumq. periculum,
 Dexter ades: luctus nunc miserare meos.
 Testor & hospitium, & reuocatum à funere fratrem,
 Nostra sub auspicijs currere fata tuis.

Quid-

Quidquid erit; quaecumq. ratem fortuna laceſſat:

Stat, cadit imperio vitaq; morsq. tuo.

Nos antiqua tui fiducia numinis armat.

Illā vel in medio gurgite portus erit.

Sufannæ deliberatio.

*Angustiæ sunt mihi vndique. si enim hoc
egero, mors mihi est: si autem non
egero, non effugiam manus vestras.
sed melius est mihi absque opere inci-
dere in manus vestras, quàm peccare
in conspectu Domini. Dan. cap. 13.*

ELEGIA II.

C*ingimur insidijs. quò te sine testibus ullis
Vertis inops, tantā terrote fraude, pudor?
Vndiq. vis inimica: fugæ non vlla potestas;*

*Ni fuga sit, prompto pectore ferre necem.
Ferre neces, & tela parum est. at fama sepultam
Quæ subit? & vitam quo canet ore meam?*

Scilicet infandos aluisse hoc pectus amores?

Me tantum hoc scelere supposuisse caput?

Connubij temerasse fidem? sædasse parentum

Nomen, & hac titulos labe notasse meos?

*Spem sancta fraudasse domus? fregisse pudori
Fœdera, natua conciliata fide?
Ergo inter fœdos deprensa Cupidinis ignes
Dicar, & hoc pœnas nomine victa feram.
Furta ne me Veneris credent quæsisse nepotes?
Me latus hoc vetito conseruisse viro?
Et tantum Helciaden scelus admisisse puellam:
Vsq̃ue adeo mores dedidicisse suos.
Falsa. sed in falsis vera est infamia dictis.
Vertitur hoc falso cardine verus honos.
Nec factō tam fama viget, quàm nomine facti.
Non creat illa viros, at creat ora virum.
Quò tantum diuersa trabor? quo turbine versor?
Qui mentem Euripus, quæue Charybdis agit?
Pròspiciam famæ? pudor interit. anne pudori?
Fama perit. moriar? mortua turpis ero.
Huc amor obtrudit casti me pectoris hospes:
Ne pudor intereat, fama pudoris obit.
Forma malum, quo non aliud crudelius ullum,
Præcipitem quò me tam violenta ruis?
Ah per mille meam raperes incendia vitam,
Inq. truces ageres, horrida monstra, feras.
Quò ferar? an veniam sceleri concedit honestas,
Nec refagit cæcum dissimulare nefas?*

An

An pudor ipse suos ultro miseratur amantes,

Dum videt ingenti pectora lapsa metu?

Ab capiti ne tanta meo se culpa maritet.

Defendi famam crimine, turpis honos.

Est scelus inuitam, scelus est peccasse latentem.

Effugium tantis mors erit una malis.

Scilicet occultum nemus hoc, auramque silentem

Esse putem noxæ tegmina fida meæ.

At latebræ quid facia leuant? sese ipsa recludit

Ianua venalis clausa pudicitia.

Mors hominum duros quondam solata labores,

Quæ facilis cælo sæpe vocata venis,

Huc propera mentis custos fidissima nostræ:

Immoriar gremio non moritura tuo.

Non licet hanc aliter sati vitare procellam.

Exulat à nostro pectore fæda Venus.

Te ne ego casta fides violem? tua iura resoluam?

Et mens sollicito concidat icta metu?

Ab prius in caput hoc ruite omnia fulmina cæli:

Cæde meâ superûm Rector inermis eat.

At quid agam? sæui subeam mendacia vulgi,

Et ferar heu sanctos contemnisse lares?

Proh dolor: oblata nihil est in morte pericli.

Dedecus hoc absit, mors mihi munus erit.

At populi furor & lapidum, nil tale merentem

Obruet, & tristes mittet in ora faces.

Mittat: erit gratum mortis mihi causa lauamen.

Nobile supplicium pro pietate mori.

Stat scelerei tanto sanctum præferre pudorem:

Stat vel in aduersas pectora ferre feras.

In me saxa ruant, in me ruat arduus æther:

Omnia sunt stygio damna minora rogo.

In me tela, faces, ferrum tota urbe parentur;

Sit modò supplicij causa, fuisse piam.

At quò rursus agor? quæ mentem insania turbat?

Quæ nostram ingeminans obruit unda ratem?

Fortior expulsus reuenit, meq. acrius urget

Viuenti nunquam non rediuius amor.

Fac cedam (ab nullum, Superi, sit in omine pondus:

O subitam menti ferte labantis opem.

Non animus bellare Deo, non iura pudoris

Soluere, sed famæ lubrica cura fuit)

Scilicet euasi Superos, legumq. seuerum

Fulmen, an est fama vilior vlla fides?

Sancte pudor moriamur, & hæc in fata ruamus,

O comes occasu non obiture meo,

Quin obitu victuræ meo, te funere amico

Dum tueor, manes fac tueare meos.

Tu tibi deuotam hanc animam, tu nostra superstes
Excipe fraterno frigida membra sinu.
Cumq. minax quondam, & linguis armata trifulcis
Sæuiet in nostros impia fama toros;
Tu mores oppone meos, quæ semper abegi
Quas sine te flammæ Cyprius afflat amor.
Iudice te subeo cladem hanc, nec vindice nullo
Prodor in hostiles libera præda manus.
Vltiores mihi causa parat. sat criminis expers
Vita cadens, obitum vindicat ipsa suum.
Dicar & ingenium, & vultus sædasse maritos;
Dum mea tam turpi pectora labe vacent.
At mihi tu quondam thalamo sociate iugali,
Sed fructum auspicij non habiture tui,
Ne meritis hoc adde meis fidiſſime coniux,
Quod tua tam falsum dedecus ora notat.
Hoc tibi demerui, famæ ne culpa subesset.
Non potui nostro plus meruisse toro.
Nam neq. sædatos linquo, mihi crede, penates:
Nec, quia sum turpis credita, turpis ero.
Hoc mihi crede, precor; vero si credis amori:
Nam tibi fama mei perfida testis erit.
Illa quidem senio veniet fucata verendo,
Qua Superam picta Nuncia fronte nitet.

Multa canet mentita; tuas ut vulneret aures,
Ut formosa suo turpet honore meum.
Sperne precor voces, & iniquam agnosce senectam,
Nec inuicem tam turpi pendeat ore fides.
Interea vano moriar data fabula vulgo.
At tibi, quod spero, fabula vulgus erit.
Mæste vir hoc obitus nuptæ, mors ipsa tuetur
Spreta fidem: viuît sed sine luce pudor.
Aspèctus latet ille tuos: at fœdera seruat
Pacta semel; Cælo se tibi teste probat,
Ne testes oppone alias, sat iudice vincam
Numine, quo virtus vindice nulla perit.
Occuluit fortuna meos, non abstulit ignes:
Flagrat & hæc inter nubila castas amor.
Ne dubita: ingentes tonitrus parat igneus æther,
Flammea cum densa semina nube tegit.
Dumq. intempestam simulat caligine noctem,
Parturit igniuomo fulmina tecta sinu,
Non secus hæc inter fortuna nubila nostræ
Abditur, & tonitru se meus armat honos.
Ille suis rumpet luctantem ardoribus æthram,
Et dabit optatos in tua tecta sonos.
Iamq. pudicitiam terris mirata tonantem,
Corriget infamem territa fama tubam.

Plus

Plus etiam sperare iubent mihi conscia cæli

Numina, mortales non habitura vices;

Hæc tam tristia fata dies tibi læta rependet.

Est aliqua oppressos quæ leuât hora pios.

Si qua mora est: virtus longo fouet obijce partum.

Sera aderit grato pignore fata dies.

Tempus amant messes: nescit compendia verum;

Perq. aures longis flexibus ambit iter.

Expectanda dies tibi erit; mihi saxa ferendum,

Viuat amor fato letus vterq. suo.

Ne, precor, hanc oculis mortem indignantibus hauri,

Vulnera viuientis pabula laudis erunt.

Cum ruet, & toto me saxeus æthere turbo

Opprimet, & tumulum cum nece tela ferent:

Ne vultus fugitiuo meos horresce tueri;

Sim licet horrifonis cantibus icta caput,

Sanguineumq. supercilium, & caua tempora telis

Aspecta, & quassas, monstra pudica, genas.

Ni, noster quæ finxit amar, tibi lumina deerunt;

Spirabit lacero notus ab ore pudor.

Fama vetat lacrymas .tu, me cùm fleueris; oro,

Adjice tot fletus, quot mihi fama negat.

Hoc amor, hoc fidei poscit constantia nostræ:

Sic mihi propitio numine vita cadat.

*Et mea si quouis dignabere busta sepulchro ;
 Has precor in summo marmore fige notas .
 Dicitur hic tumultata fides . ne crede viator :
 Nulla capit tantæ coniugis urna fidem .*

Virgo Mater

*Ad IESVM filium in desertis sese locis
 diutius continentem , ac longa inedia
 affliçantem .*

ELEGIA III.

N*ate , meum Numen , Genitrix tesola require
 Mille tuis animum vineta cupidinibus .
 Cur matris , fugitiue , animam sine matre tulisti ?
 Me rapis , & sine me me mihi destituis .
 Aut mihi me tecum refer , aut totam aufer ; ut expers
 Ne qua mei superet pars mihi , ne qua tui .
 Ah dolor , & vino , & tanta hæc diuortia cerno !
 Quis vitam banc animat spiritus absq. anima ?
 Sæm mea , nec mea sum . quæ te specus abdita raptò ,
 Luminibus lumen , corde cor abripuit ?
 Quo mihi querendus , mihi quo venandus in orbe es ?
 An redditum cari dediticere pedes ?
 rumpe moras quacumq. lates ignotus in ora :
 Ad mea te notus limina poscit amor .*

O mihi

O mihi per tacitam toties congresse quietem,

Nulla ne conspectu me beet hora tuo!

Ah mea te nunquam vereor ne tecta reuisant,

Nec pateat reduci ianua pulsa manu.

Hoc erat, affatu quod te complexa supremo

Corrueram lacrymis immoritura meis.

Ah fuit in caros quoties casura lacertos

Vita, nec optato dissolvienda sinu!

At mihi non licuit tam dulcem euadere mortem,

Semper ut in media mortua luce forem.

Namq. oculos ex quo fugiunt tua lumina nostros,

Lux mihi vitalem non tulit vlla diem.

Illa animo surgit nunquam recidiua cupido,

Nectar ut è collo nota corolla tuo.

Siccine liquisti tantam securus amantem,

Nec tamen ad certum diceris isse larem?

Accola te nuper sacri Iordanis habebat

Exceptum hospitio textilis arte casæ.

Post, ubi lustralis mysteria fontis obisti,

Diceris agrestem solus adisse plagam.

Ilicet hîc vitam cultu teris asper acerbo,

Nec leuat vlla famem cura, nec vlla sitim.

Peruigil æternas nudo sub sidere noctes

Ducis, ad optati funeris excubias.

Z

*Tu tibi, supremam funesti temporis horam
Prospicis, exitij captus amore tui.
Assiduo mortem lacrymans clamore laceffis:
Illa tuos oculos territat, illa rapit.
Meta iaces duplici nimium vicina furori:
Hinc te mortis amor vulnerat, inde timor.
Hic ego te memini puerum tabescere fletu,
Dum tua præsaga vulnera mente præis.
Tu tibi funeream speciem de stipite secto
Condideras, patria præditus arte puer.
Hoc opus ut primis esset natalibus aptum,
Est tibi fabrili lectus ab arte parens.
In sua quadrifidum formaras brachia truncum,
O faber ad pœnas ingeniose tuas.
Ut perij, ut vidi sacra te condere dextra
Prodigium infandis exitiale reis.
Hinc, atq. hinc geminum dederas pendere flagellum:
In medio rigidis aspera ferta rubis.
Addideras impressa tuæ vestigia mortis;
Quæue pedes mancant vulnera, quæue manus.
Et chalybum triplex traiecto robore cuspis,
Vulnera mentito sanguine ficta dabat.
Stillabat rubrica tuo simulata cruori:
Nam pater haud alio murice diues erat.*

Sic

Sic tibi fingebas mortis simulacra futura,

Exercens proprias in tua damna manus.

Hac puer optabas oculos saturare figura,

Funeris agnoscens omina dira tui.

Hei mihi, conspectu quantum tremefactus ab illo

Horrebas, tenero roridus imbre genas.

Qualis ovis cum parua truce[m] videt obuia tygrim.

Et refugum celeri vertit ab hoste pedem.

Talis eras, gemitu cum me exanimatus adires,

Atq. animam mi singultibus eliceres.

At mea cum madidos libarent oscula vultus;

Vtraq. lambebat mutuus ora liquor.

Sape mihi es visus, teneram miserate parentem,

Obiutus hilari fallere fronte meos,

Et pressso gaudere metu, sed gaudia furtim

Ponere, lethali frigidus ossa gelu.

Ah quoties lux hebdomadae mihi sexta redibat;

Vesper erat vitæ lucifer ille meæ.

Nam tibi longè animo fatorum extrema tuenti,

Sudor ab inspecto funere sanguis erat.

Ah quoties mortem votis, et voce vocabas;

Exanimis solo nomine mortis eram.

Nunc te deserta solum regione morantem,

Quale animo credam ferre doloris onus!

Nunquam ne assiduo fessus languore quiesces,

O animæ requies irrequieta mea!

Parce tuam tanto exilio damnare quietem,

Nec tua venturis tempora carpe malis.

Præuius an mortis mortem tibi molliet horror?

Æternum est funus funeris ipse metus.

Ah, si parua tibi raras mensura per horas

Triticeam solo temperet amne dapem.

Verum omnis contempta tibi iam copia victus,

Nec leuis è facili quæritur haustus aqua.

Mittere decreram nostræ tibi munera mensæ,

O date iam Solymis lusus, & esca feris.

Tu tamen afflicte suprema per omnia vitæ

Nulla dabis mensæ commoda, nulla tori.

Nam mihi te dixi multos ineunte seueram

Vere per esuriem ducere velle dies.

Nempe, quaterdenos dum Sol numerauerit orbes,

Perpetuam lacrymis pascere velle famem.

Cùm tamen expleesses longi ieiunia veris,

Affore caelestes ad tua iussa choros;

Qui struerent mensas famuli, qui pocula læti,

Et meritas ferrent, dona paterna, dapes.

Scilicet attritas macie prope funera vires

Non humana pari mensa laceffit ops.

Sic tibi caelesti mittendum à patre leuamen,
 Languida quo repetat pristinus ossa vigor.
 Ante tamen stygijs venturum è sedibus hostem,
 Tecta laceffitum numinis arma tui.
 Multa rogaturum dextra noua monstra potentis,
 Multaq. suspecti signa neganda Dei.
 Vt Cererem duro iubeas è marmore nasci,
 Si refugis generis degener esse tui.
 Vt facilem summo libres è culmine lapsum:
 Non laesura tuum subdita saxa pedem.
 Deniq. Tartareum supplex vt numen adores,
 Si tua regnandi pectora flectat amor.
 Hæc mihi tu solitus quondam narrare roganti;
 Vanaq. pellacis ludere cæpta Ducis.
 Ah vaser! ille tuam tentat prauertere matrem,
 Inq. meam sese subdere fraude vicem.
 Diuinæ portenta manus cùm prima rogabit;
 Cerne, meis quantum deroget auspicijs.
 Nam precibus tu prima meis miracula seruas.
 Hanc tua mî certam verba dedere fidem.
 Vt, quoniam tibi fida mei fuit arca pudoris;
 Auspice me, pateat numinis arca tui.
 Et, reor, illa dies properat, promissaq. poscit,
 Quæ sint mirifica pignora prima manus.

Ab quid. ego hæc memoro? sed te quæ cura salutis?
Temperat, o animæ portus, & aura mea?
Nulla sitis te, nulla famis solatia tanta
Quærere? quo macies inficit ora croco!
Vix, reor, afflictos tenuis fouet halitus artus:
Ægraq. defesso poplite membra labant.
Et penitus nimio venis arentibus æstu,
Vltimus exusto spirat in ore tepor.
Vos quæ sacratum colitis Iordanides amnem,
Flectite vicinum lustra per illa pedem.
Illuc flexiuagos undarum appellite ductus:
Ora, precor, nati lambite sicca mei.
Ille trahens animam sitientem, aurasq. bibentem,
Strauit in herbosa debile corpus humo.
Ite: solo appressis laticem instillate labellis;
Aridaq. borrenti soluite membra siti.
Dicite. Materno damus hæc tibi procula iussu:
Diue, tuam nostro munere pelle sitim.
Tu tamen effugium semper fugiture dolorum,
Extremam à nullo munere quæris opem.
Hanc mea medicis Genitrix exclusit in auram,
Vt darer his tandem victima laeta malis.
Ipsa nec ignoro, nec me tua damna latebant:
Non noua sunt animo vulnera tanta meo.

His

His ego te arumnis depactum à Patre recepi,

O mihi supplicijs nate redempte tuis.

At quæso illecebram nostri tantisper amoris

Nec fuge, maternum durus in obsequium.

Si te adeo carpit moriendi antiqua voluptas,

Nec dubitas tanta sternere clade Polum:

Iam satis in duro quondam bacchabere letho.

Ab nunc parce tuum accersere supplicium.

Quid deserta queror? quoue hæc suspiria tendunt,

Quæ levis ad lusus diripit aura suos?

Te ne rear nostro tandem indulgere dolori,

Et dare iam victas in mea verba manus?

An magis audita sic te mouere querelæ,

Vt levis ingentem ventilat aura facem?

Scilicet in luctu longos producere soles

Pergis, & ipsa suo lumina fonte rigas.

Membraq. vulnifico per noctem accisa flagello

Deiçis ad nudam verberare fessus humum.

Liuentem indigna te mortis imagine cerno,

Et tepidum largo sanguinis imbre solum.

Parce, precor, tales ultro præuertere pœnas:

Sæua nec hostilis præripe dona manus.

Tempus erit, furijs cum tu deuote tuorum

Heu quantum infando pulsus ab hoste gemes!

Vnde hæc (ah pietas) mortis tibi dira cupido?

Tale ne pro toto projicis Orbe caput?

Omnibus è rerum monstis, & amantibus ausis

Sedit in ingenio nòbilis ira tuo.

Vt nec pro mundi merito tua dextera solum

Te petat, infontem nil miserata Deum.

Nulla fuit tanti spoliati gloria Ditis,

Non humana tuis cladibus empta salus,

Non scelerum pulsæ pestes, patefactaq. celo

Regia, non generi reddita regna tuo.

Solus amor tanti, tanti tua sola cupido est,

Muneribus meritum querere parca tuis.

At fuerit quæ meta malis? mensura laborum

Nulla vacet: cumulos non petit vlla novos.

Quæ tandem implendis quæris noua fœdera votis,

O nunquam ærumnis exaturande tuis!

Funus ad officij pensum si quæris; abunde est

Talibus impensis addere talem animam.

Ne pretio mercedem tanto supera intervallo:

Iam sat opum effusum est: prodige, claude manum.

Quinquam ò, quid precor hæc? nò te vox vlla mouebit,

Quæ veniat pœnis bella mouere tuis.

Quare, age, te sequere, & monitis allabere nostris:

Hoc tibi consilio flectitur ingenium,

Hocci-

Hocine me obsequio solum dignare parentem?

Ah mea quam duro numine vota premis!

Lude, age, pœnarum sævus, lude inter amores

Ebrie per medias plaudere amarities.

Ipse manus in te promptas scuire gubernæ,

Dum nequeo in tales indere vincla manus.

Sat tibi, cum toties te sum complexa, tuarum

Prædixi manuum tale satellitium.

Sperne meas audire preces, audire querelas:

Sis, age, scuitiæ libera præda tuæ.

At, quoniam maternam animam sub pectore seruas,

Parce tuam pœnis subdere: subde meam.

Perde meam: posterne meam, mea vita. meam si

Vis animam luctu soluere, solue tuam.

Ah ego si scirem, qua possem hoc fraude, vel arte

Sub tua, te excluso, trudere damna caput.

Nam mea quid memorem ingrata fastidia lucis?

Sat, mihi qua pereant pectora tæbe, vides.

Quod si per similes tua me fortuna labores

Non vocat, & consors funeris ire vetor:

Ah, dolor, & longo non unquam explebile questu

Pectus, erunt vitæ funus, & urna mea.

In B. Francisci Xauerij obitum.

ELEGIA IV.

Hæc elegia
eodem, quo su-
pra panegy-
ris, est scripta
consilio: ut
Neapolitano-
rum imprimis
sociorum stu-
dia ad Indicâ
profectionem
inflammaret.
Hinc illa tum
in principio,
tum in fine,
longior super
ea re cohor-
tatio.

Dicite felices scopuli, tuq. ultima primos
Quæ legis Eoæ Tethyos unda sinus;
Et vos vdaq. cohors pelagi, cui mane propinquo
Punicis lucem Cynthius afflat equis;
Vos mihi Pleiades, & tu sata diuitem Nereo
Gemmiferæ custos Oceanitis aquæ;
Dicite, nam nuper patrijs cum redditus astris
SABERIVS, vestri litoris hospes erat,
Quos gremio in vestro cineres, quæ busta reliquit,
Ultima cum vitæ iussa valere dies?
Et quibus accitus studijs plaudentis Olympi,
Deseruit parvæ rustica tecta casæ?
Quæ speranda dedit votis euenta precantum,
Cum sua Memnonio credidit ossa solo?
Cumq. illum vestris Numen repetebat ab oris,
Obuia quæ Cæli venit ab arce cohors?
Et quibus cunctis huius, quæ signa secutus
Altâ triumphales flexit ad astra rotas?
Quale coronatum Cælo succedere Titan
Vidit? et attonitos irritus egit equos?

Ibat

Ibat agens roseo fuluam Thaumantida nimbo

Sydereus niuea cyclade pictus eques,

Et crinem imp' sito septemplex orbe tiaræ

Arduus. ò quantum Numinis instar erat !

Et tamen æternos inter tot millia Diuos,

Dum ciet in primo gaudia festa choro ;

Ab quoties caris deflexit lumina terris,

Nescius Auroræ vertere terga suæ.

Sæpe salutato Sinas respexit Eoo.

Ab feriant illas fulmina sancta seras :

Ab feriant, inquit ; pereat Stygis armiger, illas

Qui potuit tali claudere vecte fores .

Et vetuit, ne quo pietas accita recursu

Regna relegatum vertat ad illa pedem.

At non talis erit semper vesania victrix.

Dia fides cæptum linquere nescit iter .

Illa potest (quæcumq. Erebi luctetur Erinnyes)

Ire per obstructas in sua templa vias .

Illa aliquem è numero comitum si nacta meorum,

Itala Sirenis quos mihi regna ferent :

Quale triumphatum iustis Acheronta sub armis

Exiget è patrj's imperiosa focus !

Ardua vibrabit sanctos in bella furores,

Firmet ut æterno spes adamante novas,

Eximet infando victrix altaria cultu,

Et regnum in sacras asseret omne manus.

Macte, vices operum tantas obiture meorum,

Quisquis ab Ausonia funera nostra vides,

Nosce tuum Diti nomen fatale domando,

Qui regis exemplo vota superba meo.

Imple animis tantam fortunam, & corripe victor

Quæ manibus Numen porrigit orsa tuis.

His pater affatus Matutæ regna relictae,

Substitit, ætherium findere lentus iter.

Ducis in officio cari se cura parentis

Versat, & obtutu pignora cara fouet.

Quale super caros librât se provida nidos

Ales, & aëriam circinat alta plagam,

Et prolem in teneram passis procul imminet alis,

Sollicitam fixo lumine vincula fugam.

Sic pater intentos versat sese inter amores,

Sidera caelesti raptus ad alta choro.

Sic patriæ dulces curæ prospectat alumnos,

Maurica quos ambit, quos Comorina Thetis:

Quos numerat regno sedes populosa Coano:

Reddita quos vero Memnonis ora Deo.

Felices animæ, nostro sata germina cultu,

O stygio soboles inuidiosa Duci.

Ab

Intelligit P.
Michaelē
Rogerium
Neapolitanū,
qui primus in
Sinarum re-
gnū peruasit.
Ludit porro
in ambiguo
nomine Mi-
chaelis. nam
caelestis mili-
tiz princeps
Michael ma-
los e cælo An-
gelos exegit,
domuitq; ideo
subdit. Diti
Nomen fata-
le domando.

*Ab quibus auspicijs, quo numinis edita partu
Surgis, & ad quantum nomen adulta venis!
Sta monitis, ò cara, meis; & fœdere Divùm
Aspice, quo tollas libera colla iugo.
His illum instantem dictis, atq. astra sequentem,
Sæpe novus flectit, sæpe moratur amor.
Quin etiam, falso quondam cùm proximus heros
Humanum inuito duceret ore iubar;
Sæpe illum indigetes arcana voce monebant,
Excuteret tristes corporis exuias.
Quid vitam ulterius traheret sub luce caduca?
Ad sua sublimem carperet astra fugam.
Ipse licet lætus monitis, & cælite cursu
Certus in optatos Numinis ire sinus;
Sæpe tamen longa multum versatile curæ
Consilium in dubias illaqueare moras.
Multa pater caris metuens incommoda natis,
Et multos templis à Phlegethonte dolos,
Sæpe laceſſebat mortem prece; sæpe ſugabat,
Ne generi Genitor parcat adeſſe ſuo.
Iamq. aderat ſuprema dies, ſunusq. propinquum
Augurat immitti ſaucia tabe ſalus.
Ille pias de more ſacrum libamen ad aras
Expedit, & multa cum prece Numen adit.*

Induit augustum pulchrè tunicatus honorem,
Et Bacchum, & Cereris candida dona parat.
Colla nitent circum lino vittata repando,
Porrectumq. humeros pensile tegmen obit.
Hinc tegit undanti niucum velamine corpus
Carbasus, effuso ludere crispa sinu.
Atq. ea qua palmas pariter contigit utrasque,
Quaq. subit iugulum summa, vel ima pedem,
Mille per inscriptos cum marginibus Meandros
Ducit acu pictas futile flumen aquas.
Instita cuspidulis punctim eminet ultima crebris:
Hirtaq. mentito stamina sente rigent.
Hinc teres, & longum spira simulatus in anguem
Per latus à tergo cestus utrumq. venit.
Et cobibens fluitantem alto sub pectore pallam,
Labitur à nexu plurimus ante sinum.
Pro capitum nodis, an ficta papauera filo,
An grauidæ pendens alius hiulca rosæ?
Zona coronato suspenditur aurea collo,
Nec procul allapsu spectat utroq. pedes.
Hæc duplici ex armis, duplici transversa sub ala,
Quadrifido ductu pectora summa notat.
Candidaq. appressat turgentem ad cingula byssum,
Vinctaq. sub geminum pendet utrinque latus.

At

*At breuior læuo dependet zona lacerto,
Pendula cui duplex palmuli vincta fluit.
Ultimus iniectus longo descendit amictus
Post humeros æquè lapsus, ut ante genu.
Vtraq. pars longè promissa pensilis ora:
Neutra latus tangit, brachia neutra tegit.
Versicolor textu decor, & spectabile Serum
Miscet opus rosea dædala fila Tyro.
Sic habitu, sic ille nitens in veste decora,
Parturit arbitrio, parturit ore Deum.
Ut fletit ante aram; sacris indicta litandis
Edidit in longas præuia verba preces.
Tum nitidam dictis Cererem pollentibus afflans
Induit in parvam Numina secta dapem.
Numina, virgineo quondam quæ reddita partu,
Quæ Deus æterna prodita mente parit.
Hinc Bromio vocem aspirans, & mystica verba,
Iam tenet arcano pocula fæta Deo.
Pocula, quæ sapiunt Lenæum, & sola cruorem
Numinis, & liquida cum nece Numen habent.
At nece cum liquida, cui victima viua, suiq.
Funeris exemplum, funeris ultor inest.
Hinc animata Deo delibat munera mensæ.
Vesca famem sedant Numina, pota sitim.*

Ut satis indultum sacris, & rite litatum,
 Bacchaturq. animo mens epulata Deum:
 Irriguus lacrymis, genibusq. affisus ad aram,
 Soluit in arduos anxius ora preces.
 Summe parens nostros nimium dignate labores,
 Quo duce sunt ausis omnia certa meis;
 Si qua tuo (quæ multa) pluunt à numine dona;
 Si tua poscentum munera nullus inops:
 Hæc, precor, euadat casus inuicta sinistros
 Spes mihi tam longos inter adulta metus.
 Nulla mihi parcat clades; modò Sinica tellus
 Conciliet templis Romula iura suis.
 Personet has etiam latè tua gloria terras:
 Alta tibi surgant diuite fana tholo.
 O miseros nunquam serò miserate, neq. ullis
 Parcere supplicijs, parcere dure minis;
 Si ritus, te autore, pios adsciuit Iapon;
 Si Melinda tuus regna triumphat honos;
 Si tua subiecit virtus tibi sola Pachinum,
 Templaq. lustrata victor in vrbe regis;
 Si toties delusa tibi fraus effera Ditis:
 Hic molire tuos in Stygis arma iocos.
 Da, rumpam securus iter Cantonis ad urbem,
 Regna licet quiuis obseret illa furor.

Quid-

Quidquid adest immane, feram. non ulla recusem
 Quæ labor hic votis imperet ausa meis.
 Stent modò, quæ fesso nutant in corpore, vires,
 Et fremat elusa mors inimica manu.
 Nec tantum excutiat victrix mihi sceua triumphum,
 Quem dudum Eoo certus ab ense peto.
 Ah moriar diro ludicrum ignobile ferro:
 Cara mihi effusus funera sanguis emat.
 Calicolum sic alma iubent exempla tuorum,
 Quos tibi votivæ demeruerè neces.
 Tale meos etiam iamdudum ad funus amores
 Spes alit, illecebris non semel aucta novis.
 Nunc sortem hanc animo propius contemplor anhelat:
 Penè suo sparsus gestit in amne cruor.
 At metuo tabem hanc, imos quæ seuit in artus,
 Ne vitam ignauo destinet ante rogo.
 Quid tecum huic animæ, placidæ clementia mortis?
 Sola meum ferri vindicat ira caput.
 Me calo pepigere faces, me cusp:dis ictus,
 Sæuaq. Cerberæ monstra ferina fame.
 Quid caram, fors atra, negas urgere securim?
 Ah mea cur ensis vulnera tardus amas?
 Tam ne obitus venit imbellis? tam sanguinis expert?
 Me vitam in lento relinquere posse toro?

Ab ne tale ratum faxis mihi funeris omen

Diue parens: nostræ corrige sortis iter.

Hæc ait, & voces ultra non sufficit ullas

Æger in alternas spiritus ire vices.

Tarda leuat sensim tremulum in vestigia corpus,

Progressu in dubias immoriente moras.

Culmen erat leni deuexum ad littora cliuo,

Quà viret hirsuto dumea rure seges.

Ascensu in primo veteri lare deuia sedes,

An specus, an vili nautica tesqua situ?

Semirutum tecto, & fragili de pariete culmen.

Publica diuulso limina poste patent.

Excipit infestas hyemes, & sibilat Austris.

Vndiq. dissuta fissilis æde lapis.

At facies frondosa domus, nec rara corymbo

Sylua, latus fusca texuit omne coma.

Intus arenoso cum stramine dura supellex,

Horrida centonum vellere texta rudi.

Huc simul ignoti ductu subit hospitis heros;

Stragula lapsantem se super hirta iacit.

Nic illum ardenti correptum viscera morbo

Opprimit ingrata triste quietis onus.

Tantum supposito ceruix cubat edita saxo:

Strata piam lecti sufficit herba vicem.

Herba

*Herba, sed ah nodis horrens, & fasce toroso,
Crebra fodit culmo subsiliente latus;
Scrupea quin etiam grumis horrentis arenæ,
Vix leuat è nuda debile corpus humo.
Pauperies tenui vitam fouet aspera cultu,
Nescia quas agro quærat, & unde dapes.
O quantum ingemuit mæstos Aurora per ortus.
Pallida funestis decolor ora notis,
Illum ubi deserta vidit sub rupe iacentem,
Depositum tristes funeris ante fores.
Hic ubi nulla tori, aut operosæ copia mensæ,
Nulla Machaoniæ sospita cura manus.
Tantum assueta malo morbos medicatur egestas.
Raraq. natiuo Pæonis herba solo.
Hospes adest, ignarus opem quæ præstet egenti:
Si foret auxiliij diues, amoris erat.
Donat amygdalino paucas de germine fruges,
Parua, sed ex inopi dona superba manu.
Sic tandem extremo mensæ penuria morbo
Destitit extremam conciliare famem.
Alter erat, vulgo medicos qui venditat usus,
Pollicitis diues venditor, artis inops.
Nititur hic secta pestem depellere vena,
Que dirum indoluit cuspide tacta rudi.*

Ille dolor tardam præceps accersere mortem,
Vix agrum integra sistere mente sinit.
Auget hyems immite malam, & vis effera cæli,
Quæq. micat lusco rara fauilla foco:
Et rigor borrentis Boreæ, lapsumq. niuosa
Fissile per tectum fusile frigus aque.
Sæua sonat crebro paries abruptus hiatu,
Et coniurato turbidus imbre Notus.
Ah crudelis hyems, ah quantum heros trementem
Vidistis, gelidæ nec tepuistis aquæ!
Si fuit ille imber gemitus mærentis Olympi;
E calidis calidus debuit isse genis.
F; fuit ille imber lacrymanti fletus Olympo:
Tristis anhelanti spiritus, Eurus erat.
Talia poscebat tantum suspiria funus.
Ille fuit iusto fletus honore minor.
Pulsabat Matuta sinus, non aura tonabat.
Fulgur erat spirans angor ab ore Iouis.
Non vapor, umbrosæq. auræ, non Tartara cali
Nubila, sed mæsti sformata Solis erant.
Ite parentatum caro, mea lustra, parenti:
Lustra meos fletus ducite, Phæbus ait.
Ite, coronatos tali quæ nomine fastos
Vertitis, o læta tristitia secla meo.
Hanc etiam occiduis mærerem indicite terris:

Impleat hoc nostram funus utramq. domum.
 Hæc fatus, nigrantem oculis inuoluit amictum.
 Testa gemit mæsto cum genitore dies.
 Funeream cæli faciem, & ferale gementem
 Horruit atratis Cynibia fusca rotis.
 Nec iam tuta regit refugos terrore ingales,
 Nescia tam cæca voluere noctis iter.
 Flebilis obscuro processit Lucifer ortu:
 Abdidit æternas ætheris aula faces.
 Dat currus Aurora suos. hoc illa feretrum
 Sternit, & iniectis tegmina pulla rosis.
 Hanc tumulo pompam, & patrûs decora ultima bustis
 Apparat, & struictos ingemit ante rogos.
 Tale iubent funus tantæ præsentia mortis:
 Hæc hyemis facies illa furentis erat.
 Postquam nulla viro spondet solertia vitam,
 Nulla salutare cura medentis opem:
 Ille avidus se sponte suo concedere fato,
 Vita vale, dicens, hospita terra vale.
 Fallor, ait, ne vita vale, neuæ hospita tellus,
 Quam saluere mea Numina voce iubent.
 Sera tibi primam dixit mea cymba salutem,
 Nec mea supremam dicere vita velit.
 Quid iuuat optati limen tetigisse laboris,
 Et lapsam extrema spem cecidisse viam?

*Hæc mihi nascentis patuit modò regia Solis ,
Quam totam auspicijs fata dedere meis .
Nam mea Tyrrheno cùm nondum à littore puppis
Solueret , & Libyci finderet alta freti ;
Visa mihi nocturnam inter defessa quietem
Imposito cervix pondere curua premi .
Subniger aspectu , & peregrini nominis hospes ,
Vt reor à cultu corporis , Indus erat .
Dederat in somnis nostro data sarcina tergo :
Et memini fessum succubuisse caput .
Mitius Inarime presso montana Typhoeo
Incubat , aut vasto Trinacris Encelado .
Obstupui sensisse meos tantùm hiscere nervos ,
Et mihi sum nullo visus Atlante minor .
Iam sese ad terram flexu dabat obruta cervix ,
Sæpe anima fessum succutiente latus .
Irriguus salfos ibam sudoris in amnes :
Et quæ pondus erat , ponderis umbra fuit .
Umbra , nec euentum sortis mentita futura :
Pignus erat fati nox onerosa mei .
Nam non illa doli , non irrita noctis imago ,
Vera boni facies ominis illa fuit .
Tollendum his humeris totum portendit Eoum .
Dulcis bonos oneris , dulce laboris onus .*

Nec

Nec verò auspicijs satis una est India tantis.

Non satis Eoo quicquid in Orbe soli.

Ergo implenda mihi est tanti mensura laboris:

Omina fallacem ni pepigere fidem.

Nam si vera fides, nondum sudoris abunde est,

Et cæptum à merito culmine distat opus.

Non moles hæc illa operum, quam conscia tergo

Illa meo cecinit vaticinata quies.

Pondus ubi est? cervicis ubi tormenta subactæ?

O ubi nunc Indo terga sub Orbe labant?

Plus equidem in somnis videor sudasse ferendo.

Quàm sudare dedit iam vigilata dies.

Absumus extremis, Superi, procul absumus orsis.

Gloria vult alio sistere vestra iugo.

Ad sua conatus veniant fastigia nostri;

Ni dormisse magis, quàm vigilasse velim.

An procul ad seros Latij à finibus Indos

Ridiculus somni baiulus isse ferar?

Isse ferar? merui tantæ ludibria sortis.

Culpa mei meriti, non tua, somne, fuit.

Desperata meis humeris iam Sinica moles:

Et fuit hæc oneri debita summa meo.

Debita, si nostro meritum par esset amori.

Alter erit tanto pondere dignus Atlas.

Ah, mea spes, da victa manus. quid saucia tanto

Vulnere te morti dedere, meq. negas?

Occidimus. quid adhuc cineres, vitamq. sepultam

Elicis ad sensus illecebrosa novos?

Ne capiti, ne dulcem ultra promitte securim.

Ultima promissis me rapit hora tuis.

Ah superum non ulla meum petit ara cruorem.

Non ego tam caræ victima cedis ero.

Mors properat, mollitq. suas hoc stramine vires,

Et cinerem indecorem lene cubantis amat.

Ille suas in me nimirum effæminat iras:

Non erat hoc ferro præda superba caput.

Maeste animis, Loiola, nouis, & suffice gentem:

Mors mihi longæuos inuidet atra dies.

Aspice, quàm felix nostri fortuna laboris

Te vocat, exequijs immoritura meis.

Attentanda manu Sinarum imperuia claustra:

Obuia rumpendum, quâ Stygis ira vetat.

Vrge acies ad bella nouas. Mars horret Auerni,

Tarda, perculsa promicat arma manu.

En ubi Relligio subijt Tiibonia regna;

Tartara confuso dissiluerè metu.

Ipsè suis Acheron longè detruditur aris,

Et pietas Diuos ad noua templa vocat.

Luci:

*Luciferi lustrata domus. tantum una sub Euro
Sinica Romanos nescit acerra focos.*

Hic Superis adolendus bonos: hinc eminus Orci:

Trudendum attonitos in sua regna Duces.

Huc fortem Ausonidum gentem submitte tuorum;

Illam mihi promptam sola ministrat opem.

Nil animis impar, & ineluctabile tantis

Ingruet aduersa Ditis ab inuidia

Ab veniat si quis Crateride ductor ab ora;

Quid tuba de stygio principe nostra canet?

O quis in aduersum mihi te rapit auis error,

Quisquis ad hæc refuga respicis orsa manu?

Aude animis, & falle piæ retinacula mentis:

Vera per hoc ultro gloria sudat iter.

Ne rursus indubita votis: ne fortibus ausis

Curarum ancipitesnectere perge moras.

Solue ratem: te regna vocant Ophireia, nostris

Iamdudum auspicijs debita: solue ratem.

Longa via est? at causa viæ solatur euntes;

Et redimit longus præmia digna labor.

Quanta pererrati fuerit solertia Mundi,

Si pietas alis venerit acta suis!

Huc vitæ neglectus amor, neglecta timendi

Cura docet certo currere vela Notæ.

Huc vehit occiduos regnandi insania Reges,
 Et docet infido fidere posse mari.
 Huc varias venatus opes Gangetidis undæ
 Nauus ab Hesperia vector utraque venit.
 Mox iter, & casus obitæ telluris, & alti,
 Cumq. suo memorat Laomedonte nurum:
 Et sobolem Ledaam, & califerum Telamonem,
 Visaq. nascentis limina Luciferi:
 Luctantemq. fero quondam cum flamine puppim,
 Et domitum dura remigis arte fretum.
 Non aurum causamq. viæ, causamq. pericli
 Damnat, & insanis tot vada seuæ minis.
 Tantum iter, & tanta vallatum indagine mortis
 Bacca peregrini poscit alumna maris.
 Ab Superum quid poscat amor? quid flebile Diti
 Auspicium, & cæso Numine parta salus?
 Parta salus quondam, sed nunc vulganda recenti
 Lætitiæ, & regnis restituenda suis.
 Noster es, & talem didicisti querere mercem,
 Sola sit emptori quæ peregrina Deo.
 Quid fugis Eoas tantus mercator arenas?
 Si quod amas pretium vincere merce, veni.
 Quid Regum aduersas acies, quid tela timendum?
 Quæq. parant auidam cæcula monstra famem?
 Tanti

Tanti ne ullus erit viuendi inglorius error ,
 Vilior ut vita sit pietatis honos ?
 An inuat insanas frustra tentare per artes ,
 Ut rapiat fera te Libitina manu ?
 Illa pedem nunc fraude citat , nunc fraude moratur ,
 Fallendi varias vertere docta vices .
 Et neglecta minus , quàm formidata propinquat ,
 Difficilis , facilis , prodiga , parca sui .
 Ab nimium mollis dubium te cura retentat ,
 Omnia dum cæca littora mente legis ,
 Triste putans , quàm dira Thetis , quàm dissita tellus :
 Quæ quibus anteferas commoda , damna viæ :
 Quid pelagi fortuna paret , qui portus eunti :
 Quos adeat Cauro cymba reflante sinus :
 Quid valeant dubiæ vires , quid ferre recusent :
 Quàm sit firma salus , quàm sit amica mari :
 Ecquid in occursum tanti ventura laboris
 Speret ab euentu : quam sibi quærat opem .
 Quid dubiæ ventura notas vestigia sortis ,
 Nescius errantem quæ ferat illa pedem ?
 Ne mihi , ne vani simula tot crimina morbi .
 Consilium , firma corporis arce , labat .
 Ab dolus in voto est , & mens pertæsa videri
 Abnuat , & morbum dat fugitiua vadem .

*Aude iterum . scit verus amor pedes ire per undas ,
Si tibi suspecta est , vel stomachosa ratis .
Quid stimulis generosam animam caelestibus amens
Subtrahis , & pulsa numen ab aure fugas ?
Ne te operi , ne te iusto furare triumpho :
Ne laudem hanc titulis inficiare tuis .
Dux Erebi trudendus , & in media arma ruendum .
Iam sacer es ferro , numina si quis amas .
Numen amet , si quis frustra non ardet amando .
Numen amet , veri si quis amantis amans :
Quò refugis tua iuratos in fœdera Diuos ?
Vllane caelesti sub duce bella times ?
Æger es ? ab vitæ nerui famulantur amori .
Nullus amans æger , ni quibus æger amor .
Saltem ægram subduxe manum caelestibus armis
Sit pudor ; & quiuis cetera casus agat .
Casus agat quiuis ; Cælo si fidere certum est ,
Qua te cunq. premat fors vice , victor eris .
Quisquis militiæ iurasti in fœdera nostræ ,
Cui iocus infandas frangere Ditis opes ;
Impiger extremos per lulum irrumpere casus
Pactus es , & nullis vertere terga malis .
Hac te lege puta generosam accersere mortem ,
Quæ mox cunq. tibi parcere Parca neget .*

SEN

Seu pelagi, terræq. simul, cæliq. ruina,
Seu face, seu ferro vindice fata voces.
Fata voces, ultroq. petas aduersa necesse est,
Seu Diuim augendus, seu redimendus honos.
Nil audere neges; tua si tibi cognita virtus,
Si generis nostri degener esse fugis.
Et fugias Cantonis iter? quid vana pericli
Fama vetat ferro supposuisse caput?
Cede Deo: mox ille suis te viribus armat,
Qui vocat imbelles ad sua bella manus.
Dum iubet ille, manu potuit strauisse feroces
Iesseada pueri robur inerme leas.
Ille puer, facili dum lusit in obuia funda
Castra, Palaestinum verbere fudit Athon.
Conjurata Deo Bethulidis ira puellæ
Ense putat strato regia colla Syro.
Cerne Manochæden fatali crine potentem.
Quantus in intonsa terror ad arma coma!
Seu raptam pecudis lacero de guttore malam
Vibrat, & Assyrios cæde cruentat agros:
Seu molem ingentem tectorum, & culmina victor
Subruit, adnixa postis ad ima manu.
His Deus in monstros operum simulacra tuorum
Finxit, & in paruis lusa imaginibus:

Erudiant ut visa tuos hæc facta labores,

Nec toto moueas orsa minora Deo.

Quæ benè suspiciunt Numen, stant Numine vires:

Et numquam audendi prodigus errat amor.

Perge animis, quò fama vocat te laudis auitæ:

Semper ab exemplo crescere discit bonos.

Inuida virtuti si qua est, aut æmula virtus,

Vlla ne sit meritis inuidiosa tuis?

Solue fidem. timor officio, mora cedat amori,

Sit licet attritis artubus ægra salus.

Inter opus truncas spera succrescere vires:

Roborat audendo spes animosa suos.

Ingeritur diuina suo de fonte voluptas,

Vt noua sit robur semper ad ausa recens.

Cense animo, quantum fiducia Numinis audet.

Nulla pares casus alea fortis habet.

O genus, ò nomen stygio ferale Tyranno,

Impia ne fatis iniice fræna tuis.

Huc te fata vocant: faciles da mentis habenas;

Tutus ut auriga calite vectus eas.

Fortunati Ignatiadæ, si creditus Euro

Vester ad hæc puppim littora cursus agat.

Hæc ait; & prono iam vespere lata supremum

Emerito clausit lumine vita diem.

Gratias agit amico,

A quo cereas aliquot cælestis Agni
imagines dono acceperat.

ELEGIA V.

VNa mihi Charitum, sed qua non altera Cælo
Candidior, patrium linquere visa Polum.

Natio mentita vagum quæ lumine Solem,
Insuetum nitido protulit ore diem.

Lætaq. nubiugo metiri tramite Cælum,
Diffidit æriam molliter acta plagam,

In me oculorum intentâ facies, intentâ volatum,
Et prope me volucrem sistere certa pedem.

Qualis ad optatam volucris Mæandria ripam
Per vaga diuisum nubila mollit iter.

Aut modò quæ cinerum partu rediuiua suorum,
Leta nouum pennis æthera lustrat auis.

Ut stetit, & nitido propius me aspexit ocello,
Nota mihi incessu, notior ore Dea:

Sydereum risu reteggit mihi frontis honorem,
Soluït & in tales dulcia verba sonos.

Sera, nec ignoras à quo tibi missa sodali,
Munificæ venio fida ministra manus.

Nec mirere moram. potui vix vincere tandem,
Ne foret aduentus tardior hora mei.

Nam cum languentem morbi discrimine vitam
Æger in ingrato fouerit ille toro:

Quid nisi deberem, natum miserata iacentem,
Anxia Pæonias querere mater opes?

Ille meas inter quondam, dum paruulus, vlnas
Gestijt, & collo dulce pendit onus.

Signa gerit, queis rite meum se præbet alumnum,
Et fotum in gremio se probat esse meo.

Vidisti egregia præstantes indole mores,
Et quæ iucunda gaudia fronte nitent?

Et mite ingenium, magnoq. sonantia Phæbo
Pectora, Pierium fundere docta melos:

Ora, fores animi, fictis imperiua dictis,
Nataq. Phæbeæ prodere mentis opes:

Et quicquid lati spirat clementia vultus,
Quiq. genas roseo sufficit igne pudor:

Omnia sunt nostri monumentum, & pignus amoris.
His testata gerit munera nostra notis.

Altera diuinæ seruat decora inclyta laudis,
Quæ dedit Euphrosyne, quæq. Thalia soror.

Tota cohors Charitum studijs communibus illum
Auximus, & curam hanc æmulus auxit amor.

Nos

Nos illum ætheriam Aurora surgentis ad oram
 Duximus, Eoas quâ citat illa rotas.
 Vt, digitis cùm mane diem Dea tingeret aureis,
 Candentes roseo pingeret igne genas:
 Vt superet longè Tithonia fata iuuentæ,
 Multaq. florenti secula pube terat.
 Dum tener assuevit blandis amplexibus olim
 Cingere ceruicem grata corolla meam:
 Hic illi afflavi, ingenium, moresq. decoros,
 Quiq. verecundo spirat ab ore lepos.
 Scilicet in lucem, humana licet editus aluo,
 Venerat, altricem dignus habere Deam.
 Inter Acidalios illum mea cura liquores
 Lauit, & Assyrio sparsit odore comam.
 Pierios illi calamos, diuinaq. Phœbus
 Plectra dedit, precibus munera parta meis.
 Quin, duce me, vitæ securum insistere callem
 Cœpit, & æternæ molle salutis iter.
 Quid memorem, quas ille meo de pectore traxit
 Illecebras, animi dulcia vincla tui?
 Hinc animos hominum didicit vincere merendo,
 Et dare, quæ Charites munera lege iubent.
 Nec melius quemquam docui, cùm munus amico
 Porrigit, oblata vertere terga manu.

Istibi, quò veteri noua vincula neſcat amorì,
Hac me ferre iubet nomine dona ſuo.
Dixit, & aurata pyxis quæ veſte latebat,
Proditur. En, inquit, muneris arca tui.
Tum manibus reſerat promptis; & prima recluſi
Edidit ò quantum pignoris auræ iubet!
Qualis in herboſo latuit cùm fortè pyropus
Tegmine, gramineum perditus inter agrum.
Iamq. diu tacitam queſitus nocte per umbram
Sollicitum teſto lumine fugit herum.
At manus impoſtum ſi quæ leuct anxia gramen,
Sponte micans radijs proditur ille ſuis.
Non ſecus amoto nitidum velamine munus
Emicat, atq. vnà muneris auctor amor.
Detegitur ſacri ſpecies venerabilis Agni,
Et trahit ad vultus oſcula noſtra ſuos.
Promicat æternæ vexillum inſigne ſalutis,
Dum vocat ætherias ſignifer Agnus oues.
Cernitur expreſſa clemens in imagine Numen,
Et ſpirant ficto cerea ſigna Deo.
Signa quidem aut nudæ faciem referentia ceræ,
Aut quæ fulgenti ſerica veſte latent.
Serica, queis argentum, aurumq; & textile cocco
Fulget, & in paruo neſſitur-orbe decus.
Palla-

Palladiæ monumenta manus micat æmula calo

Plena quaterdenis arcula syderibus.

Irradiant varijs picti fulgoribus orbes,

Quos manus Idea dædala pinxit acu.

His auro murex, his murice cingitur aurum;

Et variat gratas mutua flamma vices.

Cingitur hic ostro, & ferrugine fuscus Ibera:

Circuit hunc rutilo fimbria picta croco.

Hic minio fibras, & vermiculis argenteis.

Distinctus vario discolor igne micat.

His riget, & nodis crispatur molliter aureis

Nexa per intortos flexilis ora sinus.

Qualis agit sese, & sinuosis flexibus anguis.

Torquet in undiuagam lubrica terga fugam.

His varium triplex discriminat ora volumen.

Et triplici serpit sericus angue labor;

Omniibus intexto micat astrum futile in auro.

Ambigeres, esset pyxis, an illa polus?

Tale decus non Indæ manus, non Lydius unquam

Edidit Idalia nobilis arte labor.

Non Sidon operosa, suo dum ludicra Marti

Alipedes Tyrio vellere pingit equos.

Aut sibi quæ radijs ordita est funus Arachne,

Spernere diuinam Palladis ausa manum.

*Aut quæ dadaleis operum miracula pensis
Munere texebat Cypridos Ida suæ.
Aut Babylon, pictas animat quæ pectine telas,
Aut animas pluma texere docta Pharos:
Seu doceat pulchro pictos heroas in ostro
Viuida mentito ludere bella metu.
Seu studeat rerum mutos effingere vultus,
Gaudeat ut verum spernere fictus ager.
Nimirum Charites habuit labor ille magistras,
An, cum Diua dedit munera, verba dedit?
Nam simul in mensam exposita est formosa supellex,
Pauit & optatus lumina nostra nitor:
Hæc, inquit mihi Diua, tuus, mea cura, sodalis
Munera dat, nostræ pignora sancta manus.
His meus orbiculis teritur labor impiger: hæc est
Orbita, quam Charitum sedula vertit acus.
Accipe, & acceptum à Diua Rinaldide munus
Sola, precor, seruet pectoris arca tui.
Iamq. vale, longumq. vale: felicia multos,
Et memores nostri dent tibi fata dies.
Sæpe alias te, si qua volet fortuna, reuisam,
Et pedibus notis limina notateram.
Hæc ait, & refugo se proripit alta volatu,
Et timuit grates Diua benigna meas.*

Sic

Sic aus, inspecto per iniquos aucupe lucos,
Auolat, occultum fallere cauta dolum.
Dumq. sequor vana fugientem voce; proteruam
Acrius irritant irrita verba fugam.
An, nisi Diua dato fugiat pro mūnere grates,
Gratia nec dici vera, nec esse potest?
Nec tamen aufugiens mihi me Dea linquit; & illa
Vt veniente ligor, sic fugiente trahor.
O Dea, quæ meritis inopem me ingentibus ornas,
Tene dies animo deleat vlla meo?
Ante suum casura dies labetur in ortum,
Surget ab occasu Cynthia ante suo;
Ante reget calo, versis in deuia fatis,
Noctis equos Phæbus, Cynthia lucis equos;
Aut oblita suum labentia flumina pondus,
In proprium vertent se resupina caput;
Aut eiecta tuum fugiet clementia pectus:
Quàm Dea tu nostro pectore lapsa cadas.

Ad Horatium Giāninum è Societate Iesu.

ELEGIA VI.

Musa (laceſſitum iam te ſua carmina mittet)
 Carmine Ianinum prima laceſſe meo.
 I, decet officium calami præuertere. cantum
 Præripe, Pieriam dum parat ille tubam.
 Quin age, conſilio ne me præuertat eodem,
 Per iuga difficilem corripe nota viam.
 Nota: niſi oblita es, quis te mecum egerit error,
 Cùm tulit huc vnum nos iter, vnus amor.
 Sape alacres gladijs concurrere vidimus hoſtes,
 Et prius, hic iſtum quàm paret, ille ferit.
 Hac etiam veri pugna lætantur amores;
 Et prius, hic munus quàm paret, ille dedit.
 Hanc odijs ne cede, precor, nec amoribus artem.
 Conuenit in mores aſtus vterq. tuos.
 Quippe dolos amor hoſtiles (dum vincat amorem)
 Nititur, ingenij vincat vt arte ſui.
 Acrior ad pugnam eſt odio, minus aptus ad enſes,
 Non minus ad palmas ingenuſque amor.
 Ergo alacrem non ante pedem fas ſiſtere, notas
 Quàm fueris tuto tramite nacta manus.

Quas

*Quas ubi vix medias inter defessa quieris,
Te culpam inspecta sentiet ille suam.
Ac velut obiectu speculi sordentia si quis
Viderit, admota corrigit ora manu.
Aspectu sic ille tuo damnatus, iniquas
Corriget officij sedulitate moras.
Tum iubeo Torquatum adeas festina Lobellum.
Iam breue, sed magni restat amoris iter.
Hanc illi, tibi quam mando, cane leta salutem,
Annuat ut grata vocibus aure tuis.
Tum memor hæc addas, studio me expleſſe fidei
Iuſſa, quibus noſtram vinxerat ille fidem.
Illa mihi caras inter non ultima curas
Cura fuit memori, quantulacunq. fuit.
Quæ mihi dicendæ dederat mandata salutis,
Omnia (ſic fidei ius fuit) acta refer.
Præterea mihi de geminis mandavit amicis,
Quò paret hic abitum, quò paret ille, rogem;
ſcilicet, hinc Ruſum quò proximus euocet annus,
Quæue virum maneat munera, quique labor,
Si ſciat, ut nolit carum neſcire ſodalem!
Pagina ſed veræ nuncia vocis eat.
Dic, illi iam penè pedes geſtire, ſuumq.
Diſceſſum aduentu prædidiſſe meo,*

Cetera nequicquam cupidi scitamus; & aures
 Turpius ad cupidas murmur inane crepat.
 Nec, Massum quæ fata vocent, quæ exitus, illi
 Spem datus hanc certo nuncius ore tulit.
 Omnia parendi studium suspendit; & illa
 Ire monet, celerem quæ rapit hora pedem.
 Iam, quod amicitie pepigit mea cura, peregi.
 Te fidei testem nouerit esse mea.
 Quæq. erat acceptis monitrix data pagina iussis,
 Excubias vigili præstitit illa mihi.
 Quicquid habet demum, nostro quod mandet amori,
 Dulce erit officij, dulce laboris onus.
 Hæc refer; & pleno quantum ære, vel ore valebit,
 Intonet extremum tibia pulsa Vale.

Ad eundem.

ELEGIA VII.

AT tibi quid Phæbus tādudū indormit Horati?
 Scilicet ut præeat tibia nostra tuam.
 En præit, & cantu iam te, velut ante, laceffit.
 Fac tua sit meritas reddere prompta vices.
 Excubitor, Ianine, tuo sum factus amori
 Qui negat officijs inuigilare suis.

Hen

Hec dormitat amans. ubi nunc amor exulat ille,

Cui dormire labor, cui vigilare quies?

Vis ne meam signare tibi vestigia Musam,

Tutus et ingressum, quâ ferat illa, feras?

Quid tua, sollicito quâ se via pandit amanti,

Me sibi Galliope postulat ire ducem?

Tu mihi dux, inquit, mihi fax, mihi præuius ignis:

Labor, inexpertum ni moderere pedem.

Quisq. solet comiti primas deferre pericli,

Tentandi dubium fluminis ante vadum.

Siccine tu mecum? scelus est in amore secundas

Querere, nam primas cedere nescit amor.

Ergo iter officij nisi me præeunte sequaris,

Ire neges potius, quàm prior ire velis?

An rudis, an novus es tam noto in calle viator?

Hic ductoris eget, quisquis amoris eget.

Nil equidem rebar de te mihi tale verendum,

Ultima cùm nostrum solueret hora pedem.

Nam fore iactabas, nobis ut missa præiret

Huc tua Pierijs picta tabella notis.

Cùm tamen huc veni, nec me præuenerat illa,

Nec subiit gressus ponè secuta meos.

Ire licet tarda citius testudine saltem

Debuit, aut paulò serius, ire tamen.

Denique iam venit nostris excita querelis .

Non amor euicit , non pudor ipse moras .

Sic ratis , ad cursum cui se laxare recusat

Anchora , vi rapidi soluit abacta Noti .

Sat mihi (quid refugis ?) tua te promissa ligarunt .

Nempe reum fidei te pudet esse tue .

Officij captiua sui tua dextera collo

Cum dedit amplexus vincula cara meo ,

Sponte sui nauos mihi pollicis obtulit usus ,

Et quicquid calami pangeret arte sui .

Quid tua Calliope ? munus congeffit in unum

Plectra , lyram , calamum , barbiton , ora , tubam .

Dic , ubi verborum tot millia ? distulit Eurus ,

Cui grauius frondem tollere pondus erat .

Califer ille olim . quin tu promissifer Atlas ?

Promissum est toto grandius Orbe tuum .

Pollicitis onerata fides cadit inter eundem ,

Aut labat , ad metam currere tarda suam .

Re tamen in parua lucrum est optabile falli :

Qui leuiter pungit ; ne feriare , monet .

Fraus leuis est magnæ monitrix fidissima fraudis :

Nuntiat obtectum visa fauilla rogum .

Desine promissis iam nos onerare caducis .

En tibi quo noster more reponit amor .

Iam

*Iam meus hoc iterum te carmine visit Apollo.
An tuus ad cantum mutuus esse neget?*

De mure capto.

ELEGIA VIII.

Claudite felices, mea lumina, claudite noctes:
Ducite per tacitas otia longa moras.
Somne redi: tuus hostis abest: fragor ille resedit,
Qui te luminibus depulit ante meis.
Ille tuus, tuus ille meis è sedibus hostis
Pulsus abest: reueni somnule, cæsus abest.
Iam murem, iam furem illum mea dextra cecidit,
Qui tibi latrator, qui mihi tortor erat.
Nocte caput tota versabam in stramine paruo.
Nulla meum poterat lumen inire quies.
Cum sopor interdum fessis illapsus ocellis,
Laxaret placido languida membra toro;
Ecce leues simul excitus fragor occupat aures,
Et subito ceruix impete quassa tremit.
Perpetuò latus huc, illuc reuolutus agebam,
Nescius ingratae ferre quietis onus.
Mæstaq. dum curis languent agitata diurnis
Pectora: penè oculis lux sine luce redit.

Erudiant ut visa tuos hæc facta labores,

Nec toto moueas orsa minora Deo.

Quæ benè suspiciunt Numen, stant Numine vires:

Et numquam audendi prodigus errat amor.

Perge animis, quò fama vocat te laudis auitæ:

Semper ab exemplo crescere discit bonos.

Inuida virtuti si qua est, aut æmula virtus,

Vlla ne sit meritis inuidiosa tuis?

Solue fidem. timor officio, mora cedat amor,

Sit licet attritis artibus ægra salus.

Inter opus truncas spera succrescere vires:

Roborat audendo spes animosa suos.

Ingeritur diuina suo de fonte voluptas,

Vt noua sit robur semper ad ausa recens.

Cense animo, quantùm fiducia Numinis audet.

Nulla pares casus alea sortis habet.

O genus, ò nomen stygio fendale Tyranno,

Impia ne fati inijce fræna tuis.

Huc te fata vocant: faciles da mentis habenas;

Tutus ut auriga cælite vectus eas.

Fortunati Ignatiadæ, si creditus Euro

Vester ad hæc puppim littora cursus agat.

Hæc ait; Et prono iam vespere lata supremum

Emerito clausit lumine vita diem.

Gratias agit amico ,

A quo cereas aliquot cælestis Agni
imagines dono acceperat.

ELEGIA V.

VNa mihi Charitum , sed qua non altera Cælo
Candidior , patrium linquere visa Polum.
Natio mentita vagum quæ lumine Solem ,
Insuetum nitido protulit ore diem .
Lectaq. nubiuago metiri tramite Cælum ,
Diffidit æriam molliter acta plagam ,
In me oculorum intentâ faces , intentâ volatum ,
Et prope me volucrem sistere certa pedem .
Qualis ad optatam volucris Mæandria ripam
Per vaga diuisum nubila mollit iter .
Aut modò quæ cinerum partu rediuiua suorum ,
Lata nouum pennis æthera lustrat auis .
Vt stetit , & nitido propius me aspexit ocello ,
Nota mihi incessu , notior ore Dea :
Sydereum risu reteggit mihi frontis honorem ,
Solvit & in tales dulcia verba sonos .
Sera , nec ignoras à quo tibi missa sodali ,
Munificæ venio fida ministra manus .

Nec mirere moram .potui vix vincere tandem,
Ne foret aduentus tardior hora mei.
Nam cū languentem morbi discrimine vitam
Ager in ingrato foverit ille toro:
Quid nisi deberem, natum miserata iacentem,
Anxia Pæonias querere mater opes?
Ille meas inter quondam, dum parvulus, vlnas
Gestit, & collo dulce pependit onus.
Signa gerit, queis rite meum se præbet alumnum,
Et totum in gremio se probat esse meo.
Vidisti egregia præstantes indole mores,
Et quæ iucunda gaudia fronte nitent?
Et mite ingenium, magnoq. sonantia Phæbo
Pectora, Pierium fundere docta melos:
Ora, fores animi, fidei imperiua dictis,
Nataq. Phæbeæ prodere mentis opes:
Et quicquid leti spirat clementia vultus,
Quiq. genas roseo sufficit igne pudor:
Omnia sunt nostri monumentum, & pignus amoris.
His testata gerit munera nostra notis.
Altera diuinæ servat decora inclyta laudis,
Quæ dedit Euphrosyne, quæq. Thalia soror.
Tota cohors Charitum studiis communibus illum
Auximus, & curam hanc æmulis auxit amor.
Nos

Nos illum ætheriam Aurora surgentis ad oram
Duximus, Eoas quæ citat illa rotas.
Vt, digitis cum mane diem Dea tingeret aureis,
Candentes roseo pingeret igne genas:
Vt superet longè Tithonia fata iuuentæ,
Multaq. florenti secula pube terat.
Dum tener assuevit blandis amplexibus olim
Cingere cervicem grata corolla meam:
Hic illi afflavi, ingenium, moresq. decoros,
Quiq. verecundo spirat ab ore lepos.
Scilicet in lucem, humana licet editus aluo,
Venerat, altricem dignus habere Deam.
Inter Acidalios illum mea cura liquores
Lavit, & Assyrio sparsit odore comam.
Pierios illi calamos, diuinaq. Phæbus.
Plectra dedit, precibus munera parta meis.
Quin, duce me, vitæ securum insistere callem
Cæpit, & æternæ molle salutis iter.
Quid memorem, quas ille meo de pectore traxit
Illecebras, animi dulcia vincla tui?
Hinc animos hominum didicit vincere merendo,
Et dare, quæ Charites munera lege iubent.
Nec melius quemquam docui, cum munus amico
Porrigit, oblata vertere terga manu.

Is tibi, quò veteri noua vincula nectat amorì,
Hæc me ferre iubet nomine dona suo.
Dixit, & aurata pyxis quæ veste latebat,
Proditur. En, inquit, muneris arca tui.
Tum manibus reserat promptis; & prima reclusi
Edidit ò quantum pignoris aura iubet!
Qualis in herbofo latuit cùm forte pyropus
Tegmine, gramineum perditus inter agrum.
Iamq. diu tacitam quesitus nocte per umbram
Sollicitum tecto lumine fugit herum.
At manus impostum si quæ leuct anxia gramen,
Sponte micans radijs proditur ille suis.
Non secus amoto nitidum velamine munus
Emicat, atq. vnà muneris auctor amor.
Detegitur sacri species venerabilis Agni,
Et trahit ad vultus oscula nostra suos.
Promicat æternæ vexillum insigne salutis,
Dum vocat ætherias signifer Agnus oues.
Cernitur expressa clemens in imagine Numen,
Et spirant ficto cerea signa Deo.
Signa quidem aut nudæ faciem referentia ceræ,
Aut quæ fulgenti serica veste latent.
Serica, queis argentum, aurumq; & textile cocco
Fulget, & in paruo nectitur orbe decus.

Palla-

*Palladiæ monumenta manus .micat emula calo
Plena quaterdenis arcula syderibus .
Irradiant varijs picti fulgoribus orbes ,
Quos manus Idæa dædala pinxit acu .
His auro murex , his murice cingitur aurum ;
Et variat gratas mutua flamma vices .
Cingitur hic ostro , & ferrugine fuscus Ibera :
Circuit hunc rutilo fimbria picta croco .
Hic minio fibras , & vermiculis argenteis .
Distinctus vario discolor igne micat .
His riget , & nodis crispatur molliter aureis
Nexa per intortos flexilis ora sinus .
Qualis agit sese , & sinuosis flexibus anguis .
Torquet in undiuagam lubrica terga fugam .
His varium triplex discriminat ora volumen ,
Et triplici serpit sericus angue labor ;
Omnibus intexto micat astrum futile in auro .
Ambigeres , esset pyxis , an illa polus ?
Tale decus non Indæ manus , non Lydius unquam
Edidit Idalia nobilis arte labor .
Non Sidon operosa , suo dum ludicra Marti
Alipedes Tyrion vellere pingit equos .
Aut sibi quæ radijs ordita est funus Arachne ,
Spernere diuinam Palladis ausa manum .*

*Aut quæ dædaleis operum miracula pensis
Munere texebat Cypridos Ida suæ.
Aut Babylon, pictas animas quæ pectine telas,
Aut animas pluma texere docta Pharos:
Seu doceat pulchro pictos heroas in ostro
Viuida mentito ludere bella metu.
Seu studeat rerum mutos effingere vultus,
Gaudeat ut verum spernere fictus ager.
Nimirum Charites habuit labor ille magistras,
An, cum Diua dedit munera, verba dedit?
Nam simul in mensam exposita est formosa supellex,
Pauit & optatus lumina nostra nitor:
Hæc, inquit mihi Diua, tuus, mea cura, sodalis
Munera dat, nostra pignora sancta manus.
His meus orbiculis teritur labor impiger: hæc est
Orbita, quam Charitum sedula vertit acus.
Accipe, & acceptum à Diua Rinaldide munus
Sola, precor, seruet pectoris arca tui.
Iamq. vale, longumq. vale: felicia multos,
Et memores nostri dent tibi fata dies.
Sæpe alias te, si qua volet fortuna, reuisam,
Et pedibus notis limina notat eram.
Hæc ait, & refugo se proripit alta volatu,
Et timuit grates Diua benigna meas.*

Sic

Sic aus, inspecto per iniquos aucupe lucos,

Auolat, occultum fallere cauta dolum.

Dumq. sequor vana fugientem voce; proteruam

Acrius irritant irrita verba fugam.

An, nisi Diua dato fugiat pro munere grates,

Gratia nec dici vera, nec esse potest?

Nec tamen ausugiens mihi me Dea linquit; & illa

Vt veniente ligor, sic fugiente trahor.

O Dea, quæ meritis inopem me ingentibus ornas,

Tene dies animo deleat vlla meo?

Ante suum casura dies labetur in ortum,

Surget ab occasu Cynthia ante suo;

Ante reget calo, versis in deuia fatis,

Noctis equos Phæbus, Cynthia lucis equos;

Aut oblita suum labentia flumina pondus,

In proprium vertent se resupina caput;

Aut eiecta tuum fugiet clementia pectus:

Quàm Dea tu nostro pectore lapsa cadas.

Ad Horatium Giāninum è Societate Iesu.

ELEGIA VI.

M^Vsa (laceſſitum iam te ſua carmina mittet)
 Carmine Ianinum prima laceſſe meo.
 I, decet officium calami præuertere. cantum
 Præripe, Pieriam dum parat ille tubam.
 Quin age, conſilio ne me præuertat eodem,
 Per iuga difficilem corripe nota viam.
 Nota: niſi oblita es, quis te mecum egerit error,
 Cum tulit huc vnum nos iter, vnus amor.
 Sæpe alacres gladijs concurrere vidimus hoſtes,
 Et prius, hic iſtum quàm paret, ille ferit.
 Hac etiam veri pugna lætantur amores;
 Et prius, hic munus quàm paret, ille dedit.
 Hanc odijs ne cede, precor, nec amoribus artem.
 Conuenit in mores aſtus vterq. tuos.
 Quippe dolos amor hoſtiles (dum vincat amorem)
 Nititur, ingenij vincat vt arte ſui.
 Acrior ad pugnam eſt odio, minus aptus ad enſes,
 Non minus ad palmas ingenioſus amor.
 Ergo alacrem non ante pedem ſas ſiſtere, notas
 Quàm fueris tuto tramite nacta manus.

Quas.

Quas ubi vix medias inter defessa quieris.

Te culpam inspecta sentiet ille suam.

Ac velut obiectu speculi sordentia si quis

Viderit, admota corrigit ora manu.

Aspectu sic ille tuo damnatus, iniquas

Corriget officij sedulitate moras.

Tum iubeo Torquatum adeas festina Lobellum.

Iam breue, sed magni restat amoris iter.

Hanc illi, tibi quum mando, cane leta salutem,

Annuat ut grata vocibus aure tuis.

Tum memor hæc addas, studio me explesse fidei

Iussu, quibus nostram vinxerat ille fidem.

Illam mihi caras inter non ultima curas

Cura fuit memori, quantulacumq. fuit.

Quæ mihi dicendæ dederat mandata salutis,

Omnia (sic fidei ius fuit) acta refer.

Præterea mihi de geminis mandavit amicis,

Quò paret hic abitum, quò paret ille, rogem.

Scilicet, hinc Rufum quò proximus euocet annus,

Quæue virum maneant munera, quæue labor,

Si sciat, ut nolit carum nescire sodalem!

Pagina sed veræ nuncia vocis eat.

Dic, illi iam penè pedes gestire, suumq.

Discessum aduentu prædidicisse meo,

Cetera nequicquam cupidi scitamus; & aures
 Turpius ad cupidas murmur inane crepat.
 Nec, Massum quæ fata vocent, quæ exitus, illi
 Spem datus hanc certo nuncius ore tulit.
 Omnia parendi studium suspendit; & illa
 Ire monet, celerem quæ rapit hora pedem.
 Iam, quod amicitia pepigit mea cura, peregi.
 Te fidei testem nouerit esse mea.
 Quæq. erat acceptis monitrix data pagina iussis,
 Excubias vigili præstitit illa mihi.
 Quicquid habet demum, nostro quod mandet amor,
 Dulce erit officij, dulce laboris onus.
 Hac refer; & pleno quantum ære, vel ore valebit,
 Intonet extremum tibia pulsa Vale.

Ad eundem.

ELEGIA VII.

AT tibi quid Phæbus tādudū indormit Horati?
 Scilicet ut præcat tibia nostra tuam.
 En præit, & cantu iam te, velut ante, lacescit.
 Fac tua sit meritas reddere prompta vices.
 Excubitor, Ianine, tuo sum factus amor
 Qui negat officijs inuigilare suis.

Hen

*Hec dormitat amans. ubi nunc amor exulat ille,
 Cui dormire labor, cui vigilare quies?
 Vis ne meam signare tibi vestigia Musam,
 Tutus et ingressum, quâ ferat illa, feras?
 Quid tua, sollicito quâ se via pandit amanti,
 Me sibi Calliope postulat ire ducem?
 Tu mihi dux, inquit, mihi fax, mihi præuius ignis:
 Labor, inexpertum ni moderere pedem.
 Quisq. solet comiti primas deferre pericli,
 Tentandi dubium fluminis ante vadum.
 Siccine tu mecum? scelus est in amore secundas
 Quærere, nam primas cedere nescit amor.
 Ergo iter officij nisi me præeunte sequaris,
 Ire neget potius, quàm prior ire velis?
 An rudis, an nouus es tam noto in calle viator?
 Hic ductoris eget, quisquis amoris eget.
 Nil equidem rebar de te mihi tale verendum,
 Vltima cum nostrum solueret hora pedem.
 Nam fore iactabas, nobis ut missa præiret
 Huc tua Pierijs picta tabella notis.
 Cum tamen huc veni, nec me præuenerat illa,
 Nec subijt gressus ponè secuta meos.
 Ire licet tarda citius testudine saltem
 Debuit, aut paulò serius, ire tamen.*

Denique iam venit nostris excita querelis .-

Non amor euicit, non pudor ipse moras .

Sic ratis, ad cursum cui se laxare recusat

Anchora, vi rapidi soluit abacta Noti .

Sat mihi (quid refugis?) tua te promissa ligarunt .

Nempe reum fidei te pudet esse tue .

Officij captiua sui tua dextera collo

Cum dedit amplexus vincula cara meo ,

Sponte sui nauos mihi pollicis obtulit usus ,

Et quicquid calami pangeret arte sui .

Quid tua Calliope? munus congeffit in unum

Plectra, lyram, calamus, barbiton, ora, tubam .

Dic, ubi verborum tot millia? distulit Eurus ,

Cui grauius frondem tollere pondus erat .

Califer ille olim, quin tu promissifer Ailas?

Promissum est toto grandius Orbe tuum .

Pollicitis onerata fides cadit inter eundum,

Aut labat, ad metam currere tarda suam .

Re tamen in parua lucrum est optabile falli:

Qui leuiter pungit; ne feriare, monet .

Fraus leuis est magnæ monitrix fidiissima fraudis:

Nuntiat obiectum visa fauilla rogam .

Desine promissis iam nos onerare caducis .

En tibi quo noster more reponit amor .

Iam

Iam meus hoc iterum te carmine visit Apollo.

An tuus ad cantum mutuus esse neget?

De mure capto.

ELEGIA VIII.

Claudite felices, mea lumina, claudite noctes:
Ducite per tacitas otia longa moras.

Somne redi: tuus hostis abest: fragor ille resedit,

Qui te luminibus depulit ante meis.

Ille tuus, tuus ille meis è sedibus hostis

Pulsus abest: reueni somnule, casus abest.

Iam murem, iam furem illum mea dextra cecidit,

Qui tibi latrator, qui mihi tortor erat.

Nocte caput tota versabam in stramine paruo.

Nulla meum poterat lumen inire quies.

Cum sopor interdum fessis illapsus ocellis,

Laxaret placido languida membra toro;

Ecce leues simul excitus fragor occupat aures,

Et subito ceruix impete quassa tremit.

Perpetuò latus huc, illuc reuolutus agebam,

Nescius ingratae ferre quietis onus.

Mæstaq. dum curis languent agitata diurnis

Pectora: penè oculis lux sine luce redit,

Talia per longas ducebam tædia noctes.

Paruus erat tanti mus mihi causa mali,

Qui mihi restincto cùm vix nutantia lychno

Clausâ soporifera lumina nocte forent:

Protinus excito tectum stridore pererrat,

Et fugit attonita territus aure sopor.

Illum ego dum certa venari fraude laboro;

Armor, & hunc facili molior arte dolum.

Composui curuam læui super affere testam,

Alius ut paruo vimine fulta cubet.

Sic tamen, ut lento vimen decumbere tactu

Possit, & hoc itidem, testa cadente, cadat;

Quæ sublata suum dum prona recumbit in alueum,

Ingressum taciti muris aperta manet.

Casura struitur fallax testudine tectum,

Nec patitur longas prompta ruina moras.

Esca subest aut nux, aut fumidus igne recenti

Caseus: hunc vinctum vimine vimen habet.

Vimen ut à tactu simul hoc, simul illud eodem

Corruat, & teste casus utrumq. premat.

Musculus olfactum noctu succedit ad escam,

Lentaq. securo vimina dente petit.

Illa ruunt: simul ipsa sequi non tarda ruinam

Incumbit prædæ conscia testa suæ.

Mus,

Mus, ubi se paruo conclusum carceris alueo
 Sentit, & effugio iamua nulla patet :
 Pressus agit sese, & luctamine versat inani :
 Non fuga tentatis saltibus vlla datur
 Testa vagans circum, atq. assultibus acta subactis
 Vndiq. succusso fornicis orbe sonat,
 Luctantemq. feram non eluctabilis arcet,
 Et premit exiliens pulsa, repulsa caput.
 Præda latens vanos cæco rotat impete saltus,
 Et furijs rabidos implicat acta pedes.
 Dumq. petit, repetitq. insano vertice tectum,
 Nititur in vanam pressa, repressa fugam.
 Fit fragor. excutitur trepido de lumine somnus :
 Meq. monet capta stridula lucta fere.
 Lætor. At, at nostras, inquam, lairuncule fraudes
 Non erat ingenij fallere posse tui.
 Nonne tibi toties prædixi muscule? nonne hoc
 Illud erat, nostræ quod cecinere minæ?
 Omnia nunc repetas vitæ commissæ prioris;
 Et tibi supplicij præcine fata tui.
 Tene meam, tu ne ille soles, insane, papyrus,
 Et teneros auido rodere dente libros?
 Non morsus, non ore liber, sed mente vorandus:
 Littera non editur dente, sed ingenio.

*Dic quoties turbata mei per culmina tecti
Pulvereo nostrum sparseris imbre torum?
Quisquilæ rimosa mihi per tecta pluebant,
Quas tuus excuteret nocte silente fragor.
Sic ego te posthac sordes cribrare docebo,
Ut tua sub cribro sordcat aula tuo.
Tu mihi gestibas placidam turbare quietem,
Ludens terriculis lumina nostra tuis.
Sæpe tuo sensi limen strepere omne recursu,
Et velut errantes verrere tecta rotas.
Te ne feram insidijs mihi somnum abrumpere tantis?
Tu ne meum vexes stridula larua caput?
Qui sæpe ad vigiles rapias mea lumina curas,
Sæpe etiam vano luseris ipse metu.
Iam repeto quoties nostri de sanguine lychni
Expleret fauces uncta rapina tuas.
Improbe fur, plenas populari nate lucernas,
Siccine Palladiæ pabula lucis amas?
Ipsa etiam explorans per cæcam ellychnia noctem,
Ausus es in medijs linguere raptâ libris.
Omnia iam sordent olidis obducta lituris:
Penè caret maculis pagina nulla tuis.
Si mihi quid pollex, calamine industria peccet;
Quid iuvat errores ista litura meos?*

Semine

Seminè quin etiam, tua quod malè seminat alius,

Non puduit mensam spargere saepe meam.

Improbe, quem sperem tali de semine fructum?

Hoc nequit in nostro crescere semen agro.

Mox ego te serere, & longè petere arua docebo,

Aptaq. seminibus quærere rura tuis.

Tu mihi flectendi sedem quoq. poplitis, in qua

Nitor ad orandum, cernuus ante Deum,

Audebas, infande, olidis respergere baccis,

Sordida quas alui coxerat olla tui?

Nil mihi te puduit, pecus ò scèdissima, tantùm

Hac turbare pias impietate preces?

An locus, an latebræ deerant; ubi, luride, posses

Eiectum saturi spargere ventris onus?

Nunc tua furandi prodit te insana cupido:

Detegit auctorem fraus iterata suum.

● scelus, ò nostræ fur importune quietis,

Quo mihi supplicio crimina tanta lues?

An potes, ut debes, talem mihi perfide pœnam

Pendere, quæ capiti sit medicina meo?

Talia dum minitans iactò; non segnius ille

Sese agit, & paruo clausus in orbe gemit.

Excitor è stratis, hiemiq. obluſtor, & auræ:

Frigidaq. inuito tegmine membra tego.

Vestigo pedibus crepidas celer. altera decrat:

Obuia sic geminos prouocat una pedes.

Altera quo sublata dolo, quibus erret in oris

Miror, & hinc mentem distrahor, inde pedem.

Tandem animo subit, magno me urgente tumultu,

Lumina cum primus clauserat ante sopor,

Abreptam subito crepidam iactasse furore,

Quo simul horrerent limina, tecta, solum.

Scilicet ut vano terrerem verberare murem,

Cuius erat strepitu pulsa fremente quies.

Pes ubi desperat crepidam; subit ima cubilis

Fulcra manus, notam querere docta viam.

Hic mihi calceoli externum seruantur ad usum,

Quos terit urbani nobile callis iter.

Horum alter, quemcunque manus sortitur, ad unum

Aptatur, crepida deficiente, pedem.

Non procul hinc studiorum intus male sana meorum

Mensa reuoluendis distat onusta libris.

Quam super incurua structus testudine carcer

Luclantem angusto clauserat orbe feram.

Huc feror attento numerans vestigia gressu,

Ne mihi nox celerem fallat opaca pedem.

At manus explorat cecas prætenta tenebras,

Et regit obscurum præuia noctis iter.

Iam

Iam testam illasus teneo: prædamq. subactam

Dextera, correpto fornicis orbe, premit.

Quid facerem? si testa manu submota leuatur,

Lubricus obiectam falleret ille manum.

Quis scit, an & digitum morsu perstringat acuto,

Et victore necem victor ab hoste ferat?

Subiectam incæpit testudo vertere mensam

Huc, illuc tremula sapius acta manu.

Nec se, mota licet, resupinam inuertit in alium.

Sed terit inçulti fornicis ore solum:

Vt flictum sic trusa inter se cauda frequentem

Exerat instanti tortilis ansa neci.

Irrita sedulitas. Aliam tamen ordior artem,

Primaq. commentum corrigit orsa nouum.

Longa humeros multo mihi tegmine vestis obibat,

Cui patulum cogit plurima ruga sinum.

Hanc manibus summa collectam amplector ab ora:

Plenaq. crispanti dextera fasce tumet.

Tum super obtento testam velamine condo,

Quam circum amplexu brachia nexa cubant.

Vt cum subiecto releuetur ab assere fornix,

Et data iam profugum ianua cesset iter;

Præda per offusum sese fugitiua volumen

Induat in varios illaqueata sinus.

Quam manus attento cùm senserit obuia tactu,
 Occupet, & valido proterat ungue caput.
 Dextera se circum digitis obeuntibus obdit.
 Ne fera tentatam vincat inire fugam.
 Testaq; subiecta quæ strictim oppressa tabella
 Testa subest posito tegmine, testa manu,
 Prenditur, & laeva parçè suspensa tenetur,
 Vt leuet è tacto dedita labra solo.
 Hinc tamen in faciem pressi cubat asseris: indo
 Submouet erectum semisopita latus.
 Prada fugam testa submotam secta per oram
 Exerto profugum vertice tentat iter:
 Cùm simul oppressi caput intercepta labello
 Fornicis, & subito pondere pressa gemit.
 Cui manus impositam validè simul utraq; molem
 Laeva suo subigit robore, dextra suo.
 Nec mora: disiecto ceruix elisa cerebro
 Oïa ceruici vidit adepta mea.

De tussi, ac phthisi,

Qua Poëta per diu vexatus, occubuit
tandem.

ELEGIA IX.

Quid tantū hanc pulsas animā mala pectoris he-
Et fragiles vitæ succutis alta fores? (Spes.
Quid me adeo spirare vetas, atq. ima profundo
Pectora singultu pulsa, repulsa premis?
Mitius incudem gemino cum fratre Pyracmon
Tundit, ubi Ætnæus polluit astra vapor.
Æmula fraterno rupes Scyllæa barathro,
Mitius alliso personat ista freto.
Vincula si nostrum fuerent adamantina pectus,
Impete sat poterant dissiluisse tuo.
Cede loco vesana. quid ò tam sæua recurris,
Et toties pulso gutture rauca sonas?
Nil nostri miserere? quid hæc præcordia tanto
Verbere, quid tanto vulnere corda petis?
Quid sollem hoc gestis vitalem inflare veneno?
I fera, sic fauces infice Gorgoneas,
Angor, & heu totos penitus traiecta per artus
Figere me tentat sæua doloris acus.

Saucia iam reddunt roseum præcordia rorem,

Vitaq. per vetitas liquitur hausta vias.

Insidiosa animæ clausum penetrabile pererras,

Et vitam è propria cominus arce petis.

Spumantem ex imo vix pectore vellimus æstum,

Quo tenues animæ suppressis arcta sinus.

Faucibus insultas, & ineluctabilis obstas,

Ne faciles vitæ transigat aura vices.

Inq. fatigatum repetitis pulsibus haustum

Nequicquam oclusas nititur ante fores.

Dumq. animæ tenues intercipis aspera ductas;

Spiritus impulsu subsilit vsq. tuo.

Frangitur, & victis nequicquam assultibus hæret

Nescius obstructum rumpere vocis iter.

Nixibus immoritur pressis, & creber anhelus

Obdita succussu pelleret claustra fremit.

Ab latus, ab pectus laxa compage resoluo.

Ilia quis tantus diffuit ima labor?

Nulla ne depulsam reuocent momenta quietem?

Nulla ne singultus sopiat hora meos?

Semper hic ex imis animam trahet ossibus angor,

Spumeus & pleno gliscet in ore tumor?

Plurima curarum per noctem occurSAT imago,

Et queror insomnes peruisit ire moras.

Ab

Ab quoties fessis, quoties sopor instat ocellis,
 Et fugit assultu territus ille tuo.
 Siccine te nullæ vicere Machaonis artes,
 Sæuaq. Pæonia pharmaca tunsæ manu?
 Ab nequeo curas ultra perferre medentum.
 Iam medicæ cunctas hausimus artis opes.
 Et violam, & rosea pressum de fronde liquorem,
 Quem glaciât dulci saccharis unda gelu.
 Atq. Arabum pingui partos ab arundine rores,
 Et quos arboreo cogit ab imbre Syrus.
 Balsamaq; & castiam, & liquefacti pocula farris,
 Indica puniceo cinnama mista croco.
 Et lac triticeum, & gallis expressa recoctis
 Inscula, supremis debita dona malis.
 Præterea varias, heu barbara nomina, fruges,
 Sacra Podalirij quas tegit urna senis.
 Vbere me pingui multum pauere capillæ:
 Me quoq. ridiculum pavit asella nothum.
 Fusa gracillantum est acies cristata volucrum:
 Tota vacat dapibus cors populata meis.
 At noua tu medicam capis incrementa per artem,
 Sæuius ingenio gliscere docta meo.
 Quæq. ego supposui vitæ modò fulcra labanti,
 Addita seuitis tela fuere tue.

O succis lactata meis, dum subdita malis
 Mellea per dulces manditur ossa moras.
 Pectoris hospitio dudum grauis hospita nostri
 Vteris, externum querere tarda larem.
 At tua durities ortus cum sidere nostri
 Sanxit in interitum fœdera certa meum.
 Sic tibi depactam nostri iam funeris horam
 Exigis, indignam poscere docta fidem.
 Parce, quaterdenos nondum superauimus annos,
 Ne medium caræ præstrue lucis iter.
 Parce, parant en quanta mei monumenta labores,
 Quis vouere suos secula longa typos.

De Amici iurgio.

ELEGIA X.

Q Vis furor hic mentem curis ultricibus armat?
 Quatantū hoc animo vulnus ab aure venit?
 Lentū quid aura mali, quid habet vox una pericli,
 Qua me suspecti pectoris ira petit?
 Quis mihi per tacitas Mauors immurmurat aures?
 Prouocor, & tota classica mente sonant.
 Me ne leui tantum impulsu nutare, nec ullo
 Tracipitem nisi sistere posse pedem?

Ab

Ab mea quàm nullo pietas me robore vallas,
Cum fugiat lento murmure pulsa quies!
Rumpitur imbelles fragilis lorica per ictus.
Dura nec Herculeus vulnerat æra labor.
Nullus agit Boreas altam Babylona colossis:
Qualibet arboreas decutit aura comas.
Non scopulos irata mouet maris unda, sed algas:
Æra liquant, valide non adamanta faces.
Lusimus; & subito lusus ad iniqua coegit
Iurgia, vocali cuspide tactus honor.
Va mihi, sit tanto concussum vulnere pectus
Traiecit insani missilis aura loci:
Quid tum cladis erit, cum Mars sua fulmina linguis
Miscet, & igniuomas sæua per ora minas?
Tanta ne pacatæ veniunt ad prælia mentes,
Si data ridendi tessera, risus eat?
Tu seris hæc animis cultrix natura malorum
Semina, quæ stygium germen adulta ferant.
Quæ tanto medicina malo, quæ cura medentum
Occurrat, stygiam pellere docta luem?
Quæ veniunt animis faciles aconita per aures,
Nulla Podalirij sustulit arca senis.
An penitus defuncta salus, nec scire licebit
Vnde petam lingua debita septa mea?

Vincitur aduerso præceptis à remige flumen :
 Ingenium certo viceris ingenio .
 Nauita pugnaces fallit lucamine ventos :
 Tu naturam Euros fallere cogetuos .
 Quantum animæ, tantum reddunt præcordia flammæ ,
 Et flammam ignimoui flaminis aura fouet .
 Ergo animo tantum exitij, tantum una malorum
 Ingerit optatæ vocula laudis inops !
 Verus amor verum nunquam deludit amorem :
 Alterno laudum munere crescit amor .
 Nec tamen alternum debet dare vulnus amicus ,
 Cùm sua verbosus fœdera læsit amor .
 Discite , qui lusu tenerum tentatis amorem ,
 Ne sapiant acres ludicra verba sales .
 Lusus amicitiae est ludenti parcere amico ,
 Parcendi nullam reddere materiem .
 Mollis amor velli metuit : nam sæpius illi
 Exprimitur lento multus ab ungue cruor .
 Contemptu contemptus honos redimendus honore est :
 Et pretium diræ vox male iacta necis !
 Si tamen ingenium natiuo polleat oestro ,
 Hac hebetet virtus spicula cote sua .
 Illa aciem genij meliores format in usus ,
 Vnde datum lingua nobile virus eat .

*Sit tua quis læto sensu conuicia risu,
 Cui pudor aspectu fascinat ora tuo:
 Tu ne perge ioco cedentem urgere proteruo,
 Nec mollem rigido pollice carpe cutem.*

Ad Amicum Massæ rusticantem.

ELEGIA XI.

Qui tibi Lubrensi sine me cum Pallade lusus
 Inter odoratos, dulcis amice, sinus?
 Scilicet Hesperidum lucos, & flumina curas
 Quærere, tam letos abditus inter agros.
 An Musis certare tuis dum Massica Siren
 Nititur, indigna prælia voce moues?
 Qualis ab aspectu ridet piscosa propinquo
 Crateris, clausi nobilis orbe freti?
 Hæc tibi magnorum domitrix Regina natantum
 Destinât ad lautas squamea regna dapes:
 Delicijs operata tuis, gratoq. labori
 Prompta suum celeri Nerea lintre natat.
 Et varias tentat pelagi studiosa per artes
 Squamigerum tota fallere nocte pecus:
 Ut paret æquorea munus tibi nobile præda,
 Atque suo mensas dilet honore tuas.

Seu teneros certa venatur arundine fargos:
 Seu vocat undiuagos ad sua lina greges:
 Seu iacit illecebris vescos fallacibus hamos,
 Seu labyrinthæo vimina texta dolo.
 Seu quid agit nocturna suum populata profundum,
 Ad tua littoreas munera cogit opes.
 Quid pater Autumnus, viridem qui valle recessum
 Incolit, & *Villæ pinguis culta Nouæ,
 Ut viret, ut flauo vultum benè concolor auro
 Porrigit ad promptas pendula pomæ manus!
 Qualis adest plenis montanos inter agrestes
 Corbibus, & saturi munera portat agri!
 Ut tibi pampinea furtim subridet ab umbra,
 Baccatam æstiuo torridus igne comam!
 Carpe manu: quid furta times? age, carpe labellis.
 Talia flagitium est condere furta sinu.
 An potius ficu lacrymosum nectar ab alta
 Te vocat, & toto queritur vncus agro?
 Tende manum, & ramosa leui pete culmina saltu.
 O mihi si talem deneget vncus opem.
 Harpago mihi longus eram, mihi furca triformis;
 Cùm foret ista oculis obuia præda meis.
 Tam breuior saltu, quàm corpore longior illa
 Arbor erat, cuius milia poma forent.

Cùm

* Villa Noua
 vulgo voca-
 tur locus, vbi
 conditū Mas-
 sense Colle-
 gium Socie-
 tatis Iesu;
 ædificio satis
 amplo, hor-
 tisque laxissi-
 mis.

Cùm benè succiderem, calcem collectus in imum,
Subsiliens iacto corpore fulmen eram.
Vna oculis tutamen erat manus, altera forceps,
Lauaq. dexterior, quàm mihi dextra fuit.
Brachia nectebant ramos me curua per altos;
Pensilis è viridi culmine cancer eram.
Nulla suam vitis complectitur arctius ulmum,
Non ita populeas implicat vlla comas.
Non hederæ testis hæserè tenacius altis,
Culmine dum toto reptile germen agunt.
Tu melius sacras Phœbi populabere lauros,
Lectaq. de summo vertice ferta geres.
Ast ego Pomonæ melior populator opimæ,
Ardua natiuo forcipe poma legam.
Nunc age, vicinum facili pete tramite fontem,
Vinea quâ longo tramite radit iter.
Hic nemiùs aucupio felix. viden, inuolat umbris
Ales, & Autumni pabula nota petit.
En syluosa fremit per opaca volatile vulgus:
Pande per aërias retia rara vias.
Vt, cùm pennigeri venient ad pocula cœtus,
Aut repetet sedes garrula turba suas:
Irruat umbrosùm in tricas per inane patentes,
Et cadat in medias capta cæterua plagas.

Tende dolos: lucum tibi serica cingat Archne,
 Cæcaq. prætento flumina casse tegat.
 Et mediam defendat inobseruabilis auram,
 Quà parat aligeris hospita tecta nemus.
 Parte alia, quàm culta novos dant germina sætus,
 Et bibit irriguas pomifer hortus aquas,
 Stet pedicis armata tuis ficulnea malus,
 Ad sua quæ pingues prandia poscit aues.
 Si qua mel illibata liquat lacrymabile ficus,
 Quæ benè iam lacera palleat in tunica;
 Hic propius, quocunq. venit sessura volucris,
 Nectaream cupido vellat ut ore dapem;
 Obsideat ramum laqueo fraus apta soluto,
 Quæ sciat in nodum tacta redire suum:
 Ut, cum insidentes iam senserit alitis ungues,
 Illaqueet subita nexilis arte pedem.
 Si quis abit tota nemorum * feriatus ab umbra
 Aliger, & fraudes horret adire tuas:
 Hunc procul accersens pellaci noctua cantu,
 Conciliet visco commoda lena tuo.
 Illa capit captiua suos simul ales, & auceps,
 Et consanguineum prodere nata genus.
 Illam omnis pennata cohors illudere certant,
 Cum venit in medium noctis alumna diem.

* Feriatus,
 i consonanti
 trisyllabum
 facit.

ipsa

*Ipsa caput quassat gestu nugata loquaci,
Quale ciet choreas Copa Syrisca suas;
Mille salit, resilitq. modis. nunc vertice nutat:
Gutturâ nunc rauco laxat hiulcâ sono.
Nunc subitis actas furijs cita subrigit alas,
Et iacit imbelles irrequieta minas.
Nunc plumas arrecta leues tumet hispida toto
Corpore, senticomus cespes, an hirtus Herix?
Nunc geminas pluma cristas attollit, an aures?
Ni fuerat pennis obsita, felis erat.
Visa suos, audita suos irritat amantes,
Aligeros lusu fallere docta procos.
Seu levis insurgens iacto micat ardua collo,
Seu collecta suos incubat ante pedes.
Seu retro, prorsumq; ultra, circumq; supraq.
Acta, breuem vario circinat orbe locum.
Hanc sibi libertam docuit sic ludere Pallas,
Tristia dum letis temperat arma iocis.
Hanc atibus spectandam alta super arbore siste,
Quæ canat insidum stamine vincta pedem.
Tum quæ face sua sibi leuit, & unguine turdus
Vimina, per totum consere crebra nemus.
Crebra super fruticum sata virgea, crebra sub umbrâ,
Quo se cumq; virens brachia lucus agit;*

Totatibi circum lita glutine sylua rapaci
 Aërys cladem præparet hospitibus.
 Hic tibi frondosam tacitus compone latebram,
 Teq. sub arboreum collige tectè larem.
 O quantam aspicias volucrum concurrere turbam,
 Et tibi cum lenæ ludere fraude tuæ.
 Tum medio in luco, piceis impingere ramis,
 Et gemere, & patrio mittere vota Ioui.
 Hanc videas ad gulten, & ineluctabile nexum
 Hærentem in media querere morte fugam.
 Hanc mordente litu deprensam, & peste tenaci,
 Aërio claudam serpere remigio.
 Tu cape viscata labentem ex arbore prædam,
 Et caue, ne in medias incidat illa rubos,
 Sæpe aliquam videas pennis errare picatis,
 Dumeaq. amisso querere septa Polo.
 Quid timidam sequeris cursu ruiture fragoso?
 Sylua tibi volucres non nisi muta vocat.
 Sta piger: unius parua est iactura volucris.
 Dum nemus insidijs pareat omne tuis.
 Aut illam immissa profugam venare Lycisca,
 Quæ sit nare sagax, non tamen ore loquax.
 Noctua si nulla est auium tibi nata satelles,
 Hoc mea sufficiet Musa ministerium.

Pieris

Pieris illa quidem vana est, & mimæ volucrum.

Maius an indecori queris in ore decus?

Ipsa tibi in summo stabit sine compede ramo,

Accito volucrum ludificanda choro.

Nullus erit, patrîs qui non ruat ales ab astris.

Cùm ludicra volulæ viderit ora meæ.

Ne linat aspersu lucum tibi viscus avaro.

Illa fidem aucupio fallit auarities.

Hic labor Auroræ sacer est. at sacra sopori,

Cùm redit æstivas quæ tulit hora dapes;

Sive sub arboreo fuerint conuiuia lecto,

Quâ fremit umbrosum per nemus aura fugax;

Sive ubi vicino generosum ex amne lyæum

Sponte propinato temperat unda gelu:

Altera sublatis venaberis otia mensis:

Fabula cum sessis iussa valere iocis.

Ergo age, vicino quâ murmurat unda sub antro,

Floreus, atq. vdo fornice serpit ager;

Hic ubi sollicitis indicta silentia curis,

Ne fuge mustoso sternere membra toro.

Hic & odorati frutices, & Massica tempe:

Naias hic studiis hospita, Phæbe, tuis.

Et nemus undoso semper vocale susurro,

Et volucrum dulci carmine sylua loquax.

Et corylos inter, grato suaue aspera succo
 Mala nitent passim semicolore croco.
 Exulet hinc Lethæa ferens obliuia somnus,
 Qui sopita graui pectora nocte premit.
 Hic habitas nostri felix tu luminis hospes,
 Semiquiete sopor, semisopora quies.
 Tu leuiter lucem fessis obnubis ocellis,
 Immemor ut non sim, nec memor ipse mei.
 Tu mihi nec placido pactos à vespere somnos,
 Nec partem è solida demere nocte soles.
 At satis indultum nemori, & syluestribus umbris.
 I, noua delicias quære per orsa nouas.
 Falle moras: iam sera dies. ad littora Nereus
 Te vocat, & festa lubrica puppe Thetis.
 Stat tibi quadrijugis Neptunia rheda lupatis:
 Ibis cæruleis mite per æquor aquis.
 Litoreumq. iugum, & musco lita saxa marino,
 Plausaq. blandisonis fluctibus antra leges.
 Æquoreus puppi stabit iaculator ab alta,
 Vndinagas certa qui petat arte feras.
 Hic tibi vimineo saliet captiua sub alueo,
 Eruxa muscoso squamea turba salo.
 Nullus eris calamo, nullus labor irritus hamo:
 Sæpe grauem iactò Protea casse trabes.

Et Xiphiam nantum Regem, sargumq. trilibrem,
 Vndigenam fuluo cum synodonte lupum,
 Familiamq. omnem Phorci, Glauciq. nepotes,
 Ipsum cum tota Nerea progenie.
 Tu benè promissa nullum tibi selige barba:
 Cetera sint mensis dona secunda tuis.
 Et repetes sub mane nemus, sub vespere litus,
 Seu iuga despecto suspicienda mari.
 Ne mihi littoreos Maurorum borresce tumultus,
 Neu reuocet cursus territa cymba suos.
 Massica * turrita Pallas defenditur ora,
 Et sua de summo fulmina colle iacit.
 Hanc Dea natalem agnoscit Tritonia sedem,
 Et genus hoc genio destinat omne suo.
 Hic lucem visura, Iouis genitale cerebrum
 Exiit, & patrium diffidit orta caput.
 Huc etiam Sicula properans Vulcanus ab Ætna
 Appetijt fœdus connubiale Deæ.
 Hac negat. insano furit ille cupidinis æstu.
 Hinc amor arma mouet flammifer, inde pudor.
 Diua proci furias, & amorem exosa proteruum,
 Proxima Sicanium trudit in arua Deum.
 Hic illum ardentes reuomentem è pectore flammæ
 Veriit in igniuomi culmina celsa iugi.
 Dd

* Turritam
 vocat ob fre-
 quentes in
 ora maritima
 exedificatas
 turres ad
 Mauros, seu
 Turcas pira-
 tas arcendos.

De Vesuvio
 monte, de
 Aenaria insu-
 la, ac de Ver-
 uce scopulo,
 locis Massæ
 finitimis ta-
 bulas festiue
 edministras.

Dumq. iterat, Væ seuē tibi, væ seuē Deorum,
 Iam Deus ex Diæ voce Veseuus erat.
 Hinc longum exercens Pallas cum Cypride bellum,
 Cypria Lubrenses armat in arma choros.
 Nec mage virgineo genus ullum indulget amorī;
 Rara, sed insanis innuba forma procis.
 Quos Dea cæruleo quatiens procul ægida nimba
 Arcet, & ardentes promicat ore minas.
 Aspice montanis surgentem è rupibus arcem,
 Et procul abrupto mœnia cincta chao.
 Hinc Dea suppetias quondam latura Tonanti,
 Dum fera terrigenam seuit in astra manus;
 Tres simul immenso constructos aggere montes
 Diruit, ætherias ciaculata faces.
 Extructosq. super castris, cæloq. minantes
 Attonuit patrio fulminis igne Duces.
 En ubi pressus adhuc, & hians immane Typhoeus
 Impositam gemitu decutit Ænariam.
 Tuq. Gigantei generis pars altera *Vernex,
 Alte Gigas quondam, nunc maris alta silex,
 Dum furis auricomo galeam veruece decorus,
 Impie fulmineum ductor adorte Iouem;
 Te Dea nata Iouis fugientem, & tela cauentem
 Fixit in aquoreis nobile marmor aquis.

*Is est scopu-
 lus ita patrio
 vocabulo à
 veruecis figu-
 ra dictus, ce-
 teris grādior,
 nec longe à
 Massæ litore
 distans.

Signat

Signat adhuc scopulosa caput verueticis imago,

Formaq; te galeæ nomine prisca notat.

At pater ætherius victricem ad præmia natam

Dum vocat; O vindex nata parentis, ait.

Posce tuum securâ Iouem quæcumq; lubebit.

Posce: lubet nobis, quod tibi, nata, lubet.

Dumq; iterat pete nata lubens; hinc prisca lubentem

Palladâ, Lubrensem secula nostra vocant.

At placitum Diuæ summo de culmine Lubræ

Et dare iura togis, & dare iura sagis,

Glaucia loci facies; & oliuiferæ conualles

Symbola Palladiæ nuncia pacis habent.

At iuga palmifera, & luco sata culmina quernæ

Bellipotens Diuæ numen, & arma notant.

Hinc gemina virtute potens Lubrensis origo

Testatur Diuæ numen utrumque suæ.

Arma vocant hostes; armis imperuia virtus.

Tempora si fuerint mitia; mite genus.

Omnibus immulget primos natura per haustus

Numina; maternæ lactea facta Deæ.

Sic fauet ingenijs tellus natiua creandis:

Et sunt certa bonis semina, certa malis.

Montibus in Geticis Geticas horrescere mentes

Cernis, & Arctoo pectora vineta gelu,

Dd 2

Cur Lubræ
dicta sit Pal-
las, poeticum
commentum.

Obuia quæ gelidam cali plaga respicit Arcton ,

Temperat ad vires subdita regna suas .

Et iubet è tepido terras ignescere Cauro

Quo suus ingenijs ignis ab igne venit .

Memnonios vultus Sol urit , & urit Iberos ,

Et , reor , est animis conscius ille color .

Ingenuos animos Siren creat : imperiosos

Albula : versutos aureus amne Tagis .

Sic hominum dant quæq. suos cunabula mores ,

Et patrium virtus non fugit vlla solum .

Gallus amans , viuax Calaber , generosus Iapyx ,

Afer inops , durus Sarmata , mollis Arabs .

Par etiam natura feris . Alit India tygres ,

Afra leas , tellus Thracia Martis equos .

Quid legio pennata Iouis ? iuga saxea Nisos ,

Arua ferunt Meropes , Strymonis unda grues .

Luscinias nemorosa parit , scopulosa columbas

Ora , dat exiguos littus , an arua paros ?

Cæryla quid Præci pubes ? dat Massica rhombas

Nereis , oëlipedes Nefis odorata pagros .

At melanurus amat Capreas , acipenser Amalphin :

Auratas Vernæx , ostrea Gaurus alit .

Equis opum genius ? num murice sylua , vel auro

Floret ? an electro diues , an ære Thetis ?

Terra

Terra parens auro : gemmis pater aquar , & ostro :

Thura vel Heliadum munera lucus habet .

Lex eadem , Syluane , tuis . Dant robora montes ,

Arua siler , salicem flumina , septa rubos .

Mollibus in stagnis mollescere discit arundo :

Cornea prædurus germina durat ager .

Populeas forsan docuit canescere frondes ,

Dum vaga vicino candicat vnda vado .

Forsthan & cæcas nemorum nisi quæretet umbras ,

Non aleret fustas laurus odora comas .

Quàm genij natura tenax , quàm gnara suorum

Semina natiuis concialiare locis !

Et mirum , si nata togæ , si nobilis armis

Progenies sacro Palladis orta solo ?

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER QVARTVS.

EPIGRAMMATA.

Ad S. Andream Apostolum.

I.

Ancte senex, superi thalamos
imitate parentis,
Quis te diuinæ coniugis vrit
amor?

Qualia connubia, & quales cele-
bras hymeneos!

Mors, tibi quæ nubit, nupserrat ante Deo.
Quàm benè coniugium Christi rivalis adæquas!
Quadrifido recubas fixus, ut ille, toro.
Olli picta chlamys natiuo intermicat ostro;
Et tibi natiuo murice picta nitet.
Pandis ad amplexum caræ tu brachia mortis,
Quam tibi porrecto præripit ille sinu.

Perge

*Perge, age; diuinæ ingemina præconia legis.
Hoc parere est prolem, quam parit ille, Polo.*

S. Sebastianus Martyr.

I I.

Q*Uæ mibi telorum stipat seges horrida pectus,
Et geminum duro traiecit ære latus,
Remigium alarum est: densæ sunt spicula plumæ.
His licet ad truncum vinctus, ad astra feror.
Adde ictus iam dire novos, noua tela satellites,
Et pennas, citius quò ferar, adde nouas.*

In illud Christi è cruce pendentis:

Sitio.

I I I.

D*VM tibi languentes angit sitis arida fauces,
Lentaq. labentem deficit aura animam:
Nulla laboranti succurrunt pocula vitæ
Christe, nec optati munera fontis habes:
Si tibi numen idem est, olim cui flumina saxum
Fatidico tactum verbere larga dedit;
Elice de nostri fontem tibi viscere cordis.
An potes è saxis, ex adamante nequis?*

In illud, Ecce filius tuus.

Ad S. Ioannem Apost.

IV.

Quē te, sacte puer, credas hominemne, Deumne,
 Qui te huius natum Virginis esse putas?
 Non hominem, non esse Deum pro munere tali
 Est satis. ille prior natus utrumque fuit.
 Si te hominem virtus, Diuum natura negavit
 Esse; hominem nec te crede, nec esse Deum.
 Sin optas utrumque; isti te crede parenti,
 Quæ genus in nato iunxit utrumque suo.

In illud, Petræ scissæ sunt.

Ad Christum Dominum.

V.

Tene ego sanguineo manantem flumine cerno
 Quadrifidam seuâ spargere cæde trabem?
 Nec liquor in lacrymas? quid me truculentius? eheu
 Quid mihi tam valido cor adamante riges?
 Et tamen ingentis tonitru velut icta doloris
 Terra laboranti concita mole tremit.
 Quin etiam, o pietas, vel sensibus orba dolenti
 Dissiliunt Domino saxa miserta suo.
 Nec vos exemplum iusti mea lumina fletus

Sumi-

Sumitis! heu quali sum pietate minor.
 Proh, minus est durum nostro vel pectore saxum!
 Vel mea sunt saxo saxea corda magis!
 Frangere, vel saltem, ut pietas te saxea frangat,
 O adamas, ò cor iam lapidesce meum.

In illud, Vnus militum lancea latus
 eius aperuit.

Ad Christum Dominum.

VI.

DVm nece distentum trunco tibi corpus ab alto
 Pendet, ut in pretium te mihi libret amor:
 Ius laenam pro lance tenet, clementia dextram;
 Postulat hoc vitam, postulat illa meam.
 Hoc agit, ut merito me crimine damnet; at illa
 Ut mea ne merita crimina morte luam.
 Certatimq. tuum trahit hoc, trahit illa cruorem:
 Nempe suam hoc lancem degrauat, illa suam.
 Æquus amor partes examine diuidit ambas,
 Pensat & æquanimi pondus utrumque manu.
 Ast ubi discrimen par utraq. pendet in æquum,
 Nec fluit hinc maior, quàm fluit inde cruor:
 Tu caput in dextrum moriens das vergere nutum,
 Quo dextrum est monitus figere pectus amor.

Hic nutum obseruat, ceu tutam ad vulnera metam :

Tum facili dextrum confodit ense latus :

Sic duplici de fonte suam clementia lancem

Implet, & in vitam pondus it omne meam.

S. Catharina Senensis.

V. I. I.

Q*ui mihi cor rapuit furto letatus amico,*
Ille suum abdiderat corde cor ante meo.
Inde cor ut rapuit, vitam sine corde reliquit,
At sine corde meo, non sine corde suo.

Eadem

Ad Christum Dominum cruci affixum.

V. I. I.

F*elix aspectu simulacrum insigne vecendo,*
Cui sua commisit fictilis ora Deus.
Est aliquid, viuos spectare in imagine vultus :
Sed quid erit, viuo Numine posse frui ?

Eadem

Præsentem Dominum alloquitur.

I X.

V*erane te facies, verus mihi nuncius affers ?*
An magis optanti lumina fallit amor ?
Ergo aures & voce beas, & lumine vultum :

Fas

*Fas & in amplexus indere colla tuos.
Tene ego iam teneo? Celi iam regna valete:
Hæc mihi sat vita gaudia: vita vale.*

Ad Amicum Sacerdotio initiatum.

X.

Q*uicquid es, augustū, ætheriū, venerabile, sanctū
Quò trahis humanæ conditionis opus? (es.
Numen habes: Numen geris alto in pectore: Numen
Voce sonas, animo concipis, ore paris.
Gaudia quæ tanto celebres natalia nato?
Ore paris, partum suscipis ore Deum.*

Ad eundem.

XI.

P*ande cor ad gremiū, mentē ad cunabula pande.
Qualia mox edes pignora, quale decus!
Es pater: ætherij nomen molire Parentis,
Qui tibi dat prolis iura paterna sue.
Diuino satus eloquio Deus, ecce secundo
Eligit affatum pro genitore tuum.*

Ad eundem.

XII.

A*t tua quid tantum spirant præcordia Numen?
Quis nouus in sacro spiritus ore sonat?*

Tu manibus, tu mente Deum, tu pectore versar:

Vox tua triticeo condit in orbe Deum.

Pande sinum: Deus ecce tuo venit hospes amori,

Et subit amplexus, vincula cara, tuos.

Os tibi diuina factum gestamine prolis

Parturit ætherij pignora cara patris.

Quod paris ore Deum, quem te dicam esse parentem?

Corde quod excipias, quem reor esse Polum?

Ad eundem.

X I I I.

Tonsa tibi sacros inter nitet area crines,
Augustum exiguo quæ notat orbe caput.

Scilicet hoc apicem signo tibi Christus inussit,

Qui sibi te primas destinat inter oues.

Cynthia linque Polum, & capiti te impone verendo,

Vt meritam decores digna corolla comam.

Sic tua Phœbeum superabunt lumina lumen,

Et tua nox nitidum vincet honore diem.

Adolescentulus

De subeunda Religione deliberans.

X I V.

Quò vocor? ab, durū est lacrymātē linquere ma-
Quò tamen, & quis me Numinis ignis at?
Hinc

(trem.)

*Hinc pia Religio, pietas hinc impia matris
Clamat: & hic animam clamor, & ille rapit.*

Utraq. me natum vocat: utraq. mater amoris.

Postulat hæc primas, postulat illa mei.

Hæc vocat, Ah fili. vocat illa, Ah lux mea fili.

Me ne, ait hæc, linquis? men, subit illa, fugis?

Hinc trahor, hinc retrahor: feror huc, simul auferor il-

Sic agitat gemine me genitricis amor. (luc.

Fallor, an ipse magis mihi tantum obluſtor, & obſto?

Si me ego, si matrem deſero; tutus ero.

Ad Robertum Bellarminum Card.

*Cum in Neapolitana Prouincia Societatis Ieſu Pro-
uincialis Catacenſe Collegium inuiſeret.*

X V.

H*ospitium, Roberte, ſuum cum noſtra pararet*

Vrbs tibi, quæ tandem teſta paremus? aſt.

Iam cælum eſſe velim, aut ſaltem tota aurea. ſed quid

Aurea ſint tanto limina digna viro?

At ciues, genus inuiſtum ad certamen amoris,

En tibi quam ſedem, quod penetrale parant.

Hospitibus magnis gemmata parabimus, aiunt,

Atris. tu noſtri peſtoris hospes eris.

An maiora igitur quæras penetralia? maius

Hospitium in terris non habet ipſe Deus.

Ad eundem,

Cum Nolanum Collegium repentinus accederet,
 postridie discessurus.

X V I.

Q Vanquã optatus ades, tñ improvisus: & una est
 Quæ dedit aspectum, quæ rapit hora tuum.
 Lætiam subito subitam mœrore coërces.

Qui data mox adimit gaudia, nulla dedit.

O utinam nobis te serior hora tulisset,

Maturam aduentu non præeunte moram:

Lætius exceptus, Musis plaudentibus, esses:

Quæq. parabantur dona, parata forent.

Nunc ades en subito. subito quid Musa parasset?

Salve, ait; & vox est prima: secunda, Vale.

Francisco Eugenio è Societate Iesu.

A quo laudatus carminibus fuerat, mutuas
 reddit laudes.

X V I I.

A T quæ Diua tuo nobis cum carmine venit?
 An Charis, an potius Pieris illa fuit?

Pieridum numeros, Charitum referebat amorem,

Et gemini speciem Numinis ore dabat.

Vt stetit; insuetum Diuæ mirantur honorem

Lumina, cur Diuas præferat una duas?

Visa

*Visa mihi ætherium iubar ingerit admiranti,
 Et decus obtutum terret, idemq. tenet.
 Siue oculos mihi luce beat, seu cantibus aurem;
 Lux animam ex oculis, cantus ab aure trahit:
 Quæ sit, & unde, rogo. Dea sum lætissima, tales
 Eugenias nondum scis, ait, esse Deas?*

Responsio ad amicū,

*Qui à poeta, ut aliquid carminis extorqueret, per
 epistolam quæsiuerat, Cur cæcus potius, quam
 mutus Amor expingeretur?*

XVIII.

*C**Vr, inquis, non voce magis, quàm lumine cassus
 Est Amor? hæc illi debita pœna fuit.*

Scilicet insanis miscet mendacia dictis;

Et nihil adspiciens, omnia voce refert.

Dic, age, qui versus optas, quæ mutus amico

Promeret optanti munera vocis Amor?

At caret ille oculis, caret ore, & munere lingua.

Non eget ille oculis, non eget ore puer.

Nam loquitur sine voce, videt sine lumine, viuos

Vel sine vita animat, vel sine morte necat.

Ad eundem.

XIX.

*H**ospes ad hunc cæli velles accedere tractum,
 Ut feriant oculos sydera nostra tuos.*

Et corylos inter, grato suaue aspera succo
 Mala nitent passim semicolore croco.
 Exulet hinc Leithæa ferens obliuia somnus,
 Qui sopita graui pectora nocte premit.
 Hic habitas nostri felix tu luminis hospes,
 Semiquiete sopor, semisopora quies.
 Tu leuiter lucem fessis obnubis ocellis,
 Immemor ut non sum, nec memor ipse mei.
 Tu mihi nec placido pactos à vespere somnos,
 Nec partem è solida demere nocte soles.
 At satis induluum nemori, & syluestribus umbris.
 I, noua delicias quære per orsa nouas.
 Falle moras: iam sera dies. ad littora Nereus
 Te vocat, & festa lubrica puppe Thetis.
 Stat tibi quadrijugis Neptunia rheda lupatis:
 Ibis cæruleis mite per æquor aquis.
 Littoreumq. iugum, & musco lita saxa marino,
 Plausaq. blandifonis fluctibus antra leges.
 Equoreus puppi stabit iaculator ab alta,
 Vndiuagas certa qui petat arte feras.
 Hic tibi vimineo saliet captiua sub aluco,
 Eruta muscoso squamea turba falo.
 Nullus erit calamo, nullus labor irritus hamo:
 Sæpe grauem iactò Protea casse trabes.

Et

Et Xipham nantum Regem, sargumq. trilibrem,

Vndigenam fuluo cum synodonte lupum,

Familiamq. omnem Phorci, Glauciq. nepotes,

Ipsam cum tota Nerea progenie.

Tu bene promissa mullum tibi selige barba:

Cetera sint mensis dona secunda tuis.

Et repetes sub mane nemus, sub vespere litus,

Seu iuga despecto suspicienda mari.

Ne mihi littoreos Maurorum horresce tumultus,

Neu reuocet cursus territa cymba suos.

Massica * turrita Pallas defenditur ora,

Et sua de summo fulmina colle iacit.

Hanc Dea natalem agnoscit Tritonia sedem,

Et genus hoc genio destinat omne suo.

Hic lucem visura, Iouis genitale cerebrum

Exiit, & patrium diffidit orta caput.

Huc etiam Sicula properans Vulcanus ab Ætna

Appetit fœdus connubiale Deæ.

Hac negat. insano furit ille cupidinis æstu.

Hinc amor arma mouet flammifer, inde pudor.

Diuâ proci furias, & amorem exosa proteruum,

Proxima Sicanium trudit in arua Deum.

Hic illum ardentes reuomentem è pectore flammâs

Vertit in igniuomi culmina celsa iugi.

Dd

* Turritam
vocat ob fre-
quentes in
ora maritima
exdificatas
turres ad
Mauros, seu
Turcas pira-
tas arcendos.

De Vesou
monte, de
Aenaria insu-
la, ac de Ver-
uice scopulo,
locis Massæ
finitimis ta-
bulas festine
geminiscimus.

Dumq. iterat, *Vae* seuē tibi, *vae* seuē Deorū,
 Iam Deus ex Diva voce Veseus erat.
 Hinc longum exercens Pallas cum Cypride bellum,
 Cypris Lubrenses armat in arma choros.
 Nec magē virgineo genus ullum indulget amorī;
 Rara, sed insanis innuba forma procis.
 Quos Dea cæruleo quatiens procul ægida nimba
 Arcet, & ardentes promicat ore minas.
 Aspice montanis surgentem ē rupibus arcem,
 Et procul abrupto mœnia cincta chaos.
 Hinc Dea suppetias quondam latura Tonanti,
 Dum fera terrigenam seuit in astra manus;
 Tres simul immenso constructos aggere montes
 Diruit, ætherias eiacula facies.
 Extructosq. super castris, cæloq. minantes
 Attonuit patrio fulminis igne Duces.
 En ubi pressus adhuc, & hians immane Typhoeus
 Impositam gemitu decutit Ænariam.
 Tuq. Gigantei generis pars altera *Veruex,
 Alte Gigas quondam, nunc maris alta silex,
 Dum furis auricomæ galeæ veruece decorus,
 Impie fulmineum ductor adorte Iouem:
 Te Dea nata Iouis fugientem, & tela cauentem
 Fixit in æquoreis nobile marmor aquis.

*Is est scopu-
 lus ita patrio
 vocabulo à
 veruecis figu-
 ra dictus, ce-
 teris grādiōr,
 nec longe à
 Massæ littore
 distans.

Signat

Signat adhuc scopulosa caput veruecis imago.

Formaq; te galeæ nomine prisca notat.

At pater atherius victtricem ad prælia nata

Dum vocat; O vindex nata parentis, ait.

Posce tuum securâ Iouem quæcumq; lubebit.

Posce: lubet nobis, quod tibi, nata, lubet.

Dumq; iterat pete nata lubens; hinc prisca lubentem

Palladâ, Lubrensem secula nostra vocant.

At placitum Diuæ summo de culmine Lubræ

Et dare iura togis, & dare iura sagis,

Glaucia loci facies, & oliuiferæ conualles

Symbola Palladiæ nuncia pacis habent.

At iuga palmifera, & luco sata culmina querno

Bellipotens Diuæ numen, & arma notant.

Hinc gemina virtute potens Lubrensis origo

Testatur Diuæ numen utrumque suæ.

Arma vocant hostes? armis imperuia virtus.

Tempora si fuerint mitia; mite genus.

Omnibus immulget primos natura per haustus

Numina; maternæ lactea facta Deæ.

Sic fauet ingenijs tellus natua creandis:

Et sunt certa bonis semina, certa malis.

Montibus in Geticis Geticas horrescere mentes

Cernis, & Arctoo pectora vincta gelu,

Dd 2

Cur Lubræ
dicta sit Pal-
las, poeticum
commentum.

Obuia quæ gelidam cali plaga respicit Arcton ,
Temperat ad vires subdita regna suas .

Et iubet è tepido terras ignescere Cauro

Quo suus ingenij ignis ab igne venit .

Memnonios vultus Sol vrit , & vrit Iberos ,

Et , reor , est animis conscius ille color .

Ingenuos animos Siren creat : imperiosos

Albula : versutos aureus amne Tagus .

Sic hominum dant quæq. suos cunabula mores ,

Et patrium virtus non fugit vlla solum .

Gallus amans , viuax Calaber , generosus Iapyx ,

Afer inops , durus Sarmata , mollis Arabs .

Par etiam natura feris . Alit India tygres ,

Afra leas , tellus Thracia Martis equos .

Quid legio pennata Iouis ? iuga saxeæ Nisos ,

Arua ferunt Meropes , Strymonis vnda grues .

Luscinias nemorosa parit , scopulosa columbas

Ora , dat exiguos litus , an arua paros ?

Cærula quid Protei pabes ? dat Mæstica rhombos

Nereis , ostipedes Nefis odora pagros .

At melanurus amat Capreas , acipenser Amalphin :

Auratas Vernæx , ostrea Gaurus alit .

Ecquis opum genius ? num murice sylua , vel auro

Floret ? an electro diues , an ære Thetis ?

Terra

*Terra parens auro : gemmis pater æquor , & ostro :
Thura vel Heliadum munera lucus habet .
Lex eadem , Syluane , tuis . Dant robora montes ,
Ærua siler , salicem flumina , septa rubos .
Mollihus in stagnis mollescere discit arundo :
Cornea prædurus germina durat ager .
Populeas forsan docuit canescere frondes ,
Dum vaga vicino candicat unda vado .
Forsitan & cæcas nemorum nisi quæreret umbras ,
Non aleret fustas laurus odora comas .
Quàm genij natura tenax , quàm gnara suorum
Semina nativis concialiare locis !
Et mirum , si nata togæ , si nobilis armis
Progenies sacro Palladis orta solo ?*

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER QVARTVS.

EPIGRAMMATA.

Ad S. Andream Apostolum.

I.

Ancte senex, superi thalamos
imitate parentis,
Quis te diuina coniugis vrit
amor?

Qualia connubia, & quales cele-
bras hymenæos!

Mors, tibi quæ nubit, nupserat ante Deo.

Quàm benè coniugium Christi riualis adæquas!

Quadrifido recubas fixus, ut ille, toro.

Olli picta chlamys natiuo intermicat ostro;

Et tibi natiuo murice picta nitet.

Pandis ad amplexum caræ tu brachia mortis,

Quam tibi porrecto præripit ille sinu.

Perge

*Perge, age; diuinæ ingemina præconia legis.
Hoc parere est prolem, quam parit ille, Polo.*

S. Sebastianus Martyr.

I I.

Q*Uæ mibi telorum stipat seges horrida pectus,
Et geminum duro traiecit ære latus,
Remigium alarum est: densæ sunt spicula plumæ.
His licet ad truncum victus, ad astra feror.
Adde ictus iam dire novos, noua tela satelles,
Et pennas, citius quò ferar, adde nouas.*

In illud Christi è cruce pendentis.

Sitio.

I I I.

D*VM tibi languentes angit sitis arida fauces,
Lentaq. labentem deficit aura animam:
Nulla laboranti succurrunt pocula vitæ
Christe, nec optati munera fontis habes.
Si tibi numen idem est, olim cui flumina saxum
Fatidico tactum verberare larga dedit;
Elice de nostri fontem tibi viscere cordis.
An potes è saxis, ex adamante nequis?*

In illud, Ecce filius tuus.

Ad S. Ioannem Apost.

IV.

Quē te, sacte puer, credas hominemne, Deumne,
 Qui te huius natum Virginis esse putas?
 Non hominem, non esse Deum pro munere tali
 Est satis. ille prior natus utrumque fuit.
 Si te hominem virtus, Diuum natura negavit
 Esse; hominem nec te crede, nec esse Deum.
 Sin optas utrumque; isti te crede parenti,
 Quæ genus in nato iunxit utrumque suo.

In illud, Petræ scissæ sunt.

Ad Christum Dominum.

V.

Tene ego sanguineo manantem flumine cerno
 Quadrifidam seuâ spargere cæde trabem?
 Nec liquor in lacrymâs? quid me truculentius? eheu
 Quid mihi tam valido cor adamante riges?
 Et tamen ingentis tonitru velut iccta doloris
 Terra laboranti concita mole tremit.
 Quin etiam, ô pietas, vel sensibus orba dolenti
 Diffiliunt Domino saxa miserta suo.
 Nec vos exemplum iusti mea lumina fletus

Sumi-

Sumitis! heu quali sum pietate minor.
 Proh, minus est durum nostro vel pectore saxum!
 Vel mea sunt saxo saxeae corda magis!
 Frangere, vel saltem, ut pietas te saxeae frangat,
 O adamas, o cor iam lapidesce meum.

In illud, Vnus militum lancea latus
 eius aperuit.

Ad Christum Dominum.

VI.

DVm nece dislentum trunco tibi corpus ab alto
 Pendet, ut in pretium te mihi libret amor:
 Ius laeuam pro lance tenet, clementia dextram;
 Postulat hoc vitam, postulat illa meam.
 Hoc agit, ut merito me crimine damnet; at illa
 Ut mea ne merita crimina morte luam.
 Certatimq. tuum trahit hoc, trahit illa cruorem:
 Nempe suam hoc lancem degrauat, illa suam.
 Aequus amor partes examine diuidit ambas,
 Pensat & equanimi pondus utrumque manu.
 Ast ubi discrimen par utraq. pendet in aequum,
 Nec fluit hinc maior, quam fluit inde cruor:
 Tu caput in dextrum moriens das vergere nutum,
 Quo dextrum est monitus figere pectus amor.

Tota tibi circum lita glutine sylua rapaci
Aërys cladem præparet hospitibus.
Hæc tibi frondosam tacitus compone latebram,
Teq. sub arboreum collige tectæ larem.
O quantam aspicias volucrum concurrere turbam,
Et tibi cum lenæ ludere fraude tua.
Tum medio in luco, piceis impingere ramis,
Et gemere, & patrio mittere vota Ioui.
Hanc videas ad gulten, & ineluctabile nexum
Hærentem in media querere morte fugam.
Hanc mordente litu deprensam, & peste tenaci,
Aërio claudam serpere remigio.
Tu cape viscata labentem ex arbore prædam,
Et caue, ne in medias incidat illa rubor,
Sæpe aliquam videas pennis errare picatis,
Dumæaq. amisso querere septa Polo.
Quid timidam sequeris cursu ruiture fragoso?
Sylua tibi volucres non nisi muta vocat.
Stapiger: vnius parua est iactura volucris,
Dum nemo insidijs pareat omne tuis.
Aut illam immissa profugam venare Lycisca,
Quæ sit nare sagax, non tamen ore loquax.
Noctua si nulla est auium tibi nata satelles,
Hoc mea sufficiet Musa ministerium.

Pieris

Pieris illa quidem vana est, & mima volucrum.

Maius an indecori queris in ore decus?

Ipsa tibi in summo stabit sine compede ramo,

Accito volucrum ludificanda choro.

Nullus erit, patrijs qui non ruat ales ab astris.

Cum ludicra ulula viderit ora mea.

Ne linat aspersulucum tibi viscus auro.

Illa fidem aucupio fallit avarities.

Hic labor Aurora sacer est. at sacra sopori,

Cum redit aestivas quæ tulit hora dapes;

Siue sub arboreo fuerint conuiuia lecto,

Quæ fremit umbrosum per nemus aura fugax;

Siue ubi vicino generosum ex amne lyäum

Sponte propinato temperat unda gelu:

Altera sublati venaberis otia mensis:

Fabula cum sessis iussa valere iocis.

Ergo age, vicino quæ murmurat unda sub antro,

Floreus, atq. vdo fornice serpit ager;

Hic ubi sollicitis indicta silentia curis,

Ne fuge muscoso sternere membra toro.

Hic & odorati frutices, & Massica tempe:

Naias hic studijs hospita, Phæbe, tuis.

Et nemus undoso semper vocale susurro,

Et volucrum dulci carmine sylua loquax.

Et corylos inter, grato suauè aspera succo
Mala nitent passim semicolore croco.
Exulet hinc Lethæa ferens obliuia somnus,
Qui sopita graui pectora nocte premit.
Hic habitas nostri felix tu luminis hospes,
Semiquiete sopor, semisopora quies.
Tu leuiter lucem fessis obnubis ocellis,
Immemor ut non sim, nec memor ipse mei.
Tu mihi nec placido pactos à vespere somnos,
Nec partem è solida demere nocte soles.
At satis induluum nemori, & syluestribus umbris.
I, noua delicias quære per orsa nouas.
Falle meras: iam sera dies. ad littora Nereus
Te vocat, & festa lubrica puppe Thetis.
Stat tibi quadriiugis Neptunia rheda lupatis:
Ibis cæruleis mite per æquor aquis.
Lituoreumq. iugum, & musco litâ saxa marino,
Plausaq. blandifonis fluctibus antra leges.
Æquoreus puppi stabit iaculator ab alta,
Vndinagas certa qui petat arte feras.
Hic tibi vimineo saliet captiua sub alueo,
Eruta muscoso squamea turba: salo.
Nullus eris calamo, nullus labor irritus hamo:
Sape grauem iactò Protea casse trabes.

Et

Et Xipham nantum Regem, sargumq. trilibrem,

Vndigenam fuluo cum synodonte lupum,

Familiamq. omnem Phorci, Glauciq. nepotes,

Ipsam cum tota Nerea progenie.

Tu benè promissa nullum tibi selige barba:

Cetera sint mensis dona secunda tuis.

Et repetes sub mane nemus, sub vespere litus,

Seu iuga despecto suspicienda mari.

Ne mihi littoreos Maurorum horresce tumultus,

Neu reuocet cursus territa cymba suos.

*Massica * turrita Pallas defenditur ora,*

Et sua de summo fulmina colle iacit.

Hanc Dea natalem agnoscit Tritonia sedem,

Et genus hoc genio destinat omne suo.

Hic lucem visura, Iouis genitale cerebrum

Exiit, & patrium diffidit orta caput.

Huc etiam Sicula properans Vulcanus ab Ætna

Appetit fœdus connubiale Deæ.

Hæc negat. insano furit ille cupidinis æstu.

Hinc amor arma mouet flammifer, inde pudor.

Diuæ proci furias, & amorem exosa proteruum,

Proxima Sicanium trudit in arua Deum.

Hic illum ardentes reuomentem è pectore flammæ

Vertit in igniuomi culmina celsa iugi.

Dd

* Turritam
vocat ob fre-
quentes in
ora maritima
exedificatas
turres ad
Mauros, seu
Turcas pira-
tas arcendos.

De Vesuvio
monte, de
Acnaria insu-
la, ac de Ver-
nece scopulo,
locis Massæ
finitimis ta-
bulas festiue
geminiscimus.

Dumq. iterat, *Væ* seuē tibi, *væ* seuē Deorum,
 Iam Deus ex Divæ voce Veseus erat.
 Hinc longum exercens Pallas cum Cypride bellum,
 Cypria Lubrenses armat in arma choros.
 Nec mage virgineo genus ullum indulget amor;
 Rara, sed insanis innuba forma procis.
 Quos Dea cæruleo quatiens procul agida nimbo
 Arcet, & ardentes promicat ore minas.
 Aspice montanis surgentem è rupibus arcem,
 Et procul abrupto mœnia cincta chaos.
 Hinc Dea suppetias quondam latura Tonanti,
 Dum fera terrigenam seuit in astra manus;
 Tres simul immenso constructos aggere montes
 Diruit, ætherias eiacula faces.
 Extructosq. super castris, cæloq. minantes
 Attonuit patrio fulminis igne Duces.
 En ubi pressus adhuc, & hians immane Typhoeus
 Impositam gemitu decutit Ænariam.
 Tuq. Gigantei generis pars altera *Veruex,
 Alte Gigas quondam, nunc maris alta silex,
 Dum furis auricomæ galeam veruece decorus,
 Impie fulmineum ductor adorte Iouem:
 Te Dea nata Iouis fugientem, & tela cauentem
 Fixit in aquoreis nobile marmor aquis.

*Is est scopu-
 lus ita patrio
 vocabulo à
 veruecis figu-
 ra dictus, ce-
 veris grādior,
 nec longe à
 Massæ litore
 distans.

Signat

Signat adhuc scopulosa caput veruicis imago.

Formaq; te galeæ nomine prisca notat.

At pater ætherius victricem ad prælia natam

Dum vocat; O vindex nata parentis, ait.

Posce tuum securâ Iouem quæcumq; lubebit.

Posce: lubet nobis, quod tibi, nata, lubet.

Dumq; iterat pete nata lubens; hinc prisca lubentem

Palladâ, Lubrensem secula nostra vocant.

At placitum Diuæ summo de culmine Lubræ

Et dare iura togis, & dare iura sagis,

Glaucia loci facies, & oliuiferæ conualles

Symbola Palladiæ nuncia pacis habent.

At iuga palmifera, & luco sata culmina querno

Bellipotens Diuæ numen, & arma notant.

Hinc gemina virtute potens Lubrensis origo

Testatur Diuæ numen utrumque suæ.

Arma vocant hostes? armis imperuia virtus.

Tempora si fuerint mitia; mite genus.

Omnibus immulget primos natura per haustus

Numina, maternæ lactea facta Deæ.

Sic fauet ingenijs tellus natua creandis:

Et sunt certa bonis semina, certa malis.

Montibus in Geticis Geticas horrescere mentes

Cernis, & Arctoo pectora vineta gelu,

Da 2

Cur Lubræ
dicta sit Pal-
las, poeticum
commentum.

Obuia quæ gelidam cali plaga respicit Arcton ,

Temperat ad vires subdita regna suas .

Et iubet è tepido terras ignescere Cauro

Quo suus ingenij ignis ab igne venit .

Memnonios vultus Sol vrit , & vrit Iberos ,

Et , reor , est animis conscius ille color .

Ingenuos animos Siren creat : imperiosos

Albula : versutos aureus amne Tagus .

Sic hominum dant quæq. suos cunabula mores ,

Et patrium virtus non fugit vlla solum .

Gallus amans , viuax Calaber , generosus Iapyx ,

Afer inops , durus Sarmata , mollis Arabs .

Par etiam natura feris . Alit India tygres ,

Afra leas , tellus Thracia Martis equos .

Quid legio pennata Iouis ? iuga saxea Nisos ,

Arua ferunt Meropes , Strymonis vnda grues .

Luscinias nemorosa parit , scopulosa columbas

Ora , dat exiguos littus , an arua paros ?

Cæryla quid Protei pabes ? dat Massica rhombas

Nereis , ostipedes Nesis odora pagros .

At melanurus amat Capreas , acipenser Amalphin :

Auratas Vernex , ostrea Gaurus alit .

Et quis opum genius ? num murice sylua , vel auro

Floret ? an electro diues , an ære Theis ?

Terra

Terra parens auro : gemmis pater æquor , & ostro :

Thura vel Heliadum munera lucus habet .

Lex eadem , Sylvanæ , tuis . Dant robora montes ,

Ærua siler , salicem flumina , septa rubos .

Mollibus in stagnis mollescere discit arundo :

Cornea prædurus germina durat ager .

Populeas forsân docuit canescere frondes ,

Dum vaga vicino candicat unda vado .

Forstân & cætas nemorum nisi quæreret umbras ,

Non aleret fustas laurus odora comas .

Quâm genij natura tenax , quâm gnara suorum

Semina natiuis concialiare locis !

Et mirum , si nata togæ , si nobilis armis

Progenies sacro Palladis orta solo ?

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER QVARTVS.

EPIGRAMMATA.

Ad S. Andream Apostolum.

I.

Ancte senex, superi thalamos
imitate parentis,
Quis te diuina coniugis vrit
amor?

Qualia connubia, & quales cele-
bras hymeneos!

Mors, tibi quæ nubit, nupserat ante Deo.
Quàm benè coniugium Christi riualis adæquas!
Quadrifido recubas fixus, ut ille, toro.
Olli picta chlamys natiuo intermicat ostro;
Et tibi natiuo murice picta nitet.
Pandis ad amplexum caræ tu brachia mortis,
Quam tibi porrecto præripit ille sinu.

Perge

*Perge, age; diuinæ ingemina præconia legis.
Hoc parere est prolem, quam parit ille, Polo.*

S. Sebastianus Martyr.

I I.

QUæ mibitelorum stipat seges horrida pectus,
Et geminum duro traicit ære latus,
Remigium alarum est: densæ sunt spicula plumæ.
His licet ad truncum victus, ad astra feror.
Adde ictus iam dire novos, noua tela satelles,
Et pennas, citius quò ferar, adde nouas.

In illud Christi è cruce pendentis.

Sitio.

I I I.

DVM tibi languentes angit sitis arida fauces,
Lentaq. labentem deficit aura animam:
Nulla laboranti succurrunt pocula vita
Christe, nec optati munera fontis habes.
Si tibi numen idem est, olim cui flumina saxum
Fatidico tactum verberare larga dedit;
Elice de nostri fontem tibi viscere cordis.
An potes è saxis, ex adamante nequis?

In illud, Ecce filius tuus.

Ad S. Ioannem Apost.

IV.

Q Vē te, sacte puer, credas hominemne, Deumne,
 Qui te huius natum Virginis esse putas?
 Non hominem, non esse Deum pro munere tali
 Est satis. ille prior natus utrumque fuit.
 Si te hominem virtus, Divum natura negavit
 Esse; hominem nec te crede, nec esse Deum.
 Sin optas utrumque; isti te crede parenti,
 Quæ genus in nato iunxit utrumque suo.

In illud, Petræ scissæ sunt.

Ad Christum Dominum.

V.

T Ene ego sanguineo manantem flumine cerno
 Quadrifidam sæva spargere cæde trabem?
 Nec liquor in lacrymas? quid me truculentius? eheu
 Quid mihi tam valido cor adamante riges?
 Et tamen ingentis tonitru velut ista doloris
 Terra laboranti concita mole tremit.
 Quin etiam, o pietas, vel sensibus orba dolenti
 Dissiliunt Domino saxa miserta suo.
 Nec vos exemplum iusti mea lumina fletus

Sumi-

Sumitis! heu quali sum pietate minor.
 Proh, minus est durum nostro vel pectore saxum!
 Vel mea sunt saxo saxeae corda magis!
 Frangere, vel saltem, ut pietas te saxeae frangat,
 O adamas, o cor iam lapidesce meum.

In illud, Vnus militum lancea latus
 eius aperuit.

Ad Christum Dominum.

VI.

Dum nece dislentum trunco tibi corpus ab alto
 Pendet, ut in pretium te mihi libret amor:
 Ius laeuae pro lance tenet, clementia dextram;
 Postulat hoc vitam, postulat illa meam.
 Hoc agit, ut merito me crimine damnet; at illa
 Ut mea ne merita crimina morte luam.
 Certatimq. tuum trahit hoc, trahit illa cruorem:
 Nempe suam hoc lancem degrauat, illa suam.
 Equus amor partes examine diuidit ambas,
 Pensat & equanimi pondus utrumque manu.
 Ast ubi discrimen par utraq. pendet in equum,
 Nec fluit hinc maior, quam fluit inde cruor:
 Tu caput in dextrum moriens das vergere nutum,
 Quo dextrum est monitus figere pectus amor.

*Hic nutum obseruat, ceu tutam ad vulnera metam :
 Tum facili dextrum confodit ense latus :
 Sic duplici de fonte suam clementia lancem
 Implet, & in vitam pondus it omne meam.*

S. Catharina Senensis.

V I I.

Q*ui mihi cor rapuit furto letatus amico,
 Ille suum abdiderat corde cor ante meo.
 Inde cor ut rapuit, vitam sine corde reliquit,
 At sine corde meo, non sine corde suo.*

Eadem

Ad Christum Dominum cruci affixum.

V I I I.

F*elix aspectu simulacrum insigne vetendo,
 Cui sua commisit fictilis ora Deus.
 Est aliquid, viuos spectare in imagine vultus :
 Sed quid erit, viuo Numine posse frui?*

Eadem

Præsentem Dominum alloquitur.

I X.

V*erane te facies, verus mihi nuncius affers?
 An magis optanti lumina fallit amor?
 Ergo aures & voce beas, & lumine vultum:*

Fas

*Fas & in amplexus indere colla tuos.
Te ne ego iam teneo? Celi iam regna valete:
Hæc mihi sat vita gaudia: vita vale.*

Ad Amicum Sacerdotio initiatum.

X.

Q*uicquid es, augustū, ætheriū, venerabile, sanctū
Quò trahis humana conditionis opus? (es.
Numen habes: Numen geris alto in pectore: Numen
Voce sonas, animo concipis, ore paris.
Gaudia quæ tanto celebres natalia nato?
Ore paris, partum suscipis ore Deum,*

Ad eundem.

XI.

P*ande cor ad gremiū, mentē ad cunabula pande.
Qualia mox edes pignora, quale decus!
Es pater: ætherij nomen molire Parentis,
Qui tibi dat prolis iura paterna sue.
Diuino satus eloquio Deus, ecce secundo
Eligit affatum pro genitore tuum.*

Ad eundem.

XII.

A*t tua quid tantumspirant præcordia Numen?
Quis nouus in sacro spiritus ore sonat?*

Tu manibus, tu mente Deum, tu pectore versas:

Vox tua triticeo condit in orbe Deum.

Pande sinum: Deus ecce tuo venit hospes amori,

Et subit amplexus, vincula cara, tuos.

Os tibi diuina sœtum gestamine prolis

Parturit ætherij pignora cara patris.

Quod paris ore Deum, quem te dicam esse parentem?

Corde quod excipias, quem rexr esse Polum?

Ad eundem.

XIII.

Tonsa tibi sacros inter nitet area crines,
Augustum exiguo quæ notat orbe caput.

Scilicet hoc apicem signo tibi Christus inussit,

Qui sibi te primas destinat inter oues.

Cynthia linque Polum, & capiti te impone verendo,

Vt meritam decores digna corolla comam.

Sic tua Phœbeum superabunt lumina lumen.

Et tua nox nitidum vincet honore diem.

Adolescentulus

De subeunda Religione deliberans.

XIV.

Quod vocor? ah, durū est lacrymātē relinquere ma-
Quod tamen, & quis me Numinis ignis ag-
Hinc

(trem.

*Hinc pia Relligio, pietas hinc impia matris
Clamat: & hic animam clamor, & ille rapit.*

Vtraq. me natum vocat: vtraq. mater amoris.

Postulat hæc primas, postulat illa mei.

Hæc vocat, Ah fili. vocat illa, Ah lux mea fili.

Me ne, ait hæc, linquis? men, subit illi, fugis?

Hinc trahor, hinc retrahor: feror huc, simul auferor il-

Sic agitât geminæ me genitricis amor. (luc.

Fallor, an ipse magis mihi tantum obluëtor, & obsto?

Si me ego, si matrem desero; tutus ero.

Ad Robertum Bellarminum Card.

*Cum in Neapolitana Prouincia Societatis Iesu Pro-
uincialis Catacense Collegium inuiferet.*

X V.

Hospitium, Roberte, suum cum nostra pararet
Vrbs tibi, quæ tandem teëta paremus? ast.

Iam cælum esse velim, aut saltem tota aurea. sed quid

Aurea sint tanto limina digna viro?

At ciues, genus inuictum ad certamen amoris,

En tibi quam sedem, quod penetrale parant.

Hospitibus magnis gemmata parabimus, aiunt,

Atris. tu nostri pectoris hospes eris.

An maiora igitur queras penetralia? maius

Hospitium in terris non habet ipse Deus.

Ad eundem,

Cum Nolanum Collegium repentinus accederet,
 postridie discessurus.

X V I.

Q Vanquā optatus ades, tñ improvisus: & una est
 Quæ dedit aspectum, quæ rapit hora tuum.
 Letitiam subito subitam mœrore coërces.

Qui data mox adimit gaudia, nulla dedit.
 O utinam nobis te serior hora tulisset,
 Maturam aduentu non præeunte moram:
 Letius exceptus, Musis plaudentibus, esses:
 Quæq. parabantur dona, parata forent.
 Nunc ades en subito. subito quid Musa parasset?
 Salve, ait; & vox est prima: secunda, Vale.

Francisco Eugenio è Societate Iesu.

A quo laudatus carminibus fuerat, mutuas
 reddit laudes.

X V I I.

A T quæ Diva tuo nobis cum carmine venit?
 An Charis, an potius Pieris illa fuit?
 Pieridum numeros, Charitum referebat amorem,
 Et gemini speciem Numinis ore dabat.
 Ut stetit; insuetum Divæ mirantur honorem
 Lumina, cur Divas præferat una duas?

Visa

*Visa mihi ætherium iubar ingerit admiranti,
 Et decus obtutum terret, idemq. tenet.
 Siue oculos mihi luce beat, seu cantibus aurem;
 Lux animam ex oculis, cantus ab aure trahit:
 Quæ sit, & unde, rogo. Dea sum lætissima, tales
 Eugénias nondum scis, ait, esse Deas?*

Responsio ad amicum,

*Qui à poeta, ut aliquid carminis extorqueret, per
 epistolam quæsiuerat, Cur cæcus potius, quam
 mutus Amor expingeretur?*

XVIII.

C*Vr, inquis, non voce magis, quàm lumine cassus
 Est Amor? hæc illi debita pœna fuit.*

Scilicet insanis miscet mendacia dictis;

Et nihil adspiciens, omnia voce refert.

Dic, age, qui versus optas, quæ mutus amico

Promeret optanti munera vocis Amor?

At caret ille oculis, caret ore, & munere linguae,

Non eget ille oculis, non eget ore puer.

Nam loquitur sine voce, videt sine lumine, viuos

Vel sine vita animat, vel sine morte necat.

Ad eundem.

XIX.

H*ospes ad hunc cæli velles accedere tractum,
 Ut feriant oculos sydera nostra tuos.*

At tua diuerso quamuis orientia calo

Præstinguunt oculos eminus astra meos.

Astra sed, an fallor? quis Sol rutilantior, aut quis

Clarior Eoos suscitât ignis equos?

Iam procul offendunt nostrum tua lumina lumen,

Et mea iam nascentis occulit astra dies.

Quis satis inter nos medium se collocet Orbis,

Vt mea nascenti sydera nocte micent?

Hypocrisis.

X X.

S*ic mea virtutem species imitatur, ut illa*
Effigiem vultus se putet esse mei.

Sæpe habitu fuit illa meo delusa, meiq.

Sæpe opus ingenij credidit esse sui.

Impariter sumus ergo pares. ego moribus illam

Mentior; ast habitum, quo teger, illa tegit.

Frontem illi germanam habeo, non nomen; at illa

Est inimica mihi nomine, fronte soror.

Væ mihi, si quando deprendcrit illa figuram

Mè simulare suam, dissimulare meam.

An mala, vel bona sim, quæris? sum neutra. quid ergo?

Falsa boni effigies, sum quoque falsa mali.

Me-

Metanœa.

X X I.

O Mens omnibus inquinata noxis,
Omnibus scelerum alligata nodis,
Libertatis inops, inopsq; vitæ,
Duri seruitio addicata Ditis,
Tam secura tui, nefanda viuis?
Nil tuam miseraris ipsa cladem,
Nil crudele periculum? nihil ne
Mortis exitium imminenti horres?
Nil sædum, nihil impium recusas:
Nullum perfida crimen execraris.
Quidquid impius optat Orcus, optas:
Quidquid horridus horret Orcus, horres.
Infelix, quid amabile umquam amasti?
O Diuis inamabilis, tuorum
Nimis prodiga venditrix amorum.
Quò cessit decus illud, ille candor,
Illa calicolis amanda forma?
O riualibus ante digna Diuis,
O nunc millibus execranda Diris,
Heu quæ te scelerum obruit libido?
Quæ libidinis obsidet Tyrannis?
Quæ tyrannidis alligant Erinnēs?
Ec

Quò tuæ ruis immemor salutis?
 Nihil ne exitiale Ditis antrum,
 Nil iras Phlegethontis extimescis?
 Nihil syderei minas Parentis?
 Nihil tartarei manus Tyranni?
 Ah, metu tua præueni pericla:
 Ah, tuam misere fœditatem.
 Quantis sordibus inquinata putes!
 Non sus fœdior inuoluta cœno,
 Non putente solo erutum cadauer:
 Nil atrum Stygis horridæ barathrum,
 Nil Cocytia tetrius vorago,
 Tetrius nihil halat os Auerni.
 Oles Tartaream impudens mephitim:
 Oles sulphura pestilentis Orci:
 Oles guttura Gorgonum inferarum.
 O mens omnibus inquinata noxis,
 Vin tu sordibus esse munda tantis?
 Sordeas tibi tu, tuiq, mores.

Clepsydra.

XXII.

Dimensis qui rite diem discriminat horis
 Pulvis in alternum labilis arte vitrum,
 Ver-

Vertendam in geminos ampullam interfuit orbes.

Angustas repetens parua per ora vias.

Labitur, inq. vices idem reuolutus easdem

Metitur varium temporis interitum.

Quis melior vitæ monitor, rerumq. magister?

Nil docet immotum, nil docet esse nouum.

De Templo.

*Quod in Domo Professa Neapolitana Societatis Iesu
cùm flammis concidisset; breui temporis spatio
longe magnificentius erectum est.*

XXIII.

Q*Uæ modò funereis ædes data victima flammis,
Sydera serali contigit alta rogo;*

Pulchrior è cinerum tumulis excita suorum.

Erigit ad patrium culmina nota Polum.

Sic sua fatalem lusit rediuiua per ignem

Funera, ne Phœnix vnus in Orbe foret.

Quàm meritò dum fama suis hanc induit alis.

Se breuis ad cursum laxat vtrinque Polus!

In obitu Philippi II. Hispan. Regis,

XXIV.

D*A tumulis hospes lacrymas. hic ille Philippus
Austria, cui Regnum non erat Orbe minus.*

*Si quis in imperio famam numerauerit: illi
Imperium toto laxius Orbe fuit.*

*Virtutem in regnis numera; numerare nequibis
Quos Orbes, aut quos impleat illa Polos.*

In eodem.

XXV.

H*ic, ubi compositi moles operosa sepulcri,
Et Parium nitido marmore surgit opus:
Ille iacet regni quondam possessor Iberi,
Aurea quo cælum secula Rege dedit.
Gallia magnificos illi captiuæ triumphos
Præbuit, & victas Africa terra manus.
Impia perdomuit pulsantem classica Maurum;
Compulit ad leges Indica regna suas.
Vltimus huic fasces regni submittit Eous,
Quæq. per Occiduos panditur ora sinus.
Et propius gelidas tellus quæ suspicit Arctos,
Quæq. sub Australi diuidit axe diem.
Nec potuit virtutem æquare potentia. tali
Omnis erat Regni gloria Rege minor.*

In eodem.

XXVI.

S*axa vident Pharia pendentia Mausoleo,
Regia quo Austriadæ Cæsaris ossa cubant?*

Hæc

*Hæc tua Paribenope est, Nioben imitata dolentem;
 Dum gemit ad cineres, Austria magne, tuos.
 Viua erat: at lacrymans facta est immobile saxum;
 Ut Regi in tumulum se daret illa suo.
 Viuaq; quo vinum sub pectore clausit, eodem
 Exanimem voluit condere facta silex.*

In eodem.

XXVII.

Quod magnâ Hesperia, & fines possedit Iberos;
 Quod fera Maurigenû contudit arma Ducû,
 Sceptra quod inniçto frangit America bello;
 Quod potuit Libycum sternere classe fretum;
 Quod sua deuictum sub iura redegerit Indum;
 Vicerit auriferi regna superba Tagi:
 Magna quidem, at longè maior fuit illa potestas,
 Quod bene se tanto vicit in Imperio:

In eodem.

XXVIII.

Cerne triumphantem regali funere mortem
 Tollere fatifera sceptra superba manu.
 Talibus haud vnquam spolijs se vidit opimam,
 Nec petijt toto maius ab Orbe decus.

Hic falcem horrendam, hic dextram molita rapacem

Edidit imperij signa nefanda sui.

Substitit ante tamen dubio mucrone; diuq.

Nescia, mortalis num foret ille, fuit.

In eodem.

XXIX.

Austria, te rerum genitrix natura iacentem
Dum videt, & caros ingemit ante pedes;

Nunc tua conuerit maternum ad funera lumen,

Nunc gremium mæsto respicit ore suum.

O fera mors, inquit, quanta de cædè triumphas;

Et mihi quæ tollis pignora, quale decus!

Iam tandem in terris aliquem gènuisse videbar,

Cui tua deberet parcere durities.

At mihi nil posthac gigni, nil tale videbis,

Si genus hoc ferro subditur omne tuo.

In eodem.

XXX.

Hic iacet Austriadè magna de gente Philippus,
Gloria quo credi nomène digna velit.

Siue illud fortuna oculis aduersa malignis

Cerneret; eluso restitit ille metu.

Seu magis aspiceret vultu mutata benigno;

Mitid

*Mitæ constantis gaudia mentis erant.
 Nil graue, nil mæstum, nil obtulit illa superbum,
 Quo foret æquanimi mens labefacta viro.
 O verè inuictum Regem, cui contigit uni
 Omnia vertentem vincere regna Deam.*

In eodem.

XXXI.

M*Ars erat antiquis bello venerabile numen:
 Qui gereret pacis numina, Ianus erat.
 Iustitiam niueo simulabat pectore virgo,
 Cui foret æquali prædita lance manus.
 Os habuit Diui Prudentia picta bifrontis:
 Porrecta Pietas fingitur isse manu.
 Munificum pulchra sub imagine Cypris amorem
 Rettulit, & Charitum Cypride nata cohors.
 Quid tabulis opus est multis? depicta sub uno
 Omnia conspirent ore, Philippus erit.*

*Ad Franciscum Eugenium è Soc. Iesu,
 Qui carmine laudauerat Elegiam de Mure capto,
 responso.*

XXXII.

M*E canis, Eugeni, muris nocturna canentem
 Funera, qui nostros incidit in laqueos.*

Ee 4

*Dulce putas, tali murem succumbere letho,
Carmine cui detur viuere posse meo.*

*Quid si etiam scires, quanto mihi dulcius hoc sit,
Carmina carminibus viuere nostra tuis?*

Ad eundem de eadem re.

XXXIII.

D*Vm cecinit murem vitæ iam luce carentem,
Visa tibi est muris lux mea Musa sui.
At tua cùm nostram cecinerunt carmina Musam,
Visa mihi est Musæ mus mea Musa tue.*

Ad Amicum cognomento Trottam,

*Qui in defensionem muris à poeta cæsi, carmen
scripserat.*

XXXIV.

T*Rotta quid (ab nimium guttur mihi Trotta lacescit
Ipsa mihi tanti nominis aura sapit) (sis,
Quid mea sic armas cæsum ad conuicia murem?
Ille tuo nostrum deuoret ore caput.*

*Sic animat voces illi tua Musa proteruas,
Viuus ut exanimi spiret ab hoste furor*

Se mihi mus ergo tecum rediuiuus obarmat.

Tu nostrum irritas guttur, ut ille caput.

Si sapis (hoc moneo) nostram fuge, Trotta, patellam.

Tu mea, si viuus muscule, tecta fuge.

Ad

Ad eundem de eadem re.

XXXV.

Clamantem audisti cæco sub carcere murem,
 Dum gemit inuisæ tristia fata necis.
 Clamat, ut auxilio proles accurrat, & uxor:
 Funeris ultricem poscit utramq. sui.
 Siccine clamabat (nam sic te audisse fateris)
 Ut misero proles ferret, & uxor opem?
 Sola illum tua Calliope miserata gementem
 Audiit. An proles muris, an uxor erat?

Ad eundem de eadem re.

XXXVI.

Egregiè fingis murem mihi dira precantem,
 Qui cecidit Martis victima lauta mei.
 Fingis, & ipse meum tristi caput omine mordet.
 Musculus hoc peteret mitius ille caput.
 Tu mea crudeles ad funera poscis Erinnēs;
 Impia dum nostri vindicis ora refers.
 At tua, quod ledant, fingunt maledicta cerebrum.
 Dic, ubi mī cerebrum, quod tua lingua ferit?
 Sic igitur mihi damna precans mentiris; ut ipse
 Mentitus capiti comprecor illa tuo.

Ad eundem de eadem re.

XXXVII.

Quot mala tu nobis inimica voce precaris,
 Tot bona sint capiti sarcina grata tuo.
 En tibi fausta precor. tu in me dirissima iactas
 Vota: petunt alias mutua iura preces.
 Vana, reor, ficto mentiris verba furore,
 Nec mala tot vibras mente, quot ore tonas.
 Sunt nobis æquanda precum mendacia. veris
 Non referunt æquas falsa relata vices.
 Æquemus, mi Trotta, preces, ut uterque meremur.
 Tu mentire tuas, mentiar ipse meas.

De Mure cæso triumphus.

Ad amicum.

XXXVIII.

Assequor en quantum victo de mure triumphum.
 Ductor io, ter io dicite, victor io.
 O mea tum quali discrimine tela micabant,
 Cum tantum aspexi feruere Marte Ducem!
 Quid loquar adstrictam valido luctamine pugnam,
 Spicula cum fortes deseruere manus?
 Quid domitum telo iactet Pythona tremendo
 Phæbus, Tex alto vulnera missa Polo?
 Nulla gigantei ceriat mihi gloria Martis:

Me

*Me decus Herculeæ suspicit omne manus.
 Dic, age; bellantem qui me, Rinalde, videbas;
 An labor est ullus maior, an ullus honor?
 Sæpe; reor, cum nostra legis certamina, clamas.
 O decus, o tali prælia digna viro!*

De fele Germanâ

Dono missa poetæ pro muribus.

XXXIX.

Felis Hyperboreis munus mihi venit ab oris;
*Nec petit hostilem dente, vel lingue feram.
 Nuper ut in paruum propius stetit obuiâ murem;
 Tene, ait, aggrediar bellule, te ne vorem?
 Sum Germana: meum vocat altera prædâ furorem.
 Solus agit rabiem Bacchus in armâ meam.
 Ille vocat solus nostram ad certamina gentem:
 Illius est nobis debita prædâ cruor:
 Illum armata sequor: quod si te ignarâ sequebar,
 Non ego te murem rebar, at esse merum.*

De pyxidē cereorum Agnorum

â muribus appetita.

XXXX.

EN tibi, qua munus seruatur, pyxis aperta est.
*Huc soboles cæsi muris adulta veni.
 Non nuculas, non tu lychnum prædaris olentem,*

Qui patrem explebat, qui saturabat auum.
 Tu patrium vincis morem, tu vincis auitum.
 Serica degeneri munera dente petis.
 Maeste nouis necis auspicijs, noua funera queris.
 Aurea regali te manet esca dolo.

Ad Amicum

Recusantem pro munusculo gratias.

XXXXI.

MVnere me donas, & me tibi muneris aquar
 Alternò prohibes iure referre vices.
 Siccine pugnat amor? si iam prior intulit ictum;
 Aduerso refugit cur ab amore peti?
 Sic odium ferro pugnas exercet iniquo.
 Dum ferit, aduerso vulnus ab ense fugit.
 Ast amor inslictis expectat ab ictibus ictus.
 Quærit & in bello mutua tela suo.

Ad eundem.

De gemina rosa in vno caudice.

XXXXII.

QVale genus floris! quali satus ille roseto!
 En rosa, quæ geminas continet una rosas.
 Esse duas credas: vnâ tamen esse fatendum est.
 Iudicium dirimi non patietur amor.
 Nempe suo natura rosas sociauit amore:

Et

Et suus è roseis sentibus exit amor.

Pectore sic ambo iungi gaudemus in vno:

Sic viget in geminis cordibus vnus amor.

Vt geminas simul esse rosas, simul aspicias vnam;

Sic nos esse duos crede, nec esse duos.

In obitu Fabritij de Tufo.

Qui in vltiore Calabria pro Rege Legatus cùm

obiisset, sibiq. tumulum in alio Templo, arque

Episcopali, ex testamento delegisset: cele-

brandi funeris orta contentio est, &

æra campana pulsari vetita

sunt ab Episcopo.

XXXXIII.

I*Nferias dum, Tuse, tuas celebramus ad urnam,*

Et tibi thuricremo funus ab igne calet:

Heu, quantus confusa fremit per compita luctus!

Sidera luctifonis questibus icta sonant.

Nec tamen ærisonis sacræ tinnitibus ædes,

Nec pia funereis pulsibus æra gemunt.

Ingemit vrbs cari feretrum comitata parentis:

Sola tuis gemitum manibus æra negant.

Mirror. at ecce tuo gemitus qui personat urbem

Funere, campano grandius ære sonat.

Scilicet insignis virtutum fama tuarum

Postulat, vt te non æra, sed ora canant.

In obitu eiusdem.

Demortuum virum vxor alloquitur:

XXXXIV,

Serius (ah volui citius) fidissime coniux,
 Soluuntur cineri munera nostra tuo.
 Parce; dolor vetuit citius, nempe ille cadentem
 Oppressit vitam, te moriente, meam.
 Meq. tuum corpus comitantem hucusq. coëgit
 Exanimem in tumultu pectoris esse tui.
 Ah, mihi nunc tumultu nimium citò reddor ab illo,
 Surgere cur potui? cur, nisi facta cinis?
 At dare quì poteram iustè tibi munera pompæ,
 A te ego nì vitæ redderem ante meæ?

Eadem ad eundem.

XXXXV,

Care vir, amplexu dum te mors aspera nostrq.
 Abstulit; est animam tollere nisa meam.
 Pectusq. suo nostrum tentauit vulnere pectus,
 Coniuge nonne, inquit, vis moriente mori?
 Quid facerem? nec sponte sequor, nec sponte relinquo.
 Nec mea sum; sic me vult amor esse tuam.
 Ah tibi funeras vellem comes ire sub umbras,
 Et tecum interitus fata subire tui.

*At reuocor, meritos lacrymarum poscis honores,
Quos cineri tribuam quæ, nisi uiua, tuo?
Ab, uiuam, ut lacrymer, morerer, si mortua possem
Fletibus, ut vellem, te decorare meis.*

Filius absens

Parentem alloquitur morientem.

XXXXVI.

AT quæ fama meas, Genitor, quis nuncius aures
Vulnerat? heu quo me percutit ense dolor!
Ab moreris, quid fama refers? moriturne? nec adsum.
Ossa velim, ab, nostro linqueret ille sinu.
Nec datur horrendo (miserum) nutantia letho
Lumina luminibus cernere posse meis.
Quàm cuperem, aligeri detur si copia cursus,
Te comes ad tumultum, te super astra sequi!
At veniam, tua virtutis quæ semita ducet.
Sat mihi iam tritam linquis ad astra viam.

Filia Patrem alloquitur mortuum.

XXXXVII.

VT tibi, care parens, morienti lumina claudor;
Sic mihi sunt animæ lumina clausa mea.
Dumq. petis tumultum, in tumulo me linquis acerbo.
Experior, quàm sit flebilis urna dolor.

Ad Hectorem Pignatellium Vibonensium
Ducem

Cum Neapolitanum Collegium inuiferet,
in Hispaniam profecturus.

XXXXVIII.

D Vm nostrum ingressu limen dignaris amico,
Dux Charitum sacros inter adulte choros:
Ius erat, ut roseo sparsi pro munere floris
Exciperet positos Indica bacca pedes.
Regia, barbarici fastus, & plurimus auri
Fulgor, erant meritis, victima parua tuis.
Certantes famulantum acies, Regumq. ministri
Ante tuum fuerint sydera parua iubar.
Hæc sunt hospitibus, qualem te cernimus, Hector,
Danda, sed hospitij sunt monumenta noui.
Tu licet exceptus nostris nouus aduena tectis,
Pectoribus nostris non nouus hospes eras.

Ad eundem.

XXXXIX.

A Duentu lustranda tuo, Dux inclyte, sedes
En tibi quàm varias undiq. legit opes!
Emicat hic auro paries: ille emicat ostro,
Et variat lætas mutua flamma vices.
Quàm pulchrè distincta nitent Garamantide gaze
Limina

*Limina! gemminago sternitur imbre solum.
 Cernis, ut Eois altè liqueata pyropis
 Mille vomunt Soles atria, mille dies.
 Fallor: ubi lux tanta? tuum tu contrabe lumen
 Hector; ut hac radios explicet aula suos.*

Eidem

Honorem operiendi capitis coram Rege,
 feliciter ominatur.

L.

D*Um cursum ad fines Hector molitur Iberos,
 Et parat, Hesperium findere classe fretum;
 Parthenope illacrymās, Ergo hic mihi Cynthius, inquit.
 Se rapit Occiduam vectus ad usque plagam!
 Hespere, quantus ero! quanti tibi luminis ortus,
 Luminis occasus tu mihi quantus eris!
 I, mea lux. mihi, cum venies, simul alter Eoo,
 Alter & Occiduo surget ab Orbe dies.
 Sol tecum Austriadum iuncta cum luce micabit,
 Conde caput, dicet, Cynthie conde comam.*

Ad eundem.

L I.

H*ector ades. leto plaudēs tibi carmine Phæbus.
 Laudibus ingenium deuouet omne tuis.
 Ff*

Et calami, & citharam, & nitidū fide barbiton aurea,
 Ora, tubam, lituum, nablia, plectra, lyram
 Accipe, dum parce deses mihi militat Orbis,
 Sunt, ait, hæc nostræ fragmina parua ratis.
 O mea nunc illis resonet si vatibus aula,
 Secula quos Pindo prisca dedere meo.
 At tua ni maior Phæbeo carmine virtus,
 Gloria ni soli cresceret æqua sibi:
 Komuleus Latij tibi surgeret Orbis Homerus,
 Atticus è Graio surgeret Orbe Maro.

De eiusdem in Hispaniam discessu.

Ad Parthenopen.

L I I.

Hætor abit. da verba rati, da carmina Siren.
 En comitum properant agmina: necte moras.
 Tiphys est, quid tarda siles? parat impiger Argo.
 Funde melos: numen sentiat ille tuum.
 Vela parat, tu Diva tuæ retinacula vocis
 Solue, soporiferos edere docta modos.
 Nauta fremit, dulcem tu carminisingere Lethæ
 Auribus; ut celerem sopiat ille ratem.
 Aura fauet. prompti modularè obliuia cursus.
 Ab caue. Dulichio iam fugiere dolo.

Fle

*Fle Dea, fle. pete rursus aquas, pete naufraga pontum.
Hector adhuc fines cogitat Hesperios.*

*Crispi funus ieiunio celebratum,
Quo die in Neapolitano Collegio de eo est data
Tragœdia.*

LIII.

D*Vm Crispo struimus scenam, & feralē theatrum,
Nec mensæ officio cura, nec ora vacat:
Assuetos populata negant triclinia lances,
Et sua dat rigida munera lege penus.
Inter auellanas duo mala: at cetera supplet
Sola Ceres, magnæ victimæ parua fami.
Crispe, tuum viden ut funus præuenimas; & to
Fleuimus ante horam, dum cadis ante diem.*

*In obitu Alphonfi Cardinalis Gesualdi,
Neapolitani Antistitis.*

LIV.

E*Rgo Alphonse iaces! heu quò vis effera sati
Nos rapit! vrbs tanto funere mersa ruit.
Tinnula campanum ingeminat Libitina sonorem,
Et sacra ferali verberat æra manus.
Æra sed, heu, nostræ superant resonantia voces.
Quas iterant fato pectora mæsta tuo.
Fana licet validis clangoribus æthera pulsant;
Ff 2*

*Fama tamen pulsat fortius ora virum.
Ærisonos habeant aliorum funera planctus.
Tu gemitus hominum nobile funus babe.*

Ad eundem

Multos iam dies animam agentem.

L V.

P*Er longas animam noctes te, Alphonses, trahentem
Vidimus extremos ducere Luciferos.
Mors inferre tibi fatalem interrta dextram
Cœperat, & subito destitit ista metu.
Sæpius intentat, reuocatum sæpius enses
Sustinet, & dubia statq; ruitq; manu.
Tandem animat trepidæ supremum cuspidis ictum,
Vulnus ab arbitrio poscere visa tuo.
Tarda fuit trepidò te mors inuadere telo;
Nam te mortalem credere, tarda fuit.*

Ad eundem.

*Alludit ad stemma familiæ Gesualdæ. in quo pingitur
Leo in cælum ascendenti similis, in cuius
capite, & vnguibus Lilia.*

L VI.

R*Ex nemorum sublime gerēs sub imagine pectus,
Inclyta regali stemmata Marte notat.
Purpureos sursum flores iactare superbit,*

Et

*Et nitido ætheriam spargere vere plagam.
 Fronte gerit florem: calo florem unguibus offert,
 Ut Superos gentis ditet honore sue.
 Ne florem, ne magne Leo, ne Lilia calo
 Tende, sed Alphonso porrige vota tuo.*

Ad eundem.

LVII.

Q*uid tantum insolito gestit Leo feruidus ausu,
 Ardua qui celsa sidera fronte petit?
 Quid furit impatiens terrarum, & gressibus auras
 Appetit, ætherium carpere promptus iter?
 Nil adeo memor ille sui, non remige penna
 Se leuior, iam se audacior astra subit.
 Inclyte si terras coleres Alphonse relictas,
 Non tuus hic terris præferat astra Leo.
 Parthenope ad eundem morientem.*

LVIII.

(rentem,

H*Ac memini te, Alphonse, datū mihi luce Pa-
 Qua nunc ad superos funere raptus abis.
 Quale fuit lux illa meis decus addita fastis!
 Quale tuo primum fulsit ab ore iubar!
 Nunc eadem qua nube dies, quibus atra tenebris,
 Quo ruit interitus turbine rapta tui!*

Ff 3

*Ah, mihi quæ quondam gemino cum Sole refulsit,
Iam cadit hæc gemino Sole cadente dies.*

Ad P. Claudium Aquauium

Societatis Iesu Præpositum Generalem, Archiepiscopatus Neapol. dignitatem, à Clemente VIII. oblatam, pertinaciter recusantem.

LIX.

Q*uam misere mortale genus sibi querit honores,
Tam cupide, Claudî, te sibi querit bonos.
Querit, & infesta fugientem indagine captat,
Sis licet ærium carpere doctus iter.
Quid facies? noua iam lata est lex inter honores,
Ne sit bonos, qui te querere cessat bonos.*

Ad eundem de eadem re.

LX.

I*nsequitur paucos, multos procul effugit, omnes
Nunc venator agit, nunc fera ducit Honos.
Si fuerit venator bonos, nil tardius illo:
Si fera, non rapidi est ocyor ira Noti.
Cur te venator, Claudî, pernicious urget?
Solum caelestes sic agit ille feras.*

Lusus ad eundem de eadem re.

LXI.

Multa millia pollicetur auri
 Romanus tibi Præsul, & verendum
 Apparat diadema, magne Claudî.
 Tu sortem fugis auream, nec vllò
 Permutas pretio tuam quietem;
 Et auri protul hanc inanitatem
 Frustra niteris exul abdicare.
 O fors aspera, semper aureorum
 Contra hæc millia prælium geremus!
 Nam mihi quoque magnus Imperator
 (Ille Romulei pater parentis,
 Et rerum arbiter omnium supremus,
 Qui nullum inuidiæ timens periculum,
 Massicum tenet imperi cacumen,
 Quamquam dicitur esse mentis impositus)
 Hic, inquam, mihi multa pollicetur
 Auri millia, & insulam Quirini,
 Quæ cocco radiet beatiori.
 Verùm his pollicitis libens resisto,
 Nec muto pretio meam quietem.
 Pari nos igitur furore, Claudî,
 Te fors dextera, me sinistra vexat.

Ff 4

locandi ansam
 præbet deliri,
 ac nugacissimi
 senis petridicu-
 la sane insania,
 qui Massæ feli-
 cissimus, vt sibi
 videbatur, vi-
 uebat, sibi si-
 quidem persua-
 serat, Impera-
 torem se esse,
 Orbis vniuersi,
 Pontificis Ma-
 ximi, Regumq.
 omnium paren-
 tem. eaq. ani-
 mi inductione
 vel amplissimas
 dignitates, vel
 magnam pecu-
 niz summam,
 quibus benefa-
 cere vellet, non
 sine aliorû de-
 risu vltro polli-
 cebatur.

Nam tot millibus illa te malorum,
 Quot te millibus urget aureorum:
 Tot me millibus orbat at bonorum,
 Mi quot millia monstrat aureorum.
 Quid hoc exitij? quid hoc pericli?
 Quid solaminis vspiam laboris?
 Illud est, reor, optimum leuamen:
 Est mihi malè sorte cum maligna,
 Nec tibi cſt benè sorte cum benigna.
 Si mutare libet vicem; libenter
 Vterque alterius malum feremus.
 Sume millia Massica, & tiaram,
 Quam Massæ mihi præbet Imperator:
 Mi da millia Romula, & tiaram,
 Quam Romæ tibi præbet Imperator.
 Sic ambobus erit nūnus laborum,
 Et mali minus, & minus dolorum.

Ad eundem.

Calliope, quæ domestico Pindo præſidet, causam
 exponit, cur Optimo Parenti, Neapolim
 venienti, nihil cecinerit?

LXII.

VNa fatigatæ genio conceſſa Minervæ
 Lux venit, & mediâ diuidit hebdomadam.

At

At mihi quàm nigra est ea lux, & auara quietis!

Nec me nobilior Palladis ulla soror.

Illa soror cæci custos clamosa Lycei

Vendicat in totum ludicra festa diem.

At mihi mensuram iusti cur diuidis otii?

Nascitur à prima quin mea luce quies?

Ergo alios videam ad letos præcurrere lusus,

Nec meus æquatis Lucifer ibit equis?

Sic gemit, & socias cernit garrire solutas

Ales captiuum stamine vincta pedem.

Et petis, ut cantem, & vincis me hac compede Claudii?

Ora mihi si vis soluere, solue pedem.

Nouus odor è S. Irenæ reliquijs,

Quæ in Collegio Societatis Iesu Lupijs asseruantur.

LXIII.

Virgineum Irenæ bustum, & nuda ossa reconditæ
Hæc tibi, quæ sacro sic olet arca sinu.

Suauius halantes nullus liquat Euris Eoos,

Non sic verna suas gratia diffilat opes.

An sua caliculis Tempe, vel odora voluptas,

Quod fouet hæc cæli pignora tantus odor?

An diuinus amor, nostri venator amoris,

Hic se venandum præbet odore nouo?

De viro quodam,

Qui cū odoratione careret ; earum tamen reliquiarum odorem diuinitus percepit.

LXIV.

Spirat ; & efflata dubium quis spiritus aura :
 Quas, precor, hæc merces, quas habet arca rosas ?
 Nil redolet mortale, tuos, age, confer odores
 Tmole, vel Assyriæ prodige mercis Arabs.
 Vos nemus Hesperides, vestrum conferte Napææ:
 Confer odoratam Sidonis aura Tyron.
 Ite, vaporatum ambrosia qui spargitis Orbem,
 Diues Arabs, felix Inde, superbe Cilix.
 Vestra quidem sensus recreat, non aura creabit:
 Hic recreat sensus, & creat vnus odor.

Ad Philippum Spinellum Card. creatum.

LXV.

Insolitum, Spinelle, iubar tua purpura reddit:
 Maior hic est quouis muricis igne rubor.
 Ardeat illa quidem Tyrio licet ebria succo,
 Sidoniæq. omnes hauserit artis opes:
 At magis erubuit, postquam te ambire superbit,
 Inferior meritis iam sibi visa tuis.

Ad

In Cosmum, Magnum Hetruriæ Ducem,
Imperium sub ipsum nouorum syderum]]
ortum auspicantem.

LXVI.

Quartus ut affulsti Thusca Regnator in ora,
Vidimus Eoo clarius igne iubar.
Auroramq. tuam nouus hic dum suspicit * Atlas;
Visa prius nulli sidera, Cosme, videt.
Nempe tuis oculos radijs animatus, & ortu
En oculis animat secula nostra nouis.
An plures magis ipse oculos sibi sufficit æther,
Lumina præstingui dum timet ille tuo?

Is est Galileus, patria
Florentinus,
qui telescopia quatuor
in cælo sidera deprehendit
primus.
eag. Medicæ nuncupauit.

Ad eundem de eadem re.

LXVII.

Progeniem te, Cosme, suam dum signat Olympus;
Sidera tot gignit, Thusca quot ora Duces.
Anne hæc astra dedit tædas Astræa iugales
Diua Ducum generi nubere nata tuo?
Sed, reor, ut regni fastos tibi numina condant,
Sidereis censent teq; tuosq; notis.
An quia Sol oreris Medicæo quartus Eoo,
Præ tibi Luciferos quattuor ire iubes?
Quidquid id est, æterna Ducum tua, Cosme, propago
Pignora quot terris, tot serit astra Polo.

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
CARMINVM
LIBER QVINTVS.

Ad Octauium Aquauium Card.
Ac Neapolitanum Antistitem.

O D E I.

*H*unc virum, hunc herosa tuba, vel acri
Barbita sumas, Erato, canendum,
Inclytum cuius tulit alma Regum
Nomen origo.

*Hunc in arcanis Heliconis umbris,
Hunc super Pindo, geminoq. sacri
Colle Parnassi recinat iocosa*

Vocis imago.

*Docta quæ lusu fidium canoro
Æmulum cantu simulare carmen,
Dulce responset melos, & loquaci
Ludat in aura*

Dulce

*Dulcius, quàm si modulata Siren
Auias blando trahat ore puppes,
Aut sequi raptæ properent canentem
Orphea syluæ.*

*Quid prius dicam? vetus an potentum
Nomen heroum, patriumq. Martem,
Vnde tot laudum moritura nullo
Fama sub æuo?*

*An triumphatos populos auito
Imperi ductu, stabiliq. fixum
Iure regnandi solium, nec vlla
Sorte caducum?*

*An sacro mentes genio Minervæ
Inchytas, & cum Latij's Pelasgas
Ingeni laudes, geminoq. iunctas
Fœdere Musas?*

*An Quirinali rutilum galero,
An ne regali trabea coruscum
Purpuræ fulmen, Tyrioq. gentem
Sole micantem?*

*O Ducum tanto memorande partu,
Astra quæ Mundo seris! atq. terras
Luce qua reple, generose Gallis
Rbene togatis!*

Vnde caelestes Aquanius ignes

Splendor æternos obiturus annos

Auget, ò Cæli genus, & beatis

Nubile Diuis.

O potens Regnis Aquaniue Maiors,

Lesbio tantum decus adde plectro,

Et mihi Regum seriem tuorum

Crede canendam.

Iosium prima referam Camæna

Regna terrentem Ligurum, nec vnus

Obuium signis, inimica ferro

Castra metentem.

Quale montanas violenta syluas

Aura Rhiphæo quatiens flagello,

Ingruit ponto, gelidaq. terras

Verrit ab Arcto.

Aut ubi nimbis, pluuiosq. cæli

Amnis exundans pelago tumescit;

Mox trahit latè per aperta fluctus

Arua sonantes.

Iam superiectum sata vastat æquor:

Fertur in præceps rapido natatu

Tota Syluani domus ingruenti

Proruta ponto.

Iulium

*Iulium cantu sequar, imminenti
Tela vibrantem metuenda Mauro;
Marte dum prompto pauidas tuetur
Chæonis oras.*

*Ille cælestes imitatus iras,
Penè cælestes iaculatus ignes,
Conscias Diti Libyæ phalanges
Reddidit Orco.*

*Mitius victor Nemeæ ferocem
Cerberum torto repetebat ictu,
Aut renascentem caput feracem
Ibat in anguem.*

*Mitius tactas Iouis ira turres
Fulminum iactu ruit, aut recussis
Nubibus cæli fragor occupatas
Attonat vrbes.*

*Prole tu tanta metuende Samson,
Hoc satum Regum subiture cælo,
Primus hac orbem Latium corona
Inferis astris.*

*Nulla Rinaldum superabit ætas,
Nulla Germanum tacitura surgens
Secula; nec virtus tua Fortuari
Cesserit æuo.*

*Nobilis Siren gemina superbit
 Prole Matthæi ; patriæq. cursum
 Integrans laudis , viget in gemello
 Pignore virtus .*

*Crescit , æterno velut imbre torrens ,
 Fama Conradi . micat inter omnes
 Claudium sydus , velut orta pleno
 Cynthia vultu .*

*Gentis Eoæ decus ò verendum
 Diue Rodulphe . ò tibi qui superstes
 Surgis occumbens ; tibi qui perenni
 Luce parentas :*

*Tu novum cæcis Orientis oris
 Sydus , affines Erebo tenebras
 Pellis , & leti nitidum diei
 Limen inauras .*

*O nova cæli face qui rubescis ,
 Qualis Auroræ redeuntis ardor ,
 Profer , Octavi , iubar ; & serenos
 Exere vultus .*

*Quam tuo flammam referas Eoo ?
 Fortius vibra radios , & alium
 Da diem terris , nova Vaticani
 Lampas Olympi .*

Ad

Ad eundem.

Protopopœia Potentiz.

O D E II.

Diva Regnantum dominata votis
Ambior multis, sed amica paucis.
Destinor paucis, inimica multis,
Cognita nulli.

Namq. me vanis operata tædis.
Nubilem spectat veluti puellam
Stulta dotales meditata fasces,
Turba procorum.

Cingor affusa iuuenum cæterua
Lubricum formæ decus appetentum.
Meq. certatim sibi quisque primis
Arrogat ausis.

Irritum voti genus. o quid optas
Vana iungendi generis libido
Regiam quamvis animosa nostram
Morte patisci?

Regna regnandi cupidos repellunt;
Et sui spernax genus imperantum
Sponte sectantur; sed iniqua cursum
Vincla morantur.

Gg

Coniugem venor fugiens amari,
Sola contemptu redimenda coniux.
Fertur auersos meus in maritos

Ardor amoris.

Audior nulli, male nota cunctis:
Sed procax vires geminat cupido.
Ille bellantem ferus obstinatis
Imperat orsis.

Marte rivali premor, atque turpi
Fraude poscentum face me iugali;
Quale Rhiphæo repetita quercus
Vapulat Euro.

Illa pugnaci labefacta nimbo
Inter aduersos hyemis furores
Sæpe victrici caput huc procellæ,
Sæpe dat illuc.

Tale me fatum rapit immerentem.
Nuptias longis remorata pactis,
Sæpe victrices thalamo irruentum
Flector in iras.

Quippe me sæuis Hymenæus armis
Urget, & vultu subigit minaci
Subsequi tædas, potiore belli
Sorte potitas.

Sæpe

Sape conuulsum lacerata pectus
 (Alter hinc dum me tenet, alter inde,
 Raptor) haud uno, licet una, poscor
 Ense sequestro.

Non amor vobis meus, aut libido
 Vlla me iungit, genus o proteruum.
 Præda sum sati, metuenda vestri
 Meta triumphi.

Si forem sponso potis ire nuptum,
 Sponte cui vellem; neq. dirus Hymen
 Lege tam scua caput hoc marita
 Traderet iræ:

Nuberem nullis pharetrate nervis
 Mede, nec Marti generosa Thrace.
 Nec tuis ausis Macedo, neq. vlli
 Phthie furori.

Dignus & nostra fuerit repulsa
 Aut Iber astu vaser, aut Gelonus
 Iunctus Arctoo, patriæ Memnon
 Fuscus Eoo.

Siue quis dextra meliore Ditem
 Ausus incesta viduare nupta;
 Fulta seu quisquam tulit irretorto
 Sydera tergo.

*Sive quis Lerne populatus iras,
 Aut Echidnei populosa monstri
 Colla, tot iactu solubrum renasci
 Prompta cadendo.*

*Sola gens regno famulata mentis
 (Si qua sub calo dominata tantum)
 Iura connubi mihi posset equo
 Iungere falo.*

*Si mea quisquam benè destinatus
 Regia coniux; fideiq. compar;
 Regna contemptu, meritoq. regni
 Victa relegat.*

*Vnde nec tristem furiosa vultum
 Ira funestat; neq. temperatum
 Impotens auri sitis, quæ cruoris
 Pectus hincat.*

*Vtitur fati, & utramque pendit
 Lance fortunam numerosus æqua;
 Vera nec tristis metus, aut cupido
 Gaudia libat.*

*Nulla depressum lenis aura vulgi
 Iactat insano per inane ludo;
 Nec recrudescens iecur ulcerosa
 Cypride gliscit.*

Militæ

Militat Celo, catus auspicari
Quas quibus laudes vigil allaboret,
Quò vocet mores operosa mentis
Hospita Pallas.

Nec sibi mendax opifex futuri,
Quidquid incerto varium laboras
Tempus euentu, videt æquus alto
Sub pede verti.

Tale gens terris Aquanina nomen
Extulit. Claudī noua signa cerno,
Nota cui sanctum pepulere pectus
Classica Diuūm.

Ille transcriptus licet in rebelles
Imperi nomen procul execrantes,
Quos fugit, secum trahit insequentum
Agmen honorum.

Vile quò seuis? honor est fugacis
Vmbra virtutis; neque me fatigat
Vlla fallendi profugos, nec ulla
Cura sequendi.

Tuq. tantorum generose Regum
Sanguis, Octaui, Tyria decorum
Insula crinem sacer, & Quirina
Flammens ostro.

Marte natiuo trabeate regno,
 Te mihi dudum tua fata debent,
 Nate terrarum regimen tueri,
 Nate mereri.

Ad eundem.

Protopopœia Fortitudinis.

O D E III.

Quisquis hostiles metuendus iras
 Marte regnator domuit secundo,
 Et nouis semper cumulata firmat
 Regna triumphis;
 Strauerit quamuis populos, & urbes,
 Hauserit fusi pelagum cruoris,
 Regna quassarit tremefacta seuæ
 Fulmine dextræ,
 Sola, quæ soli metuantur, absint,
 Sola, quæ soli cupiantur, adsint,
 Læti nec frustra meditentur ullos
 Pectora fastus:
 Iura fortunæ metueti seueræ,
 Orbitam cuius facilem rotatu
 Altus insedit, dubiumq. tentat
 Figere lapsum;

Tentat

Tentat incassum: calet, & calebit
Fixus, & rerum numerat ruinas
Ille surgentum ferus, & cadentum
Arbiter axis.

Quem super summum sedet acta saeu
Orbium raptu, neq. rapta gyros
Horret immanes Dea nata volui,
Nata reuolui.

Quippe nec certum fidei tenorem
Integrat veris inimica dictis;
Nec sui semper memor illa sedem
Visit eandem.

Indigens auri, dominatur auro;
Nec potens Regni, domat illa Reges:
Mater eiusdem cupit, & nouerca
Prolis haberi.

Multa, quæ donat, rapit & redonat:
Prima supremis cumulare pergit:
Rapta reddendis meliora mutat,
Reddita raptis.

Intulit si quæ mala, rursus aufert:
Abstulit si quæ mala, rursus infert:
Sæpe quot præbet bona, tot reliquit
Pignora cladis.

*Impium dandi genus, an iocandi?
Sæpe porrectum subiens rapaci
Dexteram leua, simul atque munus
Porrigit, aufert.*

*Culta multorum stadium sefellit:
Spreta paucorum tenuit repulsam,
Quos suo virtus adamante casus,
Durat in omnes.*

*Rara uiuentum generi sub astris
Indoles, rarum genus imperandi.
Nulla sub celo potiore regnat
Iure potestas.*

*Tale nil ausu meditaris isto
Regna Samnitum domiture paruo,
Dona qui coram numerata magni
Respuis auri.*

*Ista pars veræ fuit una laudis.
Illa, quam regno renuis retento,
Regna cum spreto renuisset auro,
Aurea virtus.*

*Tale nil, quamuis nimis ausu, tentas
Vane Porfenne trucidis immolator,
Vt te flammis, quod inulta cernis
Ora Tyranni.*

Fortis ad flammâs vetat ire virtus,
Triste nec fatum rapit. illa turpem
Mortis horrorem, stolidumq. vitæ
Arcet amorem.

Æstimas mortem meliore censu
O, vadem qui te fidei seueræ
Sistis ad pœnas, reducemq. diro
Prodigis Afro.

Siste captiuos Libys ira clamat,
En ego merces fidei, reclamationes,
Venditus pacta vice nunc reuendor
Funeris emptor.

Tale portentum meditate laudis
Occidis seuæ generose Parcæ
Lusor, ò famæ vaga qui loquacis
Ora fatigas,
Hostium classem remorate dextra;
Dextera rapta, remorate laua;
Hac data morti, tamen orse proram
Sistere morsu.

O serax tanti generis vetustas
Prole de prima caput offer unum,
Vera cui virtus, & honesta mentis
Cura seueræ.

Rexerint fortes per acerba vires
 Orsa, qui certo tetigere cursu,
 Vera quam verè posuere laudi

Numina metam.

Vna tot clades, tot adire mortes
 Cura regnandi domitos adegit.
 Vna tot sceptri peperit cupido

Monstra laborum.

Talibus non se pepigere votis
 Astra, nec tales docuere mores.
 Vna, quæ vulgi fugit ora, virtus

Imperat astris.

Illa, quam cæcis Aquauina proles
 Intulit terris, hominumq. vitam
 Certa cum Diuis docuit pacisci

Fœdera morum.

Vicit hoc virtus tua, magne claudi,
 O fugax laudis, sed amata laudi
 Præda venanti tua pertinaces

Vota per astus.

Siste (venatrix animosa clamat)
 Siste cælesti fera nata luco,
 Sola sub cælo fugiens teneri in-
 dagine nostra.

Stirpis

Stirpis agnatæ genus omne cingam,
 Nostra nec fallet tuus arma sanguis.
 Parte fraterni fruor ecce victrix
 Sanguinis una.

Illa germano mihi cum gemello
 Regna Sebethi tenet, & Quirini
 Sceptra cognato propiora Cælo
 Penè capeffit.

Ad eundem.

Prosopopœia Prudentiæ

ODE IV.

MEntis aternæ Dea nata partu
 Fata contemplor, rapidumq. rerum
 Turbinem, cursu cita qui perenni
 Secula torquet.

Quicquid orditur vaga pertinacis
 Ira Saturni fugiens caueri,
 Sponte præcurram; nihil imparata
 Mente manebo.

Mente nil unquam sequor impedita:
 Nil redordiri semel orsa cogor;
 Nec citra fixam titubante metam
 Calce resisto.

Imperi nullam manus ulla molem
Appetit, nullam sine me coronam
Induit Maiores, stabilire regnum
Culmine firmat.

Ire me præ se rogat ille, si quid
Inuium tentat. Duce me sagatis
Iura dat turmis: sua me gubernat
Auspice bella.

Sum toga vindex, pietatis altrix,
Numinis custos, domitrix amorum,
Dulce ludentes moderata curas,
Dulce furentes.

Quò suos flestat fugitans videri
Vita Mæandros, video; nec ullas
Fraudis ambages mihi celat æui
Lubricus error.

Nullus incautam dolor, aut voluptas
Occupat, nullus furor impotentem,
Nullus ignauam timor, & cupido
Nullus inermem.

Obstetrix fætæ vocor una sortis
Ante maturam parientis horam.
Certa contemplor dubia retrusum
Pignus in aluo.

Sine

Sine festiuos parit illa risus ;

Parcitas illos regit educatrix .

Sine conceptos parit illa luctus ;

Nulla sit altrix .

Sæpe cum fœtu dare semiparto

Cœperit risus ; reliquum cauebo .

Namq. pars tristes generanda seruat

Vltima luctus .

Me suos tardat medicante partus ;

Et meo partus abigit veneno .

Ille quàm multos hominum timores

Fallit abortus !

Me roga , monstris uterum gemellis

Aucta quid nisu ferat illa primo

Ἀγγελοπιδῶν genus , an sirentum

πιδῶγγαλότων ;

Nomen horrescis ? colubros vocavi

Voce fraternos merita . sed alter

Virus aspectu iacit ; alter ima

Cuspide cauda .

Ite , qui regnis sine me potiri ;

Vultis , & sceptris geminare Mundum .

Ite palantes Stygis in propinquo

Margine mentes .

Coniugem venor fugiens amari,
Sola contemptu redimenda coniux.
Fertur auersos meus in maritos

Ardor amoris.

Audior nulli, male nota cunctis:
Sed procax vires geminat cupido.
Ille bellantem ferus obstinatis
Imperat orsis.

Marte riuali premor, atque turpi
Fraude poscentum face me iugali;
Quale Rhiphæo repetita quercus
Vapulat Euro.

Illa pugnaci labefacta nimbo
Inter aduersos hyemis furores
Sæpe victrici caput huc procella,
Sæpe dat illuc.

Tale me fatum rapit immerentem.
Nuptias longis remorata pactis,
Sæpe victrices thalamo irruentum
Flector in iras.

Quippe me sæuis Hymenæus armis
Urget, & vultu subigit minaci
Subsequi tædas, potiore belli
Sorte potitas.

Sæpe

Sæpe conuulsum lacerata pectus
(Alter hinc dum me tenet, alter inde,
Raptor) haud uno, licet una, poscor

Ense sequestro.

Non amor vobis meus, aut libido
Vlla me iungit, genus ò proteruum.
Præda sum sati, metuenda vestri.

Meta triumphi.

Si forem sponso potis ire nuptum,
Sponte cui vellem; neq. dirus Hymen
Lege tam sæua caput hoc maritæ

Traderet iræ:

Nuberem nullis pharetrate nervis
Mede, nec Marti generosa Thrace.
Nec tuis ausis Macedo, neq. vlli

Phthie furori.

Dignus è nostra fuerit repulsa
Aut Iber astu vaser, aut Gelonus
Iunctus Arctoo, patrique Memnon

Fuscus Eoo.

Siue quis dextra meliore Ditem
Ausus incesta viduare nupta;
Fulsa seu quisquam tulit irretorto

Sydera tergo.

Sive quis Lerne populatus iras,
 Aut Echidnei populosa monstri
 Colla, tot iactu colubrum renasci
 Prompta cadendo.

Sola gens regno famulata mentis
 (Si qua sub calo dominata tantum)
 Iura connubi mihi posset aquo
 Iungere fato.

Si mea quisquam bene destinatus
 Regia coniux; fideiq. compar;
 Regna contemptu, meritoq. regni
 Victa relegat.

Vnde nec tristem furiosa vultum
 Ira funestat; neq. temperatum
 Impotens auri sitis, aut cruoris
 Pectus hiulcat.

Vtitur fati, & utramque pendit
 Lance fortunam numerosus aqua;
 Vera nec tristis metus, aut cupido
 Gaudia libat.

Nulla depressum lenis aura vulgi
 Iactat insano per inane ludo;
 Nec recrudescens iecur ulcerosa
 Cypride gliscit.

Militat

Militat Cælo, catus auspicari
Quas quibus laudes vigil allaboret,
Quò vocet mores operosa mentis
Hospita Pallas.

Nec sibi mendax opifex futuri,
Quidquid incerto varium laborat
Tempus euentu, videt æquus alto
Sub pede verti.

Tale gens terris Aquanina nomen
Extulit. Claudii noua signa cerno,
Nota cui sanctum pepulere pectus
Classica Diuum.

Ille transcriptus licet in rebelles
Imperi nomen procul execrantes,
Quos fugit, secum trahit insequentum
Agmen honorum.

Vide quò sanis? honor est fugacis
Vmbra virtutis; neque me fatigat
Vlla fallendi profugos, nec vlla
Cura sequendi.

Tuq. tantorum generose Regum
Sanguis, Octauii, Tyria decorum
Insula crinem sacer, & Quirina
Flammens ostro.

*Macte nativo trabeate regno,
 Te mihi dudum tua fata debent,
 Nate terrarum regimen tueri,
 Nate mereri.*

Ad eundem.

Protopopœia Fortitudinis.

ODE III.

Q*uisquis hostiles metuendus iras
 Marte regnator domuit secundo,
 Et nouis semper cumulata firmat*

Regna triumphis;

*Strauerit quamuis populos, & urbes,
 Hauserit fusi pelagum cruoris,
 Regna quassarit tremefacta sæuæ*

Fulmine dextræ,

*Sola, quæ soli metuantur, absint,
 Sola, quæ soli cupiantur, adsint,
 Lati nec frustra meditentur ullos*

Pectora fastus:

*Iurâ fortunæ metueti seueræ,
 Orbitam cuius facilem rotatu
 Altus insedit, dubiumq. tentat*

Figere lapsum;

Tentat

Tentat incassum: calet, & calebit
Fixus, & rerum numerat ruinas
Ille surgentum ferus, & cadentum
Arbiter axis.

Quem super summum sedet acta saeuo
Orbium raptu, neq. rapta gyros
Horret immanes Dea nata volui,
Nata reuolui.

Quippe nec certum fidei tenorem
Integrat veris inimica dictis;
Nec sui semper memor illa sedem
Visit eandem.

Indigens auri, dominatur auro;
Nec potens Regni, domat illa Reges.
Mater eiusdem cupit, & nouerca
Prolis haberi.

Multa, quæ donat, rapit & redonat:
Prima supremis cumulare pergit:
Rapta reddendis meliora mutat,
Reddita raptis.

Intulit si quæ mala, rursus aufert:
Abstulit si quæ mala, rursus insert.
Sæpe quot præbet bona, tot reliquit
Pignora cladis.

*Impium dandi genus, an iocandi?
Sæpe porrectum subiens rapaci
Dexteram leua, simul atque munus
Porrigit, aufert.*

*Culta multorum stadium sefellit.
Spreta paucorum tenuit repulsam,
Quos suo virtus adamante casus,
Durat in omnes.*

*Rara viuendum generi sub astris
Indoles, rarum genus imperandi.
Nulla sub celo potiore regnat
Iure potestas.*

*Tale nil ausu meditaris isto
Regna Samnitum domiture paruo,
Dona qui coram numerata magni
Respuis auri.*

*Ista pars veræ fuit una laudis.
Illa, quam regno renuis retento,
Regna cum spreto renuisset auro,
Aurea virtus.*

*Tale nil, quamuis nimis ausu, tentas
Vane Porfennæ trucidis immolator,
Vhe te flammis, quod inulta cernis
Ora Tyranni.*

*Fortis ad flammās vetat ire virtus,
Triste nec fatum rapit. illa turpē
Mortis horrorem, stolidumq. vitæ
Arcet amorem.*

*Æstimas mortem meliore censu
O, vadem qui te fidei seueræ
Sistis ad pœnas, redacemq. diro
Prodigis Afro.*

*Siste captiuos Libys ira clamat,
En ego merces fidei, reclamas,
Venditus pacta vice nunc reuendor
Funeris emptor.*

*Tale portentum meditate laudis
Occidis sœuæ generose Parcæ
Lusor, ò famæ vaga qui loquacis
Ora fatigas,
Hostium classē remorate dextra;
Dextera rapta, remorate læua;
Hac data morti, tamen orse proram
Sistere morsu.*

*O serax tanti generis vetustas
Prole de prima caput affer unum,
Vera cui virtus, & honesta mentis
Cura seneræ.*

Rexerint fortes per acerba vires
 Orsa, qui certo tetigere cursu,
 Vera quam veræ posuere laudi

Numina metam.

Vna tot clades, tot adire mortes
 Cura regnandi domitos adegit:
 Vna tot sceptri peperit cupido

Monstra laborum.

Talibus non se pepigere votis
 Astra, nec tales docuere mores:
 Vna, quæ vulgi fugit ora, virtus

Imperat astris.

Illæ, quam cæcis Aquæuiua proles
 Intulit terris, hominumq. vitam
 Certa cum Diuis docuit pacisci

Fœdera morum.

Vicit hoc virtus tua, magne Claudi,
 O fugax laudis, sed amata laudi
 Præda venanti tua pertinaces

Vota per astus.

Siste (venatrix animosa clamat)
 Siste cælesti fera nata luco,
 Sola sub cælo fugiens teneri in-
 dagine nostra.

Stirpis

Stirpis agnatæ genus omne cingam,
 Nostra nec fallet tuus arma sanguis.
 Parte fraterni fruor ecce victrix
 Sanguinis una.

Illa germano mihi cum gemello
 Regna Sebethi tenet, & Quirini
 Sceptra cognato propiora Cælo
 Penè capeffit.

Ad eundem.

Protopopœia Prudentiæ

ODE IV.

MEntis æternæ Dea nata partu
 Fata contemplor, rapidumq. rerum
 Turbinem, cursu cita qui perenni
 Secula torquet.

Quicquid orditur vaga pertinacis
 Ira Saturni fugiens cauere,
 Sponte præcurram; nihil imparata
 Mente manebo.

Mente nil unquam sequor impedita:
 Nil redordiri semel orsa cogor;
 Nec citrà fixam titubante metam
 Calce resisto.

Imperi nullam manus ulla molem
 Appetit, nullam sine me coronam
 Induit Mauors, stabiliue regnum
 Culmine firmat.

Ire me pra se rogat ille, si quid
 Inuium tentat. Duce me sagaxis
 Iura dat turmis: sua me gubernat
 Auspice bella.

Sum toga vindex, pietatis altrix,
 Numinis custos, domitrix amorum,
 Dulce ludentes moderata curas,
 Dulce furentes.

Quò suos flestat fugitans videri
 Vita Mæandros, video; nec ullas
 Fraudis ambages mihi celat æui
 Lubricus error.

Nullus incautam dolor, aut voluptas
 Occupat, nullus furor impotentem,
 Nullus ignauam timor, & cupido
 Nullus inermem.

Obstetrix fætæ vocor una sortis
 Ante maturam parientis horam,
 Certa contemplor dubia retrusum
 Pignus in alua.

Sine

Sive festiuos parit illa risus ;

Parcitas illos regat educatrix .

Sive conceptos parit illa luctus ;

Nulla sit altrix .

Sape cum fœtu dare semiparto

Cœperit risus ; reliquum cauebo .

Namq. pars tristes generanda seruat

Vltima luctus .

Me suos tardat medicante partus ;

Et meo partus abigit veneno .

Ille quàm multos hominum timores

Fallit abortus !

Me roga , monstris uterum gemellis

Aucta quid nisu ferat illa primo

Ἀγγέλωντιδῶν genus , an fœrentium

πινδογενέτων ;

Nomen horrescis ? colubros vocavi

Voce fraternos merita . sed alter

Virus aspectu iacit ; alter ima

Cuspide caudæ .

Ite , qui regnis sine me potiri ;

Vultis , & sceptris geminare Mundum .

Ite palantes Stygis in propinquo

Margine mentes .

Sic ratis portum petit orba clauo;

Sic auis calum secat orba pennis:

Sic serenatam sine lucis auro

Cernitis auram.

Quæ vocet vestros via cunq. cursus,

Præ nisi accurram, biuiumq. vitæ

Omne discernam; nihil vlla tutum

Semita monstrat.

Stulte, quid vanum dubius futuri

Pythium quæris? quid aperta centum

Ora Cumanae, sed operta fraude

Carmina Diuæ?

Arte fortunam Pharia cauebis?

Illa cognatos inibi penates

Fixit, optatos ubi tu quiescis

Inter amores,

Se tuam ludens agit inter aulam;

Se tuas furtim tegit inter vlnas;

Te nouercali simulata mater

Fascinat ore.

Induit vultum cata versipellem;

Cedit affines lepor in furores,

Lusus in luctus, furor in lepores,

Risus in iras,

Mille Circæa subit arte formas
Pharmaco portentifico renascens.
Si quid aspectu geniale præfert;

Fidere parce.

Proferet spiras modò tecta Gorgon,
Et repentino tumidum veneno
Guttur exertans, tua carpet acri
Gaudia morsu.

Quale vernantis per amœna iuris
Culta pastorem viridi sub alno
Dulce sopitum ferit occupata
Anguis ab herba.

Qua quis banc norit Magus arte fraudem!
Vana consultus Babylonis augur,
Vana Pyrrhæa monet urna sagæ,
Vana Sabellæ.

Quale quo numen sonat ore Delos?
Quid pharetrati tripodes Agyiei,
Quid monet cæcis adytum cauernis
Vatis Orythæi?

Lusit accepto Patareus auro
Romulos quondam iuvenes, paterni
Falsa dum regni dedit osculandam
Symbola matrem.

Lusit arcana Rhodopeius arte
 Abdito fretum Deus ore Persen.
 Scyrium falsa iuuenem camæna

Lusit Apollo.

Lesbio nusquam minitante signo,
 Ense deinceps repuli Gelono.

Ille mitratum caput alluendum

Fluctibus Istri,

Alter obscuras Acherontis undas,

(Sic reposcentem monuere fata)

Dum fugit, fufis Acheron fugacem

Occupat undis.

Irritum, quicquid mihi non probatum

Consili, cæptis datur ominandis.

Cæca progressu male inaugurato

Vota seruntur.

Errat, & cæco ruit ore virtus,

Ni regam gressus oculata custos.

Ire præ semper soleo carentem

Luce sororem.

Illæ seu noto subitura cælo,

Arte, seu bello domitura sua,

Regna fortuna, mihi se labores

Iungit in omnes.

Me

Me iubet terras habitare Numen
 Auspicem veri, dubij sequestram,
 Obsidem certi, neq. dum micantis
 Phosphoron aequi.

Nulla me rerum facies latenti
 Fraude praeuerit, fugitiua sati
 Terga iam lapsi, simul & futuri
 Ora videntem.

Nempe sum bifrons, & utrinque bina
 Luminum flamma. mala si qua prorsum,
 Si qua retrorsum, licet orta longè,
 Nulla latebunt.

Nesciunt tergum geminata frontem
 Ora. stat neutro iaculanda fato,
 Semper obtutu vigil, auspicandi
 Dia potestas.

Ni tuos nescis, Aquamue, mores,
 Numen hoc frontis, tua sola mentis
 Forma sortitur: mihi sola compar
 Viuit imago.

Reditus è Vesuviano post Autumnales
ferias,

O D E V.

Adsumus Phœbi generosa pubes
Nuper ad læti genium Vestui
Missa venatum peregrina fessis
Otia Musis.

Diue Phœbeas operose mentes
Lesbio pulsas agitare thyrsos,
Dulce ludentes moderate vates,
Dulce furentes,

Nosce deposte memores Camœnæ:
Nosce Gryneam reduces ad umbram.
En agit quantus furor appetentem
Aona turbam.

Pande Cyrrhæos adyti recessus:
Pande secretos Heliconis annes,
Et propinato noua fontis haustu
Pocula profer.

Iam diu nullis operata plectris
Dextra socordem refugit veterum,
Et Philetæum sitibunda rorem
Ora salutant.

Nec

Nec laborandi studium remisso
 Impetu cessit, nec amica somno
 Languit virtus, titubare cæco

Nescia cursu.

Sola sacrarum iacuit sororum
 Cura, sylvestres nihil ausa ludos
 Insequi cantu, siluitq. curas

Inter agrestes.

Omnis Autumno labor, omne cessu
 Ingeni robur. vident, ut virenti
 Liquimus Baccho populata vasti

Regna Dicarchi.

Liquimus colles, & amœna ruri
 Culta decussis viduata pomis,
 Et mala furti lue feriatos

Liquimus agros,

Quicquid annonæ famulata pingui
 Fuderat, quicquid famulata naue
 Terra cultori, fuit una agresti

Præda furori,

Quale montanos simul hausit imbres,
 Altius Nereo tumet æstuoso
 Annis eiectans per aperta fluctus

Arua sonantes.

Hb 2

Tale bacchatus per opima laeta
Regna Pomona, facili ruina
Vinitor strauit grauido feraces
Vbere campos.

Siue natinum lacrymosa nectar
Ficus obstipo male firma collo
Funderet, sceptro facilis bicorni
Præda, vel unco.

Siue baccata Bromium corona
Fronde materna reteggi timentem
Dulce pallentes premerent racemi,
Dulce nitentes.

Siue sæcundam genialis horti
Areæ diues cumularet æstas
Arborum sætu, varijsq. leti
Frugibus anni.

Quotquot intonsos numeras per agros
Arborum tonsos, fruticumq. ramos;
Cernis agrestis totidem trophæa
Nuncia prædæ.

Cura syluestres fuit una gazas,
Vna, campanos popolare tractus,
Vna, pomorum dare vasta totis
Funere campis.

Re-

Recens Nato Deo

Anapæsticum.

V L

O *Quæ superas turba per auras
 Festo personat agmine Cælum,
 Circumq. choro leuïs aligero
 Pictis nubila verberat alis!
 Quem tale nitens comitata ducem!
 Quem tale fremens venerata diem!
 Numinis hic est venator Amor,
 Superâum Regem prædatur Amor.
 Septum tenet indagine Cælum.
 Cinctum cassibus, obsidet Orbem,
 Obsidet armis. Fuge Nate Deo.
 Fuge: te Prædo pharetratus agit
 Auspice flamma, facibusq. tuis.
 Caue: te patrio rapit amplexu:
 Te syderea turbat ab aula.
 O, quid teneros induis artus?
 Te virgineo rapit ille sinu:
 Te materna per oscula captat.
 Ipsa laqueolis vbera cinxit.
 Ab præda tuis debita flammis!*

Hh 3

Hiccinē solo ludis in antro,
Cecās abdite noctis in umbras,
Dulces indite matris in vlnas,
Matris ocellos furate tuis?
O corda virānū populate Puer,
Puer ò dulces iaculate faces,
Hiccinē viles inter aristas
Hæccinē vultu gaudia vibras?
Siccinē flagras? fuge: te vidit.
Fuge: te premit hic armiger Ales.
Cæue: te ferit. ò, ò, te cepit
Iaculo, laqueo, cuspide, flamma.
Ah rotat ictum: ah feruidus alto
Petit ense cor. huc, huc ò Superi,
Huc animosa propèrate manu:
Solvite vestro vincula Regi:
Arcete Deo fata gementi:
Prohibete Deo funera capto;
Quem victor Amor stravit inermem,
Licet ætheria sede tonantem,
Licet imperijs astra mouentem.
Illum solio traxit ab alto;
Traxit ab alta diadema coma.
Premit excussam fulmine dextram,

Sceptrumq.

*Sceptrumq. manu populatus habet.
Iam regnat, io. quis, io, regnat?
Venator Amor, bellator Amor,
Prædator Amor. Pupe Deus Rex,
Si non es Amor; non regnat Amor.
Si non Amor es; non Amor armat;
Non Amor ardet, si non es Amor.*

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV
DIALOGVS
DE VITIIS SENECTVTIS.

Prologus.

*Alue virorum cætus ornatissime.
Salute cuncti, qui explicandã fabulã,
Quæcunq. sit dicēda, vos præsentia
Ornare voltis. cuncta, q̃ dicēda sũt,
Audite. Nō iucūda, verũ potius hæc*

Amara sunt censenda, nec non dulcia.

*Amara nequam, sed probis, credo, & bonis
Iucunda multũ, & multũ erunt suauia simul.*

*Agetur ergo de virorum moribus,
Qui cū senes sint, & mores gerant graues,
Dici viri, non dicier senes amant.*

*Ipsi viros dicant: senes nos potius hos
Vocare par est, cū viri sint, & senes.*

At

*At ludicra audietis , ut dicam prius ,
Ut nemo vestrum conqueratur postea .
Nam digna vestris eruditis auribus ,
Non esse censeo , quæ loqui nos pergimus .
Studete tantum ; cum bona in scenam feram .
Nam bona bonis ferri decet quàm maxime ;
Ut mala malis . Et qui mali capiant mala ,
Bona qui boni . Mox audietis fabulam .
Aures parate . nemo sit , qui dormiat ,
Aut stertat . Heus tu , qui angulo adnexus sedes ,
Nimis sopore suauiter pressus iaces ,
Et cæpta nondum fabula est . somno aspice ,
Autore somno res agetur ? optume .
Bonum labori præmium nostro datis .
Adhuc supino stertit ore , et gutture
Muscas aperto captat . o pigrum caput .
Hinc , inde cervix pendet , ut cucurbita
Suspensa recte ad ludicri flatum Noti .
At qui propinquus assidet , fodiat latus ,
Aut pileum decutiat isto vertice .
Aurem , capillum vellat , atq. vellicet :
Aut offulam chartaceam indat gutturi ,
Dum lentus halat faucibus lassis sopor .
Vnum monebo . Nostis aures belluæ ,*

Illius, inquam, bellæ auriculariæ?

Hæc fabula aures longiores postulat.

Dialogi interlocutores.

ORGHIPHILVS.

PHILOXENVS.

MYTHOPHILVS.

DIMANDER.

THESPIAS famulus.

CATO.

OR. **Q**uid istic tam sollicitus agis Philoxene?

PH. **Q** Oh, oh; saluus sis mi Orghiphile. unde
buc aduenis?

ORG. Vnde otiosi, & desides. PHI. Vnde? OR. Ex foro.

PHI. Id est, ex aleis, ut mos tuus. ORG. Apage.

Quid istuc est conuici, quid facis mihi?

Nihil ne te veretur horum, qui audiunt?

PHI. Ignosce. tam ne pupugi te acriter? velim

Peruisse, si quod excidit verbum mihi,

Quod adeo te momorderit. nihil tamen

Dixisse me præter morem arbitrator meum,

Qui ludum appellare soleo delicias tuas.

Non ne hoc audisti hoc ipso ex ore millies

Et

- Et amice, & iracunde, & serio, & ioco,
In circulo, in convivio, palam in foro?
Nec unquam irasci, ut hodie, visus es mihi.*
ORG. *Me bellè irrides. ad rem. Quid igitur novi
Paratur hìc hodie? quorsum istaec scenula,
Quam texuistis in his angustijs domus,
Veluti reticulum araneolæ in foramine?*
PHI. *Lepide; tu nos lusus ex ludo venis.*
ORG. *Iam putidum est exprobrare tam sepe hoc mihi.*
Iterum rogo. Quid hodie hic igitur novi? PH. nihil.
ORG. *Nihil prorsus? PHI. non prorsus, at nihil novi.*
*Id enim rogas. sunt vetera, & barbata omnia,
Quæ mox agemus. ORG. At quid istuc vult sibi,
Quod dicis? Vetera sunt, & barbata omnia.*
*An vis certemus, uter hodie importunius
Interroget, & respondeat? PHI. Nolo; explico.*
Vetera sunt omnia, quia nihil agitur novi.
Barbata, quia de barba fabulam damus.
ORG. *Quam verò barbam nominas? an stupeam,
Ut vulgo dicunt? PHI. Non. tu totus es iocus.*
ORG. *Tu me irritas. PHI. de barba fabulam damus,
Vel de barbatis. alij de senibus volunt
Fabellam hanc nominariet. ego à ceteris
Dissentio, & hanc ne fabulam quidem voto.*

Non nulli fabulam. MYT. Ita est. ego fabulam voco.
 Salue mi Orghiphile. fabulam volo: fabulam hanc
 Appello, & hanc tu primus dixisti fabulam.

PHI. Ego fabulam? MYT. Tu fabulam, & barbatulam
 Hanc modò vocasti fabulam. Orghiphilum roga.

ORG. Ita est Philoxene. dictis ut constes tuis,
 Idem confirma quæso. PHI. Sed me interpretor.
 Est fabula hæc, id est confabulatio,
 Vel quædam familiaris collocutio.

MYT. Egregie. sic sermones inuertis tuos?
 Orghiphile, nonne hic fabulam refert lupi?
 Lupus olim in rixa (audisti opinor sæpius)
 Dum callidam conuicio vulpem petit,
 Sile, inquit, bellua. at illa, Me nunc belluam
 Appellas? hæc lupus, Dixi, inquit, belluam,
 Id est, bellam. illa ridens egit gratias.
 Hæc fabula est Philoxeni, quam dat hodie.

Ex fabula iam facta est fabulatio,
 Ut facta bella vulpes est ex bellua
 Auctore lupo. videris esse argutulus.

Exorsus es iam fabulam, Philoxene,
 A fabula dum refugis, & probe agis lupum.

PHI. Quid si te belluam dixero, ut imiter lupum?

ORG. Delapsa res à fabula ad conuicium est.

- Si vultis, ut hanc rem dirimam.* PH. *Volo equidem.* M. *volo.*
ORG. *Mythophile, tu te comparasti ad fabulam*
Hodie peragendam, ut video. MY. *Ego vero ad fabu-*
ORG. *Tu vero non fabellam acturus huc venis, (lam?)*
Sed ut confabulare familiariter
Nescio quæ de senibus, ut aiebas modò.
PHI. *Ita vero.* ORG. *Igitur dirempta est controversia.*
Tu, quam parasti ut ageres, perage fabulam.
Tu fabulare familiariter, ut optas, licet.
Uterque gratis audietur auribus,
Modò uterque partes agat, ut convenit, suas.
Æquum ne est ius, quod vobis dico? PH. *æquissimum.*
MYT. *Verum iungemus agnos tygribus, oves lupis,*
Quid fabulae commune est cum sermonibus,
Quos agitant familiares in congressibus?
Cedo, cum re peracta me referam domum,
Si me aliquis ex his, qui nos audiunt, roget,
Quid hinc peractum sit hodie, num fabula,
Comœdia ne, an tragœdia, an aliud drama,
Quid inter has dicendum angustias mihi?
Si nos dedisse fabulam respondero,
Mendacium est. nam vos non fabulam datis,
Ut dicitis. si collocutos dixero
Nos esse quendam, nec fuisse fabulam;

Hoc idem est mentiri, quoniam ego ago fabulam.
 ORG. Fortasse nemo te rogabit. MYT. At mihi
 Qui constet hoc? non est prudentis dicere,
 Fortasse non hoc accidet, nam si accidet?
 PHI. Confice Mythophile. saltem hos, qui audiunt, roga.
 MYT. Quidnā rogem? PHI. an ipsos libenter audiat,
 Si mixtum proferamus, & nouum acroama,
 Quod neque sit fabula, neque fabulatio
 Familiaris, utramq. tamen contineat simul?
 Interroga. MYT. monstrosa res est, PHI. ceterum
 Fortasse non ingrata, ORG. quicquid est nouum,
 Etiam si monstrum sit, animum & oculos capit.
 MYT. Rogabo, quando ita vis. sed utrum singulos,
 An vniuersos? hoc da consilium mihi,
 PHI. Non vniuersos, MY. singulos? PHI. non singulos,
 MYT. Quid ergo? PHI. roga, ut in hoc oēs cōsentiant,
 MYT. In quo? PHI. pro cunctis vnus ut respondeat,
 Quemcunq. tu rogaueris, quicquid voles.
 MYT. Equidem rogabo, Cætus ornatissime,
 Viriq. nobilissimi, quiddam velim
 A vobis percontari; verum à singulis,
 Vel ab vniuersis hoc scitari me pudet.
 An hanc mihi datis veniam, quam supplex peto,
 Ut vnum è tota concione deligam,

Quam

Quem interrogem id, quod vos rogare peruelim?

Sed ille quod responderit, vobis ratum

Oportet esse; nam aliter proficimus nihil.

Nunt vobis hoc libentibus faciam? silent.

ORG. Affirmant igitur. MYT. certe. nam quisquis tacet

Rogatus, affirmare volgo dicitur.

PHI. Elige iam (quando concessa tibi est optio)

Quem interrogare malis ex his omnibus.

MYT. Sine prius dispiciam, quis mihi amicissimus

Sit omnium? ut det tale responsum mihi,

Quod maxims in sententiam meam cadat.

Videbar illic nescio quem cernere,

Sed non est ille, quem querito amicum meum.

At ille quis est? heus tu, tantisper obsecro

Accede, prodi in medium. num placet hoc tibi?

Si mixtum proferamus, & nouum acroama,

Quod nec sit familiaris fabulatio,

Nec fabula, sed utramq. contineat simul?

In annuit. ORG. dormitat. MYT. non. sed annuit

Apertis oculis, & bene audit, quid rogem.

Sit vestra fabulatio; mea est fabula.

Et partes equidem strenue peragam meas;

Vos vestras agite, ut cuiq. vestram conuenit.

Sed eo, ut me comparem. redibo mox foras.

PHI. Mone Dimādrum, ut prodeat. DI. adsum. prodeo
Dī nander. PH. at quin citius? DIM. Incidit mihi
Modò in animum quidam, qui me angit, scrupulus:
Et, dum foras me confero, reuocat pedem,
Nec liberè prodire conantem finit.
Sic pectori se penitus obtrusit meo.

PHI. Quinam istic est, qui mentem inuertit, scrupulus?
Non tu es Dimander ille, qui fueras modò,
Cum te reliqui gestientem audacia,
Et distitantem, hic hodie neminem fore,
Qui te clamore superet? non idem es, reor,
Dimander ille. DIM. Idem ille sum, tamen animus
Iam promptus ille, & alacer excidit mihi.

PHI. Cur? DI. Video quantū immineat nobis dedecus
Ex hoc incæpto, quod bodie capeffimus.
Scis, quanta sit turbatio dedecoris metus.

PHI. Quis nescit hoc? interitus est audaciæ
Metus dedecoris. Verum unde hic metus tibi?

DIM. Prorsus videtur esse vanus hic labor,
Et irritus. nos id consilij homunculos
Tantum conari, quantum ne Hippocrates quidem;
Ut quæ senectus asserat secum mala,
Quæ sunt innumera, desperata, maxima,
Et insita penitus intimis præcordijs,

Leuare

*Leuare nos velimus, atque euellere?
 Non est huiusce atatulæ tantum aggredi
 Facinus, & hoc reputare oportuit prius,
 Quàm res incæpta, & factum iam in manibus foret.*

*PHI. Deliberatum hoc nobis est satis diu
 Dimander, & si constare volueris tibi,
 Scies id ipsum, quod nunc obijcis mihi,
 Discussum inter nos esse iam pridem, & bene
 Agitatum esse id consilium, quod iam cepimus.
 An credis hoc nos aggredi, ut quæ corporis
 Mala macerant miseros, & excruciant senes,
 Tituita, tussis, dentium labefactio,
 Podagra, vel chiragra, vel artuum tremor,
 Exundans rauca gutturis excreatio,
 Humerorum arcuata curuitas, & hispida
 Canities, aut horrentis asperitas cutis,
 Aut lentitudo, aut cæcitas, aut surditas,
 Aut sensuum stupiditas; hæc, inquam, mala
 Nos velle credis aut leuare, aut pellere?*

*DIM. At quæ, si non hæc? nullum est in senibus malū,
 Quod hisce, quæ tu narras, mitius putem,
 Aut sanabilius. quod si hæc, quæ facillime
 Præ ceteris senectæ curantur malis,
 Sanare tamen diffidimus; quæ cetera,*

Quæ longè sunt grauiora curemus mala?

PHI. *At quæ grauiora cernis in senibus mala,
Quàm quæ vitam prosternunt, sensus obruunt,
Viresq. frangunt, florem ætatis proterunt,
Fastidium viuendi, & tædium creant,
Hominemq. terræ inutile faciunt onus?*

DIM. *Leuissima istæc arbitror præ ceteris
Incommodis, quæ miserè conficiunt senes.
Quid? illa quàm sunt maiora? ira impotens,
Tenax cupido lucri, senectutis,
Artes fallendi, promptus ad quæstum dolus,
Amor vitæ insatiabilis, mortis metus
Nimis sollicitus, insolens iactatio
Ante actæ vitæ, emensiens confessio
Annorum, quos exegerint, vel munerum
Quæ quondam obierint, vana gloriatio,
Contentio, morositas, amentia,
Loquatitas clamosa, querula, pertinax,
Cedendi difficultas, obstinatio
Ad litigandum, ad obsequendum tarditas;
Ingrata suspiciosa, tristis, aspera
Seueritas, fastidium rerum omnium,
Mos obrectandi, ferreus mentis rigor
Ad pœnitendum, inolita menti prauitas,
Senten-*

*Sententiæ tenacitas, odium rei
 Alienæ, & nimium pernicax amor suæ,
 Libertas increpandi, illiberalitas,
 Illa insolens asperitas ad inuenum preces
 Exaudiendas, indulgendi duritas,
 Simulatio pietatis, imperium ferox
 In iuuenes. Hæc sunt, quæ miseros torquent senes
 Mala, nec leuari remedijs ullis queunt.
 Iam confer illa, tuſſim, podagram, chiragram,
 Defectionem virium, vel sensuum,
 Et cetera huiuscemodi, quæ ipsa sunt quidem
 Moleſta; quippe corpus, & vitam opprimunt.
 Sed illa si respexeris, quid hæc erunt?*

PHI. Immo hæc si bene respexeris, quid illa erunt?

*Licet enim sint grauissima, curantur tamen,
 Et si difficile, certè aliquando sanitas
 Redibit, si remedium præſens applices.
 An nescis hoc distare morbos corporis
 Ab animi? quod si grauius est animi malum;
 Tamen sanatur sero, si minus cito.
 Nec ullus animi morbus est, quin efficax
 Salutis ars querendæ se statim offerat,
 Ni spreta reiiciatur, ut sæpe accidit.
 Quæ verò sunt inflicta corporibus mala,*

Licet nonnulla, quæ minus habent virium,
 Cedant remedijs, ut aliquod februm genus,
 Ut tormines, ut pustula, ut capitis dolor:
 Tamen illa, quæ senectus infligit mala,
 Omnem curandi respuunt industriam,
 Nec victa cedunt, nec remissa leniunt
 Vim scutiendi. semper in peius ruit
 Vita illa, quam senectus oppressit semel.
 Nam quæ medicina aciem oculorum perditam,
 Aut vires iam pessundatas, aut sensuum
 Vigorem obtritum, aut firmitudinem pedum,
 Aut rectitudinem humerorum, aut capitis decus,
 Aut excussos iam dentes restituat seni?
 Non ullus tantum Apollo, aut Æsculapius
 Medendo possit assequi. sed atrocitas,
 Et astus, et dementia, et nimium tenax
 Cupido lucri, aut vitæ, aut impotens furor,
 Et præterea quaecumq. animum afficiunt mala,
 Non illico periculum tantum asserunt,
 Ut non repelli, mitigari, comprimi
 Ratione possint aliqua; ni studium tamen
 Curandi desit. DIM. Hæc est desperatio
 Salutis, quod curandi cura spernitur.
 A senibus, qui curare chinagram volunt,

sed

Sed esse morbum edacitatem non putant,
Nec iram, vel furorem, vel ferociam
Esse animi febres credunt, quæ mentem enecant.
Et peius illud est, quod nos pueros volunt
Puniri grauius ferula, fuste, verberè,
Si quid peccemus. si quid arrogantius
Factum, dictumue à nobis audiunt; malè
Nobiscum est actum. Pædagogi verbera,
Parentes alapas incutiunt: auus minas
Ingeminat ad focum assidens, baculum iacit
Iratùs, aut torrem igneum: omnes clamitant,
Obiurgant, conqueruntur, seuiunt, fremunt.
Omnes sunt nostris vindices, satellites,
Carnifices. nec satis id ad supplicium putant.
Mittuntur, ad magistrum qui rem deferant,
Nos esse audaces, immodestos, improbos,
Mendaces, arrogantes, omnibus graues
Domesticis. turbari à nobis omnia;
Deniq. non esse nos tolerabiles domi.
Quid verò causæ? quoniam lusimus trocho,
Vel in atrio alacriuscule garriuimus.
Nemo est, qui misereatur nostræ ætatu.
At senibus omnia licent. ipsi insaniant
Impunè: furis, cælum, terras, omnia

Impunè miscent. aleis totos dies
 Indulgent. studium quodnam celebrant? otium.
 Lusorias pagellas pro libris habent.
 Scientia, quam perdiscunt, sœneratio est.
 At vita quæ? quid agitur noctes, & dies?
 Dormitur, vel discumbitur, vel luditur.
 A mensa ad lectum, à lecto ad sellam, & ad focum.
 Reditur inde ad mensam, cùm venter monet.
 Hoc est curriculum vitæ, quod peragunt senes.
 Nobiscum colaphis, flagris, fustibus, minis,
 Verberibus agitur, si quis tantulum mali
 Commiserit. ad ferulam, & ad fustem nascimur.
 Senibus peccandi nullus est vsquam modus:
 Nec flagra sunt, nec verbera, quæ coërceant,
 Quæ corrigant peccantes & plectant senes.

PHI. Senectus ipsa vulnus est grauissimum,
 Dimander: ipsa est flagrum, fustis, ultio,
 Supplicium. malim baculo terreri ab sene
 Irato, modò mihi ad fugam valeant pedes,
 Quàm gressum senio lægvidum, & tremulum pedem
 Illo fulcire baculo, qui fulcit senes.
 Et præstat ictu ferulæ puerilem manum
 Ardere, quàm senilem ardere chiragra.
 Saltem ego mihi hoc satius puto. DI. Ego etiam mihi.

PHI.

PHI. Quid ergo iam nos nostri pœniteat status?

Insaniant, exclament, garriant senes.

Nil est impune miseris, nam senium premis
Assiduè vitam, & innumeris cumulat malis.

Quin longè nobis maior est impunitas.

Aut quantulacunq. impunitas nobis datur,

Quâquam amplior est illa senum, hæc dulcior tamen.

DIM. Cur dulcior? **PHI.** quia est furtiua. nam dolus

Licentiam mirum in modum dulcem facit.

Semper furamur aliquid ad ludum otij,

Et libertatis. nam nulla est iucundior

Voluptas, quàm quæ maximè interdicitur.

Parentes, & magistrum sæpe fallimus.

Simulamur, effugimus, euadimus domo

Ad socios, ad spectacula, ad lulum, ad forum.

Quod venia nulla possumus, id agimus dolo.

Quo quid iucundius? id iucundum est maximè

Adeptum, quod potissimum nobis vetat

Magister, aut parentes. hoc prouerbum est,

Nil dulcius, quàm id, quod genio furtim datur.

At senibus illa, quam licentiam putas,

Non tam licentia, quàm solatium est mali.

Et mecum id ipsum sentiet Orghiphilus puto.

ORG. Etiam. quis aliter sentiat, si quid sapis?

Voluptatem interdictio dulcem facit.

Sic est libido. semper in vetitum ruit.

Sed quiddā est hīc, quod dubitē. num grauius malum

Habenda sit senectus, quā pueritia.

PHI. *Quid inest mali in pueritia? OR. quid inest boni?*

PHI. *Quid? quod inesse senectuti neuiquam potest.*

ORG. *nimirum? PH. vis ut narrē? OR. etiā, atq. ēt volo,*

Et obsecro. PHI. Narrabo. Si nequam senem

Inuenias, & planē omnium nequissimum;

Sperabis illum faciliē posse corrigi?

ORG. *Sperabo posse; at posse difficillimē.*

Idem est emendare senem, qui sit pessimus,

Et ægrum tum curare, cum sit mortuus;

Vel non longē diuersum. PHI. Quod si pessimis

Puerum reperias inquinatum moribus;

Num desperabis illum posse corrigi?

ORG. *Nequaquam, sed facillime, ut baculus tener*

E prano rectus fiet; sic prauus puer

Industria, & consilio corrigi potest.

PHI. *Spes igitur resipiscendi, quæ magnum est bonum*

In his, qui vel desipiunt, vel sapiunt parum,

Inest. in pueris, etiam quam improbiissimis.

OR. *Inest. PH. nō aut in senibus. OR. nō. PH. igitur boni*

Aliquid inest in pueris, quod senibus deest.

ORG.

ORG. Id ipsum prope iam sentio. PHI. quid ni sentias?

Nam pessimis in senibus quid boni est? nihil.

At pessimis in pueris est aliquid boni.

ORG. Et optimis in pueris est aliquid mali.

PHI. Quid esse in pueris optimis putas mali?

ORG. Quid esse in pueris pessimis putas boni?

PHI. Quid? facilitatem redeundi ad frugem bonam.

Nam, ut cera quasvis faciliè formas concipit,

Sic ad virtutem mollis est infantia,

Et deprauata resipiscere statim solet.

ORG. Et optimis in pueris tantundem est mali.

PHI. Quidnam? OR. facilitas redeundi ad frugem malā;

Nam mollior est ad prauitatem infantia,

Quàm ad probitatem. & facilius ex probò improbus

Fieri solet, quàm ex improbo probus puer.

PHI. Esto. quid tum obsecro? OR. non plus igitur boni

Est improbis in pueris, quàm in probis mali.

PHI. Tamen quantumuis insit in pueris mali,

Inest sine dubio in senibus maius duplo.

ORG. Deus meliora. quæ te tantum prouehit

Temcritas? nilne linguæ temperas tuæ?

PHI. Quid est? nū sacrilegus sum, aut anathematis reus?

ORG. Accedis eò. quid tandem est, cur existimes,

Plus esse duplo in senibus, quàm in pueris mali?

PHI. In senibus, nimirum improbis, plus est mali,
 Quàm pessimis in pueris. Desperatio
 Correctionis non ne vitium est omnium
 Grauiſſimum? OR. sine dubio. PH. at hoc vitiũ vides
 In senibus esse, non in pueris improbis.
 Hoc illud est, quod paululo ante diximus.

OR. Hoc tu aiebas? PH. Hoc. OR. sine dubio maius du-
 Et longè duplo maius est vitium senis (plo,
 Nequissimi, quàm pueri quamnequissimi.

PHI. Igitur hoc puerum aduertere oportet maximè;
 Vt, si quod vnquam fortè vitium contrahat;
 Id ne patiatur secum consensescere.

ORG. Immo ne adolescere quidẽ. PH. hoc rectius foret.
 Quid enim tam miserum, aut quid tam lacrymabile,
 Quàm perditæ salutis desperatio,
 Quæ pœnitendi semper consequitur moram?
 Nil ultra iacturam animæ est, quod perdi queat.
 Proinde præcauenda sunt maturrimè
 Quæcunq. mala animæ periculum creant.

ORG. Ita verò: sed me accendis, vt ulterius rogem:
 At nolo vos interpellare, iam diu
 Desistere me oportebat. DIM. Immo interroges
 Per me licebit, vsque dum libet tibi.

PHI. Per me itidem liceat, ultra quàm libet tibi,
 Etiam

*Etiam si sermonem importunè distrabas,
Tu ne horæ spatium, & dimidiatæ præteri,
Ne tædeat hos hîc stare, qui nos audiunt.*

*DIM. Sed vereor iam Philoxene, ne plus temporis
Elapsum sit, quàm cogitas. PHI. Quantum putas
Elapsum? an horam? DI. an horam? forsan amplius.*

PHI. Nequaquã. quid ais? heus Thespia. ades paululû.

Vbi es nequam? TH. audio. quid me vis? loquere. im-

PHI. Tãne procul? istû te abdidisti in angulum? (pera.

THE. Expecto iam, quid imperes. PHI. quid imperem?

Habes clepsydra? TH. habeo. PH. attendisti in sedulò,

Quàm simus hîc diu morati? THE. Sedulò.

PHI. Quantum abijt temporis? TH. horæ dimidiû ferè.

PHI. Audin? putabas horam abijisse, & eo amplius.

DIM. Putabam verò. PHI. Credo, sed fastidium,

Et tum loquendi, tum audiendi tedium

Horas tibi longiores, & graues facit.

Et (vt scis) horologium est fallacissimum

Satietas, quæ horam sic metitur, vt diem.

DIM. Si me iam fastidire sermonem putas,

Quid faciant, qui nos audiunt? PHI. Illi sedent,

Nos verò stamus. quin etiam illi cùm volunt,

Si somnum apportet audiendi tedium,

Facilè acclinare possunt ad sellam caput,

Aut ad latus affidentis, & obdormiscere.

Quod non perinde nobis, dum loquitur, licet.

DIM. *Quid obdormiscant nobis inclamantibus?*

Sopitis nonne sermo noster obstrepet?

PHI. *Quid obstrepant hæ voculæ tam debiles.*

Puellulorum? plena dormientium.

In templo sunt scabella, cum habetur concio.

Et ille de suggestu calum verberat

Clamore, palma pulpitem: voces iacit

Horrendas; ululat, sæuit, infrendet, tonat,

Validos utraq. plausus ingeminat manu.

At ille vetulus interim lenissime

Sopitus, annuit omnia, nihil audiens.

Nempe acclinatam molliter ad sellam caput

Subiecto fulcit cubito, & ægre sustinet.

Dormitat, stertit, nutat hac, illac labit.

Nec illum clamor concionis excitat,

Nec plausus audientium, nec murmura

Fremementis templi, & undiq. dum populus fremit;

Magis magisque capiti obtruditur sopor.

Iam crede nostras posse tantum voculas,

Vt excitent sopitos. immo sopiunt

Vigilantes, ut labentis unda rivuli.

DIM. *Ad rem queso: nam nos non expectat dies.*

Matu-

Maturum est iam Orghiphile, ut quod dixeris modo.

Habere te, quod quæreres, tandem roges.

PHI. *Quàm parcus ori. DIM. tu verò quàm prodigus.*

PHI. *Iam plusculum, quàm tu putabis, temporis*

Restat adhuc. DIM. restet, superesse magis conuenit

Tempus sermoni, quàm sermonei temporis.

PHI. *Ut vis, scitare porro, quæ te dixeris*

Scitari velle Orghiphile. ORG. Obediam, licet

Silere iam decreuerim. at si plusculum

Eripiam vobis spatij, quæso ignoscite.

Loquacitas discenti, sæpe conuenit,

Præsertim cum, quæ nescit, auidius rogat.

PHI. *Dic sodes, ista præteri. ORG. Innumeras quidem*

Senectæ protulistis ægritudines,

Quæ præcauendæ sunt pueris; ut, cùm senes

Euaferint; quietè vitam prorogent

Nullis afflictam morbis. PHI. hoc iam diximus

Huc usq. ORG. Sed hoc scire auco. Quæ potissima

Sint mala, quæ senibus vitam ita faciunt grauem?

Ut illa præcauere, cùm licet, sciam.

PHI. *Mox audies, tu verò scin illud prius,*

Quod nemo, credo, nesciat? ORG. Quidnam sciam?

PHI. *Senectutem esse molem quam grauissimam,*

Quæ corpus, & animum innumeris malis premit.

ORG. Scio, & hoc à vobis didici, quamdudum hîc fui.

Et hoc testantur humeri curuati senum,
Senectutis onere labantem ætatem opprimi.

PHI. Probè. & ille baculus, quo se fulciunt senes,
Idem testatur. ORG. Quid? egere videlicet senes
Adminiculo, ne eos onerosa deprimat
Senectus, ut prægrandis asellam sarcina?

PHI. Ita sanè. ORG. sed negat hoc Herilus auus meus,
Qui senium esse bonis omnibus plenum, docet
Argumento bacilli, quem gerunt senes.
Vultis, ait, intelligere mei puelluli,
Quantis bonis referta, quantis fructibus
Onusta sit senectus? hunc baculum, hanc manum,
Quæ tremula tremulum hac furcula gressum regit,
Aspicite. nam veluti arborem pomis grauem
Subiecta fulcra sustinent, ne fætuum
Collapsa nimio pondere ad terram ruat:
Sic est senectus fulcienda, cùm suis
Onerata fætibus labat, & fulcrum petit.

PHI. Tu verò quid ad hæc? num quid ridiculū, ut soles?

ORG. Mi aue, inquam, si senectus idcirco indiget
Bacillo; multis quòd fætunda fructibus
Fulciri debet; ergo fructuosior,
Quàm senium, est illa nostri ficus hortuli.

Nam

Nam grandiore sustinetur furcula.

PH. Perlepidè. sed qd ad hac Herilus? **OR.** ridet senex.

PH. Credo; est enim hilarulus. **OR.** Et inter pueros puer,

Et in iuuenum congressibus prope iuuenis.

Sic omnibus obsecundat, & morem gerit,

At salua autoritate, quæ deceat senem.

Veruntamen, quoquo se res habeat modo,

Et quicquid ipsi de se venditent senes,

Certè senectus, ut ais, est onus graue.

Sed quæ illam maxime opprimant incommoda,

Hoc iterum, aut etiam tertio iam interrogo.

PHI. Dicemus. opportunè interuenit Cato.

CA. Saluete. **PHI.** Felix adfjs. **DIM.** Felicissimus

Mi Cato. quo tandem fato nobis accidit,

Vt hodie te videamus, cum vel maxime

Sermonem, & consilium requirimus tuum?

PHI. Video te hilarulum. quid tandem apportas noui?

CA. Me ipsum. **PHI.** tu verò semper es nobis nouus,

Tam raro te videmus. **CA.** Thespias tuas

Monuit me non multo ante, cum exirem domo,

Vt hic adesset; nescio quid colloqui

Te velle mecum. **PHI.** Velle me tecum loqui?

Non rectè monuit. **CA.** Ain tu tandem hoc serio?

PH. Aio equidè Cato. **CA.** Miror. me ne ergo Thespias

Eluſerit? PHI. Te Theſpias eluſerit .

ORG. Catonem eludat Theſpias? DIM. Illum magis

Deludi conueniret , ſi quis crederet

Catonis eſſe deluſorem Theſpiam .

Quin ille te fortasſe accerſiit , ratus

Id hero ſuo Philoxeno gratum fore .

PHI. Ita verò , & ſane laudo factum Theſpiæ

Qui te vocauit , quamuis iniuſſu meo .

ORG. Quid Theſpia opus eſt amplius ? nonne hoc ſatis

Veniſſe te iam nobis optatiſſimum ?

CA. Lator , me non redire pudefactum hinc domum .

Nam turpe duco , quemquam ullum ad cōmercium ,

Aut circulum , niſi inuitatum accedere .

Agite . ſi quid operam requiritis meam ,

Adſum ad parēdum . PHI. ad imperandū mi Cato .

Nos ad parēdū . OR. ad rem . CA. ad rē , quaſo , ſi pla-

PHI. Ad rem . Inſtituta nobis diſputatio eſt (cet.

De vitiiſ , quæ turpem faciunt vitam ſenum ,

Quæ nunc vitare par eſt , dum pueri ſumus ,

Dum flexile eſt ingenium . nam quæ præuenit

Medicina , ſalubrior eſt , quàm quæ ſequitur malū .

CA. Ita verò , & qui tranſmittere pelagus volet

Periculoſum ; ut prouide caueat ſibi ,

In portu de procella cogitat prius ,

Quam

Quàm naui se committat. sic pueros iuuat
 Præscire, quæ mala maximè turbent senes:
 Vt illa, cùm senuerint ipsi, tutius
 Præuisa vitent. nam quod præcipitur malum,
 Ac præsentitur, lentius animum ferit,
 Quàm quod repente incogitantem oppresserit.

PHI. Dignū Catone dictum. DIM. hoc diximus modò.

CA. Sed quantum iam progressa disputatio est?

PHI. Sane multum. tamen hic, in quem incidis, locus
 Auctoritatem propriè postulat tuam.

CA. Ain tu verò? quid istuc est queso loci,
 Quò sermo iam peruenit? PHI. controuersia est,
 Quam sermo nobis institutus postulat,
 Hanc te iam disceptare ut arbitrum decet.

CA. Mene arbitrum? at parebitis dein meo
 Arbitrio? & quod pronunciem, satin ratum
 Habebitis? PHI. enimvero habebimus ratum.

DIM. Quid ni? Cato es, nisi hodie à teipso deficiis.
 Id sanè dices, quod negari non queat.

CA. Bene habet profectò. quænam controuersia est,
 Quæ disceptanda vobis est? PHI. hæc scilicet.
 Cùm multa sint senilis vitæ incommoda,
 Et vitia, quæ miserrime afficiunt senes;
 Quæ sint maiora querimus. CA. quorsum id? malum

Seu magnum sit, seu maximum, semper caue.

Nec quare, quod sit magnum, maius, maximum.

Nam ad mortem effugiendam quid prosit querere

Quod leuius sit, quod durius mortis genus?

Omnis conditio moriendi est durissima.

Sic omnis vitij labes est fœdissima,

At quæ sit una fœdior, quàm cetera,

Non tam id querendū, quàm cauendū ab omnibus.

Tamen esto. quoniam hîc iam sumus, eia pergite.

Quodnam senectæ vitium fœdius putas?

Pronuncia sententiam primus tuam.

Postremus ipse dicam. MYT. Heus tu Philoxene,

An sine me consumes hîc integrum diem?

Iam præstolari me intus tam diu piget.

Expecto, obseruo, sedeo, sto, intus ambulo.

Nunc oscito, nunc dormio, nunc exeo

Pauxillulum, intro redeo, rursum dormio,

Rursum ambulo, me circum, ago, incertus mei.

Oculos ad rimulam applico, aures arrigo

Latentis instar muris, qui selem timet.

Nec me admones, nec me excitas, nec me euocas.

Qui sunt acturi fabulam, intus dormiunt.

PHI. De fabula nunc cogitas? iam ad vltimum

Perducta res est. fabulæ nihil loci

Re.

Relinqtur. MY. ita ne verò? PH. ita. MY. ò factū ma-
Te consulo iam. quid est quæso reliquum spei? (le.

Ego fabulam parturio. nisi pariam, crepo.

PH. Non sum obstetrix, quæ partui medear tuo.

MYT. Esto Lucina. ser opem. heu rumpor. PH. en Catō,

Illum inuoca. Lucinae præstabit vicem.

CA. Quid est Mythophile? quid fies? vin opem feram?

MYT. Volo, si quid me subleuas: facinus pium.

CA. Quid est, quod opias? narra. MY. pacti iam sumus

Inter nos ego, Philoxenus, Orghiphilus, modò,

Paulo ante, quàm tu interuenires, ut mihi

Partes darentur fabulae: illis colloqui

Liceret eadem de re, quod libitum foret:

Sic inter nos conuenerat. Philoxene,

Dimander, Orghiphile, ita ne est, an mentior?

Nonne hoc est inter nos initum pactum modò?

PH. Hoc sanè. OR. certè. DI. ita verò. MY. nūc vides, CA

Quàm iniuste partes denegent mihi meas, (to,

Cum sine me iam peregerint ipsi suas.

CA. At prodeundum tibi maturius fuit;

MYT. At hoc peccaui, quod tam sero prodij.

Opus est, ut tu peccatum corrigas meum.

Nec dicas. Non id factum oportuit malum,

Nam medicus poscenti à se remedium mali

Non sic respondet, Vitare febrim oportuit.

Nam si quid hoc remedium, & consilium valet,
Omnes essemus medici. ORG. te medicum vocat?

PHI. O rem lepidam. quid usquam ridiculum magis?

Iam factus est è cenfore medicus Cato.

CA. Iam fabula in me recidit. hoc lucrum mihi

Redundat ex hac vestra controuersia.

Age iam. quid illud erat, quod aiebas modò?

An vultis hinc me abire? MYT. nolumus. mane.

Nam iudicio nobis tuo, & præsentia

Opus est; nec sine te quicquam agitur satis bene.

Nonne Dimæder? DI. Ita verò. MY. nōne Philoxene?

PHI. Quid nos valemus? MYT. si discesserit Cato.

CA. Hominem verbosum. totus esse fabula

Videris. si te das; dedisti fabulam.

MYT. Egregiè. si hanc pro laude gratiam refers;

Ero posthac in te laudando parcior.

CA. At esse parcum laudatorem conuenit.

In laude nimia semper aut mentacium

Timendum est, aut ludibrium. ò quantum iuuat

Vitare laudatorem laudis prodigum.

DIM. Non delectatur laudibus suis Cato.

PHI. Quid ni? quis est, cui laudes displiceant suæ?

CA. Træsertim quas imperit Mythophilus puer.

MYT.

MYT. Catoni viro. C. A. qui laudes non nimium finit,

Eas hilariter accipere datas potest;

Saltem ne fiat laudatori iniuria,

Quod est illiberale, nam quanti facis

Laudem, laudantis tanti iudicium facis.

Hoc ius humanitatis est. veruntamen

Laudandi prodigientia minuit fidem

Et laudis, & laudantis. at quid denique

Illud erat, quod pepigeras cum Philoxeno?

MYT. Iam pactum fuerat inter nos de fabula.

C. A. Audiui pactiōnem iam de fabula.

Deinde porro? MYT. porro deinde fabulam

Acturus veni, ut inter nos conuenerat.

Hi verò iam esse fabulae locum negant.

An non rescindunt pactum? oportet iudicem

In tanta re te praebeas equum mihi.

C. A. Aequissimum. MYT. Catonem summum ius decet.

DIM. Id est, decet Catonem summa iniuria.

ORG. Sic est, nam summum ius est summa iniuria.

MYT. Et esse in me Catonem iniurium feram;

Si cuiquam facere iniuriam potest Cato.

C. A. Ne dubita. saxo, ut causam adiudicem tibi.

Statim rē dirimo, Mythophile. MY. at statim, & bene.

C. A. Immo optime. MYT. Catonem esse optimum decet.

- C. A.* Si fabula, quam parasti, in hunc locum cadit
Appositè, in quo versatur controuersia;
Iam liceat per nos agere fabulam tibi.
Sin autem; omittas istam oportet fabulam.
- MYT.* Omittam? non profectò. quo tandem loci
Progressa disputatio est? ut iam sciam,
An fabula in istum appositè congruat locum,
Quem nunc tractatis. C. A. Orta nuper quæstio est
Inter loquendum maxima. Et me iudice
Res agitur. MYT. Gaudeo. bonum habemus iudicem.
At quæ ista tandem quæstio est? C. A. quæ sint mala
Senectutis, quæ grauius afflictent senes.
- MY.* Nimirum, an podagra, an cæcitas, an chiragra.
- C. A.* Nequaquam: hæc solum corpus affligunt mala.
Nos illa quærimus mala, quæ animum magis,
Quàm corpus angunt, quæq. mentem turpiter
Commaculant, ut cupiditas, scæneratio,
Morositas, Et ceteræ ægritudines
Huiusmodi. huc iam lapsa disputatio est:
- MYT.* Hoc agitis vero? *C. A.* hoc. *MY.* sane vobis cōmo-
Res cecidit. istac ipsa de re fabulam (de
Acturus venio. C. A. Ain tu vero? *MY.* haud mēior-
Mibi crede. quin leuare vos molestia
Non parua possum, si rem adiudices mihi,
Nec

Nec me prohibeas agere, quam volo fabulam.

CA. Quæ verò nos leuare vis molestia? (quæritis,

MY. Quæ verò? magna. CA. at quæ? MY. quæ? nōne hoc

Quæ sint, quæ maximè senibus obsint mala,

Et quæ senectam maximè faciant grauem,

Et sædam, & iristem, & prorsus execrabilem?

CA. Hoc ipsum sanè quærimus. MYT. igitur mala

Senectutis numeretis oportet omnia,

Vel certè pleraq. CA. satis est, si pleraq.

MYT. Id est, grauissima quæq; nonne verò? CA. ita est.

MYT. Quis verò assumit hoc negotium sibi,

Vt numeret omnia, quæ sunt in senibus, mala?

Nemo præter me, opinor, expeditius,

Aut melius, aut facilius id faciet, Cato.

CA. Quo tandem pacto? MYT. proferam vobis senem,

Cuius perspecta vita imago est omnium

Malorum, quotquot ullus unquam habuit senum.

CA. Qui nam iste senex est quæso? num notus mihi,

Aut nostrum cuiquam? MYT. nemo vobis notior,

Aut omnibus, qui hîc adsunt. CA. hæc est fabula,

Quam dare vis? noto facere iniuriam seni?

MYT. At hoc est agere fabulam, si scis, Cato.

CA. Quid est fabulâ agere? MY. mores aliorum improbos

Referre. CA. at non referre mores proprios

Cuiuspiam. MYT. Quid ergo? CA. sed confingere
 Personam vitij sœdam, & hanc inducere
 Deinde in scenam, hoc verò est fabulam dare.
Audin Myiophile? MYT. scilicet hoc ipsum antea
 Non dum didiceram. rem non dum audisam mihi
 Narrasti, fateor. hoc est fabulam dare.
Personas ementiri commentitias,
 Non veras. at si comminisci quidpiam
 Ingenio vellem turpius, quàm illum senem,
 Cuius referre mores, & vitam volo,
 Nil sane possem excogitare turpius,
 Nil aequè turpe. turpis iracundia est?
 At ille tygris est, non iracundus modò.
 Est turpis ebriositas? illum mero
 Natantem, & vultu similem patri Libero
 Aspicias crebro. PHI. rem sœdam ebrium senem.
MYT. Fœdissimam. si turpis est loquacitas
 Nimis elymosa, & pertinax; turpissimus
 Ille ipse est. nam quid illo pertinacius,
 Loquacius, clamosius? Deus bone,
 Terinde peruiticaciam iactat suam,
 Quasi nihil esse credat gloriosius.
 In litigando nemini unquam cedere
 Consuevit. & cum iure est inferior, tamen

Supe-

Superior est clamore, an illum usquam pudeat
Amicorum in congressibus solum loqui?
Aures fatigat omnium, nihil sibi
Interloqui debere ceteros putat.
De sordibus quid dicam? sordidissimus.
Etiam obsoletos calceos vendi iubet,
Crateras etiam fractos, è seuaccis
Candelis iam consumptis; si quid frustuli
Reliquum est (nam semper paululum relinquitur
In tubulo candelabri; quod nequeat bene
Absumi flamma) id ille, tantillum modò
Si fuerit, asseruari in vasculum iubet;
Et plurima cum congesta iam sint frustula,
Tum vendi. Et utitur saepe hoc prouerbio,
Quo sordidam hanc tuetur parsimoniam.
Inopia, inquit, quæ res minimas magnificat,
Et prouidè reseruat, diuitias parit.
Et qui, cum diues est, se pauperem putat,
Hic semper diues est, Et fit ditissimus.
Vide, quàm sit nummarium ingenium senis!
Quantis venatur artibus lucrum miser!
Hominem versutum, Et perditum! sed corpori,
Et ventri an est avarus? nempe prodigus
Epulandi. nescit temperare gutturi.

Palatum credit esse vitæ Regiam,
Custodemq. animæ ventrem. Quid magis iuuat
Mortales, inquit, quàm seruire commodis,
Abdomini, pecuniæ? ò nequam senem,
Et improbum. hoc præterea sæpe iactitat.
Furari non oportet, inquit, impium est
Auferre quicquam alicui. verùm de tuo
Si vel tantillum dones, flagitium facis.
Quid? si quem fortè conspiciatur pauperem
Stipem rogare, & ostiatim quærere
Subsidium vitæ; toruis illum oculis ferit,
Vultuq. absterret horrido. Quid improbe,
Segnisq. nebulo, quid flagitas? inquit: manus
Nonne ad laborem, & ad ligonem sat valent?
Nonne valetudo est integra, & vires vigent?
Quin tibi laborem rusticum magis libet,
Quàm mendicandi infamem desidiam sequi?
Vecors, pigerq. furcifer. i, campos cole:
Cole hortos, & pomaria: vineas sode.
Scelus est benignè facere his, qui non debiles,
Aut cæci sint, aut ægri. Hæc est benignitas,
Qua pauperes complectitur iniquus senex.
Cum verò illuxit tandem Paschatis dies,
Ut sese Christianum ostendat improbus,
Paupè-

Pauperculae cuidam nummulum erogat
Benignitatis ergo, tum, se venditans,
Sic emitur, inquit, cælum. Et si quid fœnore
Iniusto comparatum est, sic rependitur,
Et condonatur omne debitum mihi.
O impiam vesaniam stulti senis,
Qui semper fœnerando exhaurit pauperes:
Ex proximorum visceribus lucrum exprimit:
Emungit thecas omnium nummarias,
Et arcas, lusione, fraude, fœnore.
Deinde postquam illum paschalem nummulum
Expressum ex imis cupiditatis faucibus
Benignitatem simulans pauperi dedit;
Iam credit expiatum crimen fœnoris,
Et Deo, et hominibus affatim factum satis.
O fœdum, et execrandum, o impium caput.
Mitto alia, quæ purgatæ non aures ferant.
Nam nolo totum exenterare dolium,
Ne fœx effusa puteat. nomen senis,
Si scire vultis, appellatur Palphius
Lopadotemachoselachogaleus,
Hoc est cognomen. C. A. Heu, quò proueberis? nefas.
Silendum est eius nomen, cuius dedecus
Narratur. aliter famæ iniuriam facis.

MYT. Peccaui. verum si cuiusquam dedecus
 Est certum, & notum lippis, & tonsoribus;
 Non est, cur nomen fileam, si narrem scelus.
 Quis dubitat? & tu nescis hoc? & es Cato.
 En Iesuitæ. interroga: hos testes volo.
 Ab illis percontare, num verum loquar,
 Et libera te scrupulo. **CA.** Vi me liberem
 Hoc scrupulo, putabo te mendacium
 Dixisse. **MYT.** me mendacium? hoc omnes sciunt.
 Quid notius usquam prauitate Palphij
 Lopadothemachoselachogalei?

CA. Sat multa iam mentitus es. tandem file.

MYT. Silebo. parendum omnino est. iubet Cato.

At tamdiu silebo, dum vos videro
 Iam destitisse colloqui. nam me vltimum
 Oportet esse, qui sermonem finiam.

CA. Ob, desisti tandem nos obtundere.

PHI. Perorata est iam fabula improbi senis.

At fabulosum nomen est tantum senis.
 Res ipsa certè multos in senes quadrat,
 Qui fabulosi prauitatem Palphij
 Non esse fabulosam, & irritam sinunt,
 Sic illam verè moribus referunt suis.

PIM. Sed prætermisissimum crimen vnum in fabula est.

Quo

Quo maximè laborant, & abundant senes.

PHI. Quod verò crimen? DIM. quod solent facillimè
De quouis suspicari, quicquid improbè
Factum, dictumue senserint. Quid turpius,
Quàm suspicio temeraria? quæ pariter bonos
Interdum damnat prauitatis, ac malos;
Quæ nemini confidit, ne optimis quidem
Amicis, aut domesticis: nullum putat
Dignum, cui se committat: omnes improbat,
Omnes veretur: hunc fallacem, hunc improbum,
Hunc furem, hunc infidelem, hunc impium putat.
Nullum hoc reperiri flagitium maius puto
In senibus. PH. Cur? DI. q. si qd in senibus boni est,
Hoc certè solum est, quod peritius regunt
Urbes, domosq; & Respublicas magis iuuant,
Quàm iuuenes. at, qui suspiciosè ceteris
Velit præesse, quod quæso regimen satis
Prudenter obeat? quis huic se commiserit
Regendum? quis fideliter ei pareat,
A quo se credat infidelem, & improbum
Haberit? sic inutilem facit senem
Facilitas malè opinandi. CA. Sanè maximum
Hoc vitium est, & potissimum in senes cadit;
Qui, quoniam experti plura sunt pericula,

Quàm iuuenes ; diligentius cauent sibi,
Et facilius timere fallentem solent.
Suspicio nimia intemperata cautio est,
Quæ temperata prouidum magis facit,
Quàm acerbū, aut inuidiosum, aut improbum senem.
Quin ipsa sibi suspicio non parum nocet.
Nam quisquis, ne capiatur, acrius timet,
Is acuit deceptorem, & prouocat dolum.
Sic suspicioandi temeritas magnum est malum.
An verò nil in senibus deterius putem
Reperiri, haud exploratè dicerem satis.
Sed audiamus Orghiphili sententiam.

ORG. Ego verò nullum acerbius malum puto
In senibus esse, quàm furoris impetum.
Nam quis non horret clamosi rabiem senis,
Cuius vel ipsum sepe nomen horreo?

CA. Tantumne te senilis iracundia
Absterret, & vesana clamitatio?
Nil est Orghiphile, quod minus arduum putem,
Quàm effugere, vel placare clamorem senis.
Dum clamat, se ipsa frangit iracundia.
Illum timere soleo, qui iratus tacet,
Et mordet, antequam latret, ut rabidus canis.

ORG. Tamen etiam vitantur, qui allatrant, canes.

CA.

CA. At facile. & obiecta offa latratum domat.

*Sic facile etiam clamosi vitantur senes,
Si mitem vultus præferas clementiam,
Si simules obsequiolum, si veniam roges.
Etiam si cum ludibrio, & risu roges.
Est offa quedam dulcis fandi lenitas,
Quæ consopire indignantis stomachum solet,
Senis præsertim, cui frigent præcordia,
Et iræ absumptis fomes lentius solet
Ardere, quàm iuuenilis pectoris rogor.
Quin aliqua etiam ratione mitigat senes
Iratos ultionis desperatio,
Vel ipsa certe ratio, quæ maturuit
Ætate, & usu rerum, qui varias docet
Vel hominum, vel fortune ferre iniurias.*

*ORG. Quid igitur causæ est, cur adeo clament senes
Offensi vel leuissime? CA. Accidit sere
Hoc semper iracundis, ut, cum maxime
Clamant irati, tum vel opportunitas
Quæsitæ desit, vel voluntas impia
Nocendi. sic parentes sæpe clamitant
A filiis offensi, non quòd filiis
Nocere nequeant; sed quòd, cum mollissime
Ament, nocere nolunt. sic amor iubet,*

*Qui voces illas , quasi totidem aperit vias
Furori , ut auras feriat , parcat filio .*

*Magister etiam ideo clamosius fremit
Interdum , & comminatur , ac se turbidum
Ostendit , cùm cerebrofos discipulos domat ,
Quia non nocere , sed terrere nititur .*

Cùm voces elicit ira , parcit sanguini .

*PHI. Intelligo . sed voluntas his quidem deest
Nocendi , & hanc deesse vociferatio
Testatur illa . At qui nam sunt , qui clamitant ,
Propterea quod nocendi desit copia
Quæsitæ , non voluntas , aut ferocitas ?*

*CA. Hoc de genere sunt mulieres , pueri , & senes .
Nam pueros ultionis impotentia
In iurgio clamosos , & rabidos facit .
Et mulier , cùm sit destituta viribus ,
Et ingenio ad nocendum ; non odium valet
Explere ferro . sic clamoribus ferit ,
Et execratione , quos ulciscitur .
Quare quo tu ense mulieres uti putas
Ad ulciscendum ? PHI. lingua . CA. lingua scilicet ,
Probè diuinas . Etiam sic faciunt senes ,
Qui , cùm languentes senio , nil valent manu ;
Nil viribus nocere ; idcirco vindicant
Iniurias*

Iniurias clamando. & impotentius:
Illi exclamant, qui viribus minus valent.
Ut ignis intra tectum hoc sæuius furit,
Quò fortiore continetur obijce,
Ne erumpat. quòd si quà nanciscitur viam
Ad erumpendum, iam vicinas in domos
Incendium vulgatur, & viciniam
Vel diruit, vel fumo saltem obnubilat.
Sic ira dum candescit in præcordiis,
Si nusquam possit euomi, nec copia
Quæsita detur ultionis; infremit
Occulta, pectus urit, & sonitus ciet
Horrendos. hinc ille horribilis clamor senum,
Cum sunt irati. nam, compressus impetus
Irarum, & ultionis ardor impotens
Hostem petit clamore, cum nequeat manu.
At, si iuuenilem nata fortitudinem,
Et robur ira sæuiat; quos impetus
In proximos, in hostes, in Deum facit?
Cui parcit? quò non irruit impotens sui?
Quas non incendit vrbes? quæ non obruit
Imperia funere, cæde, flamma, sanguine?
Hos impetus iuuenum ira, non senum facit.
Nimirum quia iuuentus firma robore est,

Et iram fortiore pellit impetu,
Nec obstruit senilis tarditas viam
Furori, dum luctatur, & præceps ruit
In ultionem. Nec te terreant senum
Clamores: nam quò sunt maiores, hoc minus
Animus audacia, & gladio manus valet.
Quamquam senum ille clamor, & minax furor
Leue quiddam, & iniucundum, & horridum sonat;
Quod iuuenibus senectam asperrimam facit.
Et sanè magnum est id vitium, si quis senex
In iuuenes duriores sese præbeat,
Nam sic regimen iuuenū, quod est proprium senum,
Nimis esset intolerabile, & asperum. PHI. satis
Opinor hodie dictum de senibus, Cato.
Et iam satietas audientium monet,
Vt consistamus. Pauca hæc si quis prouidet
Incommoda senectutis, quæ iam diximus,
Et ea vitare studeat: nã ille non malus
Senex euadet. C. A. per me, cùm vobis libet,
Desistere licet. Nobis improbitas senum
Magistra morum sit. nam cùm deludimus
Senes clamorosos, iracundos, perfidos;
Nunc prouidendum est maxime, ne cùm senes
Nos erimus, in nos simile quicquam conserant
Iuuenes

*Iuvenes, quos olim postera ferent secula;
Ne nos nostri pœniteat, ut multos solet.
Nam quoties adolescentiam suam senes
Sic increpant? O perditos illos dies
Pueritiæ. ò si nunc iuuenis rursus, aut puer
Euaderem. Nimirum frustra sentiunt
Quid iuuenum recta possit institutio,
Quæ primam ætatem ad ultimam usq. dirigit,
Nam virtus, quæ pueritiâ recte excolit,
Eadem ad mala senectutis præsidium parat,
Veluti cum ingentis arboris semen seris,
Inest ad augescendum in ipso semine
Vis, unde magnitudo existit arboris.
Exempli causa. si nasturtium seras,
Num posse nasci quercum, aut ilicem putas?
Sic ipsa senectus instar est magnæ arboris,
Cuius minutulum semen pueritia est.
Vt semen quale ipsum est, talem arborem creat;
Sic qualis est pueritia, tale postmodum
Expecta senium. Quisquis ætatem cupit
Senilem nullis sordibus obsolescere,
Nec unquam exculti deperire flaccidum
Ingenij florem; oportet ut serat puer
Virtutes, quarum fructus percipiat senex.*

Faciendum est igitur nobis, ut nunc provide
 Paremus aliquid auxili, quod nos iuuet
 Olim senes iam factos. PHI. quod faxit Deus,
 CA. Utinam faxit. sed si minus id faxit, tamen
 Perinde, ac si facturus sit, vitam hanc reor
 Degendam. ut si quis ingredi viam paret
 Iturus peregrè, etiam si consilium viæ
 Capiat, ignorans an quò pergit, prosperè
 Sit peruenturus; at viaticum tamen
 Ni comparet, imprudenter consulat sibi.
 Sic prorsus est mortalis hic vitæ status.
 Est veluti peregrinatio: meta senium est,
 Quò si nos applicare contigerit pedem,
 Nunc est parandum, quid tum faciendum fiet.
 Stn minus: idem parasse, quid fuerit mali?
 Nam prouidendum est homini, quidquid vsui
 In omni vita possit esse, licet secus
 Quàm fuerit præsagium, eueniant omnia.
 Nam non euentus (ut scis) consilium probat,
 Sed ratio, quam non exitus improbat malus.
 PHI. Recte. & id ipsum est causæ, cur illum olim senem
 Amentem omnes putarint, & probri reum,
 Qui cum prædiues esset, & afflueret bonis,
 Effsetq, iam supremæ ætati proximus;

Subdu-

*Subduxit vitæ summam, ac si certum foret,
Quàm multi sibi superessent ad obitum dies,
Tum copias ad vitæ cultum diuidit
Ad rationem eius temporis, quod iam ratum
Putabat esse vitæ curriculum suæ.
Quasi amplius, quàm præfagibat, vivere
Non posset, amens. at ubi vitæ terminum
A se præfixum transiit; iam copijs
Profusis ad libidinem, cæpit miser
Egere, & lamentari, quòd nimium sibi
Supersuisset ad viuendum temporis.
Rem stultam. C. A. certè. semper liberalius
Nobiscum, quàm ipsi nos agimus, agit Deus.
Qui sepe vitam præter spem mortalibus
Producit, sæpe contrahit præter metum.
Sed utrumcunq. faciat, tantundem est boni.
Proinde sic ad omnes fortunæ vices
Paratum oportet esse constantem virum,
Ut mortem præstoletur in horas singulas,
Et vitam simul hanc muniat, ac si per diu
Viuendum, & nil non experiundum sit mali.*

F I N I S.

CONSTANTII
PVLCHARELLII
E SOCIETATE IESV:
HOMERICÆ ILIADOS
IN LATINVM VERSÆ
LIBER PRIMVS.

Iua ,neces Danaum tantas qua
percitus ira
Ediderit, qua clade virum, quo sæ-
uus Achilles
Funere Graiugenum fauces opple-
uerit Orco ,

*Incipe. tu diras auihus data corpora prædas ,
Et canibus numera , nulli numerabile funus .*

*Iuppiter hoc miseris infesto numine fatum
Fixerat explendum Danais : iniuria tanti,
Et lis una fuit , quæ magnum iratus Achillem
Oppugnans sædus certamine soluit Atrides .*

*Quis Superum tantos odijs concurrere Reges
Iussit , & inuidia communem abrumpere Martem?
Nempe*

Nempe Iouis magni Deus alto à sanguine cretus
 Latoides, qui iussa sui cœlestia vatis,
 Temnentem, & Superis luctantem exofus Atriden;
 Horrendum exitium miseris immisit Achiuis;
 Funereamq. luem, sæuo quæ turbine castris
 Ingruit, Argolicum latè bacchata per agmen.
 Tantis apud Superos duri fuit error Atridæ,
 Cùm grauis affatu spretum dimisit acerbo
 Dilectum Superis Chrysen, Phæbiq. ministrum;
 Qui pretio natam ingenti, donisq. redemptum
 Venerat, Argiæ longæuus ad hospita classis
 Littora, Phæbeæ venerandum insigne coronæ
 Prætendens manibus, sceptroq. illustris & auro.
 Hic precibus genitor iustis, & Apolline fretus
 Voce fatigabat supplex, & munere Graios,
 Præcipuè geminos, duo culmina Martis, Atridas.

Duçtores Danaûm Atridæ, vosq. altera belli
 Gloria, ne meritum, pubes generosa, Pelasgi
 Despicite obsequium, & iusto subscribe voto.
 Si qua mōnet precibus tantum concedere nostris
 Relligio; si nota fides, si cultus Apollo;
 Soluite seruitio vestram Chryseida prædam,
 Et prece, vel pretio caram mihi reddite natam;
 Nec munus fraudate pium. sic Dardana vobis

*Menia dent Superi, Phrygiumq. euertere regnum,
Et patriam ventis urbem remeare secundis.*

*His illum instantem dictis, & iusta precantem
Audierant Argiua phalanx, & magnus Atrides.
Ergo eadem cunctos flexit sententia Graios
Annueret, & iustis tandem subscribere votis.*

*Rex tamen Atrides pugnacem opponere mentem,
Et durum imperij numen pro iure negandi.*

*Quin etiam ille senem vultu terrere superbo,
Et rabidas iactare minas. Refer improbe gressum,
Nec precibus contende senex, nec munere mecum.
Iam nōris quid sceptrā iuuent, quid stemmata Phæbi,
Quid promptæ mercedis honos, quid munera, fāxo.*

*Ni procul hinc aliō te proripis improbe; si te
Cūstantem, aut posthac repetentem hæc littora cernam:
Nec prece, nec pretio nostram mercabere mentem,
Nec redimes mercede tuam, mea præmia, natam.*

*Illa suos mecum seruilibus exiget annos
Obsequijs; ætas vitam dān sera fatiget,
Et vetet arguto percurrere pectine telas.*

*Solue pedem, & nostro vitam ne crede furori,
Nec precibus responsa nouis grauiora laceffe.
Sic ait, & dicto vultum contraxit acerbo.*

At pauidus tremebunda senex vestigia torquet.

Littus

Littus ad undisonum, & mæsto legit æquora gressu.

*Tum Phæbum auxilio votis implorat amicis,
Atridis infanda precans, infanda Pelasgis.*

*Phæbe potens iaculis, Iouis alto à numine numen,
Qui sacram æterna Cyllam dititione tueris,
Et Chrysam, & Tenedi non eluctabile regnum,
Quiq. vetus magno moliris ab omine nomen,
Sminthea, si pingues unquam, mea munera, tauros,
Cæsarumq. greges ouium, & fumantia castis
Respexti delubra focis, ac diuite cultu
Splendida; ne precibus fretum me despice iustis.
Castra luant Argiua meos, te vindice, fletus.
Tu scelus indignum diris ulciscere telis.*

*Audiit, & precibus notis occurrit Apollo:
Nec mora, sidereo præceps defertur Olympo,
Irarum ingentes voluens sub pectore fluctus.
Labitur ex humero, & celeres obit aureus armos
Arcus, & intensi riget inclementia nerui.
Ille premit cursu nubes, & pensile tergo
Dat sonitum gravidæ pondus lethale pharetræ.
Iamq. viam levis ætheria Deus actus ab arce
Ad classem secat Argolicam. sic turbida celo
Nox ruit, & terras nigrantibus occupat alis.
Inde ubi consedit, puppes unde arduus omnes*

Despiciat; celeres nervo stridente sagittas
 Ingeminat. crebris exhibilat ictibus æther.
 Cornipedum primò iaculis prosternit equorum
 Progeniem bello duram; & genus omne latrantum.
 Graiugas exinde acies petit acer, & instat
 Missilibus crebris totis dare funerà castris.
 Sternitur atra rogis tellus, densoque per agros
 Aggere funereis fumant data corpora flammis.
 Lux aderat, decimam quæ præuenit ultima lucem,
 Nec Deus abstinuit telis, iramque remisit.
 Sol decimam primo lucem cum mane reclusit;
 Concilium magnum acciri dux. mandat Achilles,
 Cui talem afflaret mentem Saturnia coniux,
 Graiorum miserata neces. ergo agmina postquam
 Lecta coronato tenuere sedilia cœtu;
 Stans prior Atriden sic regem affatur Achilles.
 Quis status, Atride, rerum? venit ultima Graios,
 Eversura dies, & inexaturabile funus.
 Nunc, reor, elusi fato, atque ingentibus orsis
 Cogemur tanti molem deponere belli;
 Et tandem eiectioni patrios reuehemur ad Argos,
 Sitamen & reditus tetro nos eximet Orco.
 Ergo, age, si vates usquam, si mente sacerdos;
 Fœdica, si quis, tacite qui visa quietis

Expli-

*Explicit interpres (mouet ipsum insomnia Numen)
Adueniat, tantaq. animos ambage resoluat,
Verâ docens; Dandos quid tantum iratus Apollo
Oppugnet? votis ne Deum, sacris ne putemus
Offensum non rite datis? quæ munera læsum
Conciliare queant Numen? iam rite litatum
Agnorumque; ouiumq. greges ducemus ad aram;
Dum velit exitium hoc nostris auertere castris.*

*Hæc ubi dicta; quies noti repetita sedilis.
Tum facer eloquio, & diuinæ munere mentis
Voce subit Calchas, quo non præstantior ullus
Alituum interpres; sortem cui rite futuram,
Præsentemq. datum, fluxamq. aperire canendo.
Hic Danaum classẽ ad Phrygias dux egerat oras
Vatis ob eximiam laudem, nomenq. verendum,
Quo sacram ætherius mentem dotarat Apollo.
Ille aperit causas rerum; & sic voce profatur.*

*Pelide dilecte Ioui, men prodere certa
Voce iubes Danaum sortes, & Apollinis iram?
Eloquar, hanc tuâ si fuerit mihi prompta pacisci
Dextra fidem (si vera iubes me dicere) dictis
Præsidio te stare meis, nec parcere, quicquid
Voce; manu valeas; nostræ impertire saluti.
Nam; reor; hæud iræ parcat Mauortius heros;*

*Quem penes arbitrium rerum, qui iura Pelasgi
Martis habet, nutuq. omnes res temperat uno.
Fortius in tenues animas regum ira potentum
Scuit, & extingui simulans, cùm visa quietis
Decessisse animis, tamen alto in pectore vires
Tecta fouet, ceditq. moræ, dum nacta nocendi
Tempus, agat sese, & sopitum exsuscitet ignem.
Num tibi sat nostram mandas confidere vocem?*

*Quem sic magnanimus metuentem hortatur Achilles.
Pone metum; & quæ fatidico sub pectore seruas,
Fata refer, fidensq. tuam mihi crede salutem,
Et fidci confide meæ. per quicquid Apollo
Iuris habet, iuro, solitus quem flectere votis
Rite tuis, dum cæca canis præsagia rerum;
Faxo ego, vitali potiar dum luminis aura,
Ne manibus, ne te dicto quisquam ausus iniquo
Prouocet, aut quaquâ tentet se opponere, toto
Graiorum è numero, non ipsum Agamemnona regem
Excipiam, nostri cui summa potentia belli.
His animat vatem dictis: tandem incipit ille.*

*Nequicquam aut votis Phæbum, aut non rite solutis
Creditis offensum sacris. nam maior origo
Irarum; odiq; subest. erepta ministro,
Filia Phæbeo, spreteq. iniuria Chrysæ.*

Quem

Quem raptam oblato repetentem muncere natam
Reppulit Atrides . quo lœsum incanduit ausu
Numen , & inuisos exercet clade Pelasgos .
Nec prius absistet diras infligere cædes ,
Quàm libertatem repetet Chryseis inemptam ,
Et merces , & nata patri donata redibit ,
Lectaq. de gregibus mittetur victima Chrysum .
Sic Danaûm fortasse neces miseratus acerbas ,
Consilium referens cœpia desistet ab ira .
Hæc ait , & sessum extrema se voce recepit
Testorides Calchas . tum regius adstitit heros
Atrides , vultuq. ferit Calchaeta minaci .
Flammantesq. oculorum ignes , atq. horrida torquens
Ora ferox , dictis aperit , rictuq. tremendo
Ardentem mœrore animum , & sic turbidus insit .

Ominis infelix vates , præfugia nunquam
Grata refers , letumq. tibi est prædicere tristes
Fatorum euentus , nil te licet auspice letum ,
Nil præscire salutiferum . quis credere tantum
Te suadente velit , nobis hanc vindice Phæbo
Immissum seuire luem , & bellare Pelasgis
Insensum mihi pro rapta Chryseide numen ,
Cui libertatem pretio mutare negaui ?
Quam tamen , haud ullo cùm sit mutabilis auro ,

Reddere si fuerit melior sententia, reddam,
 Omnia posthabeo saluis mea munera Graijs.
 Ast aliud mihi continuo decernite munus,
 Præmia ne solus Danaum Rex nulla reportem,
 Debitaq. amittam tanti monumenta laboris,
 Quod belli ius omne vetat. mihi præmia forti
 Parta manu, quo vestra rapit fors, cernite Graij,
 Talia dum memorat, contra sic orsus Achilles.

Atride, quid tantus opum, quid tantus honorum
 Torquet amor sitientem animum? quæ poscis Achivos
 Munera? collectæ nulla est iam copia prædæ,
 Unde feras quæ dona petis. nam quicquid adeptus est
 Urbibus è donitis, sortem sibi quisq. per æquam
 Diuisum obtinuit, nec fas iam rursus in unum
 Omnia restitui cumulum, nec iure moueri
 Quemque suo. tu ne inuitus modò rite puellam
 Cede Deo. nam iusta volent si numina, munus
 Terq; quaterq. tibi geminum pendemus Achivi,
 Cùm victam (si fata dabunt) populabimur urbem
 Gentis Dardaniæ, & non insuperabile regnum,
 Hæc ubi Pelides, contra sic insit Atrides.

Ne mihi, ne tales, heros inuicte, per artes
 Fallacem prætende fidem, nam cassibus istis
 Non assucta capi mea mens, nec lubrica vanis
 Cedere

*Cedere promissis , an te tua dona videbo
Sortitum , nec tecum æqua me sorte potiri ?
Nimirum hanc ideo vis me dimittere Phæbo.
At mihi ni meritum tanti dent muneris instar ,
Dignaq; pro missa Chryseide dona rependant
Argolici proceres ; si quid mihi roboris usquam est ,
Pugnabit mea dextra meo pro munere tecum ,
Et Graia cum gente . tuum , vel Vlissis , Achille ,
Munus , an Aiæcis , mea pars , mea præda futurũ est .
Certe aliquis , Danaos quid sit mihi iuris in omnes ,
Sentiet , & tacitus vanas malè concoquet iras .
At maturum aderit cernendi talia tempus .
Nunc aliud mentem vrget opus , iam puppis in undas
Ducta , paret celerem lecto cum remige cursum .
Tum pecus eximium , & centum selecta iuuentum
Victima mittatur Chrysam , simul ipsa parenti
Chryseis reddenda sua conscendat , & vnà
Dux aliquis Graiorum , animi maturus , & qui ,
Aut Ajax , aut Idomeneus , aut dius Vlisses ,
Aut etiam tu magne virum tremefactor Achille ,
Ut prece concilies nobis , & munere Phæbum .
Audijt , & subitas toruo stetit actus in iras
Lumine Pelides , vultuq; hæc reddit acerbo .
Pro temerata fides . quis te , turpissime rerum ,*

Præterea socias poscentem ad bella cohortes
 Sponte sequi, casusq. velit comes ire per omnes?
 Quæ mihi, cur Phrygium contendam euertere regem,
 Causa fuit? non ulla Phryges incommoda terris
 Inuexere meis, patriasue hostilibus oras
 Turbauere dolis. non Tros populator abegit
 A stabulis armenta meis, aut nocte silenti
 Pascentes abduxit equos. non Phthius ab hoste
 Dardanio vastatus ager. longè auis oris
 Thessalus à Phrygijs: iacet inter inhospita tellus
 Æquoris immensi tractus; immensa viarum
 Interfunt spatia, & toto sola diffusa celo.
 Et tamen huc vario rerum discrimine vecti,
 Te, caput infandum, tecum socia arma secuti,
 Sponte tuæ, fratrisq. tui subscribimus iræ
 Iliacam contra gentem, Phrygiumq. tyrannum;
 Et raptum vobis bello instauramus honorem.
 Et tantum tamen officium, teterrime, tantam
 Aspernere fidem? & quicquid mihi fortibus ausis
 Quæsitum est præmi, furto veneris iniquo?
 Quod per inaccessos casus, perq. ardua partum est
 Bellæ mihi, fortisq. datum pro munere dextræ,
 Eripis, imperio mecum luctatus acerbo?
 Te semper potiora manent, nec muneris æqua
 Est mihi

*Est mihi conditio tecum, si Marte secundo
Dardana contingat populari mania Graijs.
Fors tamen obijcitur semper mihi prima laboris.
Me mortes, me tela manent, semperq. petendi
Conditio mihi prima mali, tibi prima legendi
Muneris occurrit. nam me, cum ad præmia veniſſe eſt,
Egregijs operum monſtris, & nomine quamuis
Inſignem eximio, quamuis & pectora longo
Marte fatigatum, & ſuprema per omnia vitam
Caſibus expertum varijs, vix munere donant
Exiguo Danaï, meritiſq. ingentibus orbant.
Stat mihi, deſertis (quid enim tam demoror?) armis
Pertæſam reuocare manum, & iam littore claſſem
Soluere Dardanio, patriasq. auertere ad oras.
Hoc ego te indecorem poſthac in littore linquam.
Nec fore te credam magnis exinde ſuperbum
Exuijs neque enim tantis onerabere donis.
Me ſine non urbes, nec opes prædabere tantas.
Hic verò infrendens, contra ſic ſatur Atrides.*

*I, fuge: quid ceſſas? quando hic mētem impulit ardor
Ad patriam remeare domum. quæ tanta morandi
Caſſa tibi? nec me indecorem, ſolumue relinques.
Sunt mihi præterea, quibus eſt mea gloria curæ,
Præcipuè ſuperſum, & cali rex Iuppiter alti.*

M m

Nec mihi te grauior quisquam, nec durior hostis
 Insensos inter, capitalia nomina, Reges,
 Sic ruis ore, ferox animis, & ad aspera natus
 Iurgia, & indomitæ præceps ad prælia lingua.
 Si tibi robusto pollent in pectore vires;
 Hoc Superum est, Deus est tanti tibi muneris auctor,
 Iam refugas hinc verte rates, simul auebe tecum
 Cedentes bello socios, tua regna, feroces
 I, rege Myrmidonas, quid enim tu Dorica præsens
 Castra, quid arma iuuas? nec me ista ferocia terret.
 Est mihi iam fixum hoc animo, neq; inania iacto,
 Verba minans, quando ipse meam Chryseida Phæbus
 Reppetit; haud equidem Diuis parere recusam.
 Iam certis comitata viris, è nauibus unam
 Conscendet dimissa meis, Chrysamq; redibit.
 At tua securus veniam ad tentoria raptor,
 Abducamq; tuum, pulchram Briseida, munus.
 Scilicet ut, quanto superem te robore, noris;
 Et metuat se quisque meæ componere dextræ.
 Hæc ait, at mæstum subitus furor egit Achillem,
 Et dubius curas animus se findit in ambas,
 An ruat in furias, vaginaq; exuat enssem,
 Quo procul incusso adstantes terrore catervas
 Proturbet metuendus, & ipsum inuadat Atridem:
 An,

An magis abſiſtat, gliſcentemq. arceat iram.
Dumq. agitur varia curarum indagine peſtus;
Impatiens iam dextra moræ, ferrum auſa trahēbat:
Cum ſimul ætherias Tritonia lapſa per auras,
Adſtitit. è ſuperis illam Saturnia regnis
Miſerat, amborum ſemper cupidiffima Regum.
Vt ſtetit à tergo, Pelidem aggreſſa, comantem
Diua manu crinem arripuit, dextramq. repreſſa
Vnius occurrens oculis, nec cernitur ulli
Præterea Danaum. ſtetit, auerſumq. retorſit
Lumen; at ora Deæ obſtupuit præſentis Achilles,
Viſaq. terribili micuerunt lumina flamma,
Atq. illam his ultro compellat vocibus heros.

Nata Iouis magni, quæ te huc ſententia, vel qua
Cura tulit? num Regis ades viſura minaces
Atridæ furias, & inexorabile peſtus?
Dicam equidem, nec vana loquar præſagia rerum.
Hunc ſuus ipſe furor, tumidæq. infania mentis
Obruēt exitio, & mores mulſtabit iniquos.
Quem contra ſic orſa loqui Tritonia Pallas,
Telide generoſe, tuum ſedare furorem
Aduenio, ni iuſta neges parere monenti.
Mittor ab ætherijs (Dea me Saturnia miſit)
Sedibus, illa ſinu vos vno amplectitur ambos

*Anxia, vos ambos vno sub pectore seruat.
Vlterius ne tende minis, ne perge furentem
Ferro armare manum: iustis ulciscere probris,
Si libet, Atriden, inimicaq. dicta repende.*

*Et memor hæc animo serues. non irrita dictis
Respondent euenta meis. iniuria raptum
Hæc tibi tergemino redimet cum sænore munus.
Ter tibi tantundem iustissima fata rependent.*

Da modò te nobis facilem, & preme corde furorem.

*Ille sub hæc. Cedendum equidem tibi Diua, tuisq.
Parendum fateor monitis: licet undique pectus
Vis agat irarum, rapidæq. insania mentis.*

*Nunc locus obsequio est. Superos audire monentes
Qui fugit, hunc Superi renuunt audire precantem.*

*Dixit, & ardentem presso tenet impete dextram
Auratum ad capulum, rursusq. absterritus ensẽ
Induit, ora Deæ veritus, Numenq. verendum.*

*Illa autem volucris cælum petit ardua cursu,
Æternam Iouis ad sedem, & sociæ agmina Diuũ.
At ferus indomitæ laxat iam vocis habenas,
Et linguam sine more furens procudit Achilles,
Acribus inuisum dictis aggressus Atridem.*

*Stulte ducum, insano mentem turbate Lyæo,
Qui turpem ore canem simili, similiq. fugacem
Corde*

Corde refers ceruam. quis enim te viderit unquam
Acrius hostiles armatum irrupere turmas,
Argolicas comitantem acies, aut arte Pelasga,
Instructum aduersos venari fraudibus hostes
Aut nauum ducibus comitem te adiungere Graijs?
An magis interitum demens, quam praelia vitas?
Hoc tibi germanum est, vitam seruare timendo.
At minus infandum est Argiua per agmina si quem
Senseris aduerso tecum contendere dicto,
Illius creptis inhiantem incumbere donis
Ingluuiem miserande tuam, damnate procacis
Ingenij, regniq. vorax possessor opimi,
Scilicet imperij subeuntem iussa nefandi
Progeniem, facilemq. premi regis, improbe, gentem.
Ni talem, foret hæc scelerum suprema tuorum
Meta, nec vltius quemquam aggredere furendo.
Haud equidem nisi vera loquar, nil ausus inani
Voce fidem fallam: neque enim non maxima iuro.
Hoc sceptrum, hoc iuro sancti gestamen honoris,
Cui ferro cecidere comæ, cui germina nunquam
Sectæ renascentur foliorum, aut tensus ad auras
Materna surget vertex rediuius ab alno.
Scilicet excisum syluis, atq. arida libro
Viscera nudatum, sului inbar induit auri,

Imperij decus, & regnantum insigne Pelasgum,
 Tantum ausim iurare. diem nanque affore cerno,
 Cum Danaïs frustra optatus quæretur Achilles:
 Postquam illos medio belli discrimine fractos
 Rege satus Phrygio, & metuendi nominis Hector
 Proteret exitio, atque immiti funere perdet.
 Nec tu subsidium, nec opem labentibus ullam
 Ferre, nec aduerso poteris te opponere fato;
 Quanquam omnes animo curas versabis anhelos,
 Multa gemens, teq. ipsa tuæ mens conscia culpæ
 Arguet, Argiuis miserantem, & sæpe vocantem
 Myrmidonum Regem, & contempti nomen Achilles.

Hæc ferus Æacides; sceptriq. insigne decorum
 Distinctum nodis rutilo fulgentibus auro
 Abiecit dextra, positaq. in sede quieuit.
 Nec minus aduersis furiarum instinctus Atrides
 Prouehitur contra stimulis: cum nobilis æuo,
 Et senio vitam natus producere Nestor
 Assurgit medius, Pyliæ qui gentis ad aures
 Orando solitus iucundum infundere nectar.
 Bina fatigarat duras per secula Parcas,
 Ternaq. tentabat viridi transire senectæ.
 Iam quibus à primo socius adoleuerat ortu,
 Tersunctos spatijs omnes fatalibus æui

Viderat, atq. alios iam tertia seuerat ætas
Regnanti populos Pyliorum in manibus altis.
Hic fera dum varijs seruet discordia dictis,
Increpuit senior, Regemq. affatus utrumque
Talibus assurgit, mediusq. interuenit heros.

Pro superi, quantum miseris impendet Achivis
Exitium! & Priamus quantum, & Priamicia proles,
Et genus Iliacum nostra de clade triumphum
Expectent, si vos tales committere pugnas.
Audierint! vos tantum odio scuire minaci,
Quos opè consilij, & belli virtute gerendi
Egregios Danaï patrijs comitantur ab Argis
Delectos ad bella Duces, ad iussa Parentes!
State animis. mihi si fando maturius æuum
Audite hæc iuuenes. nec me spreuere monentem
Ductores quondam egregij, Dijs æmula proles;
Vestra quibus longè est virtus, & gloria dispar.
Quale genus quondam heroum, quæ robora vidi!
Exadiumq. ducem, superisq. parem Polyphemum,
Et doctum imperio populos frænare Dryantem,
Theseaq. Ægiden, & Cænea, Pirithoumque;
Par superis virtute genus. Quid secula maius
Vlla ferant? ausi inuicta prosternere dextra
Indomitas, genus acre, feras, siluestria monstra.

*His eadem vitæ comitem me iunxerat ætas,
Olim cum Pyliæ arces, apiamq. reliqui
Tellurem, indulgens armis. nempe illa vocarat
Me socium pubes ad prælia. nec mihi deerat
Pars animi, virtusq. mei. tamen obitus illis
Non ullus ferat. arma ducum, quos Martis ad usum
Nunc alii hæc annis effæta senilibus ætas.
Olli consilium soliti pro tempore, nostram
Et vocem excipere, & faciles parere monenti.
Vos etiam, quando hæc animos inuasit Erinny's,
Audite, & monitis pectus submitтите iustis.
Est aliqua hæc etiam virtus & gloria mentem
Flectere ad obsequium, rigidumq. inducere pectus.
Tu, quanquam imperio tibi dextra superbiat alto,
Hunc tamen hostili violare iniurius ausu
Desine, nec famulam, tantorum insigne laborum,
Eripe sorte datam, & communi munere Graiûm.
At tu, magne, animo ne Regem incesse superbo,
Quem superûm Rector magno discrimine Graios
Extulit ante alios, sceptrisq. potentibus auxit.
Si Dea te genitrix diuina protulit aluo
Pectora munitum triplici Mauortia ferro:
Amplior hic sceptris tamen est, & nomine maior
Imperij, & numero venientum ad iussa cohortum.
Pone*

Pone tuam, Atride, tandem exorabilis iram.
Hic quoque pectus habet precibus placabile nostris,
Quo sine nil tutum Danaïs. nempe illius unum
Robur habent, arcem, & Mauortia septa phalanges.

Tum verò Atrides. Equidem iustissima credo,
Magne senex, quæ rite mones. at culmine rerum
Semper hic in summo sese locat. ille Pelasgum
Nec patitur quenquam imperio, nec viribus æquum:
Vult omnes sua iussa sequi, sua regna vereri.
Atque equidem faxo, quæ vult credenda videri,
Prædicet auersas Graiorum elusa per aures.
Nempe, quòd egregijs illum ad certamina Diui
Viribus armarunt, nodosaq. pectora duro
Marte rigent: tantis hinc se clamoribus effert
Feruidus: hinc illum furiosæ insania lingua
Præcipitat ferro fidentem, & robore dextræ.

Hæc ait, atque ultra conantem haud passus Achilles
Plura loqui. Premat æternæ me iniuria famæ,
Virtutisq; animiq. inopem me secula quondam
Cuncta ferant, inquit, si te mihi laudibus ullis,
Aut ullis operum monstris, aut viribus æquem.
Hæc alios affare. aliorum his pectora Graiis
Falle dolis. alia cape nostram indagine mentem.
Ast ego quæ loquar, arcano sub pectore conde.

Non ego te raptu nostræ prohibere puellæ,
Nec Danaos unquam aduerso certamine curem.
Vestrum munus erāt. vestra est auferre potestas.
At mihi præterea si qua est pars altera prædæ,
Si quid opum restat, si quidquam optabile rerum,
Quod seruent arcana meæ penetrālia puppis:
Id satis hac tutum dextra. nec demere quicquam
Vlla tui pars iuris erit. si te vlla cupido.
Prouocet insano quicquam subducere furto;
Protinus hasta tuo de sanguine nostra calescet.
Talia dum vario iactant certamine Reges
Assurgunt. unā procerum conuertitur agmen
Dimissum ad naues. vadentum murmure litus
Feruet, & undanti circumsonat omne caterua.
Ipse Menetiada, & comitum longo ordine septus
Mæsti putans gressum ad tentoria vertit Achilles.
Atrides puppim Argolicis è classibus unam
Expedit, & lectæ viginti robora pabis
Ire iubet, nautas. it centum imposta iuuenctum
Hostia, votiuum cælo pro crimine munus.
Præductam in medijs demum Chryseida transtis
Rite locat, patriæ redituram ad littora Chrysæ.
It comes, ingentis magnum agminis instar, Vliſes.
Sic ratis instructo sulcat vada cæula cursu.

Hic

*Hinc totam iniecto lustrari flumine classem
Rex iubet Atrides, iussis excita superbis
Agmina consurgunt certatim, & rite lauacrum
Expediunt nauate, cadunt labentia lymphis,
Atque imo deiecta natant pargamina ponto.
Hic votum in primis Ideæ ad littora terræ
Egregium Phæbo statuunt, & rite precantur.
Casorum centena bouum, centena bidentum
Sternitur, & sacris imponitur hostia flammis.
Viscera fumiferam mittunt redolentia nubem.
Dumq. fremit sacris certatim accincta iuuentus;
Atrides (neque enim irarum deferbuit æstus,
Nec pertæsa sui, nec adhuc sibi reddita mens est)
Iam repetens quibus ante minis aggressus Achillem,
Euribatem è primo vocat agmine, Thalibiumq;
Insignes lituo, & lectos ad iussa ministros.
Ite, ait (imperio vestri confidite Regis)
Myrmidonum ad regem, & medijs Briseida castris
Ocius abductam reuocate, & prendite dextra.
Vos illam hîc, iubeo, mihi sistite. si quid Achilles
Abnuat, imperioque ausit se opponere nostro;
Ipse adero, pars lecta mei mecum agminis ibit.
Sat mihi, sat magna est illam subducere virtus.
Scilicet in peius, nisi pareat, omnia cedent.*

Hoc iuuet hæc ipsum. uesania. Talibus illos
 Cunctantes adigit, iussisq. potentibus urget.
 Ergo iter inuiti tendunt, atq. hospita castris
 Littora Myrmidonum, & notum petiere tyrannum.
 Ille autem, quæ fixa procul tentoria classem
 Obuia prospectant, rutilo sedet inclytus auro.
 Agnouit faciem venientum, ac turbidus uno
 Hæret in obtutu; simul illi absterrita miris
 Ora modis pauidi retrahunt, fixiq. tenent se.
 Non color, aut animus trepidis, non copia sandi.
 Ast illum non causa viæ, non aspera Regis
 Iussa latent. prior aduerso vocat ore trementes.

Par iuuenum saluete, hominum, Diuûmq. ministri
 Insignes ad iussa tubis. accedite. nostri
 Quis timor aspectus? Atridem horremus Atridem.
 Nulla mei vos causa mali. nempe ille superbo.
 Vos hac imperio raptum Briseida misit.
 Nil equidem abnuerim, nil demorer, ocyus illam
 Da, rapiant iussi, & tantum, Patrocle, furorem
 (Quando adeo nos fata premunt aduersa) feramus.
 Vos pro me superis, pro me mortalibus olim,
 Vos Regi insano, tantis qui me appetit armis,
 Hæc iubeo memores testari, & visa referre,
 Cùm Danaos (si versa dabunt hoc fata futurum)

Exi-

*Exitium nostra tantum eluctabile dextra,
Opprimet; & spretum frustra poscetis Achillem.
Se nimirum duris, nimis ille immitibus effert
Imperijs; ignarus enim, quos lubrica rerum
Euentus fortuna paret, quid tempora versent,
Et Danaos quis casus agat, quid fata minentur.*

*Hæc ait; obsequio Patroclus non segnis amico
Tecta subit; simul ingrato licet excita iussu
Prodit hero mittenda nouo, sequiturq. puella
Raptores inuita suos, sortemq. trahentem.
Tum Rex illacrymans (neq. enim læta ulla recursat
Cura animo) linquit socios, mæstusq. locorum
Sola petit, vastam spatiosi litoris cram,
Molle gemens. procul obiectum vagalumiina pontum
Aspiciunt, voluntq. suos undantia fluctus.
Nec minus intentis conuersus ad æthera palmis
Multa Deam alloquitur genitricem, & fletibus illam,
Et prece sollicitat, tristiq. hæc ore profatur.*

*Diua parens, si vera parens; tua numina si me
In terris peperere; forem mortalibus, esto,
Hausurus spatijs auras, numerandaq. paucis,
Tempora luciferis fato mensurus auaro:
Præcipuo saltem mortales inter honore
Me Pater omnipotens, donisq. ingentibus auctum*

Exciperet, fatisq. daret melioribus uti.

Et nunc ille tamen viden ut mea munera raptor

Abstulit immitis nostri contemptor honoris?

Hæc lacrymās, nec surda parens, nec tarda precantis

Vocibus occurrit, quamquam alti vasta profundi

Regna tenet, Regiq. adsistit nata pareni.

Caruleis exorta vadis emergit, & auras

Alta petens, masto sese tulit obuia nato,

Et multo nebule Dea sese inuoluit amictu.

Ut stetit, & sola mærentem aspexit arena.

Accesit, dextramq. humeris admota prehensis

Palpai amans, mulcetq. leui mollissima tactu,

Et notum affatu compellat nomen amico.

Tum super his adimit curas, Quid nate fatigas

Tan is te lacrymis? quis agit mærentia tantus

Cor da dolor? loquere, & tacitus ne, nate, parentem

Falle, tui communis erit mihi causa doloris.

Natus ad hæc, abrupta gravi suspiria fletu

Corde trahens. Ne, Diua, roga. satis omnia nosti.

Nuper, ut ad sacra ventum Mauortia Thebes

Mænia, deuifum magni genus Eetionis

Marte ruit nostro. dudum hæc ad littora classis

Attulit auestas, ingentia pondera, prædas.

Hic ubi sortiti victores omnia Graij,

Quisq.

Quisq. datum, sua lucra, tulit, sua præmia, munus.
Obtigit immitti donum Chryseis Atridæ.
Hanc pater aduenit Chryses mercede redemptum
Ingenti, senior Chryses, Phæbiq. sacerdos,
Cinctus Apollineo sacrum diademate crinem,
Veste nitens, sceptroq. manum sublimis, & auro.
Multa rogans testata sacri per numina Phæbi
Supplicibus Danaûm precibus Pater agmen obibat.
Præcipue rogat Argiæ duo culmina gentis
Ingratum genus, Atridas; ne pignora tantis
Cara sibi mutare negent, aut vendere donis.
Illum animis Argiua phalanx miserata precantem
Annuit accepto dimitti munere natam.
Solutus in orantem durus, nec munere victus,
Nec patris obsequio mæstum lacrymantis Atrides,
Nec Danaûm monitis, dimissum abiecit iniqua
Voce senem, diroq. ferox absterruit ore.
Ille querens infanda truciſ conuicia Regis,
Ad Phæbum indignans precibus confugit amicis,
Dira precans Danaïs. iusta Deus excitus ira
Spicula pestifero Danaïs armata veneno
Contorſit, sæuoq. potens infrenduit arcu.
Ibat ouans totum latè bacchata per agmen
Immitis Libitina trucem molita securim,

Castraq. congestis confusa cadauerum aceruis
 Squallenti mæstum contristant funere cælum.
 Ignaros, quo tanta lues à numine, vates
 Admonuit, spretum Phœbi causatus honorem.
 Certa mihi, infensum donis auertere numen
 Rite datis, gratumq. Deo decernere cultum,
 Mens erat. indignus verò furor egit Atriden,
 Nec timuit te matre satum me, incessere dira
 Voce minax, factisq. minas explere nefandis.
 Chryseis dudum ad patrios dimissa penates
 Conscendit, socia Danaûm comitata caterua.
 At mihi Briseis nuper data munus Achivûm
 Tristis ad Argolicum trahitur modò rapta tyrannum.
 Tu mihi nunc aliquam (si quæ est tibi, Diua, facultas)
 Affer opem genitrix nato, & prece numina magni
 Flecte Iouis, si qua illum vnquam tibi gratia vinxit
 Promeritis referenda tuis. nam sæpius olim
 Dum colerem tecum sedes, tua testâ, paternas
 Iactantem te multa loqui, nec vana; recordor.
 Nempe; quòd infanda superûm feritate petiitum
 Sola Iouem, cæli, tempestatumq. potentem
 Inueris auxilio. sæua illum in vincula Diui
 Cogere pugnabant alij, Neptunus iniquis
 Dira fremens odijs, & Pallas, & aspera Iuno.

Ast

*Ast illum tu sola iuuas, tu vincula soluis:
Te duce tartareo Briareus erupit ab antro
Agmine centeno manuum, & discrimine denso
Telorum accinctus magni supera ardua celi
Conscendit, Diuosq. Ioui stetit ultor in omnes.
Nam Superi, dum sæua suo dant vincula Regi,
Ut videre feri conspectum ultoris, & arma,
Attoniti cecidere metu. nempe ille paternam
Virtutem exuperat, strictos ipse acrior enses
Vibrare, & manuum fortes agitare catervas;
Ille acies inter superas adstare Tonanti
Gestibat, vultuq. Deos arcere minaci.*

*Hæc insta meminisse Iouem; tantisq. redemptum
Officijs, fida genitrix prece numen adora,
Et genibus te prona manu superingere tactis;
Me iuuet auxilio, & nostrum ne linquat inultum
Dedecus. ipse animum Phrygio, viresq. tyranno
Addat, ut ad puppes, & ad ultima littora Graios
Victor agat profugos, trepidisq. interritus instet,
Et misero felix Argiua det agmina letho.
Hæc Danaos fortuna beet: sic regnet Atrides.
Ipse sui iudex tandem sibi criminis esto,
Discat & aduersi monitus discrimine sati,
Qualem Graiorum proccrum quo læserit ausu.*

Nn

Hic Thetis auditum nati miserata dolorem
Ingemit, & lacrymis lacrymantem, & voce secuta est.
Nate quid, heu, tantis iactandum casibus unquam
Infelix peperit genitrix, aut ubere foui?
At miser ut iaceas fatis data præda caducis,
Auspicijs utinam belli melioribus usum
Aspicerem, & merito lætum te Martis honore.
Nunc tua præcípites voluuntur fata per annos
Prona nimis labi, atque urgentibus acta periclis.
Nulla tibi aduersæ parcit vis improba sortis.
Heu mala te vexant nostri fatalia partus.
Ominis infausti pignus mihi, nate, fuisti.
At Iouis ætherium magni penetrale subibo,
Quæq. rogas, illum lacrymis, & voce rogabo.
Si vocem ille sua nostram dignabitur aure,
Et facilis nostris hæc annuet omnia votis;
Optatis euenta tuis felicia poscam.
Interea ne quis belli te prouocet ardor
E castris exire tuis, aut linquere puppes.
Ne dextra, ne Marte tuo dignare Pelasgos.
Iratus fuge congressum, fuge nomen Achiuum.
Nunc pater omnipotens cælo degressus ab alto
Hesternæ iam luce, Deum toto agmine septus
Oceanum longe, & Vulcania regna, potentes
Æthio-

*Æthiopes adiūt, Regis conuiua superbi.
Bissenos non ante dies patria astra reuifet.
Tunc illum ætheriam ad sedem sublimis adibo.
Quæ cupis, exposcam supplex, & rite prebendam
Sanctum affusa genu, submissoq. ore precabor.
Spero equidem venia non me dimittet inani.
Sic effata, refert gressum, natumq. relinquit
Solantem ereptæ lacrymis fata aspera nuptæ.*

*Interea Chrysam emenso tenet æquore puppis,
Qua comes aduictæ Chryseidis ibat Uliſſes,
Centenùm votiuâ ferens armenta iuuençùm.
Iam socij portum ingressi, postquam alta residunt
Vela manu contracta, suaq. in sede locantur;
Impulsam ad littus remis urgere carinam:
Demissum acclinant malum, faciliq. rudentum
Depositum tractu longo strauere sedili.
Iacta ratem sistit fixo grauis anchora morsu,
Vinçtaq. littoreo religatur ab aggere puppis.
Certatim egressi sicca potiuntur arenâ,
Exponunt patrijs primùm Chryseidâ terris;
Inde pium voto missum pecus, incluta Phæbi
Munera; tum sacras produçtam sistit Uliſſes.
Ante aras patri natam, & sic voce profatur.*

Regius huç heros, Danaûmq. potens Agamemnon

Nos venisse iubet, magnoq. hæc munera Phæbo
 Afferri, natamq. tibi, tua gaudia, reddi.

Illius hæc sacrandæ Deo venit hostia voto,
 Ut tandem in miseros parcat sæuire Pelægos;
 Quos una sub clade omnes iam deijcit Orco.

Hæc ait, & letam leto dat habere parenti.

Protinus instituunt aras, circumq. frequentes
 Assistunt. ruit ad sacros numerosa bidentum
 Turba focos. crebris resonat mugitibus æther.
 Tum manibus lymphæ dantur, deuotaq. flammis
 Emta piant, salsaq. molas aspergine fundunt.
 Ingeminat supplex palmas, & sidera Chryses
 Voce ferit, votisq. Deum compellat amicis.

Phæbe potens iaculis, iusto qui numine magnæ
 Imperium Chryse torques, & rite tueris
 Cyllæumq. genus, Tenediq. immobile regnum;
 Si precibus modo tacta meis tua numina nostrum
 Tutari decus, & tanto potuere Pelægos
 Proterere exitio: rursus mihi vota secundo
 Hæc precor euentu firmes, & numine dextro
 Diue tuum Danaïs, si fas, auerte furorem.

Parce malis tandem, & venia dignare precantes.

Audijt orantem, & precibus Deus annuit æquis:
 Ut satis indultum votis, & adorea primis

Liba

Liba sacris iniecta; retro ceruicibus actis
Auersas iugulo pecudes tenuere supino.
Sanguineum infosso fluctantia guttura ferro
Flumen agunt: rapto nudantur viscera tergo.
Auulse cumulum fibræ conduntur in unum.
Tum femora excipiunt, sectisq. omenta lacertis
Ingeminant circum, & duplici velamine condunt.
Quæ senior postquam virgis adolenda paratis
Imposuit; liquidi fundit libamina Bacchi.
Stabant accincti, & manibus veruâ apta tenebant
Ante senem iuuenes, promptiq. ad sacra ministri.
Postquam exempta focis, imponitur hostia mensis:
Discumbunt, festaq. dapes cinxere corona.
Cetera quæ superant sectis è cruribus exta
Caduntur ferro, verubusq. affixa cremantur:
Tum mensis illata, famem expleuere secundam.
Postquam epulas populata fames, iamq. omnis edendi
Pulsus amor; famuli assurgunt, & vina repostis
Inuergunt pateris. spumant onerata Lyæo
Pocula, & undanti circum creuere corona.
Vt laticum libatus honos, simul hausta supinant
Pocula conuiuæ, & pleno merguntur in auro.
Hinc pubes Argiua sacros simul ore dedere
Dona Deo, cantus; letum pæana frequentes

Ingeminant, gaudentq. diem integrare canendo.

At Deus iratam solatus carmine mentem

Argolico, letum reuocat iam pectus ab ira.

Iam caput Oceano, recidiuaq. lumina Phæbus

Condere, & emensum properabat claudere cælum.

Defuncti sacris iuuenes, quæ nexa rudentum

Vincula littoreo retinent à stipite puppim,

Hic placidam nuda carpunt sub nocte quietem,

Duraq. proiectis posuere cubilia membris.

At primis ubi iam radijs Aurora retextit

Læta diem, pelago reduces Argiua remenso

Castra petunt. Phæbus ventos, cursumq. ministrat.

Erectum statuunt malum, sublataq. curuo

Pandunt vela sinu, passis quæ cornibus altè

Iam Zephyris intenta tument. sonat ære ruentis

Vnda ratis, fractoq. illisa refinditur æstu.

Vt socias ventum ad classes, & littora Troiæ,

Iam siccam ex undis inscendit puppis arenam

Certatim subducta manu, tractuq. rudentum.

Fulcraq. subijciunt imæ transuersa carinæ

Littoream sedem, solidoq. cubilia fundo.

Diuersi sua quisque viri ad tentoria tendunt.

Pelides (neque enim irarum medicabile vulnus)

Mæstus adhuc, adytis castrorum, aut arte carinæ

Regali

Regali septum sese tenet. illa furenti
Cura Duci nec bella sequi, nec fœdera Graiùm.
Quaquam animo vetitam pugnam suspirat anhelò,
Præssus & indomito gestit sub pectore Mauors.
Ducta per exactos postquam numerauerat orbes,
Bissenos Aurorà dies; petit arduus arcem
Iuppiter ætheriam, & mediâ inter millia Diuùm
Stipatus graditur, patriumq. inscendit Olympum.
Quem Thetis, è patrio reditum speculata profundo,
Matutina petit, natum haud oblita gementem.
Illum alios ultra Superos, supraq. nitenti
Offendit folio sublimem, & subdita nutu
Agmina flectentem, attollentemq. ardua celsò
Ora supercilio, & pedibus rutila astra prementem.
Olli se coram supplex Dea sistit, & altum
Assequitur dextra mentum, læuaq. verendum
Prona genu contingit, & hæc prece fatur amicâ.

Magne parens, si notus amor, mea si qua iuandi
Cura tui, testata olim inter sæua Deorum
Prælia, nunc memori tibi me commendat egentem:
Hoc sine me votis à te sperare secundis,
Quòd cupio. stat nostra tuo fiducia nutu.
Est mihi mortales inter, medioq. furentum
Turbine fatorum casuro labilis æuo

*Filius. haud hominum cuiquam violentius instat
 Parca manu præceps, atque ultima pensa volutat.
 Hunc serus imperio Danaûm regnator Atrides
 Vi premit infanda despectum, & laudis egentem.
 Abstulit en illi victricis præmia dextræ,
 Dona viri, raptumq. dolo prædatus honorem.
 Tu decus hoc illi instaure. da versa Pelasgûm
 Fata ruant, Phrygiusq. illos certamine Mauors
 Hactenus infractos victricibus urgeat armis,
 Dum meritas nato laudes, & iusta reponant
 Dona meo. Dixit, pressoque hinc ore quieuit.
 Tardus ad hæc arcana diu responsa moratur
 Iuppiter, & pressis suspensus vocibus hæret.
 Diua preces exorsa nouas, ignara remitti,
 Nec potis è genibus tandem discedere tactis,
 Aut remocare manum, aut pronum diuellere pectus;
 Instat adhuc, varioq. urget sermone silentem.
 Rumpe precor responsa Pater, promissaq. tandem
 Certa refer. quid verba timent erumpere, si mens
 Cedendi secura tibi, secura negandi?
 Nunc alios inter Diuos mea numina quantum
 Contemnas, aperi; atq. animum testare latentem.
 His pater exarsit dictis, ac talia demum
 Orsa refert. Non digna rogas, incurrere sauas
 Coniu-*

*Coniugis insensæ nimium me cogis in iras.
Illa furens ultra mores, ultra ausa Deorum
Non assueta odijs in me, non parcere probris.
Sæpe, quòd occulto complectar numine Troas,
Arguit insanis mecum congressa querelis,
Et temerè infandis onerat mihi vocibus aurem.
Mitte preces, teq. hinc celeri procul eripe gressu,
Non oculos secura Dæ, vultumq. videbis.
Nec renuo, quæcumque rogas. hæc numinis esto
Cura mei. non ulla precum spes vana tuarum.
Ne dubita. meus ecce tibi certissimus obses
Nutus erit. neque enim æternæ mihi verius ullum
Indicium fidei. simul hæc; simul ardua magnum
Lumina dant nutum, & prono se vertice fundunt
Ambrosiæ super ora comæ, cælumq. tremiscit.
His Dæa promissis cælum contenta reliquit,
Et patrium Oceani regnum, sedemq. petiuit.
At pater omnipotens intra penetralia gressum
Alta mouet. simul auratis è sedibus omnes
Assurgunt superi, mediumq. ad limina ducunt;
Et celeri occursum vestigia tarda coronant.
Vix pater æterni solium premit altus Olympi;
Cum Iuno (cui visa Thetis, suspectaq. Regis
Consilia, & tacitam Diuæ congressus ad aulam)*

*Importuna Iouem, solitisq. armata querelis
Aggreditur, fiden sq. tacentem his increpat orsis.*

*Quis tua, quis Diuūm petijt consulta repertor
Ingeniose doli? semper latebrofa volutat
Menst tibi, quod tacitus mecum conferre recuses.
Me sine congressu misces arcana remoto.*

*Ast ego nil vsquam audiri, nil digna moneri.
Cui pater omnipotens. Tantum te fidere, Iuno,
Et sperare nefas, mea te ad consulta vocandam
Omnia, vel tacito quicquid sub pectore versem
Vulgandum, aut facili tecum sermone serendum.*

*Ne tantum confide, licet mihi proxima sancto.
Fœdere connubij, & cultu dignanda iugali.
Nota quidem quæcunque velim, vulgataq. Diuis
Accipies vna ante alios. nam prima Deorum,
Primâ hominum, semper nostræ tu conscia mentis.
Quæ tamen haudquaquam alloquio concredita Diuūm
Arcano tacitus mecum sub pectore seruem;
Hæc altò sine corde premam, nec quærere tenta,
Neu cupida venare meos indagine sensus.
Cui Dea. Te nequam hæc fari? te rumpere tales
Ore sonos? quid enim? nil vnquam audere rogando
Assueram, aut cupidè mentem tentare profundam.
Omnia versabas animo consulta quieto,*

Nec

Nec tua congressu turbata silentia nostro.
At mihi nunc suspecta senis Dea nata marini,
Alloquijs quæ mane tuis inhiabat ad aurem.
Illa tuam vereor ne mentem in deuia flectat
Consilia, & fando pectus mutabile verset.
Aspexi, cùm te genibus submissa prebensis
Orauit, dictisq. aurem pulsauit amicis.
Quin etiam blando nutum sermone redemit
Læta tuum, ni vana reor: tuq. omnibus illam
Prodige promissis dignaris, & omnia cedis.
An longo non illa precum luctamine vicit,
Vt votis optata suis contingat Achilli
Gloria, sed Graiæ pereant, te vindice, turmæ?

Ille sub hæc. Semperne oculis penetrabile nostrum
Pectus erit vesana tuis? nil te ista iuuabit
Sedulitas armata dolis. hoc scilicet vnum
Proficis, vt nostrum tua prouocet ira furorem,
Longius eq. meo te semper amore relegem.
Hoc ego si iubeo, fatisq. hic terminus hæret,
Sederit hæc animo (quid enim?) sententia nostro.
Tu ne ultra. subside animis nimis ausa. querelis
Pone modum, & tacito tandem requiesce sedili.
Ne manuum si forte mearum allisa furori,
Auxilium mulctata voces, nec viribus ullis

Eripiare mihi, non ullo robore Divum.

Dixit. at illa metu semotam absterrita sedem.
Sponte, inuita petit. pauido tumor ore resedit.

At superum subitus turbata per agmina mæror
Exoritur. fandi princeps Iunonia proles

Hæc prior accenso Vulcanus pectore satur,

Suadet enim genitricis amor. Quo nostra tumultu

Tecta fremunt? quanto miscemur turbine rerum!

Quis ferat hæc Divum, aut animis hæc audiat æquis,

Vos hominum bello tantum, fatisq. moveri?

Hem, noua contristat nostras discordia mensas,

Nec iam ultra genialis honos, nec lata voluptas.

Cara parens, nato si fas parere monenti,

Hoc moneo, quâquam & memorem, nec mentis egëtem.

Da facilem te grata Ioui, leniq. iubentem

Prosequere obsequio genitorem, atque aure secunda;

Ne pater immani rursus fremitu excitus ira,

Et letas nobis epulas turbatus acerbet.

Ille Deos nutu, si vellet, & æthera fundo

Eruat, & patrijs iam nos detrudat ab astris:

Nempe illi suprema Deum, rerumq. potestas:

Ergo illum placidis mulce letissima dictis.

Iam sua conuertet reuocatum ad gaudia pectus.

Hæc ait, & mæstæ magnum cratera parenti

Obtulit

Obtulit, & manibus surgens onus ingerit aureum.
Omnia lætitiæ cedant: fors, inquit inertes
Læua animos victrix onerat. ne mæsta dolori
Succumbas, rapido pectus licet igne caleseat.
Te nollem irati flentem sub verberare patris,
Audire, & vani frustra miserescere fletus.
Nil ope, nil opera prosum. nimis arduus illi
Est furor, occurfu non eluctabilis ullo.
Nam tibi subsidio quondam cum forte gementi
Accurro, & miseram tento miseratus opem vi;
Ille furens animis, & iniqua percitus ira
Arreptum pede me supera deiecit ab aula.
Quo procul ad terras lapsu reuolutus agebar,
Alta pererrato dimensus inania cælo.
At postquam mihi longa dies expleta cadendo,
Phæbus. ut occiduos iam gurgite mersus Ibero
Solvit equos, noctemq. dies iam lapsa vocarat:
Lemniacas cecidi tandem delapsus ad oras
Cum tenuem haurirem aurai spirabilis umbram,
Atq. animam pulsu traheret labor altus hiantem.
Illic me celeres cælo exceperere ruentem
Sinties, & nostro metam posuere labori.
Sic ait. at leto mæstum Saturnia Iuno
Explicuit risu vultum, natiq. superbum.

Agnoscit munus, pateramq. haud lenta capeſſit,
Ille coronatos largo iam neſtare Diuis
Præbebat calices, dextraq. exorſus ab alta
Pocula præportans, latum celer agmen obibat,
Ingentem exonerans hauſtu cratera frequenti,
Hic ſuperis iucunda nouus per gaudia riſus
Exoritur, letoq. fremunt conuiuia luſu,
Dum Vulcanus obit menſas, & ritè miniſtrat
Neſtareos latices, & pocula ſedulus urget.
Ergo hilares inſtant epulis, & gaudia longo
Feſta dies curſu labentibus integrat horis.
Delius in medio fidicen modulamina, pulſis
In numerum fidibus, varia diſcriminat arte,
Et citat Aonias ad carmina læta ſorores,
Mutantes varium alterno certamine cantum.
At poſtquam ſua cuiq. dapum ſaturata cupido,
Lumina cùm Phæbus clauſo labentia mundo
Occulit, & feſſas prono citat æthere bigas:
Alma quies oculis nutu blandita ſoporo,
Iam tacitos arctè Diuos complexa tenebat,
Dulciaq. infudit languentibus otia membris.
Lapſantes iam ſomno artus ad nota reportant
Limina, quæ cultu extruxit laqueata ſuperbo
Ignipotens, olim ſedes dum condit Olympi,

Et nauum ingenium solido molitus in auro
 Distinctum egregia cælauerat arte laborem.
 Huc notos adiere toros, fusiq. sopore
 Condunt per tacitam nutantia lumina noctem.
 Ipse pater superum primos intra alta recessus
 Tecta petit, solitæ sacrum penetrale quieti.
 Inscenditq. torum, atque alto se condit in auro.

Homericae Iliados

LIBER SECVNDVS.

V M Superis longas altus sopor
 integrat horas

Lentaq. iam latè cæcis animalia
 terris

Ducunt sopito nocturna silentia cælo:

Iuppiter insomni curarum indagine mentem
 Exercet dubius rerum; quâ mutet Achilli
 Indecorem fortunam, & læsum instauret honorem,
 Multaq. Graiorum sæuo data millia letho
 Sternat, & Argolicam confundat funere classem.
 Hæc agitans fusca lethalem in veste ministrum
 Alloquitur Somnum, & tacitas iubet ire per auras,
 Vade: acies, inquit, monitor vesane malorum

Labare ad Argolicas, & Atridæ ad limina regis,
 Et refer hæc fidis mandata celerrima dictis.
 Instruat Argivas acies, effusaq. totis
 Castra det agminibus Troianum inuadere regem.
 Nunc Phrygiam vastare urbem, nunc milite campos
 Sternere, nunc omnes Marti dare tempus habenas.
 Discordes requiesse Deos, cessasse precanti
 Omnia Iunoni luctantum numina Diuum,
 Ultima passuros fatorum incommoda Troas.

Dixit, at ille citis liquidum secatur aëra pennis:
 Nec mora, Dardanios fines, Argivaq. castra
 Graiugensimq. petit per amica silentia regem,
 Molibus in stratis alta iam nocte sepultum.
 Cui tacitam sistit se lethifer ales ad aurem,
 Longæum simili mentitus Nestora vultu,
 Nestora, dilecto venerandum nomen Atridæ.
 Hunc simulans, regem alloquitur. Quid fusus inertis
 Membra toro, tam longa trahens obliuia rerum
 Securam ignauo traducis pectore noctem?
 Nulla Duci sat tuta quies; nec regia multum
 Ad consulta viget tardo mens nupta sopori.
 Da Superum monitis aurem. tibi nuncius arce
 Mittor ab ætheria, summi regnator Olympi,
 Cui nimium de te pietas agit anxia pectus,

Hæc

Hæc iubet, Instructas campis immitte cohortes ;
 Iam vicina dies , qua Dardana mœnia victor ,
 Et magnum Priami possis euertere regnum .

Lis cecidit pacata Deûm , quos Diua precanda
 Flexit in auxilium Danaûm concurrere Iuno .

Imminet Idæo clades suprema tyranno

Ab Ioue , qui Teucros diro iam destinat Orco ,

Ergo oculis cùm pulsa quies , excita resoluet

Pectora ; ne tantis mentem piger exue curis .

Dixit , & in cælum refugas celer extulit alas ,

Atrides tali delusus imagine , vanum ,

Latus in euentum curas intendit inanes ,

Ingentesq. animo spes irritus haurit auaro .

Iam Phrygas euersos credit , iam mœnia Troia

Diruta , Dardanio tandem data vincula Regi ,

Demens , nec dubia librat formidine mentem ,

Nescius atherij quò tandem accepta parentis

Iussa fluant , quas ille vices , quæ fata voluet .

Ille quidem Graio , & Troiano sanguine campos

Mergere Dardanios , confusaq. castra parabat :

Cùm sopor excussus regi , iam plurima mentem

Cura subit dubium , & diuinæ vocis imago

Obuersans animo memores circumsonat aures ,

Ut stetit , arreclusq. toro subsedit in aureo

*Fulgentem tunicam pulchros superinduit artus,
 Undantemq. sinu chlamydem; vinctum inde decoro
 Molle pedes habitu, & vestigia tegmen honestat.
 Hinc habilem summo gladium suspendit ab armo
 Distinctum bullis rutilo fulgentibus auro.
 Sceptra dehinc regnis quondam dominata paternis,
 Nec varias sortita vices mutabilis æui,
 Attollens dextra, campoq. ingressus aperto.
 Vicinam ad classem socium contendit Achivum.
 Iam lucem matura Ioui, & cælestibus almam
 Nunciat Oceano surgens Titonia coniux.
 Protinus accinctos lituo iubet ille ministros
 Concilium magnum, & lectos accire Pelasgos.
 Ergo omnes vox una mouet: ruit ære citatum
 Agmen, & ingenti litus fremit omne caterua.
 Puppis erat primas inter non vltima classes,
 Dardana qua tetigit longæus littora Nestor:
 Huc lecti Danaum proceres, huc ductor Atrides
 Conueniunt. cupidas tum Rex ita fatur ad aures.
 Vos mihi dilecti, pubes generosa, Pelasgi
 Fas audire, quid hæc moneat noua noctis imago,
 Quæ mihi nocturno sese obtulit obuia monstro.
 Induerat simili longæum Nestora vultu
 Par oculis, par illa genis, & corpore toto.*

Ger-

Germanum referens habitum, letamq. senectam,
Implevit tacitam dictis mihi talibus aurem.

Siccine sopitus longæ teris otia noctis
Atride? consulta breues regalia somnos,
Et vigiles poscunt animos. quid inertia tantum
Agmina Dardanijs cessas immittere campis?
Rumpe moras, & sæua citas ad prælia turmas
Præcipitans, duris Martem calcaribus urge.
Nunc Phrygium vastare solum, nunc perdere tempus
Pergama, & Idaeum bello prosternere regem.
Ipse tuam Iouis imperio demissus ad aurem
Nuncius hæc moneo. nimis illum antiqua remordet
Cura tui. ne iussa piger caelestia differ.
Diuisi quondam studia in contraria Diui
Iunonis precibus litem posuere sequestræ,
Sæuaq. Troianæ molitur funera genti
Iuppiter. hæc alto serua memor indita cordi.

Dixit, & humanam liquit cum voce figuram:
At mea discusso soluantur lumina somno.
Ergo ope conandum summa, tantum edere si qua
Detur opus. cunctas acies ad bella ciendum.
Ipse quidem refugos bello discedere Graios
Dum iubeo, reditumq. paro; vos tendite contra.
Optatam prohibere fugam, vos arma capestant.

Vincite consilio, & mecum pugnate monendo.

Neq. adeo monitis victum concedere vestris

Cogite, ne mea se flectant ad iussa cohortes.

Hæc ait, & solium tacitus premit. inde secundos

Nestor ad affatus, Pyliæ cui sceptræ phalangis,

Surgit, & hæc senior sandi doctissimus infit.

Argolici proceres, Regum genus, inclita Martis

Gloria, si quis erat media de gente Pelasgum,

Talia quem tali monuissent somnia monstro,

Credo equidem, poterant nequicquam hæc visa videri.

At Regem, qui laude viros supereminet omnes,

Nil temere portenta monent. ergo omnibus unum

Nunc opus urgendum, manibusq; & pectore toto

Tentandum iam si qua via est, qua concita fuis

Agmina se castris arment, pugnamq. laceessant.

Hæc ait, & subito primus vestigia gressu

Prompta mouet, quem tota cohors excita loquentis

Voce, subit gressu. neq. enim parere recusant

Sceptrigeri reges. it pleno murmure cætus.

Quale fremunt, conferta globo cum examina denso

Certantum luctantur apum se fundere, saxo

Lapsa cauo, semperq. nouis è millibus agmen

Aggeritur, glomeratq. ingentes turba racemos.

Hinc

Hinc volitans confusa, noui florentia veris
Germina delibans, campos populatur apricos.
Haud aliter fremit, & castris effusa relictis
Procedit numerosa phalanx: hi puppibus altis
Egressi properant: alij tentoria plenis
Agminibus fusi relinquunt, & litora compleni.
Fama volans acies latè Iouis ales obibat,
Concilium acciri, lectos ad Martia cogi
Iura patres. densum positis immurmurat agmen
Sedibus exceptum, & strepitu succussa resultat
Terra. fremunt pleno stipata sedilia cætu.
Stant circum accincti lituis, qui certa silendi
Præcones dant signa nouem, & consulta quietos
Expectare iubent regum, & iam parcere linguis.
Postquam sopito requierunt murmure turbæ
Regnator Danaûm Atrides, quem copia fundi
Prima vocat, surgit medius, cui nobilis alto
Dextra micat sceptro, noua quod sedulus arte
Fecerat Ignipotens, rutiloq. incenderit auro.
Post illud magno munus dedit esse Tonanti:
Parrhasio dehinc ille Deo concessit habendum.
Is Pelopi; regi. Pelops dedit inclytus Atres.
Atreus hoc regni venerandum insigne Thyeste

*Liquerat. ille autem regi regnator Atridæ
Tradiderat nato genitor, quo rite subactis
Iura ferens populis regnum proferret auitum:*

Hæc præpropere calore, & impetu exor-
sus adolescens, cum neque pertexere,
neque interpolare, nouis intercurrenti-
bus curis, potuisset: premebat apud sese,
neutiquam vulgaturus. Nos ita incor-
recta edi permisimus; ne cum alijs illi-
beraliter agere videremur. Reliqua
desiderantur.

ERRATA.

Pag.	lin.	errata.	correcta.
2	4	noua	nouo
5	22	scenere	scenore
28	12	spontem	sponte
29	22	conoro	canoro
33	22	Barbario	Barbarico
35	18	Viuidua	Viuida
38	8	niuumq.	niueumq.
ibid.	18	Dicimur	Ducimur
39	22	sunt: otia	sunt otia
46	22	panere	parcere
54	6	subiecta	subiecto
55	18	omnss	omnes

59	7	Collabantem	Collabentem
60	10	qua meta	quæ meta
63	19	decreta	durata
64	24	vero	viro
68	21	ruiuri	ruituri
90	11	mibi	mibi
106	11	memoret	memoret
118	8	fulus	fultus
118	10	vicina	vicinia
119	15	curusca	corusca
126	22	genna	genua
129	16	discipiunt	dispiciunt
136	18	merereri	mereri
168	18	Nullam	Nulla
171	22	Nobile per	Nobile par
176	18	sanda	sanda
190	24	procula	pocula
193	5	Quppe	Quippe
191	23	procula	pocula
198	in marg. Sassiada Feronica.		Feronici Sassiada
Ibid.	in marg. ad religionem		ad religionem
208	8	victix	victrix
211	24	contigeret	contingeret
233	24	Iouis	Iouis
248	10	fujs	fujs
261	19	hac vicinia	hac vicinia
274	17	gestebat	gestibat
279	3	illecebra	illecebras
300	1	facere	secere
303	21	nupseri	nupserit
307	8	amauerit	armauerit
312	21	gemo	gremio

313	15	mentitor	mentior
317	6	iuendi	tuendi
322	24	inurgens	inuergens
323	13	reseus	roseus
324	3	Fumina	Flumina
331	2	Frigibus	Frugibus
332	5	paricus	parcius
336	9	tantuum	tantum
348	3	lauamen	leuamen
358	17	procula	pocula
405	17	capillæ	capellæ
414	9	ad gluten & inelu- ctabile nexum	ad gluten ineluctabile nexu
426	14	recendo	vercendo
432	5	offendunt	offundunt
446	22	funeras	funereas
450	16	Tiphys est	Tiphys adest
451	8	ora	hora
452	7	Alphonset,rahentem	Alphonse,trahentem
463	11	renascentem	renascentum
484	24	funere	funera
490	15	quid facis	quod facis
500	3	tormines	tormina sunt
509	5	magit	magis
576	1	labare	labere

N E A P O L I.

Ex Typographia Tarquinij Longi. 1618.

